

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАУКОВИЙ ВІСНИК

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені К. Д. УШИНСЬКОГО

Лінгвістичні науки

Збірник наукових праць

№ 42

Видається з липня 2005 року
Виходить два рази на рік

Видавничий дім
«Гельветика»
2026

Засновник: Державний заклад: «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Головний редактор збірника — *Олександр І. Ліяді*, доктор філологічних наук, професор, професор кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна)

Редакційна колегія:

Наталія Г. Арефьєва, д-р філол. наук, професор, професор кафедри суспільних наук, Одеський національний медичний університет (м. Одеса, Україна);

Грасильда Блаженє, д-р філол. наук, професор, дійсний член Литовської Академії наук, радник директора Інституту литовської мови, (м. Вільнюс, Литва);

Ліона М. Дерік, канд. філол. наук, доцент, завідувач кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна);

Йолантa Клітек-Грондзка, д-р філол. наук, професор, професор кафедри польської мови факультету гуманітарних наук, Люблінський католицький університет імені Івана Павла II (м. Люблін, Польща);

Тетяна М. Корольова, д-р філол. наук, професор, професор кафедри філології, Одеський національний морський університет (м. Одеса, Україна);

Світлана А. Любимова, д-р філол. наук, професор, професор кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна);

Олександра В. Попова, доктор педагогічних наук, професор, декан факультету іноземних мов, професор кафедри перекладу і теоретичної та прикладної лінгвістики, Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса, Україна);

Ахім Рабус, доктор філологічних наук, професор, керівник Слов'янського семінару при кафедрі слов'янської філології (мовознавства), Фрайбургський університет імені Альберта-Людвіга (м. Фрайбург, Німеччина);

Олег В. Тищенко, доктор філологічних наук, професор, професор кафедри іноземних мов та перекладознавства, Львівський державний університет безпеки життєдіяльності (м. Львів, Україна)

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE

SCIENTIFIC RESEARCH ISSUES

OF SOUTH UKRAINIAN
NATIONAL PEDAGOGICAL UNIVERSITY
NAMED AFTER K. D. USHYNSKY

Linguistic Sciences

The Scientific Research Issues Collection

№ 42

Issued since 2005 roky
Frequency: biannual

Publishing House
“Helvetica”
2026

UDC 81(066)

<https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42>

Founder: State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky»

Chief Editor – *Alexander I. Iliadi*, Doctor of Philological Sciences, Professor, Professor of the Department of Translation, Theoretical and Applied Linguistics, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky» (Odessa, Ukraine)

Editorial Board:

Natalia G. Arefieva, Doctor of Philology, Professor at the Department of Social Sciences, Odessa National Medical University (Odessa, Ukraine);

Grasilda Blažienė, Doctor of Philology, Professor, a full member of the Lithuanian Academy of Sciences, Institute of the Lithuanian Language (Vilnius, Lithuania);

Iłona M. Derik, Candidate of Philology, Associate Professor, Head of the Department of Translation and Theoretical and Applied Linguistics, State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky» (Odessa, Ukraine);

Jolanta Klimek-Grądzka, Doctor of Philology, Professor, Professor at the Department of the Polish Language, the Institute of Linguistics, Faculty of Humanities, KUL, The John Paul II Catholic University of Lublin (Lublin, Poland);

Tetiana M. Korolova, Doctor of Philological Sciences, Professor, Professor of the Department of Philology, Odessa National Maritime University (Odessa, Ukraine);

Svitlana A. Liubymova, Doctor of Philological Sciences, Professor, Professor of the Department of Translation and Theoretical and Applied Linguistics, The state institution "South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky" (Odessa, Ukraine);

Oleksandra V. Popova, Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Dean of the Faculty of Foreign Languages, Professor of the Department of Translation and Theoretical and Applied Linguistics, The state institution "South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky" (Odessa, Ukraine);

Achim Rabus, Doctor of Philological Sciences, Professor, Head of the Slavic Seminar at the Department of Slavic Philology (Linguistics), Albert Ludwig University of Freiburg (Freiburg, Germany);

Oleh V. Tyshchenko, Doctor of Philological Sciences, Professor, Professor of the Department of Foreign Languages and Translation Studies, Lviv State University of Life Safety (Lviv, Ukraine)

UDC 811.1/.2: 81`44+37

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.1>

TYOLOGY IN LEXICAL SEMANTICS: SOURCES OF MEANING ‘IGNORANT’

Alexander I. Iliadi

Doctor of Philological Sciences, Full Professor at the Chair
of Translation, Theoretical and Applied Linguistics
State Institution «South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky»,
Odessa, Ukraine
e-mail: alexandr.iliadi@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5078-8316>

SUMMARY

The paper aims to address the phenomenon of the typology of lexical meaning evolution in the Indo-European languages. Particularly, it is about a significant group of semantically monotypic lexemes (nouns and adjectives), which regularly develop the meaning ‘ignorant’, whereby demonstrating same semantic shift. The criterion of “sameness” implies that not only the secondary sememes ‘ignorant’, ‘uneducated person’ should be identical in the analyzed sum of synonyms, but also their original meanings ‘rude’, ‘rough’, ‘uncouth’, ‘unknown’, ‘unfamiliar’; and such correlation in the pair “original sememe” : “second sememe” must be traceable in all languages, used in the linguistic analysis. Thus, the results of this study testify about typicality of the above mentioned semantic shift, that can be modeled by determining (a) the initial and the final stages of the semantic change; (b) the same vector of the semantic evolution of the synonymous words; (c) diachronic reproducibility of the model of the semantic change in the different periods of the separate languages history.

Key words: semantics, model of the semantic development, caritive, privative, prefix.

I. Introductory remarks

1.1. Topicality. Characterization of human intellectual abilities often contains the emotional component. The emotional assessment is always exaggerated, which results in the emergence of the phrases with figurative semantics, cf.: Russ. adj. *дубоголовый*

‘stupid, mentally limited’ (i. e. дуб + голова = “woodenheaded”) along with Gr. μικρόμυαλος ‘narrow-minded, foolish’, literally – ‘small-headed’ or “small-minded”; Russ. ума *налама* ‘very smart’ and close to it in the inner form English equivalent to *have a fine store of wits*. Furthermore, the assessment can have a gradation, cf. on the one hand, Russ. светлая голова (literally – “bright head”), Gr. φωτεινό μυαλό = *clear head* (literally – *bright brain/mind, lucid brain/mind*), and on the other hand, Russ. ума *налама*, Eng. *to have a fine store of wits*, i. e. with the higher degree of assessment of the intellectual abilities (*налама* ‘chamber’ : *fine store*). However, the situation is somewhat different with the designations of not really foolish persons, but the ignorant. Their semantics certainly contains an implicit emotional-evaluative component, because they often have the privative or caritive prefix or else adverbial component with the meaning ‘little’ (for example, in Slavonic), that may give the names of persons a negative connotation, however, they also are often devoid of a figurativeness.

1.2. Let’s check this with the example of the Indo-European languages vocabulary. The cases of development of the semantics ‘ignorant’ in the lexemes denominating wild, rude, “uncouth” or just inexperienced person are attested here, cf. Lat. *rudis* ‘unprocessed’, ‘untilled’, ‘rough’ and secondary ‘**uneducated**’, ‘**ignorant**’ or *in-cultus* ‘untilled’, ‘unprocessed’, ‘wild’, ‘rough’ and ‘**uneducated**’, *im-perītus* ‘inexperienced, unversed’ and ‘**ignorant**’ < *perītus* ‘experienced’ and so on. That is, as one can see the presence of the morphologically expressed negation in these examples is not necessarily (cf. *rudis*), the very negation here relates not only to an intellectual feature, but also to any feature, that is not peculiar to human (*in-cultus*). This once again speaks about the *secondary* use of such forms with negation to characterize the intellectual properties of human.

So, similar cases of the changes in the lexical semantics of the different languages deserve a separate study. And it is this fact determines the **relevance** of the proposed investigation.

The **aim** of our research is to address all possible sources of the meaning ‘ignorant’ in the separate languages of Indo-European family in the typological terms. The aim involves

the solution of the following **tasks**:

a) The determination of the system of the primordial meanings of the words with semantics ‘ignorant’;

b) The description of the primary and secondary sememes correlation;

c) The description of the ways of the emergence of the meaning ‘ignorant’ in the lexemes which are under consideration (lexico-semantic, morphological derivation, word composition).

Such **methods** are used in the research: *typological* (for determination of typicality of the semantic changes in the different languages), *descriptive*, *comparative-historical*, and the method of *explanatory transformation of semantics*.

2. Sources of meaning ‘ignorant’

2.1. Semantic derivation. The semantics ‘ignorant’ arises in the words, denoting the result of the loss or weakening the intellectual qualities, as is the case with Classical Persian *farnās* ‘half sleep, drowsiness’, ‘insouciance’, ‘careless, carefree’, ‘inattentive’, ‘reckless’, ‘crazy pants’ and ‘unknowing’, ‘ignorance’; ‘ignorant’ (Edelman 2015: 496).

The above mentioned Lat. *rudis* ‘unprocessed’, ‘untilled’ → ‘uneducated’, ‘ignorant’, and also *in-cultus* ‘untilled’, ‘unprocessed’, ‘wild’, ‘rough’ → ‘uneducated’ also belong to the this class of examples. This is also Russ. colloquial *эх ты, темнота!* = *Oh, you, ignorant*, where the semantics ‘ignorant’ is a consequence of use of *темнота* in a figurative sense, cf. *тёмный* ‘dark’ and ‘unlearned’, ‘ignorant’.

2.2. Composita. There is one more type of nouns, where the semantics ‘ignorant’ also has figurative nature. However, here this meaning arose not as a result of the figurative use of the word, but as the primordial semantics for which the special word was formed. In particular, the semantics ‘ignorant’ evolves in the compounds with emotional-evaluative meaning ‘empty head’, cf. Dutch *leeghoofd* ‘ignorant’, literally – ‘emptyheaded’, because we have the compound of *leeg* ‘empty’ & *hoofd* ‘head’.

Another type of the composites is presented by the adjectives, where the first component is the reflex of PIE **dus-* ‘evil, bad’, ‘not’, ‘without’. Cf. Middle Pers. *duš-āgāh* [*dwš-’k’s*] ‘fool’,

‘witless’, ‘ignorant’ : $\bar{a}g\bar{a}h$ [ʔkʰs | ʔgʰ(h)] ‘informed’, ‘knowledgeable’ (MacKenzie 1986: 6, 28). I. e. ‘ignorant’ = ‘ill-informed’ or ‘know-nothing’.

We shall point to two models with the pronominal component. It is about the negative pronoun, frequently used both before the verbal noun as well as after one.

2.2.1. Pron. negat. & adjectivum or nomen agentis deverbativum. The model “nothing knowing [person]” is represented in Ossetic and German, cf.:

Osset. *ницызонæг* ‘ignorant’, in fact – pron. negat. *ницы* ‘nothing’ & adj. *зонæг* ‘who knows’, i. e. ‘nothing knowing [person]’;

Germ. *Nichtswisser* ‘ignorant’, ‘unlearned’ = pron. negat. *nichts* ‘nothing’ & *wisser* < *wissen* ‘to know’, ‘be able to’ = ‘nothing knowing [person]’;

2.2.2. Nomen agentis deverbativum & pron. negat. Cf. Eng. *know-nothing* ‘ignorant’ = ‘knowing nothing’ with the reverse order of parts in relation to the components of German analogue (vide supra).

2.3. Morphological derivation (suffixation). Cf. Lith. *tamsuõlis* ‘ignorant’, ‘unlearned’, derived from *tamsùs* ‘dark’ (Smoczyński 2019: 1847).

2.4. Morphological derivation (prefixation). This type is presented with the combination of the variants of the one Indo-European “prefixed particle” **en-*, **n̥-*, **ne*, **nē* ‘not’, ‘without’ with the adjectives and substantives of different origin and semantics. The oldest stratum of these lexemes are formed from the derivatives of PIE **ǵneh₃-* ‘to know’, **ueid-/uoid-* ‘to see’, ‘to know’.

2.4.1. PIE **n̥-ǵn̥-né/n-h₃-* : **ne ǵnō-*

Middle Pers. *a-dān* ‘ignorant’ (*dān* – verb. base of praes. to *dānistan* ‘to know’ + caritive pref. *a-*; Rastorgueva 1966: 35). On the other hand, cf. Slavonic derivatives based on the construction with PIE **ne*, i. e. **ne znati* (inf.), *-jŕ* (praes.): Serb. *незнáша*, *незналица* ‘ignorant’ (Mičatek 1903: 325), *незналац* ‘ignorant’, *незналица* ‘the same’ (Tolstoj 1957: 473; PCJ 2007: 812), Sloven. *neználec* ‘ignorant’ (Kotnik 1967: 263).

2.4.2. PIE * η - $\acute{g}neh_3$ -to- : Lat. **en-gnō-tus*

TochA *āknats* (adj.) ‘ignorant’, ‘foolish’ (Carling 2008: 36), TochB *aknātsa* (adj.) ‘fool’, (n.) going back to PIE * η - $\acute{g}neh_3$ -to- ‘unknown’ and ‘unknowing’ from * $\acute{g}neh_3$ - ‘know’ (Adams 2013: 3: **ā*- is a reflex of the negative prefix *(*e*)*n*-; see here J. Hilmarsson’s version about an inner-Tocharian derivational innovation from the Proto-Toch. verbal root **knā*- ‘know’). Cf. TochA “*kus-ne nu ṣñi (krañcām wkām tiri mättak pä)knāmo kotnaṣ āknats*” – “*the one who on purpose himself breaks his own good habits, being ignorant ...*”; “(*ā*)[*k*](*na*)*ts kuro mok*” – «*You ignorant feeble old man!*” (Carling 2008: 36).

Lat. *ignōtus* ‘unknown’ and ‘ignorant, uninformed’ (< **en-gnōtus*) ~ *ignōro*, -*āre* ‘to have no knowledge, be ignorant’ (**en-gnō-sā*- ‘not to know’ < **gnō-sā*- ‘to know’ (A. Nussbaum’s solution); de Vaan 2008: 297).

2.4.3. The reflex of PIE **en*- ‘not’ & * $\acute{g}nh_3$ -ro- ‘who knows’

Lat. *ignārus* ‘having no knowledge’, ‘ignorant’ and ‘unknown’, ‘unfamiliar’, ‘alien’ : *gnārus* ‘knowing’, ‘experienced’ and ‘familiar’. This latter is from Proto-Lat. **gnāro*- ‘knowing’ (de Vaan 2008: 267).

2.4.4. The reflex of PIE * η - ‘not’ & particip. praes. act., med.

(PIE **ḡen*-)

Khotan Saka *avaysāña* ‘ignorant’ : *paysāña* ‘knowing’ & *a*- ‘not’; *avaysānda*- ‘ignorant’ : *paysānda*- ‘knowing’ & *a*- ‘not’ ~ *paysān*- (< **pati-zan*-) ‘know’, ‘recognize’ (Bailey 1979: 1, 9, 214).

2.4.5. The reflex of PIE * η - ‘not’ & particip. praes. act. (PIE **ueid*-)

Norw. (along with Latinism *ignorant*, as in the Danish language) *uvitende persón* ‘ignorant’ (literally – ‘uninformed, unknowing person’), where *uvitende* is the old participle in -*ende* (partic. I) from *u-vit*- (Norw. *u*- ~ Old Iceland. *ú*-, Old Engl., Engl., Germ. *un*-). Cf. without the privative prefix *vitende* ‘knowing’, ‘knowledgeable’, ‘competent’ < *vite* ‘to know’.

2.4.6. The reflex of PIE **ǵ-* ‘not’ & particip. pass. ‘learned’, ‘educated’ (from different stems)

Old Engl. *un-gelāred* adj. ‘untaught’, ‘unlearned’, ‘ignorant’, ‘unshilled’, cf. “[...] ceahetunge swa swa *ungelæredes* folces biosmriendes gehæftum heora feondum” – “[...] loud cackling laughter, as if of a rude mob mocking their captive foes” (Beda 1890: 426–427; however, in our opinion, *ungelæred folc* in equal possible can be translated as *ignorant rabble*) : *gelāred* part. p. ‘learned’ < *gelāran* ‘to teach, educate, instruct, advise, persuade, induce’ (Bosworth 1921: 406, 1108).

2.4.7. The reflex of PIE **ne*, **ǵ-* ‘not’ & nomen deverbativum (from different stems)

Old Engl. *nyten* adj. ‘ignorant’ (Bosworth 1921: 727), *nyten(de)* < *nytan* ‘not to know’ (< *ni witan*) (Holthausen 1963 239) VS Slav. **ne-vědja* (: OCSlav. *невѣжда*), which originally was a nomen actionis (cf. Pol. *niewiedza* ‘ignorance, non-acquaintance, unknown’), and then – nomen agentis (‘ignorance’, ‘unknowing’ → ‘uninformed person’, ‘ignorant person’) (ESSJ 1999: 65). Cf. also derivative Russ. *не-вѣжественный*. Germanic and Slavonic lexemes have a common etymon, namely – PIE **uoid-*, **ueid-*.

Old Engl. *un-lāred* ‘untaught, unlearned’, ‘ignorant’ ~ *lāran* ‘to teach, instruct, educate’, ‘to give religious teaching’, ‘to preach’, ‘to teach a particular tenet or dogma’, ‘to enjoin a rule’, ‘to exhort, admonish, advise, persuade, suggest’ (Bosworth 1921: 611, 1119).

Lat. *nescius* ‘unknown’, ‘not knowing’ : *ne-scīre* ‘not to know; some-’ (de Vaan 2008: 545).

Lat. *nesapius* ‘ignorant’, ‘ignoramus’ : *sapio*, *-ere* ‘to have a taste or relish’, ‘to savour or smell’ and ‘to know’, ‘to understand’, ‘to be wise’, ‘to be possessed of good sence’ (Forcellinus 1828: 478).

Latv. *nepraša* ‘ignorant’ as the compound of *ne-* with the privative semantics ‘not’ and the base of the verb *prašņāt* ‘to ask’, ‘catechize’.

2.4.8. The reflex of PIE **ne* ‘without’ & nomen substantivum ‘good’, ‘sense’

Latv. *nejēga* ‘ignorant’, ‘foolish’, ‘half-wit, pea brain’ as the compound of *ne-* in the caritive function ‘without’ with *jēga* ‘sense’, ‘benefit’, literally – ‘clueless’. The equivalent of Russ. *бѣс-толочь* (~ *толк* ‘sense’).

2.4.9. The reflex of PIE **h*₂- ‘without’ & nomen substantivum

Old Engl. *un-gerād* adj. ‘stupid’, ‘rude’, ‘unskilled’, ‘foolish’, ‘ignorant’ : *ge-rād* subst. ‘consideration’, ‘account’, ‘condition’, ‘reason’, ‘wisdom’, ‘prudence, manner’ (Bosworth 1921: 428, 1111). Literally – ‘who has no wisdom’, ‘reckless’.

Old Engl. *un-wita* subst. ‘a foolish, stupid, witless person’, ‘a fool’ : *wita* subst. ‘one who knows’, ‘a person of understanding or learning’, ‘a wise man’. Cf. Goth. *un-wita* ‘foolish’, ‘ignorant’, O.H.Germ. *un-wizzo* ‘inscius’, ‘ignavus’, Icel. *ū-víti* ‘an idiot’, ‘a witless person’, *ū-vita* ‘senseless’, ‘insane’ (Bosworth 1921: 1138, 1243).

2.4.10. The reflex of PIE **h*₂-, **nē* ‘not’ & nomen adjectivum

This model of nomination is widely represented in the vocabulary of the Old Germanic Languages (**h*₂-); the compounds with **nē* (> **nā*) are attested in Iranian vocabulary.

Old Engl. *un-cȳðig* adj. ‘ignorant’, ‘unacquainted’ : *-cȳðig* ‘-known?’ (According to J. Bosworth: “Only used in the compounds”; “In German, however, *kūndig* ‘known’, is used as a simple word, and as a compound”). Cf. Icel. *ū-kunnigr* ‘unacquainted’, Germ. *un-kundig* (Bosworth 1921: 191, 1095).

Old Engl. *un-frōd* adj. ‘not old’ and ‘not wise’, ‘ignorant’, ‘rude’ : *frōd* adj. ‘wise’, ‘prudent’, ‘sage’, ‘skilful’. Cf. Goth. *un-frōþs* ‘foolish’, Icel. *ū-frōðr* ‘ignorant’ (Bosworth 1921: 339, 1105).

Old Engl. *un-gewiss* adj. ‘of persons, not having knowledge’, ‘ignorant’ : *ge-wis*, *ge-wiss* adj. ‘certain, sure’, ‘knowing’, ‘foreknowing’. Cf. O.H.Germ. *un-giwiss* ‘incertus’, ‘inexpertus’, ‘fortuitus’ (Bosworth 1921: 468, 1116).

Old Engl. *un-gleáw* adj. (of persons) ‘without understanding’, ‘without skill’, ‘not sagacious’, ‘ignorant, blind’ : *gleáw* adj. ‘clear-sighted’, ‘wise’, ‘skilful’, ‘sagacious, prudent’, ‘good’. Cf. Icel. *ū-glöggr* ‘not clever’ (Bosworth 1921: 480, 1117).

Old Engl. *un-wīs* adj. ‘unwise, foolish, stupid’, ‘ignorant’ : *wis*, *wiss* adj. ‘certain’. Cf. Goth. *un-weis* ‘idiota’, *un-weis bi* ‘ignorant of’, O.H.Germ. *un-wīs* ‘insipiens, brutus’, ‘hebes’, ‘fatuus’, Icel. *ū-vīss* ‘foolish’ (Bosworth 1921: 1138, 1240, 1242).

Sogd. *L*’ *γρβγny* [nā-γapβēnē] ‘ignorant’ : *γρβ’yn’k* [γapβēnē] ‘wise’, ‘understandable’ (Gharib 1995: 168, 205).

In **conclusion**, we note one trait of the semantics of those lexemes, which contain the privative (negative) or caritive prefix. These words, besides the subject meaning ‘unlearned’, ‘ignorant’, ‘who knows nothing’, consistently realize the object meaning ‘unknown’, ‘unfamiliar’. Its development in some examples can be explained by negation of the semantics ‘famous’, ‘familiar’ in the base word, where these meanings coexist with ‘who knows’, ‘experienced’, ‘well-versed’ (cf. Old Engl. *un-cȳðig* ‘ignorant’, ‘unacquainted’ < *-cȳðig* ‘-known’ or Lat. *ignārus* ‘ignorant’ and ‘unknown’, ‘unfamiliar’ < *gnārus* ‘knowing’, ‘experienced’ and ‘familiar’ etc.). However, it is interesting not so much the expected fact of the development of negation as the very stable, tending towards the universality trend of the formation in the different languages of the complex of sememes ‘versed’, ‘familiar’, ‘famous’ VS ‘ignoramus’, ‘unknown’, ‘unfamiliar’.

REFERENCES

- Adams D. Q. (2013). A Dictionary of Tocharian B. Revised and Greatly Enlarged. Amsterdam ; New York, NY : Rodopi.
- Bailey H. W. (1979). Dictionary of Khotan Saka. Cambridge ; London etc. : Cambridge University Press.
- Beda (1890). The Old English Version of Bede’s Ecclesiastical History of the English People [Edited with a translation and introduction by Thomas Miller]. Part II. London : N. Trübner and Co.
- Bosworth J. D. D. (1921). An Anglo-Saxon Dictionary (Based on the manuscript collections). Oxford : Clarendon press.
- Carling G. (2008). A Dictionary and Thesaurus of Tocharian A. Vol. 1: Letters a-j (Manuscript). Wiesbaden : The authors and Otto Harrassowitz.
- de Vaan M. (2008). Etymological Dictionary of Latin and the other Italic Languages. Leiden ; Boston : Brill.
- Edelman D. I. (2015). Etymological Dictionary of the Iranian Languages. Volume 5.
- ESSJ (1999). Etymological Dictionary of the Slavonic Languages: Proto-Slavonic Lexical Fund / [edited by acad. O. N. Trubačev]. Nauka. Vol. 25 (**neroditi – *novotъnъ(jь)*).
- Forcellinus Aegidius (1828). Totius Latinitatis lexicon. Volumen secundum, Londini: Baldwin et Cradock.
- Gharib Badr al-Zamān (1995). Sogdian Dictionary: Sogdian-Persian-English, Tehran : Farhang Publications.
- Holthausen F. (1963). Altenglisches etymologisches Wörterbuch [Zweite, bis auf das Literaturverzeichnis unveränderte Auflage]. Heidelberg : Carl Winter.
- Kotnik J. (1967). Slovensko-ruski slovar. Ljubljana : Državna založba Slovenije.
- MacKenzie David N. (1986). A Concise Pahlavi Dictionary. London ; New York ; Toronto : Oxford University Press.
- Mičatek L. A. (1903). Differential Serbian-Russian Dictionary and Brief Grammar of the Serbian Language (comp. P. A. Lavrov).

Rastorgueva V. S. (1966). Middle Persian Language. Science.

Smoczyński W. (2019). Słownik etymologiczny języka litewskiego / [Współpraca redakcyjna M. Osłon, wydanie drugie, poprawione i znacznie rozszerzone, na prawach rękopisu]. Available at: [www.rromanes.org/pub/alii/Smoczyński W. Słownik etymologiczny języka litewskiego.pdf](http://www.rromanes.org/pub/alii/Smoczyński%20W.%20Słownik%20etymologiczny%20języka%20litewskiego.pdf).

Tolstoj I. I. (1957). Srpsko-hrvatsko-ruski rečnik. GIINS.

RSJ (2007). Rečnik srpskoga jezika / [redigovao i uredio Miroslav Nikolić]. Novi Sad : Matica srpska [in Serbian].

ТИПОЛОГІЯ У ЛЕКСИЧНІЙ СЕМАНТИЦІ: ДЖЕРЕЛА ЗНАЧЕННЯ ‘НЕВІГЛАС’

Олександр І. Іліаді

доктор філологічних наук, професор кафедри перекладу
і теоретичної та прикладної лінгвістики
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: alexandr.iliadi@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5078-8316>

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено розгляду феномена типології еволюції лексичного значення слова в індоєвропейських мовах. Зокрема, йдеться про значну групу семантично однотипних лексем (іменників і прикметників), які регулярно розвивають значення ‘невіглас’, таким чином демонструючи однаковий семантичний зсув. Критерій «однаковості» означає, що ідентичними в сумі лексем мають бути не лише вторинні семми ‘невіглас’, ‘неосвічена особа’, а й первинні значення ‘грубий’, ‘необроблений’, ‘незнайомий’, ‘невідомий’, і так у мовах різних груп. Отже, результати розвідки засвідчують типовість семантичного зсуву, який можна змодлювати, визначивши (а) початковий та кінцевий етапи семантичної зміни, (б) однаковий вектор еволюції семантики синонімічних лексем, (в) діахронічну відтворюваність моделі семантичної зміни у різні періоди історії окремих мов.

***Ключові слова:** семантика, модель розвитку значення, каритивний, привативний, префікс.*

ЛІТЕРАТУРА

Adams D. Q. A Dictionary of Tocharian B. Revised and Greatly Enlarged. Amsterdam ; New York, NY : Rodopi, 2013. 964 p.

Bailey H. W. Dictionary of Khotan Saka. Cambridge ; London etc. : Cambridge University Press, 1979. 559 p.

Beda: The Old English Version of Bede's Ecclesiastical History of the English People [Edited with a translation and introduction by Thomas Miller]. Part II. London : N. Trübner and Co, 1890. 488 p.

Bosworth J. D. D. An Anglo-Saxon Dictionary (Based on the manuscript collections). Oxford : Clarendon press, 1921. 1302 p.

Carling G. A Dictionary and Thesaurus of Tocharian A. Vol. 1: Letters a-j (Manuscript). Wiesbaden : The authors and Otto Harrassowitz, 2008. 256 p.

de Vaan M. Etymological Dictionary of Latin and the other Italic Languages. Leiden ; Boston : Brill, 2008. 825 p.

Edelman D. I. Etymological Dictionary of the Iranian Languages. 2015. Volume 5. 566 p.

ESSJ: Etymological Dictionary of the Slavonic Languages: Proto-Slavonic Lexical Fund / [edited by acad. O. N. Trubačev]. Nauka, 1999. Vol. 25 (**neroditi* – **novotъnъ(jb)*). 238 p.

Forcellinus Aegidius. Totius Latinitatis lexicon. Volumen secundum, Londini: Baldwin et Cradock, 1828. 1164 p.

Gharib Badr al-Zamān. Sogdian Dictionary: Sogdian-Persian-English. Tehran : Farhangian Publications, 1995. 32; XLII; 517; 57 p.

Holthausen F. Altenglisches etymologisches Wörterbuch [Zweite, bis auf das Literaturverzeichnis unveränderte Auflage]. Heidelberg : Carl Winter, 1963. XXXVI, 428 S.

Kotnik J. Slovensko-ruski slovar. Ljubljana : Državna založba Slovenije, 1967. 817 s.

MacKenzie David N. A Concise Pahlavi Dictionary. London ; New York ; Toronto : Oxford University Press, 1986. 236 p.

Mičatek L. A. Differential Serbian-Russian Dictionary and Brief Grammar of the Serbian Language (comp. P. A. Lavrov). 1903. 757 p.

Rastorgueva V. S. Middle Persian Language. Science, 1966. 164 p.

Smoczyński W. Słownik etymologiczny języka litewskiego / [Współpraca redakcyjna M. Osłon, wydanie drugie, poprawione i znacznie rozszerzone, na prawach rękopisu]. 2019. Available at: [www.rromanes.org/pub/alii/Smoczyński W. Słownik etymologiczny języka litewskiego.pdf](http://www.rromanes.org/pub/alii/Smoczyński_W._Słownik_etymologiczny_języka_litewskiego.pdf).

Tolstoj I. I. Srpsko-hrvatsko-ruski rečnik. GIINS, 1957. 1168 p.

PCJ: Речник српскога језика / [редиговао и уредио Мирослав Николић]. Нови Сад : Матица српска, 2007. 1561 с.

Дата першого надходження статті до видання: 11.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 02.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 811.16'373.74:008

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.2>

НЕ ЗАМАНИТИ КАЛАЧЕМ: ДО СИМВОЛІКИ КАЛАЧА У СЛОВ'ЯНСЬКІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ

Наталія Г. Арефьєва

доктор філологічних наук, професор кафедри суспільних наук
Одеський національний медичний університет,
Одеса, Україна

e-mail: n.arefieva@onu.edu.ua; nataliia.arefieva@onmedu.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4974-9157>

АНОТАЦІЯ

У статті із залученням багатого мовного матеріалу досліджено слов'янські фразеологізми, що віддзеркалюють символіку калача. Описано потужну культурну символіку калача як архайчного культурного символу, виразно представленого у слов'янській фразеології. Автор доходить висновку, що сакральна символіка калача, закріплена переважно регіонально фразеологією, його апотропейні та продукувальні функції, винятково важлива роль у хрестильній та весільній обрядності має глибоке міфологічне підґрунтя і співвіднесена з культом сонця – давнім сакральним символом, джерелом життєдайної сили, величності і щастя, кругла форма якого закована в таких усталених у народній культурі символах, як калач, коровай, вінок, обручка та інших. Саме тому в слов'янській фразеології калач постає символом достатку, добробуту, щасливої долі. Функціональна роль калача, його онтологічні властивості осмислені в слов'янській фразеології в межах семіотичних опозицій та висвітлюють різноманітні сторони людської особистості, життєвого досвіду тощо. Калач постає в центрі низки усталених у культурі прескрипцій. Яскраве і багатоаспектне представлення калача у слов'янській фразеології, насамперед російській, українській, болгарській, свідчить про виняткову культурну навантаженість цього терміна, виводячи його в розряд потужних культурних символів. У процесі дослідження залучено багатий фразеологічний матеріал, застосовано методику етнолінгвокультурологічного аналізу, семіотичного аналізу, метод структурно-семантичного моделювання, прийом субституції.

Ключові слова: слов'янська фразеологія, культурний символ, міфологічне підґрунтя, семіотична опозиція, культурна прескрипція, концептуальна метафора, слов'янська культурна традиція.

Вступ. *Калач* – один із найважливіших культурних символів слов'ян, яскраво представлений у фразеології, переважно українській, російській, болгарській. Попри те, що в центрі уваги видатних славістів опинився насамперед комплекс ритуалів і обрядодій, пов'язаних із *калачем* та іншими видами хліба (див.: Гура 2012¹: 342–344; Жайворонок 2006: 267–278; Узенёва 2010: 95–137), дослідження фразеологічного та пареміологічного матеріалу, на тлі якого можна простежити закарбовані в цьому концепті культурні смисли, залишаються нині фрагментарними і не дають можливості для створення цілісної картини, що й визначає **актуальність** студії. Водночас наявність масиву фразеологічних одиниць, стрижневим компонентом яких є *калач*, залучення їх до загального «банку даних» може слугувати ще одним надійним джерелом, що допоможе прояснити і точніше описати глибинну міфологічну семантику *калача* та його інтерпретації у фразеологічному вимірі.

Мета дослідження полягає у виявленні та описі етнокультурної семантики слов'янських фразеологізмів, згрупованих навколо концепту «калач», що зумовило використання таких методів, загальнонаукових і власне лінгвістичних: *описового й порівняльного, методів аналізу та синтезу, методу етнолінгвокультурної інтерпретації, методу структурно-семантичного моделювання, семіотичного аналізу, семіотичного методу опозицій*, а також *прийому субституції*.

Матеріал і методи дослідження. Матеріал дослідження становили українські, російські, білоруські, болгарські, польські фразеологізми, що пов'язані із концептом «калач», дібрані методом суцільної вибірки з доступних Фразеологічних словників, регіональних і загальнонародних. У процесі роботи було залучено дані тлумачних, перекладних, етимологічних та навчальних словників, а також словників-довідників, книг і монографій.

¹ Посилання на книги та словники, що скорочені як Гура 2012; БСРП 2007; БСРНС 2008; БСРПС 2010; ИЭС 2005; СД 1999, 2004; Телия 1996; ФСРЯ 1968 див. за: Арефьева Н. Г. Просторовий лінгвокультурний код у російських говірках Одешини (на матеріалі фразеології). *Академік Олександр Савиц Мельничук і сучасне мовознавство. II* : збірник наукових праць до 100-річчя від дня народження. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2023. С. 232–234.

Результати та дискусія. У міфологічному ракурсі *калач* доволі докладно описано в сучасних етнолінгвістичних дослідженнях (Гура 2012: 341–344; СД 1999 (2: 439–442); Яковлева 2014: 263–264)). Комплекс обрядів, пов'язаних із *калачем*, у слов'ян настільки великий і значний, що не виникає сумнівів у його символічній ролі у слов'янській культурній традиції. Зокрема, А. В. Гура в книзі «Брак и свадьба в славянской народной культуре: семантика и символика» зазначає: «Калач у вигляді кільця або з невеликим отвором, як і інші круглі кільцеподібні предмети (обручка, вінок), є символом шлюбу, з'єднання нареченого з нареченою. Не випадково калач фігурує в ритуальних колових рухах, що символізують одруження: наречена крутиться з калачем, обходить навколо столу, на якому лежить калач, дивиться крізь нього при обході по сонцю тощо» (переклад українською з неукраїномовних джерел тут і далі наш – Н. А.) (Гура 2012: 341). Захисні, апотропейні функції *калача* зумовлені його круглою формою, що зближує його з іншими предметами, які мають отвір: вінком, кільцем, ситом, каменем із діркою тощо (СД 1999 (2: 439)). Калач – багатофункціональний культурний символ української обрядової традиції. У книзі В. М. Войтовича «Слов'янська міфологія» знаходимо таке: «Калач – ритуально-весільна хлібна жертва богам Сонця у вигляді кільця» (Войтович 2005: 214). Калачі клали на святвечірній стіл, випікали на Великдень, Вознесіння та інші свята; калачі з калиною були основною обрядовою стравою на Першу та Другу Пречисту. На весіллі молодим підносили калач, на якому був запечений перстень молодої – символ добробуту, щастя й здоров'я для зміцнення роду (Ibid.: 214–215). В історико-етимологічному висвітленні схарактеризовано фразеологізми під опорним словом «калач» у праці О. К. Біріха, В. М. Мокієнка, Л. І. Степанової «Російська фразеологія. Історико-етимологічний словник» (ИЭС 2005: 278–279).

Прикметно, що культурологічний коментар до слова *калач* як важливого фрагмента народної культури і пов'язані з ним фразеологізми вміщують і лінгвокраїнознавчі фразеологічні навчальні словники, орієнтовані на іноземну

аудиторію. Метою таких словників є насамперед ознайомлення інокомунікантів із національно-культурним компонентом мови, яку вони вивчають. У книзі В. М. Мокієнка і В. П. Феліциної «Російські фразеологізми» в культурологічному ракурсі висвітлено не лише *калач* як стрижневий компонент низки фразеологізмів, але й власне фразеологізми, пор., наприклад, фрагмент коментаря, наведеного авторами Словника до фраземи *тёртый калач*: «**Тёртый калач** – калач, виготовлений із особливого тіста, яке довго труть і мнуть, щоб при випіканні вийшла пориста м'якушка. Звідси метафоричне вживання про людину, яку “терло” і “м’яло” життя» (див.: Мокієнко В. М., Феліцина В. П. «Російські фразеологізми: лінгвокраїнознавчий словник» (1990): 61–62)). У «Російсько-українському фразеологічному словнику культурних символів», також орієнтованому на іноземних студентів і стажистів і укладеному за алфавітно-символічним принципом, представлено фразеоматеріалу з компонентом «калач» передую стислий коментар цього важливого культурного символу (Ареф'єва 2018: 100–101).

Цілком очевидно, що потужна символіка *калача* має глибинне міфологічне підґрунтя і нерозривно пов'язана з культом *сонця* – давнім сакральним символом, джерелом життєдайної сили, величності і щастя, кругла форма якого, закодована в таких усталених у народній культурі символах, як *вінок*, *калач*, *коровай*, *обручка* та ін., метафорично позначає безперервність та нескінченість буття та Всесвіту (докладніше про багатоаспектне представлення сонця у фразеології див.: Ареф'єва 2025а; Ареф'єва 2025в; Арікова 2023; Іліаді, Дерік 2023). Насамперед круглою формою *калача* визначається його потужна обрядова символіка, що цілком підтверджено етимологічними даними, вичерпно представленими в ґрунтовних працях: «*Калàч (колàч)* – ‘калач; варений овечий сир круглої форми; глиняна посудина на горілку у формі кола; перевесло’; <...> ; рос. *калач (колач)* ‘круглий крендель, плетена булочка з білого борошна’, біл. *калач*, д.-рус. *колачь*, пол. *kolacz* ‘у тому самому значенні; обрядовий весільний хліб круглої форми; макухи, збиті в круглу балабуху’, чес. *kolač* ‘пиріг; [круглий очіпок]; ст. плата,

нагорода від податку’, словацьке *kolač* ‘здобна булка, пиріг’, вл. *kolač* ‘круглий білий хліб’, нл. *kòlas* у тому самому значенні, болг. *koláč* ‘обрядовий круглий хліб, перепічка’, м. *kolach* у тому самому значенні, схв. *kòlāch* ‘білий хліб у формі персня (обрядовий дар при відвідинах); перепічка; подарунок (за добру новину)’; слн. *kolač* ‘білий круглий хліб (обрядовий); кругла плоска посудина для вина’; – псл. **kolačь* ‘печений хліб круглої форми’, похідне утворення від *kolo* ‘коло’, пор. чес. (мор.) *kolo* ‘калач, що дається челяді за службу’, болг. *коло* ‘калач’, рос. *колесо* ‘великий калач, круглий житній хліб’, схв. *колак* = *kòlāch*, болг. *колāk* = *koláč*, м. *колак* ‘обрядовий хліб, яким запрошують на весілля; бублик’; назву утворено відповідно до округлої форми печива, що мала первісно обрядове значення (коло як символ щастя)» (ЕСУМ 1985 (2: 348)). За відомим болгарським етнографом І. Георгієвою, «за допомогою круглого простору в обрядовій практиці змодельовані основні символи достатку, родючості, здоров’я, щасливого шлюбного життя, перемоги над злом – це ті основні вимоги, за якими народ осмислює життя як життя щасливе» (Георгиева 2010: 96). Цікавим, на нашу думку, видається також таке припущення дослідниці: «кругла форма є найпершим не лише асимільованим, але й “олюдиненим” простором, тому вона набуває сакрально-магічної функції» (Ibid.).

Зауважимо, водночас, що символіка калача як хлібного виробу багато в чому збігається із символікою хліба, який, на думку відомого лінгвокультуролога В. А. Маслової, – «символ сонячного Бога, він не просто дар Божий, а сам є божественною істотою» (Маслова 2001²: 30). За вдалим висловленням М. Л. Ковшової, *хліб* «не лише називає найбільш прийнятий у Росії продукт харчування, але є одним із понять, що найбільше переживається в російській культурі» (Ковшова 2016: 271). Архетип хліба, який, за В. А. Масловою, символізує життя, добробут та матеріальний

² Посилання на книги, що скорочені як Березович 2007; Ковшова 2016; Маслова 2001, див. за: Арефьева Н. Г. Фразеологія російських переселенських говірок Півдня України: лінгвокультурологічний та лексикографічний аспекти : дис. ... д-ра філол. наук : 10.02.02. Дніпро, 2021. С. 422–435.

достаток (Маслова 2001: 30), а також передає важливі соціально-прескриптивні, яскраво віддзеркалений таким величезним шаром фразеологічного масиву слов'янських мов, що його неможливо представити вповні, тому наведемо лише декілька прикладів: укр. *[і] хліб і до хліба* 'усе необхідне для життя; достаток'; *шматок (кусок, кусень) хліба [насуцного]* 'засоби, необхідні для прожиття, існування'; *ділитися останнім (кожним) шматком хліба* 'виявляти доброту, людяність у ставленні до інших' (СФУМ 2003: 745, 778; ФСУМ 1993: 244); рос. *Хлеб всему голова; чужой хлеб горек*; біл. *на ласкавым хлебе* 'бути у когось на утриманні'; *цераз хлеб (ад хлеба) шукаць хлеба* 'змінювати становище, звичний поряток життя і т. ін.' (Лепешаў 2008 (2: 845, 932)); болг. *като хляб и сол* погаждаме се (слагаме се) – 'дуже добре (ладнати між собою)'; *давам / дам печен хляб в ръцете* някому – діал. 'учити когось ремеслу; допомагати кому-н. здобути професію' (ФРБЕ 1974 (1: 514, 229)) тощо; докладніше про хліб як один із найважливіших символів східнослов'янської культурної традиції, віддзеркалений у фразеології, див.: (Арефьева 2025б: 23–24; Арефьева 2018: 82–93).

Проте визначальна роль хліба як головного продукту харчування, експлікована в межах культурно конотованої моделі «хліб + калач», де калач постає символом смачної святкової їжі, є очевидною, пор.: *З'ївши калач, берися знов до хліба* (УПП 1984: 126); *Калач приїсться, а хліб ніколи* (Ibid.); *Не стало хліба – мусив калачі їсти* (Ibid.: 128); *Добрий хліб, коли нема калача* (Ibid.: 127), рос. *Калач [скоро] приестся, а хлеб никогда* (БСРПС 2010: 396); *Калач хлебу не замена* (Ibid.), хоча й у низці випадків представлена імпліцитно: *Біда навчить калачі їсти* (УПП 1984: 35); рос. *И калачи приедаются* (БСРПС 2010: 396); *Калачом только брюхо раздразишь* (Ibid.).

Усталена у слов'янській культурній традиції настанова «їсти чужий хліб – погано, треба заробляти свій» (пор. винятково позитивне забарвлення фраземи *свій хліб* 'засоби для існування, здобуті власними зусиллями; власні заробітки', підтверджене численними ілюстраціями (СФУМ, 2003: 746)) чітко простежується у фраземах, що згруповані

навколо концепту «калач», де рекомендація «“своє”, хоча й зароблене важкою працею, має цінуватися набагато більше, ніж те, що належить до “чужого”»: *Свій хліб ліпший від чужого калача* (УПП 1984: 128); рос. *Свой хлеб слаще чужого калача* — присл. ‘своє власне приваблівіше за чуже’ (БСРНС 2008: 240); *Чужой калач приедчив, а свой спор* (БСРПС 2010: 396); *Чужой калач скоро приедается* (Ibid.).

Проте, спостерігаємо й інше народне спостереження, згідно з яким «чуже» постає приваблівішим, ніж «своє»: *Чужой хлеб слаще калача* — присл. ‘чуже приваблівіше за своє, звичне’ (БСРНС 2008: 240). У таких прислів’ях *калач* постає в центрі архаїчної опозиції *своє* — *чуже*, за допомогою якої людина здавна осмислювала й членувала навколишній світ, пор. також: *Чужу біду з хлібом з’їши, а свої з калачом не ковтнеш* (УПП 1984: 38).

Функціональна роль *калача* як смачної випічки, яку їдять у свята під час відпочинку, його неодмінні властивості — м’якість та білий колір (оскільки *калачі* виготовляються з пшеничного борошна) осмислюється в російських прислів’ях у межах семіотичних протиставлень *відпочинок* — *праця*: *Калачей (калачи) покушать, песен послушать (просим); Хоть (Хотя) возьми на калачи — только делом не волочи; Возьми на калачи, да [только] дело (делом) не волочи* (БСРПС 2010: 396); *білий (пшеничний) хліб — житний хліб: Калачик — пряник, а ржануха, что булыжником брюхо вымостит; С калачика личико хоть дрябло, да бело, а со ржанухи — [словно] дублёное; урал. (яїцьке) Калач мягкий, рот большой — наворачивай люкшой; С калача лицо белеет, а с сыта краснеет* (Ibid.), а також цілої низки прескрипцій. Приміром, значення прислів’я *Не калачиком кормят, а чугуном* (новосиб.) збігається з усталеною в культурі прескрипцією: «Головна їжа — не солодощі і ласощі, не делікатеси, а те, що насичує» (Ibid.: 397); значення паремії *Это нам нипочём — закусывай калачом* перетинається з одним із визначальних знаків російської культурної традиції — символом *авось*. Про розповсюдженість *калача*, хоч і святкової, проте не складної в приготуванні страви, свідчить стійке порівняння *как калач испечь* — *народн., застар.*

‘про що-небудь, що може легко здійснитися; що можна виготовити швидко та без особливих зусиль’ (БСРНС 2008: 240). У низці російських паремій представлено і *калашника* (*калачника*) – людину, яка випікала *калачі*: **Калачник не табачник: не даєт рожка понюхать; Калачник умёсом берёт; У калачника дрожжей, а у кузнеца угольев не проси** (БСРПС 2010: 397).

Онтологічні властивості калача влучно переосмислюються в народній фразеології, позначаючи різноманітні сторони людської особистості, пор. болг. діал. *кабѝ колак* (букв. пухкий калач) – ‘нетовариська людина, яка замкнулася в собі’ (ФРБЕ 1974 (1: 464)); загальновідомі *тертий калач* ‘хтось досвідчений, бувалий’: – *Я, шановний, – третий калач, шукай когось дурнішого* (І. Григурко, Далекі села) (Ужченко 1998: 69); рос. *тёртый калач* – розм., схв. або ірон. ‘про досвідчену, бувалу людину, яку складно обманути’ (БСРП 2007: 271), а також пов’язані із цією ж семантикою прислів’я *Не мявши, не тёрши (Не тёрши, не мявши) – не будет калач; Не тёрт, не мят – не будет калач* (БСРПС 2010: 396), у яких спосіб приготування калача порівнюється із досвідом, зазвичай нелегкими випробуваннями, які припадають на долю людини. Важливу роль *калача*, його центральне місце з-поміж інших видів святкової випічки віддзеркалює фразема *[и что бы] как калач, что из себя строит* – ірк., несхв. ‘про людину, яка поводить себе пихато, про надмірно пихату людину’ (БСРНС 2008: 240).

Цікаво, що сакральна символіка *калача* відбивається насамперед у діалектному, тобто найбільш архаїчному, шарі фразеології. Зокрема, сакральна символіка *калача* яскраво віддзеркалена в болгарських діалектних фраземах *ни царю харач, ни богу колак* ‘кажуть про людину, котра нічого не робить та не приносить користі для суспільства’ (ФРБЕ 1974 (1: 744)); *ни богу колак, ни царю харач* та *ни попу колак, ни царю харач* із тим самим значенням (НФРБЕ 1993: 181, 182), у яких перша частина побудована за моделлю «цар + харач ‘податок, який платили болгари за часів турецького ярма замість відбування військової повинності’ (БРС 1966: 695)» і, очевидно, символізує земне життя, тоді як друга

частина, побудована за моделлю «Бог + калач», є символом божественного, сакрального. Сакральну символіку *калача* підтверджують і прислів'я, які наводить В. І. Даль, пор.: **Водиться с палачами — не торговать калачами** — застар., присл. < «Палач поган» (коментар В. І. Даля) (БСРНС 2008: 240); **Вместо калача да кукиш** (БСРПС 2010: 396), де опозицією *калач* — *палач* і *палач* — *кукиш* збігаються з опозицією *сакральне* — *нечисте*. Пор. також рос. фразему **молить калачи** — яросл., костром. 'про обрядове частування з молитвами, вином та білим хлібом (1 серпня за ст. ст.), яке, за забобонними уявленнями, має приносити вдачу рибалкам' (БСРП 2007: 272). Про надзвичайно важливу, символічну роль *калача* у болгарській народній культурі яскраво свідчать діалектні фраземи **прерязах колача** на нешто — діал. 'закінчити щось, провести щось' (ФРБЕ 1975 (2: 200)); **рязах колача** на нешто (Ibid: 258) та **резах колача** на нешто, що вживаються із тим самим значенням (НФРБЕ 1993: 228).

У польській фразеології сакральна символіка калача (до речі, пол. *kolacja* має значення 'вечеря'; *jeść kolacę* 'вечеряти' (WSPR 1979: 328)) закарбована у фраземі **śmieje się jak głupi do kolacza** (букв. сміється, як дурний над калачем) (Skorupka 1974 (1: 335)), у якій простежується усталений у слов'янській культурній традиції глибинний смисл: *сміятися над сакральним, божественним — негідно людині*, пор. загальновідому християнську настанову: «гріх сміятися над убогими». Гучний, частий або безперервний сміх у цілому вкрай негативно сприймається в народній культурі, оскільки пов'язується з нечистою силою та її згубним впливом на людину. Усталеною у слов'янській культурній традиції є кореляція «сміх — дурість». В оповіданні В. М. Шукшина «Игнаха приехал» батько каже сину, який повернувся в рідну домівку після тривалої розлуки: «Что-то ты много хохочешь, Игнат, <...> Как дурак какой». Так само негативно оцінюється в народній свідомості і поведінка людини, яка викликає сміх оточення, пор., наприклад, представлення цього мотиву в східнослов'янській фразеології і деякі ілюстрації: рос. **смешить людей** 'бути об'єктом глузування, насмішки для кого-небудь': *Тамара повернулася к матери и заговорила*

быстро и громко. — Ты хочешь, чтобы я ходила в розовых туфлях и коричневом платье? Ты хочешь, чтобы я смешила людей? Да? Ты этого хочешь? Так и говори прямо (А. С. Макаренко «Книга для батьків»); *смішити людей (горобців)* у тому ж значенні: *Старий Кирпа підсів до Петра і при людях надоумлював: — Гляди, зятьок, роздивляйся добре на нашу доньку, щоб потім жити та й людей не смішити* (В. Сологуб) (СФУМ 2003: 671), у складі якої варіативний компонент «горобці» — усталений у східнослов'янській народній культурі символ нечистої сили, хвороб та всілякого зла, докладніше про символіку *горобця* див.: (Арефьева 2021: 90–98).

Глибинна етносимволіка *калача* простежується в різноманітних зразках живого народного мовлення, пор., приміром, віддзеркалення її в приповідках, за допомогою яких заспокоюють малих дітей: «Не плачь — дам калач, не вой — дам другой, не реви — дам три!» (запис наш — Н. А.). У В. В. Жайворонка знаходимо таку модифікацію: «Не плач, дитя, не плач, дам тобі калач» та «Не плач, дитя, не плач, принесе батько калач, медом помаже, тобі покаже, а сам з'їсть!» (Жайворонок 2006: 267–268).

У фразеології потужна й багатоаспектна символіка *калача* виявляється насамперед у весільної обрядності, адже, як цілком слушно зауважує А. К. Байбурин, «за допомогою кулінарного коду дублюється головна ідея — утворення нової пари» (див. працю А. К. Байбурина «Ритуал у традиційній культурі. Структурно-семантичний аналіз східнослов'янських обрядів» (1993): 81)), пор. пол. *kolacz weselny* 'обрядовий пшеничний пиріг круглої форми, весільний пиріг' (Skogupka, 1974 (1: 335)); болг. *шарен колак невестински колак, момин колак* (Узенёва 2010: 93) тощо. Цікаво, що обрядові дії, пов'язані з калачем під час весілля, виконує наречена. Зокрема, у Болгарії наречена, входячи на поріг нової хати, дарувала калачика маленькому хлопчикові, якого потім саджала на коліна; іноді роздавала дітям невеличкі хлібці крізь отвір калача (*шарен колак*), що символізувало народження дітей (Ibid.). Після шлюбної ночі, у понеділок, у супроводі дружок, шафера та дітей наречена йшла до води, де переломлювала свій калач і роздавала присутнім. У селі Оштава

«для здоров'я» роздавали частину хліба нареченої (*невестински колак, момин колак, шарен колак*), залишаючи на фруктовому дереві один шматок, що також символізувало народження дітей (Ibid.).

Цікаві обряди фіксують фразеологізми з партонімом «калач» у російських говірках Одещини, де *калач* – насамперед символ сватання, а також (поряд із культурно значимими концептами *тыква* та *чайник*) відмови тому, хто сватає дівчину (Арефьева 2021: 199). Зокрема, зі старовинним звичаєм, згідно з яким свати несуть *калач* у хату нареченої, пов'язана фразема *приходить / прийти с калачом* к кому – обряд. 'сватати наречену': *Зять кàжэ минè: «Там май радитили хòчуть да вас с калачом притить»* (Возн., 2020) (ФСРГО 2020: 173). За допомогою *калача* реалізується і мотив відмови сватам: *отдàть калàч* [кому] – 'відмовити нареченому; відмовити комусь під час сватання'. Це пов'язано зі звичаєм віддавати *калач* тому, хто сватає, на знак незгоди вийти заміж: *Дуся аддàла йиму калàч. Дуся аддàла калàч, ни жыних – значит Дуся ни схатèла* (Возн., 2020) (Ibid.: 206). Її «парна» фразема *забрàть калàч*, відповідно, вживається у значенні 'отримати відмову під час сватання': – *А жэних мòжэ аддàть калàч? – Жаных мòжэ забрàть калàч* (Возн., 2020) (Ibid.: 91)». Концептуалізація мотиву сватання за допомогою *калача* зафіксована і на Луганщині, пор.: *калачи ризати* – луган. етн. 'сватати' (ФССССГД 2013: 232). З огляду на наведені приклади можна припустити, що у наведених фраземах приховано глибинний архаїчний смисл: *калач* – це *дівчина*. Підтвердження цієї думки знаходимо у фразеологізмах та пареміях, внутрішня форма яких вибудовується на основі концептуальної метафори «калач – дівчина», пор.: *Кому калач пікся, а кому довівся* 'про дівчину, яка вийшла заміж' (УПП 1984: 175); рос. *Около неё обойдётся – калач съешь* (БСРПС 2010: 396), *здоровый как калач* – *пск.* 'про дуже здорову, повненьку або рум'яну дівчину або жінку' (БСРНС 2008: 240), у підґрунті яких домінує чоловіче світобачення, що цілком збігається зі спостереженнями видатного фразеолога, засновника і керівника

лінгвокультурологічної школи В. М. Телія про «дієвість у чоловічій ментальності “гастрономічної” метафори, згідно з якою жінка як сексуальний партнер – це *лакомий кусок*, пор. також *аппетитная, сладкая, ядрёная баба* і т. ін. (Телія 1996: 241). Пор. також представленість «гастрономічної» метафори в білоруській фразеології: схв. *дзяўчына як пірог*; схв. *маладзіца як перепечка*; схв., жарт. *дзяўчонка як кліцка* (РБСС 2018: 262).

У російських говірках Одещини лінгвокультурна символіка *калача* виявляється не лише у весільному обряді, а й у обряді хрещення. Зокрема, фразема *отдавать / отдать калачи крестной* (записано від Коваленко Євгенії Василівни, 1946 р. н., мешканки с. Троїцького Біляївського р-ну Одеської області) віддзеркалює стародавній народний звичай, згідно з яким родичи немовляти, повернувшись із церкви після обряду хрещення, під час застілля на честь цієї події дарували хресній калачі, на яких вона давала клятву піклуватися про свого хресника у разі смерті його батьків: *Кадà приходять с цэркви, садяцца за стол, фсе рётственики аддают калачи крэснай. Крэсная даёт клятву на калачах: «Абшцаю радителям, што ф слўчае их смёрти буду забодтицца а рибёнке, как а сваём радном»*. *Крэснай даят ткань на плацье и калач, а крэснаму – калач и рубашку* (Троїц., 2019, 2021) (Арефьева 2021: 592). Як бачимо, *калач* тут у поєднанні з культурним символом *клятва* – сакральний символ, який мав забезпечити не лише щасливу долю немовляти, а й захистити його у разі передчасної смерті батьків. Можна припустити, що в обряді хрещення як одного з найважливіших етапів породільної обрядності приховано глибинний архаїчний смисл: *калач* – це *дитина*. Зокрема, про різних дітей із однієї родини йдеться в паремії *Хоч з однієї печі, та не однакові калачі* (УПП 1984: 190). Із мотивом хрещення співвіднесена також діалектна болгарська фразема *не куму кравай, а куми* – ірон. ‘кажуть про людину, яка чекає, поки іншій людині принесуть їжу, щоб вона теж поїла’ (ФРБЕ 1974 (1: 539)).

Калач – символ достатку та добробуту, яких здавна прагнуть в народі і запорукою яких є важка щоденна праця, пор.: *Добре тому на печі,*

як є в хаті калачі (УПП 1984: 114); *Хочеш їсти калачі – не сиди на печі* (Ibid.: 115); *Вставай до сонця, працюй до ночі, то їстимеш калачі* (Ibid.: 147); рос. *Есть калачи – [так] не сидеть на печи* (БСРПС 2010: 396); *Хочешь есть калачи – [так] не лежи (не сиди) на печи* (Ibid.); *Калач в руки, а камень в зубы* (Ibid.); *Сплеча да сгоряча не добудешь калача* (Ibid.); пол. *bez prasy nie ta kołacz* (Skogurka 1974 (1: 335)). Утім, калач – не лише символ багатства і добробуту, віддзеркалений також у регіональній фразеології, пор., наприклад, фраземи, що побутують у російських говірках Сибіру – *калачики висягся* у кого – сиб., *жартл.* ‘про безтурботне життя в достатку, багатстві’ (БСРНС 2008: 240); *готовые калачи на берёзе висят* – сиб., *жарт.* ‘про легке, безтурботне життя’ (БСРП 2007: 271), а також діал. болг. *и на трън колак* (букв. и на шипу калач) – ‘великий достаток, велика родючість’ (ФРБЕ 1974 (1: 458)), але й щастя, щасливої долі: рос. *Счастливый – что калач в меду [все к нему пристают]* – народн., присл. ‘до щасливої людини всі припадають’ (БСРНС 2008: 240); *Хорошо на хорошо – ровно мёд с калачом; а худо на худо – ровно с похмелья батожком (батожьём)* (Ibid.: 382); а також нездійснених мрій: *І давно ріки догори не плили та й калачі на вербах не росли* (УПП 1984: 66); болг. *търся на трън кравай* (букв. шукати на колючці калач) – ‘бажати отримати щось неможливе; робити щось безглузде’. Те ж саме, що *търся грозде на трън* (букв. шукати на колючці виноград); *търся на трън праскови* (букв. шукати на колючці персики); *търся на трън трендафил* (букв. шукати на колючці розу) (ФРБЕ 1974 (2: 427)).

Як уже було зазначено вище, калачі – не повсякденна їжа, їх їдять у святкові дні, ними пригощають гостей, тому ця культурна традиція яскраво віддзеркалена у фраземах, де калач постає як уособлення ласощів, пор.: 1) *і калачем не виманити* кого ‘не можна вмовити кого-небудь піти звідкись’ (СФУМ 2003: 76) та 2) антонімічне *не заманити калачем (медом, добром і т. ін.)* кого і без додатка – ‘не звабити, не спокусити кого-небудь ніякими принадами’: *Тепер мене на такий обід ніхто й калачем не заманить!* – думав Леонід

Семенович, *годуючись димом папіроски* (Н.-Лев.); — *А я думаю, що скаржишся й просишся до райцентру... — Калачем не заманиш, товаришу начальник!* (Ю. Янов.); *Знелюднів торг, биричам нічого робити, покупців тепер і медом не заманиш* (Хижняк) (ФСУМ 1993: 312). У синонімічному до першої фраземи і антонімічному до другої **не викурити і ладаном** компонент «ладан» — сакральний предмет, «універсальний оберіг від нечистої сили» (СД 2004 (3: 74)), яскраво представлений у слов'янській фразеології, пор.: **як чорт від ладану** — грубо 'надзвичайно швидко і злякано (тікати, втікати і под.)' (СФУМ 2003: 769); **як чорт (дідько) ладану (свяченої води)** — грубо 'дуже сильно (боятися)' (Ibid.); **ні Богу (Богові) свічка, ні чорту (чортові) ладан (кочерга, коцюба, надовбень, угарка, рогачило і т. ін.)** 'нічим не примітна, посередня людина' (ФСУМ 1993: 788); рос. **бегать (бежать, убежать, діал. льятать)** от кого, чого **как чёрт от ладана** — розм., одеське (курське), пермське, несхв. 'про чиїсь настійливі спроби уникнути зустрічі з кимось, чимось (вкрай неприємним, небезпечним для когось)' (БСРНС 2008: 741); несхв. **сторониться** кого, чого **как чёрт ладана** з тим самим значенням (Ibid.: 744); несхв. **боятся как чёрт ладана (ладану)** 'про дуже сильний, панічний страх перед кимось, чимось' (Ibid.: 741); біл. розм. **як чорт ад ладану** 'усіма можливими способами (позбавлятися, відмахуватися, втікати тощо від когось, чого-небудь'; **як чорт ладану** 'дуже сильно (боятися когось, чого-н.)' (Лепешаў 2008 (2: 904)); болг. **бягам като дявол от тамян** (букв. тікати, як диявол від ладану) — 1) 'настійливо уникати, цуратися чогось, що є неприємним, або чогось, що не хочеться виконувати; 2) дуже боятися чогось або когось та уникати цього будь-яким способом' (ФРБЕ 1974 (1: 904)); **като дявол от тамян** (букв. як диявол від ладану) — 1) 'дуже сильно (боятися); 2) перелякано, зі страхом (тікати)' (Ibid.: 484); **на дявола тамян не давам** (букв. не давати дияволу ладан) — 'великий скупар' (Ibid.: 904), де **ладан** протиставляється **чорту** в межах опозиції **божествене, сакральне — диявольське, нечисте**. Лексичні варіативні компоненти другої фраземи «мед» та «добро» — усталені символи слов'янської культурної традиції, що відбивають численні

фразеологізми, пор. лише декілька прикладів з української та російської фразеології: **як у меду** ‘у достатку, у розкошах’: *Ой, багато злата в Царгороді! Козаки були там, мов в меду...* (В. Сосюра) (СФУМ 2003: 384); **як медом по губах** ‘дуже подобається, приємне що-небудь комусь’: *Яке ж тут кепкування? Хіба я неправду говорив? Тим більше, що Якиму Івановичу все це мов медом по губах. Для чого ж позбавляти людину того, що її так тішить?* (Ю. Збанацький) (Ibid.); **як мед, то й ложкою** ‘уживається для вираження надмірного прагнення до чогось, як вияв надмірності в чому-небудь; занадто’: *Не все разом. На перший раз буде й цього. Як мед, то й ложкою, – промовив отець Харитін* (І. Нечуй-Левицький) (Ibid.); **на добре** ‘з перспективою на здійснення чого-небудь бажаного, заповітного’ (ФСУМ 1993: 254); **у добрі** ‘у сприятливих матеріальних умовах (жити, рости і т. ін.)’ (Ibid.); **навчати (вчити) / навчити [добру і] розуму ([доброму] розумові, на [добрий] розум, уму-розуму)** кого – ‘виховувати кого-небудь на основі законів справедливості, відповідно до усталених правил та звичаїв’: *Взяла вдова та в школу хлопця одвела.. Доглядала ж Сама його, сама й навчала Добру і розуму* (Т. Шевченко) (Ibid.: 521) тощо; рос. **к добру** ‘на хороше, на успіх, удачу. Про те, що віщує хороше’: *Варя: Что ещё тут? Дуняша: Блюдечко разбила... Варя: Это к добру* (Чехов, Вишнёвый сад) (ФСРЯ 1968: 141); **добром поминать** ‘відчувати вдячність до кого-небудь і виявляти її’ (БСРП 2007: 193); **милого добра** – сиб. схв. ‘хороший, вищої якості’ (Ibid.: 192); **доброго добра** кому – яросл. ‘привітання гостю’ (Ibid.) тощо; діал. присл., вульг. **Поведёшься с пчелой – будешь в меду, поведёшься с жуком – будешь в дерьме** ‘про те, наскільки важливо правильно обирати друзів, оточення’ (ФСРГО 2020: 158) та ін. Широко вживані зазначені вище компоненти-символи і в болгарській фразеології, зокрема, фундаментальний «Фразеологичен речник на българския език» уміщує 46 фразеологізмів із партонімом «мед» (ФРБЕ 1975 (2: 651)); у болгарській фразеології представлений і концепт «добро»: **виждам / видя добро** – 1) ‘ставати заможним завдяки чомусь або ставати щасливим завдяки чомусь; досягати успіху, удачі, перемагати; 2) бути ошчасливленим кимось, отримувати від когось користь, допомогу,

турботу, уважність’ (ФРБЕ 1974 (1: 150)); *с добро добром* ‘по-хорошому’ (БРС 1966: 121); *говоря добро* за някого ‘добре відгукуватися про кого-н.’ (Ibid.) тощо. Взаємозамінність цих компонентів яскраво підтверджує: *калач* на семіотичному рівні виходить за межі суто «кулінарної» семантики, знову набуваючи винятково позитивної, тобто *сакральної*, символіки. Як відомо, фраземи із тим самим значенням представлені і в російській фразеології: *калачом не заманишь (не заманишь)* кого куди – *розм.* ‘жодними вмовляннями, жодними засобами не змусити кого-небудь зайти або заїхати кудись’ (БСРП 2007: 272); *калачом не выманишь (не выманить)* кого – ‘жодними засобами не змусити когось залишити якесь місце: – *Если турки не вышли из Синопа, когда у меня только три корабля было, то теперь их и калачом не выманишь!* (Сергеев-Ценский, Синопский бой) (ФСРЯ 1968: 94). Пор. також українське прислів’я *І дубцем у могилу не заженеш, а з могили і калачем не виманиш* (УПП 1984: 221), у якому збережено те саме семіотичне значення привабливості *калача* як винятково позитивної, сакральної сутності. Своєрідними фразеологічними антитезами, на наш погляд, виявляються фраземи *Не хоче як дід калача, а дівка заміж* (ССНП 1993: 63), які лише підтверджують винятково позитивну символіку *калача*.

На глибинному семіотичному рівні *калач* як символ привабливості та заохочування (див. приклади вище) протиставлений символіці покарання, пор. антиномію символів заохочування і покарання, віддзеркалену в російських загальноновживаних фраземах *кнути и пряник* – публ. ‘чергування жорстких та м’яких заходів при поводженні з ким-н., веденні якоїсь політики’ (БСРП 2007: 292) і *действовать кнутом и пряником* – публ. ‘чергувати жосткі і м’які заходи при поводженні з ким-н., веденні якоїсь політики’ (Ibid.). В українській фразеології символом покарання виявляється концепт «бич», пор. численні приклади, що закріплюють цю антиномію: *Не біжить собака від калача, але від бича* (УПП 1984: 92); *Звабиш калачем, не відженеш і бичем* (Ibid.: 126); *Не од калача, а од бича жінка тікає* (Ibid.: 182); *Дитина не втікає від калача, але від бича* (Ibid.: 191); *Ніхто не втікає від калача, але від бича* (Ibid.: 335); кубан. *Не (Ны) быжить от калача, а быжить от быча. Кубан.* (БСРПС 2010: 396).

Окремо хочемо звернути увагу на фразеологізми з компонентом «калач» зі значенням ‘бити, суворо покарати когось’, пор. рос. фраземи *давать / дать на калачи* кому – волг. ‘суворо карати, бити кого-н.’ (БСРП 2007: 271); *доставаться / достаться на калачи* кому – розм., жарт. ‘діставатися як слід, дуже (про покарання, порку)’ (Ibid.). У підґрунті створення таких фразем, як ми вже зазначили в попередніх наших працях (пор. фраземи *перепадати на галушки (на бублики, на горіхи, на гостинці); дістанеться на горіхи, мати на горіхи*; біл. *даставацца / дастацца (атрымаць і т. ін.) на абаранкі (на арэхі)* тощо із тим самим значенням)), лежить семіотичне протиставлення продуктів харчування, що символізують ласощі, а саме приємного процесу їх поїдання, вкрай образливому, принизливому для людини факту побиття, фізичного або морального покарання (Ареф’єва 2024: 79–80). На надзвичайну продуктивність цієї структурно-семантичної моделі в російській фразеології, а також у чеській, де компонентом фразеологізмів виявляються здебільшого назви виробів із борошна, звертає увагу В. М. Мокієнко (див. його працю «Слов’янська фразеологія» (1980): 48–49)).

Прикметно, що *калач* – не лише позитивно забарвлений символ достатку, добробуту, але й багатства, яке зазвичай марковано негативно, оскільки часто досягається в нечесний спосіб. У таких пареміях богачі – жадібні, пов’язані з нечистою силою, горем та муками, які зазнають через них люди: *Від богача не жди калача* (УПП, 1984: 24); *За багатцем сам чорт з калачем* (Ibid.: 25); *Хай до того ідуть плачі, хто їсть калачі* (Ibid.: 52); *Багачі на печі сиділи та калачі їли, а бідні на їх робили* (Ibid.: 375).

Калач – символ гостинності, привітності, щирості у відношеннях між людьми, тому у пареміях на позначення недоброї, нещирої, двоєдушної, а також невдячної людини, калач вдало протиставляється цеглі як символу підлості і невдячності, пор.: рос. *Встречает калачом, а провожает кирпичом* – народн., несхв. ‘про двоєдушну людину’. *Кормит (кормить, кормя, кормят) калачом (колочом), да в спину кирпичом* – народн., несхв., сер.-рос. (БСРП 2007: 272; БСРПС

2010: 396); *Покормил калачом, да в спину кирпичом* (БСРПС 2010: 396); *Я его калачом, а он меня в спину кирпичом* (Ibid.); *Не корми (не потчуй) [меня] калачом, да не бей в спину кирпичом* (Ibid.) та інші. Схожу структурно-семантичну модель спостерігаємо і в українській мові, де семантичним аналогом компонента «кирпич» є компонент «рогач», а також «лапті»: *Нагодують калачем та й у спину рогачем* (УПП 1984: 126). Пор. також: *Він тобі каменем, а ти його хлібом* (Ibid.: 270); *Плети йому калачі, а він тобі лапті* (Ibid.: 126). Пор.: *обути (озути) в постолі (в лапті) кого* – заст. ‘розорити, довести до злиднів: *Горілка і гулі не одного в постолі взули* (Нар. приказка). *Постоли – взуття бідняків*’ (Ужченко 1998: 155).

Проте гостей можуть зустрічати і пригощати в різний спосіб залежно від того, наскільки дорогою людиною є гість для хазяїв, пор.: *Який гість, такий і калач* (УПП 1984: 146); *Брат сестру багату стріча з калачами, а бідну коло порога – з сухарями* (Ibid.: 196); *Калач за калач, а дармо нічого* (Ibid.: 126).

Усталена у слов'янській культурній традиції настанова «Роби людям добро, і воно повернеться до тебе сторицею» яскраво віддзеркалена в російських прислів'ях, у яких знову ж центральним компонентом постає *калач*, пор.: *Брось (кинь) калач за (на) лес, [назад] пойдёшь – найдёшь* (БСРПС 2010: 396); *Калач брось в остров, назад пойдёшь – возьмишь* (Ibid.); сер.-рос. *Кинь калач (кроху) в (на) лес, [назад] пойдёшь – его найдёшь* (Ibid.).

Підтвердженням важливої ролі *калача* у відношеннях між людьми служать болгарські діалектні фраземи *кравай на ръка* (букв. калач на руці) – ‘про людину, яка каже, що поспішає’ (ФРБЕ 1974 (1: 539)) та *ще ми дохождаш с кравай* (букв. прийдеш до мене з калачем) – ‘навчити когось чомусь, стати чийсь вчителем, керівником у чомусь’ (ФРБЕ 1975 (2: 521)).

Надзвичайно продуктивною у російській мові виявляється фразеологічна модель, за якою *калач* є еталоном округлої, вигнутої форми, а також форми джгута. Такі фраземи розлого представлені в «Большом словаре русских народных сравнений» В. М. Мокієнка і Т. Г. Нікітіної, пор.: *калачом свиться* – сиб. ‘про людину, яка спить підібгавши ноги’ (БСРНС 2008: 240); *ноги у кого калачом* – том. ‘про підігнути

всередину зі схрещеними ступнями ноги (зазвичай сидячи на підлозі) (Ibid.); *рога* у кого *калачом* – *том.* ‘про округло загнуті роги тварини (напр., барана)’ (Ibid.); *свернуться (свиться) калачом* ‘про положення на боці з підігнутими колінами в позі немовляти’. Пор. *калачиком, кренделем, крендельком* (Ibid.); *сложить ноги калачом (калачиком)* ‘про позу при сидінні на полу зі складеними всередину та схрещеними ступнями’ (Ibid.); *сложить волосы калачом* – *застар.* ‘про укладку жіночого, довгого волосся у вигляді джгута, згорнутого всередину кінцями’ (Ibid.); *рука* у кого *калачиком* – *зм.* ‘про чиюсь округло зігнуту руку’ (Ibid.); *сидеть / сесть калачиком* – *зм.-ласк., розм., волоград.* ‘про людину, яка сидить, схрестивши ноги’ (Ibid.) і т. ін. Пор. болг. *на кравай* ‘калачиком’ (БРС 1966: 277); укр. *виписувати калачі* ‘витанцьовувати’: – *На свайбі їс’ї просто виписували калач’ї* (ФССССГД 2013: 232), а також рос. *выкидывать кренделя* – прост. ‘азартно танцювати, витанцьовувати’ (БСРП 2007: 328); *выделывать (выписывать) кренделя [ногами]* – прост., жарт.-ірон. ‘йти нетвердою ногою, хитаючись (про п’яного)’ (Ibid.). Зауважимо, водночас, що онтологічні властивості *калача* та інших видів хліба як підґрунтя для створення яскравих образів уже привертали до себе увагу лінгвістів. Зокрема, О. Л. Березович пише: «Іноді хлібні вироби виступають еталоном вигнутої, кривої форми (*крендель, калач, витушка*)..» (Березович 2007: 373). У болгарській фразеології знаходимо і метафоричний перенос традиційної для *калача* форми джгута на життя людини, яка перебуває у складному матеріальному становищі, бідує, пор.: *свивам се / свия се на кравай* (букв. звитися калачом) – ‘жити в злиднях, бідно і вкрай скромно, бути у важкому матеріальному становищі’ (ФРБЕ 1975 (2): 274)). До речі, концептуальна метафора «джгут, віршовка – важке життя» є усталеною у слов’янській культурній традиції, що яскраво відбивають численні фраземи із семантикою зав’язування, скручення: *зав’язати / зав’язувати світ (вік, віку)* кому – 1) ‘зробити кого-небудь нещасним, позбавити радості і т. ін.’; 2) видати заміж, одружити кого-небудь (перев. нещасливо)’ (ФСУМ 1993: 301); *зав’язати очі* – 2) ‘зробити кого-небудь нещасним’ (Ibid.); *світ зав’язується / зав’язався*

кому – ‘хто-небудь стає нещасним (перев. у зв’язку з невдалим одруженням)’ (Ibid.: 784); рос. діал. **век завязывать / завязать** і **завязывать / завязать век** кому – 1) ‘псувати кому-н. життя невдалим шлюбом’: *Пярни сватались, а батька гаваріл: «Чивò члавёку век завязывать»* (Мирн.). *Такая маладiчка харошая, но он жа (муж) такой гадасный – завязал ей век. Анà с ним фсю жызынь ни жывёт, а мучаица* (Прим., 2017–2018); 2) ‘доживати своє життя, бути в похилому віці’; 3) ‘удовувати’. Пор.: **завязать век** – пск. ‘змучити; згубити, зжити з світу кого-н.’ (ФСРГО 2020: 46–47). Пор. також широко вживане: *Як його життя скрутило!*, а також сталий вислів **скрутно становище**, де також дублюється ідея скручення як важкого періоду в житті людини.

Зауважимо, водночас, що **калач** майже зовсім не представлений у білоруській фразеології, пор., приміром, білоруські регіональні еквіваленти російських регіональних фразеологізмів, наведені в «Русско-белорусском словаре сравнений» Т. В. Володіної та В. М. Мокієнка: рос. пск. **здоровый как калач** ‘про дуже здорову, повненьку та рум’яну дівчину або жінку’ – біл. схв. **дзяўчына як пірог**, схв. **маладзіца як перепечка**, схв., **жарт. дзяўчонка як клёцка**; рос. ірк. несхв. **[и что бы] как калач, что из себя строит** ‘про людину, яка поводить ся пихато, про надмірно пихату людину’ – біл. **ламаца як грэцки блін, ламаца як здобны грыб**; рос. народн. заст. **как калач испечь** ‘про що-небудь, що може легко здійснитися; що можна виготовити швидко та без особливих зусиль’ – біл. **лёгка як абаранак з’есці**, жарт. **лёгка як катà з печы скінуць**, схв. **лёгка як надперазіца**; сиб. **калачом свиться** ‘про людину, яка спить підібгавши ноги’ – біл. **скруціца клубочкам** (РБСС 2018: 262).

Висновки. Дослідивши представлення **калача** на матеріалі слов’янської – української, російської, білоруської, болгарської, польської загальнонародної і регіональної фразеології, відзначимо найголовніше: **Калач** – архаїчний культурний символ, виразно представлений у слов’янській фразеології, насамперед російській, українській, болгарській. Сакральна символіка **калача**, закріплена переважно регіональною фразеологією, його апотропейні та продукувальні функції, винятково важлива роль у хрестильній та весільній

обрядності мають глибинне міфологічне підґрунтя і співвіднесені з культом *сонця* — давнім сакральним символом, джерелом життєдайної сили, величності і щастя, кругла форма якого закована в таких усталених у народній культурі символах, як *калач, коровай, вінок, обручка* та інших. Саме тому в слов'янській фразеології *калач* постає символом достатку, добробуту, щасливої долі. У фразеології, що пов'язана з весільною обрядністю, простежується архаїчна метафора «калач — дівчина»; припускаємо, що в обряді хрещення, відображеному фразеологією, приховано глибинний смисл «калач — це дитина».

Функціональна роль *калача* як смачної випічки, яку їдять у свята, його онтологічні властивості осмислені у слов'янській фразеології у межах семіотичних опозицій *свій — чужий, праця — відпочинок, білий (пшеничний) хліб — життій хліб, заохочування — покарання* та інших, позначають різноманітні сторони людської особистості, життєвого досвіду тощо. *Калач* постає в центрі усталених у культурі прескрипцій: «Краще заробити своє, ніж користуватися чужим»; «Роби людям добро, і воно повернеться до тебе сторицею» та інших. Яскраве і багатоаспектне представлення *калача* у слов'янській фразеології свідчить про виняткову культурну навантаженість цього терміна, виводячи його в розряд потужних культурних символів.

Сподіваємося, що результати студії прислужаться у подальших дослідженнях із слов'янської фразеології, етнолінгвістики, лінгвокультурології, лінгвофольклористики.

ЛІТЕРАТУРА

Арефьева Н. Г. Російсько-український фразеологічний словник культурних символів. Одеса : ОНУ імені І. І. Мечникова, 2018. 120 с.

Арефьева Н. Г. Фразеологія російських переселенських говірок Півдня України: лінгвокультурологічний та лексикографічний аспекти : дис. ... д-ра філол. наук : 10.02.02 / ДНУ імені Олеса Гончара. Дніпро, 2021. 695 с.

Арефьева Н. Г. Просторовий лінгвокультурний код у російських говірках Одещини (на матеріалі фразеології). *Академік Олександр Савич Мельничук і сучасне мовознавство. II*: збірник наукових праць до 100-річчя від дня народження. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2023. С. 217–235.

Арефьева Н. Г. Фразеологія в категоріях культури. *Науковий вісник ПНПУ ім. К. Д. Ушинського. Лінгвістичні науки*. 2024. № 39. С. 76–89.

- Арефьева Н. Г. Дощ при сонці в слов'янській фразеології. *Науковий вісник ПНПУ ім. К. Д. Ушинського. Лінгвістичні науки*. 2025а. № 40. С. 31–46.
- Арефьева Н. Г. Етикетні формули в народній фразеології (на матеріалі російських переселенських говірок Одещини). *Науковий вісник ПНПУ ім. К. Д. Ушинського. Лінгвістичні науки*. 2025б. № 41. С. 15–33.
- Арефьева Н. Г. Сонце в дзеркалі болгарської фразеології. *Мова*. 2025в. № 43. С. 67–75.
- Арікова Н. І. Астрономічний лінгвокультурний код у румунській фразеології. *Філологічні студії* : збірник наукових статей студентів філологічного факультету. Вип. XIV. Одеса : ОНУ імені І. І. Мечникова, 2023. С. 8–12.
- БРР: Българско-руски речник / [укл. С. Б. Бернштейн]. 1966. 768 с.
- Войтович В. М. Українська міфологія. Вид. 2-ге, стереотип. Київ : Либідь, 2005. 664 с.; іл.
- Георгиева И. Българска народна митология. Второ преработено и допълнено издание. София : Наука и изкуство, 1993. 258 с.
- ЕСУМ: Етимологічний словник української мови: у 7 т. Київ : Наукова думка, 1985. Т. 2: Д–Копці. 572 с.
- Жайворонок В. В. Знаки української етнокультури: словник-довідник. Київ : Довіра, 2006. 703 с.
- Гладі О. І., Дерік І. М. Міфологічний ракурс мовної картини світу (місяць і сонце у фразеології). *Науковий вісник ПНПУ ім. К. Д. Ушинського. Лінгвістичні науки*. 2023. № 37. С. 5–17.
- Лепешаў І. Я. Слоўнік фразеалагізмаў: у 2 т. Мінск : Беларус. Энцыклапедыя імя П. Броўкі, 2008. Т. 1. А–Л. 672 с. Т. 2. М–Я. Выданне 2-ое, дапоўн. і выпр. 970 с.
- НФРБЕ: Анкова-Ничева К. Нов фразеологичен речник на българския език. София : УИ «Св. Климент Охридски», 1993. 464 с.
- РБСС: Русско-белорусский словарь сравнений / [Т. В. Володина, В. М. Мокиенко]. Минск : Беларуская навука, 2018. 811 с.
- СФУМ: Словник фразеологізмів української мови / [уклад. В. М. Білоноженко та ін.]. Київ : Наукова думка, 2003. 788 с.
- ССНП: Словник стійких народних порівнянь / [О. С. Юрченко, А. О. Івченко]. Харків : Основа, 1993. 176 с.
- Ужченко В. Д., Ужченко Д. В. Фразеологічний словник української мови. Київ : Освіта, 1998. 224 с.
- Узенёва Е. С. Болгарская свадьба: этнолингвистическое исследование. Индрик, 2010. 280 с.
- УПП: Українські прислів'я та приказки / [С. В. Мишанич, М. М. Пазяк]. Київ : Вид-во «Дніпро», 1984. 392 с.
- ФРБЕ: Фразеологичен речник на българския език: В 2 т. / [К. Ничева, С. Спасова-Михайлова, К. Чолакова]. София : БАН, 1974–1975. Т. 1–2.
- ФСРГО: Арефьева Н. Г. Фразеологічний словник російських говірок Одещини. Одеса : ОНУ імені І. І. Мечникова, 2020. 236 с.
- ФССССГД: Ужченко В. Д., Ужченко Д. В. Фразеологічний словник східнослов'янських і степових говірок Донбасу. 6-е вид., доп. й переробл. Луганськ : «ДЗ ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2013. 552 с.
- ФСУМ: Фразеологічний словник української мови / [уклад. В. М. Білоноженко та ін.]. Київ : Наукова думка, 1993. 984 с.
- Яковлева О. В. Обрядовий дискурс в системі національної лінгвоментальності: монографія. Одеса : «Одеський національний університет імені І. І. Мечникова», 2014. 396 с.

Skorupka St. Słownik frazeologiczny języka polskiego: w 2 t. Warszawa : Wiedza Powszechna, 1974. T. 1. 788 s.

WSPR: Hessen D., Stypuła R. Wielki słownik polsko-rosyjski. Warszawa : Wiedza Powszechna, 1979. T. 1. 664 s.

YOU CAN'T BRING HIM HERE FOR LOVE OR MONEY: ON THE SYMBOLICS OF KALACH IN SLAVIC PHRASEOLOGY

Natalia G. Arefieva

Doctor of Philological Sciences, Professor at the Chair of Social Sciences
Odessa National Medical University,
Odessa, Ukraine

e-mail: n.arefieva@onu.edu.ua; nataliia.arefieva@onmedu.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4974-9157>

SUMMARY

The article, drawing on a wealth of linguistic material, explores Slavic phraseological units that reflect the symbolics of kalach. The powerful cultural symbolics of kalach as an archaic cultural symbol, clearly represented in Slavic phraseology, is described. The author concludes that the sacred symbolics of kalach, fixed mainly by regional phraseology, its protective and productive functions, and its exceptionally important role in baptismal and wedding rituals, has a deep mythological basis and is associated with the cult of the sun – an ancient sacred symbol, a source of life-given force, sublimity and happiness, the round shape of wick is encoded in such symbols established in folk culture as the kalach, korovay, vinok, wedding ring and others. That is why in Slavic phraseology, the kalach appears as a symbol of abundance, well-being and good fortune. The functional role of kalach, its ontological properties are understood in Slavic phraseology within the framework of semiotic oppositions and highlight various aspects of the human personality, life experience, etc. Kalach appears in the center of a number of prescriptions established in culture. The vivid and multifaceted representation of kalach in Slavic phraseology, primarily Russian, Ukrainian and Bulgarian, indicates the exceptional cultural load of this term, placing it in the category of powerful cultural symbols. In the process of research, a rich phraseological material was involved, the methodology of ethnolinguistic and cultural analysis, semiotic analysis, the method of structural and semantic modeling and the substitution technique were applied.

Keywords: *Slavic phraseology, cultural symbol, mythological background, semiotic opposition, cultural prescription, conceptual metaphor, Slavic cultural tradition.*

REFERENCES

- Arefieva N. G. (2018). Rosiisko-ukrainskyi frazeolohichnyi slovnyk kulturnykh symvoliv [Russian and Ukrainian Phraseological Dictionary of Cultural Symbols]. Odessa : ONU imeni I. I. Mechnykova.
- Arefieva N. G. (2021). Frazeolohiia rosiiskykh pereselenskykh hovirok Pivdnia Ukrainy: lnhvokulturolohichnyi ta leksykohrafichnyi aspekty [Phraseology of Russian Migrant Dialects of the South of Ukraine: Linguocultural and Lexicographic aspects] : dys. ... d-ra filol. nauk : 10.02.02. Dnipro [in Ukrainian].
- Arefieva N. G. (2023). Prostorovyi lnhvokulturnyi kod u rosiiskykh hovirkakh Odeshchyny (na materialii frazeolohii) [Spatial linguocultural code in Russian dialects of Odessa region]. *Akademyk Oleksandr Savych Melnychuk i suchasne movoznavstvo. II* [Academician Aleksandr Savich Melnychuk and contemporary linguistics]. Kyiv : Vydavnychiy dim Dmytra Buraho, pp. 217–235 [in Ukrainian].
- Arefieva N. G. (2024). Frazeolohiia v katehoriiah kultury [Phraseology in the categories of culture]. *Naukovyi visnyk PNPV im. K. D. Ushynskoho. Lnhvistychni nauky* [Scientific research issues of South Ukrainian National Pedagogical University. Linguistic sciences]. Issue 39, pp. 76–89.
- Arefieva N. G. (2025a). Doshch pry sontsi v slovianskii frazeolohii [Rain in the sun in Slavic phraseology]. *Naukovyi visnyk PNPV im. K. D. Ushynskoho. Lnhvistychni nauky* [Scientific Research Issues of South Ukrainian National Pedagogical University. Linguistic sciences]. Issue 40, pp. 31–46 [in Ukrainian].
- Arefieva N. G. (2025b). Etyketni formuly v narodnii frazeolohii (na materialii rosiiskykh pereselenskykh hovirok Odeshchyny) [Etiquette formulas in folk phraseology]. *Naukovyi visnyk PNPV im. K. D. Ushynskoho. Lnhvistychni nauky* [Scientific research issues of South Ukrainian National Pedagogical University. Linguistic sciences]. Issue 41, pp. 15–33 [in Ukrainian].
- Arefieva N. G. (2025v). Sontse v dzerkali bolharskoi frazeolohii [Sun in the mirror of Bulgarian phraseology]. *Mova* [Linguistics]. Issue 43, pp. 67–75 [in Ukrainian].
- Arikova N. I. (2023). Astronomichnyi lnhvokulturnyi kod u rumunskii frazeolohii [Astronomical linguocultural code in Romanian phraseology]. *Filologichni studii : zbirnyk naukovykh statei studentiv filolohichnoho fakultetu* [Philological Studies : the Students of the Philological Faculty Scientific Research Issues Collection]. Odessa I. I. Mechnikov National University, Philological Faculty. Odessa. Issue XIV, pp. 8–12 [in Ukrainian].
- BRR (1966). Bŭlharsko-rusky rechnyk (1966) [Bulgarian-Russian Language] / [comp. S. B. Bernshtein].
- ESUM (1985). Etymolohichnyi slovnyk ukrainskoi movy: u 7 t. [Etymological Dictionary of Ukrainian Language]. Kyiv : Naukova dumka. T. 2: D– Koptsi [in Ukrainian].
- FRBE (1974–1975). Frazeologichen rechnik na bŭlgarskiya yezik [Phraseological Dictionary of Bulgarian Language]. Sofia : BAN. T. 1–2 [in Bulgarian].
- FSRGO (2020). Arefieva N. G. (2020). Frazeologichnii slovník rosiiskikh govirok Odeshchini [Phraseological Dictionary of Russian dialects of Odessa region]. Odessa : Odeskii natsionalnii universitet imeni I. I. Mechnikova.
- FSSSHD (2013). Uzhchenko V. D., Uzhchenko D. V. Frazeolohichnyi slovnyk shidnoslobozhans'kyh i stepovyh hovirok Donbasu [Phraseological Dictionary of Eastern Slobozhanshchina and Steppe Dialects of Donbas]. Lugans'k : Lugans'k Taras Shevchenko National University [in Ukrainian].
- FSUM (1993). Frazeolohichnyi slovnyk ukrainskoi movy [Phraseological Dictionary of Ukrainian Language [V. M. Bilonozhenko et al. (comp.)]. Kyiv : Naukova dumka [in Ukrainian].

Georgieva I. (1993). Вълхарска народна митологія [Bulgarian Folk Mythology]. Sofia : Nauka i izkustvo [in Bulgarian].

Iliadi A. I., Derik I. M. (2023). Mifolohichniy rakurs movnoi kartyny svitu (misiats i sontse u frazeolohii) [Mythological Perspective of the Linguistic Worldview (the Moon and the Sun in Phraseology)]. *Naukovyi visnyk PNPУ im. K. D. Ushynskogo. Lihvistychni nauky* [Scientific Research Issues of South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky. Linguistic Sciences]. Odessa. Issue 37, pp. 5–17 [in Ukrainian].

Lepeshaŭ I. Ya. (2008). Sloŭnik frazealahizmaŭ: u 2 t. [Phraseological Dictionary]. Minsk : Belarus. Entsyplopedyia imia P. Broŭki. T. 1–2 [in Byelorussian].

NFRBE (1993). Ankova-Nicheva K. Nov frazeologichen rechnik na b'lgarskiya ezik [New Phraseological Dictionary of Bulgarian Language]. Sofiya : UI «Sv. Kliment Ohridski» [in Bulgarian].

RBSS (2018). Russian-Byelorussian dictionary of comparisons / [T. V. Volodina, V. M. Mokyenko]. Minsk : Belaruskaiia navuka.

SFUM (2003). Slovyk frazeologizmiv ukrains'koi movy [Dictionary of Ukrainian Phraseological Units / [comp. V. M. Bilonozhenko etc.]. Kyiv : Naukova dumka [in Ukrainian].

SSNP (1993). Slovník stiikikh narodnikh porivnyan [Dictionary of stable folk comparisons / [O. S. Yurchenko, A. O. Ivchenko]. Kharkiv : Osnova [in Ukrainian].

UPP (1984). Ukrainski pryslivlia ta prykazky [Ukrainian proverbs and sayings] / [C. V. Myshanych, M. M. Paziak]. Kyiv : Dnipro [in Ukrainian].

Uzeneva E. S. (2010). Bolgarskaia svadba: etnolingvističeskoe issledovanie [Bulgarian Wedding: Ethnolinguistic Study]. Indrik.

Uzhchenko V. D., Uzhchenko D. V. (1998). Frazeolohichniy slovyk ukrainskoi movy [Phraseological Dictionary of Ukrainian Language]. Kyiv : Osvita [in Ukrainian].

Yakovlieva O. V. (2014). Obriadovi diskurs v systemi natsionalnoi lihvomentálnosti: monohrafiia [Ritual discourse in the system of national linguementality]. Odessa : Odeskyi natsionalnyi universytet imeni I. I. Mechnykova [in Ukrainian].

Skorupka St. (1974–1975). Słownik frazeologiczny języka polskiego: w 2 t. [Phraseological dictionary of Polish language]. Warszawa : Wiedza Powszechna. T. 1 [in Polish].

Voitovych V. M. (2005). Ukrainska mifolohiia [Ukrainian mythology]. Kyiv : Lybid' [in Ukrainian].

WSPR (1979). Hessen D., Stypuła R. Wielki słownik polsko-rosyjski. Warszawa : Wiedza Powszechna. T. 1 [in Polish].

Zhaivoronok V. V. (2006). Znaki ukraïns'koi etnokul'tury [Signs of Ukrainian Ethnoculture]. Kyiv : Dovira [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 13.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 10.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 811.111'367

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.3>

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СИНТАКСИЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ В УКРАЇНСЬКИХ ХУДОЖНІХ ТЕКСТАХ ТА ЇХ ПЕРЕКЛАДАХ АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ: ЗІСТАВНИЙ АСПЕКТ

Евеліна В. Босва

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри української та зарубіжної літератур
Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: evelinaboeva4@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5966-0538>

Вікторія О. Беляєвська

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
4 року навчання факультету іноземних мов
Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: rachelroth1812@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-5659-790X>

АНОТАЦІЯ

У статті здійснено зіставний аналіз особливостей реалізації синтаксичних зв'язків у текстах українських художніх творів та їх перекладах. Матеріалом дослідження слугують різножанрові українські літературні твори XIX століття – роман П. Куліша «Чорна рада» та поеми Т. Шевченка «Гайдамаки» і «Гамалія», а також їхні англійські переклади. Актуальність студії зумовлена необхідністю поглибленого вивчення синтаксичної організації художнього тексту у зв'язку з проблемами міжмовної інтерпретації

та перекладацької еквівалентності. Крім того, до зіставного аналізу синтаксичної структури творів історичної тематики та їх англійських перекладацьких інтерпретацій науковці не зверталися, хоча саме синтаксична організація, на нашу думку, є одним із засобів створення етнокультурного фону художньої оповіді, аналіз якої допомагає розкрити прагматичну спрямованість художнього тексту.

Основну увагу зосереджено на аналізі типів синтаксичного зв'язку (сурядного, підрядного та безсполучникового), специфіки їх формально-граматичного та семантико-прагматичного вираження, а також ролі синтаксичних конструкцій у створенні образності й експресивності художнього мовлення. У процесі дослідження встановлено, що український художній дискурс вирізняється варіативністю синтаксичних структур, активним використанням безсполучникового зв'язку, інверсії, парцеляції та ритмізованих конструкцій, що зумовлено традиціями національної поезики та фольклорним підґрунтям текстів. Натомість, англійський переклад українських художніх текстів демонструє тенденцію до більшої синтаксичної впорядкованості, експліцитного вираження логіко-смислових відношень і переваги підрядних конструкцій.

Значну увагу приділено перекладацьким трансформаціям, зокрема граматичній заміні, членуванню та об'єднанню речень, які застосовуються для збереження стилістичної домінантності й прагматичного потенціалу оригіналу. Зіставний аналіз доводить, що відмінності у реалізації синтаксичного зв'язку зумовлені типологічними особливостями мов, культурно-історичним контекстом і специфікою художнього мислення.

Ключові слова: синтаксичний зв'язок, складне речення, художній дискурс, зіставний аналіз, сурядність, підрядність, безсполучниковість.

Постановка проблеми. У сучасній лінгвістиці синтаксис посідає провідне місце, оскільки саме він забезпечує організацію мовлення, логічну послідовність викладу думки та цілісність висловлювання. Особливу наукову цінність становить складне речення як багатокомпонентна синтаксична одиниця, у межах якої поєднуються кілька предикативних основ, об'єднаних різними типами синтаксичного зв'язку. Характер цих зв'язків визначає не лише граматичну структуру складного речення, а й його семантичну наповненість та стилістичну виразність. Проблематика складного речення та типів синтаксичного зв'язку неодноразово ставала об'єктом дослідження як у вітчизняному, так і в зарубіжному мовознавстві. У межах порівняльного синтаксису

англійської та української мов значний внесок у його теорію здійснили І. В. Корунець, І. Д. Карамішева, В. В. Левицький та Н. І. Андрейчук, які розглядали структурні та функціональні особливості синтаксичних одиниць у зіставлених мовах. Синтаксис українського художнього дискурсу досліджувався у працях Ю. О. Арешенкова, Л. В. Струганець, І. М. Кочан, у яких увагу було зосереджено на семантико-стилістичних і функціональних аспектах складних синтаксичних конструкцій. В англійській лінгвістичній традиції аналіз синтаксичних структур і стилістичних особливостей складного речення представлений у відомих працях Джеффри Н. Ліча, Майкла Х. Шорта, Зекі Хамаванда, які досліджували синтаксис у зв'язку з прагматикою, стилістикою та інтерпретацією художнього тексту. Попри значну кількість наукових розвідок проблема зіставного аналізу типів синтаксичного зв'язку в англійських та українських складних реченнях і досі не має вичерпного висвітлення. Зокрема, недостатньо дослідженими залишаються питання відповідностей та розбіжностей у реалізації синтаксичних зв'язків у різнотипних мовах, а також їхній вплив на процес перекладу. **Актуальність проблеми** зумовлена також практичними потребами сучасного перекладознавства та методики навчання англійської мови. Для майбутніх філологів і перекладачів важливим є глибоке розуміння механізмів синтаксичного зв'язку, що забезпечує точну інтерпретацію складних речень і адекватне відтворення їхніх смислових та граматичних особливостей іншою мовою. У межах когнітивного та комунікативного підходів синтаксис розглядається як інструмент структурування мислення й передачі інформації, що робить порівняльне вивчення синтаксичних моделей особливо перспективним.

Метою статті є проведення комплексного порівняльного аналізу типів синтаксичного зв'язку у складному реченні в українських різножанрових текстах та їх перекладах, з'ясування структурно-граматичних, семантичних і комунікативних особливостей, а також виявлення спільних і відмінних рис у способах вираження синтаксичних відношень між предикативними частинами.

Мета реалізується шляхом розв'язання таких **завдань**: 1) розглянути функціонально-комунікативний аспект синтаксичного зв'язку, зокрема відмінності у реалізації зв'язків у прозових і поетичних текстах української літератури та їх перекладах; 2) з'ясувати особливості реалізації синтаксичного зв'язку на формальному та семантичному рівнях, розкрити механізми взаємодії граматичних і смислових відношень між предикативними частинами складних речень в аналізованих першотворах та їх перекладах; 3) дослідити типи синтаксичного зв'язку в англійській та українській мовах, зосередивши увагу на засобах вираження, структурних моделях та специфіці функціонування складних речень у кожній із мов; 4) здійснити порівняльний аналіз реалізації синтаксичних зв'язків на матеріалі художніх текстів — роману «Чорна рада» П. Куліша, поем «Гамалія», «Гайдамаки» Т. Шевченка та визначити спільні й відмінні риси побудови складних речень і способів поєднання предикативних частин.

Об'єкт дослідження — складні речення у різножанрових українських художніх текстах та їх перекладах англійською.

Предмет дослідження — типи синтаксичного зв'язку у складних реченнях, а також їхні структурно-семантичні особливості, засоби вираження та функціонування в українській і англійській мовах.

Джерельну базу дослідження становлять роман Пантелеймона Куліша «Чорна рада» та його англomовний переклад, виконаний Джорджем С. Н. Лакіджем і Мойрою Лакідж, а також поеми Тараса Шевченка «Гамалія» та «Гайдамаки» у зіставленні з їхніми англomовними перекладами, здійсненими Джоном Віром.

Виклад основного матеріалу дослідження. Синтаксичні структури складного речення в українській та англійській мовах виконують спільну комунікативну функцію — забезпечення логічної та граматичної когерентності висловлення, проте засоби реалізації цієї когерентності в обох мовах суттєво відрізняються. В обох мовах виділяють три традиційні типи синтаксичного зв'язку: сурядний, підрядний та безсполучниковий, однак ступінь їхнього використання,

засоби реалізації та семантичне навантаження значною мірою різняться, що важливо для зіставного аналізу та перекладознавства.

Як відомо, сурядний зв'язок в українській та англійській мовах забезпечується переважно сполучниками, але система цих сполучників, їх семантична деталізація та можливості комбінування відчутно різняться. З урахуванням граматичної семантики засобів, що забезпечують поєднання сурядних частин, а також критерію обмеженості чи необмеженості сурядного ряду, виокремлюють два формальні типи складносурядних речень: конструкції відкритої та закритої структури. До першого типу належать складносурядні речення з єднальними та розділовими відношеннями. Натомість, до складносурядних речень закритої структури зараховують конструкції з протиставними, зіставними, пояснювальними, градаційними, умовно-наслідковими та іншими семантико-синтаксичними відношеннями (Загнітко 2009: 84).

Українська мова демонструє значно розширену порівняно з англійською систему сурядних сполучників, яка охоплює кілька семантичних підгруп: єднально-перелічувальні, поширювальні, градаційні, зіставні, протиставні, допустові, компенсувальні, розділові, чергувальні. Така семантична диференціація дозволяє точніше передавати нюанси відношень між частинами складного речення, що є характерною рисою слов'янських мов. Крім того, український сурядний зв'язок значно тісніше пов'язаний з інтонацією: підвищення, пауза, розтягнутість голосу можуть підсилювати чи змінювати семантику сполучника, що англійська компенсує пунктуацією та синтаксичною структурою.

На прикладі поеми Т. Шевченка «Гайдамаки» ми бачимо, які труднощі при перекладі викликає більш розвинена система підгруп: «*Я не одинокий, я не сирота — Єсть у мене діти, та де їх подіти?*» — «*I am not just by myself, I've children: what am I to do with my offspring?*» (Шевченко 2018; Shevchenko 2015). У цьому випадку змінено сполучниковий сурядний зв'язок на безсполучниковий. В українському тексті друга частина речення приєднується протиставним сполучником *та*, що створює чіткий граматичний контраст,

тоді як в англійському перекладі сполучник вилучено, а частини поєднані лише інтонаційно та пунктуаційно. Це змінює тип смислового зв'язку між реченнями з протиставлення на пояснення.

В англійській ж мові сурядні сполучники утворюють порівняно компактний набір. Кожен із них виконує чітко окреслену логіко-семантичну функцію і не допускає широкої варіативності. Значною характеристикою англійської є виділена група «conjunctive adverbs» — *however, nevertheless, therefore*, які поєднують граматичні та лексичні риси. Вони потребують суворого пунктуаційного оформлення, що робить пунктуацію інтегральним компонентом синтаксичного зв'язку.

Розглянемо це явище на прикладі з історичного роману П. Куліша «Чорна рада»: *«Меласю! — обернувся до жінки. — От нам зятьок! Лесю, от жених тобі під пару, так-так! Га-га-га! Бач, бгате, який я чоловік? Сам набиваюсь із своїм добром. Так не бере ж бо ніхто, та й годі!»* — «*Melasia,*” he turned to his wife, “here is a son-in-law for us. Lesia, here is your man. Ha, ha, ha! You see, Petro, what a man I am—selling my own goods! She won't get married otherwise» (Куліш 2019: 11; Kulish 1973: 8). В ілюстрованому прикладі спостерігається глибока структурна перебудова: якщо оригінальна репліка є емоційно забарвленою конструкцією, що функціонує як складносурядне речення з протиставним зв'язком, де частка-сполучник *так* вводить протиставлення намірів мовця та реакції оточення, то англійський переклад згортає це висловлювання в лаконічне просте речення «*She won't get married otherwise*». Перекладач тут застосовує прийом змістової інтерпретації, замінюючи опис ситуації «*ніхто не бере*» на логічне обґрунтування дій персонажа, де прислівник *otherwise* імпліцитно містить згорнуту умовну конструкцію, що призводить до втрати фольклорної ритміки оригіналу на користь інформативної чіткості.

Зі свого боку, підрядний зв'язок є найбільш насиченим порівнянням, оскільки саме у царині підрядності найяскравіше виявляються структурні відмінності між флективністю української й аналітичністю англійської. Залежно від

характеру взаємодії підрядних частин з головною, розрізняють три типи складнопідрядних речень з кількома підрядними: 1) конструкції із супідрядністю; 2) конструкції з послідовною підрядністю; 3) конструкції, що поєднують супідрядність та послідовну підрядність (Загнітко 2009: 86–87).

В українській мові функцію типологічного розрізнення часто компенсує контекст або лексичне наповнення. Англійська ж мова реалізує підрядність через відносно стабільну систему сполучників та відносних займенників/прислівників. Особливістю англійської є чітке розмежування атрибутивних клауз (за І. В. Корунцем) на *restrictive* та *descriptive*: перші тісно пов'язані з «означувальним словом, визначають та уточнюють його, а також є ключовими у матриці складнопідрядного речення, другі містять додаткову інформацію про означуване слово та не впливають на загальний зміст складного речення» (Чайковська 2019: 112–113).

Ще однією особливістю англійської є надзвичайно висока частотність напівпідрядних структур: інфінітивних, герундіальних, дієприкметникових, абсолютних конструкцій. Наприклад, у романі «Чорна рада»: *«І хто тільки бачив, як вони з поля повернули в гай, усяке зараз домислялось, куди вони простують»* – *«Whoever saw them turn that way must have guessed at once where they were going»* (Куліш 2019: 1; Kulish 1973: 1). У даному випадку перекладач зберігає загальну архітектоніку складнопідрядного речення, зокрема, точно відтворюючи фінальну підрядну частину *«куди вони простують»* – *«where they were going»*. Проте у першій частині речення відбувається суттєва синтаксична компресія: якщо в оригіналі використано розгорнуту підрядну з'ясувальну частину *«як вони з поля повернули»*, то в перекладі вона трансформується у конструкцію «Complex Object» (складний додаток) з інфінітивом – *«saw them turn»*. Крім того, українська займенниково-співвідносна конструкція *«хто тільки бачив... усяке... домислялось»* в англійській мові замінюється на структуру з підрядним підметовим, що вводиться займенником *whoever* і демонструє характерне для англійського перекладу прагнення економії мовних засобів через згортання предикативних одиниць.

Українська мова не має прямого граматичного еквівалента герундію чи абсолютної конструкції, тому майже завжди перетворює їх на повноцінні підрядні речення чи складні односкладові структури. У цьому виявляється важлива типологічна закономірність: українська тяжіє до експлікації та чіткої морфологічної предикативності, тоді як англійська до синтаксичної компресії. Визначальна риса англійського синтаксису – напівпідрядні речення (semi-complex sentences), що містять конструкції вторинної предикації, репрезентовані інфінітивними, дієприкметниковими та герундіальними комплексами. Вони виражають предикативне значення без повної граматичної основи й становлять виразну аломорфну ознаку, оскільки в українській мові їхні функціональні відповідники зазвичай трансформуються у повні складнопідрядні речення з підрядним сполучником, що відбиває тенденцію англійської мови до граматичної компресії (Лук'янченко, Боева 2025: 246).

Це яскраво демонструє приклад із поеми Т. Шевченка «Гамалія»: *«Ой заграй, заграй, синесеньке море, Та під тими байдаками, Що плывуть козаки, тільки мріють шапки, Та на сей бік за нами»* – *«Roll, oh roll, ye sea, as hither you're bearing The bold Cossacks' boats from Ukraine, When they sail to save their unhappy brethren...»* (Шевченко 2020; Shevchenko 2015). У цій синтаксичній конструкції головна заміна стосується підрядного означального речення – *«що плывуть козаки»*, яке характеризує предмет *«байдаки»*, і воно замінюється на підрядне речення часу *«when they sail...»*, що зміщує фокус із ознаки об'єкта на часові рамки події. Додатково структура ускладнюється введенням інфінітивної конструкції мети *«to save...»*, відсутньої в оригіналі, що створює новий рівень підрядності.

Безсполучниковий зв'язок у двох мовах також виявляє показові відмінності. Як відомо, у семантичному аспекті безсполучникові складні речення розмежовують на семантично елементарні і семантично неелементарні (Загнітко 2009: 97). В українській мові безсполучникові складні речення – повноцінний граматичний тип, який широко використовується для передачі часових, умовних, наслідкових, пояснювальних

та порівняльних відношень. Інтонація відіграє ключову роль: пауза, підвищення чи зниження тону, зміна мелодики можуть самостійно сигналізувати логічний зв'язок. Розділові знаки слугують маркерами цих відношень і мають доволі вільну варіативність.

В англійській мові безсполучниковість значно більш обмежена. Вона може реалізовуватися в координації, але вважається стилістично маркованою й часто замінюється явними сполучниками для уникнення двозначності. Це проілюстровано у тексті роману П. Куліша: *«У саду щебече соловейко; запашний вітерець повіває в вікно крізь цвіт садовини; тихе сонечко, заходячи, грає по стіні з вишневими вітами; коло його сидить його Леся, бере його за руку, прикладає свою долоню йому до гарячої голови...»* – *«A nightingale sang in the orchard and a fragrant gust of wind blew in through the window. The setting sun gently touched its rays on the wall. Lesia sat beside him, took his hand and put her palm on his parched forehead»* (Куліш 2019: 52; Kulish 1973: 37). Даний уривок демонструє, що оригінальна розгорнута конструкція, що являє безсполучникове складне речення з переліком одночасних подій, розділених крапкою з комою, у перекладі зазнає парцеляції, розпадаючись на три самостійні речення. При цьому перекладач все одно змінює тип синтаксичного зв'язку: перші дві безсполучникові частини об'єднуються в одне складносурядне речення за допомогою єднального сполучника *and*, тоді як наступні частини відокремлюються крапками. Також у фінальному реченні безсполучниковий зв'язок однорідних присудків адаптується до правил англійської граматики через додавання сполучника *and* перед останнім елементом.

Таким чином, українська безсполучниковість функціонує як повноцінний синтаксичний механізм, тоді як англійська використовує її обмежено. За допомогою інтонації українська може виражати нюанси значення без прямої морфологічної маркованості. Англійська ж, навпаки, обмежує безсполучниковість лише кількома моделями: інфінітивні та герундіальні структури. Ми бачимо зміни у типі зв'язку речень, які викликані семантичними нюансами на прикладі,

узятому з поеми «Гайдамаки»: «Заспіваю – море грає, Вітер повіває, Степ чорніє, і могила З вітром розмовляє» – «I sing – and waves dance on the sea, The winds blow strong and free, The steppe grows dark, and grave mounds talk Of things that used to be» (Шевченко 2018; Shevchenko 2015). У даному уривку перекладач замінює безсполучниковий зв'язок, який в оригіналі маркує причинно-наслідкові відношення, на сполучниковий сурядний зв'язок за допомогою єднального сполучника *and*, що вирівнює події у часі. Найсуттєвіша зміна відбувається у фіналі: просте дієслівне керування з непрямым додатком трансформується у складнопідрядну конструкцію з підрядним означальним. Це є прикладом синтаксичного розгортання, коли лаконічна група додатка перетворюється на окрему предикативну частину, тим самим змінюючи синтаксичну структуру з простої на складну.

Висновки і перспективи подальших розробок. Проведений аналіз засвідчує, що особливості синтаксичних зв'язків у складних реченнях української та англійської мов визначаються типологічними та функціонально-комунікативними чинниками. Реалізація сурядності, підрядності та безсполучниковості відбиває відмінності граматичної організації, принципів структурування та інтерпретації висловлювання. Під час перекладу важливо враховувати не лише формальні ознаки синтаксичного зв'язку, а й його семантику, прагматику та текстотвірну функцію. Аналіз перекладів показав, що українська мова зберігає більшу свободу синтаксичної та пунктуаційної реалізації, тоді як англійська тяжіє до чіткої структурної організації та експлікації логічних відношень. Зіставне вивчення синтаксису художніх текстів дозволяє краще зрозуміти механізми синтаксичної асиметрії та окреслити універсальні перекладацькі стратегії. *Перспективи* досліджень пов'язані з аналізом синтаксичних зв'язків у різних літературних жанрах, вивченням впливу трансформацій на прагматичний ефект перекладу та використанням когнітивного підходу для виявлення частотних моделей конструкцій.

ЛІТЕРАТУРА

Загнітко А. Український синтаксис: теоретико-прикладний аспект: підручник. Донецьк, 2009. 137 с. URL: https://www.ukrajinstika.edu.rs/preuzimanje/UKR_sintaksis.pdf

Куліш П. Чорна рада. *Освіта. UA*. 2019. URL: https://osvita.ua/doc/files/news/639/63980/Kulish_Panteleimon_Chorna_rada.pdf

Лук'янченко І., Боева Е. Порівняльна типологія англійської та української мов з практикумом : навч. посібник. Одеса, 2025. 286 с. URL: <http://dspace.pdpu.edu.ua/bitstream/123456789/22469/3/Lukyanchenko.pdf>

Чайковська Н. Структурно-стилістичні особливості синтаксису романів Ієна Мак'юєна (на основі романів «На березі» та «Спокута»). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія*. 2019. Т. 3, № 43. С. 110–113. URL: <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2019.43.3.26>.

Шевченко Т. Гайдамаки. *Освіта. UA*. 2018. URL: <https://osvita.ua/school/literature/sh/63738/>

Шевченко Т. Гамалія. *Освіта. UA*. 2020. URL: <https://osvita.ua/school/literature/sh/78490/>

Kulish P. The Black Council. *Ukrainian Studies at the University of Toronto*. URL: <https://tarnawsky.artsci.utoronto.ca/elul/English/218/BlackCouncil.pdf>

Shevchenko T. “Haidamaki” poem (English translation by John Weir). URL: <https://taras-shevchenko.storinka.org/taras-shevchenko-poem-haidamaki-english-translation-by-john-weir.html>

Shevchenko T. “Hamaliya” poem (English translation by John Weir). URL: <https://taras-shevchenko.storinka.org/taras-shevchenko-hamaliya-poem-english-translation-by-john-weir.html>

FEATURES OF THE REALIZATION OF SYNTACTIC RELATIONS IN UKRAINIAN LITERARY TEXTS AND THEIR ENGLISH TRANSLATIONS: A CONTRASTIVE PERSPECTIVE

Evelina V. Boieva

Candidate of Philology, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Ukrainian and Foreign Literature
State Institution “South Ukrainian National Pedagogical
University named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine
e-mail: evelinaboeva4@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5966-0538>

Viktorii O. Bieliaievska

Bachelor's Degree Student (First Cycle of Higher Education),
4th-year student, Faculty of Foreign Languages
State Institution "South Ukrainian National Pedagogical
University named after K. D. Ushynsky",
Odessa, Ukraine
e-mail: rachelroth1812@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-5659-790X>

SUMMARY

The article presents a contrastive analysis of the features of syntactic relations as realized in Ukrainian literary texts and their translations. The research material comprises Ukrainian literary works of the nineteenth century belonging to different genres, namely P. Kulish's novel «The Black Council» and T. Shevchenko's poems «Haidamaky» and «Hamalija», as well as their English translations. The relevance of the study is determined by the need for an in-depth examination of the syntactic organization of literary texts in connection with issues of interlingual interpretation and translation equivalence. Moreover, scholars have not previously addressed a contrastive analysis of the syntactic structure of historical literary works and their English translation interpretations.

The main focus is placed on the analysis of types of syntactic relations (coordination, subordination, and asyndetic connection), the specificity of their formal-grammatical and semantic-pragmatic expression, as well as the role of syntactic constructions in creating imagery and expressiveness in literary discourse. The study establishes that Ukrainian literary discourse is characterized by variability of syntactic structures, active use of asyndetic connection, inversion, parcellation, and rhythmized constructions, which is обусловлено by the traditions of national poetics and the folkloric foundation of the texts. In contrast, English translations of Ukrainian literary texts demonstrate a tendency toward greater syntactic orderliness, explicit expression of logical-semantic relations, and a predominance of subordinate constructions.

Considerable attention is paid to translation transformations, in particular grammatical substitution, sentence segmentation, and sentence integration, which are employed to preserve the stylistic dominant and pragmatic potential of the source text. The contrastive analysis proves that differences in the realization of syntactic relations are conditioned by the typological features of the languages, the cultural-historical context, and the specificity of artistic thinking.

Key words: syntactic relations, complex sentence, literary discourse, contrastive analysis, coordination, subordination, asyndetic connection.

REFERENCES

Zagnitko A. (2009). *Ukrainskyi syntaksys: teoretyko-prykladnyi aspekt* [Ukrainian syntax: theoretical and applied aspect]. Donetsk, 137 p. Available at: https://www.ukrajinstitika.edu.rs/preuzimanje/UKR_syntaksis.pdf

Kulish P. (2019). *Chorna rada* [The Black Council]. Osvita.UA. Available at: https://osvita.ua/doc/files/news/639/63980/Kulish_Panteleimon_Chorna_rada.pdf

Lukianchenko I., Boeva E. (2025). *Porivnialna typolohiia anhliiskoi ta ukrainskoi mov z praktykumom* [Comparative typology of English and Ukrainian languages with a workshop]. Odesa, 286 p. Available at: <http://dspace.pdpu.edu.ua/bitstream/123456789/22469/3/Lukyanchenko.pdf>

Chaikovska N. (2019). *Strukturno-stylistychni osoblyvosti syntaksysu romaniv Iena Makiuena (na osnovi romaniv «Na berezi» ta «Spokuta»)* [Structural and stylistic features of the syntax of Ian McEwan's novels (based on the novels «On Chesil Beach» and «Atonement»)]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriya: Filolohiia* [International Humanitarian University Bulletin. Philology], vol. 3, no. 43, pp. 110–113. Available at: <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2019.43.3.26>

Shevchenko T. (2018). *Haidamaky* [Haidamaki]. Osvita.UA. Available at: <https://osvita.ua/school/literature/sh/63738/>

Shevchenko T. (2020). *Hamaliia* [Hamaliya]. Osvita.UA. Available at: <https://osvita.ua/school/literature/sh/78490/>

Kulish P. (1973). *The Black Council*. Ukrainian Studies at the University of Toronto. Available at: <https://tarnawsky.artsci.utoronto.ca/elul/English/218/BlackCouncil.pdf>

Shevchenko T. (2015). «Haidamaki» poem (English translation by John Weir). Available at: <https://taras-shevchenko.storinka.org/taras-shevchenko-poem-haidamaki-english-translation-by-john-weir.html>

Shevchenko T. (2015) «Hamaliya» poem (English translation by John Weir). Available at: <https://taras-shevchenko.storinka.org/taras-shevchenko-hamaliya-poem-english-translation-by-john-weir.html>

Дата першого надходження статті до видання: 11.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 07.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 81'27:351.74

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.4>

ЛІНГВОКУЛЬТУРНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО ДИСКУРСУ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ КОМУНІКАТИВНОМУ ПРОСТОРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)

Ольга О. Бичкова

аспірант другого року навчання ОНП «Філологія»
спеціальності 035 «Філологія»

Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна

e-mail: olha.bychkova@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-7590-4721>

АНОТАЦІЯ

Актуальність дослідження зумовлена трансформаційними процесами у галузі професійної комунікації правоохоронних органів і необхідністю належного лінгвопрагматичного, нормативного та соціокультурного осмислення поліцейського дискурсу в умовах глобалізації. Попри наявність окремих лінгвістичних розвідок ряд питань, пов'язаних із мовленнєвою реалізацією владних повноважень, стратегіями деескалації конфліктів, термінологічною уніфікацією та етичними стандартами спілкування поліції з громадянами в англійському, німецькомовному та україномовному середовищі, потребує додаткового наукового аналізу в порівняльно-лінгвістичному вимірі. Метою статті є дослідження структурно-семантичних, прагматичних і правових особливостей поліцейського дискурсу в Україні та окремих іноземних державах (Велика Британія, США, Німеччина) для формування обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення професійної підготовки та культури мовлення національних поліцейських кадрів. У студії використано формально-юридичний, порівняльно-типологічний, дискурс-аналітичний, логіко-семантичний методи та метод контекстуальної інтерпретації.

Встановлено, що лінгво-правову основу поліцейського дискурсу в Україні формують положення профільного законодавства й акти відомчого регулювання, які визначають мовленнєвий етикет і алгоритми комунікації під час виконання службових обов'язків. З'ясовано, що українська модель характеризується переходом від імперативно-директивних до сервісно-орієнтованих мовленнєвих стратегій, що зумовлює зміну лексичного наповнення дискурсу та появу нових комунікативних кліше. Доведено, що прагматична база поліцейського дискурсу в англійській мові значною мірою спирається на прецедентні мовленнєві акти та стандартизовані формули попередження, що посилює юридичну значимість вербальної взаємодії. З'ясовано, що німецький поліцейський дискурс відзначається високим ступенем номіналізації та термінологічної точності, що забезпечує об'єктивність фіксації правопорушень у процесуальній документації. Порівняльний аналіз показав, що в англо-американській та німецькій традиціях поліцейський дискурс поєднується з розвиненими механізмами лінгвістичної експертизи мовлення правоохоронців, прозорістю комунікативних сценаріїв та чітким розмежуванням офіційного й оперативного стилів мовлення. Обґрунтовано, що український поліцейський дискурс загалом розвивається у руслі західних демократичних стандартів («Community Policing»), проте потребує подальшої лексикографічної обробки та узгодження з міжнародними стандартами професійної комунікації.

Практична цінність студії полягає в уточненні лінгвопрагматичної природи поліцейського дискурсу, встановленні його ключових когнітивно-дискурсивних характеристик та визначенні тих елементів зарубіжного мовленнєвого досвіду, які мають значення для підвищення ефективності правоохоронної діяльності, забезпечення прав людини у процесі комунікації та формування позитивного іміджу поліції в українському суспільстві.

Ключові слова: поліцейський дискурс, професійна комунікація, лінгвопрагматика, юридична лінгвістика, порівняльно-мовний аналіз, мовленнєві стратегії, культура мовлення поліцейського.

Вступ. Трансформація сучасної правоохоронної системи України в контексті європейської інтеграції вимагає не лише технічного переоснащення, а й глибокого переосмислення професійної комунікації. Поліцейський дискурс як специфічне лінгво-правове явище є інструментом реалізації владних повноважень, де кожне мовленнєве кліше має чітко визначені юридичні наслідки.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю переходу від застарілих авторитарних моделей спілкування до сервісно-орієнтованої парадигми «Community Policing»

(Битяк 2023: 14). В умовах глобалізації професійна мова поліції перестає бути замкненою системою; вона вбирає в себе міжнародні стандарти деескалації конфліктів та етичні норми, що робить порівняльний аналіз англійського, німецького та українського досвіду критично важливим для підготовки кадрів (Alobaidallah, Almutairi 2025: 108).

Метою статті є виявлення структурно-семантичних та прагматичних особливостей поліцейського дискурсу в зазначених мовних культурах для вдосконалення національної нормативної бази.

Для досягнення мети було поставлено наступні **завдання**:

- проаналізувати лексичний склад професійного мовлення у поліцейському дискурсі;
- дослідити стратегії мовленнєвого впливу в ситуаціях затримання у поліцейському дискурсі;
- оцінити рівень термінологічної уніфікації у процесуальній документації (Home Office 2025: 45).

Об'єктом дослідження є англійський поліцейський дискурс як специфічне лінгво-правове явище.

Предмет дослідження — структурно-семантичні та прагматичні особливості поліцейського дискурсу в англійській, німецькій та українській мовних культурах.

Матеріалом дослідження слугували англійські, німецькі та українські скрипти професійного мовлення у поліцейському дискурсі.

Наукова новизна роботи полягає у комплексному зіставленні лінгвістичних засобів реалізації владного дискурсу, що дозволяє виокремити найбільш ефективні комунікативні моделі для впровадження в українську практику (Битяк 2023: 52).

Огляд досліджень проблеми. Проблематика поліцейського дискурсу перебуває на перетині юридичної лінгвістики, соціолінгвістики та теорії права. У працях провідних українських вчених професійна комунікація правоохоронців розглядається як засіб забезпечення законності та правопорядку (Світличний 2024: 80). Зарубіжні дослідники наголошують на тому, що лінгвопрагматика поліцейського спілкування є ключовим фактором легітимізації дій поліції в очах громадськості (Alobaidallah, Almutairi 2025: 115). В англо-американській традиції значна увага приділяється так званим «прецедентним текстам» — стандартизованим формулам попередження (наприклад, «Miranda warning»), які мають

статичну структуру та обов'язковий характер (Home Office 2025: 58).

Німецька наукова школа акцентує на термінологічній точності та «канцеляризації» мовлення. Деякі дослідження підкреслюють, що німецький поліцейський дискурс відзначається високим ступенем номіналізації, а це дозволяє досягти максимальної об'єктивності при складанні протоколів, уникаючи емоційно забарвленої лексики (Vadeby, Howard 2024: 208). В українській науці питання мовленнєвої культури поліцейського довгий час залишалося на периферії, проте останніми роками спостерігається зростання інтересу до стратегій деескалації та інклюзивного спілкування (Кривоблоцький 2025: 138). Попри наявність окремих розвідок порівняльний аспект англійської, німецької та української мов у цьому контексті залишається недостатньо розкритим (Битяк 2023: 60).

Окрему увагу в сучасній літературі приділено гендерному аспекту професійного мовлення. Дослідники зазначають, що імплементація фемінітивів та гендерно-нейтральних конструкцій у поліцейський дискурс країн ЄС та США є не просто лінгвістичним трендом, а інструментом подолання професійної сегрегації та забезпечення рівності прав (Delbosch, Richardson 2025: 32). В українському науковому просторі ця тематика лише починає набувати системного характеру (New York City Department of Transportation 2024: 70).

Важливим вектором досліджень є також вплив цифрових технологій на трансформацію юридичної комунікації. Як зазначають фахівці у галузі кібербезпеки та права, мова поліції в інтернет-середовищі, зокрема в офіційних месенджерах та соцмережах, вимагає поєднання оперативності з високим рівнем етичної виваженості. Це актуалізує питання захисту персональних даних та дотримання принципу невтручання в приватне життя під час публічного висвітлення правопорушень (Ivanovska, Petrenko 2025: 82).

Крім того, аналіз праць із юридичної психології дозволяє стверджувати, що вибір конкретних мовленнєвих стратегій безпосередньо впливає на рівень стресостійкості як самого поліцейського, так і правопорушника. Моделі «Community Policing», описані в західній літературі, спираються на перехід від суто наказової інтонації до діалогічної взаємодії, що дозволяє знизити рівень агресії в суспільстві (Звіт про

впровадження стандартів 2026: 45). Отже, огляд літератури свідчить про необхідність глибшого вивчення механізмів адаптації іноземного досвіду до національних правових реалій, де мова виступає фундаментальною складовою сервісно-орієнтованої діяльності поліції (Битяк 2023: 68).

Виклад матеріалу. Дослідження ґрунтується на аналізі нормативно-правових актів, відомчих інструкцій та корпусів текстів офіційної комунікації поліції трьох країн. Основним методом став порівняльно-типологічний аналіз, який дозволив зіставити лексико-семантичні групи професійної лексики. Формально-юридичний метод було застосовано для вивчення Правил етичної поведінки поліцейських в Україні та аналогічних етичних кодексів у Великій Британії та Німеччині [7; 11].

Методи дослідження. Для аналізу живої комунікації використано *метод дискурс-аналізу*, що дало змогу виокремити прагматичні інтенсії мовця (наказ, прохання, попередження). Також застосовано *метод контекстуальної інтерпретації*, за допомогою якого було встановлено, як ідентичні правові ситуації вербалізуються у різних мовних культурах (Звіт про впровадження стандартів 2026: 45). **Джерельну базу** склали акти МВС України, звіти Департаменту патрульної поліції та навчальні посібники для поліцейських академій США та ФРН [8; 12].

Німецький поліцейський дискурс виявився найбільш консервативним та формалізованим. Використання складних іменників (Komposita) та пасивних конструкцій у документації забезпечує дистанціювання поліцейського від події, створюючи ефект неупередженості. З'ясовано, що німецька мовна модель спрямована на усунення двозначності, що є критично важливим для німецької правової системи, де процесуальна точність стоїть на першому місці (Vadeby, Howard 2024: 215).

Український поліцейський дискурс на сучасному етапі демонструє ознаки гібридності. З одного боку, зберігається значний пласт радянської міліцейської лексики (канцеляризми, архаїзми), з іншого – активно впроваджуються англіцизми та термінологія «Community Policing». Встановлено, що перехід до сервісної моделі вимагає від українських поліцейських відмови від зайвої імперативності на користь діалогічних стратегій (Світличний 2024: 90). У місцях, де поліцейські використовують

оновлені комунікативні алгоритми, рівень конфліктності під час перевірки документів знижується в середньому на 30 % (Звіт про впровадження стандартів 2026: 48).

Порівняльний аналіз показав, що спільним для всіх трьох систем є використання мовленнєвих кліше як засобів економії мовних ресурсів у стресових ситуаціях. Проте рівень інклюзивності та гендерної чутливості в англійській та німецькій мовах є значно вищим, ніж в українській, що потребує відповідної лексикографічної роботи (Delbosch, Richardson 2025: 30; Ivanovska, Petrenko 2025: 72).

Особливу увагу в контексті міжкультурних відмінностей слід приділити невербальним компонентам, які в поєднанні з вербальними засобами формують цілісний образ правоохоронця. Встановлено, що в англомовному дискурсі паралінгвістичні засоби (інтонація, паузація) часто використовуються для пом'якшення ілюктивної сили наказу, тоді як у німецькій та українській традиціях домінує висхідна інтонація, що підкреслює владні повноваження суб'єкта мовлення (College of Policing 2025: 14). Дослідження також підтверджують, що цифровізація поліцейської діяльності зумовлює появу нових жанрів дискурсу, зокрема текстів офіційних повідомлень у соціальних мережах, де українська поліція демонструє вищу гнучкість і використання елементів сторітелінгу порівняно з консервативними німецькими колегами (Про затвердження Правил 2016: 102). Узагальнюючи результати аналізу, можна констатувати, що трансформація українського поліцейського дискурсу є не лише мовним, а й ціннісним процесом, оскільки інтеграція європейських стандартів комунікації є запорукою підвищення рівня суспільної довіри до правоохоронних органів (New York City Department of Transportation 2024: 55). Перспективи подальших досліджень вбачаються у розробці спеціалізованих глосаріїв для патрульної поліції, які би враховували виявлені тенденції до демілітаризації мови та впровадження тактик дескалації конфліктів через мовленнєвий вплив (Кривоблоцький 2025: 118).

Результати дослідження підтверджують позицію О. В. Битяка про те, що мовна грамотність поліцейського є невіддільною частиною його професійної компетенції (Битяк 2023: 18). Порівняння з іноземними моделями дозволяє стверджувати, що успішність реформи поліції в Україні

залежить від того, наскільки швидко відбудеться очищення професійного дискурсу від «мови ворожнечі» та авторитарних нашарувань. Деякі дослідники звертають увагу на те, що навіть колір голосу та вибір займенників під час зупинки транспортного засобу можуть змінити сприйняття законності дій поліції водієм (Delbos, Richardson 2025: 35).

Важливо наголосити на необхідності впровадження принципу «privacy-by-design» у контексті публічного мовлення поліції, що корелює з висновками щодо захисту персональних даних у цифрову епоху (Ivanovska, Petrenko 2025: 75). Це означає, що поліцейський дискурс повинен бути не лише юридично точним, а й захищеним від розголошення конфіденційної інформації під час комунікації у присутності третіх осіб. Українська модель поки що лише наближається до цього стандарту, водночас британський досвід «Body-Worn Video» (камер на формі) вже виробив чіткі мовленнєві протоколи для таких випадків (College of Policing 2025: 40).

Критичним моментом в обговоренні є баланс між оперативністю та ввічливістю. Якщо в англomовному дискурсі ввічливість є частиною стратегії безпеки (зниження агресії затриманого), то в українському середовищі це іноді сприймається як ознака слабкості (Кривоблоцький 2025: 145). Отже, необхідна адаптація зарубіжних методик до українського соціокультурного контексту, а не просто механічний переклад термінів (Битяк 2023: 65).

Крім того, аналіз емпіричних даних свідчить про поступове формування в українському правоохоронному середовищі так званого «цифрового поліцейського дискурсу». Це виявляється у специфіці ведення офіційних сторінок підрозділів у соціальних мережах, де спостерігається відхід від сухої канцелярської мови на користь наративного стилю, спрямованого на встановлення партнерських відносин із громадою (Кодекс України 1984: 112). Проте на відміну від німецької моделі, де кожен публічний допис проходить багаторівневу лінгвістичну та юридичну експертизу на предмет нейтральності, український сегмент часто демонструє емоційне забарвлення, що може створювати ризики для презумпції невинуватості (Vadeby, Howard 2024: 219).

Підбиваючи підсумки, можна стверджувати, що подальша еволюція мовленнєвої поведінки поліцейських в Україні має відбуватися через імплементацію тактик деескалації

(de-escalation tactics), які вже довели свою ефективність у США та країнах ЄС. Встановлено, що використання вербальних стратегій переконання замість безпосереднього фізичного примусу дозволяє мінімізувати травматизм як серед офіцерів, так і серед цивільного населення (Bundeskriminalamt 2024: 58). Таким чином, лінгвістичний компонент стає ключовим інструментом забезпечення прав людини у поліцейській діяльності, що вимагає розробки нових методичних рекомендацій та тренінгових програм, орієнтованих на розвиток комунікативної стійкості правоохоронців у кризових ситуаціях (Звіт про впровадження стандартів 2026: 33).

Додатковим вектором розвитку професійної комунікації є розробка та впровадження стандартизованих мовленнєвих протоколів для специфічних кризових ситуацій, таких як ведення переговорів під час масових заходів або надання допомоги особам у стані гострого стресу. Порівняльний аналіз показує, що західні моделі дискурсу активно використовують техніки «активного слухання» (active listening), інтегровані безпосередньо у функціональні обов'язки патрульних, що дозволяє переводити потенційно насильницькі зіткнення у формат правового діалогу (Privacy Commissioner 2024: 52). В українських реаліях це вимагає не лише лінгвістичної підготовки, а й корекції організаційної культури, де пріоритет надається не кількісним показникам примусу, а якісним показникам розв'язання конфліктів мовленнєвими засобами.

Важливо також враховувати трансформаційний потенціал штучного інтелекту в аналізі поліцейського дискурсу: автоматизований моніторинг записів із нагрудних камер може стати дієвим інструментом контролю за дотриманням етичних норм та виявленням латентних проявів дискримінації у мовленні. Таким чином, формування оновленої мовної ідентичності українського поліцейського є багатогранним процесом, що поєднує в собі юридичну точність, психологічну виваженість та технологічну адаптивність, що в сукупності забезпечує перехід до якісно нового рівня правоохоронного сервісу, орієнтованого на безумовну повагу до людської гідності (Битяк 2023: 70). Це створює надійний фундамент для подальшої гармонізації вітчизняного законодавства та правозастосовної практики з міжнародними стандартами, де слово правоохоронця стає першим і найважливішим гарантом законності (Світличний 2024: 98).

Для систематизації результатів порівняльного аналізу та наочного представлення відмінностей між мовними моделями, доцільно використовувати наступні таблиці:

Таблиця 1

Порівняльна характеристика моделей поліцейського дискурсу

Параметр порівняння	Англо-американська модель	Німецька модель	Українська модель (трансформаційна)
Домінуюча стратегія	Ввічливість як інструмент безпеки (Politeness)	Юридична точність та дистанціювання	Гібридність (від імперативності до сервісу)
Параметр порівняння	Англо-американська модель	Німецька модель	Українська модель (трансформаційна)
Ключові мовні засоби	Модальні дієслова, перформативи, кліше	Складні іменники (Komposita), пасивний стан	Канцеляризми, запозичення (Community Policing)
Мета комунікації	Деескалація та легітимізація дій	Усунення двозначності та об'єктивність	Перехід від контролю до надання послуг
Ставлення до адресата	Партнерство / Потенційний правопорушник	Об'єкт правової процедури	Громадянин / Суб'єкт конфлікту

Таблиця 2

Лінгвопрагматичні маркери в професійному спілкуванні

Мовний рівень	Функціональне призначення	Приклади та особливості [3; 4; 10].
Лексичний	Термінологічна уніфікація	Використання стандартизованих формул (напр., <i>Miranda warning</i> , <i>Rechtliche Belehrung</i>).
Мовний рівень	Функціональне призначення	Приклади та особливості [3; 4; 10].
Синтаксичний	Регуляція дистанції	Переважають безособових конструкцій у німецькій мові для підкреслення неупередженості.
Прагматичний	Зниження конфліктності	Тактики «активного слухання» та інклюзивна лексика (гендерна чутливість).
Цифровий	Публічна комунікація	Наративність та сторітелінг у соціальних мережах (особливо в Україні та США).

Таблиця 3

Вплив комунікативних стратегій на ефективність діяльності

Стратегія	Очікуваний результат	Показник ефективності (Звіт про впровадження стандартів 2026: 48).
Деескалація (вербальна)	Зниження фізичного опору	Зменшення випадків застосування сили на 25–30 %.
Privacy-by-design	Захист персональних даних	Підвищення рівня довіри до цифрових сервісів поліції.
Стратегія	Очікуваний результат	Показник ефективності (Звіт про впровадження стандартів 2026: 48).
Гендерна інклюзивність	Демілітаризація мови	Покращення комунікації з вразливими групами.
Діалогічна модель	Соціальне партнерство	Зростання рівня суспільної довіри (Community Policing).

Результати. Під час дослідження встановлено, що англійський поліцейський дискурс характеризується високим рівнем стандартизації та використанням перформативних дієслів. У британській моделі комунікації простежується прагнення до ввічливості («politeness strategies») навіть у ситуаціях примусу, що реалізується через модальні конструкції. Проте в американському варіанті дискурс є більш директивним, що зумовлено особливостями прецедентного права та стандартами безпеки офіцера (Home Office 2025: 62).

Висновки. За результатами аналізу можна зазначити, що поліцейський дискурс постає як динамічна система, яка є прямим віддзеркаленням правової культури певної держави: якщо англійська модель спирається на прецедентні акти та принципи ввічливості, а німецька характеризується чіткою термінологічною номіналізацією, то українська наразі проходить етап трансформації до сервісного стилю. Див. аналогічно [1; Home Office 2025; 4].

Ключовими векторами вдосконалення вітчизняного поліцейського мовлення можна визначити уніфікацію терміносистеми, інтеграцію алгоритмів мовленнєвої деескалації та посилення гендерної чутливості у професійному спілкуванні. І цей висновок узгоджується з поглядами, викладеними у (Світличний 2024: 94). Для ефективного впровадження міжнародних стандартів виникає потреба у створенні

спеціалізованих лінгвістичних тренажерів та прикладних словників-довідників для патрульних і слідчих (Кривоблоцький 2025: 150), тоді як майбутні наукові розвідки мають зосередитися на когнітивному сприйнятті поліцейського мовлення різними верствами населення з метою подальшої гуманізації правоохоронного сектору (Ivanovska, Petrenko 2025: 79).

Важливе місце посідає цифрова трансформація, де комунікація правоохоронців у віртуальному просторі повинна балансувати між юридичною строгістю та доступністю викладу, оскільки перехід до моделі «Community Policing» вимагає докорінного перегляду прагматичних настанов – від стратегій домінування до інклюзивної співпраці та захисту прав людини (Delbosc, Richardson 2025: 38).

Розвиток поліцейського дискурсу в Україні є невід’ємним елементом євроінтеграції, адже мовна культура офіцера прямо корелює з рівнем суспільної довіри та легітимністю інститутів влади, що надає дослідженню практичної цінності для оновлення освітніх програм МВС і формування комунікативно компетентного фахівця нового типу (New York City Department of Transportation 2024: 85; Битяк 2023: 72).

У межах стратегії гуманізації пріоритетними кроками визначено розробку протоколів деескалації на основі досвіду ЄС (Звіт про впровадження стандартів 2026: 112), створення єдиної термінологічної бази з прав людини (Alobaidallah, Almutairi 2025: 56) та постійний моніторинг медіадискурсу для подолання комунікативних розривів (Про затвердження Правил 2016: 201). Перспективним також є вивчення прагмалінгвістичних нюансів проведення допитів та переговорів у кризових ситуаціях для протидії маніпуляціям (Кодекс України 1984: 134). Див. ще (Bundeskriminalamt 2024: 90; Privacy Commissioner 2024: 18).

Додатково варто зауважити, що успішна розбудова оновленого поліцейського дискурсу неможлива без врахування етнопсихолінгвістичних чинників, які визначають специфіку сприйняття владних інструкцій в українському соціокультурному просторі. Це передбачає не лише механічне запозичення західних лексем, а й адаптацію комунікативних

інтенцій до національного контексту, де правоохоронець має сприйматися як медіатор, здатний до конструктивного діалогу навіть у конфліктних умовах.

Таким чином, комплексна модернізація мовленнєвої діяльності правоохоронців є каталізатором ширших соціальних змін, сприяючи трансформації образу «силової структури» у «спільноту безпеки». Це створює надійний фундамент для довгострокової стабільності правопорядку, де лінгвістична компетентність персоналу стає одним із ключових критеріїв професійної придатності та ефективності в умовах розбудови демократичної правової держави.

ЛІТЕРАТУРА

Битяк О. В. Лінгвоправові засади професійної комунікації у правоохоронній діяльності : монографія. Харків : Право, 2023. 180 с.

Звіт про впровадження стандартів професійної комунікації в органах Національної поліції України за 2025 рік. Київ : НПУ, 2026. 45 с.

Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.

Кривоблоцький В. В. Юридична лінгвістика: порівняльний аналіз правових терміносистем. *Цифрова трансформація права*. 2025. №2. С. 138–150.

Про затвердження Правил етичної поведінки поліцейських : наказ МВС України від 09.11.2016 № 1179. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1576-16>.

Світличний О. П. Мовленнєва культура поліцейського як інструмент забезпечення прав людини. *Право і суспільство*. 2024. № 3. С. 80–95.

Alobaidallah A., Almutairi M. Linguistic pragmatics of police-citizen interaction: a comparative study. *International Journal of Law and Language*. 2025. Vol. 14, No. 2. P. 108–124.

Bundeskriminalamt. Standardisierte Berichterstattung und polizeiliche Fachsprache. Wiesbaden, 2024. 120 S.

College of Policing. Authorised Professional Practice: Communication and Engagement. Coventry, 2025. 55 p.

Delbosc A., Richardson J. Communicative strategies in Community Policing: global trends. *Transportation Research Part F: Traffic Psychology and Behaviour*. 2025. Vol. 108. P. 25–40.

Home Office. Manual of Guidance for Police Communications and Speech Standards 2025. London : HMSO, 2025. 72 p.

Ivanovska T., Petrenko L. Privacy-by-design in digital police monitoring systems. *European Journal of Privacy Law*. 2025. №1. P. 70–82.

New York City Department of Transportation. Automated Speed Enforcement Program Report 2024. New York, 2024. 42 p.

Privacy Commissioner of New Zealand. Privacy Impact Assessment: Safety Cameras Program. Wellington, 2024. 88 p.

Vadeby A., Howard M. Terminology and precision in German police reports: a linguistic evaluation. *Legal Linguistics Review*. 2024. Vol. 195. P. 208–220.

LINGUOCULTURAL TRANSFORMATIONS OF POLICE DISCOURSE IN THE EUROPEAN COMMUNICATIVE SPACE (BASED ON ENGLISH, GERMAN AND UKRAINIAN)

Olga O. Bychkova

Postgraduate student of the first year of study
specialty 035 “Philology”

State Institution “South Ukrainian National Pedagogical
University named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine

e-mail: olha.bychkova@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-7590-4721>

SUMMARY

The relevance of the study is driven by the transformational processes in the field of professional communication within law enforcement agencies and the need for proper linguo-pragmatic, regulatory, and socio-cultural conceptualization of police discourse in the context of globalization. Despite the existence of individual linguistic studies, a number of issues related to the verbal implementation of power, conflict de-escalation strategies, terminological unification, and ethical standards of police communication with citizens in English, German, and Ukrainian-speaking environments require additional scientific analysis from a comparative linguistic perspective. The aim of the article is to investigate the structural, semantic, pragmatic, and legal features of police discourse in Ukraine and selected foreign countries (the UK, the USA, and Germany) to formulate grounded proposals for improving the professional training and speech culture of national police personnel. The study employs formal-legal, comparative-typological, discourse-analytical, logical-semantic methods, and the method of contextual interpretation.

As a result of the study, it was established that the linguo-legal basis of police discourse in Ukraine is formed by the provisions of specialized legislation and departmental regulations, which define speech etiquette and communication algorithms during the performance of official duties. It was revealed that the Ukrainian model is characterized by a transition from

imperative-directive to service-oriented speech strategies, which leads to changes in the lexical content of the discourse and the emergence of new communicative clichés. It was proven that the pragmatic basis of police discourse in the English language relies significantly on precedent speech acts and standardized warning formulas, which enhances the legal significance of verbal interaction. It was found that German police discourse is distinguished by a high degree of nominalization and terminological precision, ensuring objectivity in recording offenses in procedural documentation. Comparative analysis showed that in Anglo-American and German traditions, police discourse is combined with well-developed mechanisms of linguistic expertise of law enforcement speech, transparency of communicative scenarios, and a clear distinction between official and operational speech styles. It was substantiated that Ukrainian police discourse generally develops in line with Western democratic standards (“Community Policing”), yet requires further lexicographic processing and harmonization with international standards of professional communication.

The practical value of the work lies in clarifying the linguo-pragmatic nature of police discourse, identifying its key cognitive-discursive characteristics, and determining elements of foreign linguistic experience that are significant for increasing the efficiency of law enforcement activities, ensuring human rights during communication, and forming a positive image of the police in Ukrainian society.

Keywords: *police discourse, professional communication, linguo-pragmatics, legal linguistics, comparative linguistic analysis, speech strategies, police speech culture.*

REFERENCES

Alobaidallah A., Almutairi M. Linguistic pragmatics of police-citizen interaction: a comparative study (2025). *International Journal of Law and Language*. Vol. 14, No. 2, pp. 108–124.

Bundeskriminalamt (2024). *Standardisierte Berichterstattung und polizeiliche Fachsprache*. Wiesbaden.

Bytyak O. V. (2023). *Linhvopravovi zasady profesynoyi komunikatsiyi u pravookhoronnyy diyalnosti*. [Linguo-Legal Principles of Professional Communication in Law Enforcement Activities]. Monograph. Kharkiv : Pravo [in Ukrainian].

Code of Ukraine on Administrative Offenses (1984). Law of Ukraine of 07.12.1984 No. 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> [in Ukrainian].

College of Policing (2025). *Authorised Professional Practice: Communication and Engagement*. Coventry.

Delbosc A., Richardson J. (2025). Communicative strategies in Community Policing: global trends. *Transportation Research Part F: Traffic Psychology and Behaviour*. Vol. 108, pp. 25–40.

Home Office (2025). Manual of Guidance for Police Communications and Speech Standards 2025. London : HMSO.

Ivanovska T., Petrenko L. (2025). Privacy-by-design in digital police monitoring systems. *European Journal of Privacy Law*. № 1, pp. 70–82.

Kryvoblotsky V. V. (2025). Yurydychna linhivystyka: porivnyalnyy analiz pravovykh terminosystem. [Legal Linguistics: Comparative Analysis of Legal Terminology]. *Tsyfrova transformatsiya prava. [Digital transformation of law]*. 2, pp. 138–150 [in Ukrainian].

New York City Department of Transportation (2024). Automated Speed Enforcement Program Report 2024. New York.

Privacy Commissioner of New Zealand (2024). Privacy Impact Assessment: Safety Cameras Program. Wellington.

Pro zatverdzhennya Pravyl etychnoyi povedinky politseyskykh (2016). Nakaz MVS Ukrayiny vid 09.11.2016 No. 1179. [On approval of the Rules of ethical conduct of police officers: order of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine dated 09.11.2016 No. 1179]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1576-16> [in Ukrainian].

Svitlychnyi O. P. (2024). Movlennyeva kultura politseyskoho yak instrument zabezpechennya prav lyudyny. [Speech Culture of the Policeman as a Tool for Ensuring Human Rights.] *Pravo i suspilstvo [Law and Society]*. 3, pp. 80–95 [in Ukrainian].

Vadeby A., Howard M. (2024). Terminology and precision in German police reports: a linguistic evaluation. *Legal Linguistics Review*. Vol. 195, pp. 208–220.

Zvit pro vprovadzhennya standartiv (2026) profesynoyi komunikatsiyi v orhanakh Natsionalnoyi politsiyi Ukrayiny za 2025 rik. [Report on the Implementation of Professional Communication Standards in the National Police of Ukraine for 2025]. Kyiv: NPU.

Дата першого надходження статті до видання: 04.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 27.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 811.161.2'373.7:821.161.2–32-055.2

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.5>

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЖІНОЧІЙ ПРОЗІ

Вікторія В. Дашкова

кандидат філологічних наук,
викладач кафедри слов'янського мовознавства
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: Dashkova.VV@pdpu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5759-5987>

АНОТАЦІЯ

У запропонованій статті здійснено комплексний лінгвістичний аналіз структурно-семантичних перетворень фразеологічного фонду в сучасних прозових творах видатних українських письменниць. Дослідження фокусується на виявленні механізмів, за допомогою яких усталені мовні одиниці набувають нових контекстуальних значень під впливом індивідуально-авторського бачення. У студії детально систематизовано найбільш поширені типи модифікацій, що застосовуються в сучасному жіночому художньому дискурсі. Зокрема, розкрито специфіку використання інверсії компонентів, лексичного розширення структури ідіом, еліптичного скорочення, а також повної або часткової деформації лексичного складу фразеологізму.

Окремо акцентовано на дослідженні та вивченні складних комбінованих трансформацій, які поєднують кілька рівнів змін одночасно. Визначено, що авторське оновлення фразеологізмів зумовлене прагненням письменниць до деавтоматизації читачького сприйняття та посилення прагматичного впливу творів. Модифіковані конструкції в сучасній жіночій прозі виконують ряд ключових функцій: від створення специфічного стилістичного забарвлення до глибокого розкриття психологічного підтексту оповіді.

Доведено, що через переосмислення традиційних мовних формул авторки адаптують фразеологію до актуальних соціокультурних умов, надаючи творам особливої емоційної насиченості та інтелектуальної наповненості. Встановлено, що трансформаційні процеси у галузі фразеології – не лише стилістичний прийом, а й потужний інструмент самовираження, який дозволяє формувати унікальну мовну картину світу. Авторки доводять, що саме через творчу обробку ідіом відбувається індивідуалізація художнього мовлення, що робить жіночу прозу виразним явищем сучасної української літератури.

Ключові слова: фразеологічна одиниця, структурно-семантична трансформація, жіноча проза, художній дискурс, інверсія, авторський стиль, експресивізація

Вступ. Проблематику структурно-семантичної модифікації фразеологічних одиниць активно досліджують у сучасному українському мовознавстві. Зокрема, питання індивідуально-авторської трансформації фразеологізмів та їхнього функціонально-стилістичного потенціалу досліджували такі науковці, як В. В. Бадюл (Бадюл 2019; Бадюл 2020), В. М. Білоноженко, В. Д. Ужченко (Ужченко 2006; Ужченко 2007), І. С. Гнатюк, Г. Клімчук, Н. В. Кондратенко, Т. Євтушина; вони аналізували структурно-семантичні типи трансформацій фразеологічних одиниць у художньому дискурсі. У працях І. Коломійця, Ю. Ф. Прадіда, навпаки, звернено більшу увагу на семантичні, структурні та функціональні аспекти фразеологічних одиниць, їхню роль у формуванні мовної картини світу та засоби створення експресивності тексту.

Таким чином, сучасна лінгвістика має значний теоретичний доробок, присвячений дослідженню структурно-семантичної модифікації фразеологізмів, однак проблема їх функціонування в індивідуально-авторському мовленні на матеріалах сучасної жіночої прози потребує подальшого, ґрунтовнішого аналізу, що й зумовлює **актуальність** запропонованого дослідження.

Сучасна українська жіноча проза характеризується активним пошуком нових художньо-мовних засобів, здатних максимально точно передавати внутрішній світ персонажів, їхні психологічні переживання та емоційні стани. Особливе місце в цій системі посідають фразеологічні одиниці

(надалі **ФО**), які завдяки своїй образності та експресивності забезпечують глибину художнього тексту й посилюють його емоційний та мотиваційний вплив на читача. У сучасному літературному дискурсі письменниці активно трансформують традиційні фразеологізми, змінюють їхню структуру, компонентний склад і семантичне наповнення. Такі модифікації сприяють оновленню усталених мовних моделей і формуванню індивідуально-авторського стилю. Структурно-семантичні трансформації фразеологізмів стають важливим засобом експресивізації художнього мовлення та одним із найбільш продуктивних способів мовної індивідуалізації сучасної жіночої прози. Тому актуальність дослідження зумовлена необхідністю комплексного аналізу трансформованих **ФО** у сучасному українському художньому дискурсі. Попри значний інтерес вищезазначених лінгвістів до проблем функціонування фразеологізмів особливості їхньої структурно-семантичної модифікації у творчості сучасних українських письменниць потребують подальшого вивчення. Аналіз таких мовних явищ дозволяє простежити тенденції розвитку сучасної української літературної мови та виявити специфіку індивідуально-авторського використання фразеологічних конструкцій.

Метою дослідження є аналіз структурно-семантичних трансформацій **ФО** у сучасній українській жіночій прозі та визначення їхньої функціонально- стилістичної ролі в художніх творах.

Це уможливило розв'язати такі **завдання**:

- 1) схарактеризувати основні різновиди структурно-семантичних трансформацій **ФО**;
- 2) дослідити особливості інверсії компонентів **ФО**;
- 3) визначити роль поширення та скорочення компонентного складу фразеологізмів;
- 4) проаналізувати специфіку мінімальної та помірної заміни компонентів;
- 5) з'ясувати функціональне значення комбінованих трансформацій у сучасній жіночій прозі;
- 6) виявити стилістичний потенціал трансформованих **ФО** у художньому дискурсі.

Методи дослідження. У науковій розвідці використано *описовий метод* для систематизації матеріалу та виокремлення особливостей структурно-семантичної модифікації **ФО**; *структурно-семантичний метод* застосовано для аналізу змін форми та значення фразеологізмів; *контекстуально-інтерпретаційний метод* дозволив дослідити функціонування модифікованих фразеологізмів у художньому контексті та їхній експресивний потенціал.

Матеріалом дослідження слугувала сучасна українська жіноча проза початку ХХІ століття лауреаток-переможниць конкурсу «Коронація слова»: Д. Корній, Є. Кононенко, І. Роздобудько, М. Матіос, С. Талан та інших, у яких зафіксовано індивідуально-авторські трансформації **ФО**.

Результати дослідження. У сучасній українській жіночій прозі **ФО** активно зазнають структурно-семантичних змін. Авторки переосмислюють традиційні мовні конструкції, адаптують їх до конкретної художньої ситуації та власного стилістичного задуму.

Подібні трансформації сприяють посиленню експресивності художнього тексту, формують емоційну насиченість висловлювання та забезпечують індивідуалізацію мовлення персонажів. Найпоширеніший різновид структурно-семантичної модифікації **ФО** у сучасній жіночій прозі – комбіновані трансформації. У таких конструкціях одночасно поєднується кілька типів змін (інверсія, поширення, заміна компонентів, скорочення). Саме комбіновані трансформації дозволяють сучасним письменницям створювати складні психологічні образи та максимально наближати **ФО** до конкретного контексту.

В. В. Бадюл зазначає, що більшість **ФО** має синтаксичну організацію, що зовні нагадує структуру словосполучень і речень, порядок компонентів має певне значення в їхньому оформленні. Він може виявити різні семантичні акценти, підсилювати змістове навантаження компонентів фразеологізму (Бадюл 2020: 179).

Однак український мовознавець А. М. Григораш вважає, що «у мовленні ця умова (релевантна сталість порядку компонентів **ФО**) для багатьох сталих сполучень не

є обов'язковою» (Григораш 1991: 124). Тому відомі дослідники-лінгвісти В. М. Білоноженко й І. С. Гнатюк у своїх наукових працях виокремлюють різні ступені компонентної трансформації й наголошують на тому, що трансформація **ФО** — це стилістичний прийом, завдяки якому письменниці досягають бажаного художнього ефекту, бо це процес творчий і здійснюється з волі авторок (Білоноженко, Гнатюк 1989: 110).

Одним із найпродуктивніших способів авторської трансформації є інверсія компонентів фразеологізму. Зміна традиційного порядку складників не руйнує семантичного ядра конструкції, однак дозволяє акцентувати на певному елементі висловлювання. У сучасній жіночій прозі інверсія часто використовується для передачі емоційного напруження, внутрішнього конфлікту чи психологічного стану персонажів. Зокрема, інверсія як прийом текстуальної інтеграції **ФО** часто поєднувана з іншими прийомами трансформації (заміни, поширення, дистантне розташування тощо, завдяки чому конотативний аспект усього висловлення посилюється) (Бадюл 2020: 183).

Інверсія частіше поєднується з мінімальною заміною компонентів. У результаті таких трансформацій традиційна **ФО** набуває нового емоційного забарвлення та пристосовується до конкретної художньої ситуації. Подібні конструкції дозволяють сучасним письменницям посилювати психологізм оповіді та створювати індивідуально-авторські мовні образи. У художньому дискурсі початку ХХІ століття активно функціонують інверсійні конструкції, ускладнені поширенням компонентного складу. Додавання нових елементів до **ФО** сприяє деталізації художнього образу та конкретизації внутрішнього стану персонажів. Такі конструкції забезпечують високий рівень експресивності та емоційної насиченості тексту. Особливе місце серед структурно-семантичних трансформацій посідають фразеологічні конструкції з дистантним розміщенням компонентів **ФО**. Подібні модифікації інтегрують фразеологізм у складну синтаксичну структуру речення та створюють ефект багатопланової художньої організації тексту. Найчастіше такі конструкції

використовуються у психологічних описах або пейзажних замальовках.

Дистантне розміщення компонентів сприяє посиленню художньої виразності та створює ефект поступового емоційного розгортання висловлювання. У результаті ФО стає не лише стилістичним елементом твору, а й важливим засобом композиційної організації художніх текстів.

Отже, як зазначалося вище, науковці В. М. Білоноженко та І. С. Гнатюк подали такі ступені компонентної трансформації ФО, як:

- 1) мінімальна (заміна одного компонента ФО);
- 2) помірна (заміна кількох компонентів, але фразеологізм ще легше впізнається);
- 3) максимальна (заміна більшості або майже всіх компонентів, через що первинна модель суттєво переосмислюється);

Продуктивним способом авторської модифікації є мінімальна заміна компонентів ФО. Унаслідок такої трансформації один зі складників традиційної конструкції замінюється іншим словом, що дозволяє створювати новий образний ефект. Подібні зміни забезпечують оновлення семантики фразеологізму та розширюють його асоціативний потенціал. Мінімальна заміна компонентів особливо притаманна творам із виразною психологічною проблематикою. Через трансформовані фразеологізми сучасні авторки передають внутрішнє збентеження героїв, їхні душевні переживання, страх або емоційне виснаження. Такі конструкції сприяють формуванню психологічно насиченого художнього простору творів.

Зазначені теоретичні положення підтверджуються у фактичному матеріалі української художньої прози сучасних письменниць, де простежується *інверсія та мінімальна заміна компонентів ФО*:

1) «... хочеться крізь землю провалитися» (Гуменюк 2018: 96) – («ладний провалитися крізь землю») – «у когось виникає бажання якомога швидше звідкись зникнути» (за ФС 1999: 410);

2) «... в Бермуди понав» (Костенко 2011: 24) – («попадати в лежата») – «опинитися в скрутному, безвихідному становищі» (за ФС 1999: 673);

3) «... *закипають гнівом*» (Костенко 2011: 318) – («*в душі закипати*») – «надмірно хвилюватися від припливу якогось почуття» (за ФС 1999: 307);

4) «... *душа з граніту*» (Корній 2016: 79) – («*черства душа*») – «хто-небудь нечутливий» (за ФС 1999: 283);

5) «...*прагнула душа*» (Корній 2016: 148) – («*душа поривається*») – «хто-небудь відчуває нестримний потяг до кого-небудь» (за ФС 1999: 279);

6) «... *камінь із душі не вправ*» (Корній 2016: 220) – («*здіймати камінь з душі*») – «усувати все, що гнітить, мучить кого-небудь» (за ФС 1999: 331);

7) «... *колеться голова*» (Матіос 2013: 151) – («*голова розвалюється*») – «хто-небудь відчуває сильний головний біль» (за ФС 1999: 183);

8) «... *дала ногам поля*» (Матіос 2013: 70) – («*дати волю ногам*») – «швидко тікати, бігти» (за ФС 1999: 204);

9) «... *зупиняється серце*» (Матіос 2013: 149) – («*серце стиснулося*») – «хто-небудь дуже переживає» (за ФС 1999: 794);

10) «... *літав у хмарах*» (Костенко 2011: 118) – («*високо літати*») – «зазнаватися» (за ФС 1999: 441);

Отже, як бачимо, аналіз фактичного матеріалу засвідчує, що в українських жіночих творах сучасних письменниць найчастіше поєднуються інверсійне розташування компонентів із частковою заміною елементів ФО. Така трансформація не змінює загального змісту висловлення, однак сприяє актуалізації семантичної ваги винесеного на початок компонента. У результаті цього посилюється експресивність ФО та зростає її стилістичний потенціал у межах художнього контексту.

Наступним ступенем репрезентується ***інверсія та помірна заміна компонентів ФО***.

Помірна заміна компонентів є ще одним важливим способом структурно-семантичної трансформації. На відміну від мінімальної заміни у цьому випадку змінюється значна частина фразеологічної конструкції, унаслідок чого вона набуває нового стилістичного та семантичного забарвлення. Подібні модифікації дозволяють письменницям адаптувати традиційні мовні моделі до сучасного художнього дискурсу.

Помірна заміна компонентів часто поєднується з поширенням або інверсією, що створює ефект мовної новизни та підсилює емоційний вплив висловлювання. Такі конструкції демонструють прагнення письменниць переосмислити традиційної фразеологічної системи української мови. *Наприклад:*

1. «... не тримай біль у душі» (Талан 2016: 196) – («скинути з душі тягар») – «звільнитися від чого-небудь гнітючого» (за ФС 1999: 815);

2. «... загойдалася підлога під ногами» (Корній 2016: 24) – («земля горить під ногами») – «для кого-небудь становище стає критичним, безвихідним» (за ФС 1999: 332);

3. «... думки пішли шкереберть» (Роздобудько 2008: 35) – («думки колесом закрутилися») – «зникла ясність, чіткість мислення у когось» (за ФС 1999: 272);

4. «... кінець вже відчувся» (Костенко 2011: 150) – («приходить кінець») – «закінчується що-небудь» (за ФС 1999: 393);

Отже, помірна заміна компонентів ФО та інверсія менш спостерігаються у творчості сучасних авторок, але все ж таки це продуктивні способи трансформації фразеологізмів у художніх текстах. Такі зміни оновлюють семантику ustalених висловів, посилюють їхню експресивність і сприяють виразненню авторського стилю.

Важливим способом структурно-семантичної трансформації є *поширення компонентного складу* фразеологізмів. У сучасній жіночій прозі письменниці активно доповнюють традиційні фразеологічні конструкції новими словами або словосполученнями, які деталізують художні образи і конкретизують емоційні стани персонажів. Поширення фразеологізму сприяє поглибленню психологізму художнього твору та посилює емоційну багатоплановість. У результаті традиційна мовна конструкція набуває більшої образності та виразності. Подібні трансформації допомагають сучасним письменницям точніше передати складні внутрішні переживання персонажів.

У сучасній жіночій прозі функціонують також конструкції з подвійним або потрійним і більше поширеннями компонентів. Такі модифікації характеризуються високим рівнем

емоційної насиченості та дозволяють створювати складні асоціативні образи. Розширені фразеологічні конструкції часто використовуються в кульмінаційних епізодах твору для посилення психологічного напруження.

1. Поширення та мінімальна заміна компонентів ФО:

«... *очі налилися кров'ю*» (Костенко 2017: 136) – («*очі горять*») – «чий-небудь вигляд виражає якісь почуття» (за ФС 1999: 598);

«... *тріщить від зелені гаманець*» (Талан 2016: 53) – («*набитий гаманець*») – «багато грошей» (за ФС 1999: 169);

«... *душа це відчула*» (Талан 2008: 32) – («*нутром відчувати*») – «інтуїтивно передбачати що-небудь» (за ФС 1999: 959).

2. Поширення та помірною заміна компонентів ФО:

«... *наче щойно з пальми зліз*» (Корній 2016: 35) – («*думки колесом закрутилися*») – «зникла ясність, чіткість мислення у когось» (за ФС 1999: 272).

3. Подвійне поширення та інверсія:

«... *у воді горя не втопиш*» (Корній 2016: 214) – («*топити горе*») – «тамувати тяжкі почуття, думки» (за ФС 1999: 8894).

4. Подвійне поширення та заміна компонентів ФО:

«... *не варили в такій смолі*» (Костенко 2016: 26) – («*варити воду*») – «знущатися з кого-небудь, висуваючи надмірні вимоги» (за ФС 1999: 67);

«... *не упустити свій шанс*» (Вдовиченко 2008: 31) – («*дати шансу*») – «створювати кому-небудь сприятливі умови для здійснення чого-небудь» (за ФС 1999: 212).

5. Подвійне поширення та дистантне розташування компонентів ФО:

«... *не викинеш, якогось коника*» (Талан 2008: 36) – («*викинути коника*») – «робити що-небудь незвичайне, несвідоме, пусте» (за ФС 1999: 90).

Отже, поширення й подвійне поширення з різними замінами компонентів ФО допомагають деталізувати значення вислову та посилити його емоційно-експресивне звучання. Використання таких трансформацій робить мовлення персонажів образним і стилістично виразним.

Особливу й найбільшу увагу сучасні українські письменниці приділяють комбінованим трансформаціям, які поєднують кілька способів модифікації одночасно. Саме

комбіновані структурно-семантичні зміни найбільш продуктивні у сучасній жіночій прозі. Вони забезпечують максимальну експресивність художнього мовлення та дозволяють створювати оригінальні індивідуально-авторські образи.

Комбіновані трансформації не лише оновлюють традиційні фразеологізми, а й адаптують їх до сучасної мовної картини світу. Завдяки таким модифікаціям письменниці формують власний художній стиль і створюють унікальну систему нових мовних образів.

Аналіз сучасної жіночої прози дозволяє стверджувати, що трансформовані ФО виконують декілька важливих функцій. Передусім вони посилюють емоційність художніх творів, сприяють індивідуалізації мовлення персонажів та забезпечують глибший психологізм розповіді.

Крім того, структурно-семантичні трансформації ФО сприяють формуванню індивідуально-авторського стилю українських письменниць. Через модифіковані мовні конструкції авторки відображають власне світобачення та створюють оригінальну художню картину світу.

Трансформовані ФО є також важливим засобом деавтоматизації художнього мовлення. Читач змушений переосмислювати традиційні мовні конструкції в новому контексті, що підсилює емоційний і смисловий вплив твору.

Практичний матеріал дослідження засвідчує активне використання трансформованих ФО у художньому мовленні. Розглянемо основні типи трансформацій на конкретних прикладах із сучасної української жіночої прози:

1. Інверсія – мінімальна заміна – поширення: «... наче стратила глузд» (Корній 2016: 150) – («з глузду з'їхати») – «збожеволіти, стати дурним, пусте» (за ФС 1999: 336); «... не мав нічого, навіть за душею» (Корній 2016: 208) – («гроша нема за душею») – «хто-небудь зовсім немає грошей, дуже бідний» (за ФС 1999: 541).

2. Інверсія – подвійне поширення – мінімальна заміна: «... дає своїм довгим ногам поля» (Матіос 2013: 106) – («дати волю ногам») – «швидко тікати, бігти» (за ФС 1999: 204);

3. Інверсія – подвійне поширення – подвійне скорочення – мінімальна заміна: «... як пташкою вилітає з грудей її

маленьке сердечко» (Матіос 2013: 37) – («*серце ледве не вискочить з грудей*») – «хто-небудь раптом відчув сильне хвилювання або переляк» (за ФС 1999: 797);

4. Інверсія – мінімальна заміна – чотириразове поширення: «... *відро холодної води вилити на голову посеред літа*» (Корній 2012: 197) – («*вилити помий*») – «несправедливо ганьбити кого-небудь» (за ФС 1999: 93);

5. Інверсія – чотириразове поширення – мінімальна заміна: «... *душу зсередини постійно гризе черв'як ревнощів*» (Талан 2016: 220) – («*ссати душу*») – «дуже непокоїти, тривожити кого-небудь» (за ФС 1999: 855);

6. Заміна – інверсія – чотириразове поширення – заміна: «... *б'ючи у тій самій ступі ту ж саму олію*» (Костенко 2011: 131) – («*товкти воду в ступі*») – «займатися чим-небудь непотрібним, марно гаяти час» (за ФС 1999: 887);

7. Інверсія – мінімальна заміна – поширення – скорочення: «... *рояться, сперечаються думки*» (Корній 2012: 138) – («*думки снуються в голові*») – «хто-небудь постійно, напружено думає про щось» (за ФС 1999: 272);

Отже, комбінування різних типів фразеологічних трансформацій демонструє творчий підхід авторок до модифікації усталених мовних конструкцій. Такі зміни забезпечують стилістичне оновлення ФО, підсилюють їхню образність і допомагають глибше передавати емоційно-сміслову наповнення художніх текстів.

Менш продуктивним, проте важливим способом структурно-семантичної модифікації є скорочення компонентного складу ФО. Унаслідок усічення окремих елементів конструкція стає більш лаконічною, але не втрачає свого основного значення. Скорочені фразеологізми часто використовуються для передачі внутрішньої динаміки або емоційного напруження.

Скорочення ФО сприяє економії мовних засобів і водночас забезпечує високий рівень експресивності. Усічені конструкції набувають особливої емоційної сили в контексті психологічно насичених фрагментів художнього тексту.

Але у сучасній жіночій прозі спостерігається не лише ізольоване скорочення ФО, а й їхнє поєднання з іншими

трансформаційними процесами – інверсією, заміною компонентів, а також розривом або дистанціюванням між структурно-смісловими елементами. Такі комбіновані модифікації ускладнюють внутрішню структуру ФО та водночас посилюють його стилістичну виразність і індивідуально-авторське навантаження.

На основі вищезазначених теоретичних положень розглянемо практичні приклади функціонування скорочених і комбінованих фразеологічних трансформацій у сучасних художніх текстах.

Інверсія – скорочення : «... лежала до того душа» (Кононенко 2016: 86) – («душа не лежить чиясь до когось») – «хто-небудь не має прихильності до кого-небудь» (за ФС 1999: 279); «... клепки в голові не вистачає» (Талан 2016: 113) – («не вистачає однієї клепки в голові») – «хто-небудь розумово обмежений» (за ФС 1999: 544); «... холоне кров» (Кононенко 2010: 65) – («кров холоне у жилах») – «кому-небудь страшно, тривожно» (за ФС 1999: 400).

Інверсія – скорочення – мінімальна заміна: «... не залишилося і сліду» (Вдовиченко 2008: 46) – («мокрого місця не залишиться») – «хтось буде щент розбитий, розгромлений» (за ФС 1999: 311).

Отже, практичний аналіз засвідчує, що скорочені та комбіновані фразеологічні трансформації активно функціонують у сучасній жіночій прозі. Репрезентовані приклади підтверджують тісний зв'язок теоретичних положень із реальним мовним матеріалом і їхню продуктивність у художньому мовленні персонажів.

Висновки. Дослідження структурно-семантичних трансформацій фразеологічних одиниць у сучасній жіночій прозі дозволило встановити, що трансформовані фразеологізми – важливий засіб художньої виразності та індивідуалізації сучасного авторського мовлення. Найпродуктивнішими способами модифікації фразеологічних конструкцій виявилися інверсія, поширення, мінімальна та помірні заміни компонентів, скорочення, а також комбіновані трансформації. Особливе місце посідають комбіновані структурно-семантичні зміни, які забезпечують високий рівень експресивності та емоційної насиченості художніх текстів. Установлено, що

сучасні українські письменниці активно адаптують традиційні фразеологічні моделі до нових комунікативно-прагматичних умов. Завдяки цьому трансформовані ФО набувають нових смислових відтінків, посилюють психологізм розповіді та сприяють створенню оригінальних художніх образів.

Структурно-семантичні трансформації ФО виконують у сучасній жіночій прозі декілька важливих функцій: експресивну, емоційно-оцінну, психологічну та стилістичну. Вони сприяють індивідуалізації мовлення персонажів, поглиблюють внутрішній зміст художнього тексту та формують індивідуально-авторську мовну картину світу.

Отже, трансформовані ФО – невіддільний компонент сучасного українського жіночого художнього дискурсу та один із найбільш ефективних засобів оновлення традиційної мовної образності.

ЛІТЕРАТУРА

Бадюл В. В. Контекстна актуальність заміни компонентів фразеологічних одиниць в українській жіночій прозі початку XXI століття. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки*. Кам'янець-Подільський : Аксіома, 2019. Вип. 50. С. 5–9.

Бадюл В. В. Функційно-семантичний потенціал фразеологічних одиниць в українській жіночій прозі початку XXI століття: лінгвокультурологічний аспект: Дис. канд. філол. наук: 10.02.01. Одеса. 2020. 237 с.

Білоноженко В. М., Гнатюк І. С. Функціонування та лексикографічна розробка українських фразеологізмів. Київ : Наукова думка, 1989. 155 с.

Вдовиченко Г. «Пів'яблука» : роман. Київ : Нора-Друк, 2008. 240 с.

Григораш А. М. Фразеологія і контекст. Київ : Вища школа, 1991. 139 с.

Гуменюк Н. Квіти на снігу: роман. Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2018. 208 с.

Кондратенко Н. В. Дискурсивна парадигма досліджень художнього тексту. *Записки романо-германської філології*. Одеса : КП ОМД. 2015. Вип. 1 (34). С. 60–65.

Кононенко Євгенія. Книгарня «Шок». Новели, есеї. 2 вид. Львів : Кальварія, 2010. 128 с.

Кононенко Євгенія. Ностальгія : повість. Львів : Кальварія, 2016. 136 с.

Корній Дара. Тому, що ти є : роман. Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2012. 240 с.

Корній Дара. Зірка для тебе: роман. 3-тє вид., стереотип. Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. 304 с.

Костенко Ліна Записки українського самашедшого. Київ : А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2011. 416 с.

Костенко Ганна. Цурки-гілки. Джазові імпровізації. Оповідання. Київ : Саміт-Книга, 2017. 160 с.

Матіос Марія. Черевички Божої Матері : повість. Львів : ЛА «Піраміда», 2013. 208 с.

Прадід Ю. Ф. Фразеологічні засоби вираження емоційного стану страху. *Культура слова*. 1996. Вип. 48–49. С. 135–141.

Роздобудько І. Дві хвилини правди : роман. Київ : Нора-Друк, 2008. 248 с.

Талан С. Купеля: збірка. Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. 240 с.

Ужченко В. Д. Нові лінгвістичні парадигми «концепт – фразеологізм – мовна картина світу». *Східнослов'янські мови в їх історичному розвитку* : 36. наук. праць. Запоріжжя, 2006. С. 146–151.

Ужченко В. Д., Ужченко Д. В. Фразеологія сучасної української мови : навч. посіб. Київ : Знання, 2007. 494 с.

Фразеологічний словник української мови / [укл. В. М. Білоноженко та ін.]. Київ : Наукова думка, 1999. 984 с.

STRUCTURAL-SEMANTICAL TRANSFORMATIONS OF PHRASEOLOGICAL UNITS IN MODERN UKRAINIAN WOMEN'S PROSE

Viktoriia V. Dashkova

Candidate of Philological Sciences,
Lecturer of Department of Slavic Linguistics
State institution “South Ukrainian National Pedagogical University named after
K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine
e-mail: Dashkova.VV@pdpu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5759-5987>

SUMMARY

The proposed article presents a comprehensive linguistic analysis of structural and semantic transformations of the phraseological fund in contemporary prose works by prominent Ukrainian women writers. The research focuses on identifying mechanisms by which established linguistic units acquire new contextual meanings under the influence of individual authorial vision. The work systematizes in detail the most common types of modifications used in contemporary female artistic discourse.

In particular, the specifics of the use of component inversion, lexical expansion of the structure of idioms, elliptical reduction, as

well as complete or partial deformation of the lexical composition of phraseology are revealed.

A special emphasis is placed on the research and study of complex combined transformations that combine several levels of change simultaneously. It is determined that the author's update of phraseology is due to the desire of writers to deautomatize reader perception and enhance the pragmatic impact of works. Modified constructions in modern women's prose perform a number of key functions: from creating a specific stylistic coloring to deeply revealing the psychological subtext of the narrative.

It is proven that through rethinking traditional language formulas, authors adapt phraseology to current socio-cultural conditions, giving their works a special emotional richness and intellectual fullness. It is established that transformational processes in the field of phraseology are not only a stylistic technique, but also a powerful tool of self-expression, allowing to form a unique linguistic picture of the world.

The authors prove that it is through the creative processing of idioms that the individualization of artistic speech occurs, which makes women's prose an expressive phenomenon of modern Ukrainian literature.

Key words: phraseological unit, structural-semantic transformation, women's prose, artistic discourse, inversion, author's style, expressivization.

REFERENCES

- Badiul V. V. (2019). Kontekstna aktualnist zaminy komponentiv frazeolohichnykh odynyts v ukrainskii zhinochii prozi pochatku XXI stolittia [Contextual relevance of replacing components of phraseological units in Ukrainian women's prose of the early 21st century]. *Naukovi pratsi Kamianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Ohienka. Filolohichni nauky [Scientific works of the Ivan Ohienko Kamianets-Podilskiyi National University: Philological Sciences]*. (50), pp. 5–9.
- Badiul V. V. (2020). Funktsiino-semantichni potentsial frazeolohichnykh odynyts v ukrainskii zhinochii prozi pochatku XXI stolittia: linhvokulturolohichnyi aspekt [Functional-semantic potential of phraseological units in Ukrainian women's prose of the early 21st century: Linguoculturological aspect]: Doctoral dissertation, Odessa.
- Bilozhenko V. M., Hnatiuk I. S. (1989). Funktsionuvannia ta leksykohrafichna rozrobka ukrainskykh frazeolohizmiv [Functioning and lexicographical development of Ukrainian phraseologisms]. Kyiv : Naukova Dumka.
- Frazeolohichni slovnyk ukrainskoi movy (1999). [Phraseological dictionary of the Ukrainian language] / Ed. V. M. Bilozhenko. Kyiv : Naukova Dumka.
- Hryhorash A. M. (1991). Frazeolohiia i kontekst [Phraseology and context]. Kyiv : Vyscha Shkola.
- Humeniuk N. (2018). Kvity na snihu [Flowers on the snow] (Novel). Kharkiv : Knyzhkovyi Klub "Klub Simeinoho Dozvillia".

Kondratenko N. V. (2015). Dyskursyvna paradyhma doslidzhen khudozhnoho tekstu [*Discursive paradigm of literary text research*]. Zapysky romano-hermanskoï filolohii [*Notes on Romance-Germanic Philology*]. (1), pp. 60–65.

Kononenko Ye. (2010). Knyharnia “Shok”: Novely, eseï [Bookstore “Shock”: Novellas, essays] (2nd ed.). Lviv : Kalvariia.

Kononenko Ye. (2016). Nostalihiia [Nostalgia] (Novella). Lviv : Kalvariia.

Kornii D. (2012). Tomu, shcho ty ye [Because you exist] (Novel). Kharkiv : Knyzhkovyi Klub “Klub Simeinoho Dozvillia”.

Kornii D. (2016). Zirka dla tebe [A star for you] (Novel, 3rd ed.). Kharkiv : Knyzhkovyi Klub “Klub Simeinoho Dozvillia”.

Kostenko H. (2017). Tsurky-hilky. Dzhazovi improvizatsii. Opovidannia [Churky-hilky. Jazz improvisations. Short stories]. Kyiv : Samit-Knyha.

Kostenko L. (2011). Zapysky ukrainskoho samashedshoho [Notes of a Ukrainian madman] (Novel). Kyiv : A-BA-BA-HA-LA-MA-HA.

Matios M. (2013). Cherevychky Bozhoï Materi [The shoes of the Mother of God] (Novella). Lviv : LA “Pyramida”.

Pradid Yu. F. (1996). Frazеологични засобы vyrzhennia emotsiinoho stanu strakhu [*Phraseological means of expressing the emotional state of fear*]. Kultura slova [*Culture of words*]. Vol. 48–49, pp. 135–141.

Rozdobudko I. (2008). Dvi khvylyny pravdy [Two minutes of truth] (Novel). Kyiv : Nora-Druk.

Talan S. (2016). Kupelia [The font] (Short story collection). Kharkiv : Knyzhkovyi Klub “Klub Simeinoho Dozvillia”.

Uzhchenko V. D. (2006). Novi linhvystychni paradyhmy “kontsept – frazeologizm – movna kartyna svitu” [New linguistic paradigms “concept – phraseologism – linguistic picture of the world”]. *Skhidnoslovianski movy v ikh istorychnomu rozvytku [East Slavonic Languages in Their Historical Development]*. Zaporizhzhia, pp. 146–151.

Uzhchenko V. D., Uzhchenko D. V. (2007). Frazеологія suchasnoï ukrainskoï movy [Phraseology of the modern Ukrainian language]. Kyiv : Znannia.

Vdovychenko H. (2008). Pivabluka [Half of an apple] (Novel). Kyiv : Nora-Druk.

Дата першого надходження статті до видання: 10.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 06.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

UDC 811.111'38:81'42:004.738.5

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.6>

LINGUOSTYLISTIC CHARACTERISTICS OF THE ENGLISH-LANGUAGE OFFICIAL EDUCATIONAL BLOG

Angelina I. Demchuk

Candidate of Science (Philology), Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Germanic Philology
and Methods of Teaching Foreign Languages
State Institution “South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine
e-mail: angelinushka12@yahoo.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0894-1684>
ResearcherID: AAH-4237-2021

Iryna O. Lukyanchenko

Candidate of Science (Pedagogy), Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Germanic Philology
and Methods of Teaching Foreign Languages
State Institution “South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine
e-mail: dajlin2009@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4762-0736>
ResearcherID: P-6084-2019

SUMMARY

The article studies the linguostylistic peculiarities of the English-language official educational blog as a specific hybrid genre of the internet discourse. The research is based on the corpus of 100 posts published on the UNESCO World Education Blog in the period from December 2024 to March 2026. The differential features of the official educational blog have been identified by means of a multimethodology framework, i.e. a combination of general scientific and specific linguistic methods, such as continuous sampling, contextual-interpretive and functional-stylistic analyses. The

analysis results demonstrate that an official educational blog combines characteristics of institutional, scientific, argumentative and mass media discourses, forming a hybrid genre of internet communication. At the lexical level, the official educational blog is distinguished by extensive use of professional pedagogical, socio-political, legal and institutional terminology, clichés typical of institutional and political discourses, evaluative lexis, conventional metaphors and nominalisation. At the syntactic level, the official educational blog is characterised by a combination of composite sentences and short simple sentences, as well as by the strategic use of rhetorical questions and questions-in-the-narrative. The English-language official educational blog headlines perform referential, analytical and phatic functions. Their various communicative types and linguistic models prove that educational blog posts combine characteristics of narrative, analytical, polemical and persuasive texts. All these linguostylistic features mark the difference between official educational blogs and personal ones, creating neutral, depersonalised, evidence-based narrative, strong argumentative coherence with implicit persuasiveness, therewith aiming at engaging, accessible and comprehensible content for a broad audience, at increasing readership and exerting considerable influence on public opinion in the field of education.

Key words: *official educational blog, English-language, internet discourse, linguostylistic features, differential features, lexical level, syntactic level.*

Introduction. Educational blog as a specific genre of internet discourse is in the focus of our research. In the modern world, internet communication has become an integral part not only of personal or social life but also of the scientific realm. Blogs, as one of the interactive online means, play a pivotal role in sharing information, opinions and ideas within the internet community. It is beyond any doubt that blog discourse has its linguistic peculiarities determined by the types of blogs, their functions, subject-matter, pragmatic intentions, target audience, etc. Our particular interest is in analysing linguostylistic features of the English-language official educational blog as a reliable source of information about global education issues.

The relevance of the problem. English-language official educational blogs function as platforms for sharing expert knowledge and combine linguistic features of institutional, argumentative, mass media and internet discourses. This comparatively new phenomenon demands profound linguostylistic analysis to identify its specific characteristics and to provide a holistic comprehension

of its communicative value for the international academic community in the modern digital world.

Literature review. Blogs as phenomena of modern online communication has been studied in terms of discourse analysis (Bosangit et al. 2016; Altamera, Cubelo 2025), of their pragmatic and communicative potential (Havrylenko, Meleshko 2023), as a hypergenre of personal internet communication (Dergach 2020), etc. Overall, blog is defined as a website or a webpage «on which one person or group puts new information regularly» (Cambridge dictionary online). The main features of any blog are a particular topic, target audience, chronological order of frequently updated posts which can be commented on by readers (Havrylenko, Meleshko 2023; Pedersen, Macafee 2006).

Previous findings demonstrate that blogs are of an intersectional nature which manifests itself in blending written and spoken, private and public discursive properties. It can be explained by bloggers' pragmatic intention to entertain, to inform, to educate the readers in an engaging way, attracting as bigger readership as possible. To reach this goal, the authors of blogs combine interpersonal communicative strategies and conversational attributes with carefully planned beforehand content which is typical of public speaking (Luzyn 2013).

Bloggers' intentions are realised by definite linguistic means which directly depend on communication settings. As E. Noronha concludes, the personal blog is first and foremost «online self-expression» which assists in «self-clarification, self-enhancement and self-validation» (Noronha 2013). On the other hand, personal blogs aim at maintaining close relationships with readers via verbalisation of thoughts, ideas and opinions, using «conversational, real-life oriented, colloquial tone», «emotional and accessible language» (Alimardonov 2025). Analyses of personal blog discourse clearly demonstrate that bloggers utilize various linguostylistic means of phono-graphical, lexical, syntactical levels, such as deictic structures, slang, pejorative lexis, idioms, and graphons (Gulich, Hnyria 2023). Furthermore, the typical use of intensifiers, tag questions, hedges, taboo language, empty adjectives, evaluative lexis appears to be dependent on bloggers' gender (Bustan, Alakrash 2020; Sapuan 2023).

The choice of linguistic means is definitely influenced by the topic and target audience of the blog. According to the blog content, they are labelled as food, travel, lifestyle, political blogs, etc. One of the newly emerged types is an educational blog. Educational blogs are considered as constituents of the educational internet discourse. Educational internet discourse is defined as «an argumentative, informational, socially ritual, institutionally-existential mediated type of discourse» (Truba 2022). These differential features are inherent to educational blogs as they simultaneously combine characteristics of personal blogs (self-expression, self-promotion, sharing personal values and opinions) and scientific blogs. The main criteria of the scientific blog, and, therefore, of the educational blog, are dissemination, dispute, production, and contribution to scientific knowledge (Beke 2009; Sotiroudas 2013). However, along with single-author educational blogs, there are official educational blogs representing academic institutions or international organisations in education, such as UNESCO, the OECD, the World Bank, etc. In this perspective, the questions that arise are what linguistic parameters of the official educational blogs are similar to single-author ones and what are differential.

Thus, **this study aims** at distinguishing and analysing the differential linguostylistic characteristics of the English-language official educational blog.

Research material and methods. The corpus for analysis consists of 100 posts retrieved from the World Education Blog, the official blog of the UNESCO, published between December 2024 and March 2026. The blog is designed for an international professional audience and highlights important issues of global education. The selected posts address various topics as AI and teaching, language policy, youth participation in policy-making, school leadership, gender equity in education, etc. which ensures the representativeness of the linguistic material. The methods used in the research include general scientific methods, namely analysis, synthesis, comparison and generalisation as well as specific linguistic methods, such as the method of continuous sampling, contextual-interpretive and functional-stylistic methods.

Results and discussion. The research clearly demonstrates differential features of the official educational blogs.

Firstly, the headline may be considered as the most visible element of a post in the analysed blog which aimed at attracting the reader's attention. In a way, it represents the main linguostylistic features of the genre. The analysis of headlines in the World Education Blog shows that, according to their communicative type, we can single out narrative, interrogative and exclamatory headlines. Within these types, several typical models are noteworthy:

1. *Thematic headline with a geographical marker.* As a rule, it combines the description of a problem with a reference to a country or region: “*In Burundi, language and insecurity are behind low and declining learning outcomes*” (WEB, 20.02.2026), “*China is embracing AI in education. How are principals coping?*” (WEB, 04.09.2025). In the given examples the opening phrase sets the geographical context and the rest of the headline presents the main idea by linking causes.

2. *Headline based on allusion.* They are based on a well-known cultural, literary or political reference that is adapted to the educational context. Such headlines combine literal and figurative meanings and attract the reader's attention while also suggesting analytical depth: “*The Trojan Horse in the classroom: navigating AI's impact on the International Day of Education*” (WEB, 24.01.2025); “*To ban or not to ban? Monitoring countries' regulations on smartphone use in school*” (WEB, 23.01.2025).

3. *Rhetorical question.* This model rather offers the reader to reflect over the problem mentioned than gives a direct answer: “*Do men and women have different (school) leadership styles?*” (WEB, 08.03.2026); “*Are phone bans working?*” (WEB, 15.12.2025).

4. *Quotation headline.* A quotation used as a headline introduces an external voice and creates a discussion tone: “*Student participation is still seen as optional*” (WEB, 28.01.2026); “*Some children in the class are in a wheelchair. Well so what?*” (WEB, 03.12.2024).

5. *Directive headline with modal meaning.* Such headlines express necessity or obligation: “*Young people must be part*

of implementation, not just consultation” (WEB, 30.01.2026); “Parliaments must lead for learning” (WEB, 14.01.2026), “School meals should be better monitored for quality” (WEB, 16.09.2025).

6. *Paradox or unexpected headline*. This type attracts attention through an unusual idea, thus encouraging further reading: “When AI teaches, what happens to teaching?” (WEB, 06.02.2026); “AI textbooks to arrive in Korea – the good, the bad, and the ugly” (WEB, 03.01.2025).

7. *Programme or slogan headline*. These headlines have a motivating function “It’s time to Lead with youth!” (WEB, 23.01.2026); “Youth and student organizations – we need you!” (WEB, 08.12. 2025).

Thus, the headlines in the World Education Blog perform several functions simultaneously: they present the topic to the reader (referential function), express the author’s position (analytical function) and establish emotional contact with the reader (phatic function). The variety of headline types reflects the diversity of the blog which combines narrative, analytical, polemical and persuasive texts.

One of the main features of the World Education Blog is the wide use of professional terminology which reflects the interdisciplinary nature of educational discourse. The terminology used in the blog can be divided into several groups.

The first group includes pedagogical terminology related to learning processes, and school management, for example: *foundational learning, instructional tools, adaptive learning platforms, bilingual instruction, instructional leadership, transformational and transactional leadership, student-textbook ratio, classroom-level aggregation, stratified sample, minimum proficiency threshold, nationally representative data, PASEC survey, AMPL survey* (WEB, 2026).

The second group embraces socio-political and legal terminology related to education policy and international development, such as *gender gap, human capital, demographic dividend, fiscal constraints, legislation and regulation* (WEB, 2026). This vocabulary is often used in posts discussing education reforms, youth participation, and education policy.

The third group includes institutional terminology, such as the names of organisations, programmes and international initiatives: *SDG 4, GEM Report, IFFEd, Africa Students’ Charter,*

Global Education Coalition, Pact for the Future, AU LEARN policy dashboard, etc. (WEB, 2026). Such terminology places the blog within the context of global educational policy and international cooperation.

Our analysis reveals that the official educational blog demonstrates frequent use of clichés typical of institutional and political discourse. Their function is to give the text an official and programmatic character. These are nominal clichés such as *quality education, access to education, right to education, meaningful participation, enabling environment, closing gender gaps* (WEB, 2026) which appear in many publications and form a stable vocabulary typical of international educational organisations. Verb-noun clichés are also widely used: *address challenges, bridge gaps, build human capital, deliver results, strengthen systems, expand access* (WEB, 2026). Such constructions often structure the argument and make the text sound like a policy or programme document. The blog also uses standard logical connectors, such as *this matters because, in this context, as a result, conversely, this suggests that* (WEB, 2026). These connectors help organise the arguments and create a clear logical structure of the text. At the end of analytical sections, authors often use rhetorical summary formulas such as *our findings suggest, evidence shows, what remains clear is, the real question is* (WEB, 2026). These expressions help to summarise the argument and move from analysis to conclusions or recommendations.

Despite the general tone of the World Education Blog being analytical, the authors of the posts use evaluative vocabulary quite actively: *mounting concerns, alarming trends, fast-moving global policy shift, intense struggle, a potential threat, worsening socioemotional difficulties, crucial for academic success* (WEB, 2026). Positive evaluative vocabulary is typically connected with the ideas of progress, equality and effectiveness while negative evaluation mark problems that need to be solved. The evaluative meaning in the blog is expressed through different parts of speech, including adjectives, nouns and verbs. Evaluative nouns such as *challenge, crisis, progress, opportunity, risk* and evaluative verbs such as *improve, strengthen, address, transform, struggle* contribute to the overall value-oriented character of the discourse. Evaluative

adjectives *persistent, entrenched, insufficient, fragile, risky, tokenistic, paternalistic*, etc. are used to emphasise the seriousness of educational issues and the dire need for reforms. Quite typical is also the vocabulary expressing urgency (*urgent, critical, imperative, must, cannot wait*). This vocabulary creates a sense of importance and immediacy of the issues discussed: “*Just as the political landscape slowly evolves towards greater inclusivity, our education systems must urgently follow suit*” (WEB, 05.21.2025) is typical of official educational blog discourse where the authors not only describe educational processes but also evaluate them and vote for policy-oriented change.

Evaluation is predominantly expressed implicitly rather than directly. Words such as *gap, barrier, inequality, lack* do not contain explicit negative charge but point at problematic areas and signal the need for intervention. In this way, the blog combines an analytical tone (in most cases similar to that of the academic discourse) and a clear evaluative charge.

Thus, evaluative vocabulary in the World Education Blog performs not only a descriptive but also a persuasive function. Through evaluation the authors guide the reader toward certain conclusions, sharing personal values and opinions.

Frequent use of abstract nouns denoting states, conditions, processes, actions and social concepts (*expansion, implementation, inequality, investment, prohibition, regulation, restriction, well-being*, etc.) reflects a strong tendency to nominalisation. This feature contributes to a depersonalised and objective narrative manner, with the focus on processes, policies and outcomes rather than individuals.

Conventional metaphor as a differential characteristic of the official educational blog functions to transform abstract processes into clear images in order to strengthen the evaluative effect, and furthermore to clarify and simplify authors' statements for non-expert readers: “*The policy debate rages on*”; “*In just a few years, banning mobile phones in schools has moved from a handful of national initiatives to a widespread global policy trend*” (WEB, 19.03.2026); “*a virtuous cycle of human capital development*”; “*gender inequality in education ... remains persistent and is holding back countries*”; “*the potential to unlock an immense human capital opportunity*” (WEB, 9.03.2026).

On the level of syntax, we observe a combination of two tendencies. On the one hand, the blog composite sentences typical of academic and official styles are used. On the other hand, the authors deliberately resort to the simpler structures to make the texts accessible to a wider audience. However, it is noteworthy that composite sentences predominate.

Complex sentences are typical of analytical posts where authors explain cause-and-effect relations or provide argumentative coherence: *“As AI systems increasingly handled planning, sequencing, diagnosis, and feedback, teachers found themselves thinking less deeply about those processes”* (WEB, 06.02.2026). Short simple sentences usually appear at important points of the text, often at the beginning or at the end of a paragraph. They function as key statements or conclusions and therefore attract the reader’s attention. Often used on the contrast with complex or extended simple sentences they help to emphasise the main idea: *“In the end, the challenge is not technological. It is pedagogical and professional. The future of AI in education will depend less on what algorithms can do, and more on whether educational systems still make room for teachers to think”* (WEB, 06.02.2026).

Question-in-the-narrative and rhetorical questions help to organise the text and involve the reader in the discussion. Such questions are used to move from a general problem to a more specific one or at the beginning or at the end of the text creating the effect of dialogue with the reader. A notable example is the post that concerns the problem of gender leadership where the question is used as the headline *“Do men and women have different (school) leadership styles?”* and as a closing of the post with the direct reader address *“What do you think?”* converting academic analysis into a kind of an open discussion (WEB, 23.02.2026). A similar structure we observe in the post about the textbook availability in Africa. The author uses the question-in-the-narrative as the opening sentence and as the closing one which suggests readers answering by themselves another question presented in the form of the affirmative sentence: *“The real question is therefore not about how many textbooks are printed, but how many are indeed opened in classrooms”* (WEB, 23.02.2026).

These syntactic features demonstrate a hybrid nature of the analysed blog: the combination of academic and official discourse markers, i.e. composite (complex and compound) sentences, extensive logical structure and report-like tone, and mass media discourse markers, i.e. simple sentences, questions-in-the-narrative and rhetorical questions. Thus, the official educational blog is characterised by a high degree of objectivity and analytical depth as well as public accessibility and reader engagement.

Unlike personal blogs, authors of the official educational blogs avoid first-person singular pronouns, emotive, colloquial, conversational lexis, interjections, exclamatory and elliptical constructions to maintain neutral, implicitly persuasive tone, evidence-based and objective manner of presenting information rather than subjective, self-expressive, explicitly evaluative, emotionally convincing personal blog style. On the other hand, typical linguostylistic features of the official educational blogs aim at creating compelling, broad audience, accessible and comprehensible content to increase readership and globally influence public opinion in the education realm.

Conclusions. The research clearly demonstrates that English-language official educational blogs are characterised by distinguishing linguostylistic parameters and as a hybrid genre of internet communication combine features of institutional, scientific, argumentative and mass media discourses. The linguostylistic characteristics that differentiate official educational blogs from personal ones manifest themselves at lexical (specific terminology, clichés, evaluative lexis, conventional metaphors, nominalisation) and syntactic (combination of composite and short simple sentences, use of questions-in-the-narrative, rhetorical questions) levels alongside with diverse headline strategies. These features provide neutral tone, evidence-based narrative, argumentative coherence and implicit persuasiveness along with broad public accessibility of the blog posts. Overall, English-language official educational blogs function as an effective tool of global educational communication that helps not only to inform readers but to shape public opinion on vital education issues.

The perspective of further research is to study target audience engagement strategies of the English-language official educational blogs.

REFERENCES

- Alimardonov F. (2025). Stylistic Differences Between Blogs and Official Websites in Presenting Legal Content. *American Journal of Philological Sciences*. 5(06), pp. 344–348. <https://doi.org/10.37547/ajps/Volume05Issue06-89>
- Altamera G., Cubelo R. P. (2025). Multimodal Discourse Analysis on Educational Vlogs. *International Journal of Language and Literary Studies*. 7(4), pp. 258–278. <http://doi.org/10.36892/ijlls.v7i4.2136>
- Beke T. (2009). Professional scientific blog. *Acta Didactica Napocensia*. 2 (1). URL:https://www.researchgate.net/publication/26595293_Professional_scientific_blog
- Bosangit C., McCabe S., Hibbert S. (2016). Discourse Analysis of Blogs: Analyzing Language to Maximize the Value of Consumption-Oriented Blogs as Data Source. *15th Conference on e-Business, e-Services and e-Society (I3E)*. Swansea, United Kingdom, pp. 522–532. DOI:10.1007/978-3-319-45234-0_46ff.fhhal-01702185f
- Bustan E. S., Alakrash H. M. (2020). Gender Analysis Amongst Male and Female Malaysian Travelling Bloggers. *The International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*. 10 (6), pp. 1–9. <http://dx.doi.org/10.6007/IJARBS/v10-i6/7256>
- Dergach D. V. (2020) Research variations of blog analysis: genre or format. *Opera in linguistica ukrainiana*, 27, pp. 291–299. DOI: 10.18524/2414-0627.2020.27.206554
- Gulich O. O., Hnyria A. (2023). Features of the internet blogs language. *International Humanitarian University Herald. Philology*. 59 (1), pp. 80–83. DOI <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2023.59.1.18>
- Havrylenko K., Meleshko I. (2023). Communicative and pragmatic parameters of a scientific video blog as internet discourse genre. *Sloboda Scientific Journal. Philology*. № 4, pp. 16–19. DOI: 10.32782/philspu/2023.4.3
- Luzyn M. J. (2013). “This is an erroneous argument”: Conflict in academic blog discussions. *Discourse, Context & Media*. 2 (2), pp. 111–119. DOI:10.1016/j.dcm.2013.04.005.
- Noronha E. (2013). Discourse of blogs: Negotiating the private and the public on the personal weblog. *International Conference on English Language and Literature*. Hyderabad, India, pp. 87–93. URL: https://www.academia.edu/8507241/Discourse_of_blogs_Negotiating_the_private_and_the_public_on_the_personal_weblog
- Pedersen S., Macafee C. (2006). The Practices and Popularity of British Bloggers. *Proceedings ELPUB2006 Conference*, pp. 155–164. URL: https://elpub.architecturez.net/system/files/pdf/213_elpub2006.content.pdf
- Sapuan N. A. (2023). Comparing Language Use across Gender in Blogs. *International Conference on Systems and Informatics*, pp. 65–72. URL: https://www.researchgate.net/publication/370599516_Comparing_Language_Use_across_Gender_In_Blogs
- Sotiroudas V. (2013). Criteria for evaluating an educational blog as a scientific one. *Proceedings of the 3d International Conference in Open & Distance Learning*. Athens, Greece, pp. 14–22. DOI: 10.12681/icodl.514
- Truba H. M. (2022). Definition of the concept of educational network

discourse: definition of the concepts of “educational discourse”, “scientific discourse” and “education network discourse”. *Opera in linguistica ukrainiana*. № 29, pp. 360–368. DOI: 10.18524/2414-0627.2022.29.262420.

Zou H., Hyland K. (2020). “Think about how fascinating this is”: engagement in academic blogs across disciplines. *Journal of English for academic purposes*. Vol. 43. P. 1–26. DOI: 10.1016/j.jeap.2019.100809.

WEB: World Education Blog (UNESCO). URL: <https://world-education-blog.org/>

ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНОГО ОФІЦІЙНОГО ОСВІТНЬОГО БЛОГУ

Ангеліна І. Демчук

кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри германської філології
та методики викладання іноземних мов

Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна

e-mail: angelinushka12@yahoo.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-0894-1684>

ResearcherID: AAH-4237-2021

Ірина О. Лук'яненко

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри германської філології
та методики викладання іноземних мов

Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна

e-mail: dajlin2009@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4762-0736>

ResearcherID: P-6084-2019

АНОТАЦІЯ

У статті досліджуються лінгвостилістичні особливості англomовного офіційного освітнього блогу як специфічного гібридного жанру інтернет-дискурсу. Дослідження спирається на корпус зі 100 дописів, опублікованих в блозі ЮНЕСКО World Education Blog у період із грудня 2024 року до березня 2026 року. В результаті проведеного аналізу було виокремлено диференційні ознаки офіційного освітнього блогу за допомогою

мультиметодологічного підходу, що поєднує загальнонаукові та спеціальні лінгвістичні методи, зокрема метод суцільної вибірки, методи контекстуально-інтерпретаційного і функціонально-стилістичного аналізу. Було з'ясовано, що офіційний освітній блог поєднує риси інституційного, наукового, аргументативного та масмедійного дискурсів, формуючи гібридний жанр інтернет-комунікації. На лексичному рівні офіційний освітній блог характеризується широким використанням професійної педагогічної, соціально-політичної, правової та інституційної термінології, інституційних і політичних кліше, оцінної лексики, конвенційних метафор і номіналізації. На синтаксичному рівні офіційний освітній блог поєднує складні та короткі прості речення, риторичні та «розповідні» запитання. Заголовки англomовних офіційних освітніх блогів виконують референтивну, аналітичну та фатичну функції. Їхні різноманітні комунікативні типи та лінгвістичні моделі засвідчують, що постами освітніх блогів притаманні риси наративних, аналітичних, полемічних і переконувальних текстів. Сукупність зазначених лінгвостилістичних ознак відрізняє офіційні освітні блоги від персональних, формуючи нейтральний, деперсоналізований, доказово орієнтований наратив із високим рівнем аргументативної зв'язності та імпліцитної переконливості, водночас демонструючи спрямованість на створення привабливого, доступного і зрозумілого контенту для широкої аудиторії, розширення читацької спільноти та реалізацію значного впливу на громадську думку у галузі освіти.

Ключові слова: офіційний освітній блог, англomовний, інтернет-дискурс, лінгвостилістичні особливості, диференційні ознаки, лексичний рівень, синтаксичний рівень.

ЛІТЕРАТУРА

Труба Г. М. Виокремлення поняття освітянського мережевого дискурсу: розмежування понять «педагогічний дискурс», «науковий дискурс» і «освітянський мережевий дискурс». *Записки з українського мовознавства*. 2022. № 29. С. 360–368. DOI: <https://doi.org/10.18524/2414-0627.2022.29.262420>

Alimardonov F. Stylistic Differences Between Blogs and Official Websites in Presenting Legal Content. *American Journal of Philological Sciences*. 2025. №5 (06). P. 344–348. <https://doi.org/10.37547/ajps/Volume05Issue06-89>

Altamera G., Cubelo R. P. Multimodal Discourse Analysis on Educational Vlogs. *International Journal of Language and Literary Studies*. 2025. №7 (4). P. 258–278. <http://doi.org/10.36892/ijlls.v7i4.2136>

Beke T. Professional scientific blog. *Acta Didactica Napocensia*. 2009. №2 (1). URL:https://www.researchgate.net/publication/26595293_Professional_scientific_blog

Bosangit C., McCabe S., Hibbert S. Discourse Analysis of Blogs: Analyzing Language to Maximize the Value of Consumption-Oriented Blogs as Data

Source. *15th Conference on e-Business, e-Services and e-Society (I3E)*. Swansea, United Kingdom, 2016. P. 522–532, DOI:10.1007/978-3-319-45234-0_46ff.fhhal-01702185f

Bustan E. S., Alakrash H. M. Gender Analysis Amongst Male and Female Malaysian Travelling Bloggers. *The International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*. 2020. 10 (6). P. 1–9. <http://dx.doi.org/10.6007/IJARBS/v10-i6/7256>

Dergach D. V. Research variations of blog analysis: genre or format. *Opera in linguistica ukrainiana*. 2020. 27. P. 291–299. DOI: 10.18524/2414-0627.2020.27.206554

Gulich O. O., Hnyria A. Features of the internet blogs language. *International Humanitarian University Herald. Philology*. 2023. 59 (1). P. 80–83. DOI <https://doi.org/10.32841/2409-1154.2023.59.1.18>

Havrylenko K., Meleshko I. Communicative and pragmatic parameters of a scientific video blog as internet discourse genre. *Sloboda Scientific Journal. Philology*. 2023. №4. P. 16–19. DOI: 10.32782/philspu/2023.4.3

Luzyn M. J. “This is an erroneous argument”: Conflict in academic blog discussions. *Discourse, Context & Media*. 2013. №2 (2). P. 111–119. DOI:10.1016/j.dcm.2013.04.005.

Noronha E. Discourse of blogs: Negotiating the private and the public on the personal weblog. *International Conference on English Language and Literature*. Hyderabad, India. 2013. P. 87–93. URL: https://www.academia.edu/8507241/Discourse_of_blogs_Negotiating_the_private_and_the_public_on_the_personal_weblog

Pedersen S., Macafee C. The Practices and Popularity of British Bloggers. *Proceedings ELPUB2006 Conference*. 2006. P. 155–164. URL: https://elpub.architexturez.net/system/files/pdf/213_elpub2006.content.pdf

Sapuan N. A. Comparing Language Use across Gender in Blogs. *International Conference on Systems and Informatics*. 2023. P. 65–72. URL: https://www.researchgate.net/publication/370599516_Comparing_Language_Use_across_Gender_In_Blogs

Sotiroudas V. Criteria for evaluating an educational blog as a scientific one. *Proceedings of the 3d International Conference in Open & Distance Learning*. Athens, Greece, 2013. P. 14–22. DOI: 10.12681/icodl.514

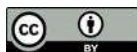
Zou H., Hyland K. “Think about how fascinating this is”: engagement in academic blogs across disciplines. *Journal of English for academic purposes*. 2020. Vol. 43. P. 1–26. DOI: 10.1016/j.jeap.2019.100809.

WEB: World Education Blog (UNESCO). URL: <https://world-education-blog.org/>

Дата першого надходження статті до видання: 03.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 811.111: 81'373.611

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.7>

АНГЛІЙСЬКІ ПРЕФІКСАЛЬНІ ДІЄСЛОВА: ЗНАЧЕННЯ І СМИСЛИ

Анна Дудок

доктор філософії, доцент кафедри іноземних мов
гуманітарного спрямування
Національний університет «Львівська політехніка»,
Львів, Україна
e-mail: annadudok1995@ukr.net
ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-6906-0672>

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено аналізу англійських дієслівних префіксів у площині їхнього значення та смислів на парадигматичному і синтагматичному рівнях мови. Розглядаються особливості префіксів за походженням, можливістю перенесення, заперечення і валентністю, а також їхні семантичні особливості (полісемія, синонімія). На семантичному рівні акцентовано на семах як складових узагальненого значення, яке має основні та вторинні смисли. Процес формування різних смислів здійснено за допомогою методу семантичної опозиції та комбінацій сем, що формують стабільне інваріантне значення дієслівного префікса. Актуальність статті вбачається в тому, що процеси смислового наповнення виражаються розвинутою системою високопродуктивних дієслівних префіксів. Головний акцент у статті зроблено: по-перше, на визначенні закономірностей можливого смислового варіювання у процесі функціонування англійських префіксальних дієслів; по-друге, на необхідності розкриття механізму його кореляції з різними спеціальними поняттями у різних галузях наук; по-третє, на необмеженій можливості та потребі використання префіксальних дієслів і творенні термінів і терміносполучень у галузевих терміносистемах. Обґрунтовано, що смисл префіксального дієслова-терміна композиційно формується з елементарних об'єднаних одна з одною сем, що утворюють певну структуру та привносять суб'єктивні аспекти значення відповідно до фахової мовної системи. Стверджується, що в сучасній англійській мові спостерігається тенденція до зменшення ролі романських та збільшення частки германських префіксальних дієслів.

Підсумовано, що процес породження різних смислів закладений в узагальненій природі префіксального дієслова, в абстрагованому процесі мислення, що, відповідно, забезпечує адекватне розуміння та спілкування носіїв мови.

***Ключові слова:** префікс, словотвір, значення, смисли, дієслівний префікс, компонентний аналіз, семантична опозиція, інваріант.*

Вступ. Семантичні процеси англійської дериваційної системи, її словотвірний потенціал призвели не лише до розмежування між автохтонними і запозиченими префіксами, але й до розмежування між загальними та специфічними префіксами та утворенням диференційних смислів. Базові семантичні категорії префіксів включають, з одного боку, узагальнене інваріантне значення, експліковане на основі протиставлення семантичних ознак, а з іншого – численні семи префіксів, які називаємо диференційними.

Дослідження полягає у тому, щоби схарактеризувати інвентар префіксальних дієслів, оцінити спектр їхніх семантико-структурних компонент, виявити внутрішній продуктивний потенціал. Англійські префікси – це афікси (тобто зв'язані морфеми), що мають внутрішнє стабільне інваріантне значення та численні змінні (диференційні) смисли, які, власне, й слугують диференційною компонентою для творення необмеженої кількості смислових нюансів. Виявлення потенціалу смислотворення, який іманентно закладений у префіксі, префіксальному дієслові-терміні, власне, і формує головну ідею статті.

Мета та завдання дослідження. *Мета* – проаналізувати префіксальні дієслова англійської мови з метою виокремлення стабільного інваріантного значення в системі парадигматики мови та ряду елементарних сем-смислів, які функціонують як семантичні диференціальні ознаки у системі синтагматики мовлення. *Завдання* статті: окреслити критерії семантичних категорій «значення-смысл» префіксального дієслова; виявити узагальнені ознаки як компоненти інваріантного значення терміна та визначити їхню роль у формуванні диверсифікації смислів; висвітлити механізм формування різних смислів у префіксальному дієслові-терміні з метою ідентифікації його семантичної стабільності.

Матеріали та методи дослідження. Аналіз досліджуваних префіксів та префіксальних дієслів здійснено на *матеріалі* авторитетних словників англійської мови (COCA, NBC) та електронних ресурсів Word Net.

Задіяна у статті методика «значення-смісл» уможливорює виокремлення різних компонентів у мовній системі та змінних численних компонентів (сміслів) у мовленні. *Методи компонентного аналізу та семантичних опозицій* слугують засобами виокремлення інваріантного значення та диференційних смислів префіксальних дієслів. Як допоміжні дослідницькі методи у статті застосовано прийоми лінгвістичного спостереження, класифікація та систематизація префіксальних дієслів-термінів, кількісні підрахунки тощо.

Результати. Префіксальні дієслова характеризуються семантичними категоріями інваріантності та змінними смислами сучасної англійської мови, встановленням чіткої межі між професійною та загальноживаною мовами, де префіксація властива утворенню дієслів у процесі зміни їхнього лексичного значення.

Аналіз продуктивного потенціалу префіксів уможливорює з'ясування значення нових дієслів-термінів, палітри їхніх численних смислів. У процесі дослідження префіксів поділяємо думку дослідників та враховуємо два моменти: по-перше, префікс як відповідний (ідентичний) структурний компонент позначає тип зв'язків між двома об'єктами; по-друге, будь-яке слово-термін (навіть морфема), має своє стабільне парадигматичне значення у мові та синтагматичний смисл у мовленні (Ділай 2026: 455).

Як ілюстрацію нижче подаємо префікси та префіксальні дієслова, які виражають позначення: протилежності, заперечення, ступеня, якості, часу та розміру які, за нашими спостереженнями, виявляють домінантні дериваційні потенції:

Із метою унаочнення й виявлення більш повного деривативного потенціалу префікса й префіксального дієслова у площині його узагальненого інваріанта та змінних смислів подаємо окремою таблицею їхнє походження з інших європейських мов, які поповнюють та збагачують англійську мову:

Таблиця 1

Prefix	Example
1. Протилежність, заперечення	
un- (не/зворотна дія)	unavoid
dis-/di-/dif-(заперечність)	dishonest
im- (не/зворотна дія)	immature
2. Ступінь та якість	
sub- (нижче, під)	subscribe
up- (вищий або кращий)	upgrade
3. Час	
pre- (до)	pre-elect
4. Розмір	
mini- (маленький)	minimize, minify
mega- (великий, величезний)	megaphone
micro- (малий)	microstructure

Таблиця 2

Prefix origin	
a) германські префікси	<i>over-, under-</i> (overfeed – перегодовувати, undernourish – недогедовувати)
b) романські префікси	<i>in-, de-, ex-, re-</i> (incurve – загинати, demilitarize – демілітаризувати, exterminate – винищувати, rewrite – переписувати)
c) грецькі префікси	<i>sym-, hyper-</i> (sympathize – співчувати, hypertense – гіпертонічний)

У процесі аналізу фактичного матеріалу виявлено, що дієслова германського походження переважають у кореляціях об'єктів у просторі, тоді як префікси романського походження (*co-, pre-, pro- тощо*) здебільшого не виявляють таких зв'язків і зливаються із дієсловами. Як вважають дослідники, вони функціонують в особливих значеннях, а їхні кореневі дієслова зазвичай не функціонують окремо (Meuer 2009: 259).

Як бачимо із наведених прикладів, префікс має своє інгренентне значення, яке не міняє свій статус, реалізуючи функцію диференціації та градації з метою утворення нових смислів. Причому центральний незмінний компонент значення (інваріант) реалізується у парадигматиці мови, одночасно

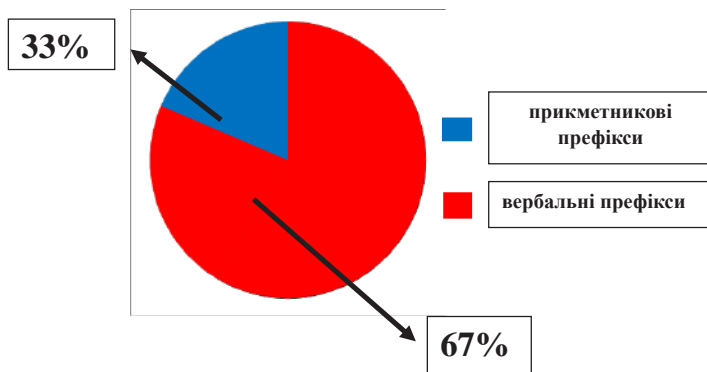
набуваючи нового периферійного смислу у синтагматичі мовлення (Гурський 1974: 3–18).

Цілком логічно, що за статистикою, шість із чотирнадцяти продуктивних префіксів запозичені переважно з латинської та грецької мов. Значна кількість запозичених префіксів, зокрема з грецької та латинської мов, суттєво збагатили фахову лексику сучасної англійської мови. Пор. грецький префікс *a-* або префікс *non-*, який походить із лексики латинського права, зокрема моделі *non-creditor*, що використовується для утворення нових понять, префікс *de-*, який утворює деномінативні дієслова з привативним значенням та девербальні дієслова з реверсивним значенням у французькій мові, як-от: *defrost* – *розморожувати*, *dethrone* – *скидати з трону*, *defrock* – *позбавляти сану*. Далі пор.: *in-*: «відсутність, позбавлення, зворотність дії», *mis-*: «неправильно, неналежним чином», *dis-*: «відсутність, без», *in-*: «нестача, відсутність», *a-*: «без, позбавлений», *non-*: *не має практичного значення*, *de-*: «зменшення, видалення» тощо (Davies 2015).

Ми схильні вважати, що англійські префікси не є транспозитивними, тобто їхня функція полягає у зміні лексичного, а не граматичного значення продуктивного кореня (Дудок, 2021: 117–122). Аналіз матеріалу підтверджує наші спостереження, що, по-перше, дієслівні префікси утворюються від іменників та прикметників (*be-*, *de-*, *dis-*, *en\in-*, *inter-*, *out-*, *over-*, *re-*, *in* тощо), по-друге, прикметникові префікси утворюються від іменників, словосполучень та дієприкметників (*anti-*, *inter-*, *intra-*, *multi-*, *over-*, *poly-*, *post-*, *pre-*, *pro-*, *sub-*, *super-*, *supra-*, *un-*, *under-* тощо).

Варто зазначити, що позначення заперечення та валентності загалом типові для значної частини англійських префіксальних дієслів, адже більшість продуктивних дієслівних префіксів тяжіють до одновалентності, яку можемо розподілити на два типи: *дієслівну та прикметникову*. Порівняння характеристик засвідчує, що одновалентні продуктивні префікси складають 33% прикметникових, а 67% – дієслівних. Наведена нижче діаграма ілюструє ці кількісні показники:

Діаграма. Порівняння одновалентності у прикметникових і дієслівних префіксах:

Окрему групу префіксів англійської мови для творення, відповідно, префіксальних дієслів формують префікси на позначення заперечення (negation). На них доцільно загалом звернути увагу читача. Для визначення характеру негативних префіксів до уваги беремо два критерії: походження префікса / основи та діапазон транспозитивних значень.

Критерій, який використовується у порівнянні негативних префіксів *un-*, *dis-*, *de-*, *in-*, *a-*, *non-* та *mis-* у сучасній англійській мові, не має впливу на зазначений список префіксів. Цей критерій, на слушну думку зарубіжних дослідників, використовується для визначення продуктивності негативного префікса й визначення основних понять: *слово*, *словотвір*, *префікси* та *продуктивність* (Marchand 2017: 600).

Для комплексного аналізу дериваційного потенціалу префіксального дієслова у загальноживаній та фаховій мовах доцільно врахувати його потенції для творення стилістичних засобів. Вважаємо, що стилістичні фігури, метафора та метонімія, як чинники творення й розвитку англійських префіксальних дієслів спричиняють появу, по-перше, нових утворень, по-друге, нових смислів уже існуючих слів і термінологічних одиниць. Виявлені факти дають підстави стверджувати, що межі між різними пластами дієслівної лексики рухомі, завдяки чому вона поповнюється новими смисловими одиницями

відповідно до розвитку її галузей і потреби в найменуванні нових спеціальних понять (Бялик 2012: 27-30). Емпіричний матеріал переконливо доводить, що стилістичні тропи (метафора, метонімія, фразеологічні одиниці) – продуктивний спосіб дії когнітивних механізмів, концептуальної деривації, які сприяють утворенню нових імпліцитних смислів, загальномовних і спеціальних терміноодиниць, як от:

– *miss-place* – *to put or locate in a wrong place* – *поставити (покласти) не на те місце, говорити (робити) не до речі*, e.g.: *The absent-minded clerk was always misplacing files.* – *Роззублений клерк завжди клава папки не в належному місці;*

– *mis-use* – *wrong or improper use* – *неправильно вживати, зловживати; to misuse of confidence* – *зловживати довір'ям*, e.g.: *Whom is uses a dog would misuse a child.* – *Хто погано ставиться до собаки, той погано ставитиметься до дитини* (Miller 1995; Webster's Third New International Dictionary).

З метою підвищення інформативності спеціального тексту, його емоційно-образного вираження, вторинний смисл відрізняється від первинного не лише семним складом, а й місцем семи-мотиватора у структурі значення префіксального дієслова. Причому, як вважає відомий вітчизняний дослідник, сема-мотиватор чи узагальнена сема, що є головною ідеєю, основою метафори, у структурі первинного та вторинного значень може займати різну позицію (Зацний 1998: 430). Тут варто додати, що внаслідок семантичних трансформацій сема-мотиватор, яка є ядерною (інваріантною) у структурі первинного значення, може ставати диференційною або імпліцитною у фаховому контексті.

Зазначимо, що когнітивно-семантичний підхід до аналізу метафори, як мисленнєвого та смислотвірного механізмів у творенні префіксальних дієслів-термінів є суттєвим чинником. Такий підхід полягає в тому, що інтеграція у плані виявлення його дериваційного потенціалу семантичних трансформацій і когнітивних механізмів уможливорює розгляд метафори як універсального мовного феномена творення префіксальних дієслів, дає змогу концептуалізувати нове онтологічне явище в аналогічно сформованій системі понять (Frege 1892; Thomas Tsoi 2008).

Отже, можемо резюмувати, що запозичені дієслівні негати́вні префікси передають інваріантне значення та відповідні смисли префіксальних дієслів-термінів, а стилістичні тропи (метафори та метонімії) як дериваційний потенціал префіксальних дієслів-термінів здійснюють значний вплив на когніцію людини, доповнюючи, збагачуючи її, формуючи численність і варіативність смислів префіксальних дієслів.

Висновки

Висновки полягають у тому, що дієслівний префікс має незмінне інваріантне значення, яке реалізує функцію узагальнення й диференціації, утворюючи нові численні смисли. Дієслівні префікси є транспозитивними, що підтверджує теорію лексичного, а не граматичного значення префіксів. З'ясовано, що префіксальні дієслова германського, грецького та романського походження реалізують словотвірну продуктивність і валентність у формуванні численних смислів як на парадигматичному, так і синтагматичному рівнях. У статті акцентовано на розмежуванні інваріанта у парадигматиці мов і змінних смислів у синтагматиці мовлення. Залучення базових методичних критеріїв «значення-сми́сл» уможливорює розкриття і виявлення стабільного інваріантного значення префікса (префіксального дієслова-терміна та його диференційних смислів-сем).

Отримані результати дослідження відкривають перспективи для подальшого аналізу префіксальних дієслів у площині їх семантичного, концептуального та функціонального аспектів. Також напрямом подальших наукових пошуків може бути аналіз процесів смислопородження у площині психолінгвістики та нейролінгвістики, а також когнітивного термінознавства різних галузей гуманітарно-природничих наук.

ЛІТЕРАТУРА

Бялик В. Д. Семантична транспозиція смислу лексичних одиниць в термінологічному дискурсі. *Наукові записки: Серія «Філологічна»* (Острог). 2012. Вип. 24. С. 27–30.

Гурський С. О. Значення і смисл слова. *Іноземна філологія*. 1974. Вип. 34. С. 3–18.

Ділай І. П. Ментальний портрет англійського дієслова в антропоцентричній парадигмі пізнання: Дис. ... д.філол.н.: 10.02.04 – Германські мови. Львів, 2026. 455 с.

Дудок А. Р. Префіксальні дієслова англійської мови: Сучасні лінгвістичні парадигми. *Нова філологія. Серія: Гуманітарні науки*. 2021. №81. Том 1. С. 117–122.

Зацний Ю. А. Розвиток словникового складу сучасної англійської мови. Запоріжжя : Вид-во Запорізького держ. ун-ту, 1998. 430 с.

British National Corpus (BNC). URL: <http://corpus.byu.edu/bnc/>

Davies M. «Corpus of Contemporary American English (COCA)», Harvard Dataverse. 2015. V2<https://doi.org/10.7910/DVN/AMUDUW>

Frege G. *Über Sinn und Bedeutung*. *Zeitschrift für Philosophie und philosophische Kritik*. 1892. 100 (1). S. 25–50.

George A. Miller. *Word Net: A Lexical Database for English*. Communications of the ACM. 1995. Vol. 38.

Marchand H. *The Categories and Types of Present-Day English Word-Formation*. Wiesbaden : Otto Harrassowitz, 2017. 600 p.

Meyer Ch. F. *Introducing English linguistics*. Cambridge ; New York : Cambridge University Press, 2009. 259 p.

Thomas Tsoi. *Etymology, Morphology, Phonology, Semantics*. So many negative prefixes. 2008. URL: <http://www.linglish.net/2008/09/15/so-many-negative-prefixes>.

Webster's Third New International Dictionary of the English Language. URL: <http://www.britannica.com/ebchecked/topic638670>.

ENGLISH PREFIXED VERBS: MEANINGS AND SENSES

Anna Dudok

PhD, Associate Professor at the Department of Humanities

Lviv Polytechnic National University,

Lviv, Ukraine

e-mail: annadudok1995@ukr.net

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-6906-0672>

SUMMARY

This article is devoted to an analysis of English verbal prefixes in terms of their meanings and senses at the paradigmatic and syntagmatic levels of language. It examines the characteristics of prefixes in terms of their origin, transferability, negation and valency, as well as their semantic features (polysemy, synonymy). At the semantic level, attention is focused on semes as components of a generalised meaning, which includes primary and secondary meanings. The process of forming various meanings is carried out

using the method of semantic opposition and combinations of semes that form the stable, invariant meaning of the verbal prefix. The relevance of the article lies in the fact that the processes of semantic filling are expressed through a developed system of highly productive verbal prefixes. The main focus of the article is: firstly, on identifying the patterns of possible semantic variation in the functioning of English prefixed verbs; secondly, on the need to elucidate the mechanism of correlation between prefixed verbs and various specialised concepts across different scientific disciplines; thirdly, on the unlimited potential and necessity of using prefixed verbs in the creation of terms and term combinations within disciplinary terminology systems. It is argued that the meaning of a prefixed technical verb is structurally formed from basic semes combined with one another, which create a specific structure and introduce subjective aspects of meaning in accordance with the technical linguistic system. It is argued that in modern English there is a tendency towards a reduction in the role of Romance and an increase in the proportion of Germanic prefixed verbs.

It is concluded that the process of generating various meanings is inherent in the generalising nature of the prefixed verb, in the abstract process of thought, and accordingly ensures effective communication.

Key words: prefix, word formation, meaning, meanings, verbal prefix, component analysis, semantic opposition, invariant.

REFERENCES

- Bialyk V. D. (2012). Semantychna transpozyciia smyslu leksychnykh odynyt v terminolohichnomu diskursi [Semantic transposition of the meaning of lexical units in terminological discourse]. *Naukovi zapysky: Seriya «Filolohichna»* [Scientific Notes: Series “Philological”]. Vol. 24, pp. 27–30 [in Ukrainian].
- British National Corpus (BNC). URL: <http://corpus.byu.edu/bnc/>
- Gurskyi S. O. (1974). Znachennia i smysl slova [The meaning and sense of the word]. *Inozemna filolohiia* [Foreign Philology]. Vol. 34. pp. 3–18. [in Ukrainian].
- Dilai I. P. (2026). Mentalnyi portret anhliiskoho diieslova v antropotsentrychnii paradyhmi piznannia [A mental portrait of the English verb within the anthropocentric paradigm of cognition]: Doctoral Thesis. 10.02.04. Lviv [in Ukrainian].
- Davies M. (2015). «Corpus of Contemporary American English (COCA)», Harvard Dataverse, V2 <https://doi.org/10.7910/DVN/AMUDUW>
- Dudok A. R. (2021) Prefiksalni diieslova anhliiskoi movy: Suchasni lnhvistychni paradyhmy [Prefixal Verbs in English: Contemporary Linguistic Paradigms]. *Nova filolohiia. Seriya: Humanitarni nauky* [New Philology]. № 81. Tom 1, pp. 117–122. [in Ukrainian].
- Frege G. (1892). Uber Sinn und Bedeutung. *Zeitschrift für Philosophie und philosophische Kritik*. 100 (1), pp. 25–50.
- Marchand H. (2017). The Categories and Types of Present-Day English Word-Formation. Wiesbaden : Otto Harrassowitz.

Meyer Ch. F. (2009). *Introducing English linguistics*. Cambridge : Cambridge University Press.

Miller G. A. (1995). *Word Net: A Lexical Database foe English*. Communications of the ACM. Vol. 38.

Thomas Tsoi (2008). *Etymology, Morphology, Phonology, Semantics. So many negative prefixes*. URL: <http://www.linglish.net/2008/09/15/so-many-negative-prefixes>.

Webster's Third New International Dictionary of the English Language. URL: <http://www.britannica.com/ebchecked/topic638670>.

Zatsnyi Yu. A. (1998). *Rozvytok slovnykovoho skladu suchasnoi anhliiskoi movy [The development of the vocabulary of modern English]*. Zaporizhzhia : ZDU [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 20.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 17.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

UDC 801.732:81'371'373.4:82.0:159.923.2

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.8>

THE LEXEME “HEAD” IN THE DIRECT AND INDIRECT MARKING OF THE CORPOREALITY OF CHARACTERS (BASED ON THE WORKS OF IVAN NECHUI-LEVYTSKYI)

Halyna Ie. Fateh

graduate student of the Foreign Languages
Institute of Hunan Normal University,
China, Changsha

e-mail: galongalon2605@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4501-0099>

SUMMARY

The purpose of the scientific research presented in the proposed article is to determine the significance of somatic expressions as a means of artistic expressiveness and their systematization among the markers of the corporeal behavior of an artistic character. The object of study is direct (immediate) and indirect (mediated) somatic expressions in the artistic text, as well as somatic expressions as one of the groups of markers of the phenomenon of corporeality. The subject of the study is the mechanisms of direct and indirect expression by markers of corporeality, containing the somatic word HEAD, of the external features and internal states of the character. The material for the study was 298 somatic expressions with the word “head”, selected from two novellas of Ivan Nechui-Levytskyi “Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”) (105) and “Burlachka” (“Bargewoman”) (193). In the process of research, methods of scientific analysis and synthesis, classification method, typological, functional-semantic, cognitive, linguocultural analysis methods, quantitative and descriptive methods in humanitarian research were used. The result of the work was clarification of the typology of direct (immediate) and indirect (mediated) markers of the phenomenon of the corporeality of a fictional character put forward by the author in previous studies. The conclusion is that somatic expressions can function not only as direct markers of corporeality, which describe the external state of the character and show the features of his character through the specificity

of kinesic movements of the body and its components, but also indirect markers of corporeality. In this case, the emotional state and intentions of a person, artifacts, smells that surround him, taste sensations that they convey, etc. can be expressed as somatic expressions in a figurative sense as metaphors and metonymies or even as thoughtful, implied meanings.

Key words: *phenomenon of corporeality, somatic word HEAD, somatic expression, marker of corporeality, direct / indirect, artistic means, Ivan Nechui-Levytskyi.*

Introduction

The starting point for studying the bodily behavior of characters as an mean of artistic expression was the end of the 20th century. It was at this moment that the priority functioning of the systemic-structural paradigm was, at times, supplanted – as aptly noted by Ievgenii Stepanov, by the establishment of the anthropocentric scientific paradigm as the leading dominant in humanities research (Stepanov 2014).

Interest in human bodily behavior has accompanied humanity and its social institutions throughout history, as evidenced by various artifacts: in prehistoric times, this is cave paintings, and later, household items, pottery, and works of ancient applied art. For instance, the most valuable preserved monument from the time of the 19th Dynasty of pharaohs (12th – 13th centuries BC) is the “Papyrus of Ani”. The content of this papyrus attests to the importance of adhering to clear rules of bodily behavior in ancient Egyptian society (Papyrus of Ani: 125), which were recorded in various communicative acts that regulated the social life of Ancient Egypt. The Sumerian civilization, which existed approximately from 4100 BC, left behind well-known sculptural artifacts with symbolic poses and meaningful bodily forms. For example, Sumerian statues from the ancient city of Eshnunna depict people in prayer. The characteristic appearance of these statuettes includes large ears as a symbol of obedience and humility to the advice of gods, priests, and sages, and large eyes as a symbol of contemplation of secret knowledge. Thus, this is one of the pieces of evidence that from time immemorial, people have attached great importance to their appearance, their non-verbal behavior, and the manifestations of various forms of the body and its components.

The most famous work by ancient orators on the practical use of bodily movements is the twelve-volume “*Institutio Oratoria*”, written in the 1st century by the Roman rhetorician Marcus Fabius Quintilianus. The author developed it based on the heritage of ancient Greek orators, describing more than a hundred ways of gesturing: «*If an actor can convey the same word with a multitude of gestures, eloquence is, perhaps, so powerless that something said once cannot express itself in the same spirit...*» or «*in a straight and motionless body, there is no beauty. A straight statue or a painted head, lowered hands, and clenched legs from top to bottom make the depiction forced and unpleasant. But... movement imparts some liveliness. Through this, hands and face can assume thousands of forms*» (Quintilianus: 10, 137 (translation ours – H. F.)).

In the XVII century, English doctor and linguist John Bulwer (1606–1656), who focused on the psychological and physiological aspects of semiotics, demonstrated the convergence of certain psychological, physiological, and anthropological trends that were significant in the linguistic thought of that time. The scholar wrote several works in which he explored human corporeality and the peculiarities of non-verbal communication through the body and its parts. Among his well-known works, “*Chirologia and Chironomia*” (1644), which describes hand gestures as one of the primary behavioral positions during the use of rhetoric, has not lost its relevance. In this work, Bulwer considered the extension of the hands as a natural expression of a gesture in which we are variously insistent, beseeching, requesting, seeking, petitioning, and asking for mercy and grace from others; “*raising both thumbs – a gesture expressing high praise*” (Bulwer 2026: 12, 162).

In John Bulwer’s work «*Pathomyotomy*» (1649), the foundation for global research on facial emotions, expressions, and muscle movements was laid. This was the first serious English-language work on the expression of emotions by the facial muscles. John Bulwer aimed to present a modern, and thus more comprehensible to society, system for designating the muscles of the face. In his system, muscles were named according to the passions that caused the expression of certain emotions. John Bulwer is

of interest for study by both linguists and literary scholars because he demonstrates the convergence of certain psychological, physiological, and anthropological trends that are important for the development of philological thought. Bulwer's works led to the future development of philosophy and psychology, particularly vitalist psychological and physiological tendencies, which came to the fore at the end of the XVII century, and especially in the XVIII century. Some ideas of the medieval English scholar were developed only in the middle of the XIX century.

In the XX century, James Frazer in his book "The Golden Bough" (Frazer 1922) reflected the traditions of various peoples and cultures through religious and magical rituals, demonstrating the sacred meaning of bodily behavior: the importance of posture, gestures, facial expressions, vocal effects, sensory perceptions, the external state of a person, and his communicative environment, the logic of the sequence of movements. James Frazer showed that in many cultures, there are situations in which bodily movements replace words and perform the function of social communication. The author's book also discusses the fact that parts of the body have a sacred symbolic meaning. For example, the emperors of the Mikado people were forbidden to step on the ground with their feet; they were usually carried on hands; they were also forbidden to cut their hair and nails. The people might not have had writing and could not count, but throughout their history and social relations, they attached great importance to bodily behavior and non-verbal communication in society.

In 1952, Ray Birdwhistell showed in his book "Introduction to Kinesics: An Annotation System for Analysis of Body Motion and Gesture" (Birdwhistell 1952) that non-verbal communication in human relationships is more important than verbal communication because communicators convey 30 % of information verbally and 70 % non-verbally, through bodily behavior: movements, gestures.

At the current stage of philological development, linguists and literary scholars are devoting research to non-verbal behavior both of real people and fictional characters. We believe that this has contributed to the study of a more global problem of corporeality in real life and artistic perception of the world. Among

the interesting and authoritative studies in these related areas, one can mention the works of Mikhail Bakhtin (Bakhtin 1984), Anna Wierzbicka (Wierzbicka, 2016), Carol Kinsey Goman (Goman 2011), Iлона Дерик (Derik, Chebanenko 2020), Tomaž Krpič (Krpič 2009), Liudmyla Marchuk (Marchuk 2013), Valentyna Musiy (Musiy 2019), Kateryna Pishchanska (Pishchanska 2012), Liudmyla Soloshchuk (Soloshchuk, Teniaeva 2022; Soloshchuk, Trach, 2024), Svitlana Stepanova (Stepanova 2023a, 2023b), Tetiana Sukalenko (Sukalenko 2018), Maryna Titarenko (Titarenko 2014), Edward Hall (Hall 1959), Olga Yanova (Yanova 2001), and other scholars.

Based on the analysis of over 120 literary works by various authors, as well as indirect remarks by Mikhail Bakhtin (Bakhtin 1984), Tomaž Krpič (Krpič 2009), Valentyna Musiy (Musiy 2019), and other researchers, we have proposed the idea of the obligatory presence of the phenomenon of corporeality as an artistic tool in contemporary literary theory. This tool is used to characterize both the external and internal traits of literary characters (Fateh 2024; Fateh 2025a, 2025b; Fateh, Gao 2025). These researchers have demonstrated to society the fallacy, and at times, the hypocrisy and sanctimony of those who consider corporeality in artistic creativity and the physical aspects of human physiology as phenomena within the same axiological realm. Among the proponents of this innovative approach are Wendell Aycock (USA), Tim Armstrong (UK), Judith Butler (USA), Elisabeth Bronfen (UK), Peter Brooks (USA), Caroline Bynum (USA), Iryna Galutskikh (Ukraine), Elana Gomel (USA), Elizabeth Grosz (USA), Flor Diamond (UK), Ann Jefferson (UK), Laura Doyle (USA), Jeffrey Sichterz (USA), Suzanne Kappeler (UK), Daniel Punday (USA), Roberta Rubenstein (USA), Sarah Sceats (UK), Julie Scanlon (UK), Abir Hamdar (USA), Deborah Harter (USA), Michael Holquist (USA), Gabriele Schwab (USA), Hannan Yaseen Hammas (Spain), and several other philologists.

The purpose of the scientific research presented in this article is to determine the significance of somatic expressions as a means of artistic expression and their systematization among the markers of the corporeal behavior of the artistic character. **The object**

of study comprises direct (immediate) and indirect (mediated) somatic expressions in the literary text, as well as somatic expressions as one of the groups of markers of the phenomenon of corporeality. **The subject** of investigation is the mechanisms of direct and indirect expression by corporeality markers containing the somatism “head”, external features, and internal states of the character. **The material** for the research consisted of 298 phrases selected from the novellas “Kaidasheva Simia” (“The Kaidash Family”) and “Burlachka” (“The Bargewoman”) by Ivan Nechui-Levytskyi.

In the process of research, **methods** of *scientific analysis* and *synthesis*, *classification method*, *typological*, *functional-semantic*, *cognitive*, *linguocultural analysis methods*, *quantitative* and *descriptive methods* in humanitarian research were used.

Results and discussion

In our opinion, the corporeality of a character is an integral part of its value image in a literary work. This phenomenon is presented in the work by the author and perceived by the reader and/or viewer as a system of external and internal bodily behavior of the character, which is an artistic means that plays an important role in the understanding of certain psychosociocultural types of people with all their natural and socially determined traits.

In short stories, authors, for the most part, reveal the bodily behavior of characters in certain situational conditions. The novella, novel, and drama are genres that imply an evolutionary approach by the author to the traits that characterize the corporeality of central characters.

Traditionally, somatic expressions are considered combinations that include some somatism. Such expressions describe gestures, facial expressions, gazes, postures, and body movements as signals, symptoms of internal sensations and experiences. Somatic expressions have a semiotic nature and convey culturally conditioned emotional and physical behavior of a person in the linguistic space.

The basis for our developed typology of means of bodily behavior of a character is the praxiological dichotomy of “direct (immediate) / indirect (mediated).” As means of direct expression of the phenomenon of corporeality in a literary work, we

note words and/or phrases with somatisms. These are mostly markers of kinesic (gestural, mimetic, oculistic, tactic) bodily behavior of the character, their physiognomic state (external features), and proxemic positioning. Means of indirect expression of the phenomenon of corporeality (mediated markers), for the most part, do not directly contain somatisms. Such means are called or describe facts, phenomena, actions, attributes related to the traditional behavior of the body and its components. These are predominantly markers of mental actions of a person, their sensoric sensations (olfactory and gustatory), emotional state, social status, paraverbal actions, and environmental artifacts. As cognitive-semantic analysis shows, somatic expressions can function not only as direct (immediate) markers of a character's corporeality but also as indirect (mediated) markers. In the following exposition, we will consider a number of such cases involving the key somatism «head» and analyze the peculiarities of their functioning in the literary text.

As cognitive-semantic analysis shows, somatic expressions can function not only as part of direct (immediate) markers of a character's corporeality, but also as part of indirect (mediated) markers. In the following, we will consider a number of such cases with the key somatism «head» and analyze the features of their functioning in a literary text.

The analysis of texts by various authors, written in different languages, conducted by us in 2024–2025, indicates that the somatism «head» is often used to impart artistic expressiveness to the text. This somatism functions in both direct and indirect expressions of the corporeal behavior of the character. Thus, the somatism «head» is a universal tool of artistic expressiveness of a work, associated with the phenomenon of corporeality. In the indirect expression of the phenomenon of corporeality, this somatism is quite often used as a conceptual metaphor with the features of a «container» or «receptacle». Therefore, in the linguistic space of the world, the «head» is represented as a «receptacle of a certain substance». The interaction of the cognitive structure CONTAINER and the cognitive structure HEAD serves as the basis for the process of metaphorization in such phraseological units as: «голова не половою набита» (the head

is not filled with straw); «повна голова чогось» (a head full of something); «пуста голова» (an empty head); «золота голова» (a golden head); «капустяна голова» (a cabbage head); «не тримати в голові чогось» (not to hold something in one's head); «голова варить / не варить» (the head is boiling / not boiling), and so on. The conceptual metaphor HEAD – CONTAINER underlies 35 % of phraseological units (13 units out of 37) with the somatic component HEAD selected from the metaphors in the dictionary by V. M. Bilonozhenko et al. (*Frazeolohichniy slovnyk* 2003) and is thus one of the leading metaphorical models in cognitive theory. This metaphor is connected to the conceptual metaphor MIND – CONTAINER, described by George Lakoff and Mark Johnson in their book «Metaphors We Live By» (Lakoff, Johnson 1980).

Metonymy with the somatism «head» is observed when the direct meaning of the word «head» as a part of the body is transferred to denote the whole person, their intellect, role, or when defining a real or virtual group of people united by a certain feature. Within the framework of indirect markers of corporeality, metonymy can indicate intellectual abilities or the mental state of a person, for example: «світла голова» (a bright head); «мудра голова» (a wise head); «ясна голова» (a clear head); «дірява голова» (a holey head) – it can also define an emotional or pathological state, for example: «гаряча голова» (a hot head); «важка голова» (a heavy head); «дурна голова» (a foolish head), and so on. Eleven metonymic somatic expressions-phraseemes are recorded in the aforementioned dictionary, that is, almost 30 % of the listed units with the somatism «head».

Within the group of direct markers of physical behavior, the somatism «head» is mostly used in its direct meaning: as the name of a part of the human body.

Ivan Nechui-Levytskyi wrote during the era of the formation of realism in literature and in his work he tried to adhere to the three principles of Ukrainian literature that he put forward (Nechui-Levytskyi 1998): the principles of reality, nationality, and populism in literature. It is these principles that he realized in the analyzed novellas.

In the social and domestic novella “Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”) and the social and psychological novella

“Burlachka” (“Bargewoman”), somatic expressions with the word «head» are used 298 times. A quantitative analysis revealed a rather symptomatic pattern: the genre characteristics of these novellas directly affect the frequency of the use of the somatism «head». In terms of volume, the novellas mentioned are almost the same; however, the somatism «head» is used almost twice as often in the social and psychological novella (193 times) as in the social and domestic novella (105 times). After all, the head is the repository of the brain – the main organ of the human body, which is responsible for psychosomatics – the interconnection between the emotional, psychological state of a person, and their physical health. The brain is also the organ of thought.

The need to introduce clarifications into the topology of markers of physicality of the artistic character that we developed arose because observations on a limited volume of texts simplified the systematics of such a typology. The presence of a somatic expression, for the most part, indicates direct marking of the physical state or behavior of the character. In the two artistic texts analyzed, it was found that the somatism «head» functions in its direct meaning as a direct marker of the physical state or physical behavior of the character in 88 % of cases of use (262 times out of 298), whereas it can be called an indirect marker of physicality only in 12 % of cases of use (36 times).

The lexeme «head» in the direct marker of the corporeality of characters

The physical condition and physical behavior of characters are marked with the help of somatic expressions, mostly, as was noted above, in situations of direct expression of external signs and internal state of the character by somatism. The somatism «head», the functioning of which we investigate in the work, appears here in its direct meaning: «a part of the body of a person or animal, which contains the brain – the highest department of the central nervous system» (Тлумачnyi словник 2026 (translation ours – Н. F.)). For example:

1) «*Кучеряве посічене волосся стирчало на голові, як пух, і блищало сивиною*» (“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)); 2) «*Тонкі брови, русяві дрібні кучері на голові, тонкий ніс, рум'яні губи – все подихало молодою парубочою красою*»

(“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)). 3) *«Карпо був білявий, але **волосся на його голові** звершечку було трохи рудувате»* (“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)). In these three sentences, the author describes the appearance of Omelka Kaidash and his sons Lavrin and Karpo, that is, reflects their physiognomic state. Here, the lexeme «head» is a physiognomic marker of corporeality. 4) The same physiognomic direct marker of corporeality is the somatism «head» in the phrase *«Червона широка стрічка на цупкому папері, чи кибалка, **обхоплювала її чорноволосу голову**, наче червоний вінок»* (“Burlachka” (“Bargewoman”)).

5) *«Кайдашиха прийшла до комина, заклала руки за спину, **нахилила голову** до комина і роздивлялась, чи добре невістка помазала»* (“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)). Here, the somatic expression «нахилити голову» (tilt your head) directly expresses Kaidashykha’s bodily behavior, the movements of her head, acting as a kinesic gestural marker of corporeality. To check on her unloved daughter-in-law, Kaidashykha very carefully and for show checks the quality of Motria’s work. And to better see the results of the task performed by her daughter-in-law, one must tilt her head.

6) *«— Од кобили чую! — крикнула Мотря, **висунувши голову з сіней**. — Ще й одної сорочки мені не справили, а судите на все село»* (“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)). This phrase from Motria indicates mutual hostility and quarrels between Motria and her mother-in-law. Motria gestured with her head to leave the hall, so Nechui-Levytskyi uses the gesture as a direct marker of the character's bodily behavior.

7) *«Що ж то діється тут у селі? Чи жива, чи здорова моя стара мати, чи, може, спочиває вже на кладовищі?.. — І москаль **похилив голову»*** (“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)). The gesture «похилити голову» / «схилити голову» (bow one's head / bow one's head) is known all over the world as a universal syncretic marker of a person's bodily behavior: firstly, the use of these somatic expressions occurs in the case of direct body behavior to denote an emotional state of grief, depression, sadness or as a social symbol of respect, honor to a living or deceased person and their life, military, church, and other feats. It is this

syncretic use that is recorded in the example given. In addition, the soldier needs to move away from the sad thoughts that have eaten away his soul, and the gesture of bowing the head helps to distract himself from the memories that come back when the character looks around. The universality of the gesture of «похил голови» (bowing the head) is evidenced by its functioning in a similar meaning in many languages (the gesture is usually associated with emotional states of sadness, respect, humility; e.g.: English: «to bow one's head, to lower one's head»; German: «den Kopf senken», etc.). This gesture is usually associated in all languages with sadness, respect, humility. By the way, the somatic expression «to bow one's head(s)» is also used in a figurative sense as an indirect marker of an emotional state. Thus, in the situation of awarding military personnel and at official and television meetings with participants in hostilities, a pathetic cliché almost always sounds: «*We bow our heads to your heroism / feat, our dear defenders ...*» Here the phraseology unit «to bow one's head(s)» has a metaphorical meaning, conveying a respectful attitude and respect for those to whom this remark is addressed.

8) «*Лаврін обняв її тонкий стан, і вона схилила йому на плече голову, завітчану маком, настурціями та м'ятою*» (“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)). Lavrin and Melashka treated each other with love. Here the author depicts their feelings using a direct tactile (tangential) marker to lean her head on her shoulder with two tangential somatisms: «head» and «shoulder». We should also note the syncretic nature of such bodily behavior, because such a touch of her head to his shoulder indicates a certain emotional state of the characters, showing Melashka's absolute trust in Lavrin and her desire to be under his protection and protect him from adversity.

9) «*Василь обняв Василину і пригорнув її голову до свого лиця. В Василини зайняло дух. Вона аж мліла в теплі тихої ночі під ясними зорями*» (“Burlachka” (“Bargewoman”)). A typical direct tactile (touch) marker of the character's corporeality with two somatisms: Vasilyna's head and Vasily's face. We believe that the author uses this marker as a syncretic one, because the touch movements are caused by Vasily's emotional state and cause Vasilyna's emotional reaction.

The lexeme "head" in the indirect marking of the corporeality of characters

A detailed study of the material led to the conclusion that in realistic literary texts, somatic expressions, particularly those with the somatism «голова» («head»), rarely serve as markers of indirect physical behavior of characters. The distinctive feature of such usage is that the author employs these somatic expressions in a metonymic or metaphorical sense, mostly within the context of fixed phrases.

In the literary works of Ivan Nechui-Levytskyi, direct and indirect markers of the physical state and physical behavior of characters are important artistic-expressive means for their vivid characterization. The artistic representation by the author of the appearance, character, mental and emotional states of literary heroes through markers of their physical state and physical behavior allows the reader to become acquainted with the peculiarities of Ukrainian national behavior. Somatic expressions with the lexeme *голова* (*head*) directly express the physical state and physical behavior of characters in the texts, as well as mental and emotional states and processes: intellectual and speech activities, psychological reactions and processes, and their consequences—what constitutes the core of “indirect physicality” (a term by the author. – H. F.) and is traditionally attributed to the head and the brain located within it.

In our opinion, the question of the anthropomorphism of language is widely recognized in contemporary science. Florii Batsevych notes that the change in philosophical views on the nature of linguistic reality since the end of the 20th century has formed specific images of language in science. The prevailing view today is the anthropological perspective on language and the processes that occur within it. Within this framework, language is viewed in the «context of the spiritual world of man», and «language acquires new significance in philosophical proof as a representative form of human consciousness, cognition, and intellectual construction of the world» (Batsevych 2008 : 27 (translation ours. – H. F.)). Nadiia Andreichuk asserts that «man perceives the world through self-awareness, his theoretical and practical activities in it, and thus creates an anthropocentric order of things

in his consciousness, which, in turn, determines his spiritual essence, the motives of his actions, and the hierarchy of values» (Andreichuk 2008: 274). She also cites the opinion of Eleanor Rosch and her colleagues that in the contemporary scientific paradigm, «the emphasis shifts to the embodied nature of thinking» (Andreichuk 2008: 275). Therefore, language is oriented towards man, and thus the processes of categorization and conceptualization of concepts are very often oriented towards the corresponding processes of human physical existence.

Let's consider examples of Ivan Nechui-Levytskyi's use of the somatism «head» in figurative meanings as a marker of indirect physical behavior of a character or their physical state.

10. *«В Мелашки блиснула в голові чудна думка»* (“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)). Melashka was thrilled by the beauty of Kyiv and began to dream about staying there. Here, the mental marker of mental activity is the somatic expression *«блиснути в голові»* («to flash in the head»), which embodies a conceptual metaphor that intersects and correlates with similar metaphors in other languages, for example, with the English «a thought flashed», «a bright idea» and so on. We consider such metaphors to be units of a universal cognitive scheme UNDERSTANDING = LIGHT. The verb «to flash» in its direct meaning denotes a flash of light but is transferred to the mental event of the emergence of an idea. Seeing the physiological changes in her husband's appearance caused by grief over her, Melashka was stunned and bewildered, and horror filled her entire soul.

11. *«Здогад блиснув у голові Ястшембського»* (“Burlachka” (“Bargewoman”). This example is similar to the previous one. However, it is used in a different story. It should be noted that in all of Ivan Nechui-Levytskyi's works, we encounter similar somatic expressions with the lexeme «head». This somatism is one of the most frequently used in the writer's idiostyle.

12. *«В Василини майнула перша думка в голові за музики, за дівчат, про хлопців. Вчора на буряках були хлопці з усіх близьких сіл»* (“Burlachka” (“Bargewoman”)). This example is evidence of the metonymic transfer in human speech of the functions of the brain to the entire head because people, for the most part, cognitively equate the brain with its container – the head.

13. «— *Це він! — сказала сама до себе Мелашка і вхопилась за серце. В неї заморочилась голова; вона крикнула і трохи не впала на місці*» (“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)). Here, the author reflects the emotional instability of the character using the emotional marker of dizziness (spinning) as an emotional reaction to events. The phrase «у неї запаморочилась голова» («her head spun») is a colloquial expression meaning that a person feels dizzy, confused, or heavy in the head. An indirect emotional marker is used with the somatism «head». During the depicted emotional state, a person experiences a complex reaction of different parts of the body: heavy breathing in the chest, heart palpitations, blurred vision, but it is the head that folk tradition and the author choose as a marker of such an emotionally painful state of a person. In the naive worldview, it is the head that a person perceives as the locus where emotional reactions arise and states caused by them form.

14. «*Мотря часто гризла голову Карпові, але він не любить говорити і більше мовчав*» (“Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”)). The author describes a characteristic feature in the relationship between Motria and her husband Karpo, using the indirect mental marker of physical behavior «to nag», which is a phraseological unit. The somatism «head» again functions as a metaphor, that is, the word in a figurative meaning. Overall, «пиляти» («to nag») means «to constantly reproach», «to pester», «to annoy with remarks, complaints». For Motria, this is entirely normal behavior, which fully corresponds to her individual psychological makeup and does not indicate her animosity towards her husband; on the contrary, she loves Karpo and, in her own way, tries to make their common family life happy.

15. «— *Ото було б диво! А багата жінка? А гроші? А Варшава або Київ? А що скаже рідня, що скажуть тітки? Що скажуть сусіди? Ну, це вдрав би штуку! Не знати що лізе в голову, та й годі!* — сказав Ястшембський і з тими словами закутався в укривало й заснув міцним-міцним сном» (“Burlachka” (“Bargewoman”)). Thoughts of a serious relationship with the servant girl haunted the wealthy nobleman. To reflect this state of the character, the author uses a metaphorical transfer, expressed by the phraseological expression «лізти в голову»

(to crawl into one's head) in the position of an indirect (mediated) marker of the mental state.

16. *«Василина лежала між купами каміння. Її очі, дики й страшні, дивились на круті скелі на противному березі, а в голові ясно й виразно вчувалось страшне: бовть, бовть!»* (“Burlachka” (“Bargewoman”)). In popular imagination, memory is located in the head, so the author uses this somatism-container, which is used in a metonymic sense. Let's experiment by removing the somatism «head» from this sentence: * *Її очі, дики й страшні, дивились на круті скелі на противному березі, <...> ясно й виразно вчувалось страшне: бовть, бовть!* (*Her wild and terrifying eyes looked at the steep cliffs on the opposite bank, <...> a clear and distinct feeling of terror arose: thud, thud!). The semantics conveyed by this sentence do not change, as the use of the somatism «head» is optional; the word in this situation does not convey a direct meaning.

17. *«— І сама не знаю. А ти не пам'ятаєш? — спитала Василина. — Ні, серденько, не пам'ятаю, неначе хто кілком вибив з голови пам'ять»* (“Burlachka” (“Bargewoman”)). Removing the somatism «head» from this phrase, as in the previous case, does not change the meaning conveyed by the phrase: **Ні, серденько, не пам'ятаю, неначе хто <...> вибив <...> пам'ять.* (*No, my dear, I don't remember, as if someone <...> knocked out <...> the memory).

18. *«В Васи́лини ще й досі гуло в голові од чарки горілки»* (“Burlachka” (“Bargewoman”)). The sickly state caused by alcoholic intoxication has symptoms of a headache and a number of other symptoms, but the author used the traditional somatic phraseological expression «гудіти в голові» («to ring in the head») as a syncretic marker of the character's physical state.

19. *«Василина вгляділа Марію й опам'яталась. Вона хотіла підвести голову, голова була важка, як камінь. У вухах гуло, неначе хто в голові бив у бубон. Марія сиділа й стогнала»* (“Burlachka” (“Bargewoman”)). The phraseological expression «мати важку голову» (to have a heavy head) indicates the presence of a sickly state in a person, so the somatism «head» is used in a figurative metaphorical sense. «Бити в голові у бубон» («to beat a drum in the head») is also used in a figurative sense

as a metonymy: beating a drum cannot occur in the head, yet the auditory receptors can perceive such beating happening nearby in some room or outside its boundaries.

20. «У голові десь узялись думи» (“Burlachka” (“Barge-woman”)). A person thinks with their brain, the container of which is the head. Therefore, the somatic phraseological expression «to arise in the head» is a mental marker of the character's physical activity and is perceived as a metonymic transfer.

Conclusions

Our research on the direct and indirect expression of the phenomenon of corporeality through somatic expressions containing the somatism «head» as a marker of the bodily state and behavior of literary characters demonstrates that this somatism, particularly in the works of Ivan Nechui-Levytskyi, is an important artistic and expressive means for the vivid characterization of characters. It serves as both a direct (immediate) marker of a character's corporeality (physiognomy, mimicry, kinesics (movements), haptics, etc.) and an indirect (mediated) marker of this phenomenon in a literary work (mental and emotional states and processes: cognitive and speech activities, psychological reactions and processes, and their consequences—what constitutes the core of mediated corporeality and is traditionally attributed to the head and the brain located within it). A distinctive feature of the use of somatic expressions as indirect markers of corporeality or their syncretic nature is that the author presents these somatic expressions in metonymic or metaphorical meanings, mostly within stable phrases.

In the literary texts that were the focus of our analysis, it was found that the somatism «head» functions in its direct meaning as an immediate marker of the bodily state or behavior of a character in 88 % of its uses (262 times out of 298), whereas it can be considered a mediated marker of corporeality in only 12 % of uses (36 times), of which no less than a third of the cases indicate a syncretic nature of marking, namely: the somatic expression functions as both a direct and an indirect marker because the figurative meaning of the word «head» rarely allows for the exclusion of this word from the sentence without some distortion of the meaning of the utterance.

In the cognitive space of language, «head» is perceived as «a container for a certain substance». The conceptual metaphor HEAD – CONTAINER underlies 35 % of phraseological units with the key word «head», being one of the leading metaphorical models in cognitive linguistic theory.

A quantitative analysis of the usage of the lexeme «head» revealed a rather symptomatic pattern: the genre characteristics of the two analyzed novellas by Ivan Nechui-Levytskyi correlate with the frequency of using the somatism «head». Although these novellas are almost equal in volume, the somatism «head» is used almost twice as often (193 times) in the socio-psychological novella «Burlachka» (Bargewoman) as in the socio-domestic novella “Kaidasheva simia” (“The Kaidash family”) (105 times). After all, the head is the container of the brain – the main organ of the human body responsible for psychosomatics – the interconnection between a person's emotional, mental state, and their physical health. Therefore, the somatism «head» is more in demand in the socio-psychological discourse space than in the socio-domestic one, where the author does not focus primarily on the psychological state of the character. The somatism «head» is one of the most frequently used in Ivan Nechui-Levytskyi's idiostyle.

REFERENCES

Andreichuk N. I. (2008). Antropotsentrychna paradyhma suchasnoi linhvistyky : ideolohiia i prohramy doslidzhen. *Linhvistychni studii* : Zbirnyk nauk. prats [Anthropocentric paradigm of modern linguistics : ideology and research programs]. *Linguistic studies* : Collection of scientific works. Donetsk. No. 17, pp. 273–278. URL : <https://litmisto.org.ua/?p=8137/> [in Ukrainian].

Bakhtin M. (1984). *Rabelais and His World* / [transl. by H. Iswolsky]. Bloomington : Indiana University Press [in English].

Batsevych F. S. (2008). *Filosofiiia movy : Istoriia linhvofilosofskykh uchen* : Pidruchnyk [Philosophy of language : History of linguistic and philosophical teachings : Textbook]. Kyiv : Publishing house Academia [in Ukrainian].

Birdwhistell R. L. (1952). *Introduction to Kinesics (an Annotation System for Analysis of Body Motion and Gesture)*. Washington : Department of State, Foreign Service Institute [in English].

Bulwer J. (2026). *Chirologia, or, The naturall language of the hand composed of the speaking motions, and discoursing gestures there of : where unto is added Chironomia, or, The art of manuall rhetoricke, consisting of the naturall expressions, digested by art in the hand, as the chiefest instrument of eloquence,*

by historical manifestos exemplified out of the authentic registers of common life and civil conversation : with types, or chyrograms, a long-wish'd for illustration of this argument / In the digital collection Early English Books Online. University of Michigan Library Digital Collections. URL: <https://name.umdl.umich.edu/A30105.0001.001/> (accessed March 12, 2026) [in English].

Derik I., Chebanenko K. (2020). Zasoby reprezentatsii neverbalnykh elementiv movlennievoho etyketu pry perekladi dilovoho dyskursu [Means of representation of non-verbal elements of speech etiquette in the translation of business discourse]. *Naukovyi visnyk Pivdenoukrajns'koho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu. Lihvistychni nauky* [Scientific Research Issues of South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky : Linguistic Sciences]. No 31, pp. 134–147 [in Ukrainian].

Fateh H. Ie. (2024). Somatychni vyslovy iak markery fenomenu tilesnosti v khudozhnomu teksti [Somatic expressions as markers of the phenomenon of corporeality in a literary text]. *Mova* [Language]. Vol. 42, pp. 68–75. DOI : <https://doi.org/10.18524/2307-4558.2024.42.325843> [in Ukrainian].

Fateh H. Ie. (2025a). Frazeolohizmy iz somatyzmamy v khudozhnii kartyni svitu Antona Chekhova : universalne i spetsyfichne [Phraseological units with somatisms in the Chekhov's artistic picture of the world : universal and specific features]. *Mova* [Language]. Vol. 43, pp. 76–83. DOI : <https://doi.org/10.18524/2307-4558.2025.43.336633> [in Ukrainian].

Fateh H. Ie. (2025b). Funktsionalno-semantychnyi synkretyzm emotsiinykh markeriv tilesnosti v khudozhnomu movlenni [Functional-semantic syncretism of emotional markers of corporeality in artistic speech]. *Naukovyi visnyk Pivdenoukrajns'koho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni K. D. Ushynskoho : Lihvistychni nauky* [Scientific Research Issues of South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky : Linguistic Sciences]. No. 41, pp. 82–97. [in Ukrainian]. DOI : <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2025-41.6>.

Fateh H., Gao R. (2025). Priame ta nepriame markeruvannia fenomenu tilesnosti (na materiali tvoriv Olhy Kobyljanskoi) [Direct and indirect marking of the phenomenon of corporeality (based on the works of Olha Kobyljanska). *Collection of Scientific Papers «LYHOS»* [Collection of Scientific Papers «ΛΟΓΟΣ»]. Cambridge (UK), pp. 394–399. DOI : <https://doi.org/10.36074/logos-09.05.2025.083> [in Ukrainian].

Frazer J. G. (1922). *The Golden Bough : A Study in Magic and Religion*. London [in English].

Goman C. K. (2011). *The Silent Language of Leaders : How Body Language Can Help – or Hurt – How You Lead*. Wiley [in English].

Hall E. (1959). *The Silent Language*. New York ; London ; Toronto ; Sydney : Anchor Books, 1959. URL : https://docs.yandex.ru/docs/view?tm=1695557726&tld=ru&lang=en&name=3_SilentLanguage0.pdf/ [in English].

Krpič T. (2009). Joint Reviews of Alan Petersen's 'The Body in Question : A SocioCultural Approach' and Chris Shilling's 'The Body in Culture, Technology and Society'. *Sociology*. Vol. 43, Issue 1, pp. 186–188 [in English].

Lakoff G., Johnson M. (1980). *Metaphors we live by*. Chicago : Chicago University Press [in English].

Marchuk L. M. (2013). Leksyko-semantychnne pole emotsii zhinky v novelakh Halyny Tarasiuk [Lexico-semantic field of women's emotions in the short

stories of Halyna Tarasiuk]. *Naukovi pratsi Kamianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Ohienka. Filolohichni nauky* [Scientific works of the Ivan Ohienko Kamianets-Podilskiy National University : Philological sciences]. Issue 32 (1), pp. 70–76 [in Ukrainian].

Musiy V. B. (2019). Tilesnist yak kliuch do prochyttannia romanu Sylvi Zhermen «Pohliad Meduzu» («L’Enfant Mïduse») [Corporeality as a key to interpretation of Sylvie German’s novel (“L’Enfant Mïduse”)]. *Visnyk Odeskoho natsionalnoho universytetu. Filolohiia*. [Odesa National University Herald. Philology]. Vol. 24. No. 2 (20), pp. 48–61 [in Ukrainian].

Nechui-Levytskyi I. S. (1998). Nepotribnist velykoruskoyi literatury dlia Ukrainy i dlia Slovianshchyny (S’ohochasne literaturne priamuvannia) [The Uselessness of Great Russian Literature for Ukraine and for the Slavic Region (Current Literary Direction)]. *Ukrainstvo na literaturnykh pozvakh z Moskovshchynoiu. Kulturolohichni traktaty* [Ukrainians on Literary Calls with Moscow region. Culturological Treatises]. Lviv : Kamenyar, pp. 64–126. URL : <https://tarnawsky.artsci.utoronto.ca/elul/Nechui/Ukrainstvo/ukrainstvo06.Nepotribnist-2.html/> [in Ukrainian].

Nechui-Levytskyi I. S. (2026). Burlachka (Bargewoman) : a story. URL : <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=2633/> [in Ukrainian].

Nechui-Levytskyi I. S. (2026). Kaidasheva simia (Kaidash family) : a story. URL : <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=907/> [in Ukrainian].

Papyrus of Ani from the British Museum. (2026). URL : https://www.britishmuseum.org/research/collection_online/collection_object_details.aspx?objectId=113335&partId=1/ (accessed February 25, 2026) [in English].

Pishchanska K. V. (2012). Verbalizatsiia paralingvistychnoi situatsii v prozi A. P. Chekhova : Dys. ... kand. filol. nauk : 10.02.02 [Verbalization of paralinguistic situation in A. P. Chekhov’s prose : Ph.D. thesis]. Dnipropetrovsk : Oles Honchar Dnipropetrovsk National University [in Ukrainian].

Quintilianus M. F. (2025). Institutio oratoria. URL : https://www.intratext.com/IXT/LAT/0332/_P2K.HTM/; <https://ancientrome.ru/antlitrt.htm?a=1271386796/> (дата звернення 19.11.2025) [in English].

Slovnyk frazeolohizmiv ukraïnskoi movy (2003). Bilonozhenko V. M., Hnatiuk I. S., Diatchuk V. V. ta in. [Dictionary of phraseological units of the Ukrainian language]. Kyiv : Naukova dumka. URL : <https://archive.org/details/slov557/page/22/mode/2up/> [in Ukrainian].

Soloshchuk L. V., Trach Kh. V. (2024). Vplyv kulturnykh stereotypiv na funktsionuvannia verbalnykh ta neverbalnykh komponentiv komunikatsii u mizhkulturnomu rodyнному dyskursi [The influence of cultural stereotypes on the functioning of verbal and non-verbal components of communication in intercultural family discourse]. *Linhvistychni doslidzhennia* [Linguistic studies]. No. 61, pp. 193–207. DOI : <https://doi.org/10.34142/23127546.2024.61.16> [in Ukrainian].

Soloshchuk L., Teniaeva A. (2022). Verbalni i neverbalni aspekty suchasnoho anhlo-movnoho dyskursu zakokhanykh. [Verbal and nonverbal aspects of modern English-language discourse of lovers]. *Visnyk KhNU im. V. N. Karazina. Inozemna filolohiia. Metodyka vykladannia inozemnykh mov* [The Journal of V.N. Karazin Kharkiv National University. Series : Foreign Philology. Methods of Foreign Language Teaching]. No. 96, pp. 41–51. DOI: <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2022-96-06> [in Ukrainian].

Stepanov Ie. N. (2014). Vzaïmodiia naukovykh lïnhvistychnykh pidkhodiv u doslidzhenni rosiiskoho miskoho movlennia [Interaction of scientific linguistic approaches to research the Russian urban language]. *Mova [Language]*. Vol. 21, pp. 27–35 [in Ukrainian].

Stepanova S. Ie. (2023a). Verbalni i neverbalni markery sotsialno-statusnoi kharakterystyky personazhiv u khudozhnikh tekstakh V. Vynnychenka i A. Chekhova [Verbal and non-verbal markers of social status characteristics of characters in the literary texts of V. Vynnychenko and A. Chekhov]. *International independent scientific journal [International independent scientific journal]* (Krakyyw). No. 54, pp. 150–162 [in Ukrainian].

Stepanova S. Ie. (2023b). Sotsialnyi status u movnii kartyni svitu khudozhnïoho personazha : dys. ... dokt. filos., 035 Filolohiia [Social status in the linguistic picture of the world of a literary character : Ph.D. thesis]. Odessa : Odessa I. I. Mechnikov National University [in Ukrainian].

Sukalenko T. M. (2018). Lïnhvokulturni ty pazhi v ukraïnskii khudozhnii literaturi XIX st. : monohrafiia [Linguocultural Types in Ukrainian Fiction of the 19th century : monograph]. Kyiv : Dm. Buraho publishing house [in Ukrainian].

Titarenko M. V. (2014). Neverbalni zasoby eksplikatsii sotsialnoho statusu v prozi A. P. Chekhova [Nonverbal means of explication of social status in the prose of A. P. Chekhov]. *Mova [Language]*. Vol. 21, pp. 36–39 [in Ukrainian].

Plumachnyi slovnyk ukraïnskoi movy (2026). [Explanatory dictionary of the Ukrainian language]. URL : <https://slovnuk.ua/index.php?swrd=голова/> [in Ukrainian].

Wierzbicka A. (2016). Two levels of verbal communication, universal and culture-specific. *Verbal communication*. Berlin ; Munich ; Boston : Walter de Gruyter GmbH, pp. 447–481. URL : <https://www.degruyterbrill.com/document/doi/10.1515/9783110255478-024/html/> [in English].

ЛЕКСЕМА «ГОЛОВА» У ПРЯМОМУ І НЕПРЯМОМУ МАРКЕРУВАННІ ТІЛЕСНОСТІ ПЕРСОНАЖІВ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ ІВАНА НЕЧУЯ-ЛЕВИЦЬКОГО

Галина Є. ФАТЕХ (方莉娜)

аспірантка Інституту іноземних мов
Хунанський педагогічний університет,
Китай, Чанша

中国长沙湖南师范大学外国语学院研究生
e-mail: galongalon2605@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4501-0099>

АНОТАЦІЯ

Метою представлено у пропонуваній статті наукового дослідження є визначення значимості вираження соматичних висловів у ролі засобу художньої виразності та їх систематизація серед маркерів тілесної поведінки художнього персонажа.

Об'єктом вивчення слугують прямі (безпосередні) та непрямі (опосередковані) соматичні вислови у художньому тексті, а також соматичні вислови як одна із груп маркерів феномену тілесності. Предмет дослідження – механізми прямого та непрямого вираження маркерами тілесності, що містять соматизм «голова», зовнішніх особливостей та внутрішніх станів персонажа. Матеріалом для дослідження послужили 298 соматичних висловів зі словом «голова», вибраних із повістей Івана Нечуй-Левицького «Кайдашева сім'я» (105) і «Бурлачка» (193). У процесі дослідження було використано методи наукового аналізу й синтезу, метод класифікації, методи типологічного, функціонально-семантичного, когнітивного, лінгвокультурологічного аналізу, кількісний та описовий методи в гуманітарних дослідженнях. Результатом проведеної роботи стали уточнення щодо висунутої автором у попередніх дослідженнях типології прямих (безпосередніх) і непрямих (опосередкованих) маркерів феномена тілесності художнього персонажа. Висновком є те, що соматичні вислови можуть функціонувати не лише як прямі маркери тілесності, які описують зовнішній стан персонажа та показують особливості його характеру через специфіку кінесики тіла та його складників, а й непрямі маркери тілесності. У такому разі емоційний стан і наміри людини, артефакти, запахи, які її оточують, тощо можуть виражатися соматичними висловами у переносному значенні як метафори й метонімії або лише мислитися, матися на увазі.

Ключові слова: феномен тілесності, соматизм «голова», соматичний вислів, маркер тілесності, прямий / непрямий, художній засіб, Іван Нечуй-Левицький.

ЛІТЕРАТУРА

- Андрейчук Н. І. Антропоцентрична парадигма сучасної лінгвістики : ідеологія і програми досліджень. *Лінгвістичні студії*. 2008. № 17. С. 273–278. URL : <https://litmisto.org.ua/?p=8137/>
- Бацевич Ф. С. Філософія мови : Історія лінгвофілософських учень : Підручник. Київ : ВЦ Академія, 2008. 240 с.
- Дерік І., Чебаненко К. Засоби репрезентації невербальних елементів мовленнєвого етикету при перекладі ділового дискурсу. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету. Лінгвістичні науки*. 2020. № 31. С. 134–147.
- Марчук Л. М. Лексико-семантичне поле емоцій жінки в новелах Галини Тарасюк. *Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки*. 2013. Вип. 32 (1). С. 70–76.
- Мусій В. Б. Тілесність як ключ до прочитання роману Сильві Жермен «Погляд Медузи» («L'Enfant Mïduse»). *Вісник Одеського національного університету. Філологія*. 2019. Т. 24. Вип. 2 (20). С. 48–61.
- Нечуй-Левицький І. С. Непотрібність великоруської літератури для України і для Слов'янщини (Сьогочасне літературне прямивання).

Українство на літературних позвах з Московщиною. *Культурологічні трактати*. Львів : Каменяр, 1998. С. 64–126. URL : <https://tarnawsky.artsci.utoronto.ca/elul/Nechui/Ukrainstvo/ukrainstvo06.Nepotribnist-2.html/>

Нечуй-Левицький І. С. Бурлачка : повість. URL : <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=2633/>

Нечуй-Левицький І. С. Кайдашева сім'я : повість. URL : <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=907/>

Пішанська К. В. Вербалізація паралінгвістичної ситуації в прозі А. П. Чехова : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.02 / Дніпропетр. нац. ун-т ім. Олеся Гончара. Дніпропетровськ, 2012. 190 с.

Словник фразеологізмів української мови / [Білоноженко В. М., Гнатюк І. С., Дятчук В. В. та ін.]. Київ : Наукова думка, 2003. 788 с. URL : <https://archive.org/details/slov557/page/22/mode/2up/>

Солощук Л. В., Трач Х. В. Вплив культурних стереотипів на функціонування вербальних та невербальних компонентів комунікації у міжкультурному родинному дискурсі. *Лінгвістичні дослідження*. 2024. № 61. С. 193–207. DOI : <https://doi.org/10.34142/23127546.2024.61.16>.

Солощук Л., Теняєва А. Вербальні і невербальні аспекти сучасного англomовного дискурсу закоханих. *Вісник ХНУ ім. В. Н. Каразіна. Іноземна філологія. Методика викладання іноземних мов*. 2022. № 96. С. 41–51. DOI : <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2022-96-06>.

Степанов Є. М. Взаємодія наукових лінгвістичних підходів у дослідженні російського міського мовлення. *Мова*. 2014. № 21. С. 27–35.

Степанова С. Вербальні й невербальні маркери соціально-статусної характеристики персонажів у художніх текстах В. Винниченка і А. Чехова. *International independent scientific journal* (Krakow). 2023a. № 54. С. 150–162.

Степанова С. Є. Соціальний статус у мовній картині світу художнього персонажа : дис. ... докт. філос.; 035 Філологія / Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова. Одеса, 2023б. 228 с.

Сукаленко Т. М. Лінгвокультурні типи в українській художній літературі XIX ст. : монографія / [наук. ред. В. М. Бріцин]. Київ : ВД Дм. Бураго, 2018. 676 с.

Тітаренко М. В. Невербальні засоби експлікації соціального статусу в прозі А. П. Чехова. *Мова*. 2014. № 21. С. 36–39.

Тлумачний словник української мови. URL : <https://slovnuk.ua/index.php?swrd=голова/>

Фатех Г. Є. Соматичні вислови як маркери феномену тілесності в художньому тексті. *Мова*. 2024. № 42. С. 68–75. DOI : <https://doi.org/10.18524/2307-4558.2024.42.325843>.

Фатех Г. Є. Фразеологізми із соматизмами в художній картині світу Антона Чехова : універсальне і специфічне. *Мова*. 2025a. № 43. С. 76–83. DOI : <https://doi.org/10.18524/2307-4558.2025.43.336633>.

Фатех Г. Є. Функціонально-семантичний синкретизм емоційних маркерів тілесності в художньому мовленні. *Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К. Д. Ушинського : Лінгвістичні науки*. 2025б. № 41. С. 82–97. DOI : <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2025-41.6>.

Фатех Г., Гао Ж. Пряме та непряме маркерування феномену тілесності (на матеріалі творів Ольги Кобилянської). *Collection of Scientific Papers «ΛΙΓΟΣ»*. Cambridge (UK), 2025. P. 394–399. DOI : <https://doi.org/10.36074/logos-09.05.2025.083>.

Bakhtin M. *Rabelais and His World* / [trans. by H. Iswolsky]. Bloomington : Indiana University Press, 1984. 510 p.

Birdwhistell R. L. *Introduction to Kinesics (an Annotation System for Analysis of Body Motion and Gesture)*. Washington : Department of State, Foreign Service Institute, 1952. 75 p.

Bulwer J. *Chirologia, or, The naturall language of the hand composed of the speaking motions, and discoursing gestures there of : where unto is added Chironomia, or, The art of manuall rhetoricke, consisting of the naturall expressions, digested by art in the hand, as the chiefest instrument of eloquence, by historicall manifesto's exemplified out of the authentique registers of common life and civill conversation : with types, or chyrograms, a long-wish'd for illustration of this argument* / In the digital collection Early English Books Online. University of Michigan Library Digital Collections. URL : <https://name.umd.umich.edu/A30105.0001.001/> (Accessed March 12, 2026).

Goman C. K. *The Silent Language of Leaders : How Body Language Can Help – or Hurt – How You Lead*. Wiley, 2011. 288 p.

Frazer J. G. *The Golden Bough : A Study in Magic and Religion*. London, 1922. 400 p.

Hall E. *The Silent Language*. New York ; London ; Toronto ; Sydney : Anchor Books, 1959. 242 p. URL : https://docs.yandex.ru/docs/view?tm=1695557726&tld=ru&lang=en&name=3_SilentLanguage0.pdf

Krpić T. Joint Reviews of Alan Petersen's 'The Body in Question : A SocioCultural Approach' and Chris Shilling's 'The Body in Culture, Technology and Society'. *Sociology*. 2009. Vol. 43. Issue 1. P. 186–188.

Lakoff G., Johnson M. *Metaphors we live by*. Chicago : Chicago University Press, 1980. XIII+256 p.

Papyrus of Ani from the British Museum. URL : https://www.britishmuseum.org/research/collection_online/collection_object_details.aspx?objectId=113335&partId=1/ (accessed February 25, 2026).

Quintilianus M. F. *Institutio oratoria*. URL : https://www.intratext.com/IXT/LAT0332/_P2K.HTM/; <https://ancientrome.ru/antlittr/t.htm?a=1271386796/> (дата звернення 19.11.2025).

Wierzbicka A. Two levels of verbal communication, universal and culture-specific. *Verbal communication*. Berlin ; Munich ; Boston : Walter de Gruyter GmbH, 2016. P. 447–481. URL : <https://www.degruyterbrill.com/document/doi/10.1515/9783110255478-024/html/>

Дата першого надходження статті до видання: 11.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

UDC 81'24'367.52:378.147

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.9>

THE IMPACT OF WORD ORDER AND ACTUAL DIVISION ON LEARNING LANGUAGES OF DIVERSE FAMILIES AND GROUPS

Jelalatin N. Garlyyev

graduate student of the Foreign Languages
Institute of Hunan Normal University,
China, Changsha

e-mail: 1263127964@qq.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-6819-6843>

SUMMARY

The article addresses the necessity of taking into account word order and the specific features of the communicative structuring of speech, that is, its actual division in both the target foreign language and the learner's native language in order to form a correct understanding of the degree of importance of information within a sentence. Examples in Ukrainian are interpreted as a model for identifying the most important information highlighted in a sentence, since word order in an Ukrainian utterance, when analyzed from the perspective of actual division, most consistently reflects the informational actualization of an expressively neutral sentence. The languages compared in the study are English, Chinese, Japanese, and Turkmen. A comparison of the communicative paradigms of sentences with identical informational content in different languages demonstrates that an utterance may have a different number of communicative forms that vary according to their actual division. This provides grounds for a new communicative-paradigmatic approach to teaching the choice of word order in foreign language learning.

Key words: *word order, communicative structure, actual division, communicative-paradigmatic approach, methods of teaching foreign languages.*

Introduction

Topicality. The linear nature of speech is generally accepted in linguistics as an axiom. Words are pronounced in a certain

sequence established by the speech traditions of different peoples and established in the rules of language and speech, which today are formulated and approved by philologists in academic institutions. An unusual, non-linear arrangement of phrases in speech leads the recipient to perceive it as abnormal and prompts them to pay attention to the meaning and, if possible, to the author of the speech segment. It is well known that many methods used to create the effect of abnormal speech, including violations of word order, are often employed by creators of advertising. Word order is also frequently disrupted in spontaneous speech, in particular psychological states, in cases of mental disorders, and also in the speech of those who speak a foreign language. However, the goal of a person who wishes to achieve fluency in a foreign language is to eliminate any manifestations of abnormality in their non-native speech.

In contemporary instructional literature on foreign languages, attention is given – to a greater or lesser extent – to word order in different communicative situations. However, word order is usually presented only for the most commonly used constructions, such as declarative, interrogative, imperative, and optative sentences. When word order is variable, the authors of most textbooks do not go into detail, as is often the case when explaining the “free” word order of the Ukrainian sentence. The essence of the problem lies in the fact that the theory of the actual division of sentences in linguistics develops independently, while the **methodology** of teaching practical foreign-language speech develops separately, taking into account mainly only the core structures. In syntactic theory today, we follow Maria Peshchak, Anatoly Zagnitko, Kalenyk Shulzhuk, Svitlana Shabat-Savka, Oleksandr Mezhev, Ievgenii Stepanov, and a number of other scientists confidently speak about the structural-linguistic and structural-speech triad and examine the syntactic, semantic, and communicative structures of the sentence or utterance (for example: Пешчак 2000; Загнітко 2001; Шульжук 2004; Шабат-Савка 2014; Межев 2021; Гарлиєв, Степанов, 2023 etc.). However, in language teaching methodology, terms containing the key component communicative (such as “communicative approach,” “communicative method,” “communicative-activity-based

teaching,” etc.) are generally used in a broad sense. They are understood as referring to teaching speech for the purpose of establishing social contacts, as a means of introducing learners to the spiritual values and scientific and technological knowledge of other peoples, as well as teaching communication through speech activity, and so on. Michael Canale, Efim Passov, Svitlana Korol, other scientists having substantiated the positive features of the communicative method of teaching foreign languages and considering practical speech orientation to be both the main goal and the primary means of this method, outlined the fundamental guidelines and principles (for example: Canale 1983; Король 2012 etc.). However, the implementation of these principles is impossible without the application of new developments in linguistic theory. One of such developments is precisely the theory of word order and the actual division of the sentence that correlates with it.

Results and discussions

Modern researchers and methodologists, when studying the patterns and features of word order in different languages or applying them for practical purposes, today rely on the concept proposed by Joseph Greenberg regarding six language groups distinguished according to word order (Greenberg 1963). The classification of these groups is based on the dominant arrangement of the basic components of the semantic structure of a sentence: the subject (S), the predicate (V), and the object (O). The scholar considered the predicate to be a verbal element, although this is not always the case. For example, the infinitive form of a verb may often function as other components of the semantic structure. In addition, the analysis was originally based on only 30 languages. According to his concept, the following word orders may dominate in languages: SOV, SVO, VSO, VOS, OVS, and OSV. Matthew S. Dryer expanded the list of analyzed languages to 1,377 (Dryer 2013). The results of this analysis show that among these languages, 565 (41 %) are languages with dominant SOV word order; 488 (35.5 %) have dominant SVO word order; 95 (6.9 %) have VSO; 25 (1.8 %) have VOS; 11 (0.8 %) have OVS; and 4 (0.3 %) have OSV. In 189 languages (13.7 %), no dominant word order is observed.

Among the five languages analyzed in our study, Japanese and Turkmen belong to the SOV group, which is the largest group of languages. This group also includes other Turkic languages, Korean, Hindi, the Sorbian languages, Tibetan, and the languages of several smaller ethnic groups. The group of languages with SVO word order includes the other three languages considered in our analysis: Ukrainian, English, and Chinese. In addition, this group also includes Swahili, many Slavic languages, Finnish, Indonesian, Vietnamese, and many others. Although these languages rank second in number within the typological classification, they are spoken by the largest portion of the world's population. The remaining groups of languages are less numerous, but they still require the attention of language teaching specialists, since their speakers also study foreign languages, just as speakers of the first two groups do.

The rules governing **word order in the Ukrainian sentence** have been examined in a number of authoritative works (for example: Вихованець 1993; Вінтонів 2013; Загнітко 2001; Read Ukrainian 2026; Zahnitko, Myronova 2013: 98–99, etc.). It has been demonstrated that in the Ukrainian language word order serves as an indicator of the actual division of the sentence. Below we present an interpretation of four communicative paradigms of sentences. These paradigms are most fully represented in Ukrainian, in which – if only the basic components of the semantic structure are considered, without additional modifiers – the dominant order is Subject → Predicate → Object, that is, SVO. For example:

1) (S) *Хлопці* (V) *грають* (O) *у теніс* (Local) *на дитячому майданчику*. With the dominant word order, the adverbial of place is actualized. This element, functioning as an extending component of the sentence, carries the role of the rheme (the most informative part of the utterance).

2) (Local) *На дитячому майданчику* (S) *хлопці* (V) *грають* (O) *у теніс*. Here the word order that is considered dominant for the Ukrainian language is also preserved. However, the element that becomes actualized is one of the basic components – the indirect object – which is placed at the end of the sentence. Depending on the preceding context, the object may function as

the rheme independently, in combination with the predicate, or together with both the predicate and the subject.

3) (Local) *На дитячому майданчику* (V) *грають* (O) *у теніс* (S) *хлопці*. Here the word order is peripheral. However, the sentence is not considered anomalous. In this case, the subject functions as the rheme, carrying the main informational focus of the utterance.

4) (O) *У теніс* (S) *хлопці* (V) *грають* (Local) *на дитячому майданчику*. Here the word order corresponds to a pattern that dominates in only 0.3 % of the world's languages. Although it is not dominant in the Ukrainian language, it is still fully acceptable in both spoken and written speech. In this case, the adverbial of place, which functions as an extending component, becomes the element that is actualized. However, a situation is also possible in which the rheme is two-part: along with the adverbial of place, it may also include the object (*у теніс*), which appears at the beginning of the sentence.

5) (O) *У теніс* (Local) *на дитячому майданчику* (S) *хлопці* (V) *грають*. The arrangement of the basic components is the same as in the previous sentence; however, in this case the predicate appears in postposition and functions as the rheme, carrying the main informational focus of the utterance.

Among the languages whose examples were analyzed, English and Chinese are considered similar in terms of word order, as Joseph Greenberg and Matthew S. Dryer argue, since both languages are characterized by the dominant SVO word order (Greenberg 1963; Dryer 2013). At the same time, while Ukrainian is generally regarded as a language with relatively free word order, no such view has ever been expressed about Chinese, which is a root language, or about English, which has almost completed the transition from an inflectional to a root-type language, where the position of a word determines not only its informational actualization but also its grammatical and lexical meaning. We believe that, in order to incorporate the achievements of linguistics in the field of the communicative structure of the sentence into the methodology of teaching languages as foreign languages, it is necessary to consider not only the dominant order of the basic components but also that of the extending

components. In addition, it is important to identify the means by which the actualized information is expressed. Our analysis has shown that in both English and Chinese the communicative paradigm of a sentence may contain a different – usually smaller – number of members than in Ukrainian (Гарлиєв, Степанов 2023). Let us compare several of the paradigms presented above.

For comparison with word order and the ways of expressing actual division in **English** and other languages, we selected the second paradigm. Taking into account all the rules of translation and the situations in which a particular word order functions (Word Order in English Sentences 2026) led us to the necessity of constructing a rather uniform communicative paradigm. In this paradigm, in all five situations represented in the Russian communicative paradigm, the basic components occupy the same position, which is dominant for English (as well as for Ukrainian):

Written variants (communicative paradigm):

- 1) (S) **Guys** (V) **play** (O) **tennis** (Local) *on the playground.*
- 2) (S) **Guys** (V) **are playing** (O) **tennis** (Local) *on the playground.*
- 3) (S) **Guys** (V) **play** (O) **tennis** (Local) *on the playground.*
- 4) (S) **Guys** (V) **play** (O) **tennis** (Local) *on the playground.*
- 5) (S) **The guys** (V) **are playing** (O) **tennis** (Local) *on the playground.*

It can be assumed that the information which functions as the rheme and, in neutral written Russian speech, is placed at the end of the sentence, in English speech is determined by phrasal stress, the article, the grammatical category of tense, and the context. Consequently, given the strict order of the basic components of an English sentence, it should display a greater degree of communicative dependence than Ukrainian on the semantic and grammatical indicators contained in its words, as well as a stronger contextual dependence on the surrounding sentences within the text.

In spoken Ukrainian, as in both written and spoken English, word order is less dependent on the actualization of the components contained in the sentence, since the rheme can be

highlighted by phrasal stress. Therefore, it is not necessary for the rheme to be placed at the end of the sentence. It may be assumed that, due to the different approaches of Ukrainian speakers to word order in written and spoken speech, and because of the different means used to actualize information (in written speech – only word order, and in spoken speech – word order and/or phrasal stress), Ukrainian is commonly considered to have free word order. However, in the practice of language teaching, these features should be examined in detail. Exercises that train these aspects should be included in manuals and textbooks already at the initial stage of language learning. Let us compare: in **spoken** English and Ukrainian, with the same word order (according to the concepts of Joseph Greenberg and Matthew S. Dryer), the speaker can use **phrasal stress** to actualize any of the content words, which – regardless of its position in the sentence—can perform the function of the rheme.

(English)

1) (S) **Guys** (V) *play* (O) *tennis on the playground.*

2) (S) *Guys* (V) **play** (O) *tennis on the playground.*

3) (S) *Guys* (V) *play* (O) **tennis** *on the playground.*

4) (S) *Guys* (V) *play* (O) *tennis* **on the playground.**

(Ukrainian)

1) (S) **Хлопці** (V) *грають* (O) *у теніс на дитячому майданчику.*

2) (S) *Хлопці* (V) **грають** (O) *у теніс на дитячому майданчику.*

3) (S) *Хлопці* (V) *грають* (O) **у теніс** *на дитячому майданчику.*

4) (S) *Хлопці* (V) *грають* (O) *у теніс на дитячому майданчику.*

5) (S) *Хлопці* (V) *грають* (O) *у теніс* **на дитячому майданчику.**

In the Ukrainian paradigm, a greater number of forms occurs due to the expression of the attribute as an independent word, whereas in English there is only a locative attributive element, expressed as a compound word.

In the Chinese language, when an adverbial modifier of place is present in a sentence, the order of components may change,

but not as radically as in the Ukrainian language (for example: 陆俭明 1980; 吴为章 1995; 施春宏 2004; 刘春光 2016, etc.).

Written variants (communicative paradigm):

1) (S) 大家 (Local) 在操场上 (V) 打 (O) 网球。 [(S) dà jiā (Local) zài cāo chǎng shàng (V) dǎ (O) wǎng qiú].

2) (Local) 在操场上 (S) 大家 (V) 打 (O) 网球。 [(Local) zài cāo chǎng shàng (S) dà jiā (V) dǎ (O) wǎng qiú].

We can see that only the extending component can change its position, whereas the order of the basic components remains the same. Since Chinese is a root (isolating) language, the main role in determining the communicatively actualized information in a sentence is carried by **phrasal stress**. With its help, in **spoken** speech, the speaker can express the information that is being actualized.

1) (Local) 在操场上 (S) 大家 (V) 打 (O) 网球。

2) (Local) 在操场上 (S) 大家 (V) 打 (O) 网球。

3) (Local) 在操场上 (S) 大家 (V) 打 (O) 网球。

4) (Local) 在操场上 (S) 大家 (V) 打 (O) 网球。

In written speech, this actualization is not reflected.

Nevertheless, argues that in a Chinese sentence, only the expanding component can change its position, while the order of the basic components remains unchanged. Since Chinese is a root (isolating) language, phrasal stress plays a key role in determining the communicatively actualized information in a sentence. With its help, the speaker can express actualized information in oral speech.

However, Zhou Baoyan found that the Chinese language exhibits word order flexibility in a number of situations (Zhou Baoyan 2024). Word order typically changes in so-called “Ba” sentences, passive constructions, and in some other cases: « “Ba” sentences is in SOV order, and passive sentences are in OSV order. They break the basic word order and reflect the flexibility of Chinese word order. Of course, SOV and OSV are special linguistic structures in Chinese, and their proportion is limited, SVO is still the main language order in modern Chinese». Zhang Bojiang [张伯江, 2000], Su Lichang (苏立昌 2002), Wang Yan (王艳, 2018), Fu Jia (傅佳 2023) put forward some versions

of explanations for the reasons for such transformations of word order in these constructions of the Chinese language.

Among the languages with the dominant word order SOV (of the basic components of the semantic structure of the sentence), we analyzed sentences from Japanese and Turkmen.

As the authoritative Japanese linguist Hitashi Noda states, **in the Japanese language**, word order within a sentence is strictly regulated: a verbal or nominal predicate typically appears at the absolute end of the sentence. The subject or object cannot follow the predicate, and the object generally does not precede the subject; however, the grammatical roles of the subject and object are marked by particles (such as は [wa] and を [o]), which allows some flexibility in their ordering without violating grammatical rules. Attributes must appear before the noun they modify, and therefore may occur before both the subject and the object. Adverbial modifiers of time can also precede the subject. When a verb phrase appears before a noun, it functions as a relative clause, modifying the noun rather than serving as the main predicate (野田尚史, 2000). Thus, all five forms of the communicative paradigm of the sentence “*Хлопці грають у теніс на дитячому майданчику*” that are possible in written Ukrainian are reduced in written Japanese to a single form:

(S) みんなは (Local) 運動場で (O) テニス (V) をします。
[(S) Minna wa (Local) undōjō de (O) tennisu (V) o shimasu]. The actualization of information within a sentence in spoken Japanese occurs through the placement of phrasal stress on the component that functions as the rheme. Compare:

- 1) (S) みんなは (Local) 運動場で (O) テニス (V) をします。
- 2) (S) みんなは (Local) 運動場で (O) テニス (V) をします。
- 3) (S) みんなは (Local) 運動場で (O) テニス (V) をします。
- 4) (S) みんなは (Local) 運動場で (O) テニス (V) をします。

Despite our practical research among native Japanese speakers, there are studies by Japanese scholars that are less clear-cut about the strict word order in Japanese sentences. For example, Zhou Baoyan asserts that currently «Japanese word order is generally flexible, and the subject, predicate, and object can interchanged in many cases» (Zhou Baoyan 2024). Such features are pointed out by Hisashi Noda (野田尚史 2000), as well as

by specialists in the field of comparative studies of the Japanese and Chinese languages Li Bo (李波 2014) and Wang Mingdan (王明丹 2020). According to Zhou Baoyan, the ability to change word order in Japanese sentences is due to the presence of case particles, which indicate functions within the sentence (Zhou Baoyan 2024).

Describing the basic **word order in the Turkmen language**, English linguist David Gray writes: «The usual word order is: subject (e.g. *sen*) → (indirect object (e.g. *çagalara*)) → object (e.g.: *derman*) → verb phrase (e.g.: gerund + main verb *aldyňmy?*) – *Have you bought medicine for the children?*» (Gray 2011: 28 (9)). Since the author of this article is a citizen of Turkmenistan, and Turkmen is my native language, observations were conducted among Ashgabat residents of different ages. The results of this study indicate the following. With the dominant arrangement of the basic components of the semantic structure Subject → Object → Predicate (SOV), and with a communicative structure oriented toward spoken speech – where the actual division of the sentence into theme and rheme is expressed through phrasal stress – the written communicative paradigm of Turkmen language allows permutations of the basic components. These permutations are used specifically to highlight the rheme by placing it at the end of the sentence. Written variants (communicative paradigm):

- 1) (S) **Hemmeler** (Local) *meýdançada* (O) *tennis* (V) **oýnaýarlar**.
- 2) (Local) **Meýdançada** (S) *hemmeler* (O) *tennis* (V) **oýnaýarlar**.
- 3) (O) **Tennis** (S) *hemmeler* (Local) *meýdançada* (V) **oýnaýarlar**.
- 4) (Local) *Meýdançada* (O) **tennis** (S) *hemmeler* (V) **oýnaýarlar**.
- 5) (O) **Tennis** (Local) *meýdançada* (S) **hemmeler** (V) **oýnaýarlar**.

In Turkmen, the elements preceding the predicate may change their order to highlight the rheme, whereas the predicate typically remains in sentence-final position.

In addition to the communicative paradigm of the sentence “*Хлюці грають у теніс на дитячому майданчику*” in Ukrainian, English, Chinese, Japanese, and Turkmen, we also analyzed the communicative paradigms of 19 other sentences in all these languages. The results of the analysis indicate that in the practice of teaching the selected languages, the functions of word order

are treated rather superficially. While for native speakers of these languages the use of word order becomes habitual and they often cannot explain many of the functions of a particular word order. Learners who study these languages as foreign languages and aim to achieve a high level of proficiency still face many questions. However, they often cannot find answers to these questions in the available teaching literature.

Conclusions

Thus, it can be concluded that the comparative analysis carried out demonstrates the need for the systematic integration of rules governing the use and functions of word order into language teaching practice, particularly in the teaching of foreign languages. At the same time, it is necessary to clearly distinguish between the possibilities and specific features of word order functioning in spoken and written speech. In addition, one of the directions for improving the communicative method of foreign language teaching should be the adoption of a communicative-paradigmatic approach to the study of the sentence as the basic unit of syntax and to the ways of expressing the actual division of the sentence in the languages being studied.

REFERENCES

Canale M. A. (1983). From Communicative Competence to Communicative Language Pedagogy. *Language and Communication* / [ed. by Richards, J. and Schmidt, R.]. London : Longman, pp. 2–27 [in English].

Dryer M. S. (2013). Order of Subject, Object and Verb. *The World Atlas of Language Structures Online* / [Eds : M. S. Dryer, & M. Haspelmath]. Leipzig : Max Planck Institute for Evolutionary Anthropology. URL : <http://wals.info/chapter/81/> [in English].

Garlyyev D. N., Stepanov, Ie. M. (2023). Chynnyk poryadku sliv u vyvchenni nesporidnennykh mov [Factor of word order in the study of unrelated languages]. *Linhvokulturolohichni ta leksykohrafichni aspekty movnoi pidhotovky inozemtsiv* : zbirnyk naukovykh statei [*Linguoculturological and Lexicographic Aspects of Language Training of Foreigners* : Collection of scientific articles]. Odessa : Odesa I. I. Mechnikov National University, pp. 32–44. URL : <https://www.academia.edu/114890148/%D0%9B%D0%9B%D0%90%D0%9C%D0%9F%D0%86/> [in Ukrainian].

Gray D. (2011). *Turkmen Grammar : A Short Descriptive Grammar of the Turkmen Language*. Cheltenham UK. URL: <https://www.turkmenmedeniyet.com/sites/www.turkmenmedeniyet.com/files/uploads/Turkmen%20Grammar.pdf/>

Greenberg J. H. (1963). Some Universals of Grammar with Particular Reference to the Order of Meaningful Elements. *Universals of Human Language*. Cambridge. Mass : MIT Press, pp. 73–113 [in English].

Fù Jiā (2023). Yányǔ xíngwéi shìjiāo xià de bèi zìyǔ yánjiū [A study on passive sentences under the perspective of speech act]. Jilin : Northeast Normal University Press [in Chinese].

Korol S. V. (2012). Komunikatyvnyi pidkhid u navchanni inozemnykh mov [Communicative Approach to Teaching Foreign Languages]. *Pedahohichnyi dyskurs [Pedagogical Discourse]*. No. 12, pp. 133–136. URL : <https://www.academia.edu/104235022/> Комунікативний підхід у навчанні іноземних мов/ [in Ukrainian].

Lǐ Bō (2014). Riyǔ yǔxù de líng huó xíng yǔ yángé xíng. *Riyǔ jiàoyù yǔ rìběn xué [Flexibility and Strictness of Japanese Word Order. Japanese Language Education and Japanese Studies]*. Issue 02, pp. 40–47 [in Chinese].

Liú Chūnguāng (2016). Rèn zhī shìjiāo xià de xiàndài hànyǔ yǔxù yánjiū [Research on modern Chinese word order under cognitive perspective]. Shanghai : Shanghai Normal University Press [in Chinese].

Lù Jiānmíng (1980). Hànyǔ kǒuyǔ jùfǎ lǐ de yì wèi xiànxàng [Transposition phenomenon in spoken Chinese syntax]. *Zhōngguó yǔwén [Chinese Language]*. No. 1. pp. 28–41 [in Chinese].

Mezhov O. G. (2021). Syntaksys ukrainskoi movy : navch. posibnyk [Syntax of the Ukrainian language : a textbook]. Lutsk : Nadstyrta [in Ukrainian].

Noda Hisashi (2000). Gengo gojun no bunpō [Language : Grammar of Word Order]. Tokyo : Taishukan Shoten [in Japanese].

Peshchak M. M. (2000). Komunikatyvnyi syntaksys [Communicative syntax]. Kyiv : Dovira [in Ukrainian].

Read Ukrainian! A reading course for beginners (2026). URL : <https://www.ukrainianlanguage.org.uk/read/unit20/page20-5.htm/> [in Ukrainian].

Shabat-Savka S. T. (2014). Katehoriia komunikatyvnoi intentsii v ukrayinskii movi : monohrafiia [Category of communicative intention in the Ukrainian language : monograph]. Chernivtsi : Bukrek [in Ukrainian].

Shǐ Chūnhóng (2004). Hànyǔ jù shì de biāojiè dù jí jǐběn yǔxù wèntí [Marking degree of Chinese sentence patterns and the problem of basic word order]. *Hànyǔ xuéxí [Chinese Language Learning]*. Issue 02, pp. 10–18 [in Chinese].

Shulzhuk K. F. (2004). Syntaksys ukrainskoi movy : pidruchnyk [Syntax of the Ukrainian language : a textbook]. Kyiv : Academia [in Ukrainian].

Sū Lìchāng (2002). Zài xī “bā” zì jiégòu – qiǎn tán “bā” zì jiégòu yǔ hànyǔ yǔxù de biànhuà [Re-analysis of the structure of the character “Ba” – A brief discussion on the changes of Ba-sentences and Chinese word order]. *Nánkāi yǔyán xué kān [Nankai Journal of Linguistics]*. Issue 00. pp. 103–108, 158 [in Chinese].

Vintoniv M. O. (2013). Aktualne chlenuvannia rechennia i tekstu : formalni ta funktsiini vyviavy : monohrafiia [Actual segmentation of sentences and texts : formal and functional manifestations : monograph]. Donetsk : Donetsk National University [in Ukrainian].

Vykhovanets I. R. (1993). Hramatyka ukrainskoi movy. Syntaksys : pidruchnyk [Grammar of the Ukrainian language. Syntax : textbook]. Kyiv : Lybid [in Ukrainian].

Wáng Míngdān (2020). Guānyú yǔxù de zhōng rì duìzhào yánjiū [A Chinese-Japanese comparative study on word order]. Dalian : Dalian Maritime University Press [in Chinese].

Wáng Yàn (2018). OV yǔxù : Hànyǔ biāodá bèidòng de jǐběn shòuduàn [OV order : The basic means of expressing passivity in Chinese]. *Zhèjiāng lǐgōng dàxué xuébào, Shèhuì kēxué bǎn [Journal of Zhejiang University of Technology, Series : Social Science]*. Issue 40(06), pp. 578–583 [in Chinese].

Word Order in English Sentences. *English Grammar Online* (2026). URL : <https://www.ego4u.com/en/cram-up/grammar/word-order/> [in English].

Wú, Wèizhāng (1995). Yǔxù zhòngyào. *Zhōngguó yǔwén* [The importance of word order. *Chinese Language*]. Issue 06. Pp. 429–436 [in Chinese].

Zahnitko A. P. (2001). Teoretychna hramatyka ukrainskoi movy : Syntaksys: monohrafiia [Theoretical Grammar of the Ukrainian Language : Syntax : monograph]. Donetsk : DonNU [in Ukrainian].

Zahnitko A. P., Myronova H. (2013). Syntaksys ukrainskoi movy : teoretyko-prykladnyi aspekt. 1 vyd. [Syntax of the Ukrainian language : theoretical and applied aspect]. Brno : Masarykova univerzita. URL : <https://hdl.handle.net/11222.digilib/128805/> [in Ukrainian].

Zhāng, Bójiāng (2000). Lùn “bǎ” zìjù de jù shì yǔyì [On the syntactic semantics of “Ba” sentences. *Yǔyán yánjiū* [Language Research]. Issue 01, pp. 28–40 [in Chinese].

Zhou B. (2024). A Comparative Study of Word Order in Chinese and Japanese Languages : Prevailing Perception and the Real Situation. *Mova* [Language]. No. 41, pp. 69–74. DOI : 10.18524/2307–4558.2024.41.311212 [in English].

ВПЛИВ ПОРЯДКУ СЛІВ І АКТУАЛЬНОГО ЧЛЕНУВАННЯ НА ВИВЧЕННЯ МОВ РІЗНИХ СІМЕЙ І ГРУП

Джелалатдин Н. Гарлиєв (谢拉丁)

аспірант Інституту іноземних мов
Хунаньський педагогічний університет,
Китай, Чанша

e-mail: 1263127964@qq.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-6819-6843>

中国长沙湖南师范大学外国语学院研究生

АНОТАЦІЯ

У статті йдеться про необхідність урахування порядку слів і специфіки комунікативного структурування мовлення, тобто його актуального членування як у мові, яку вивчають, так і в рідній мові учня з метою формування правильного розуміння ступеня важливості інформації у межах речення. Приклади з української мови інтерпретовано як модель для визначення найбільш значимої інформації, поданої в реченні, оскільки порядок слів в українському висловлюванні, розглянутий з позиції актуального членування, найбільш послідовно відображає інформаційну актуалізацію експресивно нейтрального речення. У дослідженні зіставлено також англійську, китайську, японську і туркменську мови. Зіставлення комунікативних парадигм речень з однаковим інформаційним змістом у різних мовах демонструє, що висловлювання може мати різну кількість комунікативних форм, які варіюються залежно від їхнього актуального членування. Це дає підстави для впровадження нового комунікативно-парадигматичного підходу

до навчання правил вибору порядку слів у процесі вивчення різних іноземних мов.

Ключові слова: порядок слів, комунікативна структура, актуальне членування, комунікативно-парадигматичний підхід, методи навчання іноземних мов.

ЛІТЕРАТУРА

- Вихованець І. Р. Граматика української мови. Синтаксис : підручник. Київ : Либідь, 1993. 368 с.
- Вінтонів М. О. Актуальне членування речення і тексту: формальні та функційні вияви : монографія. Донецьк : Донецький нац. ун-т, 2013. 327 с.
- Гарлиєв Д. Н., Степанов Є. М. Чинник порядку слів у вивченні неспоріднених мов. *Лінгвокультурологічні та лексикографічні аспекти мовної підготовки іноземців* : зб. наук. статей за матеріалами наук.-метод. семінару з міжнародною участю, 24 листопада 2022 р. Одеса : ОНУ, 2023. С. 32–44.
- Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови: Синтаксис : монографія. Донецьк : ДонНУ, 2001. 662 с.
- Король С. В. Комунікативний підхід у навчанні іноземних мов. *Педагогічний дискурс*. 2012. № 11. С. 133–136. URL : https://www.academia.edu/104235022/Комунікативний_підхід_у_навчанні_іноземних_мов/
- Межов О. Г. Синтаксис української мови : навч. посібник. Луцьк : Надтир'я, 2021. 268 с.
- Пешак М. М. Комунікативний синтаксис. Київ : Довіра, 2000. 152 с.
- Шабат-Савка С. Т. Категорія комунікативної інтенції в українській мові : монографія. Чернівці : Букрек, 2014. 412 с.
- Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови: підручник. Київ : ВЦ «Академія», 2004. 408 с.
- Canale M. A. From Communicative Competence to Communicative Language Pedagogy. *Language and Communication* / edited by Richards J. and Schmidt R. London : Longman, 1983. P. 2–27.
- Dryer M. S. Order of Subject, Object and Verb. *The World Atlas of Language Structures Online* / [Editors : M. S. Dryer, M. Haspelmath]. Leipzig : Max Planck Institute for Evolutionary Anthropology, 2013. URL : <http://wals.info/chapter/81/>
- Gray D. Turkmen Grammar : A Short Descriptive Grammar of the Turkmen Language. Cheltenham : UK, 2011. 32 p. URL : <https://www.turkmenmedeniyet.com/sites/www.turkmenmedeniyet.com/files/uploads/Turkmen%20Grammar.pdf/>
- Greenberg J. H. Some Universals of Grammar with Particular Reference to the Order of Meaningful Elements. *Universals of Human Language*. Cambridge, Mass : MIT Press, 1963. P. 73–113.
- Read Ukrainian! A reading course for beginners. URL : <https://www.ukrainianlanguage.org.uk/read/unit20/page20-5.htm/>
- Word Order in English Sentences. *English Grammar Online*. URL : <https://www.ego4u.com/en/cram-up/grammar/word-order/>
- Zahnitko A. P., Myronova H. Синтаксис української мови : теоретико-прикладний аспект. 1 vyd. Brno : Masarykova univerzita, 2013. 225 p. ISBN

978-80-210-6350-1; ISBN 978-80-210-6353-2. URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/128805/>

Zhou Baoyan. A Comparative Study of Word Order in Chinese and Japanese Languages: Prevailing Perception and the Real Situation. *Мова*. 2024. № 41. С. 69–74. DOI : 10.18524/2307–4558.2024.41.311212.

傅佳. 言语行为视角下的被字句研究. 吉林 : 东北师范大学, 2023. 23 页.

李波. 日语语序的灵活性与严格性. 日语教育与日本学. 2014. 02 期. 40–47 页.

刘春光. 认知视角下的现代汉语语序研究. 上海师范大学, 2016. 128 页.

陆俭明. 汉语口语句法里的易位现象. 中国语文. 1980. 1 期. 28–41 页.

野田尚史. 言語 語順の文法. 東京 : 大修館書店, 2000. 29 ページ.

施春宏. 汉语句式的标记度及基本语序问题. 汉语学习. 2004. 02 期. 10–18.

苏立昌. 再析“把”字结构 – 浅谈“把”字结构与汉语语序的变化. 南开语言学刊. 2002. 00 期. 103–108, 158 页.

王明丹. 关于语序的中日对照研究. 大连 : 大连海事大学, 2020. 44 页.

王艳. OV语序 : 汉语表达被动的的基本手段. 浙江理工大学学报. 社会科学版. 2018. 40 (06) 期. 578–583 页.

吴为章. 语序重要. 中国语文. 1995. 06 期. 429–436 页.

张伯江. 论“把”字句的句式语义. 语言研究. 2000. 01 期. 28–40 页.

Дата першого надходження статті до видання: 07.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 811.112.2*373.43:81'25

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.10>

СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ НЕОЛОГІЗМІВ СУЧАСНОЇ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Максим Гнідець

студент другого (магістерського) рівня вищої освіти кафедри німецької філології Волинський національний університет імені Лесі Українки,

Луцьк, Україна

e-mail: maximhnidets@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-0325-7509>

Оксана Зубач

кандидат філологічних наук, доцент кафедри німецької філології Волинський національний університет імені Лесі Українки,

Луцьк, Україна

e-mail: subach@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1884-6875>

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено дослідженню специфіки перекладу неологізмів сучасної німецької мови українською. Актуальність теми зумовлена інтенсивними процесами лексичного оновлення німецької мови в умовах цифровізації, глобалізації та соціокультурних трансформацій, які щоденно породжують нові лексичні одиниці, що потребують адекватної передачі в перекладі. Неологізми за своєю природою часто не мають усталених відповідників у мові перекладу, несуть виражене культурне забарвлення та виконують специфічні прагматичні функції, що робить їхній переклад одним із найскладніших завдань сучасної перекладацької практики. У статті розглядаються теоретичні засади дослідження неологізмів: аналізуються сучасні підходи до визначення поняття «неологізм», розглядається типологія нових лексичних одиниць, а також основні причини їхнього виникнення в сучасній німецькій мові. Окрему увагу приділено способам творення неологізмів – основокладанню, деривації, запозиченню,

абревіації та контамінації. Досліджено специфіку перекладу нових лексичних одиниць з урахуванням їхніх структурних, семантичних та прагматичних характеристик, зокрема розглянуто поняття прагматичного потенціалу тексту та його вплив на вибір перекладацької стратегії. Розглянуто основні перекладацькі трансформації, що застосовуються при відтворенні неологізмів українською мовою: диференціація значень, конкретизація, генералізація, антонімічний переклад, смисловий розвиток, цілісне перетворення та компенсація. У практичній частині проаналізовано неологізми з щорічних списків «Слово року» Товариства німецької мови за період 2021–2025 років, визначено способи їхнього творення та виокремлено відповідні перекладацькі трансформації. Встановлено, що домінуючими трансформаціями є смисловий розвиток та конкретизація, що зумовлено переважно безеквівалентним характером досліджуваних неологізмів.

Ключові слова: неологізм, переклад, німецька мова, перекладацькі трансформації, словотвір, безеквівалентна лексика, лексична інновація.

Актуальність. Лексичний фонд сучасної німецької мови перебуває в стані інтенсивного оновлення. Процеси цифровізації комунікативного простору, глобалізаційні процеси, соціокультурні трансформації та політичні виклики щоденно спричиняють появу нових слів, які швидко стають активно вживаними і потребують адекватної передачі іншими мовами. Переклад таких одиниць становить одне з найскладніших завдань сучасної перекладацької практики, оскільки неологізми за своєю природою часто не мають усталених відповідників у мові перекладу, несуть виражене культурне забарвлення та виконують специфічні прагматичні функції.

Метою статті є аналіз специфіки перекладу неологізмів сучасної німецької мови українською з урахуванням їхніх структурних, семантичних та прагматичних характеристик. Досягнення мети передбачає вирішення таких **завдань**: визначити поняття неологізму та розглянути основні підходи до його класифікації; схарактеризувати способи творення неологізмів у сучасній німецькій мові; проаналізувати основні перекладацькі стратегії та трансформації, що застосовуються при перекладі нових лексичних одиниць.

Матеріалом дослідження слугують неологізми сучасної німецької мови періоду 2020–2025 років, зібрані

з аутентичних лексикографічних ресурсів, зокрема «Duden» та «Wort des Jahres». У студії застосовуються **методи комп'ютерного аналізу та зіставний метод**.

Неологізм є однією з найдинамічніших категорій лексичної системи мови. Тлумачний словник «Duden» визначає неологізм як «мовне новоутворення, що перейшло до загального вжитку (нове слово або нове значення)» (Duden 2026). Це визначення підкреслює дві важливі характеристики неологізму: по-перше, його інноваційний характер (новостворене слово або нове значення вже існуючого слова), а по-друге, процес його входження в активний лексичний склад мови.

Варто звернути увагу на те, що «Duden» виділяє два типи неологізмів: *Neuwort* (нове слово) – лексична одиниця, яка раніше не існувала в мові, та *Neubedeutung* (нове значення) – нове семантичне наповнення вже наявного в мові слова. Така диференціація є принципово важливою для розуміння механізмів оновлення лексичної системи, адже неологізація відбувається не лише через створення абсолютно нових слів, а й через семантичну трансформацію існуючих лексем.

Розглядаючи неологізм із семіотично-лексикологічної позиції, Д. Герберг поділяє таку думку: «За допомогою неологізмів задовольняється потреба у нових найменуваннях у певній мовленнєвій спільноті. Оскільки нові найменування пов'язані з лексичними одиницями, лексична одиниця, що розуміється як двосторонній знак із планом вираження та планом змісту, тобто з формою та значенням, є природною відправною точкою для визначення неологізму. Від усталених, давно вживаних одиниць лексичного складу неологізм відрізняється тим, що: 1) або форма і значення, 2) або лише значення відповідної одиниці сприймається більшістю членів певної мовленнєвої спільноти протягом певного часу як нове. Відповідно, слід розрізняти два основні типи неологізмів: (1) нові лексеми та (2) нові значення (також: неосемантизми)» (Herberg 2001: 92). Підхід у наведеній цитаті ґрунтується на розумінні лексичної одиниці як двостороннього знака, що має план вираження та план змісту. Саме це свідчить про те, що мовний знак є нерозривною єдністю

форми та значення. Саме ця двосторонність стає методологічним інструментом для розмежування типів неологізмів.

Важливим доповненням до семіотично-лексикологічного підходу є соціально-перцептивний критерій новизни: новизна встановлюється не через об'єктивну дату появи слова, а через те, що відповідна одиниця сприймається більшістю членів певної мовленнєвої спільноти протягом певного часу як нова. Це означає, що новизна є не абсолютною, а відносною характеристикою, залежною від колективного мовного досвіду спільноти та від часового виміру вживання.

Термін *оказіоналізм* не є тотожним терміну неологізм. Онлайн-словник «Duden» визначає: «Okkasionalismus, der – слово, утворене в певній ситуації (не лексикалізоване)» (Duden 2026). Згідно з цим визначенням, *оказіоналізм* можна вважати лексемою, що характеризується двома ключовими ознаками. Перша ознака – ситуативність утворення. *Оказіоналізм* виникає не в результаті закономірного розвитку мовної системи, а в конкретній комунікативній ситуації, під впливом певних обставин спілкування. Це означає, що поява такого слова є не запланованою чи системною, а спонтанною реакцією мовця на конкретні комунікативні потреби моменту. Друга ознака – відсутність лексикалізації. *Оказіоналізм* не закріплюється в лексичному складі мови, не стає стійкою відтворюваною одиницею лексичної системи. Він існує лише в межах конкретного висловлювання або тексту, не переходячи до загального вжитку і не фіксується у лексикографічних джерелах як повноправна лексична одиниця.

При детальному вивченні неологізмів та *оказіоналізмів* не слід забувати про їх розмежування, що і є однією з дискусійних тем у сучасній лексикології. І. Дароці зазначає: «При розмежуванні неологізмів та *оказіоналізмів* аргументація ведеться, з одного боку, в тому напрямку, що перехід зі статусу *оказіоналізму* до статусу неологізму є можливим, тобто що *оказіоналізми* з часом можуть лексикалізуватися. Деякі дослідники відстоюють тезу, що *оказіоналізми* є неологізмами у широкому розумінні, тобто, що *оказіоналізми* слід зараховувати до неологізмів. На противагу цьому також

висловлюється думка, що okazіоналізми слід чітко відмежовувати від неологізмів» (Dagóczy 2020: 96). Сутність проблеми полягає в тому, що дослідники не мають єдиної думки щодо статусу okazіоналізмів стосовно неологізмів. Існують три основні позиції. Перша припускає динамічний перехід між категоріями: okazіоналізм може з часом лексикалізуватися і набути статусу неологізму. Друга позиція розглядає okazіоналізми як різновид неологізмів у широкому розумінні, тобто включає їх до неологічної категорії. Третя позиція наполягає на чіткому розмежуванні між цими двома явищами як принципово різними категоріями. Таким чином, аналіз чинних підходів до визначення неологізму засвідчує відсутність єдиної універсальної дефініції, що само по собі відображає складну та багатовимірну природу цього явища.

Перед детальним зануренням у вивчення способів появи нових лексем варто зрозуміти природу цього явища, розглянути рушійні сили, які спонукають мову до оновлення. Як нам уже відомо, неологізми не виникають стихійно – їхня поява завжди зумовлена конкретними позамовними та внутрішньомовними чинниками. І. Ю. Гурський та Г. Д. Авчіннікова виокремлюють кілька ключових причин виникнення неологізмів у сучасній німецькій мові: «1. Технологічний прогрес. 2. Глобалізація та запозичення. 3. Соціальні та культурні зміни. 4. Політичні події та глобальні кризи. 5. Мовна економія та інновація» (Гурський, Авчіннікова 2024: 274). Наведена класифікація засвідчує, що виникнення неологізмів є закономірною реакцією мови на зміни в суспільстві. Технологічний розвиток, глобалізаційні процеси, соціокультурні трансформації, політичні виклики та прагнення мовної економії діють як взаємопов'язані чинники, що постійно збагачують лексичний склад сучасної німецької мови. Це підтверджує думку про те, що мова є живою системою, яка чутливо відображає динаміку розвитку суспільства.

Проте для глибшого розуміння механізмів збагачення лексики сучасної німецької мови важливо не лише визначити причини виникнення неологізмів, а й розглянути конкретні способи їхнього творення. У сучасній германістиці

склалася усталена типологія таких способів, яка охоплює як словотвірні процеси, так і семантичні. М. Кінне пропонує класифікацію неологізмів (рис. 1) (Kinne 1996: 347).

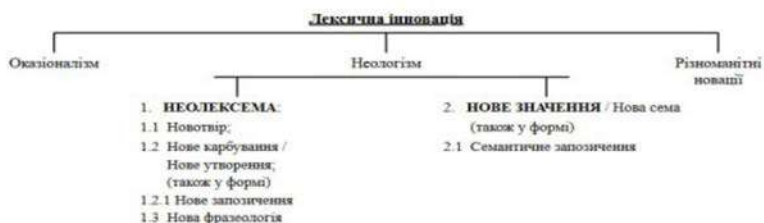

Рис. 1

Рисунок засвідчує розмежування лексичних інновацій на три основні типи: окаціоналізм, неологізм та різноманітні новації. У межах неологізму виділяють два напрями: неолексема, яка охоплює новотвір, нове утворення (зокрема, у формі нового запозичення) та нову фразеологію, а також нове значення або нову сему, що може виявлятися у формі семантичного запозичення. Саме тому варто зазначити, що процес творення неологізмів у німецькій мові є багатовимірним і не зводиться лише до запозичення. Мова задіює весь наявний арсенал засобів – від морфологічних моделей і семантичних зрушень до метафоричного переосмислення та фонетичного словотворення. Це свідчить про високу внутрішню гнучкість німецької мовної системи та її здатність до саморозвитку без обов'язкового звернення до зовнішніх джерел.

Розглянувши загальну типологію неологізмів, вважаємо доцільним розглянути словотвірні механізми, які є найпродуктивнішим джерелом поповнення лексичного складу німецької мови. Словотвір у германістиці охоплює як основні, широко вживані моделі, так і специфічні способи, що надають мові особливої виразності та гнучкості. Б. І. Гінка пропонує таку класифікацію: «Найважливіші види словотвору в німецькій мові це: *Zusammensetzung von Wörtern* (синтаксичний словотвір або основокладання) й *Ableitung*, тобто

утворення слів за допомогою словотвірних афіксів (морфологічний словотвір, афіксальний слововивід або деривація). До особливих належать: *Zusammenbildung* (одночасне основокладання і деривація), *Konversion* (перехід до іншої частини мови) та *Abbreviation bzw. Wortkürzung*, тобто скорочення слів. Окремі автори виокремлюють також імпліцитну деривацію (утворення за допомогою аблауту), одночасну префіксацію і суфіксацію, а також контамінацію – схрещення двох слів в одне, так звані слова-валізи, наприклад: *Ostalgie* (з *Osten* і *Nostalgie*), *jein* (з *ja* і *nein*), *modro* (з *modern* і *retro*), *Grusikal* (з *Musical* і *gruselig*), *Kurlaub* (з *Kur* і *Urlaub*), *Milka* (з *Milch* і *Kakao*), *Nescafé* (з *Nestlé* і *Café*), *Demokratur* (з *Demokratie* і *Diktatur*), *Medizyniker* (з *Mediziner* і *Zyniker*), *Teuro* (з *teuer* і *Euro*), *Denglisch* (з *Deutsch* і *Englisch*), *Franglais* (з *français* і *anglais*), *Bionik* (з *Biologie* і *Technik*) тощо» (Гінка 2015: 98–99). Наведена класифікація охоплює як продуктивні моделі – основокладання та деривацію, що забезпечують кількісне зростання словника, – так і специфічні способи, зокрема контамінацію, яка відображає творчий потенціал мови та її здатність породжувати експресивні й стилістично марковані одиниці.

Запозичення є одним із найпродуктивніших джерел поповнення лексики, особливо в умовах глобалізації та домінування англійської мови в міжнародній комунікації. У германістиці існують різні підходи до класифікації запозичень, які враховують як ступінь адаптації іншомовного матеріалу, так і характер змін, що відбуваються в мові-реципієнті. Л. Ф. Рись розділяє запозичення на такі підвиди:

- *Entlehnte Neulexeme / Neuentlehnungen* – слова, запозичені в (майже) незмінній формі (*Veggieday, Framing, Hater*);
- *Neue Lehnübersetzungen* – слова та словосполучення, які дослівно перекладають зміст іншомовного виразу, відтворюючи його морфемний склад німецькими морфемами (*Männerdutt, Pushnachricht*);
- *Neue Lehnübertragungen* – слова, які вільно відтворюють морфемний склад іншомовних слів (*Raubverlag* – за англійським *predatory publisher*);

- Neubedeutungen – вже усталені в німецькій мові слова, які набули нового значення (*divers* ‘той, хто має не чоловічу і не жіночу, а третю стать’);

- Fremdwortbildungen – слова, утворені за німецькими словотвірними моделями з іншомовними елементами (*Schummelsoftware, MeToo-Bewegung*). Неологізми, які містять асимільовані морфеми чи слова, які вже давно існують у німецькій мові, були виключені з дослідження (Rys at all. 2022: 254–255).

Наведена класифікація охоплює п’ять основних типів запозичень у сучасній німецькій мові. Перший тип – пряме запозичення – передбачає перенесення іншомовного слова без суттєвих змін його форми. Другий і третій типи відрізняються ступенем точності відтворення іншомовної структури: калька відтворює її морфема за морфемою, тоді як вільне калькування передає лише загальний смисл, не дотримуючись точної будови оригіналу. Четвертий тип стосується не форми, а значення: вже наявне слово розширює свою семантику під впливом іншомовного відповідника. П’ятий тип є своєрідним гібридом: нове слово утворюється за власними словотвірними правилами мови, проте із залученням іншомовного матеріалу. Разом ці типи відображають різні стратегії, які мова використовує для засвоєння чужомовних впливів – від повного прийняття до творчої адаптації.

На відміну від нових лексем, що є цілком оригінальними словотвірними одиницями, нові значення виникають на основі вже наявного мовного матеріалу. К. Зір зазначає: «Нові значення становлять приблизно 8% від загальної кількості неологізмів 1990-х років. Йдеться про лексеми, які вже давно існують у вокабулярії; це можуть бути також запозичення (*klicken, surfen*), до яких приєднується нове значення. Нові значення важче ідентифікувати, ніж нові лексеми. Найчастіше вони виникають через метафору або метонімію і привносять мало справді нових значень, але інші значення та/або конотації» (Siehr, Berner 2009: 87). Отже, нові значення є прихованим, але потужним механізмом мовного оновлення. Їхня складність полягає в тому, що зовнішня форма слова залишається незмінною, тоді як його

семантичний обсяг розширюється або зазнає якісних змін. Саме тому такі неологізми важче піддаються фіксації та лексикографічному опису порівняно з новими лексемами. Роль метафори та метонімії у цьому процесі свідчить про те, що семантичне оновлення є не випадковим, а когнітивно вмотивованим явищем.

Зі свого боку саме переклад неологізмів є одним із найскладніших завдань перекладацької практики, оскільки нові слова за своєю природою часто не мають усталених відповідників у мові перекладу. Перекладач опиняється перед необхідністю не лише передати значення нової лексичної одиниці, а й зберегти її прагматичний потенціал, тобто той комунікативний ефект, який вона справляє на носія мови оригіналу. Саме тут перекладознавчий та прагматичний виміри нерозривно переплітаються: вибір перекладацької стратегії залежить не лише від структури слова, а й від того, яку функцію воно виконує в конкретному комунікативному контексті. Ю. В. Бойко наголошує: «Прагматичний аспект відносно тексту – це вибір перекладачем способу і змісту його вираження. Джерело для реалізації свого наміру відбирає інформацію, що має необхідне значення і організовує висловлювання таким чином, щоби встановити необхідні смислові зв'язки. Створений текст є прагматичним потенціалом, який справляє на перекладача комунікативний ефект. Прагматичний потенціал визначається змістом і формою інформації й існує незалежно від творця тексту. Може так статися, що намір джерела і прагматика тексту не повністю збігаються. Тоді прагматика тексту буде залежати від переданого повідомлення і способу його передачі, а також буде суттю, доступною для сприйняття» (Бойко 2017: 17). Прагматичний потенціал тексту є об'єктивною характеристикою, що існує незалежно від авторського наміру і безпосередньо впливає на перекладацькі рішення. Щодо неологізмів це означає, що перекладач має враховувати не лише денотативне значення нового слова, але і його конотації, емоційне забарвлення та комунікативну функцію. Розбіжність між наміром автора та прагматикою тексту є особливо відчутною саме в царині неологізмів, адже нові слова часто

мають іронічний, експресивний або ідеологічно маркований характер, який при перекладі може бути втраченим або спотвореним.

Невіддільною складовою прагматично орієнтованого перекладу є застосування перекладацьких трансформацій, за допомогою яких досягається еквівалентність між текстом оригіналу та перекладом. О. А. Застровський виокремлює такі види лексичних трансформацій: «Диференціація значень використовується при перекладі слів, які мають узагальнене чи абстрактне значення. Конкретизація використовується при перекладі слів з широким значенням. Генералізація значень полягає у заміні конкретного загальним, видового поняття родовим. Антонімічний переклад – заміна стверджувальної конструкції на заперечну чи навпаки. Смісловий розвиток полягає у зміні словарного відповідника контекстуальним, пов'язаним з ним логічно. Суть цілісного перетворення полягає в певному зміщенні, використанні при перекладі суміжного поняття у межах одного родового поняття. Компенсація здійснюється в тих випадках, коли у певному уривку тексту неможливо передати ту чи іншу характерну для даної мови особливість» (Застровський 2021: 13–16). Запропонована класифікація засвідчує, що лексичні трансформації охоплюють широкий спектр перекладацьких операцій – від точного звуження чи розширення значення до повного переосмислення форми вираження. При перекладі неологізмів найбільш затребуваними можуть виявитися конкретизація та смісловий розвиток, оскільки нові слова часто позначають поняття, зрозумілі носіям мови оригіналу, але потребують пояснення чи уточнення в мові перекладу. Генералізація та цілісне перетворення зі свого боку застосовуються тоді, коли точний відповідник неологізму в мові перекладу відсутній, і перекладач змушений передавати загальний зміст поняття, жертвуючи його специфічністю. Компенсація ж є особливо актуальною для неологізмів із вираженим експресивним або іронічним забарвленням, де втрата одного прагматичного ефекту має бути відшкодована іншими мовними засобами.

На окрему увагу при перекладі неологізмів заслуговують власні назви, які часто стають основою для нових лексичних

утворень або самі функціонують як неологізми – особливо в епоху цифровізації, коли назви брендів, платформ та компаній активно входять до загального вжитку. О. М. Белих окреслює таку специфіку перекладу власних назв: «Власні назви належать до реалій певної мовної культури, відрізняючи її від інших. Вони називають об’єкт думки, особу чи місце. Відтворення власних назв ґрунтується на правилі: для мов із однаковою графікою назва переноситься з оригіналу в переклад, а з різними графіками – транскрибується» (Белих 2014: 24). Отже, відтворення власних назв підпорядковується чітким графічним критеріям, що спрощує перекладацьке рішення порівняно з іншими типами неологізмів. Проте у випадках, коли власна назва стає основою для нового слова, як, напр., у *googeln* від *Google*, проста транскрипція вже не є достатньою, і перекладач змушений поєднувати її з іншими трансформаціями, щоби передати як форму, так і прагматичний зміст похідного неологізму.

У статті ми проаналізували неологізми сучасної німецької мови різних тематичних груп, відібрані зі щорічних списків «Слово року» Товариства німецької мови (GfdS 2025) за період 2021–2025 років. Для кожного неологізму визначено спосіб творення та встановлено перекладацьку трансформацію, що застосовується при його відтворенні українською мовою. На особливу увагу заслуговують такі неологізми: *SolidAHRität* (2021) – контамінація *Solidarität* та назви річки Ahr, що при перекладі потребує цілісного перетворення: «солідарність із постраждалими від повені», оскільки гра слів із власною назвою не відтворюється українською. *Pflexit* (2021) – контамінація *Pflege* та Exit, яка передається через смисловий розвиток: «відтік медичних працівників із галузі». *Inflationsschmerz* (2022) – композит *Inflation* + *Schmerz* – потребує конкретизації: «відчутне зростання цін», оскільки широке поняття «болю» конкретизується через економічний зміст. *Zeitenwende* (2022) – композит *Zeit* + *Wende* – передається через смисловий розвиток: «геополітичний злам». *Migrationsbremse* (2023) – композит *Migration* + *Bremse* – також потребує конкретизації:

«політика обмеження міграції», де метафора гальма конкретизується через політичний зміст. *leseunfähig* (2023) – дериват із *-unfähig* – передається через антонімічний переклад: «функціонально неграмотний». *Rechtsdrift* (2024) – композит *rechts* + *Drift* – потребує диференціації значень: «правий політичний зсув». *Ampel-Aus* (2024) – композит *Ampel* + *Aus* – передається через смисловий розвиток: «розпад коаліційного уряду», де політична метафора розкривається через контекстуальний відповідник. *KI-Ära* (2025) – композит абрєвіатури *KI* та *Ära* – потребує диференціації значень: «ера штучного інтелекту», де абрєвіатура розшифровується і конкретизується. *Drohnisierung* (2025) – дериват від *Drohne* з суфіксом *-isierung* – передається через конкретизацію: «масове застосування дронів».

Аналіз засвідчує, що найпоширеніші способи творення досліджених неологізмів це – основоскладання та деривація, тоді як контамінація, хоч і трапляється рідше, породжує особливо експресивні одиниці. З перекладацького погляду домінують смисловий розвиток та конкретизація, що свідчить про переважно безеквівалентний характер аналізованих неологізмів і необхідність творчого підходу перекладача до їхнього відтворення українською мовою.

Висновки. Дослідження засвідчує, що переклад неологізмів сучасної німецької мови є складним багатовимірним процесом, який вимагає від перекладача одночасно лінгвістичної, культурологічної та прагматичної компетентності. Аналіз теоретичних підходів до визначення поняття неологізм виявив відсутність єдиної універсальної дефініції, що відображає багатовимірну природу цього явища. Встановлено, що неологізми виникають як закономірна реакція мови на суспільні зміни, а домінуючими способами їхнього творення в сучасній німецькій мові є основоскладання та деривація, але при їхньому перекладі українською найчастіше застосовуються смисловий розвиток та конкретизація, що зумовлено переважно їхнім безеквівалентним характером. Перспективним для подальших досліджень вважаємо вивчення механізмів формування неологізмів у сучасній німецькій мові та специфіки їх перекладу.

ЛІТЕРАТУРА

Белих О. М. Практика перекладу з німецької мови : методичні рекомендації. Луцьк : П. П. Іванюк, 2014. 95 с. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/9557>

Бойко Ю. В. Прагматичний аспект в перекладі художніх текстів. *Студентський погляд на переклад в сучасному світі : збірка матеріалів Всеукр. студ. наук.-практ. інтернет-конф.* 2017. С. 17. URL: https://deps.snu.edu.ua/media/filer_public/2f/4c/2f4cf7b4-7084-466f-8489-e3e6fd1312da/zbirka_tez2017.pdf#page=17

Гінка Б. І. Лексикологія німецької мови: лекції та семінари : навч. посібн. : вид. 4-те, переробл. і доп. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2015. 420 с. URL: <https://library.megu.edu.ua:9443/jspui/handle/123456789/4883>

Гурський І. Ю., Авчіннікова Г. Д. Неологізми в сучасній німецькій мові: специфіка, причини виникнення та шляхи поширення. *Вісник науки та освіти (Серія «Філологія»)*. 2024. № 11(29). С. 269–278. URL: <https://dspace.udpu.edu.ua/>

Застровський О. А., Застровська С. О., Зубач О. А., Пасик Л. А. Практикум з перекладу. 2021. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/28673/1/Praktykum2021.pdf>

Daróczy I. Merkmale und Funktionen von Okkasionalismen. *Acta Universitatis de Carolo Eszterházy Nominatae: Germanistische Studien*. 2020. Vol. 12. S. 95–114. URL: https://real.mtak.hu/120324/1/95_114_Dar%C3%B3czy.pdf

Duden. Neologismus. URL: <https://www.duden.de/rechtschreibung/Neologismus>

Duden. Okkasionalismus. URL: <https://www.duden.de/rechtschreibung/Okkasionalismus>

Gesellschaft für deutsche Sprache. Wort des Jahres. URL: <https://gfds.de/aktionen/wort-des-jahres/>

Herberg D. Neologismen der Neunzigerjahre. *Neues und Fremdes im deutschen Wortschatz: Aktueller lexikalischer Wandel* / [Hrsg. von G. Stickel]. Berlin, 2001. S. 89–104. URL: <https://books.google.de/books?hl=ru&lr=&id=yTKGDwAAQBAJ>

Kinne M. Neologismus und Neologismenlexikographie im Deutschen. *Deutsche Sprache*. 1996. Bd. 24. S. 327–358. URL: https://ids-pub.bsz-bw.de/frontdoor/deliver/index/docId/7423/file/Kinne_Neologismus_und_Neologismuslexikographie_im_Deutschen_1996.pdf

Rys L., Pasyk L., Bondarchuk O. Ausbau des Deutschen Wortschatzes durch Entlehnung. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. 2022. Вип. 13(81). С. 252–258. URL: <https://journals.oa.edu.ua/Philology/article/view/3530>

Siehr K.-H., Berner E. (Hrsg.). Sprachwandel und Entwicklungstendenzen als Themen im Deutschunterricht. Potsdam : Universitätsverlag Potsdam, 2009. URL: https://books.google.de/books?hl=uk&lr=&id=X_sAuLptWXAC

SPECIFICS OF TRANSLATING NEOLOGISMS IN CONTEMPORARY GERMAN

Maksym Hnidets

Master's student at the Department of German Philology
Lesya Ukrainka Volyn National University,
Lutsk, Ukraine
e-mail: maximhnidets@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-0325-7509>

Oksana Zubach

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of German Philology
Lesya Ukrainka Volyn National University
Lutsk, Ukraine
e-mail: subach@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1884-6875>

SUMMARY

The article is devoted to the study of the specifics of translating neologisms of contemporary German into Ukrainian. The relevance of the topic is determined by the intensive processes of lexical renewal of the German language in the context of digitalization, globalization and socio-cultural transformations, which daily generate new lexical units requiring adequate translation. Neologisms by their nature often lack established equivalents in the target language, carry pronounced cultural connotations and perform specific pragmatic functions, which makes their translation one of the most challenging tasks in contemporary translation practice. The article examines the theoretical foundations of neologism research: existing approaches to defining the concept of «neologism» are analyzed, the typology of new lexical units is considered, as well as the main reasons for their emergence in contemporary German. Special attention is paid to the ways of forming neologisms – compounding, derivation, borrowing, abbreviation and contamination. The specifics of translating new lexical units are investigated, taking into account their structural, semantic and pragmatic characteristics, including the concept of the pragmatic potential of the text and its influence on the choice of translation strategy. The main translation transformations used in rendering neologisms into Ukrainian are

examined: differentiation of meanings, concretization, generalization, antonymic translation, sense development, holistic transformation and compensation. We analyzed neologisms from the annual «Word of the Year» lists of the Society for the German Language for the period 2021–2025, their word-formation patterns are identified and the corresponding translation transformations are established. It is found that the dominant transformations are sense development and concretization, which is due to the predominantly non-equivalent nature of the units under study.

Key words: neologism, translation, German language, translation transformations, word formation, non-equivalent vocabulary, lexical innovation.

REFERENCES

Belykh O. M. (2014). *Praktyka perekladu z nimets'koi movy* [German Translation Practice]. Lutsk : P. P. Ivaniuk. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/handle/123456789/9557> [in Ukrainian].

Boiko Yu. V. (2017). Pragmatychny aspekt v perekladі khudozhnikh tekstiv [Pragmatic aspect in the translation of literary texts]. *Students'kyi pogl'ad na pereklad v suchasnomu sviti [A student's perspective on translation in the modern world]*. 2017. P. 17. URL: https://deps.snu.edu.ua/media/filer_public/2f/4c/2f4cf7b4-7084-466f-8489-e3e6fd1312da/zbirka_tez2017.pdf#page=17 [in Ukrainian].

Daróczy I. (2020). Merkmale und Funktionen von Okkasionalismen. *Acta Universitatis de Carolo Eszterházy Nominatae: Germanistische Studien*. 2020. Vol. 12. S. 95–114. URL: https://real.mtak.hu/120324/1/95_114_Dar%C3%B3czy.pdf [in German].

Duden. Neologismus. URL: <https://www.duden.de/rechtschreibung/Neologismus> [in German].

Duden. Okkasionalismus. URL: <https://www.duden.de/rechtschreibung/Okkasionalismus> [in German].

Gesellschaft für deutsche Sprache. Wort des Jahres. URL: <https://gfds.de/aktionen/wort-des-jahres/> [in German].

Ginka B. I. (2015). *Leksykologiya nimets'koi movy* [Lexicology of the German language]. Ternopil' : Navchal'na knyga – Bogdan. URL: <https://library.megu.edu.ua:9443/jspui/handle/123456789/4883> [in Ukrainian].

Gurs'kyi I. Yu., Avchinnikova G. D. (2024). Neologizmy v suchasni nimets'kii movi: spetsyfyka, prychny vynyknennia ta shliakhy poshyrennia [Neologisms in modern German: specifics, causes of occurrence and ways of spreading]. *Visnyk nauky ta osvity (Seria «Filologia») [Bulletin of Science and Education]*. № 11(29), pp. 269–278. URL: <https://dspace.udpu.edu.ua/bitstream/>

Herberg D. (2001). Neologismen der Neunzigerjahre. *Neues und Fremdes im deutschen Wortschatz: Aktueller lexikalischer Wandel* / [hrsg. von G. Stickel]. Berlin, 2001, S. 89–104. URL: <https://books.google.de/books?hl=ru&lr=&id=yTKGDwAAQBAJ> [in German].

Kinne M. (1996). Neologismus und Neologismenlexikographie im Deutschen. *Deutsche Sprache*. Bd. 24, S. 327–358. URL: https://ids-pub.bsz-bw.de/frontdoor/deliver/index/docId/7423/file/Kinne_Neologismus_und_Neologismuslexikographie_im_Deutschen_1996.pdf [in German].

Rys L., Pasyk L., Bondarchuk O. (2022). Ausbau des Deutschen Wortschatzes durch Entlehnung. *Naukovi zapysky Natsionalnogo universytetu "Ostroz'ka academia": seria «Filologia» [Scientific Notes of Ostroh Academy National University, Philology Series]*. Vol. 13(81), S. 252–258. URL: <https://journals.oa.edu.ua/Philology/article/view/3530> [in German].

Siehr K.-H., Berner E. (Hrsg.) (2009). Sprachwandel und Entwicklungstendenzen als Themen im Deutschunterricht. Potsdam: Universitätsverlag Potsdam. URL: https://books.google.de/books?hl=uk&lr=&id=X_sAuLptWXAC [in German].

Zastrovs'kyi O. A. At all. (2021). *Praktykum z perekladu [Practicum in Translation]*. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/28673/1/Praktykum2021.pdf> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 12.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

UDC 811.111'373'42-027.555:124.5

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.11>

AXIOLOGICAL VOCABULARY IN ENGLISH-LANGUAGE PUBLIC DISCOURSE

Alla A. Ishchuk

PhD (Philosophy), Associate Professor
at the Department of Germanic Languages and Intercultural Communication
Dragomanov Ukrainian State University,
Kyiv, Ukraine
e-mail: allaishchuck@hotmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7825-4295>
Scopus ID: 57410936700
ResearcherID: AAG-6178-2021

Olena M. Ishchuk

Associate Professor at the Department of General Studies
Ukrainian-American Concordia University,
Kyiv, Ukraine
e-mail: lesyaishchuk@uacu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4952-2080>
ResearcherID: ABG-5147-2021

SUMMARY

This study investigates how axiological vocabulary – lexical items encoding values and evaluative judgments – functions as a marker of public discourse in English. Drawing on four texts representing two genres (political speeches and opinion journalism) and two national contexts (the United States and the United Kingdom), the analysis identifies and categorises value-laden lexical items, examines their semantic and pragmatic functions, and compares patterns of usage across texts. The dataset comprises B. Obama's Selma anniversary address (2015), B. Johnson's COVID-19 broadcast (2020), a Guardian opinion article by J. Okundaye on intolerance in Britain (2026), and a Hill essay by H. Zeiger on civic values in the United States (2026). Using critical discourse analysis and the appraisal framework, the study conducts lexical-semantic,

thematic, and pragmatic-functional analyses. The findings show that axiological vocabulary clusters into coherent thematic fields shaped by genre, rhetorical purpose, and communicative situation. Four axiological modes are identified – affirming, balancing, critiquing, and reconciling – each corresponding to a different rhetorical orientation toward values. Evaluative language in public discourse is shown to function not merely descriptively but as a dynamic tool for constructing and negotiating moral and ideological meaning. The study contributes to English philology, discourse analysis, and media literacy by demonstrating how evaluative language adapts across genres and national contexts, offering a framework for comparative analysis of public discourse.

Keywords: *axiological vocabulary, evaluative language, public discourse, critical discourse analysis, appraisal framework, political speeches, opinion journalism*

Introduction. Public discourse is where societies negotiate what matters most. Political speeches, editorials, and opinion columns not only inform but also articulate evaluative positions. They tell audiences what is fair or unjust, courageous or cowardly, worthy of praise or condemnation. The words that carry these judgments – terms like *freedom, dignity, bigotry, or sacrifice* – constitute what linguists refer to as axiological vocabulary: lexical items that encode moral values, evaluative judgments, or ideological positions. While Anglophone scholarship more commonly uses the umbrella term evaluative language, the term *axiological vocabulary* is adopted here for its precision, referring specifically to the lexical level at which values are encoded.

Topicality. Such language shapes how audiences interpret events, perceive social actors, and form opinions on contested issues. Critical discourse analysis (CDA) has long recognised that language is not a neutral vehicle for information but a form of social action that reflects and reinforces ideological positions (Fairclough 1995; Van Dijk 2006). Within this tradition, value-laden words function as discursive markers – linguistic signals revealing the moral and ideological orientation of a text. (Lakoff 2004) has shown how framing political language around core moral concepts can reshape how audiences understand social reality. Appraisal theory (Martin & White 2005) offers further tools for analysing how speakers and writers deploy evaluative resources to align with or distance themselves from particular

positions, distinguishing between attitudinal meaning, dialogic positioning, and the grading of evaluative force.

Scholarly attention to evaluative language in media and politics has grown considerably (Bednarek 2006; Alba-Juez, Thompson 2014), yet certain gaps remain. Comparative work examining how value-laden language operates across both genres and national varieties of English is relatively scarce. Political speeches and opinion journalism share a broadly persuasive purpose, yet they deploy evaluative resources under different institutional constraints, for different audiences, and through different rhetorical conventions. These distinct communicative situations are likely to produce different evaluative strategies.

This study addresses that gap from the perspective of English philology, which is concerned not only with the structural properties of English but with how meaning is constructed in real communicative contexts. The findings also carry implications for media literacy and language education by highlighting how evaluative language frames public issues.

The **aim** of this study is to investigate how axiological vocabulary serves as a marker of public discourse in English, with attention to its semantic content, pragmatic effects, and variation across genres and national contexts. The following **objectives** have been set:

1) to identify and categorise value-laden lexical items in selected English-language public discourse texts representing political oratory and opinion journalism from the United States and the United Kingdom;

2) to analyse the semantic and pragmatic dimensions of the identified items – how they convey approval, disapproval, moral evaluation, and ideological positioning;

3) to examine patterns of usage across text types and national contexts, with particular focus on how different communicative situations produce distinct rhetorical orientations toward values.

Beyond identifying evaluative vocabulary, the study seeks to characterise the recurrent rhetorical orientations through which public texts engage with values – conceptualised here as axiological modes. This concept, developed inductively from the data, is introduced in the Results and Discussion section as a framework for cross-textual comparison.

The **research materials** comprise four texts representing two genres of public discourse across two national contexts. The political speech genre is represented by Barack Obama’s Remarks at the 50th Anniversary of the Selma to Montgomery Marches (2015), a commemorative address on civil rights and American identity, and Boris Johnson’s Prime Minister’s Address to the Nation on Coronavirus (2020), a crisis-management broadcast justifying public health restrictions. The opinion journalism genre is represented by Jason Okundaye’s “Minorities in Adverts Are Menaced, Footballers Observing Ramadan Are Boed. Is This the Britain We Want?”, published in *The Guardian* in March 2026, a critical commentary on rising racial and religious intolerance in Britain, and Hans Zeiger’s “America’s Collective Civic Values Outweigh Its Divisions”, published in *The Hill* in February 2026, a reflective essay on shared civic commitments in the United States.

The texts were selected according to three **criteria**: 1) each addresses a matter of public concern and contains a substantial density of explicitly value-laden language; 2) each represents a distinct communicative situation and rhetorical purpose – commemoration, crisis management, social critique, and civic reflection; and 3) together they form a balanced two-by-two matrix – two political speeches and two opinion articles, two American and two British texts – enabling systematic comparison across both genre and national context. All four texts engaged directly with questions of national identity and collective values, providing thematic comparability across the dataset. Each also received significant public attention at the time of its delivery or publication, ensuring that the analysed language operated within an active and consequential discursive context. The selected material spans the period 2015–2026. The texts are treated as instances of distinct communicative situations rather than as a diachronic sequence; the analytical focus is on how genre, rhetorical purpose, and national context shape evaluative language, not on historical change over time.

The study employs a qualitative methodology drawing on critical discourse analysis (Fairclough 1995) and the appraisal framework (Martin, White 2005). CDA provides the overarching

interpretive orientation, treating language choices as reflections and constructions of ideological positions. The appraisal framework serves as a sensitising framework for classifying evaluative resources, particularly within the domain of Attitude (Affect, Judgement, and Appreciation). The analysis was conducted in three stages: 1) lexical-semantic analysis – close reading of each text to identify evaluative lexemes and collocations on the basis of their capacity to convey positive or negative evaluation in context (Bednarek 2006); 2) thematic categorisation – grouping of the extracted items into semantic fields reflecting the dominant value orientations of each text, with items classified by evaluative polarity; and 3) pragmatic-functional and comparative analysis – examination of the discourse functions served by evaluative vocabulary in each text, followed by cross-textual comparison of evaluative density, dominant value fields, and rhetorical orientation toward values. Given the compact dataset, the analysis relies on close reading and representative examples rather than statistical frequency counts.

Specifically, a lexical item was treated as axiological if it met three converging criteria: its core meaning involved a judgment of moral worth, social desirability, or ideological value; it functioned evaluatively in context by positioning actors, events, or conditions as praiseworthy or blameworthy; and its removal or substitution would materially alter the evaluative orientation of the surrounding passage. No pre-existing lexicon was applied; identification relied on the analyst's semantic and pragmatic judgment, consistent with standard qualitative practice in CDA.

Results and Discussion. Close reading of the four texts revealed a wide range of axiological vocabulary across all sources. However, the density, thematic focus, and rhetorical deployment of value-laden language differed markedly between them.

B. Obama's Selma speech proved the most densely saturated, with over 40 distinct evaluative items identified across four semantic categories. B. Johnson's COVID-19 address contained a narrower range, concentrated around safety and duty. Among the opinion pieces, J. Okundaye's *Guardian* article was rich in negatively marked language – particularly terms of moral condemnation – while Zeiger's *Hill* essay was distinctive in

treating civic values both as its subject matter and as a rhetorical instrument.

These observations suggest a central pattern: evaluative vocabulary in public discourse rarely appears in isolation. Instead, it clusters into thematic fields shaped by genre, rhetorical purpose, and communicative situation.

The analysis first examined the semantic content of the identified vocabulary, then its pragmatic functions, before developing a comparative framework across the four texts. For this purpose, the items were grouped into thematic categories reflecting the dominant value orientations of each text.

The densest value field in B. Obama's speech (Obama 2015) centred on moral and social justice. Positively marked terms – *courage, justice, dignity, hope, freedom* – formed the evaluative backbone, interwoven with negatively marked counterparts naming historical wrongs: *the stain of slavery, the yoke of segregation, tyranny, wanton violence*.

A distinctive feature was axiological stacking – the chaining of multiple evaluative adjectives for cumulative effect. The phrase “*the idea of a just America and a fair America, an inclusive America, and a generous America*” exemplifies this strategy. As J. R. Martin and P. R. White (2005) note, such accumulation of attitudinal resources intensifies evaluative force and invites the audience into affective alignment with the speaker.

By contrast, B. Johnson's address (Johnson 2020) was organised around a different value field: safety and protection.

The virus itself was framed through strongly negative evaluative language – *the most vicious threat, invisible killer, devilish illness* – personifying the disease and casting the health crisis in quasi-wartime moral terms. This strategy aligns with what N. Fairclough (Fairclough 1995) describes as the ideological work of metaphor in public discourse: by casting the virus as a moral enemy, B. Johnson transformed a medical situation into a narrative of collective moral struggle.

A secondary value field centred on sacrifice and duty: *fortitude, bravery, devotion, self-sacrifice, everyday acts of kindness*. These terms reframed civic compliance as heroism – a strategy termed here axiological inflation, whereby routine behaviour (staying

home, following guidelines) is elevated through evaluative vocabulary to the status of moral virtue.

Turning to the opinion journalism genre, J. Okundaye's article (Okundaye 2026) presented tolerance as its primary value field but invoked it to highlight its erosion rather than its presence.

Positively marked terms (*tolerance, solidarity, compassion, unity*) appeared throughout, yet they consistently pointed to what was missing. The phrase "*intolerance is increasingly in vogue*" captures this precisely – a fashion metaphor applied to moral regression.

The article's most densely populated category was negatively marked discrimination vocabulary: *demonising, Islamophobia, racist abuse, hateful, open bigotry, the cruellest rhetoric, climate of terror and fear*. These formed an unbroken chain of condemnation directed at both social attitudes and political actors. As T. A. Van Dijk (Van Dijk 2006) argues, such explicit naming of discriminatory practices in media discourse serves not only an evaluative but also a delegitimising function – stripping those practices of any claim to normalcy.

H. Zeiger's essay (Zeiger 2026) was structured around civic and constitutional values: civic responsibility, defending freedom, following the Constitution, public-spiritedness, social responsibility. A notable lexical feature was the deliberate revival of archaic civic vocabulary – most strikingly public-spiritedness, a term associated with the American Founders, reintroduced as an aspirational ideal for contemporary politics. This historicising strategy anchored the essay's evaluative framework in constitutional tradition, lending its value claims the weight of institutional continuity.

Unlike the other three texts, where values were presented through a single authorial lens, H. Zeiger drew on survey data from the Beacon Project (More in Common 2026) to show how the same values are weighted differently across groups. For instance, "being patriotic" was endorsed as important by 73% of Republican respondents but only 52% of Democrats, while "protesting unfairness" was supported by 65% of Democrats versus 46% of Republicans. In the essay, these figures functioned less as statistical evidence than as an illustration of how the same

value terms carry different weight across political and generational groups.

Distinctively, the essay's negative evaluative markers – tribalism, fragmentation, political warfare, atomistic – targeted not opposing groups but abstract tendencies threatening civic cohesion. This distinguished Zeiger's negative vocabulary from that of the other three texts, where condemnation was directed at identifiable historical, biological, or political targets.

Beyond semantic content, the identified evaluative items served distinct pragmatic functions – shaping audience perception and positioning each text ideologically. In B. Obama's speech, evaluative vocabulary served primarily to legitimate a moral narrative. The marchers were constructed as embodiments of the highest American ideals, and the audience was positioned as their heirs – moral agents with an obligation to act. A particularly powerful strategy was axiological redefinition: the reassignment of familiar value terms to new meanings. Patriotism was redefined not as uncritical loyalty but as willingness to challenge the nation – “what greater form of patriotism is there than the belief that America is not yet finished” (Obama 2015). As G. Lakoff (Lakoff 2004) observes, the power to redefine a value term is the power to reshape the moral frame through which an issue is understood.

B. Johnson's speech faced a distinct pragmatic challenge: justifying restrictions on freedom while maintaining trust. This produced a strategy of axiological subordination – the temporary ranking of one core value below another.

Freedom was named explicitly at the outset (“*restrictions on their freedom – your freedom*”) and acknowledged as a fundamental value. Yet it was positioned as necessarily yielding to safety. The phrase “*it would be madness now to throw away that achievement*” illustrates how negative evaluation (*madness*) foreclosed dissent, framing any challenge to restrictions as irrational rather than principled.

Simultaneously, the language of sacrifice (*your effort and sacrifice, the fortitude of the elderly, incredible bravery*) validated compliance, transforming obedience into something noble. This dual strategy – restricting freedom while honouring those who accept

the restriction – represents a pragmatic balancing act less visible in the other texts. Together, axiological subordination and axiological inflation formed a complementary pair: the first managed the conflict between values, while the second compensated for the cost of compliance by elevating it morally.

J. Okundaye employed evaluative vocabulary not to celebrate values or justify policy but to indict a perceived moral failure in British political life.

The article's most distinctive strategy was meta-axiological critique: quoting the value-laden language of others to expose its hollowness. When Keir Starmer is cited calling Britain “a proud, tolerant and diverse country”, the axiological stacking is not endorsed – it is held up for scrutiny, with the surrounding argument showing these claimed values are contradicted by the government's own actions. Similarly, when words like *swamped* and *colonised* are quoted from other figures, they are presented as value-laden language deployed not to affirm ideals but to dehumanise.

This meta-level engagement distinguishes the article from the political speeches, where values are presented more directly and less reflexively.

A further dimension of this strategy was the implicit ranking of public figures by their moral authority to speak on values. Through evaluative vocabulary, the article established a hierarchy of credibility – from sincere but powerless voices, through hollow official rhetoric, to language used to dehumanise.

Zeiger's essay used evaluative vocabulary not to advocate or condemn but to reconcile. The text sought to demonstrate that Americans share more evaluative common ground than polarised debate suggests.

Value-laden language served both descriptive and prescriptive purposes: the essay described which values different groups endorse, then shifted register to urge *tolerance and forbearance*, *mutual respect*, and *social responsibility* as the appropriate response to disagreement. This movement from description to prescription is notable: the essay used evaluative vocabulary to discuss evaluative commitments. Values thus became simultaneously its object of analysis and its rhetorical instrument. The pragmatic effect was

conciliatory, normalising value disagreement rather than framing it as crisis.

Broader patterns emerged when the four texts were compared directly. The political speeches exhibited higher concentrations of value-laden vocabulary than the opinion articles, particularly B. Obama’s address – consistent with M. Bednarek’s (2006) observation that evaluative language clusters more densely in texts designed for persuasive impact. The opinion articles distributed evaluative content more unevenly, interspersing value judgments with factual reporting (J. Okundaye) or survey data (Zeiger). This suggests that genre conventions influence not only whether evaluative vocabulary appears but how densely and consistently it is deployed.

As introduced earlier, each text engaged with values in a distinctly different way. These orientations – termed axiological modes in this study – are summarised in Table 1.

Table 1

Axiological Modes Across the Four Texts

	Affirming (Obama)	Balancing (Johnson)	Critiquing (Okundaye)	Reconciling (Zeiger)
Rhetorical orientation	Values celebrated as defining national identity	Competing values weighed; one temporarily prioritised	Values invoked to expose their absence or betrayal	Shared values identified across divides
Dominant value field	Moral and social justice	Safety and civic duty	Tolerance and discrimination	Civic responsibility and constitutional ideals
Key evaluative strategy	Axiological stacking; axiological redefinition	Axiological subordination; axiological inflation	Meta-axiological critique	Descriptive-prescriptive evaluative structure
Direction of negative evaluation	Historical injustice (tyranny, stain, yoke)	Biological threat (vicious, devilish, killer)	Political actors and social attitudes (bigotry, demonising)	Abstract social tendencies (tribalism, fragmentation)
Audience positioned as	Heirs to a moral legacy	Dutiful citizens making sacrifices	Witnesses to moral decay	Members of a shared civic project
Genre	Commemorative political speech	Crisis-management address	Critical opinion journalism	Reflective/analytical opinion essay

These modes produce different relationships between text and audience. Affirming invites identification with a shared moral heritage. Balancing asks the audience to accept a temporary evaluative hierarchy. Critiquing compels recognition of hypocrisy. Reconciling offers the reassurance that common ground persists beneath disagreement. Each mode therefore represents not only a textual pattern but also a distinct way of engaging audiences through evaluative language.

This framework may prove applicable beyond the present dataset. T. A. Van Dijk (Van Dijk 2006) has noted that ideological discourse operates through the systematic foregrounding of positive self-representation and negative other-representation – a pattern visible in all four modes, though realised differently in each. The variation in targets of negative evaluation supports this model. What the present analysis adds is that the nature of the target – historical, biological, political, or abstract – shapes the form of condemnation and serves as a reliable indicator of each text's ideological orientation and genre conventions.

Both American texts drew on values associated with the US political tradition – *freedom, patriotism, the Constitution, self-government*. The British texts engaged more with *tolerance, solidarity*, and collective resilience. This broadly reflects what N. Fairclough (Fairclough 1995) describes as the embedding of discourse within culturally specific ideological formations – the available vocabulary of values is partly shaped by national political traditions and their canonical reference points.

Yet the communicative situation – the occasion, audience, and rhetorical challenge – appeared to shape evaluative vocabulary more directly than nationality alone. B. Obama and J. Okun-daye, writing in different countries and genres, both engaged extensively with racial justice. B. Johnson and H. Zeiger, despite their shared Anglophone context, constructed almost entirely different value fields. This suggests that while national context provides a repertoire of available evaluative resources, it is the specific discursive situation that determines which resources are activated and how they are deployed.

Conclusions. This study examined how axiological vocabulary marks public discourse in English, focusing on its

semantic content, pragmatic effects, and variation across genres and national contexts.

Axiological vocabulary does not appear randomly in the analysed texts. It organises into coherent thematic fields shaped by communicative situation: moral and social justice (B. Obama), safety and civic duty (B. Johnson), tolerance and discrimination (J. Okundaye), civic responsibility and constitutional ideals (H. Zeiger).

At the pragmatic level, evaluative vocabulary served distinct functions: legitimating a moral narrative, justifying restrictions on freedom, exposing political hypocrisy, and reconciling civic disagreements. These functions were captured through the concept of axiological modes – affirming, balancing, critiquing, and reconciling – proposed here as a framework for understanding how public discourse engages with values.

Genre conventions significantly influenced the density and patterning of value-laden language, with political speeches exhibiting denser, more concentrated evaluation than opinion journalism. The direction of negatively marked vocabulary also proved analytically productive: each text condemned a different target – historical injustice, a biological threat, political actors, or abstract social tendencies – and this targeting served as a reliable indicator of ideological orientation.

These findings have implications across several areas. In discourse analysis and sociolinguistics, axiological vocabulary merits close comparative attention as a structural feature marking genre, ideology, and rhetorical purpose. Although the axiological modes were developed on a compact dataset, they may provide a transferable framework for analysing a broader range of public discourse. In English philology, the study demonstrates how a single language system produces different evaluative textures depending on context. For media literacy and language education, the findings highlight the importance of recognising how evaluative language frames issues, positions audiences, and encodes ideological stances.

The study has limitations. The dataset is compact, the analysis qualitative and interpretive, and the proposed axiological modes were derived inductively from a specific set of texts. Future

research might expand the dataset to include parliamentary proceedings, broadcast interviews, or social media discourse, and employ mixed methods combining qualitative analysis with corpus-linguistic tools. A diachronic dimension – tracing how axiological vocabulary shifts over time – and a cross-linguistic perspective extending beyond Anglophone contexts would also be productive avenues.

This study demonstrates that axiological vocabulary is not merely descriptive but a dynamic tool through which public discourse constructs and negotiates moral and ideological meaning.

REFERENCES

Alba-Juez L., Thompson G. (2014). *Evaluation in Context*. Amsterdam: John Benjamins.

Bednarek M. (2006). *Evaluation in Media Discourse: Analysis of a Newspaper Corpus*. London : Continuum.

Fairclough N. (1995). *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. London: Longman.

Johnson B. (2020). Prime Minister's statement on coronavirus (COVID-19): 10 May 2020. *GOV.UK*. URL: <https://www.gov.uk/government/speeches/pm-address-to-the-nation-on-coronavirus-10-may-2020> (date of access: 4 March 2026).

Lakoff G. (2004). *Don't Think of an Elephant! Know Your Values and Frame the Debate*. White River Junction, Vermont : Chelsea Green Publishing.

Martin J. R., White P. R. R. (2005). *The Language of Evaluation: Appraisal in English*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

More in Common (2026). *The Beacon Project: Civic Responsibility in America*. URL: <https://www.moreincommon.com> (date of access: 4 March 2026).

Obama B. (2015). Remarks by the President at the 50th Anniversary of the Selma to Montgomery Marches. *The White House, Office of the Press Secretary*, 7 March 2015. URL: <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2015/03/07/remarks-president-50th-anniversary-selma-montgomery-marches> (date of access: 4 March 2026).

Okundaye J. (2026). Minorities in adverts are menaced, footballers observing Ramadan are booed. Is this the Britain we want? *The Guardian*, 3 March 2026. URL: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2026/mar/03/minorities-adverts-menaced-footballers-observing-ramadan-booed-britain> (date of access: 4 March 2026).

Van Dijk T. A. (2006). Discourse and manipulation. *Discourse & Society*, 2006, 17(3), pp. 359–383. <https://doi.org/10.1177/0957926506060250>

Zeiger H. (2026). America's collective civic values outweigh its divisions. *The Hill*, 10 February 2026. URL: <https://thehill.com/opinion/campaign/5730139-shared-commitments-american-majority/> (date of access: 4 March 2026).

АКСІОЛОГІЧНА ЛЕКСИКА В АНГЛОМОВНОМУ ПУБЛІЧНОМУ ДИСКУРСІ

Алла А. Іщук

кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри германських мов
і міжкультурної комунікації

Український державний університет імені Михайла Драгоманова,
Київ, Україна

e-mail: allaishchuck@hotmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7825-4295>

Scopus ID: 57410936700

ResearcherID: AAG-6178-2021

Олена М. Іщук

доцент кафедри загальноосвітніх дисциплін

Українсько-американський університет Конкордія,
Київ, Україна

e-mail: lesyaishchuk@uacu.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4952-2080>

ResearcherID: ABG-5147-2021

АНОТАЦІЯ

У дослідженні аналізується функціонування аксіологічної лексики – одиниць словника, які виражають цінності та оцінні судження – як маркера публічного дискурсу англійською мовою. На матеріалі чотирьох текстів, що представляють два жанри (політичні промови та публіцистика) і два національні контексти (США та Великобританія), здійснено ідентифікацію та класифікацію оцінних лексичних одиниць, проаналізовано їхні семантичні й прагматичні функції та зіставлено моделі вживання в різних текстах. Матеріалом слугують: промова Обами з нагоди 50-річчя маршів із Сельми до Монтомери (2015), телезвернення Джонсона щодо COVID-19 (2020), стаття Окундає в «The Guardian» про нетерпимість у Британії (2026) та есе Цайгера в «The Hill» про громадянські цінності в США (2026). Із застосуванням критичного дискурс-аналізу та теорії оцінювання здійснено лексико-семантичний, тематичний та прагматико-функціональний аналізи. Встановлено, що аксіологічна лексика групується в когерентні тематичні поля, зумовлені жанром, риторичною метою та комунікативною ситуацією. Виокремлено чотири аксіологічні модуси (афірмативний, балансуючий, критичний і примирювальний), кожен із яких відповідає певній риторичній настанові щодо цінностей. Доведено, що мова оцінювання у публічному дискурсі функціонує не лише дескриптивно, але і як динамічний інструмент конструювання та узгодження

морального й ідеологічного змісту. Дослідження робить внесок в англійську філологію, дискурс-аналіз та медіаграмотність, демонструючи, як мова оцінювання адаптується залежно від жанру та національного контексту, та пропонуючи схему для порівняльного аналізу публічного дискурсу.

Ключові слова: аксіологічна лексика, мова оцінювання, публічний дискурс, критичний дискурс-аналіз, теорія оцінювання, політичні промови, публіцистичні статті.

ЛІТЕРАТУРА

Alba-Juez L., Thompson G. Evaluation in Context. Amsterdam : John Benjamins, 2014. 418 p.

Bednarek M. Evaluation in Media Discourse: Analysis of a Newspaper Corpus. London : Continuum, 2006. 272 p.

Fairclough N. Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language. London : Longman, 1995. 265 p.

Johnson B. Prime Minister's statement on coronavirus (COVID-19): 10 May 2020. *GOV.UK*. URL: <https://www.gov.uk/government/speeches/pm-address-to-the-nation-on-coronavirus-10-may-2020> (дата звернення: 4 березня 2026 р.).

Lakoff G. Don't Think of an Elephant! Know Your Values and Frame the Debate. White River Junction, Vermont: Chelsea Green Publishing, 2004. 169 p.

Martin J. R., White P. R. R. The Language of Evaluation: Appraisal in English. Basingstoke : Palgrave Macmillan, 2005. 278 p.

More in Common. *The Beacon Project: Civic Responsibility in America*. 2026. URL: <https://www.moreincommon.com> (дата звернення: 4 березня 2026 р.).

Obama B. Remarks by the President at the 50th Anniversary of the Selma to Montgomery Marches. *The White House, Office of the Press Secretary*, 7 March 2015. URL: <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2015/03/07/remarks-president-50th-anniversary-selma-montgomery-marches> (дата звернення: 4 березня 2026 р.).

Okundaye J. Minorities in adverts are menaced, footballers observing Ramadan are booed. Is this the Britain we want? *The Guardian*, 3 March 2026. URL: <https://www.theguardian.com/commentisfree/2026/mar/03/minorities-adverts-menaced-footballers-observing-ramadan-booed-britain> (дата звернення: 4 березня 2026 р.).

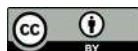
Van Dijk T. A. Discourse and manipulation. *Discourse & Society*, 2006, 17(3), pp. 359–383. <https://doi.org/10.1177/0957926506060250>

Zeiger H. America's collective civic values outweigh its divisions. *The Hill*, 10 February 2026. URL: <https://thehill.com/opinion/campaign/5730139-shared-commitments-american-majority/> (дата звернення: 4 березня 2026 р.).

Дата першого надходження статті до видання: 10.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

UDC 811.161.2'

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.12>

THE PHONETIC-PHONOLOGICAL SYSTEM OF THE UKRAINIAN LANGUAGE IN HISTORICAL DISCOURSE

Halyna V. Kocherha

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor
at the Department of Ukrainian Linguistics and Applied Linguistics
Bohdan Khmelnytskyi Cherkasy National University,
Cherkasy, Ukraine
e-mail: kocherga_galina@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1000-3427>

SUMMARY

Introduction. *The article examines the formation and development of the phonetic-phonological system of the Ukrainian language in a historical aspect. The main stages of the formation of the sound system of the Ukrainian language from the Proto-Slavic period to the modern Ukrainian language are analyzed. Special attention is paid to the phonetic processes that influenced the formation of the modern phonological system of the Ukrainian language, in particular, changes in vowels and consonants, the phenomena of reduction, palatalization and alternation of sounds.*

The purpose of the study is to identify the features of the formation and development of the phonetic-phonological system of the Ukrainian language in historical discourse, as well as to determine the main phonetic processes that influenced the formation of the modern sound structure of the language.

The research **methodology** is outlined by the comprehensive use of methods used in modern linguistics, in particular descriptive, structural, comparative-historical methods of studying the phonetic-phonological system of the Ukrainian language in historical discourse.

Results. *The marker of the phonetic-phonological system of the Ukrainian language in the diachronic aspect and the role of the law of open syllable in this process are established. The decline of reduced vowels, palatalization processes, changes in the system of vowels and consonants, as well as various phonetic alternations of the Proto-Slavic and Old Ukrainian periods are characterized. It has been proven that all these processes contributed to the formation of the modern sound system of the Ukrainian language, which is*

characterized by a wealth of phonological oppositions and a clear structural organization.

The research material gives grounds to assert that the phonetic-phonological system of the Ukrainian language was formed on the basis of the Proto-Slavic linguistic heritage. The Proto-Slavic language was characterized by a developed system of vowel and consonant phonemes, including reduced vowels (the so-called ъ and ь), reflexes of which played an important role in the phonological structure of the Ukrainian word. It is evident that in the process of historical development, changes occurred in both the system of vowels and consonants. In particular, new phonemes were formed, the methods of their implementation changed, and the system of phonological oppositions expanded. A significant role in these processes was played by assimilation, dissimilation, simplification of consonant groups, alternation of sounds, etc.

Key words: *Ukrainian language, phonetics, phonology, historical phonetics, phoneme, sound system, language evolution.*

Introduction

Relevance. The issues of the historical evolution of the phonetic-phonological system of the Ukrainian language require further comprehensive understanding taking into account modern linguistic approaches, which serves as the **relevance** of the study.

The phonetic-phonological system is one of the main components of any language, since it determines the organization of sound units, their functioning and interaction in speech. The study of the historical development of the sound system of the Ukrainian language allows us to understand more deeply the patterns of its formation, the evolution of the phonemic composition and the specifics of the modern phonological structure.

The formation of the phonetic-phonological system of the Ukrainian language took place over a long historical period and was determined by both intralinguistic regularities and external factors associated with historical, social and cultural processes. **The purpose of the study** is to identify the features of the formation and development of the phonetic-phonological system of the Ukrainian language in historical discourse, as well as to determine the main phonetic processes that influenced the formation of the modern sound structure of the language.

Methodological principles of the study: the descriptive method is used to systematize and characterize the phonetic and phonological phenomena of the Ukrainian language. It allows you

to describe the composition of phonemes, their articulatory and acoustic properties, positional variants and patterns of functioning; the phonological (structural) method is aimed at establishing systemic relationships between phonemes, determining their differential features, analyzing oppositions and phonological correlations in the language system; the method of distributive analysis makes it possible to study the distribution of phonemes in different positions of a word and syllable, to determine the patterns of their functioning and positional variants; the method of minimal pairs is used to establish the phonemic status of sounds by comparing words that differ in only one sound and have different meanings; the comparative method allows you to compare the phonetic and phonological features of the Ukrainian language with other languages or with different stages of its development, which helps to identify specific features of the system; Elements of acoustic analysis are used to study the physical characteristics of speech sounds (frequency, duration, intensity), which helps to more accurately describe their phonetic nature. Research methods: phonetic transcription of speech material; analysis of phonemic oppositions; classification of sounds by articulatory and acoustic features; analysis of positional and combinatorial changes of sounds; generalization and systematization of research results allow for a comprehensive study of the phonetic-phonological system of the Ukrainian language and the identification of patterns in its functioning.

Results

The problem of historical phonetics and phonology of the Ukrainian language has been studied by many domestic linguists. A significant contribution to the study of the historical development of the sound system has been made by such scientists as O. O. Potebnya, A. Yu. Krymsky, I. I. Ohienko, G. Y. Shevelov and others. Their works are devoted to the reconstruction of the Proto-Slavic sound system, the study of phonetic changes in East Slavic languages and the formation of the phonological structure of the Ukrainian language. The Proto-Slavic language is reconstructed through the comparative-historical study of Slavic languages with the involvement of typological data. Its study was carried out by G. P. Pivtorak, V. G. Sklyarenko,

M. Nakonechny, M. A. Zhovtobryukh, Yu. O. Karpenko, N. I. Totska, L. A. Bulakhovsky, O. S. Melnychuk, E. K. Tymchenko, A. Schleicher, I. A. Baudouin de Courtenay, A. Leskin, V. Yagych, T. Lehr-Splavinsky, J. Rozvadovsky, N. Van-Wijk, F. Miklosych, A. Meillet, and others.

The phonetic-phonological system of the modern Ukrainian literary language is the result of long-term and multifaceted changes in the sound system of the historical predecessors of the Ukrainian language, in particular, Proto-Slavic, which inherited the phonetic system of the ancient Indo-European language, and there are many that arose later - in the era of dialect consolidation, during the period of the existence of the language of the Ukrainian people or the Ukrainian national language (Zhylyko1963: 27–35).

One of the key patterns of phonetic changes is the tendency to simplify articulation, which is realized through assimilation, dissimilation, reduction and elision of sounds. For example, assimilative processes in the Ukrainian language contribute to the coordination of consonants by voicing/deafness or softness/hardness, which facilitates pronunciation and increases the pace of speech. At the same time, dissimilation performs the opposite function – it prevents excessive similarity of sounds, ensuring clarity of perception (Shevelov 1979).

Proto-Indo-European had a branched system of vowels, which differed in their quality and duration: In its system of vocalism (vowels), short and long sounds were distinguished. Among them are monophthongs, diphthongs and syllable-forming sonants, namely: monophthongs: short – [*ā], [*ō], [*ū], [*ī], [*ē], довгі – [*ā̄], [*ō̄], [*ū̄], [*ī̄], [*ē̄]; diphthongs: short – [*ē̄i], [*ē̄u], [*ā̄i], [*ā̄u], [*ō̄i], [*ō̄u], long – [*ē̄i], [*ē̄u], [*ā̄i], [*ā̄u], [*ō̄i], [*ō̄u]; syllable-forming sonants: short – [*ṝ], [*ṝ̄], [*ṝ̄̄], [*ṝ̄̄̄], long – [*ṝ̄̄̄̄], [*ṝ̄̄̄̄̄].

The following sounds probably functioned in the consonant system (there is no consensus in linguistic science on the number of consonants in the Proto-Indo-European language): labial – [*b], [*p], [*bh], [*ph], [*u]; anterior lingual – [*d], [*t], [*s] – dental; [*dh], [*th] – inspiratory dental, [*n], [*m] – nasal, [*r], [*l] – smooth; mid-tongued – [*j]; posterior lingual – [*g],

[*k], [*gh], [*kh] – pure, [*g^u], [*k^u], [*g^{uh}], [*k^{uh}] – labialized, [*gʲ], [*kʲ] – semipalatalized. The system of Proto-Indo-European vocalism and consonantism underwent qualitative and quantitative changes during its historical development, as a result of which a new phonetic-phonological system of the Proto-Slavic language appeared, which, in turn, also underwent significant historical changes, the consequences of which are also present in the modern Ukrainian language (Zalesky 1985: 10–17).

In the history of the Proto-Slavic language, processes began to occur that led to phonetic changes in the structure of the Proto-Slavic syllable. G. Y. Shevelov makes assimilation evident in consonant clusters + j: “...a new doubling could develop on the basis of the compounds cʹ+j only after the decline of period, since it affected only softened consonants, and labial consonants, unlike mid-palatal consonants, fell out of the influence of this trend, so its onset had to occur after the hardening of labial consonants at the end of the syllable” (Shevelev 2002: 629).

The law of the open syllable is a phonetic law that operated in the Proto-Slavic, Old Slavonic, and Old Russian languages, according to which a syllable necessarily ended in a vowel or a syllable-forming sonant, and the sounds within it were arranged from the least loud to the most loud, for example: **pb-sa-ti*, Old Slav. *nu-ca-mu*, Ukr. *nu-ca-mu*; **bor-da*, Old Slav. *бра-да*, Ukr. *бо-ро-да*. It caused such important phonetic changes as the decline of consonants at the end of words, the development of prosthetic consonants, the movement of syllable boundaries, simplification, assimilation (assimilation of consonants before *j, which gave the Proto-Slavic language palatal consonants) and dissimilation changes in consonant groups, monophthongization of diphthongs, formation of nasal vowels and syllable-forming sonants (Ziniakova, Ponomarenko 2017).

A historical phonetic phenomenon caused by the action of the law of the open syllable is the decline of ultra-short reduced vowels [ɨ], [ɛ]. Historically, Proto-Slavic short [*ɨ], [*ɛ] have undergone reduction, turning into ultra-short reduced vowels [ɨ̣], [ɛ̣], for examples: *сѣнь*, *мѣхъ*, *гость*. “Many phonetic changes associated with the decline of reduced ones were pan-Slavic, but a significant number of these changes in different

Slavic areas produced distinctive results that became new distinctive features of individual Slavic languages” (Pivtorak 2015: 391). Decline of the ultrashort vowels [ɨ], [ʲ] in a weak position led to the emergence of new patterns in syllable division, since the consonant that stood before the reduced one and formed a syllable with it, now moved to the previous syllable and closed it: *кѣ-ни-жѣ-ка* → *книж-ка*, *правѣ-да* → *прав-да*, *сѣ-нѣ* → *сон*, *са-дѣ* → *сад*. In this regard, the number of syllables in a word decreased and new closed syllables were formed, and the law of the arrangement of sounds in a syllable according to their increasing sonority ceased to apply (Shevelov 1964).

Due to vocalization of the strong reduced vowels [ɨ], [ʲ], except for the old vowels inherited from the Proto-Slavic period [ʲo], [ʲe], or they are also called etymological: *воза*, *ночі*, *села*, *меду*, new words also appeared in the ancient Kyivan dialect [o], [e], so-called secondary (from Latin *secundus* – second), secondary: *овѣсѣ* → *овес*, *сѣнѣ* → *сон*, *шѣвѣць* → *швець*, *сѣтънѣ* → *сотня*, *орѣль* → *орел*, *пѣськѣ* → *пѣсок*. Ultrashort reduced vowels [ɨ], [ʲ] in different forms of the same word or in related words could be strong and weak, therefore, in one position they turned into vowels of full formation [o], [e], and in the second – they disappeared, which led to the emergence of a phonetic phenomenon in the modern Ukrainian language – the alternation of secondary vowels [o], [e] with [ш]: *сон* – *сна*, *орел* – *орла*, *женець* – *женця* etc. In old Ukrainian monuments, the alternation of [o], [e] with [ø], which arose as a result of the decline of ultra-short reduced vowels [ɨ], [ʲ] in weak positions and their vocalization in strong ones, is observed quite often: *вітер* – *вітряний*, *вѣрен* – *вѣрно*, *овесѣ* – *вовса*, *гривенѣ* – *гривна*, *гоню* – *прогнати*, *старець* – *старицю*, *праведный* – *правду*, *вогонѣ* – *вогню*, *вітер* – *вітру*, *зоветсѣ* – *прозвасѣ*, *сто* – *сотий* etc. Having arisen as a phonetic phenomenon, the alternation of /o/, /e/ with [ø] began to be realized at the morphological level, performing one of the functions in the creation of new word forms and new words, that is, it acquired a morphological meaning (Karpenko, Bondar, Mykutyń-Druzhynets 2006: 37).

To the decline of the reduced [ɨ], [ʲ] in combinations of several consonants it could only be at the beginning of a syllable.

In a two-sound combination, only fricative + sonorous, plosive + sonorous, voiced fricative + voiced plosive, voiceless fricative + voiceless plosive were combined. For example: *сло-во, сте-на, гне-здо, тра-ва*. Due to the decline of reduced vowels [ъ], [ь] a number of new consonant combinations were formed. Some of them turned out to be difficult to pronounce and therefore began to be simplified. As is known, three sound combinations were simplified, the middle consonant of which was a penetrating one [д] or [т], and the final one is sonorous [н], [л] or affricate [ц]: [здн] → [зн] – *поздно* → *пѣздно* → *пѣзно* → *пѣзно*; [жд'н] → [жн] – *кожьдъний* → *кожьд'ний* → *кожний*; [ст'н] → [сн] – *радостно* → *радѣст'но* → *радѣсно* → *радѣсно*; *чьстьний* → *чест'ний* → *чесний*; [ст'л] → [сл] – *стьлати* → *ст'лати* → *лати*; [рд'ц] → [рц] – *сърдьце* → *серд'це* → *серце*; [ст'ц] → [сц] – *мъстьце* → *мъст'це* → *мъсце* → *місце*. There was also a simplification of three-sound combinations, in which two sonorants stood side by side: [сл'н] → [сн] – *масльний* → *масл'ний* → *масний*; [лн'ц] → [нц] – *сълньце* → *солн'це* → *сонце*; [рн'ч] → [нч] – *гърньчарь* → *горн'чар* → *гончар*. In the Old Kyivan dialect, as a result of the decline of reduced [ъ], [ь], not only did groups of consonants become simpler, but new consonants were also inserted into them.

The operation of the law of the open syllable according to the principle of ascending sonority caused changes in the consonant groups of the Proto-Slavic language, which was inherited from the Indo-European base language and clarified in the Old Slavonic language. In consonant groups, one or two consonants within one syllable were simplified. The most commonly used consonant groups that underwent simplification were: 1) *bs, *ps, *ds, *ts, *ss → [c]: *grě-bsъ → *grē-sъ → ст.-сл. грѣ-сѣ; *ǫ-psā → ст.-сл. о-са; *vě-dsъ → vē-sъ → ст.-сл. → вѣ-сѣ; *mě-tsъ → *mē-sъ → ст.-сл. мѣ-сѣ; 2) *bt, *pt, *kt → [t]: *grě-btī → ст.-сл. гре-ти; *tě-ptī → ст.-сл. те-ти; *pen-ktъ → ст.-сл. пѣ-тъ; 3) *bn, *pn, *dn, *tn → [n]: *gū-bnon-tī → ст.-сл. съ-гы-нж-ти; *pren-dnon-tī → ст.-сл. прѣ-нж-ти; *svī-tnon-tī → ст.-сл. о-свь-нж-ти; 4) *dm, *tm → [m]: *dā-dmъ → ст.-сл. да-мь; *vě-rtmen → ст.-сл. врѣ-мѣ; 5) *dl, *tl → [l]: *vě-dlъ → ст.-сл. вѣ-лъ; *mě-tlъ → ст.-сл. мѣ-лъ; 6) *bv →

[б]: *ǫ-bvor-tī-tī → ст.-сл. о-бра-ти-ти; *ǫ-bvol-kǫ → ст.-сл. о-бла-ко; 7) *skn → [сн]: *tī-sknon-tī → ст.-сл. ти-снж-ти; 8) *kst → [ст]: *rē-kste → ст.-сл. рѣ-сте.

The simplification of consonant clusters was accompanied by assimilative and dissimilative phonetic processes. Assimilation (from the Latin *assimilatio* – assimilation) of consonant sounds by voicelessness/voicedness, hardness/softness was carried out by the transition of voiced consonants to voiceless in positions before voiceless consonants and the change of hard consonants to soft before soft consonants (Brakhnov 1970: 58). For example: 1) *jъz-su-šī-tī → ст.-сл. и-ссоу-ши-ти (voiced consonant *z before voiceless *s has changed into voiceless *s) → *и-ссоу-ши-ти* (the consonant cluster *cc* simplified into a consonant *c*); 2) *mǫ-gtī → *mǫ-ktī → ст.-сл. мо-шти (voiced consonant *g before voiceless *t became voiceless). Dissimilation (from Latin *dissimilatio* ‘separation’) of consonant sounds extended to groups of consonants, when through dissimilation by the method of formation the first punctuating consonant changed to a fricative, which corresponded to the principle of ascending sonority, the tendency towards which was decisive in the phonetic structure of words of the Proto-Slavic language: 1) *dt → *tt → *st: *vǫ-dtī → *vǫ-ttī → *vǫ-stī → ст.-сл. ве-сти; 2) *tt → *st: *mǫ-ttī → ст.-сл. ме-сти; *ple-ttī → *ple-stī → ст.-сл. пле-сти.

The process of the decline of reduced vowels in the 11th century was an accumulator of certain phonetic phenomena in word syllables: 1) within one syllable, groups of consonants appeared, with which the syllable began: *бн, нн, дн, тн, дл, тл, пс: пти-ца, все-гда, се-дло, коу-пно, жи-тни-ца, свѣ-тла*; 2) processes of assimilation of consonant sounds according to voicedness/voicelessness appeared: *ль-гѣ-ка → ль-гка → ль-кка → ль-кѣка*; 3) assimilation based on the hardness/softness of consonant sounds: *скрѣ-бѣ-на → скрѣ-бна* (consonant [б] before a front vowel it was semi-softened, and after the decline of reduced vowels in the position before a hard consonant it lost its positional semi-softening).

The simplification of consonant groups is illustrated by verb form and word formation. For example, in the forms

of the first person singular and plural, as well as the second person singular of athematic verbs, the result of the reduction of the consonant group is evident: **vĕděti* – the first person singular **vĕdmь* → ст.-сл. *вѣмь*, the second person singular **vĕdsi* → ст.-сл. *вѣси*, the first person plural **vĕdmь* → *вѣмь*; **dadti* – the first person singular **dadmь* → ст.-сл. *дамь*, the second person singular **dadsi* → ст.-сл. *даси*, I the first person plural **dadmь* → ст.-сл. *дамь*. It is noteworthy that in the forms of the third person singular a group of consonants **dt* → **st* appeared. For example, **dadti* → **dastь*. According to researchers, this dissimilation process took place even before the law of open composition came into effect: comp. **vedti* → **vesti* → ст.-сл. *всс-ми* ~ Lith. *vèsti*; **metti* → ст.-сл. *мсс-ми* ~ Lith. *mès-ti* etc.

The simplification of consonant groups occurred due to the decline of one of the elements of the compound, sometimes this process was accompanied by a previous lengthening of the vowel compound. An example is the creation of forms of the archaic sigmatic aorist from verbs with an infinitive base on a consonant: ст.-сл. *вєсти* ← **vedti* (the first person singular **ved-s-om* → **vĕd-sь* → **vĕsь* → ст.-сл. *вѣсь*, the first person plural ст.-сл. *вѣсомь* etc.); ст.-сл. *бости* ← **bodti* (the first person singular **bod-s-om* → **bōd-sь* → **basь* → ст.-сл. *бась*); ст.-сл. *чьсти* ← **kitti* (the first person singular **kīt-s-om* → **čīt-sь* → **čisь* → ст.-сл. *чись*). It is noteworthy that the verb segments inherited from the Common Slavic era are most clearly expressed in the Old Slavic verb system, and in the course of the development of individual Slavic languages, they underwent changes, which gave rise to the emergence of parallel synonymous verb types with modified phonetic changes. For example, the South Slavic and West Slavic movement of the type **-ajō*, **-aješi*, **-ati* to the type of **-m*, **-š*, **-ati*: Serbian-Croatian *čuvam*, *čuvaž*, *čuvati*, Slovak *igrâm*, *igrâš*, *igrâti*, Polish *bywam*, *bywasz*, *bywać*, Czech *dělám*, *děláš*, *děláti* and East Slavic *думаю*, *думаєши*, *думати*, in Old Slavic *думаѣхъ*, *думаѣшии*, *думати* (Shevelov 1979).

Conclusions

Thus, the phonetic-phonological system of the Ukrainian language was formed as a result of a long historical development that covered various stages of linguistic evolution. An important role in this process was played by the decline of reduced vowels, palatalization processes, changes in the system of vowels and consonants, as well as various phonetic alternations. All these processes contributed to the formation of the modern sound system of the Ukrainian language, which is characterized by a wealth

of phonological oppositions and a clear structural organization. The phonetic-phonological system of the Ukrainian language was formed on the basis of the Proto-Slavic linguistic heritage. The Proto-Slavic language was characterized by a developed system of vowels and consonants, including reduced vowels (the so-called *epu* – *ѣ* and *ь*), which played an important role in the phonological structure of the word.

One of the key processes in the development of the sound system was the decline of reduced vowels in the 11th–13th centuries. In a strong position, reduced vowels turned into full vowels, while in a weak position they disappeared. This process led to significant changes in the structure of the syllable and the emergence of new phonetic alternations. Palatalization processes also played an important role in the formation of the Ukrainian phonetic system (Serbenska 1999: 34–38). Palatalization of consonants, characteristic of Slavic languages, led to the formation of soft consonants and influenced the further differentiation of phonemes. As a result, an extensive system of oppositions of hard and soft consonants arose.

Another important historical process was the alternation of vowels, in particular the phenomenon of ikavism, which consists in the transition of the old vowel *o* or *e* into the sound *i* and in certain positions. This phenomenon is one of the characteristic features of the Ukrainian language and distinguishes it from other Slavic languages.

In the process of historical development, changes also occurred in the consonant system. In particular, new phonemes were formed, the methods of their implementation changed, and the system of phonological oppositions expanded. Assimilation, dissimilation, simplification of consonant groups, and alternation of sounds played a significant role in these processes. Further research in this area can be aimed at an in-depth analysis of the dialectal features of the Ukrainian language and their influence on the formation of the national language norm.

REFERENCES

Brakhnov V. M. (1970). *Yavyshcha asymiliatsii v konsonantyzmi ukrainskoi movy* [Assimilation phenomena in the consonantism of the Ukrainian language]. Kyiv : Naukova dumka [in Ukrainian].

Karpenko Yu. O., Bondar O. I., Mykytyn-Druzhynets M. L. (2006). *Suchasna ukrainska mova. Fonetyka. Fonolohiia. Orfoepiia. Hrafika. Orfohrafiiia. Leksykolohiia. Leksykohrafiiia: navch. posib* [Modern Ukrainian

language. Phonetics. Phonology. Orthoepy. Graphics. Orthography. Lexicology. Lexicography: teaching aids]. Kyiv : Akademiia [in Ukrainian].

Pivtorak H. P. (2015). *Istoryko-linhvystychna slavistyka. Vybrani pratsi* [Historical and linguistic Slavic studies. Selected works]. Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].

Serbenska O. A. (1999). Kulturolohiiia movlenoho slova: zvukovy sklad movy yak fenomen natsionalnoi kultury [Culturology of the spoken word: the sound composition of speech as a phenomenon of national culture]. *Systema i struktura skhidnoslovianskykh mov* [System and Structure of the East Slavonic Languages]. Kyiv : [B. v.], pp. 34–38 [in Ukrainian].

Shevelev Yu. (2002). Historical phonology of the Ukrainian language [Transl. from English by S. Vakulenko, A. Danylenko]. Kharkiv : AKTA [in Ukrainian].

Shevelov G.Y. (1964). A Prehistory of Slavic. The historical phonology of Common Slavic. Heidelberg : Carl Winter, 1964.

Shevelov G. Y. (1979). A Historical Fonology of the Ukrainian language. Heidelberg : Carl Winter.

Zaleskyi A. M. (1985). Rekonstruktsiia poslidovnosti etapiv stverdinnia shypliachykh v ukrainskii movi [Reconstruction of the sequence of stages of hardening of sibilants in the Ukrainian language]. *Ukrainske movoznavstvo* [Ukrainian Linguistics], Vol. 13, pp. 10–17 [in Ukrainian].

Zhylko F. T. (1963). Fonolohichni osoblyvosti ukrainskoi movy v porivnanni z inshymy slovianskymy [Phonological features of the Ukrainian language compared to other Slavic languages]. Kyiv: AN URSS [in Ukrainian].

Ziniakova A., Ponomarenko S. (2017). *Istoriia ukrainskoi movy : Zahalni pytannia istorii ukrainskoi movy. Istorychna fonetyka: navchalnyi posibnyk* [History of the Ukrainian language: General issues of the history of the Ukrainian language. Historical phonetics: a textbook]. Mykolaiv : Vyd-vo ChNU im. Petra Mohyly [in Ukrainian].

ФОНЕТИКО-ФОНОЛОГІЧНА СИСТЕМА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ІСТОРИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Галина В. Кочерга

кандидат філологічних наук, доцент кафедри українського мовознавства та прикладної лінгвістики

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького,
Черкаси, Україна

e-mail: kocherga_galina@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1000-3427>

АНОТАЦІЯ

Вступ. У статті акцентовано на окремих питаннях становлення та розвитку фонетико-фонологічної системи української мови в історичному аспекті. Проаналізовано

основні етапи формування звукової системи української мови від праслов'янського періоду до сучасної української мови. Особливу увагу приділено фонетичним процесам, які вплинули на формування сучасного фонологічного ладу української мови, зокрема змінам голосних і приголосних, явищам редукції, палаталізації та чергування звуків.

Метою дослідження є особливості формування та розвитку фонетико-фонологічної системи української мови в історичному дискурсі, а також визначення основних фонетичних процесів, які вплинули на становлення сучасної звукової структури мови.

Методологія дослідження окреслена комплексним використанням методів, застосовуваних у сучасній лінгвістиці, зокрема описового, структурного, порівняльно-історичного методів дослідження фонетико-фонологічної системи української мови в історичному дискурсі.

Результати. Установлено маркер фонетико-фонологічної системи української мови в діяхронному аспекті і роль у цьому процесі закону відкритого складу. Схарактеризовано занепад редукованих голосних, палаталізаційні процеси, зміни у системі голосних і приголосних, а також різноманітні фонетичні чергування праслов'янського та власне українського періодів. Засвідчено, що усі ці процеси сприяли формуванню сучасної звукової системи української мови, яка характеризується багатством фонологічних опозицій та чіткою структурною організацією.

Матеріал дослідження дає підстави стверджувати, що фонетико-фонологічна система української мови формувалася на основі праслов'янської мовної спадщини. Праслов'янська мова характеризувалася розвиненою системою голосних і приголосних фонем, редукованих голосних (так звані ери – ь та ъ) включно, рефлексії яких відігравали важливу роль у фонологічній структурі українського слова. Вочевидно, що у процесі історичного розвитку відбувалися зміни як у системі голосних, так і приголосних. Зокрема, формувалися нові фонемні, змінювалися способи їх реалізації та розширювалася система фонологічних опозицій. Значну роль у цих процесах відігравали асиміляція, дисиміляція, спрощення приголосних груп, чергування звуків тощо.

Ключові слова: українська мова, фонетика, фонологія, історична фонетика, фонема, звукова система, мовна еволюція.

ЛІТЕРАТУРА

- Брахнов В. М. Явища асиміляції в консонантизмі української мови. Київ : Наукова думка, 1970. 102 с.
- Жилко Ф. Т. Фонологічні особливості української мови в порівнянні з іншими слов'янськими. Київ : АН УРСР, 1963. 36 с.
- Залеський А. М. Реконструкція послідовності етапів ствердіння шиплячих в українській мові. *Українське мовознавство*. 1985. Вип. 13. С. 10–17.

Зинякова А., Пономаренко С. Історія української мови: Загальні питання історії української мови. Історична фонетика: навчальний посібник. Миколаїв : Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2017. 188 с.

Карпенко Ю. О., Бондар О. І., Микитин-Дружинець М. Л. Сучасна українська мова. Фонетика. Фонологія. Орфоепія. Графіка. Орфографія. Лексикологія. Лексикографія: навч. посіб. Київ : Академія, 2006. 367 с.

Півторак Г. П. Історико-лінгвістична славістика. Вибрані праці. Київ : Наукова думка, 2015. 511 с.

Сербенська О. А. Культурологія мовленого слова: звуковий склад мови як феномен національної культури. *Система і структура східнослов'янських мов* : [міжкаф. зб. наук. праць; редкол.: Н. В. Артикуца (відп. ред.) та ін.]. Київ : [Б. в.], 1999. С. 34–38.

Шевельов Ю. Історична фонологія української мови. [Пер. з англ. С. Вакуленка, А. Даниленка]. Харків : АКТА, 2002. 1054 с.

Shevelov G. Y. A Prehistory of Slavic. The historical phonology of Common Slavic. Heidelberg : Carl Winter, 1964. 662 p.

Shevelov G. Y. A Historical Fonology of the Ukrainian language. Heidelberg : Carl Winter, 1979. 809 p.

Дата першого надходження статті до видання: 10.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 16.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 81'373.612:811.11

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.13>

ПРОДУКТИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТЕРМІНА «МОБІЛЬНИЙ ЗВ'ЯЗОК»

Христина Ковальчик

доктор філософії, доцент кафедри іноземних мов
гуманітарного спрямування
Національний університет «Львівська політехніка»,
Львів, Україна
e-mail: holidays1997@ukr.net
ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0003-3250-090X>

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено аналізу продуктивного потенціалу терміна «мобільний зв'язок» у площині його словникових дефініцій, структури, семантики, а також функціонування як фахового поняття. Акцентовано на тому, що галузь термінології мобільного зв'язку є найзатребуванішою, оскільки її одиниці відображають поступальний розвиток цивілізаційних науково-технічних знань. Терміни мобільного зв'язку визначено як стійкі одиниці синтетичної й аналітичної номінації, закріплені за конкретним поняттям у галузі комунікативних технологій, обмежені спеціальною галуззю використання.

Стверджується, що саме термінологія мобільного зв'язку, яка наповнює та збагачує сучасну англomовну фахову мову, певною мірою експлікує її сучасний стан, уможливило осмислення його потужного терміновоїрного потенціалу. З'ясовано, що найчисленніші тематичні групи термінології мобільного зв'язку – це назви цифрових та логічних частин мобільного телефону, зовнішніх пристроїв прийому-передачі інформації тощо.

Простежено шляхи запозичення термінів в англійську фахову мову мобільного зв'язку з інших галузей наук, що виокремлює її як нову самостійну терміносистему знань. Аналіз продуктивного потенціалу терміна «мобільний зв'язок», передбачено метою й завданнями цієї статті.

У статті залучено базові семантичні категорії «значення» і «сенси» як головні принципи ключової методики дослідження сучасної англійської термінології «мобільний зв'язок». Використана методика передбачає з'ясування у слова-терміна спільного узагальненого значення (інваріанта) у системі мови та численних диференційних ознак (сислів) у системі мовлення,

які співвідноситься з різними об'єктами реальної дійсності та експлікуються через процеси перманентного термінотворення й смислотворення досліджуваної терміносистеми.

Зроблено висновок про те, що в основі семантики й термінологізації загальномовних слів є поєднання абстрактного загальномовного значення й змінних компонентів, семантико-диференційних ознак, які породжують конкретні спеціальні смисли у фаховій мові.

Ключові слова: термін «мобільний зв'язок», продуктивний потенціал, значення, смисли, інваріант, семантико-диференційна ознака.

Вступ. Інтерес до термінів фахової мови в сучасному суспільстві виправданий насамперед динамічним зростанням науково-технічного прогресу, його соціальною значимістю, а номінативні одиниці репрезентують різні типи знань у сферах людської діяльності. Складність і дискусійність досліджуваної проблеми потребує з'ясування внутрішнього потенціалу терміна, його продуктивних способів творення. Семантична та функціональна варіативність терміна царини мобільних технологій уможлиблює адекватне відображення дискретної композиції його смислового навантаження (Гурський 1971: 28). Кількісний семний склад компонентів значення терміна, його варіативність в умовах функціонування як спеціального поняття звужує (спеціалізує) або розширює семантику й лінгвопрагматичні особливості.

Так, професор Ю. А. Зацний, досліджуючи шляхи та способи формування термінологічного корпусу англійської мови, акцентує на традиційному поповненні та збагаченні лексичного фонду спеціальної мови такими засобами: афіксація, словоскладання, злиття (бленди або телескопія), запозичення, неологічні процеси тощо (Зацний 1999: 409).

Мета та завдання дослідження. За мету наукової статті ставимо розгляд терміносистеми мобільного зв'язку, багатой своєю структурно-семантичною композицією, динамічним функціонуванням у фаховій мові а також численними запозиченнями та неологічними процесами, які визначають її продуктивний потенціал.

Завдання статті полягають у (а) з'ясуванні нових термінотвірних моделей у царині мови мобільного зв'язку, що

збагачують та поповнюють досліджувану терміносистему, (б) їхньої потужної продуктивності.

Матеріали та методи дослідження. *Матеріалом* дослідження обрано зміст дефініцій англійських тлумачних словників та інтернет-ресурсів, зокрема структурний, семантичний склад термінів і їхнє функціонування у фаховій мові. У результаті аналізу матеріалу з'ясовано, що найчисленніші тематичні групи термінології мобільного зв'язку – це назви цифрових і логічних частин мобільного телефону, зовнішніх пристроїв прийому-передачі інформації тощо.

За методикою семантичного аналізу «значення – смисл» різні змісти того самого слова-терміна щодо мовлення – це не різні варіанти одного інваріанта, а результат творчого поєднання носієм мови семантичного інваріанта системи мови зі змінними поняттями мовлення. Інваріантне значення слова-терміна – це елемент системи мови, а його змінний зміст у мовленні визначається як смисл його вживання при актуалізації. Саме інваріантне значення термінологічної одиниці дає їй змогу «мігрувати» від однієї терміносистеми до іншої, функціонуючи водночас і як загальнозживане слово, і як термін терміносистеми мобільного зв'язку. Тому важливим чинником є процедура виокремлення інваріантного значення з його численних різних змістів – контекстуальних утворень, породжених функціонуванням інваріантного значення у синтагматичній мовленні (Гурський: *Ibid.*).

Використані *методи дослідження* термінотворення сфери мобільного зв'язку – структурний, описовий, метод компонентного аналізу, метод аналізу словникових дефініцій, які ґрунтуються на принципах системного підходу до вивчення мовних явищ і понять.

У статті застосовано новий метод – *наноаналіз*, який полягає у подальшій декомпозиції смислу на ще дрібніші його фрагменти *наносмисли*. На нашу думку, вони пояснюють глибоке смислове навантаження терміна за рахунок експлікації імпліцитних сем, які у фаховому формативі несуть особливу конотацію. Вважаємо, що серед методологічних понять *наноаналіз* є суттєвим методом дослідження терміна,

який доповнює компонентний аналіз через декомпозицію смислу на його дрібніші *наночастини*.

Виклад результатів. Процес виявлення структурно-семантичних компонентів термінів, специфіка функціонування термінів і їхніх дрібніших смислотвірних елементів не піддавались аналізу в сучасному галузевому термінознавстві. У галузі мобільних технологій продуктивний потенціал терміна спричинений значною кількістю багатокомпонентних термінологічних смислових нюансів. Однак серед дослідників-термінологів досі немає спільної думки щодо максимальної кількості таких компонентів, які можуть входити до складу терміна, адже така чисельність може сягати навіть десяти одиниць (Лазебна 2012: 439-442).

Системно-структурні ознаки у вигляді узагальненого інваріантного значення у парадигматиці мови та диференційних ознак у синтагматиці мовлення – це основні критерії визначення терміна у фаховій субмові мобільного зв'язку. Наведімо приклад: *palmtop* – *a computer that has a small screen and compressed keyboard and is small enough to be held in the hand, often used as a personal organizer*. кишеньковий персональний комп'ютер – портативний обчислювальний пристрій, що має широкі функціональні можливості. КПК часто називають надолонником через невеликі розміри.

Дослідники, узагальнюючи природу терміна, намагаються відповісти на запитання причини появи спеціального значення терміна, його семантичного наповнення, адже термін, потрапляючи в іншу субмову, так би мовити, миттєво готовий до комбінаторики з назвами інших понять, які *a priori* закладені в його внутрішній структурі, що й призводить до породження найрізноманітніших його смислів.

Абревіація як один із ключових поширених й високопродуктивних типів словотворення слугує для компресії спеціальної інформації на лексико-семантичному й функціональному рівнях, маючи значний дериваційний потенціал: *WAP (Wireless Application Protocol)*, *EEPROM (Electrically Erasable Programmable Read Only Memory)*; *TTS allows the user to listen to any text messages, e-mails, or even web search results without looking at the screen* – *TTS дає змогу користувачеві*

прослуховувати будь-які текстові повідомлення, електронні листи або навіть результати веб-пошуку, не дивлячись на екран (Corpus of Contemporary American English).

Іншим продуктивним термінотвірним способом є скорочення неологізмів сучасної англійської терміносистеми «мобільний зв'язок», яка поповнює досліджуваний термінологічний словник численними одиницями: **e-quaintance** позначає знайомого, з яким спілкуються тільки через інтернет чи по мобільному телефону, а не в реальному житті. Термін походить від *acquaintance* 'знайомство' з приєднанням початкового *e-*, яке є скороченим варіантом від *electronic*. Аналогічно утворені терміни: *e-ticket* 'електронний квиток', *e-wallet* 'електронний гаманець', *e-business* 'купівля та продаж речей або послуг через інтернет', *e-learning* 'онлайн навчання' та багато інших (Scribner Dictionary 1986).

Проблема структурно-семантичного потенціалу терміна, його термінотвірної парадигми, перебуває у спектрі зацікавлень таких дослідників: Ю. А. Зацного (монографія «Розвиток словникового складу сучасної англійської мови», 1998 р.); С. Гурського (концепція «значення — смисл»), Н. В. Лазебної, Р. К. Махачашвілі, Л. В. Туровської; О. Чирвоного (комп'ютерна інноваційна термінологія, термінологія ЗМІ та галузі інформаційних технологій) та ін., а також зарубіжних учених: Р. Бартріх (Bartich 1999: 60), Дж. Лайонз; Ст. Ульман; Г. Вежбицька (Lyons 1981; Ullman 1962) (проблеми структури і значення слова) та ін. Дослідження галузевих терміносистем та зацікавлення продуктивним потенціалом у царині мобільних технологій вимагають їх глибшого вивчення у векторі від лексико-графічних джерел (стативи) до їхньої реалізації у динаміці (спеціальних текстах) сучасної англійської мови.

Термінолексика у галузі мобільних технологій через перманентні глобалізаційні процеси найбільшою мірою наповнена британськими, американськими варіантами, що потребують комплексного дослідження у площині експлікації узагальненого інваріанта терміна та його потенційних диференційних смислів не лише на структурно-семантичному, а й на лінгвопрагматичному рівнях (Дудок 2021: 123–128).

Досліджувані неологізми поділено на кілька семантичних груп, що позначають поняття, пов'язані з мобільними телефонами, запозичення як елемент чужої мови (слово, морфема, синтаксична конструкція тощо), які було перенесено з однієї мови до іншої внаслідок мовних контактів, семантичні неологізми, які набули нового відтінку значення у терміносистемі «мобільний зв'язок», інформаційні неологізми, які виконують у мові тільки номінативну функцію, позначаючи поняття, словотвірні моделі.

Інтенсивне впровадження мобільних і комп'ютерних технологій у життя сучасного суспільства зумовлює появу *інформаційних неологізмів*, які виконують у мові явище номінативну функцію, називаючи поняття: *cybersquatter* – кіберсквотер 'людина, яка перепродає доменні адреси', *hosting* 'хостинг – послуга з надання дискового простору для фізичного розміщення інформації на сервері, що постійно перебуває у мережі'.

Аналіз нової лексики терміносистеми «мобільний зв'язок», дає підставу говорити про зміну як концептуальної картини світу, лексичної (мовної) картини, так і про ті нові фрагменти суспільного досвіду, які потребують лексичної фіксації, а також про прагматичні чинники які впливають на створення та використання нових термінологічних одиниць: *digital crowding* – цифрове скупчення; *digital hangover* – цифрове похмілля.

Композиція як продуктивний спосіб утворення термінів «мобільний зв'язок» передбачає складання основ без поєднувального елемента : *softkey* (a key on a device which can have context-sensitive or user-programmable functions, but generally it just means it has more than one function; *клавіша на пристрої, яка може мати контекстно залежні або програмовані користувачем функції, але загалом це просто означає, що він має більше однієї функції, – програмна клавіша*), *talktime* (the time during which a mobile telephone is in use to handle calls, especially as a measure of the duration of the telephone's battery; *час, протягом якого мобільний телефон використовується для обробки дзвінків, особливо як міра тривалості роботи батареї телефону – час розмови*) (Scribner Dictionary 1986: 1190).

Як бачимо, наведені терміни утворені шляхом складання семантико-структурних компонентів, причому у процесі їх утворення не відбулося семантичного зсуву складових, які експлікують внутрішній потенціал терміносполуки (Туровська 2016: 106–110). Такий тип термінотворення притаманний сучасній англійській фаховій мові «мобільний зв'язок», і він широко репрезентує багатий внутрішній потенціал саме на смислотвірному рівні: *push-to-talk (a means of instantaneous communication commonly employed in wireless cellular phone services that uses a button to switch a device from voice transmission mode to voice reception mode, буквально — натисни, щоб говорити)*, *end-to-end (a network design method in which application-specific features are kept at communication end points — наскрізний мобільний зв'язок* (Scribner Dictionary, 1986: 1190).

Нові слова, терміни мобільного зв'язку, що виникають унаслідок дії внутрішніх чинників мовного процесу, також пов'язані з дією внутрішніх законів мови — закону аналогії, закону мовної економії, тенденції до однотипності тощо. З огляду на належне розуміння сутності неологізму треба враховувати не лише морфологічну будову термінів мобільного зв'язку, семантичні особливості, що відрізняють їх від загальноновживаних слів, але також конотацію певного інноваційного терміна, особливості контекстуального функціонування.

На слушну думку дослідників, масове проникнення термінів-неологізмів на позначення понять у досліджуваній галузі термінології призводить до утворення нового значення без зміни форми автохтонної загальноновживаної лексичної одиниці (Махачашвілі 2013: 400), як от:

menu:

- 1) *list of the dishes to be served or available for a meal;*
- 2) *(mobile terminology) a list of possible actions from which a user can choose, displayed on a telephone screen;* загальноновживане: 1) *список страв, які будуть подані або доступні для прийому їжі;* спеціальне: 2) *(мобільна термінологія) список можливих дій, з яких користувач може вибрати те, що відображається на екрані телефону.*

У наведених прикладах чітко есплікується узагальнена (інваріантна) сема ‘a list of something’ і його відповідні диференційні семи;

1) (*a list of dishes available in a restaurant*);

2) **computing** (*a list of commands or facilities displayed on screen*) або аналогічно загальноновживане: **roamer** — 1) *someone who leads a wandering unsettled life*; спеціальне 2) (*mobile terminology*): a) *a subscriber to one mobile phone network who is “roaming” in (visiting) another market*; b) *a mobile station which operates in the cellular system other than the one from which the service is subscribed*;

1) *хтось, хто веде мандрівний невлаштований спосіб життя*;

2) (*мобільна термінологія*): *абонент однієї мережі мобільного зв'язку, який «кочує» (відвідує) інший ринок* (Oxford Dictionaries Online).

Таким чином, зазначені продуктивні способи виконують суттєву роль у виявленні потенціалу спеціального терміна «мобільний зв'язок», вони перманентно проникають як вузькогалузеві терміни, так і запозичені із суміжних галузей наук, що свідчать про те, що терміносистема мобільних технологій є сучасною і новою сферою науки (Чирвоний 2007: 271–276).

Виникнення, розвиток мобільних і комп'ютерних технологій, інтернету докорінно вплинули на всі сфери людської діяльності, зокрема на поповнення терміносистеми мобільного зв'язку. Англійська фахова мова, претендуючи на роль глобальної, інтенсивно запозичує значну кількість термінологічного фонду з інших германських і романських мов. Дослідження взаємодії мовних і соціокультурних аспектів є першочерговим завданням сучасної науки та має велике теоретичне й практичне значення, особливо на фоні міжкультурної інтеграції і мовних взаємовпливів, рівень яких щодалі підвищується.

Іншомовний вплив і взаємовплив — чинники, які забезпечують розвиток лексичного складу англійської фахової мови, що виявляється у процесі запозичення нових лексичних і термінологічних одиниць. Такий процес пов'язаний із

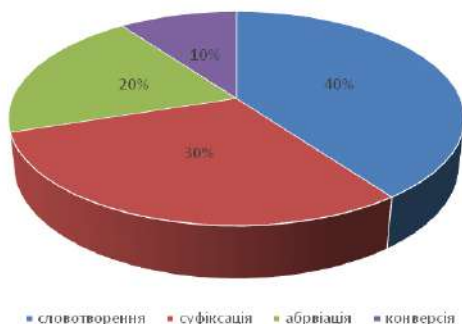
екстралінгвальними чинниками, бо віддзеркалює мовні контакти, які виникають унаслідок спілкування між носіями мови, зокрема спеціалістами галузей мобільних технологій.

Особливість новоутвореної термінологічної лексики полягає в її динамічному та кількісному поповненні, привнесенні елементів новизни у фахову мову-джерело. Наприклад: *Phalbet* (від *phone* ‘телефон’ і *tablet* ‘планшет’) – *смартфон із сенсорним екраном, розмір якого десь між розміром типового смартфона та планшетного комп’ютера*.

Висловлену думку яскраво ілюструє ряд прикладів зі складовим компонентом *hacker*: *hackergate* (програма, яка запобігає доступу до ПК(PC) – *personal computer*); *hackerwhite* (хакери, які відповідають за безпеку програм та запобігають спробам незаконного проникнення в їхній зміст); *hackerblack* (злочинці, які проникають у комп’ютерні мережі зі зловмисними намірами) тощо.

За нашими кількісними підрахунками, серед найпродуктивніших способів термінотворення «мобільний зв’язок» 40% займає словоскладення, 30% – суфіксація, 20% – аббревіація та 10% – конверсія (див. Секторну діаграму нижче).

СЕКТОРНА ДІАГРАМА
Найпродуктивніші способи термінотворення
«мобільний зв’язок»

Як свідчить діаграма, продуктивний потенціал фахової англійської мови мобільних технологій домінує серед суфіксального і конверсійного способів.

Таке динамічне зростання терміновірного потенціалу визначене переважно ступенем генетичної спільності між загальноновживаною лексикою і спеціальним поняттям на позначення феномена галузі «мобільний зв'язок».

Висновки. На підставі вище викладеного доходимо висновку, що семантична та функціональна варіативність є невіддільною складовою терміна галузі мобільних технологій, адже змістова динаміка дає змогу йому адекватно відображати мінливу дійсність, завдяки дискретній будові змісту терміна можливий кількісний склад семантичних компонентів його значення, у результаті чого термін у різних умовах функціонування може звужувати або розширювати свою семантику.

Проникнення численних неологізмів у галузь мобільних технологій завдяки міжмовним впливам суттєво поповнює та збагачує окреслену терміносистему. Таким чином, здійснено аналіз структурних, семантичних та функціональних аспектів термінології досліджуваної галузі, виокремлення найпродуктивніших моделей, утворення нових термінів, які виконують номінативну та інформаційну функції, позначаючи продукт сфери мобільного зв'язку.

Можемо стверджувати, що конверсія й афіксація, разом із іншими продуктивними способами термінотворення, концентрує фахову інформацію, сприяє ефективності спілкування спеціалістів, таким чином реалізуючи головну комунікативну функцію мови. Перспективним напрямком подальших досліджень продуктивності термінів царини мобільного зв'язку може бути аналіз їх на рівні порівняльно-зіставної типології термінотворення суміжних фахових підмов, екстраполюванні результатів на аналіз смислового наповнення терміна та функціонування на когнітивному та функціональному рівнях.

ЛІТЕРАТУРА

Гурський С. О. Значення слова і термін. *Іноземна філологія*. 1971. Вип. 26. С. 28.

Дудок Х. Р. Сучасна англійська термінологія сфери мобільного зв'язку. *Нова філологія. Серія: Гуманітарні науки*. 2021. № 81. Том 1. С. 123–128.

Защний Ю. А. Развитие словарного состава современной английской речи в 80-ти – 90-ти годы XX столетия: Дис. ... д. филол. наук: 10.02.04. Київ, 1999. 409 с.

Лазебна Н. В. Проблема визначення англomовного комп'ютерного терміна в сучасних лінгвістичних студіях. *Наукові записки. Серія : Філологічні науки (мовознавство)*: [у 2 ч.]. Кіровоград : РВВ КДПУ імені В. Винниченка, 2012. Вип. 104 (1). С. 439–442.

Махачашвілі Р. К. Динаміка англomовної інноваційної логосфери комп'ютерного буття: Дис. ... канд. филол. наук. 10.02.04. Одеса. 2013. 400 с.

Туровська Л. Відображення семантичних зрушень у термінології у сучасних засобах масової інформації. *Наукова термінологія нового століття: теоретичні і прикладні виміри*: зб. наук. пр. / [відп. ред. Л. Д. Малевич]. Рівне : НУВГП, 2016. С. 106–110.

Чирвоний О. С. Семантична деривація у сфері інформаційних технологій. *Нова філологія*. 2007. №27. С. 271–276.

Bartsch R. The structure of Word – Meaning: Polysemy, Metaphor, Metonymy. Stanford : California, 1999. 60 p.

Corpus of Contemporary American English. URL: <https://www.english-corpora.org/coca/>

Lyons J. Language Meaning and Context. Language and Linguistics. London : Fontana, 1981. 256 p.

Oxford Dictionaries Online [Електронний ресурс]. URL: <http://oxforddictionaries.com>

Scribner Dictionary by William D. Halsey (editorial director). California: Macmillan & Publishing Company/ Mission Hills, 1986. 1190 p.

Ullman St. Semantics. An Introduction into Science of Meaning. Oxford : Beackwell, 1962. 278 p.

THE PRODUCTIVE POTENTIAL OF THE TERM ‘MOBILE COMMUNICATION’

Khrystyna Kovalchuk

PhD, Associate Professor at the Department of Humanities

Lviv Polytechnic National University,

Lviv, Ukraine

e-mail: holidays1997@ukr.net

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0003-3250-090X>

SUMMARY

This article analyses the productive potential of the term ‘mobile communications’ in terms of its lexical definitions, structure, semantics, and its function as a technical concept. Emphasis is

placed on the fact that the field of mobile communications is the most in-demand terminological lexicon, reflecting the progressive development of scientific and technical knowledge in civilisation. Mobile communications terms are defined as stable units of synthetic and analytical naming, assigned to specific concepts in the field of communication technologies and restricted to a specific area of application.

It is argued that it is precisely the terminology of the mobile communications sector, which enriches and enhances contemporary English technical language, that to a certain extent elucidates its current state and enables an understanding of its powerful term-forming potential. It has been established that the most numerous thematic groups of mobile communications terminology are the names of the digital and logical components of a mobile phone, external devices for receiving and transmitting information, and so on.

The pathways by which terms are borrowed into the English technical language of mobile communications from other scientific fields have been traced, which distinguishes it as a new, independent terminological system of knowledge. An analysis of the productive potential of the term 'mobile communications' is the aim and objective of this article.

This article employs the basic semantic categories of 'meaning' and 'significance' as the guiding principles of a key methodology for studying the modern English terminology of 'mobile communications'. The methodology involves identifying the common, generalised meaning (invariant) of a terminological term within the language system, and numerous differential features (meanings) within the speech system, which correspond to various objects of reality and are explicated through the processes of permanent term formation and meaning formation within the terminological system under study.

It is concluded that the basis of the semantics and terminologisation of general-language words lies in the combination of an abstract general-language meaning and variable components, semantic-differential features which generate specific specialised meanings in professional language.

Keywords: term 'mobile communications', productive potential, meaning, senses, invariant, semantic-differential feature.

REFERENCES

- Bartsch R. (1999). The structure of Word – Meaning: Polysemy, Metaphor, Metonymy. Stanford : California.
- Chyrvonyi O. S. (2007). Semantychna deryvatsiia u sferi informatsiinykh tekhnolohii [Semantic derivation in the field of information technology]. *Nova filolohiia* [New Philology]. №27, pp. 271–276 [in Ukrainian].
- Corpus of Contemporary American English. URL: <https://www.english-corpora.org/coca/>

Dudok Kh. R. (2021). Suchasna anhliiska terminolohiia sfery mobilnoho zviazku [Modern English terminology in the field of mobile communications] *Nova filolohiia. Serii: Humanitarni nauky [New Philology]*. № 81. Т. 1, pp. 123–128 [in Ukrainian].

Hurskyi S. O. (1971). Znachennia slova i termin [Meaning of the word and term]. *Inozemna filolohiia [Foreign Philology]*. Вуп. 26, p. 28 [in Ukrainian].

Lazebna N. V. (2012). Problema vyznachennia anhломovnoho kompiuternoho termina v suchasnykh linhvistychnykh studiiakh [The problem of defining English-language computer terminology in contemporary linguistic studies]. *Naukovi zapysky. Serii: Filolohichni nauky (movoznavstvo)*. Kirovohrad : RVV KDPU imeni V. Vynnychenka. Вуп. 104 (1), pp. 439–442 [in Ukrainian].

Lyons J. (1981). *Language Meaning and Context*. Language and Linguistics. London : Fontana.

Makhachashvily R. K. (2013). *Dynamyka anhломovnoi innovatsiinoi lohosphery kompiuternoho buttia* [The dynamics of the English-language innovative logosphere of the digital world]: Candidate's Thesis. Odessa [in Ukrainian].

Oxford Dictionaries Online [Електронний ресурс] Электронный словарь Oxford Dictionaries Online. Режим доступу: <http://oxforddictionaries.com>

Scribner Dictionary (1986) by William D. Halsey (editorial director). California : Macmillan & Publishing Company/ Mission Hills.

Turovska L. V. (2016). *Vidobrazhennia semantychnykh zrushen u terminolohii u suchasnykh zasobakh masovoi informatsii* [Reflecting semantic shifts in terminology in the modern media]. *Naukova terminolohiia novoho stolittia: teoretychni i prykladni vymiry [Scientific terminology of the new century: theoretical and applied dimensions]*. Rivne : NUVHP, pp. 106–110 [in Ukrainian].

Ullman St. (1962). *Semantics. An Introduction into science of meaning*. Oxford : Beackwell.

Zatsnyi Yu. A. (1999). *Rozvytok slovnykovoho skladu suchasnoi anhliiskoi movy v 80-ti – 90-ti roky KhKh stolittia* [The development of the vocabulary of modern English in the 1980s and 1990s]: Doctoral Thesis. Kyiv [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 24.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

UDC 811.581.11'243:808.545:371.38:37.062.3:811.16
DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.14>

INTEGRATING TRANSLATION-BASED TEXT ANALYSIS STRATEGIES INTO THE METHODOLOGY OF TEACHING SLAVIC LANGUAGES SPEAKERS TO READ CHINESE TEXTS ALOUD

Luo Sicheng

Master's student at the Institute of Foreign Languages,
Hunan Normal University,
China, Changsha

中国长沙湖南师范大学外国语学院研究生

e-mail: 2645093938@qq.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-2865-9109>

SUMMARY

From the perspective of an interdisciplinary approach that combines foreign language teaching methodology and translation studies practices, the article addresses the problem of overcoming prosodic violations (unjustified pauses and repetitions) in the speech of Slavic-language learners when reading Chinese texts aloud. An attempt is made to prove that the root of the problem lies not only in phonetic interference but also in deep-seated differences in the mechanisms of meaning formation and grammatical structuring of information in Slavic and Chinese languages. This is supported by the analysis of typical errors and data from contrastive linguistics. As an innovative solution, the author proposes integrating strategies of translation-based text analysis into the teaching process: semantic segmentation, identification of cultural concepts, and syntactic restructuring. Based on the author's experience in translating culturally dense texts and methodological achievements, a system of exercises aimed at developing students' skills in holistic perception of Chinese utterances and their correct prosodic formatting is developed and described in detail. The practical significance of the study lies in specific recommendations for overcoming

the linguocultural barrier and reducing the cognitive load on students, which contributes to the development of reading speed aloud in Chinese.

Key words: methodology of teaching Chinese as a foreign language, reading aloud, prosodic interference, translation studies, translation strategies, text analysis, linguocultural barrier, Slavic-speaking students.

Introduction

Modern language pedagogy aims to develop not only linguistic but also communicative competence, a crucial component of which is the natural sound formatting of speech. For Slavic-speaking students learning Chinese, reading aloud remains one of the most challenging aspects, as it requires the simultaneous coordination of graphic, phonetic, lexical, and syntactic analysis under the influence of native language interference. Traditionally, the main focus has been on tone acquisition; however, some scholars and methodologies, such as Zhou Jinhuan and Zhuang Jiahua (周金焕, 庄佳华 2004), point to persistent and difficult-to-eliminate problems at the prosodic level, namely unjustified pausing and involuntary repetitions, which disrupt the fluency and semantic integrity of the utterance. Their assertion is confirmed by the practice of teaching Chinese in groups of Slavic-speaking students.

The problem of prosodic violations in a foreign language being studied is traditionally considered within the framework of phonetics teaching methodology. However, solving this problem requires going beyond these boundaries, as it has not only a phonetic but also a cognitive-linguistic nature. In our opinion, an effective tool for overcoming prosodic difficulties can be the use of translation-based text analysis strategies. Translation activity represents a deep process of text deconstruction and reconstruction, requiring, according to Jeremy Munday (Munday 2016), the conscious extraction of meaning units, identification of culturally marked units, and repackaging of syntactic structures. These same skills are critically important for the correct segmentation of Chinese sentences into syntagms when reading aloud.

Our purpose in this research is to develop and theoretically substantiate a methodological approach that integrates

translation strategies for working with text into the process of teaching Slavic-speaking learners to read Chinese texts aloud. To achieve this goal, firstly, typical prosodic errors of preparatory faculty students at Nanjing and Hunan Normal Universities with native Slavic languages (Ukrainian, Russian, Polish) were analyzed, and systematic linguistic causes of such errors were identified. Secondly, based on the analysis of translation practice (using texts of historical-cultural discourse as an example), key strategies for semantic and structural analysis applicable for didactic purposes were identified. Thirdly, a system of exercises adapting these strategies for developing skills in correct pausing and fluent reading was developed and described. Fourthly, a cycle of practical lessons demonstrating the implementation of this approach is proposed.

The methodological basis of the research includes the works of Shen Duannu (Duannu 2007) on contrastive linguistics, Wu Jiemin on Chinese prosody (吴洁敏 2001), Jeremy Munday on translation theory and practice (Munday 2016), as well as the author's personal experience in translating texts with cultural components from Chinese into a number of Slavic languages.

Results and discussions

1. Prosodic Violations in Reading Aloud: Symptoms and Root Causes

Fluency violations in Slavic-speaking students when reading Chinese texts are systematic and manifest with varying degrees of severity: from a superficial level, where the listener clearly understands the heard text and can guess the correct meaning, to cognitive breakdown and misunderstanding of the heard meaning. Analysis of audio recordings from HSK 3-4 level students allows us to identify the following types of disfluencies:

1) Unjustified pauses that break up a semantically unified Chinese sentence, for example: 我昨天跟朋友一起去咖啡馆 [wǒ zuó tiān gēn péng yǒu yī qǐ qù kā fēi guǎn] is read as 我昨天 || 跟朋友一起 || 去咖啡馆 [wǒ zuó tiān || gēn péng yǒu yī qǐ || qù kā fēi guǎn] This indicates an attempt to apply the Slavic model of syntagmatic segmentation, based on grammatical highlighting of syntagms, to Chinese speech, where syntagm boundaries are determined primarily by semantic integrity and rhythm.

2) Pauses within *chengyu* (成语), that is, segmenting stable expressions: idioms, lexicalized phrases (e.g., 画蛇 || 添足 [huà shé || tiān zú]). This error shows that the student perceives the text as a sequence of individual graphic signs, not as a hierarchy of ready-made meaning units.

3) Hesitation pauses and repetitions, i.e., hesitations and repetitions of syllables/words, especially at the beginning of a phrase or before a syllable with a complex tone. For example: 这、这本书... [zhè, zhè běn shū...]; 我、我昨天... [wǒ, wǒ zuó tiān...]. Hesitation is a direct consequence of high cognitive load and the resulting lack of confidence: the student, unable to process the meaning of the upcoming segment in time, pauses speech.

Overall, the observed errors are external symptoms of an internal cognitive conflict between the information processing strategy formed by the native language and the demands posed by a Chinese text.

2. The Linguocultural Barrier as the Basis of Interference

The causes of the studied prosodic interference lie in the fundamental differences between the Slavic and Chinese language systems.

Firstly, interference is caused by differences between the Chinese and Slavic prosodic systems. As noted by Charles Li and Sandra Thompson (Li, Thompson 1989), Chinese languages are syllable-tone languages, where rhythm in Chinese speech is created by the alternation of tonal contours, while Slavic languages are stress-accent languages, where the rhythm of Slavic speech is determined by the alternation of stressed and unstressed syllables. Native speakers of Slavic languages unconsciously seek “stress” in a Chinese phrase, leading to erroneous accents and pauses.

Secondly, the cause of interference errors can be differences in syntactic organization. As noted by Zhao Yuanren (赵元任, 2011), Chinese syntax is more oriented towards the “topic-comment” principle and allows so-called “run-on sentences” (流水句 [liú shuǐ jù]), where the connection between parts is ensured by semantics and logic, not by a complex system of conjunctions, prepositions, and case forms as in complex sentences of Slavic languages. From the perspective of functional grammar, this, as

asserted by Charles Li and Sandra Thompson (Li, Thompson 1989), makes Chinese a typical “topic-prominent” language, where utterance organization is often built around a topic relevant to communication, not around a formal-grammatical subject. For a learner accustomed to the clear hierarchy of main and subordinate clauses in Slavic complex sentences, it is not easy to extract natural syntactic-semantic blocks in a Chinese “run-on sentence.”

Thirdly, interference can be caused by the graphic and lexical specificity of the native and Chinese languages. The absence of spaces between Chinese words and the high density of cultural concepts (e.g., «君子» [jūn zǐ]; «中庸» [zhōng yōng]) require the learner to constantly perform segmentation and cultural decoding in real-time, which significantly slows down the reading process and provokes breakdowns.

In summary, it can be argued that the problem of pauses and repetitions is not merely a phonetic difficulty but a consequence of the clash of different linguistic worldviews and cognitive text processing mechanisms. Consequently, it must be addressed at the level of forming new, Chinese-appropriate cognitive strategies for working with text.

3. Translation Strategies as a Metacognitive Tool for the Learner

The process of artistic or philological translation of a text rich in culturemes represents a model of deep analysis and reconstruction of meaning. In this process, we propose using a number of strategies whose adaptation should become a powerful didactic tool for the learner.

3.1. Strategy of Semantic Segmentation and Identification of Cultural Concepts

When translating a number of culturemes, for example, Chinese culturemes 君子 [jūnzǐ] and 中庸 [zhōng yōng], the translator faces a lack of direct equivalents. Their task is first to recognize this unit as a holistic cultural concept and then find a way to convey it (e.g., “transliteration + definition”: “junzi” – a highly moral, ideal personality in Confucianism). In the process of translating stable expressions like 不卑不亢 [bù bēi bú kàng], it is necessary to abandon literal translation (“not arrogant and not servile”) in favor of conveying the invariant of meaning (“maintaining dignity and restraint”) [see analysis in the author’s translation report].

The methodological interpretation of semantic segmentation and identification of cultural concepts allows one to see in the text not a sequence of words but a hierarchy of meaning blocks of different levels (cultural concept, idiom, stable phrase). The exercise “Semantic Archipelagos”: students mark all idioms (成语[chéng yǔ]), proper names, terms, and frequently used speech constructions (在...方面 [zài...fāng miàn]) in the text, then read the text, pausing only between the marked blocks, never inside them. This develops the skill of holistic perception and pronunciation of lexical units.

3.2. Strategy of Syntactic Restructuring and Logical Linking

Translating a Chinese "run-on" sentence into Slavic languages almost always requires its logical-syntactic transformation: combining simple predicative units into complex subordinate constructions using conjunctions, participles, and adverbial participles. To do this, the translator must conduct a deep semantic segmentation of the source text, identifying main and secondary actions, cause-and-effect relationships.

The methodological interpretation of the strategy of syntactic restructuring and logical linking aims to overcome the problem of “syntactically unjustified pauses”. “The exercise “From Flow to Hierarchy””: students are asked to translate a long Chinese sentence with several commas into their native Slavic language, consciously using complex syntactic constructions. For example, transform a chain of actions 我昨天跟朋友一起去了咖啡馆，喝了咖啡，聊了很久，然后回家 [wǒ zuó tiān gēn péng yǒu yī qǐ qù le kā fēi guǎn, hē le kā fēi, liáo le hěn jiǔ, rán hòu huí jiā] into a Russian sentence with adverbial phrases. The very process of searching for equivalents forces the learner to identify the logical relationships in the Chinese phrase. Then, based on this analysis, they return to the original and determine natural places for pauses, which often coincide with the boundaries of the identified meaning blocks.

3.3. Strategy of Working with Rhythm During Information Compression

When translating into Slavic languages, compression of a Chinese utterance is often required by using more capacious lexical units or grammatical forms. This requires the translator to have a sense of rhythm and style in both languages.

The methodological interpretation of the strategy of working with rhythm during information compression helps combat “fine” pausing. The exercise “Rhythmic Constructor”:

students work with rhythmically vivid segments (proverbs, slogans). First, they select a rhythmically proportionate equivalent in their native Slavic language for a Chinese phrase (for example, for the phrase 质量第一, 用户至上 [zhì liàng dì yī, yòng hù zhì shàng], one can use the equivalent in Ukrainian: «Перший – якість, вищий – клієнт»). Then, relying on the clear rhythm found in Ukrainian, they read the Chinese original, striving to give it a similar rhythmic organization. This develops a sense of phrasal stress and tempo in Chinese oral speech.

4. Practical Implementation: A System of Exercises Based on Translation Analysis

Based on the identified strategies, the following system of exercises is proposed, integrable into speech practice and home reading courses.

4.1. Pre-text Stage: Deconstruction of Meaning

Exercise “Translator-Analyst.” Before the first reading of the text aloud, students are given the task: 1) to highlight all cultural concepts (culturemes) and idioms in the text, give their brief interpretation in their native Slavic language (strategy 3.1); 2) to find the longest sentence and propose options for its logical segmentation in the manner of the target language, explaining the logic (strategy 3.2). This work shifts cognitive effort from the moment of vocalization to the stage of preparatory analysis, thereby relieving tension during reading.

4.2. Text Stage: Reading Based on Analysis

1) Exercise “Reading with Markers.” Based on the conducted analysis, students graphically mark in the text the places where a pause is mandatory (e.g., double slash (/)) and where it is unacceptable (bracketed together). Reading is done with reliance on this “pause map.”

2) Exercise “Synchronization with Oneself.” The learner records their first, “raw” reading of the text aloud on a voice recorder. Then, after performing the pre-text analysis and marking, they record a second version. Self-comparison of the two versions visually demonstrates progress and reinforces the correct pattern.

4.3. Post-text Stage: Creative Reconstruction

Exercise “Back Translation.” Students receive a translation into their native Slavic language of a short paragraph from the original Chinese text. Their task is to reconstruct the Chinese original, paying special attention to how Slavic complex sentences

“unfold” into Chinese sequential constructions, and how pauses should be placed accordingly. This exercise directly links grammatical transformations with prosody.

5. Example of a Teaching Module: “Cultural Concept in the Text: From Analysis to Expressive Reading”

The goal of the module is to learn to read a Chinese text containing cultural concepts fluently and expressively using translation analysis strategies.

Lesson 1: Analysis and Segmentation.

Material: A text about the Confucian virtue "仁" [rén] (humaneness/benevolence).

Procedure:

Translation task (in groups): How to convey the concept "仁" [rén] in the native Slavic language within one sentence? Discussion of options: (for Ukrainian) «гуманність», «любов до людини», «чеснота людяності»; (for Polish) „ludzkość”, „filantropia”, „snota człowieczeństwa”; (for Russian) «гуманность», «человеколюбие», «добродетель человечности».

Semantic Marking: In the text, all contexts where "仁" [rén] appears and is explained are highlighted, as well as accompanying stable expressions.

Initial Reading: Reading the text aloud with a focus on the fluent pronunciation of the highlighted blocks.

Lesson 2: Syntactic Restructuring.

Material: Continuation of the text with reasoning about the manifestations of "仁" [rén].

Procedure:

“Translation Laboratory”: The teacher provides an example of a long Chinese sentence from the text and shows how it could be logically transformed into a Slavic complex sentence.

Identifying Logical Accents: Based on this transformation, students jointly determine which parts of the Chinese sentence carry the main and which carry additional information. The place of logical transition is marked as a point of mandatory pause.

Intonation Practice: Practicing reading with a rising tone on key information and a falling tone on secondary information.

Lesson 3: Presentation and Assessment.

Task: Prepare an expressive reading of a new short text on a similar topic, using all mastered strategies (preliminary analysis, marking, working with logic).

Assessment Criteria: Not only phonetic accuracy but also meaningfulness of pausing, integrity of pronouncing meaning blocks, overall fluency and expressiveness.

Conclusions

Integrating translation-based text analysis strategies into the methodology of teaching reading aloud offers a qualitatively new approach to solving the old problem of prosodic interference. By shifting the focus from mechanical pronunciation practice to conscious work with the semantic and syntactic structure of the text, we attack the root cause of errors – an inadequate cognitive strategy for processing Chinese speech.

The proposed exercises and module serve several important functions: they develop metalinguistic awareness, form the skill of preliminary semantic analysis, reduce anxiety due to having a clear action plan, and ultimately contribute to the automation of correct pausing. The learner ceases to be a passive “decoder” of characters, becoming an active interpreter of the text, which is the ultimate goal of foreign language teaching.

This approach aligns with modern trends in language pedagogy, focused on the formation of professional competencies, and can be adapted for teaching translation students or foreign sinologists with native Slavic languages. Further research could be directed towards a quantitative assessment of the effectiveness of this method using controlled experiments, as well as the development of digital simulators modeling the process of translation analysis to practice the skill of semantic segmentation.

REFERENCES

Duannu S. (2007). *The Phonology of Standard Chinese*. 2nd ed. Oxford : OUP. URL : <https://archive.org/details/phonologyofstand0000duan/>

Li Ch. N., Thompson, S. A. (1989). *Mandarin Chinese : A Functional Reference Grammar*. Berkeley : University of California Press. URL : <https://theswissbay.ch/pdf/Books/Linguistics/Mega%20linguistics%20pack/Sino-Tibetan/Mandarin%20Chinese%20-%20A%20Functional%20Reference%20Grammar%20%28Li%20%26%20Thompson%29.pdf/>

Lin Tao and Wang, Lijia (2013). *Yǔyīn xué jiàochéng. Dì 2 bǎn* [A Course in Phonetics. 2nd ed.]. Beijing : Peking University Press.

Munday J. (2016). *Introducing Translation Studies : Theories and Applications*. 4th ed. London : Routledge. URL : <https://routledgetextbooks.com/textbooks/9781138912557/>

Pym A. (2014). *Exploring Translation Theories*. 2nd ed. London : Routledge.

Wu Jiemin (2001). *Hànyǔ jiélǚ xué* [Chinese Prosodic Studies]. Beijing : Language and Literature Press.

Xing J. Zh. (2006). Teaching and Learning Chinese as a Foreign Language : A Pedagogical Grammar. Hong Kong : Hong Kong University Press. URL : <https://archive.org/details/introducingtrans0004mund/>

Zhou Jinhuan and Zhuang, Jiahua (2004). Hànyǔ xuéxí zhě kǒuyǔ tíngdùn xiànxàng yánjiū. Hànyǔ xuéxí [A Study on the Phenomenon of Pauses in Spoken Chinese by Learners. *Chinese Language Learning*]. No. 5, pp. 67–75.

Zhao, Yuanren (2011). Zhōngguó huà de wénfǎ [The Grammar of Chinese]. Beijing : The Commercial Press.

ІНТЕГРАЦІЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКИХ СТРАТЕГІЙ АНАЛІЗУ ТЕКСТУ В МЕТОДИКУ НАВЧАННЯ СЛОВ'ЯНОМОВНИХ СТУДЕНТІВ ЧИТАННЮ КИТАЙСЬКИХ ТЕКСТІВ УГОЛОС

Ло Сичен (罗思成)

магістрант Інституту іноземних мов
Хунаньський педагогічний університет,

Китай, Чанша

中国长沙湖南师范大学外国语学院研究生

e-mail: 2645093938@qq.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-2865-9109>

АНОТАЦІЯ

У статті з позицій міждисциплінарного підходу, що поєднує методику викладання іноземних мов та перекладознавчі практики, розглянуто проблему подолання просодичних порушень (необґрунтованих пауз та повторів) у мовленні слов'яномовних учнів під час читання китайських текстів уголос. Зроблено спробу довести, що коріння проблеми полягає не лише у фонетичній інтерференції, а й у глибоких відмінностях механізмів смислоутворення і граматичного оформлення інформації у слов'янських і китайській мовах. Це підтверджено аналізом типових помилок і даними зіставної лінгвістики. Як інноваційне рішення автор пропонує інтеграцію в навчальний процес стратегій перекладацького аналізу тексту: смислової сегментації, ідентифікації культурних концептів і синтаксичної реструктуризації. На ґрунті авторського досвіду перекладу культурно насиченого тексту та досягнень методики розроблено й детально описано систему вправ, спрямованих на формування у студентів навичок цілісного сприйняття китайського висловлювання та його правильного просодичного оформлення. Практична значимість дослідження полягає

у конкретних рекомендаціях щодо подолання лінгвокультурного бар'єру та зниження когнітивного навантаження учнів, що сприяє розвитку швидкості читання уголос по-китайськи.

Ключові слова: методика викладання китайської мови як іноземної, читання вголос, просодична інтерференція, перекладознавство, стратегії перекладу, аналіз тексту, лінгвокультурний бар'єр, слов'яномовні студенти.

ЛІТЕРАТУРА

Duannu S. The Phonology of Standard Chinese. 2nd ed. Oxford : OUP, 2007. 300 p. URL : <https://archive.org/details/phonologyofstand0000duan>

Li Ch. N., Thompson S. A. Mandarin Chinese : A Functional Reference Grammar. Berkeley : University of California Press, 1989. URL : <https://theswissbay.ch/pdf/Books/Linguistics/Mega%20Linguistics%20Pack/Sino-Tibetan/Mandarin%20Chinese%20-%20A%20Functional%20Reference%20Grammar%20%28Li%20%26%20Thompson%29.pdf/>

Munday J. Introducing Translation Studies : Theories and Applications. 4th ed. London : Routledge, 2016. 388 p. URL : <https://routledgetextbooks.com/textbooks/9781138912557/>

Пум А. Exploring Translation Theories. 2nd ed. London : Routledge, 2014. 200 p.

Xing J. Zh. Teaching and Learning Chinese as a Foreign Language : A Pedagogical Grammar. Hong Kong : Hong Kong University Press, 2006. 336 p. URL : <https://archive.org/details/introducingtrans0004mund/>

林焘, 王理嘉. 语音学教程. 第2版. 北京: 北京大学出版社, 2013. 261页.

周金焕, 庄佳华. 汉语学习者口语停顿现象研究. 汉语学习. 2004. 第5期. 第67 – 75页.

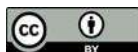
赵元任. 中国话的文法. 北京: 商务印书馆, 2011. 855页.

吴洁敏. 汉语节律学. 北京: 语文出版社, 2001. 356页.

Дата першого надходження статті до видання: 08.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 81'42:32

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.15>

ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США

Леся К. Малімон

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри практики англійської мови
Волинський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна
e-mail: malimon@vnu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6740-0701>

Ольга І. Горохова

студентка I курсу магістратури
факультету іноземної філології
Волинський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна
e-mail: gorohovao2525@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-3145-3351>

АНОТАЦІЯ

Мета роботи. Метою дослідження є всебічний аналіз лінгвостилістичних засобів, які використовуються в офіційних промовах президентів США, зокрема в їхніх інаугураційних виступах. Стаття спрямована на виявлення та систематизацію найбільш поширених мовних і стилістичних особливостей політичного дискурсу, а також на визначення їхньої ролі у реалізації комунікативних стратегій ораторів, що дозволяє оцінити вплив промов на суспільну свідомість і формування політичної поведінки аудиторії. Окрему увагу приділено аналізу трансформацій, яких зазнають стилістичні одиниці при перекладі для україномовної аудиторії, та виявленню найбільш адекватних способів збереження їхнього прагматичного потенціалу в міжкультурній комунікації.

Методологія. Дослідження здійснене із застосуванням дискурсивного, контекстуального та концептуального аналізів, моделювання когнітивних структур і порівняльного аналізу лінгвістичних одиниць. Використано міждисциплінарний підхід, який поєднує методи лінгвістики тексту, прагмалінгвістики

та політичної психології. Основна увага приділяється аналізу стилістичних засобів (метафора, епітет, антитеза, анафора, алітерація) у промовах Ф. Рузвельта, Б. Обами, Д. Трампа та Дж. Байдена.

Наукова новизна. Новизна студії полягає у порівняльному аналізі стилістичних засобів, властивих мовленню президентів різних історичних епох, у виокремленні спільних топосів і трансформацій, що відображають еволюцію політичної риторики США. Особлива увага приділяється специфіці вербалізації традиційних американських цінностей – патріотизму, демократії та релігійності – крізь призму індивідуальних мовленневих стратегій сучасних лідерів. Розкрито частотність використання певних лінгвостилістичних засобів та їхню функцію у створенні емоційного та персуазивного ефектів.

Висновки. Політична риторика президентів США є складною системою, у якій стилістичні засоби виконують не лише естетичну, а й маніпулятивну та інтеграційну функції. Попри індивідуальні стилістичні особливості зберігається тенденція до використання релігійних топосів і лексем єдності. Найчастіше застосовуються метафора (23,8%), алітерація (21,2%) та епітети (20,1%), що забезпечує емоційне забарвлення та переконливість промов. Результати дослідження можуть бути корисними для перекладачів, політологів і лінгвістів, які аналізують політичний дискурс і комунікативні стратегії лідерів.

Ключові слова: політичний дискурс, інаугураційна промова, лінгвостилістичні засоби, метафора, політична комунікація, маніпуляція.

Актуальність проблеми. Дослідження політичного дискурсу в сучасній лінгвістиці набуває особливого значення через процеси глобалізації та посилення впливу мас-медіа на суспільну свідомість. Політична мова президентів США як однієї з найвпливовіших держав світу є потужним інструментом формування думок, позицій та маніпулювання суспільством. Вивчення цих промов дозволяє не лише прогнозувати політичні кроки, а й виокремлювати найбільш ефективні способи впливу на аудиторію. *Актуальність* зумовлена необхідністю опису закономірностей перекладу та відтворення лінгвостилістичних особливостей текстів цього комунікативного простору в умовах сучасних міждержавних зв'язків.

Питання політичного дискурсу та лінгвостилістики перебувають у центрі уваги багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців. Теоретичні засади політичної лінгвістики

розробляли Л. П. Нагорна (Нагорна 2005), яка досліджувала діапазон можливостей політичної мови, та Т. А. ван Дейк, який надав класичне визначення політичного дискурсу як жанру, обмеженого соціальною сферою (Van Dijk 1998: 12). Проблеми перекладу політичної риторики та мовної особистості політика висвітлювали Л. Л. Славова (Славова 2010), М. О. Діденко (Діденко 2001), Є. Шейгал та Т. Ващук (Ващук 2020). Аналіз інавгураційних промов як особливого ритуального жанру здійснювали Н. В. Кондратенко (Кондратенко 2007), О. Ковальчук (Ковальчук 2021) та Ю. Яковенко. Проте, лінгвостилістичні аспекти промов президентів США у порівняльному та перекладацькому ракурсах потребують подальшого вивчення.

Мета дослідження. Метою статті є виявлення та опис найбільш поширених лінгвостилістичних особливостей англomовних політичних промов президентів США, зокрема Б. Обама, Д. Трамп, Дж. Байдена, й аналіз засобів їх відтворення в україномовних текстах.

Методи дослідження. Студія здійснена із застосуванням *дискурсивного, контекстуального та концептуального* видів лінгвістичного аналізу, а також *методу моделювання когнітивних структур і порівняльного аналізу лінгвістичних одиниць*. Використано міждисциплінарний підхід, який поєднує методи лінгвістики тексту, прагмалінгвістики та політичної психології. Основна увага приділяється аналізу стилістичних засобів (метафора, епітет, антитеза, анафора, алітерація) у промовах Ф. Рузвельта, Б. Обама, Д. Трамп та Дж. Байдена.

Виклад основного матеріалу дослідження. Політична промова — це підготовлений виступ, що має на меті переконати адресатів у правильності певного бачення дійсності задля здійснення політичної влади. Вона характеризується монологічністю, орієнтацією на масового слухача та ідеологічною функцією (Яковенко, Болотіна, Кваша 2023: 158; Садохіна-Жук, Ревенко 2023: 150). Особливе місце в цьому дискурсі посідає інавгураційна промова, яка має ритуальний характер і супроводжує вступ президента на посаду. У таких текстах виділяють три основні топоси: топос вступу

на посаду (подяка попередникам), топос доброчесного лідера та топос законослухняності (Москалюк 2024: 40). Наприклад, Дж. Байден часто використовує анафору «I thank» для підкреслення щирості своїх почуттів (Москалюк 2024: 41).

Лінгвостилістичний рівень промов насичений засобами експресії. Метафора є одним з найважливіших інструментів, який дозволяє вводити в текст поняття, віддалені від політики, для створення яскравих образів (Москалюк 2024: 43). Д. Трамп використовує метафори на зразок «trapped in poverty» («замкнені у нужденності») для критики попередньої влади та «from the face of the Earth» для висловлення рішучості у боротьбі з тероризмом (Ерліхман, Лупу 2017: 15). Б. Обама вдається до метафор «rising tides of prosperity» та «still waters of peace», що часто вимагає від перекладача застосування модуляції чи опущення для уникнення тавтології (Михайліченко 2020: 285).

Епітети надають мовленню емоційної насиченості. Дж. Байден за допомогою епітетів підкреслює непохитність підтримки України («enduring and unflinching commitment») та героїзм її народу («steel backbone») (Садохіна-Жук, Ревенко 2023: 153). У промові Д. Трампа епітети часто мають позитивну конотацію щодо американської нації («wonderful nation») або негативну щодо загроз («radical Islamic terrorism») (Ерліхман, Лупу 2017: 16).

Синтаксичний паралелізм і повтори роблять мовлення більш переконливим. У промові Б. Обама паралелізм «Homes have been lost, jobs shed, businesses shuttered» малює сумну картину економічної кризи (Михайліченко 2020: 282). Дж. Байден використовує повтор займенника *we* у поєднанні з дієсловом *will* («We will face challenges... But we will get the job done»), що сприяє згуртуванню нації та демонстрації готовності до спільних дій із народом. Цікавою особливістю риторики Дж. Байдена є використання сленгізму *folks* при зверненні до аудиторії, що слугує засобом скорочення соціальної дистанції та створення довірчих відносин. Також президенти США часто звертаються до релігійних тем, що є традиційним для американської лінгвоспільноти. Заключна фраза інаугураційних промов «May God bless

America» корелює з національним девізом «In God we trust» (Яковенко, Болотіна, Кваша 2023: 62).

У дослідженні О. В. Москалюк матеріалом аналізу стали інаугураційні промови не лише сучасних президентів США, але й політичних лідерів попередніх десятиліть, зокрема Дж. Буша, Б. Клінтона, Р. Рейгана, Дж. Картера, Дж. Форда та Р. Ніксона. Автор зазначає, що промови Дж. Буша характеризуються урочистою лексикою, яка реалізує топос вступу на посаду (наприклад, *service, honoured, humbled*), а також активним використанням алітерації й антитези (*civility, courage, compassion, and character*). У промовах Б. Клінтона виокремлюються епітети, що підкреслюють ідею глобальних можливостей (*magical technology, universal ambition*), а також синтаксичний паралелізм як засіб підсилення експресивності мовлення. На основі аналізу промов зазначених президентів О. В. Москалюк подає узагальнену статистику частотності стилістичних засобів, відповідно до якої найпоширенішими виявилися метафора (23,8%), алітерація (21,2%) та епітет (20,1%) (Москалюк 2024: 43).

При перекладі цих особливостей лінгвісти використовують різні трансформації. Метод регулярних відповідностей застосовується у більшості випадків при перекладі оцінних лексем. Проте іноді трапляються випадки звуження значення (генералізація) або логічної заміни (модуляція) для адаптації тексту до мови перекладу.

Лінгвостилістичні засоби слугують ключовим інструментом у формуванні політичного образу, оскільки вони дозволяють політику не лише доносити інформацію, а й маніпулювати свідомістю адресата, транслювати ідеологію та створювати певний емоційний настрій. Вибір мовних одиниць безпосередньо впливає на те, як електорат сприймає особистість лідера та його політичний курс.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Аналіз свідчить, що лінгвостилістичні особливості промов президентів США становлять невіддільну складову їхньої комунікативної стратегії (Москалюк 2024: 43). Найбільш уживані засоби це – метафора (23,8%), алітерація (21,2%) та епітет (20,1%). Попри індивідуальні стилі (філософічність

Ф. Рузвельта, енергійність Д. Трампа, душевність Дж. Байдена) політична риторика США зберігає тенденцію до вербалізації традиційних цінностей: патріотизму, демократії та віри в Бога. *Перспективи подальших розвідок* вбачаються у порівняльному вивченні політичної лінгвостилістики в діахронічному аспекті для виявлення трансформацій національних символів у часі.

ЛІТЕРАТУРА

- Вашук Т. Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичного дослідження. 2020. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/1720/> (дата звернення: 23.03.2026).
- Діденко М. О. Політичний виступ як тип тексту: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. Одеса, 2001. 14 с.
- Ерліхман А. М., Лупу К. В. Стилiстичнi засоби вербалiзацiї образу Дональда Трампа (на матерiалi iнавгурацiйної промови). *Науковий вісник УжНУ. Серія: Філологія*. 2017. Вип. 1 (37). С. 14–17.
- Кондратенко Н. В. Український політичний дискурс: текстуалізація реальності: монографія. Одеса : Чорномор'я, 2007. 156 с.
- Ковальчук О. Лінгвориторичні аспекти політичних промов сучасних американських політиків. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2021. Вип. 42, т. 1. С. 190–195.
- Михайліченко Х. Лінгвостилістичні особливості перекладу політичного дискурсу США (на матеріалі промов Б. Обама та Д. Трампа). *Науковий вісник ПНПУ ім. К. Д. Ушинського*. 2020. №31. С. 278–294.
- Москалюк О. В. Стилiстичнi особливостi англomовних полiтичних промов (на матерiалi iнавгурацiйних виступiв сучасних американських президентiв). *Modern Philology*. 2024. №1. С. 39–45.
- Нагорна Л. П. Політична мова і мовна політика: діапазон можливостей політичної лінгвістики. Київ : Світогляд, 2005. 315 с.
- Садохіна-Жук С., Ревенко В. Лексико-стилiстичнi особливостi англomовних полiтичних промов. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2023. Вип. 65. Т. 3. С. 149–155.
- Славова Л. Л. Мовна особистість політика: когнітивно-дискурсивний аспект. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2010. 358 с.
- Яковенко Ю. Л., Болотіна Е. В., Кваша О. П. Інавгураційні промови президентів США Ф. Рузвельта та Д. Байдена: історико-політологічний аналіз. *Регіональні студії*. 2023. № 32. С. 158–163.
- Van Dijk T. A. Critical discourse analysis. 1998. URL: <http://www.hum.uva.nl/teun/cda.htm> (дата звернення: 23.03.2026).

LINGUOSTYLISTIC FEATURES OF US PRESIDENTS' SPEECHES

Lesia K. Malimon

PhD in Philology, Associate Professor
at the Department of English Practice
Lesya Ukrainka Volyn National University,
Lutsk, Ukraine
e-mail: malimon@vnu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6740-0701>

Olha I. Horokhova

1st-year Master's student
Faculty of Foreign Philology
Lesya Ukrainka Volyn National University,
Lutsk, Ukraine
e-mail: gorohovao2525@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-3145-3351>

SUMMARY

Purpose. *The study aims to conduct a comprehensive analysis of linguostylistic tools used in official speeches of the US presidents, particularly in their inaugural addresses. The research focuses on identifying and systematizing the most common linguistic and stylistic features of political discourse and determining their role in implementing communicative strategies. This approach allows evaluating the influence of speeches on public consciousness and the formation of political behavior among audiences. Particular attention is paid to the analysis of transformations that stylistic units undergo when translated for a Ukrainian-speaking audience, and to identifying the most adequate ways to preserve their pragmatic potential in intercultural communication.*

Methodology. *The study is based on discursive, contextual, and conceptual analyses, modeling of cognitive structures, and comparative analysis of linguistic units. An interdisciplinary approach combining text linguistics, pragmalinguistics, and political psychology is applied. Special attention is paid to stylistic devices (metaphor, epithet, antithesis, anaphora, alliteration) in speeches by F. Roosevelt, B. Obama, D. Trump, and J. Biden.*

Scientific novelty. *The novelty lies in the comparative analysis of stylistic devices used by presidents from different historical periods and the identification of shared topoi and transformations*

reflecting the evolution of US political rhetoric. The study highlights how traditional American values – patriotism, democracy, and religiosity – are verbalized through individual speech strategies of modern leaders. The frequency and function of stylistic means in creating emotional and persuasive effects are also analyzed.

Conclusions. US presidential rhetoric represents a complex linguistic system where stylistic devices serve not only decorative but also manipulative and integrative functions. Despite individual stylistic differences, continuity exists in the use of religious topoi and lexemes of unity. The most frequently used devices are metaphor (23.8%), alliteration (21.2%), and epithet (20.1%), which enhance emotional coloring and persuasiveness. The results are useful for translators, political scientists, and linguists studying political discourse and leaders' communicative strategies.

Key words: political discourse, inaugural speech, linguostylistic devices, metaphor, political communication, manipulation.

REFERENCES

- Didenko M. O. (2001). Politychnyi vystup yak typ tekstu [Political speech as a type of text]: Extended abstract of PhD dissertation. Odessa [in Ukrainian].
- Erlikhman A. M., Lupu K. V. (2017). Stylistychni zasoby verbalizatsii obrazu Donalda Trampa (na materialy inavhuratsiinoi promovy) [Stylistic means of verbalizing Donald Trump's image (based on the inaugural speech)]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Filolohiia* [Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Philology Series]. 1(37), pp. 14–17 [in Ukrainian].
- Kondratenko N. V. (2007). Ukrainskyi politychnyi dyskurs: tekstualizatsiia realnosti [Ukrainian political discourse: textualization of reality]. Odessa : Chornomoria [in Ukrainian].
- Kovalchuk O. (2021). Linhvorytorychni aspekty politychnykh promov suchasnykh amerykanskykh politykiv [Linguo-rhetorical aspects of political speeches of modern American politicians]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk* [Current Issues of Humanitarian Sciences]. 42(1), pp. 190–195 [in Ukrainian].
- Moskaliuk O. V. (2024). Stylistychni osoblyvosti anhlovnykh politychnykh promov (na materialy inavhuratsiinykh vystupiv suchasnykh amerykanskykh prezidentiv) [Stylistic features of English-language political speeches (based on inaugural speeches of modern US presidents)]. *Modern Philology*. (1), pp. 39–45 [in Ukrainian].
- Mykhailichenko Kh. (2020). Linhvostylistychni osoblyvosti perekladu politychnoho dyskursu SSHa (na materialy promov B. Obamy ta D. Trampa) [Linguo-stylistic features of translating US political discourse (based on speeches by B. Obama and D. Trump)]. *Naukovyi visnyk PNPu im. K. D. Ushynskogo* [Scientific Research Issues of South Ukrainian National Pedagogical University Named After K. D. Ushynsky]. (31), pp. 278–294 [in Ukrainian].
- Nahorna L. P. (2005). Politychna mova i movna polityka: diapazon mozhlyvosti politychnoi linhvistyky [Political language and language policy: the range of possibilities of political linguistics]. Kyiv : Svitogliad [in Ukrainian].

Sadokhina-Zhuk S., Revenko V. (2023). Leksyko-stylistychni osoblyvosti anhlo-movnykh politychnykh promov [Lexico-stylistic features of English political speeches]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk [Current Issues of Humanitarian Sciences]*. 65(3), pp. 149–155 [in Ukrainian].

Slavova L. L. (2010). Movna osobystist polityka: kohnityvno-dyskursyvnyi aspekt [Linguistic personality of a politician: cognitive-discursive aspect]. Zhytomyr : Vyd-vo ZhDU im. I. Franka [in Ukrainian].

Van Dijk T. A. (1998). Critical discourse analysis. Retrieved March 23, 2026. URL: <http://www.hum.uva.nl/teun/cda.htm>

Vashchuk T. (2020). Politychnyi dyskurs yak ob'ekt lnhvistychnoho doslidzhennia [Political discourse as an object of linguistic research]. Retrieved March 23, 2026. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/1720/> [in Ukrainian].

Yakovenko Yu. L., Bolotina E. V., Kvasha O. P. (2023). Inavhuratsiini promovy prezidentiv SShA F. Ruzvelta ta D. Baidena: istoryko-politolohichniy analiz [Inaugural speeches of US Presidents F. Roosevelt and J. Biden: historical and political analysis]. *Rehionalni studii [Regional Studies]*. (32), pp. 158–163 [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 15.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

UDC 811.111'06'367.626

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.16>

CATEGORIAL STATUS OF THE PHRASE 'A LOT OF' IN MODERN ENGLISH FROM THE POINT OF VIEW OF THE PROTOTYPE THEORY

Nataliia G. Moiseienko

Candidate of Science in Philology, Associate Professor
at the Chair of English Grammar
Odessa National I. I. Mechnikov University,
Odessa, Ukraine
e-mail: natalymoiswa@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-3896-3668>

SUMMARY

*This article deals with the definition of the grammatical status of the phrase **a lot of** in the Modern English language. In grammar, a phrase is traditionally understood as a combination of words that is not a primary predication structure.*

*The question of the place of the phrase **a lot of** within the system of parts of speech of the English language has not been solved in anglistics until now. In this work we are making an attempt to suggest our solution of the problem. The difficulties of the definition of the grammatical status of the lexeme **a lot of** are closely connected with the general problem of definition of the parts of speech which remains topical since the time of Aristotle. There exist a number of grammatical classifications of Parts of Speech, based upon different criteria. The question of the criteria is decisive when one deals with classification of the words of any language into certain groups. Depending upon the criteria such groups of words can be called "lexical", "grammatical"; "lexico-grammatical". In our opinion the most appropriate way to find the place of a language unit in the system of the parts of speech is to analyze peculiarities of its functioning in speech using the principles of the prototype theory, which gives the possibility to take into account all content and formal characteristics of a lexeme under analysis, refer it to a certain conceptual category and in that way arrive at its place in a certain discourse – cognitive group of words, traditionally called the Parts of Speech.*

*In the course of our analysis we came to the conclusion that semantic and formal characteristics of the lexeme **lot** correspond to*

those of the prototypical ones of the noun. Thus, the phrase a lot of constitutes a syntactic construction consisting of the noun lot, which has a quantitative meaning, its prepositional determiner (the article a) and its postpositional prepositional modifier (with the preposition of).

Key words: *Phrase, a lot of, prototype, noun, determiner, part of speech, lexeme, pronoun.*

Introduction. This article deals with the definition of the grammatical status of the phrase *a lot of* in the Modern English language. In grammar, *a phrase* is traditionally understood as a combination of words that is not a primary predication structure (Curme 1977; Korsakov 2007; WNMD 1977).

The question of the place of the phrase *a lot of* within the system of parts of speech of the English language has not been solved in anglistics until now. This fact explains the **topicality** of our work. In this regard, we analysed 17 theoretical works (cit. for Moiseienko 1999: 54–103). 25 manuals of English grammars (cit. for Moiseienko 1999: 103–152), as well as 10 of the most authoritative explanatory and etymological dictionaries of the English language published over the last 50 years (ALD 1980; ChTCD 1973; EWD 1988; DEE 1985; LD 2000; MD 2002; RHD 1973; UED 1932); WBD 1986; WNWD 1977).

Among the 25 textbooks on English grammar that we studied, the phrase *a lot of* is discussed in one way or another in only 9 (cit. from Matuznaja 1990: 59–65; Korsakov 2007). Our **aim** is to establish the categorial meaning of the phrase *a lot of* in Modern English. The **tasks** of our investigation were to define the prototypical characteristics of the English noun, to describe the essential grammatical properties of the lexeme *a lot of* and to answer the question whether the determiner can be considered a separate part of speech. **Methods of analysis.** In our research we used the *method of descriptive analysis*. Its theoretical foundation are the principles of the prototype theory.

Results and discussion. The difficulties of the definition of the grammatical status of the *lexeme a lot of* are closely connected with the general problem of definition of the parts of speech which remains topical since the time of Aristotle (Alexeeva 2007). There exist a number of grammatical classifications of Parts

of Speech, based upon different criteria (Kharitonov 2008; Volkova 2010). The question of the criteria is decisive when one deals with classification of the words of any language into certain groups. Depending upon the criteria such groups of words can be called “lexical” (Close 2005), “grammatical” (Fries 1952), “lexico-grammatical” (Matthews 1984). In our opinion the most appropriate way to find the place of a language unit in the system of the parts of speech is to analyze peculiarities of its functioning in speech using the principles of the prototype theory, which gives the possibility to take into account all content and formal characteristics of a lexeme under analysis, refer it to a certain conceptual category and in that way arrive at its place in a certain discourse – cognitive group of words, traditionally called the Parts of Speech.

In this article we are analyzing the points of view of the linguists on the problem in question and suggest our approach to its solution.

M. Ganshina and N. Vasilevskaya, explaining the rules for the use of expressions such as *a lot of* and *lots of*, do not define their grammatical status (cit. from Moiseienko 1999: 87). Describing the uses of the phrase *a lot of* in modern English, the textbook on practical English grammar by K. N. Kachalova and E. S. Izrailevich (ibidem) says nothing about the part-of-speech status of this language unit. E. Gordon and I. Krylova classify ‘a lot of’ and ‘lots of’ as indefinite quantifiers (cit. from Korsakov 2013). Reznik R. V. et al., in their practical grammar of the English language, refer to *a lot of* as a phrasal quantifier (a kind of determiner) (Moiseienko 1999). Another grammarian examines the characteristics of the use of the phrase *a lot of* in English; however, its place within the system of parts of speech is not defined (Matuznaja 1990). D. Beiber et al. *understand a lot of* as belonging to the group of function words, determiners (Biber 2010). M. Swan describes ‘a lot of’ and ‘lots of’ as expressions similar in meaning to the determiners *much, many and most* (Swan 2003). W. Francis, a representative of the American structuralism, identifies *a lot of* and *lots of* as “an interesting group of forms, determiners, and markers of nouns” (Francis 1958).

According to W. Francis, there are four parts of speech in English: nouns, verbs, adjectives and adverbs. Pronouns, of which

W. Francis lists eight (I, we, he, you, she, it, they, who), belong to one of the subclasses of nouns (Francis 1958). The scientist classifies all other elements traditionally referred to as pronouns into another subclass of nouns, for example: *all, any, mine, very many, either, neither, this/that, somebody, something, nothing*, etc. (Ibid.). Thus, W. Francis does not classify determiners as belonging to any part of speech.

R. Close, like W. Francis, regards *a lot of* and *lots of* as determiners of nouns, which are components of the noun phrase. R. Close does not deal with parts of speech as such, and the issue of classifying determiners as parts of speech is not addressed by him. He defines determiners merely as ‘modifiers of nouns’ (Close 2005).

Summarizing the facts mentioned above, it can be stated that in the English grammar textbooks we have analyzed, the grammatical status of the phrase *a lot of* is defined as a pronoun, a determiner, or a phrasal quantifier.

Scientific publications on theoretical English grammar do not pay much attention to the phrase *a lot of*. It is discussed only in the grammar by D. Giering and co-authors, where this lexeme is presented as a complex determiner (Giering et al. 1989: 25, 76). In their turn the authors treat a determiner as one of the parts of speech (Giering et al. 1989). When describing the phrase *a lot of*, dictionaries do not refer it to a separate entry but consider it within the system of meanings of the lexeme *lot*, which is marked as a noun and as a function word (ALD 1980; ChTCD 1973; EWD 1988; DEE 1985; LD 2000; MD 2002; RHD 1973; UED 1932; WBD 1986; WNWD 1977). To illustrate various cases of using of *a lot of* as a function word, MD dictionary gives the example: “*A lot of people don’t like the idea*”, mentioning that in such a context *a lot of* is used as a pronoun (MD, 2002).

To determine the place of the phrase *a lot of* in the system of the parts of speech of the English language, let us consider the concept of a determiner, which encompasses a group of words to which this linguistic unit is often assigned.

In English explanatory dictionaries, we find the following definitions of this term: “a determiner is an article, numeral or other word that can be used with a noun and has the function

of limiting quantity, such as: *all, some, a or every*” (ALD 1980); “a member of a subclass of English adjectival words, which in a specific way restricts the nouns it modifies and which usually precedes descriptive adjectives, for example: *a, an, the, your, their*” (LD 2000); “a word that defines or restricts the word following it” (WBD 1986); “a restrictive adjective or modifier that is always used with a noun or a noun phrase (Noun Phrase) and often precedes them” (ChTCD 1973); “a special term – a word that precedes a noun and indicates exactly which thing or things the speaker has in mind. *A* and *the* are determiners, as are *this, that, some, which* and *each* when used with nouns” (RHD 1973). Dictionary WNWD defines *determiner* as a linguistic term denoting a word used before a noun to indicate which specific thing or things are being referred to. The words *a, the, this, some* and *every* are determiners (WNWD 1977).

So, based on the explanations given above, we can conclude that a determiner constitutes a group of words of different categorial status, having the same primary grammatical function which is to modify, specify or restrict nouns.

The predecessor of the term *determiner* was the term *determinative*, which, according to G. Palmer and F. Blandford, corresponded to one of the eight parts of speech they proposed: *Nouns; Pronouns and Determinatives; Adjectives; Verbs; Adverbs; Prepositions; Connectives (including the interrogative pronoun ‘who’); Interjections and Exclamations* (Palmer and Blandford 1975).

G. Palmer and F. Blandford combined pronouns and determinatives into a single part of speech, defining ‘determinative’ as words of the following types:

- 1) articles and article-like words: *a, the, this, etc.; some, any* (partitive article); *no, none* (relative determiners);
- 2) quantifiers and numerals: *a, many, five, half,*
- 3) possessives: *her, his, etc.;*
- 4) ordinal numbers: *first, second, last, etc.* (ibidem).

This term and the meaning of the part of speech it denotes are adopted by G. Sorensen (Sorensen 1958). Simon Potter, discussing the classification of parts of speech in English, treats the determiner as a separate part of speech; from this group of words, he excludes numerals (*one, two, three, etc.*) and those

pronouns that are used not as markers of nouns. “Accepting this,” concludes S. Potter, “we arrive at 9 parts of speech: verbs, three nominals (nouns, pronouns, adjectives), three particles (adverbs, prepositions, conjunctions and numerals)” (Potter 1975).

In 1982, G. Leech, D. Deicher and P. Hugengod, just like S. Potter, speak about determiners as of a separate part of speech. They mention that determiners and pronouns often overlap, that is why such lexemes as *this*, *that*, *all*, *some*, *which* “may belong to any of these word groups”, for example: *This* wine is very sweet (determiner): *This* is a very sweet wine (a pronoun) *Some* girls (determiner): *some* of the girls (a pronoun) (Leech et al.1982).

As has been mentioned above, D. Giering et al. also treat the phrase *a lot of* as a determiner, and as a particular part of speech (Giering 1989).

However, in our view, there are a number of factors indicating that determiners should not be regarded as a separate part of speech. In this respect we can mention some grammarians’ tendency to refer nouns in possessive case to the class of determiners (Willis 1972).

Indeed a noun in the possessive case, though by no means always, can be used as a pre-modifier of other nouns, for example: John’s book: *That book of John’s*; “*I just met that Joe of Alice’s in High Street*” (J. Lindsay). It follows from the context that *Alice’s Joe* was her only friend.

However, it does not follow from this that nouns in the possessive case, when used before other nouns, cease to be nouns and become another part of speech, namely determiners. In such usages, they remain nouns, nonetheless. Their status of the noun is confirmed by the fact that they can be combined with articles, demonstrative pronouns, adjectives and nouns in a modifying role, and are used in the plural, for example: *the overturned truck’s front portion* (A. Hayley); *a linguistic unit’s identity* (D. Crystal); *the whole world’s population* (A. Hailey); *the paper cylinder’s ends* (D. Hammit); *Charlie pulled on the display dummy’s shirt* (J. Brain); *the wood fire’s friendly crackling* (T. Martin); *babies’ booties were displayed in the shop window* (A. Christie); *a girl’s school* (A. Christie).

In constructions like *John's book*, such grammatical forms as *John's* cannot be considered to be a member of a separate part of speech different from the noun. In our case the researchers of the English language introduce such a grammatical group of words as *determiner* and they are making an effort to refer such forms as *John's* to it. The thing is that the lexeme *John* in *John's* is used in the possessive case, but it is not the possessive case of the *determiner John*, but of *the noun John*. The word *John* in the preposition without 's cannot be combined with *nouns* and therefore cannot be a *determiner*. A noun in the possessive case, when combined with another noun, can be regarded as a marker of that second noun, and only in this sense, because of its function, it can be considered a *determiner*. From here it follows that it is rather doubtful to treat *determiner* as a separate part of speech.

Some grammarians also classify the linguistic unit *somebody* in expressions such as *somebody's fault* (M. Heath) as a *determiner* (cit. from Moiseienko 1999: 127) However, *somebody's* is the possessive case of the lexeme *somebody*, which, according to most researchers of English grammar, is considered to be a pronoun (Moiseienko 1999: 128) The dictionary (WNWD 1977) defines 'somebody' as: "1. pron. (pronoun) some person. 2. noun (noun) a person of some note or importance".

The following examples illustrate the use of the lexeme *somebody* as a pronoun and as a noun.

1. *Somebody got the money and Captain Butler must be one of the somebodies* (M. Mirchell). In this example *somebody* used as a subject is a pronoun.

Somebody in the expression 'one of the somebodies' has clear characteristics of a noun – plural form, combination with a definite article and a preposition.

She is *a somebody*, a big name (A. Christie) – in this sentence, *somebody* also possesses the characteristics of a noun – it is combined with an indefinite article and functions as a predicative.

It should be mentioned that the dictionary (RHD 1973) in which a *determiner* is defined as one of the grammatical classes of words, as well as the dictionary (WNWD 1977), mark the lexeme *somebody* as 1. pronoun and as 2. noun.

The lexemes *much*, *many*, *more*, *most*, used in preposition to a noun, are also spoken of as being determiners (Moiseienko 1999: 153). However, *more* and *most* are the comparative and superlative forms of the language units *much* and *many*, which, when used in preposition to a noun, are considered by most grammarians and lexicographers to be adjectives (Colwell, Knox 1973; Quirk, Greenbaum 2006; Rayevska 1976; DEE 1985).

The articles *the*, *a* and the zero article are also classified by some grammarians as determiners, a separate part of speech (Moiseienko 1999: 70). There exists an opinion that the role of definite and indefinite articles in speech is not to indicate that the words following them are nouns, but rather to convey specific communicative information. According to A. I. Smirnitsky, their functions are, respectively, individualising and classifying (cit. from Korsakov 2013).

According to R. Quirk and co-authors, “articles have no lexical meaning” and “do not perform any function independently of the noun” (Quirk, Greenbaum 2006). In his turn A. K. Korsakov considers that the essential grammatical meaning of the article (*the*, *a*) is the degree of abstraction of what is expressed by the word or group of words following the article (Korsakov 2007). Dwight Bolinger, in his monograph “Meaning and Form”, states that our mistake lies in confusing a generalized meaning with the absence of meaning (Bolinger 1977). Consequently, the article can be considered to be an independent part of speech with its own grammatical meaning.

Taking into account all mentioned above, it can be concluded that the determiner includes morphologically and syntactically quite different lexical units which belong to different conceptual categories. In psychology category is understood as a totality of objects and phenomena of the objective world, their analogues in our conscience are concepts (Morokhovskaya 1984). In grammar category can be seen as expression of certain grammatical meaning by means of a corresponding grammatical forms paradigm. Grammatical meaning is the result of the process of generalization of mental concepts reflecting certain fragments of objective reality and their lingual presentation in thinking and speech. Grammatical (categorical) meaning is common to all members of the grammatical category, that is why we can consider it to

be prototypical meaning. As far as we can see the group of words united under the name of *determiner* has neither a common grammatical, prototypical meaning, nor the common grammatical forms paradigm, the only common grammatical characteristic peculiar to all of them is their syntactic function to determine the noun from different aspects. That is why, in our opinion, it cannot be treated as a separate, independent part of speech.

Consequently, the lexeme *a lot of* cannot be understood as a member of a grammatical group of words called *determiner*. Speaking about *a lot of* as of a determiner we can mean that this term does not name a particular part of speech, it is associated only with the syntactic function of the lexeme in question.

What concerns the categorial status of the phrase *a lot of* we would like to state the following.

The structural centre of the phrase *a lot of* is the lexeme *lot*. According to the etymological dictionary (EWD 1988) “the primary Germanic meaning of the lexeme *xlut* is unknown”. In Old English, *hlot* was used in the senses of *portion, choice, decision*’ in the 16th century, in the senses of *party or set*; in the 17th century – *a plot of land*; in the 18th century, the lexeme acquired the meaning *a set of articles*; in the 19th century, *lot* came to be understood as *a large number*. Contemporary explanatory English dictionaries describe its meaning *as a large number, a group, a set of people or things*. As far as we can see the common core in all the meanings of *a lot of* given above is a part of something (points both to concrete (*a plot of land*) and abstract notions (*choice, decision*’); a part of something bigger (*a set of people or things*- of all existing people or things only *a set, a group*); quantity (*a large number* – only a part, though a large one of the whole) (EWD 1988).

The morphological and syntactic characteristics of the linguistic unit *lot* in modern English are as follows:

1. *A lot* is at stake (A. Creasy) (functions as the subject, is used with the indefinite article).

2. I had *a lot* to do (acts as an object, is used with the indefinite article, has a modifier expressed by the infinitive).

3. I had work. That was *a lot* for a man fresh out of jail (C. Hutter) (is used in the syntactic function of a predicative, is used with the indefinite article).

4. I saw *lots* of people (D. Keene) (acts as an object, is used in the plural, is combined with a postpositive prepositional noun modifier).

5. I owe them an *awful lot* (MD 2002) (used as an object, has a modifier expressed by the adjective *awful*, and is combined with the indefinite article).

6. *An awful lot* of food! (A. MacLean) (an elliptical sentence; *lot* is used with the indefinite article, with the adjective *awful* functioning as a modifier, and has a postpositional modifier expressed by a noun with the preposition *of*).

The examples given above show that the lexeme *lot* can be determined by an article, has the category of number and is used in the plural form, functions as a subject, object and predicative, it can be combined with a postpositional prepositional noun modifier, with the adjective *awful*. In other words, it exhibits the essential formal characteristics of a noun. As to its content characteristics it is used in the sense of *a great amount of*. It illustrates the association of the language unit *a lot of* with the conceptual category of quantity. The essential formal characteristics of the word combination in question suggest its belonging to the lexico-grammatical group of the noun, though its grammatical meaning is not *a person* or *thing*, even not a *substance*.

In general grammarians define the semantics of the noun in different ways. Thus, E. S. Legget states that the noun points to “a person, a place or a thing” (cit. from Matuznaya 1990: 48). Some other scientists think that the noun is associated with objects (Ibid.: 56). D. Biber et al. write that nouns commonly refer to concrete entities, such as people and things in the external world (e.g. book, girl), but they may also denote qualities and states (e.g. *freedom*, *friendship*) (Biber 2010). The definitions mentioned above try to connect the part of speech under analysis with certain phenomena of the objective world, but they do not explain such cases as *examination*, *concert*, these words point neither to a person, nor a place, nor a thing (even in philosophical understanding as “an independently existing part of the objective world”), nor to an object. They also cannot be completely associated with qualities and states (Korsakov 2013).

H. Leech et al. say that nouns are typically associated with physical phenomena: people, objects, places, substances etc. It is evident that nouns point not only to concrete things and phenomena but also to abstract concepts which are not connected with anything tangible in our reality (Leech et al. 1982: 122). In this case the question arises about prototypical in categorial semantics of the noun. For A. V. Scherba it is thingness, substantiveness (cit. from Matuznaya 1990). This point of view is shared by many grammarians, for example N. F. Irten'eva, A. I. Smirnickij, M. Y. Blokh, T. A. Barabash (cit. from Matuznaya 1990). L. M. Volkova mentions that the noun possesses the grammatical meaning of thingness, substantiality (Volkova 2011). In her turn I. O. Alexeyeva explains the categorial meaning of the noun as substance or thingness (Alexeyeva 2007). In I. K. Kharitonov's point of view the noun possesses the general implicit lexico-grammatical meaning of thingness (substance) in the wide sense of the word (Kharitonov 2008).

However, the category of thingness, substantiveness, substantiality is a conceptual category and does not correspond to any concrete thing. In this respect V. M. Zhirmunskij, explained that when speaking about noun pointing to a thing, one must keep in mind that thingness is understood as a philosophical, logical category. (cit. from Korsakov 2013). At the same time D. Katz declares that a lot of nouns are not connected with the notion thingness or substantiality (*truth, pain*). In his opinion such nouns have nothing in common in their semantics (cit. from Matuznaya 1990). Concerning this statement we would like to mention that no word points directly to anything in the outer world. Each component of an utterance, of a sentence is a sign, a reference, a name of a fragment of thought of a speaker, which only indirectly reflects a certain fragment of the objective world including the speaker.

Thus, the noun is associated with certain concept in the conscience of a language user and through it is correlated with objects and phenomena of the objective world. Now we will consider the overt forms of the nouns *boy* (a class noun, concrete) and *concert* (abstract noun): *boy, boy's boys; the boy, about the boy; the boy was (the boys were) happy; we saw that boy (object)*

concert, concert's concerts; the concert, about the concert; concert was (the concerts were) wonderful; we liked that concert (object).

As far as we can see their overt forms are similar, conceptually the noun *boy* is associated with a substance, though the noun *concert* conceptually does not point to a substance it is treated in speech as if it did. It means that the representatives of the language community perceive it as having substantivity qualities. I. O. Alexeyeva explains that *thingness* is a grammatical meaning that permits names of abstract notions, actions and qualities to function in the same way with names of objects and living beings (Alexeyeva 2007). I. K. Kharitonov says that the noun denotes things, objects and abstract notions presented as substance (Kharitonov 2008). Everything mentioned above leads to the conclusion that human mentality categorizes phenomena of the objective world in accordance with certain scheme which corresponds to predication structure in our thinking and speech. As soon as this structure has strict places for its members pointing to matter (substances) and their attributes (characteristics of its existence in time and space), then grammatical units occupying these positions will semantically and formally correspond to prototypical representatives of the parts of speech with the help of which the members of the predication structure are verbally expressed. Everything mentioned above proves that the lexical meaning of the lexeme *lot* (quantity) does not contradict the prototypical meaning of the noun.

Structurally, the phrase under investigation, *a lot of*, represents the following syntactic model: (a + lotn) + (of-phrase), where n is a noun, which reflects its overt form. This is one of the syntactic models for the use of most nouns and, in particular, nouns with quantitative semantics, such as: *bit, amount, heap, mountain, number, peck, quantity, sight, world*.

7. *a bit of* string; *a bit of* one's mind (ALD 1980).
8. *a small amount of* water (MD 2002).
9. It made a difference, *a whole heap of* difference (P. Bryant);
10. The ship can't carry *a mountain of* spares (I. Barlov);
11. "I saw *a number of* people coming in here" (B. Lomax);
12. *a peck of* trouble (DEE 1985);
13. *a small quantity of* cement (TLD 2000);

14. *a sight of people; an awful sight of money* (RHD 1973);

15. *Sunshine does children a world of good* (ChTD 1973).

Note that in examples 8, 9, 13 and 14, the given nouns are also combined with an adjective.

Conclusions. Summing up everything mentioned above we can conclude that semantic and formal characteristics of the lexeme *lot* correspond to those of the prototypical ones of the noun. Thus, the phrase *a lot of* constitutes a syntactic construction consisting of the noun *lot*, which has a quantitative meaning, its prepositional determiner (the article *a*) and its postpositional prepositional modifier (with the preposition *of*). The element of the postpositional modifier of the noun *lot*, used after the preposition *of*, can be not only a noun but also a pronoun, and the primary structure of predication (*a lot of food: plenty of it; a lot of people: plenty of them; They spoke loudly enough to hear a lot of what was going on, but not everything* (K. Kramer). It can be also mentioned that the determiner cannot be considered a separate part of speech taking into consideration the absence of common semantic and formal characteristics of the language units referred to it.

REFERENCES

ALD (1980). Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English. Oxford : Oxford University Press.

Alexeyeva I. O. (2007). Theoretical English Grammar Course. Vinnytsya : Nova Knyha.

Biber D. et al. (2010). Longman Grammar of Spoken and Written English. Harlow : Pearson Education.

Bolinger D. (1977). Meaning and Form. London ; New York : Longman.

ChTCD (1973). Chambers Twentieth Century Dictionary. Edinburg : W and R Chambers Ltd.

Close R. (2005). A Reference Grammar for Students of English. Essex: Longman.

Colwell G., Knox J. (1973). What's the Usage? Reston : Reston Publishing Company.

DEE (1985). The Oxford Dictionary of English Etymology. Oxford Clarendon Press.

Curme G. (1977). English Language. New York : Barnes and Noble.

EWD (1988). The New Hamlyn Encyclopedic World Dictionary. London : The Hamlyn Publishing Group.

Francis W. (1958). The Structure of American English. New York : The Ronald Press.

- Fries Ch. (1952). *The Structure of English*. New York : Harcourt.
- Giering D. et al. (1989). *English Grammar*. Leipzig : VEB Verlag.
- Kharitonov I. K. (2008). *Theoretical English Grammar*. Vinnytsa : Nova Knyha.
- Korsakov A. K., Korsakov A. A. (2013). *Theoretical Foundations of Modern English Grammar. Part I. Syntax*. Odessa.
- Korsakov A. K., Korsakov A. A., Korsakov Al. A. (2007). *Theoretical Foundations of Modern English Grammar. Part II. Morphology*. Odessa : Odesa National I. I. Mechnikov University (Manuscript).
- LD (2000). *Longman Dictionary of Contemporary English*. Essex : Longman.
- Leech G., Deucher M., Hoogenrad R. (1982). *A Grammar for Today: A New Introduction*. London : MacMillan.
- Mattews P. (1984). *Syntax*. Cambridge : University Press.
- Matuznaja N. A. (1990). *Grammatichne znachenia i klasifikacija imennikiv u suchasnij anglijskij movi: Dis. ... kand. filol. nauk: 10.02.04 [Grammatical Content and Classification of Nouns in Modern English: Candidate Thesis in Philological Sciences: 10.02.04]*. Odessa [in Ukrainian].
- MD (2002). *MacMillan English Dictionary for Advanced Learners*. Oxford : MacMillan Education.
- Moiseienko N. G. (1999). *Znachenia ta vzhivannya neoznachenih zaimennikiv u suchasnij anglijskij movi: Dis. ... kand. filol. nauk: 10.02.04 [The meaning and use of the indefinite pronouns in Modern English: Candidate Thesis in Philological Sciences : 10.02.04]*. Odessa [in Ukrainian].
- Morokhovskaya E. (1984). *Fundamentals of Theoretical English Grammar*. Kyiv : Higher School.
- Palmer H. Bleanford F. (1975). *A Grammar of Spoken English*. Cambridge : Heffner.
- Potter S. (1975). *Changes in English*. London : Andre Deutch.
- Quirk R., Greenbaum S. (2006). *A University Grammar of English*. London : Longman.
- Rayevska N. M. (1976). *Modern English Grammar*. Kyiv : Higher School.
- RHD (1973). *The Random House Dictionary of the English Language*. New York : Random House.
- Siirensen H. S. (1958). *Word-classes in modern English. With special reference to proper names, with an introductory theory of grammar, meaning, and reference. English, with brief Danish summary*. Gad G. E. C., Copenhagen.
- Swan M. (2003). *Practical English Usage*. Oxford : University Press.
- UED (1932). *The Universal English Dictionary*. London : Routlage and Kegen Paul.
- Volkova I. M. (2010). *Theoretical Grammar of English: Modern Approach*. Kyiv : Osvita Ukrainy.
- Volkova I. M. (2011). *Theoretical Grammar Practice*. Kyiv : Osvita Ukrainy.
- WBD (1986). *The World Book Dictionary*. Chicago : World Book.
- Willis H. (1972). *Modern Descriptive English Grammar*. New York : Chandler.
- WNWD (1977). *Webster's New World Dictionary*. Cleveland ; New York : The World Publishing Co.

КАТЕГОРІАЛЬНИЙ СТАТУС ФРАЗИ «A LOT OF» У СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ З ПОГЛЯДУ ТЕОРІЇ ПРОТОТИПІВ

Наталія Г. Мойсеєнко

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри граматики англійської мови

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова,

Одеса, Україна

e-mail: natalymoishwx@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-3896-3668>

АНОТАЦІЯ

Стаття присвячена визначенню граматичного статусу фрази *a lot of* у сучасній англійській мові. У граматиці поняття «фраза» традиційно розуміється, як сполучення слів, що не складає первинну структуру предикації.

Питання категоріального статусу лексики *a lot of* в англійській мові досі не вирішене. У цій студії ми пропонуємо свій погляд на шляхи вирішення зазначеної проблеми. Складнощі у визначенні граматичного статусу лексики *a lot of* тісно пов'язані із загальною проблемою визначення частин мови, яка залишається актуальною з часів Аристотеля. Існує ряд граматичних класифікацій частин мови, заснованих на різних критеріях. Питання критеріїв є вирішальним при класифікації слів будь-якої мови на конкретні групи. Залежно від критеріїв такі групи слів можуть називатися «лексичними», «граматичними» або «лексико-граматичними». На нашу думку, найбільш доцільним способом визначення місця мовної одиниці в системі частин мови — це аналіз особливостей її функціонування у мовленні на базі положень теорії прототипів, що дає змогу врахувати всі змістовні та формальні характеристики досліджуваної лексики, віднести її до певної концептуальної категорії і таким чином визначити її місце у певній дискурсно-когнітивній групі слів, яку традиційно називають частинами мови.

У ході аналізу ми дійшли висновку, що семантичні та формальні характеристики лексики *lot* відповідають прототиповим характеристикам іменника. Таким чином, фраза *a lot of* становить синтаксичну конструкцію, що складається з іменника *lot*, який має кількісне значення, його препозиційного детермінанта (артикля *a*) та його постпозиційного прийменникового модифікатора (з прийменником *of*).

Ключові слова: фраза, *a lot of*, прототип, іменник, детермінатив, частина мови, лексема, займенник.

ЛІТЕРАТУРА

Матузная Н. А. Граматичне значення і класифікація іменників у сучасній англійській мові: Дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Одеса, 1990. 180 с.

Мойсеєнко Н. Г. Значення та вживання неозначених займенників у сучасній англійській мові: Дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Одеса, 1999. 180 с.

Харітонов І. К. Теоретична граматики англійської мови. Вінниця : Нова Книга, 2008. 392 с.

ALD: Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English. Oxford : Oxford University Press, 1980. 1037 p.

Alexeyeva I. O. Theoretical English Grammar Course. Vinnytsa : Nova Knyha, 2007. 328 p.

Biber D. et al. Longman Grammar of Spoken and Written English. Harlow : Pearson Education, 2010. 1204 p.

Bolinger D. Meaning and Form. London ; New York : Longman, 1977. 212 p.

ChTCD: Chambers Twentieth Century Dictionary. Edinburgh : W and R Chambers Ltd., 1973. 1651 p.

Close R. A Reference Grammar for Students of English. Essex: Longman, 2005. 342 p.

Colwell G., Knox J. What's the Usage? Reston : Reston Publishing Company, 1973. 340 p.

DEE: The Oxford Dictionary of English Etymology. Oxford Clarendon Press, 1985. 1025 p.

Curme G. English Language. New York : Barnes and Noble, 308 p.

EWD: The New Hamlyn Encyclopedic World Dictionary. London : The Hamlyn Publishing Group, 1988. 1973 p.

Francis W. The Structure of American English. New York : The Ronald Press, 1958. 614 p.

Fries Ch. The Structure of English. New York : Harcourt, 1952. 304 p.

Giering D. et al. English Grammar. Leipzig : VEB Verlag, 1989. 406 p.

Korsakov A. K., Korsakov A. A. Theoretical Foundations of Modern English Grammar. Part I. Syntax. Odessa, 2013. 341 p.

Korsakov A. K., Korsakov A. A., Korsakov Al. A. Theoretical Foundations of Modern English Grammar. Part II. Morphology. Odessa : Odesa National I. I. Mechnikov University (Manuscript), 2007. 525 p.

LD: Longman Dictionary of Contemporary English. Essex : Longman, 2000. 1668 p.

Leech G., Deucher M., Hoogenrad R. A Grammar for Today: A New Introduction. London : MacMillan, 1982. 224 p.

Mattews P. Syntax. Cambridge : University Press, 1984. 308 p.

MD: MacMillan English Dictionary for Advanced Learners. Oxford : MacMillan Education, 2002. 1689 p.

Morokhovskaya E. Fundamentals of Theoretical English Grammar. Kyiv : Higher School, 1984. 287 p.

- Palmer H. Bleanford F. A Grammar of Spoken English. Cambridge : Heffner, 1975. 298 p.
- Potter S. Changes in English. London : Andre Deutch, 1975. 206 p.
- Quirk R., Greenbaum S. A University Grammar of English. London : Longman, 2006. 206 p.
- Rayevska N. M. Modern English Grammar. Kyiv : Higher School, 1976. 304 p.
- RHD: The Random House Dictionary of the English Language. New York : Random House, 1973. 2059 p.
- Sjrensens H. S. Word-classes in modern English. With special reference to proper names, with an introductory theory of grammar, meaning, and reference. English, with brief Danish summary. Gad G. E. C., Copenhagen, 1958. 189 p.
- Swan M. Practical English Usage. Oxford : University Press, 2003. 653 p.
- UED: The Universal English Dictionary. London : Routlage and Kegen Paul, 1932. 1447 p.
- Volkova I. M. Theoretical Grammar of English: Modern Approach. Kyiv : Osvita Ukrainy, 2010. 256 p.
- Volkova I. M. Theoretical Grammar Practice. Kyiv : Osvita Ukrainy, 2011. 148 p.
- WBD: The World Book Dictionary. Chicago : World Book, 1986. 2812 p.
- Willis H. Modern Descriptive English Grammar. New York : Chandler, 1972. 378 p.
- WNWD: Webster's New World Dictionary. Cleveland ; New York : The World Publishing Co., 1977. 882 p.

Дата першого надходження статті до видання: 11.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 13.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 351.82:338.439.02

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.17>

СПЕЦИФІКА ТА СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ ТЕКСТАХ (НА МАТЕРІАЛІ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС)

Олександра С. Пальчевська

кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов
та перекладознавства

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності,
Львів, Україна

e-mail: palch56@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2090-4870>

Петро Губич

викладач кафедри іноземних мов та перекладознавства
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності,
Львів, Україна

e-mail: hubych@ukr.net

Аліна Прус

студентка IV курсу
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності,
Львів, Україна

e-mail: prusalina0706@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-7872-5970>

АНОТАЦІЯ

У статті досліджено специфіку та основні стратегії перекладу юридичної термінології в міжнародно-правових текстах на матеріалі Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Актуальність дослідження

зумовлена зростанням ролі міжнародно-правової комунікації та необхідністю забезпечення точного й адекватного перекладу правничих документів у процесі європейської інтеграції України. У студії розглянуто особливості функціонування юридичної термінології в офіційно-діловому стилі та проаналізовано труднощі, що виникають під час її перекладу, зумовлені відмінностями мовних систем і правових традицій, а також специфікою правових реалій різних країн.

На основі аналізу фрагментів Угоди про асоціацію між Україною та ЄС визначено найбільш поширені перекладацькі стратегії та трансформації, зокрема лексичне калькування, описовий переклад, конкретизацію, узагальнення, транслітерацію, а також граматичні трансформації, такі як додавання, опущення та транспозиція. Особливу увагу приділено ролі контексту та функціональному призначенню термінів. Результати дослідження засвідчують, що застосування перекладацьких трансформацій є важливим інструментом забезпечення точності та адекватності відтворення юридичної термінології в міжнародно-правових документах.

Ключові слова: юридична термінологія, юридичний переклад, переклад міжнародно-правових текстів, перекладацькі стратегії, перекладацькі трансформації, калькування, описовий переклад, Угода про асоціацію між Україною та ЄС.

Мета статті полягає у дослідженні специфіки та основних стратегій перекладу юридичної термінології в міжнародно-правових текстах на матеріалі Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, а також в аналізі перекладацьких трансформацій, що застосовуються для адекватного відтворення термінологічних одиниць у мові перекладу. Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання кількох завдань, зокрема визначення особливостей функціонування юридичної термінології в міжнародно-правових текстах, виявлення основних труднощів її перекладу, аналіз найбільш уживаних перекладацьких стратегій і трансформацій, дослідження специфіки перекладу термінів різної структури, а також встановлення ролі перекладацьких трансформацій у забезпеченні точності та адекватності перекладу.

Матеріалом дослідження слугують фрагменти Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом англійською та українською мовами. У процесі дослідження використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів,

серед яких *описовий метод* застосовано для характеристики юридичної термінології, *метод аналізу* та *синтезу* використано для узагальнення теоретичних положень, *метод суцільної вибірки* забезпечив добір фактичного матеріалу, *порівняльно-перекладознавчий аналіз* дав змогу зіставити оригінальні та перекладені термінологічні одиниці, а *контекстуальний аналіз* дозволив визначити особливості функціонування термінів у міжнародно-правових текстах.

Виклад основного матеріалу. Питання перекладу юридичних текстів залишається актуальним до сьогодні ще з давніх часів, коли держави укладали між собою політичні договори, завжди виникала потреба у перекладі документації та термінології права. Розвиток сучасних засобів комунікації, інтеграційні процеси в рамках співпраці з міжнародними політичними і військовими організаціями, такими як НАТО (Пальчевська, Іванишин, Губич 2023), та приведення українського законодавства у відповідність до норм Європейського Союзу сприяють тому, що дана тема не втрачає своєї актуальності сьогодні, а навпаки, переклад юридичних текстів та документів стає все більш затребуваним, що зумовлено зростанням міжмовної взаємодії у правовій сфері (Шатковська, Рябокінь 2020: 208).

Широко розповсюджена думка, що для забезпечення якісного перекладу юридичного тексту перекладачу достатньо добре володіти загальною термінологією певної галузі, проте цього замало. Адже в юридичному контексті один термін може трактуватися зовсім не так, як у будь-якій іншій галузі. Ключовим фактором виникнення труднощів у процесі перекладу юридичних текстів та документації є відсутність у мові перекладу відповідних мовних конструкцій і засобів, необхідних для відтворення значень термінологічної лексики, яку містить оригінальний текст. Якість юридичного перекладу залежить не тільки від знання мов, а й від розуміння специфіки правової системи та культурного контексту країни, для якої виконується переклад. Щоб уникнути спотворення змісту, перекладачеві важливо постійно шукати й аналізувати можливі відповідники для юридичних термінів і сталих виразів. Це допомагає краще орієнтуватися

в текстах і досягати максимальної точності при передачі правової інформації іншою мовою.

Перекладачі, що працюють із юридичними документами, стикаються з кількома специфічними викликами. Однією з основних вимог є глибоке знання правничої термінології як у мові оригіналу, так і у мові перекладу. Крім того, важливо враховувати жанрові особливості таких документів, оскільки значення термінології може суттєво відрізнятися, що вимагає особливого підходу до перекладу.

Під час перекладу основним завданням є пошук лексичних еквівалентів у мові перекладу. Використання синонімів, описових конструкцій або умовних аналогів можливе лише в тих випадках, коли прямих відповідників немає або вони не передають зміст достовірно (Роєнко, Горлатова, Редько 2021: 95).

Перекладацькі трансформації – невід’ємними інструментами процесу перекладу, що забезпечують точність і адекватність. Адже не завжди можливо підібрати відповідник певного терміну у мові перекладу, у такому разі необхідно вдаватися до трансформацій. Дослідження показують, що на даний момент існують певні протиріччя щодо того, які саме приййоми можуть бути перекладацькими трансформаціями.

Підбиваючи підсумки, можна сказати, що перекладацькі трансформації являють певні мовні зміни, що забезпечують адаптацію однієї мови іншою. Таким змінам притаманний міжмовний характер, і вони завжди спрямовані на те, щоби текст звучав природно у результаті перекладу. Як наслідок, може бути змінено формулювання або певні мовні елементи вихідного тексту (Журавель, Хайдарі 2015: 149).

Саме перекладацькі трансформації становлять найважливіший аспект відтворення юридичної термінології у міжнародно-правових текстах. Розглянемо, які саме трансформації найчастіше застосовуються перекладачами при роботі з даними одиницями мови на матеріалі Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

“The rule of law, good governance, the fight against corruption, the fight against the different forms of trans-national organised crime and terrorism ...” – «Верховенство права, належне врядування,

боротьба з корупцією, боротьба з різними формами транснаціональної організованої злочинності й тероризмом ...».

Із наведеного вище фрагменту проаналізуємо переклад одразу двох однокомпонентних термінів. Термін *corruption* у перекладі українською мовою звучить як *корупція*, що є результатом лексичного калькування, типовим для юридичної термінології. Український варіант є усталеним у правовому дискурсі, визнаним у міжнародних документах, тому застосування прямого відповідника є цілком обґрунтованим. Трансформація калькування застосовується, коли необхідною умовою є передача змісту власної назви, а не її звучання. Сутність калькування полягає у послідовній заміні морфем мови оригіналу відповідниками у мові перекладу (Черемська 2015: 210).

Переклад терміна *terrorism* також здійснено методом лексичного калькування, адже *тероризм* – це міжнародно визнаний термін, закріплений в українському законодавстві. Важливою деталлю є також застосування еліпсису, ця трансформація є вилученням у перекладі певних «надлишкових» мовних одиниць (Амеліна 2014: 9). Цей тип трансформації зазвичай застосовується, коли потрібно передати граматичні конструкції, відсутні у мові перекладу, або ж уникнути надмірності, усуваючи зайві слова, словоформи чи частини речення. У цьому фрагменті тексту ми бачимо, що в перекладі не повторюється конструкція «*боротьба з*» перед словом *тероризм*, хоча в англійській мові вона використана двічі: “*the fight against corruption*” та “*the fight against ... terrorism*”. Таке опущення є стилістично виправданим, оскільки дозволяє уникнути надмірного повтору й забезпечити природність мовлення в українському варіанті.

Проаналізуємо переклад ще одного терміна з Угоди про асоціацію між Україною та ЄС:

“Cooperation will, in particular, aim at strengthening the judiciary, improving its efficiency, safeguarding its independence and impartiality, and combating corruption.” – «Співробітництво буде спрямоване, зокрема, на зміцнення судової влади, підвищення її ефективності, гарантування її незалежності та неупередженості та боротьбу з корупцією».

У цьому фрагменті бачимо, що термін *judiciary* перекладено українською мовою як «судова влада», що є прикладом описового перекладу, також відомого як експлікація, що полягає у заміні лексичної одиниці мови перекладу словосполученням або реченням, що пояснює значення або надає визначення цього поняття у мові перекладу. Тут застосування експлікації є очевидним, адже англійський термін певним чином пояснюється через словосполучення українською мовою. Крім того, у перекладі застосовано конкретизацію – заміну слова або словосполучення з широкою семантикою в мові оригіналу на відповідне слово чи сполучення в мові перекладу, що володіє більш вузькою семантикою. Це допомагає уточнити значення терміну і досягти більшої точності в перекладі (Проценко 2015: 67). Саме у цьому фрагменті конкретизація полягає в уточненні, що йдеться саме про судову гілку влади, а не просто про орган чи інституцію, як це може тлумачитися у загальному значенні.

На прикладі наведеного нижче фрагменту тексту Угоди про асоціацію між Україною та ЄС проаналізуємо переклад одразу двох однокомпонентних юридичних термінів:

“For the purposes of this Chapter, a ‘customs duty’ includes any duty or charge of any kind imposed on, or in connection with, the import or export of a good, including any form of surtax or surcharge imposed on, or in connection with, such import or export.” – «Для цілей цієї Глави «мито» включає будь-яке мито або інший платіж, пов’язаний з імпортом або експортом товару, зокрема будь-який додатковий податок або додатковий платіж, пов’язаний з імпортом або експортом товару».

Для початку варто звернути увагу на термін *surtax*, що українською мовою звучить як *додатковий податок*; у цьому випадку застосовано описовий переклад, адже однокомпонентний термін *surtax* передано через словосполучення. Описовий характер перекладу забезпечує зрозумілість для українського читача, проте при цьому зникає однозначність, притаманна терміну в англійській мові. Використано лексико-семантичну трансформацію, щоб адаптувати термін до української терміносистеми, де відсутній точний однокомпонентний еквівалент даного терміна.

В наведеному фрагменті є ще один схожий термін *surcharge*. У перекладі його передано як *додатковий платіж*, що є прикладом лексико-семантичної трансформації, а саме – описового перекладу з елементами узагальнення. В англійській мові *surcharge* означає додаткову суму, яка стягується понад звичайну плату або тариф, і може охоплювати як фіскальні (податкові), так і нефіскальні (адміністративні, транспортні тощо) збори. В українському варіанті замість терміна з чітко визначеним значенням використано загальніше словосполучення *додатковий платіж*, яке не розкриває характеру чи правової природи платежу. Це є прикладом узагальнення, оскільки термін із чітким змістом у мові оригіналу передано менш специфічним поняттям у мові перекладу. Така трансформація може бути виправданою за відсутності прямого усталеного терміну в мові перекладу.

В міжнародно-правовому контексті велике значення мають також багатокомпонентні юридичні терміни, оскільки саме вони досить поширені у цій галузі. Переклад таких термінів потребує особливої уважності, оскільки потрібно не лише правильно передати зміст кожного компонента, а й зберегти загальну логіку та стилістику правового вислову.

Проаналізуємо переклад одного із двокомпонентних термінів, що трапляється у тексті Угоди про асоціацію між Україною та ЄС:

“An association between the Union and its Member States, of the one part, and Ukraine, of the other part, is hereby established.” – «Цим документом створюється асоціація між Україною, з однієї сторони, та Союзом і його державами-членами, з іншої сторони».

У наведеному фрагменті термін *Member States* перекладено як *держави-члени*. Це усталений термін в українській юридичній мові, тож, переклад відтворює значення оригіналу точно й природно. Такий варіант є результатом кількох перекладацьких трансформацій. По-перше, використано лексичне калькування – переклад побудовано шляхом буквального відтворення обох компонентів англійського терміну. По-друге, застосовано транспозицію, що полягає у зміні порядку лексичних одиниць у реченні мовою

перекладу. Ця трансформація належить до ряду граматичних і забезпечує природне звучання тексту в результаті перекладу. Граматичні перебудови та заміни являють зміни одних граматичних або синтаксичних структур у мові оригіналу іншими в процесі перекладу, адже мова перекладу зазвичай суттєво відрізняється з погляду граматики. Саме тому перекладачу необхідно перебудувати речення, замінюючи його граматичну структуру таким чином, щоби воно відповідало граматичним правилам мови перекладу (Лисенко, Чепурна 2014: 273).

Саме це ми можемо спостерігати у наведеному вище фрагменті тексту: англійський порядок слів змінено відповідно до синтаксичних норм української мови з утворенням звичного для нашого правового дискурсу словосполучення «*держави-члени*». Завдяки цьому переклад звучить природно, не порушуючи стилістичної цілісності офіційного документа, і водночас зберігає точність юридичного значення.

Ще один приклад перекладу двокомпонентного юридичного терміна проаналізуємо у контексті наведеного нижче фрагменту:

“Regular meetings both at the level of high officials and of experts of the military institutions of the Parties;” – «*Регулярні засідання як на рівні посадових осіб високого рівня, так і експертів військових установ Сторін;*».

Переклад терміна *high officials* здійснено із застосуванням лексичної трансформації, а саме – описового перекладу. Цей термін в англійській мові зазвичай вживається до осіб, які обіймають високі посади в державних органах або міжнародних організаціях. Однак в українській мові не існує точного терміна, який повністю відповідає цьому значенню. Замість прямого перекладу було обрано словосполучення «*посадові особи високого рівня*», що надає точне роз’яснення ролі цих осіб і дає змогу краще зрозуміти їхній статус в контексті документа. Цей метод перекладу забезпечує юридичну точність і зрозумілість для українського читача, хоча він і не передає повністю стислість терміна *high officials*, оскільки в українській правовій системі для вираження цього поняття зазвичай використовують більш описові конструкції. Крім

того, в даному випадку застосовано синтаксичну трансформацію, оскільки в українському варіанті вираз було адаптовано до правил української граматики, зокрема зміщенням елементів у межах речення для забезпечення природного звучання.

Детально проаналізуємо полікомпонентний термін в тексті Угоди про асоціацію між Україною та ЄС:

“The Parties agree to work together at bilateral, regional and international levels to prevent and combat terrorism in accordance with international law, international human rights standards, and refugee and humanitarian law.” – «Сторони домовились співпрацювати на двосторонньому, регіональному та міжнародному рівнях з метою запобігання та боротьби з тероризмом відповідно до міжнародного права, міжнародних норм у сфері прав людини, а також відповідно до гуманітарного права та норм права, що регулюють статус біженців».

У перекладі терміна “*refugee and humanitarian law*” як «*гуманітарне право та норми права, що регулюють статус біженців*» застосовані кілька лексико-семантичних трансформацій. По-перше, спостерігається конкретизація: загальний термін *refugee law* передано як розгорнуте формулювання «*норми права, що регулюють статус біженців*», що уточнює сферу дії відповідного законодавства. По-друге, маємо описовий переклад, який замінює короткий юридичний термін на розгорнуту фразу з метою точного пояснення змісту. Також спостерігаємо, що один складений англійський термін перекладено двома окремими юридичними поняттями українською. Крім того, у перекладі було застосовано трансформацію додавання, що полягає у додаванні лексичних одиниць, відсутніх у тексті мови оригіналу. Таким чином у перекладі з’являються лексичні нові одиниці, а саме – слова та словосполучення (Пташніченко 2014: 150). У перекладі міститься уточнення, якого немає в оригіналі – «*норми права, що регулюють статус біженців*», – що має на меті зробити текст більш зрозумілим для українського читача і відповідає стилістичним нормам офіційно-ділового стилю. Сукупність цих трансформацій дозволяє зберегти зміст

оригіналу, адаптувавши його до українського юридичного дискурсу.

Розглянемо переклад ще одного багатокomпонентного терміна із фрагменту: *“To provide an appropriate framework for enhanced political dialogue in all areas of mutual interest”* – «*Забезпечити необхідні рамки для посиленого політичного діалогу в усіх сферах, які становлять взаємний інтерес*».

У наведеному фрагменті при перекладі терміна *areas of mutual interest* спостерігаємо використання одразу кількох перекладацьких трансформацій. Перш за все бачимо використання лексичного додавання – у перекладі з’являється конструкція «*які становлять*», якої немає в англійському варіанті. Таке додавання є обґрунтованим і виконує функцію пояснення, забезпечуючи синтаксичну та стилістичну відповідність нормам української мови, що особливо важливо для юридичного дискурсу. Крім того, застосовано описовий переклад: термін *areas of mutual interest* передано не шляхом прямого калькування, а розгорнутою фразою, що забезпечує точність у контексті офіційно-ділового стилю.

Проаналізуємо переклад юридичного полікомпонентного терміна у фрагменті тексту: *“To deepen political association and increase political and security policy convergence and effectiveness”* – «*Поглиблення політичної асоціації та зміцнення політико-безпекової конвергенції та ефективності*».

У перекладі фрази «*political and security policy convergence*» як «*політико-безпекова конвергенція*» спостерігається лексичне опущення. Замість повного перекладу «*політичної та безпекової політики*» маємо складене прикметникове означення «*політико-безпекова*», де іменник «*policy*» опущено, але його зміст збережено через узагальнене прикметникове утворення. Такий підхід відповідає нормам української мови, де надмірне повторення однакових структур є стилістично небажаним. Крім того, термін *конвергенція* є транслітерованим відповідником англійського *convergence*. Транслітерація являє передавання слова мови оригіналу за допомогою алфавітної системи мови перекладу. Ця трансформація є особливо поширеною при перекладі однокомпонентних термінів, що походять з латини і водночас

існують у багатьох мовах, маючи схожу форму та звучання. Оскільки термін належить до міжнародно визнаної термінології, обраний варіант перекладу є цілком доцільним.

Висновки. Отже, переклад юридичних текстів є складним процесом, що потребує не лише високого рівня мовної компетентності перекладача, а й глибокого розуміння правової термінології та специфіки правових систем. Аналіз фрагментів Угоди про асоціацію між Україною та ЄС показав, що під час перекладу юридичних термінів активно застосовуються різні перекладацькі трансформації, зокрема калькування, описовий переклад, конкретизація, узагальнення, транслітерація, а також граматичні трансформації, такі як додавання, опущення та транспозиція. Їх використання зумовлене необхідністю забезпечення точності, зрозумілості та відповідності перекладу нормам українського юридичного дискурсу. Таким чином, перекладацькі трансформації являють важливий інструмент адекватного відтворення юридичної термінології у міжнародно-правових текстах.

ЛІТЕРАТУРА

Амеліна С. Конотативна еквівалентність у перекладі. *Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету. Серія «Філологічні студії»*. 2014. Вип. 11. С. 5–14.

Журавель Т. В., Хайдарі Н. І. Поняття перекладацьких трансформацій та проблема їх класифікації. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2015. Вип. 19. Ч. 2. С. 148–150.

Лисенко Г. Л., Чепурна З. В. Граматичні трансформації як основа перетворення структури речення в процесі перекладу науково-технічних текстів. *Наукові записки Національного університету Острозька академія. Серія «Філологічна»*. 2014. Вип. 45. С. 272–274.

Пальчевська О. С., Губич П. В., Іванишин Н. Л. Особливості використання та перекладу лексичних засобів англomовних документів НАТО. *Закарпатські філологічні студії*. 2023. Вип. 27, ч. 3. С. 139–143.

Проценко Н. В. Лексико-семантичні підстановки в перекладі англomовних текстів. *Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету. Серія «Філологічні студії»*. 2015. Вип. 12. С. 64–72.

Пташніченко А. Вилучення та додавання як основні синтаксичні трансформації при перекладі художніх прозових творів з англійської на українську мову. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія «Мовознавство»*. 2014. Вип. 1. Ч. 23. С. 147–153.

Роєнко Л., Горлатова О., Редько С. Особливості перекладу юридичних текстів. *Актуальні питання іноземної філології*. 2021. Вип. 15. С. 91–96.

Черемська О. С. Ненормативне калькування як проблема перекладу термінологіки економічної сфери. *Лінгвокультурний дискурс у парадигмі професійної освіти*: зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 5 берез. 2015 р). Київ, 2015. С. 208–215.

Шатковська Д. М. Рябокінь Н. О. Особливості відтворення англословних юридичних термінів в українських перекладах. *Нова філологія*. 2020. № 80. С. 205–210.

SPECIFICS AND STRATEGIES OF TRANSLATING LEGAL TERMINOLOGY IN INTERNATIONAL LEGAL TEXTS (BASED ON THE EU–UKRAINE ASSOCIATION AGREEMENT)

Oleksandra S. Palchevska

Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor at the Department of Foreign Languages and Translation
Studies Lviv State University of Life Safety,
Lviv, Ukraine
e-mail: palch56@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2090-4870>

Petro Hubyh

Lecturer at the Department of Foreign Languages and Translation Studies
Lviv State University of Life Safety,
Lviv, Ukraine
e-mail: hubych@ukr.net

Alina Prus

4th year student
Lviv State University of Life Safety,
Lviv, Ukraine
e-mail: prusalina0706@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-7872-5970>

SUMMARY

The article examines the specifics and main strategies of translating legal terminology in international legal texts based on

the EU–Ukraine Association Agreement. The relevance of the study is determined by the growing role of international legal communication and the need to ensure accurate and adequate translation of legal documents in the context of Ukraine’s European integration. The paper considers the peculiarities of the functioning of legal terminology in the official business style and analyzes the difficulties that arise in the process of its translation, which are caused by differences in language systems and legal traditions, as well as by the specific features of legal realities in different countries.

Based on the analysis of fragments of the EU–Ukraine Association Agreement, the most common translation strategies and transformations are identified, including lexical calquing, descriptive translation, concretization, generalization, transliteration, as well as grammatical transformations such as addition, omission, and transposition. Particular attention is paid to the role of context and the functional purpose of terms. The results of the study show that the use of translation transformations is an important tool for ensuring the accuracy and adequacy of rendering legal terminology in international legal documents.

Key words: *legal terminology, legal translation, translation of international legal texts, translation strategies, translation transformations, calquing, descriptive translation, EU–Ukraine Association Agreement.*

REFERENCES

Amelina S. (2014). Konotatyvna ekvivalentnist u perekladi [Connotative equivalence in translation]. *Naukovyi visnyk Kryvorizkoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. Seriiia «Filolohichni studii»* [Philological Studies: Scientific Bulletin of Kryvyi Rih State Pedagogical University], 11, pp. 5–14 [in Ukrainian].

Cheremsk O. S. (2015). Nennormatyvne kalkuvannia yak problema perekladu terminoleksyky ekonomichnoi sfery [Non-standard calquing as a problem of translating economic terminology]. *Linhvokulturnyi dyskurs u paradyhmi profesiinoi osvity* [Linguocultural Discourse in the Paradigm of Professional Education]. Kyiv, pp. 208–215. [in Ukrainian].

Lysenko H. L., Chepurna Z. V. (2014). Hramatychni transformatsii yak osnova peretvorennia struktury rechenia v protsesi perekladu naukovotekhnichnykh tekstiv [Grammatical transformations as a basis for sentence structure modification in the translation of scientific and technical texts]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrohska akademiia». Seriiia «Filolohichna»* [Scientific journal "Scientific Notes of the National University "Ostroh Academy": series "Philology"], 45, pp. 272–274 [in Ukrainian].

Palchevska O. S., Ivanyshyn N. L., Hubyh P. V. (2023). Osoblyvosti vykorystannia ta perekladu leksychnykh zasobiv anglo-movnykh dokumentiv NATO [English language NATO documents lexical means use and translation peculiarities]. *Zakarpatski filologichni studiji* [Transcarpathian Philological Studies]. Vyp. 27, ch. 3, pp. 139–143 [in Ukrainian].

Protsenko N. V. (2015). Leksiko-semantychni pidstanovky v perekladi angломовnykh tekstiv [Lexico-semantic substitutions in the translation of English texts]. *Naukovi visnyk Kryvorizkoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. Serii «Filolohichni studii»* [*Naukovi visnyk Kryvorizkoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. Serii «Filolohichni studii»*] [*Philological Studies: Scientific Bulletin of Kryvyi Rih State Pedagogical University*], 12, pp. 64–72 [in Ukrainian].

Ptashnichenko A. (2014). Vyluchennia ta dodavannia yak osnovni syntaksychni transformatsii pry perekladi khudozhnykh prozovykh tvoriv z anhliiskoi na ukrainsku movu [Omission and addition as main syntactic transformations in the translation of literary prose from English into Ukrainian]. *Naukovi zapysky Ternopilskogo natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatiuka. Serii «Movoznavstvo»* [*Scientific notes of the Volodymyr Hnatiuk Ternopil National Pedagogical University. Series: Linguistics*], 1(23), pp. 147–153 [in Ukrainian].

Roienko L., Horlatova O., Redko S. (2021). Osoblyvosti perekladu yurydychnykh tekstiv [Features of legal text translation]. *Aktualni pytannia inozemnoi filolohii* [*Current Issues in Foreign Philology*], 15, pp. 91–96 [in Ukrainian].

Shtatkovska D. M., Riabokin N. O. (2020). Osoblyvosti vidtvorennia angломовnykh yurydychnykh terminiv v ukrainskykh perekladakh [Features of reproducing English legal terms in Ukrainian translations]. *Nova filolohiiia* [*New Philology*], 80, pp. 205–210 [in Ukrainian].

Zhuravel T. V., Khaidari N. I. (2015). Poniattia perekladatskykh transformatsii ta problema yikh klasyfikatsii [The concept of translation transformations and the problem of their classification]. *Naukovi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Serii «Filolohiiia»* [*International Humanitarian University Herald. Philology*], 19(2), pp. 148–150 [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 24.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 811.111'373:004

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.18>

ТЕРМІНОТВОРЕННЯ В АНГЛОМОВНІЙ КОМП'ЮТЕРНІЙ ТЕРМІНОСИСТЕМІ: СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ

Кирило С. Плоткін

аспірант другого року навчання ОНП «Філологія»
спеціальності 035 «Філологія»

Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна

e-mail: kiril.plotkin@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4792-9760>

Ілона М. Дерік

кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри перекладу
і теоретичної та прикладної лінгвістики
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна

e-mail: ilonaderik@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8979-4745>

Наталія Л. Корольова

старший викладач кафедри перекладу
і теоретичної та прикладної лінгвістики
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна

e-mail: kornsail@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-5761-8752>

АНОТАЦІЯ

*У статті досліджено семантичний аспект процесів
термінотворення в англomовній комп'ютерній терміносистемі.
Здійснено семантичний аналіз особливостей формування*

та функціонування англомовних комп'ютерних термінів в умовах стрімкого розвитку інформаційних технологій. Застосування описового методу дозволило проаналізувати процеси інтеграції англомовних комп'ютерних термінів у комп'ютерний дискурс та виявити феномен семантичних зрушень у їхніх значеннях. Виокремлено основні способи термінотворення, а саме: семантичні кальки, термінологізацію загальномовної лексики, словоскладання за моделлю «іменник + іменник». Описано специфіку різних типів термінотворення, зокрема багатокомпонентних термінів, аббревіатур і акронімів, а також досліджено метафоризацію, метонімізацію та лексико-семантичні зміни (конкретизацію, генералізацію) як способи термінотворення. Виявлено, що у англомовній комп'ютерній термінології семантичний механізм термінотворення є провідним. Семантизація забезпечує динамічність, адаптивність цієї терміносистеми та її зрозумілість для користувачів. Зроблено висновок щодо перспективності подальшого дослідження англомовної комп'ютерної терміносистеми у діахронії та синхронії.

Ключові слова: англомовна комп'ютерна термінологія, семантична калька, розширення значення (генералізація), звуження (конкретизація), спеціалізація значення, адаптація термінів, семантична прозорість.

Вступ. Кардинальні трансформації, зумовлені розвитком інформаційних технологій, спричиняють активні зміни в мовах. Особливо суттєво технологічний прогрес вплинув на англійську мову, стимулювавши інтенсивне формування англомовної комп'ютерної терміносистеми. Ця терміносистема характеризується високою динамічністю, відкритістю та складною семантичною структурою, що становить певні виклики для сучасної лінгвістики. У зв'язку з цим виокремлення та подальша систематизація механізмів термінотворення у комп'ютерній англомовній термінології є пріоритетним напрямом наукових досліджень, що зумовлює **актуальність** пропонованої студії.

Найбільш активно англомовна комп'ютерна термінологія формується завдяки таким семантичним процесам, як: семантична спеціалізація, метафоризація, метонімія, а також синонімічні та антонімічні відношення й детермінологізація. У комп'ютерному дискурсі такі новоутворення набувають статусу загальноновживаних слів, згодом відбувається розширення, звуження чи уточнення (конкретизація)

їхнього лексичного значення. Такі динамічні семантичні зрушення значно ускладнюють тлумачення термінів і переклад, адже значна їх частина глибоко інтегрована в мовну практику й сприймається як нейтральна лексика. З огляду на це експлікація прихованих семантичних запозичень і визначення ступеня їх термінологічної закріпленості стають дедалі складнішими.

У цьому контексті доречним убачається комплексний аналіз особливостей англомовної комп'ютерної терміносистеми, спрямований на визначення продуктивних моделей термінотворення, типів семантичних трансформацій і тенденцій семантичного розвитку. Узагальнення цих характеристик дозволить виявити основні семантичні механізми у процесі формування сучасної англомовної комп'ютерної термінології.

Огляд досліджень проблеми. Актуальність дослідження англомовної комп'ютерної терміносистеми підтверджується численними публікаціями, у яких розглядаються моделі термінотворення, семантичні трансформації та тенденції розвитку спеціальної лексики. Так, А. Р. Драка та В. В. Кирикилиця зазначають, що основу будь-якої термінологічної системи формують спеціалізовані термінологічні одиниці, які слугують точному й однозначному позначенню спеціальних понять (Драка, Кирикилиця 2024). Науковці підкреслюють, що розвиток англомовної комп'ютерної термінології зумовлений стрімким прогресом інформаційних технологій та їхнім проникненням у лексикон українців, які володіють базовим набором цих термінів (Драка, Кирикилиця 2024). Цей феномен свідчить про часткову детермінологізацію термінів та їхнє входження до загальноживаної лексики. Дослідники Н. Ралі та Д. Тамаш акцентують, що функціональна багатовимірність ІТ-сфери зумовлює активне термінотворення, зокрема в англомовній комп'ютерній терміносистемі, проте їх опис у традиційних термінологічних ресурсах часто обмежується лише дефінітивним рівнем і не враховує прагматичні, дискурсивні та соціокультурні аспекти функціонування термінів (Ralli, Tamás 2025). У цьому контексті Дж. Гамблі та К. Уорбертон аналізують

лінгвопрагматичні особливості сучасного англомовного комп'ютерного сленгу та способи відтворення його семантики іншими мовами (Warburton, Humbley 2025). У дотичних дослідженнях учені також зосереджують увагу на описі аргументативної структури комп'ютерних термінів, аналізі контекстів із аутентичних джерел та врахуванні частин мови як складників процесу термінотворення в англійській мові (Рестан 2025). Науковці І. М. Фесенко та О. М. Сивачук зазначають, що дієслова й девербальні іменники, або предикативні термінологічні одиниці, часто ігноруються в традиційній термінології, хоча мають вагоме значення для позначення дії, процесу чи події (Фесенко, Сивачук 2021). Методологію термінологічного опису англійської комп'ютерної термінології, обробленої користувачем на основі теорії фреймової семантики Ч. Філлмора, пропонує М. Л'Омме (L'Homme 2018).

На основі аналізу наведених досліджень можна зазначити, що формування англомовної комп'ютерної терміносистеми характеризується динамічними семантичними трансформаціями, які ускладнюють однозначне тлумачення і переклад термінів. Це підкреслює необхідність комплексного лінгвістичного аналізу семантичного аспекту термінотворення з урахуванням когнітивних, прагматичних і соціолінгвістичних чинників, що зумовлює актуальність подальших наукових досліджень у цьому напрямі.

Метою запропонованої наукової розвідки є комплексне дослідження процесів термінотворення в англомовній комп'ютерній терміносистемі з акцентом на семантичних механізмах формування та функціонування термінів у сучасному комп'ютерному дискурсі.

Завдання:

- 1) проаналізувати теоретичні підходи до вивчення термінології та термінотворення в лінгвістиці;
- 2) виявити специфіку англомовної комп'ютерної терміносистеми та основних семантичних механізмів формування комп'ютерних термінів;
- 3) дослідити моделі термінотворення та структурні типи англомовних комп'ютерних термінів.

Об'єктом дослідження є англomовна комп'ютерна терміносистема як частина сучасного комп'ютерного дискурсу.

Предмет дослідження – семантичні особливості та механізми термінотворення англomовних комп'ютерних термінів.

Матеріалом дослідження слугувала англomовна комп'ютерна термінологія, дібрана з сучасних науково-технічних публікацій і спеціалізованих корпусів текстів комп'ютерної тематики.

Наукова новизна дослідження полягає у комплексному аналізі особливостей і механізмів термінотворення англomовних комп'ютерних термінів у семантичному аспекті.

Методи дослідження. У студії застосовано такі методи: *метод семантичного аналізу* для вивчення особливостей формування та функціонування англomовних комп'ютерних термінів в умовах стрімкого розвитку інформаційних технологій, *описовий метод* для дослідження інтеграції термінів у мовний обіг, *метод узагальнення* для резюмування результатів наявних розвідок із окресленої тематики, *метод зіставного аналізу* для порівняння показників частотності застосування різних термінів, *методи суцільної вибірки та корпусного аналізу* для підбору матеріалу дослідження.

Виклад матеріалу. Оновлення лексичного складу будь-якої національної мови в діяxронії відбувається у тісному взаємозв'язку з науково-технічним прогресом і геополітичною ситуацією. У цьому контексті термінотворення є мовним феноменом, динамічність якого робить його постійним об'єктом наукового дослідження. Переважна більшість комп'ютерних термінів англomовні, процес їхнього формування тісно пов'язаний із семантичними запозиченнями та зрушеннями.

Термін розглядається як спеціалізована мовна одиниця, що позначає наукове чи професійне поняття та здатна самостійно функціонувати в межах конкретної терміносистеми. Він інтегрується в мережу взаємопов'язаних термінів, які відтворюють структуру відповідної галузі знань. У цьому контексті комп'ютерна термінологія є динамічною, міждисциплінарною категорією, тісно пов'язаною із загальнонавчальною лексикою. Семантичні механізми, зокрема семантична

деривація, відіграють провідну роль у формуванні англomовних комп'ютерних термінів. Переосмислення вже наявних лексем без зміни їхньої форми забезпечує мовну економію та сприяє когнітивній доступності термінів.

Найбільш продуктивним способом утворення англomовних комп'ютерних термінів є метафоризація. Зокрема, найбільш розповсюджені такі різновиди метафори, як: антропоморфна, просторова, предметна та біологічна метафора (пор. *user-friendly, window, cloud, virus*). Таким чином забезпечується концептуалізація абстрактних технічних процесів. Важливу роль при цьому відіграють також такі способи формування англomовних комп'ютерних термінів, як метонімізація та протилежні за напрямом лексико-семантичні зміни — звуження значення (конкретизація) та розширення значення (генералізація). Полісемія є закономірним наслідком семантичної деривації та водночас проблемним чинником перекладу й стандартизації. У когнітивному вимірі термінотворення трактується як процес концептуалізації, при якому значення терміна визначається контекстом, що відходить від традиційної ідеї абсолютної однозначності термінологічних одиниць.

У цій студії терміни *семантизація* та *семантичне запозичення* розглядаються як прояв здатності мови генерувати нові значення для вже наявних лексем під впливом іноземних аналогів (Фесенко, Сивачук, 2021). У галузі комп'ютерної термінології існує чимало прикладів, коли одиниці, які мали певне значення в *загальній мові*, набувають нової функції в *спеціалізованому дискурсі*. Більшість таких запозичень сприймається користувачами природно, оскільки нове значення логічно пов'язане з первісним. У цьому контексті науковці говорять про «прозорі» семантичні запозичення (Casas Gómez 2020), коли слово англійської мови ідентичне або близьке до свого еквівалента, як, напр., *atom, system, index, structure*, і нове значення сприймається як природне.

Запозичені комп'ютерні терміни здебільшого етимологічно непрозорі, що ускладнює передачу їхнього оригінального значення та структури. Прямий переклад або фонетична транслітерація можуть створювати небажані

конотації, ускладнюючи закріплення терміна в мовній практиці (Salloum, Khan, Shaalan 2020). Така непрозорість формує семантичну дистанцію, яка перешкоджає механізмам інтеграції термінів у систему мови. Для подолання або стабілізації цієї дистанції запозичення проходять різні шляхи адаптації, які можна класифікувати за їхньою морфологічною структурою згідно з Р. Е. МакЛорі (MacLaury 2022), що проілюстровано на Рисунку 1.

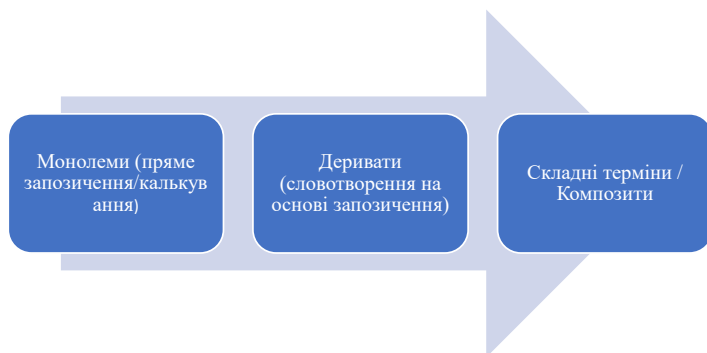

Рис. 1. Шляхи адаптації запозичень

Аналіз засвідчив, що значна частина англomовної комп'ютерної терміносистеми формується через семантичні модифікації наявних лексем, що сприяє прискореній інтеграції у комп'ютерний дискурс. Варто зазначити, що динамічні терміни, які відрізняються від англійського прототипу, трапляються рідше й сприймаються користувачами менш охоче. У цьому контексті важливого значення набуває когнітивний вимір семантичного термінотворення, згідно з яким термін розуміється як результат процесу концептуалізації та категоризації спеціалізованого знання. В англomовній комп'ютерній терміносистемі нові поняття осмислюються через уже наявні когнітивні структури, що стимулює активне використання метафоричних і метонімічних моделей, у межах яких відбувається семантична деривація. Вона відображає механізми людського мислення, зокрема перенесення знань із

конкретних галузей діяльності в абстрактні технічні домени (*memory, architecture, thread*). Таке моделювання забезпечує когнітивну доступність термінів і полегшує їх засвоєння фахівцями та звичайними користувачами. З позицій когнітивної лінгвістики терміни функціонують у межах ментальних фреймів і моделей, де їхнє значення є динамічним і контекстуально зумовленим.

Узгодження цих постулатів із сучасними уявленнями про термінологічну багатозначність як природне явище розвитку знання, а не як відхилення від норми, дозволяє поєднати наукову точність із когнітивною ефективністю професійної комунікації. Отже, основним механізмом термінотворення у англomовній комп'ютерній терміносистемі є семантичне розширення, звуження та спеціалізація значень загальноживаних слів. Така тріада зумовлює швидку адаптацію нових понять і наявність варіативності в професійному спілкуванні.

Певну частину англomовної комп'ютерної термінології становлять терміни латинського походження. Такі терміни зазвичай мотивовані, маючи прозору внутрішню форму, а тому відносно легкі для перекладу. Латинізми завдяки спільному лексичному фонду з англійською мовою часто слугують основою для прозорих семантичних кальок (напр., *reject* – «відхилити») або майже прозорих (напр., *amplifier* – «підсилювач»). Це пояснює наявність іншомовних семантичних запозичень у англomовній терміносистемі комп'ютерних наук.

У сучасній англomовній комп'ютерній терміносистемі семантичне запозичення є потужним механізмом формування нових термінів, оскільки воно забезпечує швидку адаптацію нових понять при збереженні зв'язку з наявними значеннями слів. Усвідомлення цих механізмів сприяє розумінню семантичної прозорості термінів, що значно полегшує процес їх перекладу. Ці спостереження викладено у Таблиці 1 з огляду на розвідку Ю. А. Гамаль і Е. О. Куш (Гамаль, Куш 2022).

Дані, наведені у Таблиці 1, засвідчують відмінності англomовної комп'ютерної термінології щодо ступеня семантичної прозорості у термінах іншомовного походження. За

результатами аналізу можна дійти висновку, що семантичне запозичення дозволяє переносити значення наявних слів на нові поняття без порушення мовного контексту. Зокрема, терміни латинського походження виявилися найбільш продуктивними у процесі адаптації перекладу та формування прозорих або майже прозорих семантичних запозичень (Буйвол 2021).

Таблиця 1
Комп'ютерна англомовна термінологія іншомовного походження та її прозорість у аспекті перекладу українською мовою

Походження термінів	Питома вага у словнику	Приклади англійською	Український відповідник / пояснення	Семантична прозорість
Германське походження	~100 термінів	<i>readability, acknowledgement</i>	«чита-бельність» «підтвердження»	прозоре частково, часто потребує уточнення
Походження термінів	Питома вага у словнику	Приклади англійською	Український відповідник / пояснення	Семантична прозорість
Змішане (латинсько-германське)	~80 термінів	<i>call confirmation</i>	«підтвердження виклику»	майже прозоре
Латинське походження	>550 термінів	<i>processor, preprocessor, level, core, pattern</i>	«процесор», «препроцесор», «рівень», «ядро», «шаблон»	прозоре або майже прозоре

Отже, результати аналізу підтверджують висновок, згідно з яким семантичне запозичення та деривація з використанням латинських і германських коренів – важливі механізми формування англомовної комп'ютерної термінології. Словотвір у комп'ютерному дискурсі реалізується як через традиційні моделі («іменник + іменник», «прикметник + іменник»), так і через більш ускладнені конструкції. До останніх належать абревіатури, а також словотвірні механізми, пов'язані з метафоризацією та метонімізацією. Значну роль відіграє також динамічність терміносистеми та поступова детермінологізація наявних термінів, що забезпечує інтеграцію

термінів у загальноживану лексику відповідно до їхньої морфологічної структури та моделі утворення.

Дані у Таблиці 2 наведено з огляду на результати дослідження А. Т. Мірошніченка (Мірошніченко 2023).

Таблиця 2

Динамічність англомовної комп'ютерної терміносистеми

Критерій / аспект	Характеристика	Приклади англійською мовою
Походження термінів	Переважаю англомовне, з грецькими та латинськими коренями	<i>protocol, system, processor</i>
Динамічність терміносистеми	Постійне оновлення та поява нових одиниць	<i>cloud computing, blockchain</i>
Модель «іменник + іменник»	Найпродуктивніша модель в англійській мові	<i>CD drive, data storage device, expansion card</i>
Модель «прикметник + іменник»	Менш продуктивна в англійській, домінуюча в українській	<i>hard disk, random access memory</i>
Багатокомпонентні терміни	Складні назви, близькі до фрагментів речень	<i>Transmission Control Protocol / Internet Protocol (TCP/IP)</i>
Абревіатури	Широке використання скорочень	<i>IP address, PPP, RAM</i>
Семантична спеціалізація	Зміна значення в комп'ютерному контексті	<i>byte, stream</i>
Синонімія	Наявність кількох назв одного поняття	<i>computer case, chassis, system unit</i>
Антонімія	Протиставлення процесів або режимів	<i>pack / unpack, online / offline</i>
Метафоризація	Перенесення значення з побутової сфери	<i>mouse, cloud, sleep mode</i>
Метонімія	Називання за суміжністю	<i>command line junkie</i>
Критерій / аспект	Характеристика	Приклади англійською мовою
Фразеологізація	Стійкі термінологічні словосполучення	<i>motherboard, Trojan horse</i>
Терміни роботи ПК	Пов'язані з функціонуванням пристрою	<i>seek mode</i>
Терміни мереж і стандартів	Опис мережевих процесів і протоколів	<i>caller graph</i>
Терміни розвитку обчислювальної техніки	Історичні та технічні поняття	<i>teleprinter code</i>
Тенденція до детермінологізації	Перехід у загальноживану лексику	<i>file, download, link</i>

Отже, результати дослідження засвідчують, що інтернаціоналізація англomовної комп'ютерної термінології реалізується насамперед через семантичне термінотворення, тобто на рівні значення, а не лише шляхом прямих лексичних запозичень. Значна частина комп'ютерних термінів формально не сприймається як іншомовна, оскільки має в основі слова із загальноживаною семантикою, які в межах комп'ютерного дискурсу набувають спеціалізації, розширення чи переосмислення значення.

У цьому контексті найбільш продуктивним є механізм семантичної спеціалізації, коли загальноживане слово набуває вузького термінологічного значення (напр., *memory*, *file*, *stream*, *kernel*), при цьому зберігаючи первинну семантичну структуру. Така трансформація забезпечує прозорість нового значення, полегшуючи його інтерпретацію під час перекладу.

Переклад комп'ютерних термінів є окремою лінгвістичною проблемою, що потребує ретельного аналізу, оскільки при перенесенні терміна в іншу мову часто відбуваються семантичні зсуви. Зокрема, в українській мові утворюються кальковані відповідники: «зберегти» — *save*, «пам'ять» — *memory*, «розширення» — *extension*.

Важливу роль у формуванні англomовної комп'ютерної термінології відіграє метафоричне перенесення, що ґрунтується на подібності функцій або зовнішніх ознак об'єктів. Метафоризація забезпечує наочність і когнітивну доступність термінів (*mouse*, *folder*, *cloud*, *shell*), сприяючи їх швидкій семантичній адаптації. Поряд із метафорою активно функціонує метонімія, за якої назва переноситься на основі суміжності понять або властивостей (напр., *hardware* → «залізо»), що також призводить до формування стійких семантичних моделей (Лесневська 2024).

За результатами дослідження можна стверджувати, що семантичні запозичення у формуванні англomовної комп'ютерної термінології більш продуктивні, ніж прямі лексичні запозичення, оскільки вони спираються на вже наявні семантичні ресурси мови-реципієнта.

Отже, саме семантичні процеси в галузі англomовної комп'ютерної терміносистеми роблять її динамічною

системою вторинних значень, у межах якої терміни формуються через контрольоване семантичне зрушення. Цей процес забезпечує точність, однозначність і комунікативну ефективність англомовної комп'ютерної термінологічної лексики.

Висновки. Результати дослідження підтвердили динамічність, відкритість і багаторівневу природу лексико-семантичних утворень англомовної комп'ютерної терміносистеми. Такий розвиток зумовлений стрімким технологічним прогресом і поступовим проникненням комп'ютерних концептів у різні галузі професійної та повсякденної комунікації.

Доведено, що основним механізмом термінотворення у сучасній англомовній комп'ютерній термінології є семантичне запозичення. Воно є менш помітним, ніж пряме лексичне запозичення, проте більш продуктивним, оскільки спирається на наявні семантичні ресурси мови-реципієнта та не викликає у мовців відчуття іншомовності.

Аналіз засвідчив, що терміни латинського та греко-латинського походження становлять значну частину комп'ютерної терміносистеми. Вони характеризуються високою семантичною прозорістю, що забезпечує їх легку інтеграцію у комп'ютерний дискурс та стабільність. Термінологічні одиниці змішаного типу мають нижчий рівень прозорості, що потребує додаткової семантичної адаптації при перекладі.

У формуванні англомовної комп'ютерної термінології суттєву роль відіграють також процеси метафоризації та метонімізації. Ці механізми сприяють когнітивній наочності та доступності термінів, прискорюють їхню семантичну адаптацію та забезпечують подальшу детермінологізацію.

Отже, англомовна комп'ютерна термінологія в семантичному вимірі постає як система вторинних значень, сформованих через контрольовані семантичні зрушення. Висока динамічність терміносистеми зумовлює перспективи для подальших досліджень, зокрема поглибленого аналізу прагматичних і соціолінгвістичних чинників функціонування комп'ютерних термінів.

ЛІТЕРАТУРА

Буйвол О. В. Щодо структурної організації комп'ютерної лексики. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ»*. Серія: Актуальні проблеми розвитку українського суспільства. 2021. № 1. С. 105–109. DOI: <https://doi.org/10.20998/2227-6890.2021.1.17>.

Гамаль Ю. А., Куц Е. О. Історія розвитку англomовної термінології штучного інтелекту та її одиниці грецько-латинського походження. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. 2022. Т. 33 (72). № 2. Ч. 1. С. 105–109. DOI: <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.2-1/18>.

Драка А. Р., Кирикилиця В. В., Особливості англomовної комп'ютерної термінології. *Іноземні мови у сучасному комунікативному просторі: Збірник наукових праць за матеріалами XV Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції* (м. Херсон, 4–5 квітня 2024 р.). Херсон, 2024. URL: https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/25824/3/draka_kyrykulycia.pdf (дата звернення: 26.01.2026).

Лесневська К. В. Таксономія англomовних термінів ІТ-сфери. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Філологія. 2024. № 68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2409-1154.2024.68.19>.

Мірошниченко А. Т. Сучасна англomовна термінологія ІТ-галузі та особливості її перекладу українською мовою. Запоріжжя, 2023. URL: <https://dspace.znu.edu.ua/xmlui/handle/12345/18656> (дата звернення 26.01.26).

Фесенко І. М., Сивачук О. М. Англomовна комп'ютерна термінологія: структурні особливості та способи творення. *Нова філологія*. 2021. № 84. С. 248–254. DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2021-84-35>.

Casas Gómez M. Conceptual relationships and their methodological representation in a dictionary of the terminological uses of lexical semantics. *Fachsprache*. 2020. Vol. 42. №1–2. P. 2–26. URL: <https://elibrary.utb.de/doi/abs/10.24989/fs.v42i1-2.1789> (дата звернення: 26.01.2026).

L'Homme M.-C. Maintaining the balance between knowledge and the lexicon in terminology: a methodology based on frame semantics. *Lexicography*. 2018. Vol. 4. P. 3–21. URL: <https://link.springer.com/article/10.1007/s40607-018-0034-1> (дата звернення: 26.01.2026).

Pecman M. How term variation and neology shed light on scientific progress and current social issues: teaching term variation to future terminologists and translators with AI-augmented corpus linguistics methods. *The 6th International conference on Scientific, administrative and educational dimensions of terminology*, The Centre of Terminology of the Institute of the Lithuanian Language, Vilnius, Lithuania. 2025. URL: <https://hal.science/hal-05290184/> (дата звернення: 26.01.2026).

Ralli N., Tamás D. M. How to create and manage terminology resources: a practical guide from two termbases. *Journal of Digital Terminology and Lexicography*. 2025. Vol. 1. № 1. P. 61–82. DOI: <https://doi.org/10.25430/pupj.jdtl.1751631260>.

Salloum S. A., Khan R., Shaalan K. A survey of semantic analysis approaches. *Proceedings of the International Conference on Artificial Intelligence and Computer Vision (AICV2020)* (Cairo, Egypt, on April 8–10, 2020). Cham: Springer, 2020.

P. 61–70. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-44289-7_6
(дата звернення: 26.01.2026).

MacLaury R. E. Lexical semantics. *Handbook of Pragmatics*. Amsterdam: John Benjamins, 2022. P. 855–864. DOI: <https://doi.org/10.1075/hop.2.lex3>.

Warburton K., Humbley J. (Eds). *Terminology throughout history*. 2025. URL: <https://www.torrossa.com/en/resources/an/6022899#page=> (дата звернення: 26.01.2026).

TERMS FORMATION IN THE ENGLISH-LANGUAGE COMPUTER TERMINOLOGY SYSTEM: SEMANTIC ASPECT

Kyrylo S. Plotkin

Postgraduate student of the second year of study
specialty 035 “Philology”

State Institution “South Ukrainian National Pedagogical
University named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine

e-mail: kiril.plotkin@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4792-9760>

Iлона M. Derik

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,
Head of the Department of Translation, Theoretical and Applied Linguistics
State Institution “South Ukrainian National Pedagogical
University named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine

e-mail: ilonaderik@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8979-4745>

Scopus ID: 58535136300

Researcher ID: AAJ-3411-2020

Nataliya L. Korolyova

Assistant Professor

at the Department of Translation, Theoretical and Applied Linguistics
State Institution “South Ukrainian National Pedagogical
University named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine

e-mail: kornsail@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-5761-8752>

SUMMARY

The article studies the processes of terminology formation in the English-language computer terminology system in the semantic aspect. A semantic analysis of the features of the formation and functioning of English-language computer terms in the context of the rapid development of information technologies was carried out. The use of the descriptive method made it possible to analyze the processes of integration into language circulation and identify the phenomenon of semantic shifts in the meanings of commonly used English-language computer terms. The main methods of terminology formation are allocated, in particular: semantic borrowings, terminologization of common language vocabulary, word composition according to the model "noun + noun". The specifics of various types of terminology, in particular multicomponent terms, abbreviations and acronyms, are described, as well as metaphORIZATION, metonymization and lexical-semantic changes (concretization and generalization) as ways of terminology are studied. It has been revealed that in English-language computer terminology, the semantic mechanism of terminology is the leading one. Semantics ensures dynamism, adaptability of this terminology and its intelligibility for users. A conclusion is made about the prospects for further study of the English-language computer terminology system in diachrony and synchrony.

Keywords: English-language computer terminology, semantic borrowing, broadening of meaning (generalization), narrowing of meaning (concretization), specialization of meaning, adaptation of terms, semantic transparency.

REFERENCES

- Buivol O. V. (2021). Shcho do strukturalnoi orhanizatsii kompiuternoï leksyky [On the structural organization of computer lexis]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «KhPI»*. Serii: Aktualni problemy rozvytku ukrainskoho suspilstva [Bulletin of the National Technical University "KhPI". Series: Current Problems of the Development of Ukrainian Society], 1, pp. 105–109. <https://doi.org/10.20998/2227-6890.2021.1.17> [in Ukrainian].
- Hamal Yu. A., & Kushch, E. O. (2022). Istoriia rozvytku anhlomovnoi terminolohii shtuchnoho intelektutayii odyntytsi hretsko-latynskoho pokhodzhennia [History of the development of English AI terminology and its Greek–Latin elements]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho*. Serii: Filolohiia. Zhurnalistyka [Scientific notes of V. I. Vernadsky Taurida National University], Series: "Philology. Journalism", 33 (72), 2 (1), pp. 105–109. <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2022.2-1/18> [in Ukrainian].
- Draka A. R., & Kyryklytsia V. V., (2024). Osoblyvosti anhlomovnoi kompiuternoï terminolohii [Features of English computer terminology]. *Inozemni movy u suchasnomu komunikatyvnomu prostori: zbirnyk naukovykh prats za materialamy XV Vseukrainskoi studentskoi naukovo-praktychnoi konferentsii* (m. Kherson, 4–5 kvitnia 2024 r.) [Foreign Languages in the Modern Communicative Space]. Kherson. Retrieved from https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/25824/3/draka_kyryklytsia.pdf [in Ukrainian].
- Lesnevskia K. V. (2024). Taksonomiia anhlomovnykh terminiv IT-sfery [Taxonomy of English IT terms]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho*

universytetu. Seriia: Filolohiia [International Humanitarian University Bulletin. Philology], 68. <https://doi.org/10.32782/2409-1154.2024.68.19> [in Ukrainian].

Miroshnychenko A. T. (2023). Suchasna anhlomovna terminolohiia IT–haluzi ta osoblyvosti yii perekladu ukrainskoiu movoiu [Modern English IT terminology and features of its translation into Ukrainian]. Zaporizhzhia. Retrieved from <https://dspace.znu.edu.ua/xmlui/handle/12345/18656> [in Ukrainian].

Fesenko I. M., & Syvachuk O. M. (2021). Anhlomovna kompiuterna terminolohiia: strukturni osoblyvosti ta sposoby tvorennia [English computer terminology: structural features and word–formation methods]. *Nova filolohiia [New Philology]*, 84, pp. 248–254. <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2021-84-35> [in Ukrainian].

Casas Gómez, M. (2020). Conceptual relationships and their methodological representation in a dictionary of the terminological uses of lexical semantics. *Fachsprache*, 42(1–2), pp. 2–26. Retrieved from <https://elibrary.utb.de/doi/abs/10.24989/fs.v42i1-2.1789> [in English].

L’Homme, M.–C. (2018). Maintaining the balance between knowledge and the lexicon in terminology: a methodology based on frame semantics. *Lexicography*, 4, 3–21. Retrieved from <https://link.springer.com/article/10.1007/s40607-018-0034-1> [in English].

Pecman, M. (2025). How term variation and neology shed light on scientific progress and current social issues: teaching term variation to future terminologists and translators with AI-augmented corpus linguistics methods. *The 6th International conference on Scientific, administrative and educational dimensions of terminology*, The Centre of Terminology of the Institute of the Lithuanian Language, Vilnius, Lithuania. Retrieved from <https://hal.science/hal-05290184/> [in English].

Ralli, N., & Tamás, D. M. (2025). How to create and manage terminology resources: a practical guide from two termbases. *Journal of Digital Terminology and Lexicography*, 1(1), 61–82. <https://doi.org/10.25430/pupj.jdtl.1751631260> [in English].

Salloum, S. A., Khan, R. & Shaalan, K. (2020). A survey of semantic analysis approaches. In *Proceedings of the International Conference on Artificial Intelligence and Computer Vision (AICV2020)* (Cairo, Egypt, on April 8–10, 2020), pp. 61–70. Cham: Springer. Retrieved from https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-44289-7_6 [in English].

MacLaury, R. E. (2022). Lexical semantics. In *Handbook of Pragmatics*, pp. 855–864. Amsterdam: John Benjamins. <https://doi.org/10.1075/hop.2.lex3> [in English].

Warburton, K. & Humbley, J. (Eds). (2025). *Terminology throughout history*. 2025. Retrieved from <https://www.torrossa.com/en/resources/an/6022899#page=> [in English].

Дата першого надходження статті до видання: 24.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 17.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.19>

ЗАГАЛЬНОТИПОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПЕРЕКЛАДУ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИХ ДОКУМЕНТІВ В АКАДЕМІЧНІЙ СФЕРІ КРІЗЬ ПРИЗМУ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ (НА МАТЕРІАЛІ КИТАЙСЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)

Олександра В. Попова

доктор педагогічних наук, професор,
декан факультету іноземних мов
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: Alex-popova@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6244-5473>

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено вивченню загальнотипологічних аспектів перекладу економіко-правових документів в академічній галузі крізь призму професійної підготовки майбутніх перекладачів китайської, англійської та німецької мов. Розглянуто кореляцію розвитку мови та методичних аспектів навчання мови й перекладу в сучасному глобальному освітньому просторі. У дослідженні уточнено поняття в контексті теоретико-методологічного підходу щодо сутності синергізму в перекладознавстві та методиці викладання фахових дисциплін, а саме: «функційність теоретико-методологічного підходу», «синергізм у перекладознавстві», «синергізм у методиці навчання фахових дисциплін».

Схарактеризовано структурно-компонентний склад феномена «теоретико-методологічний підхід щодо сутності синергізму в перекладознавстві та методиці викладання фахових дисциплін» (світоглядно-філософський,

загальнонауковий, лінгвістично-перекладознавчий, когнітивно-комунікативний, дидактико-методичний, діяльнісно-праксеологічний і оцінювально-рефлексивний компоненти). Обґрунтовано причини і логіку трансформації перекладознавчої парадигми в глобальному контексті. Наведено ілюстративні приклади документів, що регламентують економіко-правові відносини в академічній галузі в XXI столітті, на матеріалі китайської, англійської, німецької та української мов у спектрі професійної підготовки майбутніх перекладачів.

Ключові слова: економіко-правові документи, академічна сфера, професійна підготовка, синергізм, переклад/перекладознавство, методика викладання фахових дисциплін, китайська мова, англійська мова, німецька мова, українська мова.

Вступ. Нині серед економічно успішних країн Китайська Народна Республіка демонструє передовий унікальний досвід і результати багатовекторного розвитку. Китайський уряд розуміє важливі суспільні запити та регулярно трансформує формати економічної, наукової, освітньої та культурної співпраці. Інновації відображаються як у китайській мові, так і в офіційних економічних і торговельних контрактах, угодах про співробітництво в галузі освіти та науки, програмах академічної мобільності тощо. Еволюція лексичного контенту безпосередньо ілюструє ці досягнення в науковій та освітній галузях, що вимагає постійного вивчення, аналізу й огляду перетворювального процесу в кількісному та якісному змісті термінологічних систем.

Варто зазначити, що в євразійському контексті українська академічна спільнота складає міжнародні угоди, договори, контракти, грантові програми й аналогічні документи двома мовами: англійською та українською – з європейськими країнами; українською/німецькою й англійською – з німецькомовними країнами; китайською та українською/англійською – з Китайською Народною Республікою; англійською/українською та корейською – з Республікою Корея; японською й англійською/українською – з Японією.

Сучасний, конкурентоспроможний спеціаліст повинен добре володіти іноземними мовами: англійською та/або німецькою (традиційно для співпраці з країнами ЄС), а також китайською та/або корейською/японською

(інноваційно для співпраці зі східними країнами). Українська мова є ключовим каналом, що забезпечує доступ широкому загалу української громадськості до світових досягнень та їх розуміння.

Новітня орієнтація академічної співпраці між Україною та країнами Заходу та Сходу, зокрема США, Великою Британією та Німеччиною, передбачає активну участь української молоді у програмах академічної мобільності, дослідницьких грантах, культурних заходах та освітніх проектах, економічні та правові аспекти яких відображаються у відповідних угодах.

З огляду на вищезазначене виникає очевидна потреба у перекладачах, які вільно володіють англійською, німецькою, китайською, корейською та японською мовами, для забезпечення всеосяжного здійснення спільної академічної діяльності, точного тлумачення досліджуваних документів, а також підвищення якості підготовки майбутніх перекладачів.

Актуальність студії зумовлена потребою сучасного українського суспільства отримувати нагальну інформацію державною мовою. Високий рівень кваліфікації філолога призводить до синергії перекладу і досягається завдяки знанням, умінням, навичкам, готовності та підготовленості перекладача трансформувати аутентичні іншомовні тексти цільовою мовою, зберігаючи при цьому семантичне навантаження оригінального тексту в певному контексті, зокрема в академічній документації, що містить економічні та правові основи.

У центрі уваги започаткованих досліджень є англійська мова, яка є офіційною міжнародною мовою усного та письмового спілкування в академічній галузі як у країнах Заходу, так і в країнах Сходу. Німецька мова набуває популярності в європейському співробітництві України через численні освітні гранти, доступні українцям, та їх значну імміграцію до Німеччини. Серед відомих східних мов використовуються мови країн, які підтримували Україну під час війни та послідовно виконували умови угод про співпрацю, зокрема китайська, корейська та японська.

Забезпечення синергії в перекладі документів, що регулюють економічні та правові відносини в академічній сфері у 21 столітті, відкриває шлях до адекватного сприйняття та відтворення семантики досліджуваних документів.

Метою роботи є аналіз загальнотипологічних аспектів перекладу економіко-правових документів в академічній галузі крізь призму професійної підготовки майбутніх перекладачів китайської, англійської та німецької мов.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких **завдань**:

- уточнити поняття в контексті теоретико-методологічного підходу щодо сутності синергізму в перекладознавстві та методиці викладання фахових дисциплін, а саме: «функційність теоретико-методологічного підходу», «синергізм у перекладознавстві», «синергізм у методиці навчання фахових дисциплін»;
- схарактеризувати структурно-компонентний склад феномена «теоретико-методологічний підхід щодо сутності синергізму в перекладознавстві та методиці викладання фахових дисциплін»;
- обґрунтувати причини і логіку трансформації перекладознавчої парадигми в глобальному контексті;
- репрезентувати ілюстративні приклади документів, які регламентують економіко-правові відносини в академічній галузі в XXI столітті, на матеріалі китайської, англійської, німецької та української мов у спектрі професійної підготовки майбутніх перекладачів.

Матеріали та методи дослідження. Дослідницький матеріал містить аутентичні англійські, німецькі та китайські контракти, угоди, договори, а також програми академічної мобільності та освітньо-наукові гранти, перекладені українською мовою, за такими векторами академічної співпраці: Україна та Європейський Союз, Україна та Німеччина, Україна та США, Україна та Китайська Народна Республіка, Україна та Республіка Корея. Загальний обсяг документів становить 145 сторінок.

У статті використано такі **методи дослідження**:

- *теоретичні методи*: аналіз структурно-змістового оформлення досліджуваних офіційних документів для

визначення специфіки реалізації міжнародної академічної діяльності українських освітян у західних та східних країнах; аналіз методичних досліджень із питань професійної мовленнєвої підготовки майбутніх філологів-перекладачів (для детермінації системи вправ), спрямованої на посилення їхньої професійної компетентності;

– *зиставний метод* – для виявлення лінгвістичних та екстралінгвістичних особливостей аутентичних англійських, німецьких та китайських документів та їхніх текстів-перекладів українською мовою;

– *метод систематизації й аналізу перекладу* – для встановлення показників синергії перекладу у подібних і відмінних лінгвістичних та екстралінгвістичних явищах, переданих українською мовою.

Результати. Протягом останніх п'яти років зарубіжні методисти демонструють значний інтерес щодо інтеграції штучного інтелекту до професійно-мовленнєвої підготовки перекладачів-філологів із фокусом на компетентнісний підхід, етичну і цифрову грамотність (Wang 2023; Wan & Yan 2022; Yang et al. 2025; Zhang 2025; Zhang et al. 2025). Wan і Yan (2022) присвятили свої дослідження феномена комп'ютеризованого усного перекладу (інструментарію Computer Assisted-Interpreting) в мовній парі «китайська ↔ англійська», зокрема навчання майбутніх перекладачів термінологічної бази, онлайн-словників, штучного інтелекту тощо. Wang (2023) розробив онлайн-курс «Синхронний та асинхронний переклад у цифровому середовищі» і визначив пріоритетні компетенції перекладача, необхідні для успішної реалізації професійної діяльності в умовах цифрової трансформації соціально-економічних ділових відносин. На жаль, спектр мовних пар охопив тільки дві мови: китайську й англійську. Yang, Chen і Zou (2025) запропонували компетентнісну модель фахівця в галузі усного перекладу в добу штучного інтелекту через метод Дельфі. Модель охопила три галузі: мовленнєву, когнітивну і технологічну. Проте питання текстового фрейму залишилося поза колом студій. Zhang, Li та Wu (2025) наголошують на збалансованому комбінуванні штучного інтелекту (NMT, CAT, ChatGPT

і GenAI) та розвитку критичного мислення й мовлення студентів-майбутніх перекладачів задля позитивного впливу на результати навчання (професійна мовленнєва практика, постредагування, автономія перекладача).

У сучасній вітчизняній підготовці майбутніх фахівців філологічної царини ключову роль відіграють європейські стандарти та вектори міжнародної академічної мобільності, що відображено в академічній документації. Саме тому українські дослідження останніх п'яти років демонструють стійку тенденцію до аналізу умов і змісту професійного становлення перекладачів у таких сегментах, як-от: переклад академічної документації (Зубач, Мельничук 2024); переклад університетських договорів/контрактів, програм мобільності, наукових текстів (Попова 2025; Popova 2025: 39–69); гармонізація української перекладацької освіти з вимогами європейського простору вищої освіти (Довгань 2023; Фабрична 2021; Ясинська 2023); інтеграція ШІ в освітній простір (Карабан, Карабан 2025) тощо.

Зубач О. та Мельничук О. (2024) присвятили дослідження науково-перекладацькій підготовці філологів у галузі перекладу наукових статей, звітів, освітніх матеріалів у мовній парі «німецька ↔ українська». Автори визнають монографії, дисертації, тези, круглі столи, інтерв'ю, реферати, (автоматичні) автореферати, рецензії, матеріали конференцій, анотації, навчальну літературу, довідники, традиційні й електронні академічні комунікації жанрами академічного дискурсу, проте не акцентують на усній і письмовій формі актуалізації зазначених жанрів, серед яких наявні форми проведення академічних активностей (круглі столи, традиційні й електронні академічні комунікації). Серед фокусів підготовки майбутніх перекладачів виокремлюється врахування граматичного оформлення академічного тексту, а також структурних, лексичних і семантичних відмінностей між німецькою та українською мовами. Не приділяється увага екстралінгвістичним компонентам академічного дискурсу.

На увагу заслуговують наукові доробки щодо професійної підготовки фахівців письмового перекладу текстів освітнього й академічного дискурсів на другому (магістерському) рівні

вищої освіти (Фабричка 2021) з орієнтацією на міжнародні стандарти підготовки, що відображено в програмах академічного стажування, освітніх програмах та перекладацьких проєктах. До сучасних тенденцій успішної підготовки майбутніх перекладачів віднесено тісну співпрацю закладів освіти із перекладацькими агенціями й асоціаціями, університетами-партнерами та розробниками програм/software автоматизованого перекладу.

Ясинська Т. О. (2023) аналізує вимоги до перекладачів відповідно до умов сьогодення у контексті запитів ринку перекладацьких послуг. Серед компетенцій перекладача автор виокремлює такі: перекладацька, текстово-лінгвістична, культурна, технічна, відповідна освіта, досвід роботи, стресостійкість, *software skills*, *time-management* тощо. Бажано було б у цьому світлі подати приклади ефективних вправ, спрямованих на формування зазначених компетенцій та здатностей.

Слушною, на наш погляд, здається думка Довгань (2023) про необхідність адаптувати професійну підготовку майбутніх перекладачів до процесів глобалізації, євроінтеграції, інформатизації та комерціалізації царини перекладу із залученням програм комп'ютеризованого перекладу. Акцентовується значимість знань термінології і метамови, орієнтації в різних тирах і жанрах іншомовних дискурсів, індивідуалізованих методів і форм навчання (*case-study*, *essay*, *projects*). В. Карабан і А. Карабан (2025) декодують сучасну парадигму професійної підготовки перекладачів через її інтеграцію зі штучним інтелектом і нейронним машинним перекладом (*neural machine translation / NMT*), який потребує комплексного постредагування (*machine translation post-editing / МТРЕ*) під час опрацювання академічної документації.

З огляду на вищезазначені результати дослідження вважаємо за доцільне уточнити деякі поняття в контексті теоретико-методологічного підходу щодо сутності синергізму в перекладознавстві та методиці викладання фахових дисциплін, а саме: «*функційність теоретико-методологічного підходу*», «*синергізм у перекладознавстві*», «*синергізм у методиці навчання фахових дисциплін*».

У складі теоретико-методологічного підходу виокремлюємо 7 компонентів: світоглядно-філософський, загальнонауковий, лінгвістично-перекладознавчий, когнітивно-комунікативний, дидактико-методичний, діяльнісно-праксеологічний і оцінювально-рефлексивний (див. Схему 1).

У межах першого фундаментального (*світоглядно-філософського*) компонента розуміємо синергізм як результат взаємодії елементів; він продукує нову якість, не будучи сумою властивостей цих елементів.

Другий компонент – *загальнонауковий* – поєднує системність перекладознавства і дидактики: перекладацький процес розглядається як динамічна система, проте освітній процес – як адаптивна, відкрита система.

Лінгвістично-перекладацький компонент актуалізується в скоординованій взаємодії різних перекладацьких механізмів, що забезпечує досягнення адекватного перекладу.

Когнітивно-комунікативна складова віддзеркалює синергетичний зміст методичної детермінанти через інтеграцію знань, умінь, навичок і ціннісних орієнтації одночасно з активізацією групової когнітивної діяльності студентів.

Синергізм *дидактико-методичного компонента* маніфестується через скоординовану взаємодію форм, методів і засобів навчання.

Синергізм *діяльнісно-праксеологічного компонента* – це наслідок злагодженої взаємодії суб'єктів освітньої та перекладацької діяльності, орієнтованої на практичну реалізацію і продуктивність.

Оцінювально-рефлексивний компонент забезпечує оцінку якості реалізації освітньої та перекладацької діяльності в індивідуальному і взаємному вимірах.

Отже, з погляду теорії та методології синергізм у перекладознавстві й методиці викладання є інтегративною засадою, що забезпечує появу нової якості перекладацької й освітньої діяльності через узгоджену взаємодію її елементів-компонентів.

Актуальний стан науки, векторного поля кооперації у світовому форматі визначив контент документації, що

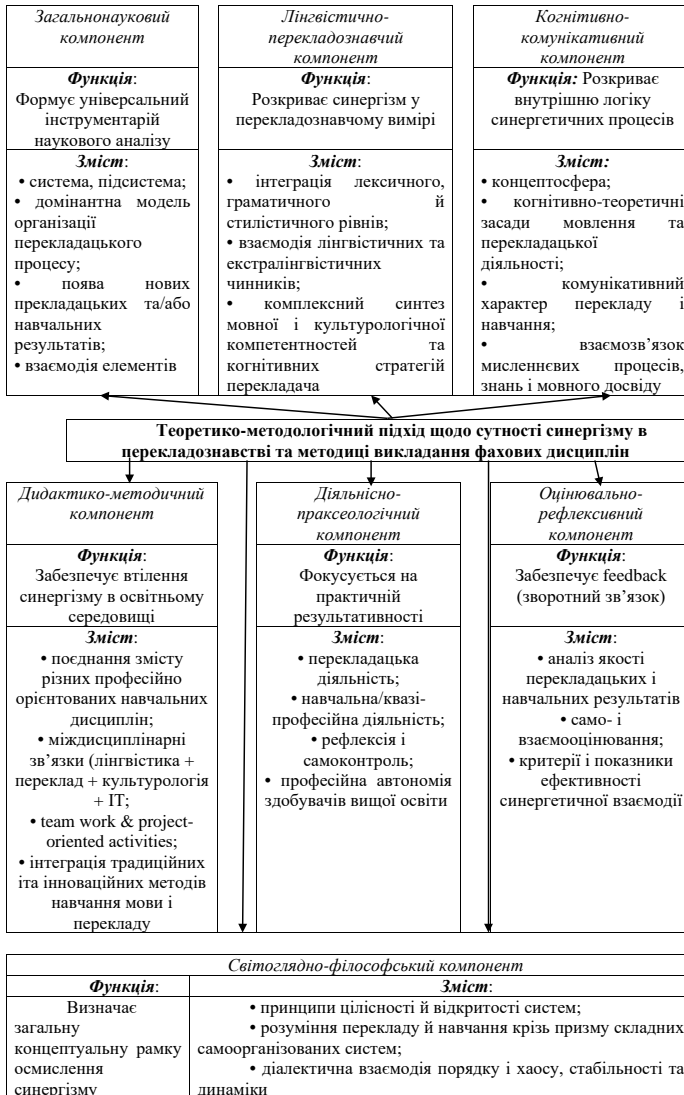

Схема 1. Компонентний склад теоретико-методологічного підходу щодо сутності синергізму в перекладознавстві та методиці викладання фахових дисциплін

супроводжує всі види діяльності на лінгвістичному та екстралінгвістичному рівнях, а також підґрунтя модифікації перекладознавчої парадигми. До об'єктивних причин трансформації концептуальних моделей теорії та практики перекладу можна віднести такі контури: глобалізація комунікативних взаємодій, цифровізація і технологізація перекладацької діяльності, перебудова соціокультурної ролі перекладача, інтердисциплінарна детермінація. Розглянемо їх детальніше.

Глобалізація комунікативних взаємодій суб'єктів багатоспрямованої діяльності безпосередньо пов'язана з інтенсивним зростанням міжкультурної комунікації, що призвело до мобільності текстового формату та носіїв знань/інформації і трансформації функцій перекладу. Переклад нині не обмежується роллю інструменту мовного посередництва, а постає як центральний механізм глобальної циркуляції смислів, ідентичностей і цінностей. Унаслідок цього традиційна лінгвоцентрична модель виявляється недостатньою. *Цифровізація і технологізація перекладацької діяльності* зумовили трансформацію об'єкта перекладознавства від «стабільного» тексту до динамічного, технологічно обробленого продукту у відкритому доступі завдяки виникненню машинного, гібридного та хмарного перекладу, а також розвитку локалізації й мультимодальних форм комунікації. *Перебудова соціокультурної ролі перекладача* була спричинена «зсувом» перекладача-мовного фахівця у бік культурного медіатора й активного учасника міждискурсивних та міжінституційних взаємодій, що зумовило необхідність урахування когнітивних, етичних, ідеологічних і соціокультурних чинників у процесі перекладу. *Інтердисциплінарна детермінація* виникла унаслідок інтенсивної взаємодії перекладознавства з когнітивними науками, культурологією, соціологією, педагогікою та цифровими гуманітарними студіями, водночас розширивши спектр їхнього інтерпретаційного потенціалу й інноваційних підходів.

Наведені вище причини вплинули на логіку трансформації перекладознавчої парадигми в глобальному контексті. Порівняльні дані подано в таблиці 1.

Таблиця 1

Порівняльні дані про традиційну й нову перекладацьку парадигми

№	Традиційна перекладацька парадигма	Нова перекладацька парадигма в епоху глобалізації
1.	<i>Вичерпання лінгвістичної парадигми:</i> Структурно-лінгвістичні та нормативні моделі перекладу демонстрували ефективність переважно в межах стабільних письмових текстів.	Новітні моделі перекладу враховують контекстуальну варіативність, суб'єктність перекладача та асиметрію культурних систем.
2.	Вузький спектр функціональності перекладу. Обмеження у роз'ясненні мультирівневих глобальних процесів.	<i>Трансформація в напрямку функціонально-комунікативно розуміння перекладу:</i> Переклад інтерпретується як цілеспрямована комунікативна діяльність.
3.	Відмова від трактування перекладу як культурного феномена.	<i>Культурний і соціальний повороти:</i> Переосмислення перекладу як культурної практики, детермінованої ідеологічними настановами, нормативними рамками та дискурсивними формаціями.
4.	Переклад розглядається як статична лінійна чітко-структурована лінгвістична модель.	<i>Синергетично-інтегративна парадигма:</i> Формування нової парадигми, у межах якої переклад осмислюється як нелінійна, відкрита система, здатна до самоорганізації. Її функціонування ґрунтується на синергетичній взаємодії компонентів різних рівнів: лінгвістичних та екстралінгвістичних, когнітивних і соціальних, агентних і технологічних.

Як свідчать дані таблиці 1, нова перекладацька парадигма спроможна адекватно інтерпретувати формування оновленої якості перекладацької діяльності в умовах глобалізації та складності, рівень якої зростає.

Таким чином, трансформація перекладознавчої парадигми постає не як випадковий прояв зміни наукових тенденцій, а як закономірна реакція науки на виклики глобалізаційних процесів, технологічні трансформації і на

еволюцію ролі перекладу в системі світової комунікації. Логіка цього процесу полягає у поетапному переході від фрагментарних, одновимірних, обмежених підходів до інтегративного, синергетичного та міждисциплінарного осмислення перекладу як складного соціокультурного явища.

У призмі сучасного розуміння контенту академічної документації у системі євразійської інтеграції України в освітній простір наведемо декі приклади перекладу лінгвістичних одиниць й екстралінгвістичних елементів на матеріалі китайської, англійської, німецької та української мов і запропонуємо професійно спрямовані вправи з подолання складнощів перекладу досліджуваного матеріалу.

Лексичний рівень економіко-правової документації характеризується наявністю спеціалізованої лексики (термінологією), яка потребує від перекладача різногалузевої компетентності як у лінгвістичному, так і в науково-технічному вимірах. Наприклад: *contract* (англ.), *договір / контракт* (укр.), *合同 / hétóng* (кит.), *der Vertrag* (нім.); *Memorandum of Understanding* (англ.), *Меморандум про порозуміння* (укр.), *谅解备忘录 / liàngjiě bèiwànglù* (кит.), *Absichtserklärung / Grundsatzvereinbarung* (нім.). Робота з конкретною документацією передбачає свідомість у її змісті та навігацію у нормативній базі. У контексті підготовки майбутніх перекладачів можна сформулювати завдання з опанування контенту документів.

Exercise 1. “Terminological Processing”

Analyse the authentic academic documents written in English / Chinese / German. Identify the key terms and make a glossary. Establish their semantic equivalents, and describe the features of their functioning in different language systems.

Exercise 2. “Discursive-stylistic Determinants”

Study the authentic academic documents written in English / Chinese / German. Make a comparative analysis of their structural, genre and stylistic characteristics. Identify the specifics of the argumentation framework, logic of presentation and scientific rhetoric.

Exercise 3. “Translation Practice and Reflective Analysis”

Translate fragments of the academic documents taking into account linguistic, cultural, cognitive and pragmatic factors. Comment on your translation decisions specifying difficulties.

Академічна документація репрезентує наукові й освітні інновації через динамічність свого лексичного складу, зокрема завдяки використанню та постійному оновленню інноваційної термінології. Наприклад: *hi-tech* (англ.) – *Hi-Tech* (нім.), *хай-тек / високі технології* (укр.), 新技术企 / *xīn jì shì, zhū qǐ* (кит.); *laptop* (англ.) – *der Laptop* (нім.), *ноутбук / лептоп* (укр.), 电脑笔记本 / *diànnǎo bǐjìběn* (кит.); *gadget* (англ.) – *das Gadget, die Minianwendung, das Minitool* (нім.), *гаджет; прилад, пристрій; невеликий пристрій, призначений для полегшення та вдосконалення життя* (укр.), 小器具 / *xiǎo qìjù* (кит.). Англіцизми-неологізми репродукуються українською мовою засобами транскодування (транслітерація / транскрипція), в німецьку мову вони калькуються. Китайські неологізми формуються описово, тому в українській мові вони мають свої відповідники. Доцільним у цьому зв'язку вважаємо підготувати студентам релевантні справи-завдання.

Exercise 4. “Transformation, Equivalent or Correspondence?”

A. Translate the English, German, Chinese terms-neologisms into Ukrainian. Determine translation means in each case (transliteration, transcription, equivalent, correspondence/descriptive translation):

a) *blockchain, edtech, smart campus*

b) *Wissensgesellschaft, Digitalisierung,*

Forschungsdatenmanagement

c) 数据驱动 / *shùjù qū dòng* (data-driven), 智慧教育 / *zhìhuì jiàoyù* (smart education), 云计算 / *yún jìsuàn* (cloud computing).

B. Describe the translation difficulties. Compare your own translation with your group-mates' variants.

Полісемія та синонімія поширені в академічному дискурсі. Від авторів текстів треба вимагати точного усвідомлення семантичних нюансів таких одиниць і їх коректного використання відповідно до контексту. Приклад завдань для майбутніх перекладачів:

Exercise 5. “Polysemantic Awareness”

Translate the terms given below into Ukrainian depending on the context. Choose the correct shade of meaning.

- a) English: *issue* (*problem / journal issue / to issue a document*)
- b) Deutsch: *Ansatz* (*approach / rate / sediment*)
- c) 中文: 学科 / *xuékē* (*discipline / school subject*).

Exercise 6. “Synonymic Awareness”

Translate the synonym series into Ukrainian, taking into account their semantic differences in an academic context.

- a) English: *study – research – investigation*
- b) Deutsch: *Forschung – Studie – Untersuchung*
- c) 中文: 研究 / *yánjiū* – 调查 / *diàochá* – 实验 / *shíyàn*

Make up your own sentences with the synonymic terms.

Exercise 7. “Polysemantic-Synonymic Variations”

Translate fragments from the English, German and Chinese academic documents containing polysemic and synonymous terms into Ukrainian. Comment on your choice.

Особливу увагу привертають терміни латино-грецького походження та засоби їх відтворення в германських і східних мовах. В англомовних і німецькомовних документах простежується наявність термінів латинського і грецького походження, які зазвичай передаються українською мовою шляхом транслітерації. У німецькомовних академічних документах разом із запозиченими термінами вживаються також власне німецькі відповідники. У проаналізованих китайськомовних матеріалах фіксується використання аутентичної китайської термінології. Наприклад: *de facto* (англ.) – *фактично* (укр. еквівалент) – *Tatsächlich* (нім. еквівалент) – 实际上 / *shíjìshàng* (кит. відповідник); *multiculturalism* (англ.) – *мультикультуралізм, мультикультурність* (укр. еквівалент + транслітерація) – *der Multikulturalität* (нім. еквівалент + транслітерація) – 多元文化 / *duōyuán wénhuà* (кит. відповідник) тощо. Студентам доречно виконувати тренувальні вправи на їх опанування. Зупинимося на них.

Exercise 8. “Translator–Transliterator”

A. Translate the terms having Latin and Greek origin from English into Ukrainian:

Epistemological framework, methodological approach, cognitive processes, empirical data, theoretical paradigm, structural analysis.

Mind the translation means – correspondence or transliteration?

B. Translate the terms having Latin and Greek origin from German into Ukrainian:

Die theoretische Konzeption, methodologische Prinzipien, die empirische Untersuchung, kognitive Fähigkeiten, die strukturelle Analyse, epistemologische Fragen.

Where is appropriate to use an established equivalent, and where – an adapted term?

C. Translate the terms from Chinese into Ukrainian Determine which Chinese terms convey Latin-Greek concepts, and select established Ukrainian equivalents:

认知过程 (rènzhī guòchéng), 理论范式 (lǐlùn fànshì), 实证研究 (shízhèng yánjiū), 方法论原则 (fāngfǎlùn yuánzé), 结构分析 (jiégòu fēnxī), 哲学基础 (zhéxué jīchǔ).

Міждисциплінарні омоніми широко представлені в академічній документації, що суттєво ускладнює їх адекватне відтворення мовою перекладу. Вони потребують ґрунтовного лінгвістичного та перекладацького аналізу. Надаємо корисну вправу з цього приводу.

Exercise 9. “Translator–Variator”

A. Translate the terms from English into Ukrainian, taking into consideration the field of science:

Model (economics / linguistics); function (mathematics / linguistics); stress (physics / linguistics); field (physics / sociology); form (grammar / philosophy); system (IT / philosophy).

Determine the meaning within different branches and select appropriate Ukrainian equivalents / correspondences.

B. Translate the terms from German into Ukrainian, taking into consideration the field of science:

Die Struktur (Linguistik / Chemie); die Funktion (Biologie / Sprachwissenschaft); das System (Technik / Philosophie); das Feld (Physik / Sozialwissenschaften); die Form (Grammatik / Kunst Theorie); das Modell (Ökonomie / Wissenschaftstheorie).

Mind how translation changes depending on a specialized branch.

C. Translate the terms from Chinese into Ukrainian, taking into consideration the field of science:

模型 (móxíng) (经济学 / 语言学); 功能 (gōngnéng) (生物学 / 语言学); 压力 (yālì) (物理学 / 心理学); 场 (chǎng) (物理学 / 社会学); 形式 (xíngshì) (哲学 / 语法); 系统 (xìtǒng) (计算机科学 / 哲学).

Додаткового дослідження також потребують абрєвіатури та граматичні структури лінгвістичних одиниць, що складають текстову частину економіко-правової компоненти академічної документації.

Невербальна складова як екстралінгвістична детермінанта академічного дискурсу є важливим засобом передачі інформації та організації наукової комунікації. Поряд з традиційними організаційними елементами (інституційні штампи та логотипи, візуальні семіотичні ресурси) зображення, фотографії, діаграми та емблеми стають все більш важливими. До професійної компетентності перекладача належать його вміння віддзеркалювати текстові фрейми і невербальні компоненти документів у перекладі, наповнюючи їх відповідною семантикою.

Отже, сучасна оновлена перекладацька парадигма потребує інноваційного методологічного підґрунтя для професійної підготовки майбутніх перекладачів у контексті глобалізації, інтеграції України в євразійській освітньо-науковий простір.

Висновки. Результати дослідження засвідчили таке:

- проаналізовано загальнотипологічні аспекти перекладу економіко-правових документів в академічній сфері кризь призна професійної підготовки майбутніх перекладачів китайської, англійської та німецької мов;
- уточнено ключові поняття в контексті теоретико-методологічного підходу щодо сутності синергізму в перекладознавстві та методиці викладання фахових дисциплін.

Функціональність теоретико-методологічного підходу до сутності синергізму в перекладознавстві та методиці викладання фахових дисциплін трактуємо як багаторівневу багатоконпонентну основу, що забезпечує продуктивну реалізацію багатовекторної крос-державної кооперації через якісну роботу перекладача, толерантність до мультикультурності в світовому форматі й адекватну проекцію об'єктивних причин розвитку науки і суспільства в житті сучасної людини. Така функціональність маніфестується в її компонентнах: світоглядно-філософському, загальнонауковому, лінгвістично-перекладознавчому, когнітивно-комунікативному,

дидактико-методичному, діяльнісно-праксеологічному і оцінювально-рефлексивному.

Під *синергізмом у перекладознавстві* розуміємо скоординовану взаємодію різних перекладацьких механізмів, що забезпечує досягнення адекватного перекладу в умовах глобалізації комунікативних міжкультурних і крос-державних співдій, цифровізації та технологізації перекладу.

Синергізм у методиці навчання фахових дисциплін асоціюємо із скоординованою взаємодією форм, методів і засобів навчання майбутніх перекладачів та його інтердисциплінарної детермінації відповідно до викликів сучасності та глобальних процесів, що відбуваються у світі.

Виокремлено й обґрунтовано об'єктивні причини трансформації концептуальних моделей теорії і практики перекладу (глобалізація комунікативних взаємодій, цифровізація і технологізація перекладацької діяльності, перебудова соціокультурної ролі перекладача, інтердисциплінарна детермінація).

Специфіковано логіку трансформації перекладознавчої парадигми в глобальному контексті як закономірну реакцію науки на виклики глобалізаційних процесів, технологічні трансформації і на еволюцію ролі перекладу в системі світової комунікації, що передбачає поетапний перехід від фрагментарних, одновимірних, обмежених підходів до інтегративного, синергетичного та міждисциплінарного осмислення перекладу як складного соціокультурного явища.

Запропоновано серію вправ, спрямованих на опрацювання контенту документів, що регламентують економіко-правові відносини в академічній сфері в XXI столітті, на матеріалі китайської, англійської, німецької та української мов. Враховано значимість термінологічної бази ще таких лінгвістичних процесів, як: полісемія, синонімія, антонімія, омонімія термінів.

Перспективним вважаємо вивчення граматичної складової академічної документації в методичному аспекті підготовки майбутніх перекладачів-полілінгвів.

ЛІТЕРАТУРА

Довгань Л. Сучасні підходи та тенденції професійної підготовки майбутніх філологів-перекладачів у системі вищої освіти. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці*

фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми. 2023. №69. С. 152–163. <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2023-69-152-163>

Зубач О., Мельничук О. Специфіка перекладу академічних текстів. *Причорноморські філологічні студії*. 2024. №6. С. 31–37. <https://doi.org/10.32782/bsps-2024.6.5>

Миколайчук А., Бабич М. Штучний інтелект у формуванні професійних лексичних навичок студентів немовних спеціальностей. *Educational Challenges*. 2025. Т. 30, № 2, С. 101–112. <https://doi.org/10.34142/2709-7986.20>

Попова О. В. Дистинктивні параметри синергізму перекладу економіко-правових документів в академічній сфері (на матеріалі англійської, німецької, китайської та української мов). *Мова*. 2025. №43. С. 45–53. <https://doi.org/10.18524/2307-4558.2025.43.336629>

Фабрична Я. Г. Сучасні тенденції у професійній підготовці майбутніх перекладачів. *Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки*. 2021. №2(22). С. 284–292. <https://doi.org/10.32342/2522-4115-2021-2-22-31>

Ясинська Т. Підготовка перекладачів у закладах вищої освіти у світі потреб ринку перекладацьких послуг. *Наука і освіта*. 2023. №4. С. 28–35. <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2023-4-5>

Chaika O., Sharmanova N., Berezovska-Savchuk N. Designing English and Ukrainian Language Courses with AI tools: comparative approach. *Educational Policy and Reforms: The Impact of Globalization*. 2025. Kharkiv : Technology Center PC. <https://doi.org/10.15587/978-617-8360-20-7.ch1>

Dewaele J.-M., MacIntyre P. D. The Two Faces of Foreign Language Enjoyment and Foreign Language Anxiety: A Person-Centered Approach. *Studies in Second Language Learning and Teaching*. 2024. Vol. 14, №3. P. 1–30. <https://doi.org/10.14746/ssl.40123>

Godwin-Jones R. Partnering with AI: Intelligent writing assistance and instructed language learning. *Language Learning & Technology*. 2022. Vol. 26, № 2. P. 5–24. DOI: <http://hdl.handle.net/10125/734>

Holmes W. *The Future of Feedback: Artificial Intelligence in Educational Assessment*. London : Routledge, 2022. 210 p. <https://doi.org/10.4324/9781003276025>

Karaban V., Karaban A. Redefining Translator Training Paradigm in Ukraine: AI Integration and Compliance with European Standards. *The Journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series: Foreign Philology. Methods of Foreign Language Teaching*. 2024. Vol. 101. P. 125–132. <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2025-101-13>

Popova O. V. The system of the university training of translators and interpreters from/to Chinese. *Translator and Interpreter Training Methodology: The Ukrainian Dimension*. Edited by: Leonid Chernovaty. Belianum : Matej Bel University Press, 2025. 334 p. <https://doi.org/10.24040/2025.9788055722580>

Shevchuk L. O., Tupchenko V. V., Pasichnyk M. V. Advancements in online language instruction technologies within higher vocational education. *Problems of Engineering Pedagogic Education*. 2025. Vol. 84. P 346–354. <https://doi.org/10.26565/2074-8922-2025-84-30>

Wan H., Yuan X. Perceptions of Computer-assisted Interpreting Tools in Interpreter Education in China's Mainland: Preliminary Findings of a Survey. *International Journal of Chinese and English Translation & Interpreting*. 2022. Issue 1. P. 1–28. <https://doi.org/10.56395/ijceti.v1i1.8>

Wang Y. (2023). Artificial Intelligence Technologies in College English Translation Teaching. *Journal of Psycholinguistic Research*. 2023. Vol. 52. P. 1525–1544. <https://doi.org/10.1007/s10936-023-09960-5>

Yang C., Jing Chen, Deyan Zou. Artificial Intelligence in Interpreting Education Curriculum: A Delphi Study for Interpreter Competencies. *International Journal of Education and Humanities*. 2025. №5(3). P. 387–403. [https://doi.org/10.58557/\(ijeh\).v5i3.323](https://doi.org/10.58557/(ijeh).v5i3.323)

Zhang Sh. Exploring the Impact of AI Tools on Translation Pedagogy and Student Outcomes in Chinese Universities. *Journal of International Education and Development*. 2025. Vol. 9(1). P. 113–117. <https://doi.org/10.47297/wspiedwsp2516-250023.20250901>

Zhang W., Li A. W., Wu Ch. University students' perceptions of using generative AI in translation practices. *Instructional Science*. 2025. Vol. 53. P. 633–655. <https://link.springer.com/article/10.1007/s11251-025-09705-y>

GENERAL TYPOLOGICAL TRANSLATION ASPECTS RELATED TO ECONOMIC AND LEGAL DOCUMENTS WITHIN THE ACADEMIC SPHERE THROUGH THE PRISM OF PROFESSION-ORIENTED TRAINING TARGETED TO FUTURE TRANSLATORS (ON THE MATERIAL OF CHINESE, ENGLISH, GERMAN AND UKRAINIAN)

Oleksandra V. Popova

Doctor of Pedagogical Sciences, Full Professor,
Dean of the Foreign Languages Department
State institution “South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine
e-mail: Alex-popova@ukr.net

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6244-5473>

SUMMARY

The article is devoted to the study of general typological translation aspects related to economic and legal documents within the academic sphere through the prism of profession-oriented training

targeted to future translators of Chinese, English and German. The author considers the correlation of language development and methodological fundamentals of teaching/learning languages and translation within the modern global education space. The concepts “functionality of the theoretical and methodological approach to the essence of translation synergism and methodology of teaching specialized disciplines”, “synergism in Translation Studies”, “synergism in methodology of teaching specialized disciplines” have been clarified.

Functionality of the theoretical and methodological approach to the essence of translation synergism and methodology of teaching specialized disciplines is determined through the prism of its component structure: worldview-philosophical, general scientific, linguistic and translatology-oriented, cognitive-communicative, didactic-methodological, activity-oriented praxeological and evaluative-reflective components. The phenomenon under study is interpreted as a multi-level, multi-component basis insuring the productive implementation of multi-vector cross-state cooperation through the high-quality work of the translator, tolerance for multiculturalism in the global framework, and adequate projection of the objective reasons for the development of science and society in the life of a modern person. Synergism in Translation Studies is associated with the coordinated interactions of various translation mechanisms facilitating adequate translation under conditions of global communicative intercultural and cross-state cooperation, translation digitalization and technologization. We interpret synergism in methodology of teaching specialized disciplines as the coordinated interaction of the training forms, methods and means targeted to would-be translators alongside its interdisciplinary determination in compliance with modern challenges and global processes taking place worldwide.

Some reasons for transforming the translation paradigm in the global context have been substantiated (globalization of communicative interactions, digitalization and technologization of translation activities, re-building of the translator's social role, interdisciplinary determination). This logic is presented as a natural response of science to the challenges of globalization processes, technological transformations and the evolution of the role of translation in the system of world communication, which involves a gradual transition from fragmentary, one-dimensional, limited approaches to an integrative, synergistic and interdisciplinary understanding of translation as a complex socio-cultural phenomenon. The author presents illustrative means of official documents which regulate economic and legal relations in the academic sphere in the XXI century (in Chinese, English, German, Ukrainian) in the spectrum of profession-oriented training of would-be translators.

The perspectives of further research are seen in the study related to the grammatical component of academic documentation in the methodological context of profession-oriented training targeted to would-be translators.

Keywords: economic and legal documents, academic sphere, profession-oriented training, synergism, translation / Translation Studies, methodology of teaching specialized disciplines, Chinese, English, German, Ukrainian.

REFERENCES

- Chaika O., Sharmanova N., Berezovska-Savchuk N. (2025). Designing English and Ukrainian Language Courses with AI tools: comparative approach. *Educational Policy and Reforms: The Impact of Globalization*. Kharkiv : Technology Center PC. <https://doi.org/10.15587/978-617-8360-20-7.ch1>
- Dewaele J.-M., MacIntyre P. D. (2024). The Two Faces of Foreign Language Enjoyment and Foreign Language Anxiety: A Person-Centered Approach. *Studies in Second Language Learning and Teaching*. Vol. 14, No3, pp. 1–30. <https://doi.org/10.14746/ssl.40123>
- Dovhan L. (2023). Suchasni pidkhody ta tendentsii profesiinoi pidhotovky maibutnikh filolohiv-perekladachiv u systemi vyshchoi osvity [Approaches and Trends of The Professional Training of Future Philologists-Translators in the Higher Education System]. *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems*. Vol. 69, pp. 152–163. <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2023-69-152-163> [In Ukrainian].
- Fabrychna Y. G. (2021). Suchasni tendentsii u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh perekladachiv [Current Trends in Professional Translator Training]. *Alfred Nobel University Journal of Pedagogy and Psychology*. №2(22), pp. 284–292. <https://doi.org/10.32342/2522-4115-2021-2-22-31> [In Ukrainian].
- Godwin-Jones R. (2022). Partnering with AI: Intelligent writing assistance and instructed language learning. *Language Learning & Technology*. Vol. 26, No. 2, pp. 5–24. DOI: <http://hdl.handle.net/10125/734>
- Holmes W. (2022). *The Future of Feedback: Artificial Intelligence in Educational Assessment*. London : Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003276025>
- Karaban V., Karaban A. (2024). Redefining Translator Training Paradigm in Ukraine: AI Integration and Compliance with European Standards. *The Journal of V. N. Karazin Kharkiv National University. Series: Foreign Philology. Methods of Foreign Language Teaching*. Vol. 101, pp. 125–132. <https://doi.org/10.26565/2786-5312-2025-101-13>
- Mykolaichuk A., Babych M. (2025). Shtuchnyi intelekt u formuvanni profesiynykh leksychnykh navychok studentiv nemovnykh spetsialnosteï [Artificial Intelligence in Developing Professional Lexical Skills of Students of Non-linguistic Specialties]. *Educational Challenges*. Vol. 30(2), pp. 101–112. <https://doi.org/10.34142/2709-7986.20> [In Ukrainian].
- Popova O. V. (2025). Dystynktyvni parametry synerhizmu perekladu ekonomiko-pravovykh dokumentiv v akademichnii sferi (na materialii anhliiskoi, nimetskoi, kytayskoi ta ukraïnskoi mov) [Distinctive Parameters of Synergism in Translation of Economic and Legal Documents in the Academic Sphere (on the Material of English, German, Chinese

and Ukrainian)]. *Mova [Language]*. №43, pp. 45–53. <https://doi.org/10.18524/2307–4558.2025.43.336629> [In Ukrainian].

Popova O. V. (2025). The system of the university training of translators and interpreters from/to Chinese. *In: Translator and Interpreter Training Methodology: The Ukrainian Dimension*. Edited by: Leonid Chernovaty. Belianum : Matej Bel University Press. <https://doi.org/10.24040/2025.9788055722580>

Shevchuk L. O., Tupchenko V. V., Pasichnyk M. V. (2025). Advancements in online language instruction technologies within higher vocational education. *Problems of Engineering Pedagogic Education*. Vol. 84, pp. 346–354. <https://doi.org/10.26565/2074-8922-2025-84-30>

Wan H., Yuan X. (2022). Perceptions of Computer-assisted Interpreting Tools in Interpreter Education in China's Mainland: Preliminary Findings of a Survey. *International Journal of Chinese and English Translation & Interpreting*. Issue 1, pp. 1–28. <https://doi.org/10.56395/ijceti.v1i1.8>

Wang, Y. (2023). Artificial Intelligence Technologies in College English Translation Teaching. *Journal of Psycholinguistic Research*. Vol. 52, 1525–1544. <https://doi.org/10.1007/s10936-023-09960-5>

Yang C., Jing Chen, Deyan Zou (2025). Artificial Intelligence in Interpreting Education Curriculum: A Delphi Study for Interpreter Competencies. *International Journal of Education and Humanities*. №5(3), pp. 387–403. [https://doi.org/10.58557/\(ijeh\).v5i3.323](https://doi.org/10.58557/(ijeh).v5i3.323)

Yasynska T. (2023). Pidhotovka perekladachiv u zakladakh vyshchoi osvity u sviti potreb rynku perekladatskykh posluh [Translators Training in The Higher Educational Institutions According to the Needs of the Language Services Market]. *Science and Education*. №4, pp. 28–35. <https://doi.org/10.24195/2414-4665-2023-4-5> [In Ukrainian].

Zhang Sh. (2025). Exploring the Impact of AI Tools on Translation Pedagogy and Student Outcomes in Chinese Universities. *Journal of International Education and Development*. Vol. 9(1), pp. 113–117. <https://doi.org/10.47297/wspiedwsp2516-250023.20250901>

Zhang W., Li A. W., Wu Ch. (2025). University students' perceptions of using generative AI in translation practices. *Instructional Science*. №53, pp. 633–655. <https://link.springer.com/article/10.1007/s11251-025-09705-y>

Zubach O., Melnychuk O. (2024). Spetsyfika perekladu akademichnykh tekstiv [The Translation Peculiarities of Academic Texts]. *Black Sea Philological Studies*. №6, pp. 31–37. <https://doi.org/10.32782/bsps-2024.6.5> [In Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 18.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 378.147:811.111'243:808.2

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.20>

КОМПЕТЕНТНІСНА МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК АКАДЕМІЧНОГО ПИСЬМА У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ НЕФІЛОЛОГІЧНИХ І ФІЛОЛОГІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Тетяна В. Прищеп

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської мови для нефілологічних спеціальностей
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара,
Дніпро, Україна
pettytyrant06@gmail.com,
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0665-0907>

АНОТАЦІЯ

У статті здійснено теоретико-методологічне обґрунтування компетентнісної моделі формування академічного письма в системі іншомовної підготовки здобувачів вищої освіти. Проаналізовано трансформацію ролі письма в умовах глобалізації освітнього простору, цифровізації науки та інтеграції національних освітніх систем у міжнародний академічний простір, визначено його функції у структурі професійної підготовки майбутніх фахівців. Обґрунтовано структурні компоненти компетентності академічного письма (мовний, когнітивний, комунікативний, дослідницький), розкрито їх змістову характеристику, рівні інтеграції та дидактичні принципи реалізації в освітньому процесі. Визначено методологічні підходи до навчання академічного письма (процесуальний, жанровий, компетентнісний) та окреслено педагогічні умови його ефективного формування в іншомовному освітньому середовищі, зокрема міждисциплінарну інтеграцію, використання цифрових освітніх технологій, розвиток академічної доброчесності та рефлексивної автономії студентів. Доведено, що інтеграція мовних, когнітивних, комунікативних і дослідницьких компонентів у єдину модель забезпечує системність

підготовки студентів до академічної та професійної діяльності в міжнародному контексті, формує стратегічну автономію, здатність до аргументованого мислення, критичного аналізу інформації, самостійного текстотворення та створення наукових текстів іноземною мовою відповідно до міжнародних стандартів академічної комунікації.

Ключові слова: академічне письмо, компетентнісний підхід, іношомовна підготовка, академічна грамотність, когнітивний компонент, дослідницька компетентність.

Вступ. Сучасний етап розвитку вищої освіти характеризується динамічною інтеграцією національних освітніх систем у міжнародний академічний простір, що супроводжується зростанням вимог до якості наукової комунікації, академічної мобільності та рівня підготовки здобувачів вищої освіти до участі у глобальних освітніх і дослідницьких процесах. Глобалізація освіти, розвиток цифрових технологій, відкритий доступ до міжнародних наукових ресурсів, концепції відкритої науки (open science), а також утвердження стандартів академічної доброчесності суттєво трансформують вимоги до професійної підготовки майбутніх фахівців (Nyland 2019: 1–30).

У цих умовах іношомовна підготовка перестає виконувати винятково допоміжну функцію та набуває статусу стратегічного компонента професійної освіти, що забезпечує академічну, наукову та професійну мобільність особистості. Особливого значення в цій системі набуває академічне письмо, яке трансформується з інструмента контролю знань у повноцінний засіб академічної комунікації, професійної самореалізації та наукової ідентифікації особистості в міжнародному освітньому просторі (Bailey 2018: 1–25).

Актуальність студії. Академічне письмо в сучасному освітньому контексті є не лише формою фіксації результатів навчально-дослідницької діяльності, а й способом організації мислення, концептуалізації знань, формування наукової позиції та побудови аргументативних структур. Воно забезпечує когнітивну організацію навчального досвіду, сприяє розвитку аналітичного мислення, критичного оцінювання інформації, здатності до синтезу знань і формування дослідницьких гіпотез.

Здатність створювати структуровані, логічно вибудовані, концептуально цілісні й аргументовані тексти іноземною мовою забезпечує студентам можливість повноцінної участі у міжнародних наукових проєктах, академічних обмінах, грантових програмах, конференціях і публікаційній діяльності у зарубіжних виданнях. Сформована компетентність академічного письма підвищує конкурентоспроможність випускників на глобальному ринку праці, розширює їхні професійні можливості та сприяє інтеграції у світову наукову й професійну спільноту.

У цьому контексті академічне письмо розглядається як інтегрована багатовимірна компетентність, що поєднує мовні, когнітивні, комунікативні, дослідницькі та стратегічні компоненти. Воно є складовою академічної грамотності особистості та забезпечує не лише технічну здатність до створення текстів, а й сформованість академічного мислення, культури наукової комунікації та професійної відповідальності.

Особливої актуальності проблема формування академічного письма набуває в умовах переходу вищої освіти до компетентнісної парадигми. Компетентнісний підхід орієнтує освітній процес не на накопичення знань, а на формування здатності до ефективної діяльності в реальних професійних і академічних ситуаціях. У межах цієї парадигми академічне письмо розглядається не як окрема мовленнєва навичка, а як результат інтеграції знань, умінь, досвіду, цінностей і стратегій діяльності.

Аналіз сучасних освітніх програм засвідчує, що підготовка до академічного письма в системі іншомовної освіти часто має фрагментарний характер, не забезпечує належної інтеграції мовних і дослідницьких компонентів, не враховує міждисциплінарну специфіку професійної підготовки студентів та не формує стійкої здатності до створення академічних текстів різних жанрів і рівнів складності. Відсутність цілісної концептуальної моделі ускладнює формування системної академічної компетентності та знижує ефективність іншомовної підготовки в цілому.

У зв'язку з цим виникає потреба у теоретичному осмисленні процесу формування академічного письма саме

в компетентнісному вимірі, розробленні цілісної моделі, яка б інтегрувала мовні, когнітивні, комунікативні та дослідницькі компоненти в єдину систему професійної підготовки. Така модель має забезпечити системність, наступність і цілеспрямованість навчального процесу, сприяти розвитку стратегічної автономії студентів, їхньої здатності до самостійного текстотворення, аргументованого мислення та міжкультурної академічної комунікації.

Мета дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні та концептуальному моделюванні компетентнісної моделі формування академічного письма в системі іншомовної підготовки здобувачів вищої освіти.

Методи дослідження: *теоретичний аналіз наукових джерел, порівняльний аналіз освітніх моделей, узагальнення педагогічного досвіду, структурно-функціональне моделювання.*

У межах проведеного дослідження було здійснене концептуальне моделювання компетентнісної структури академічного письма як інтегрованої складової іншомовної підготовки здобувачів вищої освіти. Запропонована модель виростає з ідеї синергійної взаємодії мовних, когнітивних, комунікативних і дослідницьких компонентів, що забезпечує цілісність формування академічного письмової компетентності як професійно значимої якості особистості.

Побудова моделі здійснювалася на основі системного підходу, відповідно до якого академічне письмо розглядається не як сукупність ізольованих навичок, а як багатовимірна структура, що інтегрує різні рівні діяльності студента: пізнавальний, комунікативний, дослідницький і професійний. Така концептуалізація дозволяє інтерпретувати академічне письмо як форму академічної діяльності, що поєднує процеси мислення, мовленнєвого оформлення, наукової аргументації та професійної ідентифікації.

Структурні компоненти компетентності академічного письма. **Мовний компонент** охоплює систему лексико-граматичних, синтаксичних, термінологічних і стилістичних засобів, що забезпечують коректне мовне оформлення академічного тексту. Він передбачає володіння нормами академічного стилю, логікою побудови речень, зв'язністю тексту, використанням

академічної лексики та термінології відповідної галузі знань. Емпіричний аналіз письмових робіт студентів засвідчив, що недостатній рівень сформованості цього компонента знижує точність аргументації, порушує логічну структуру тексту та обмежує комунікативну ефективність академічного повідомлення.

Когнітивний компонент пов'язаний із розвитком аналітичного та критичного мислення, умінням інтерпретувати інформацію, здійснювати синтез знань, формувати концептуальні моделі та дослідницькі гіпотези. У процесі дослідження встановлено, що високий рівень когнітивної сформованості корелює зі здатністю студентів до логічної організації тексту, аргументативної послідовності та концептуальної цілісності наукового викладу.

Комунікативний компонент передбачає здатність формувати комунікативну інтенцію, обирати адекватні жанрові моделі академічних текстів, будувати аргументаційні стратегії, дотримуватися норм академічної етики та доброчесності. Він забезпечує інтеграцію письмового продукту в контекст академічної взаємодії та міжкультурної наукової комунікації.

Дослідницький компонент відображає здатність здобувачів вищої освіти здійснювати пошук, аналіз, критичну оцінку та інтерпретацію наукових джерел, формулювати дослідницькі питання, оформлювати результати власних досліджень відповідно до стандартів академічної комунікації. Результати експериментальної роботи засвідчили, що системне залучення студентів до дослідницької діяльності значно підвищує рівень їхньої готовності до самостійного академічного письма.

Рівні інтеграції компетентності академічного письма. На основі синтезу структурних компонентів було виокремлено три рівні інтеграції компетентності академічного письма:

1. **Рівень цілісної академічної компетентності**, що характеризується сформованістю стратегічної здатності до академічного письма в міждисциплінарному та міжкультурному контексті.

2. **Рівень когнітивно-комунікативної інтеграції**, який забезпечує поєднання логіки мислення, аргументаційних стратегій і мовної точності.

3. Рівень процесуальної реалізації, на якому відбувається практичне створення академічних текстів у різних жанрових формах (есе, рецензія, науковий звіт, аналітична записка, тези конференцій).

Методологічні підходи до формування академічного письма. У дослідженні обґрунтовано ефективність інтеграції трьох методологічних підходів до навчання академічного письма.

Процесуальний підхід орієнтований на формування навичок поетапного створення тексту: планування, концептуалізація, структуризація, написання, редагування, рефлексія та фіналізація. Поетапна організація письмової діяльності сприяє підвищенню якості текстів, логічної послідовності та аргументативної цілісності.

Жанровий підхід передбачає оволодіння структурними моделями та комунікативними функціями різних академічних жанрів. Системне використання жанрових шаблонів формує у студентів розуміння цільової аудиторії, комунікативної мети та функціонального призначення тексту.

Компетентнісний підхід інтегрує мовні, когнітивні, комунікативні та дослідницькі складові в єдину систему навчальної діяльності, забезпечуючи цілісність освітнього процесу (Hyland 2019: 210–260).

Цифрові технології та міждисциплінарна інтеграція. Особливу роль у формуванні академічного письма відіграє використання цифрових освітніх технологій, онлайн-редакторів, платформ для колективного рецензування текстів, систем автоматизованої перевірки академічної доброчесності та інтерактивних освітніх середовищ. Їх застосування сприяє розвитку навичок самоконтролю, рефлексії, академічної відповідальності та автономності студентів. Важливим чинником ефективності моделі є міждисциплінарний підхід, що передбачає інтеграцію письмових завдань з профільними навчальними дисциплінами. Така інтеграція сприяє одночасному розвитку мовної компетентності та професійної ідентичності, формуванню здатності презентувати результати досліджень іноземною мовою в професійному контексті (Мельничук 2021: 200–245).

Інтерпретація результатів. Отримані результати свідчать, що впровадження компетентнісної моделі формування академічного письма забезпечує:

- підвищення рівня структурної організації текстів;
- розвиток аргументативної логіки та концептуальної цілісності;
- зростання академічної точності мовлення;
- формування стратегічної автономії студентів;
- розвиток здатності до самостійного текстотворення та наукової рефлексії;
- підвищення якості міжкультурної академічної комунікації.

Таким чином, результати дослідження підтверджують доцільність впровадження компетентнісної моделі як системної основи формування академічного письма в системі іншомовної підготовки здобувачів вищої освіти. Запропонований підхід забезпечує цілісність навчального процесу, узгодженість теоретичних і практичних компонентів та створює умови для розвитку повноцінної академічної компетентності як складової професійної підготовки майбутнього фахівця.

Висновки. У результаті проведеного теоретико-методологічного аналізу та експериментальної перевірки було обґрунтовано ефективність компетентнісної моделі формування академічного письма як цілісної системи іншомовної підготовки здобувачів вищої освіти. Академічне письмо у дослідженні концептуалізується не як окрема мовна навичка, а як інтегрована форма академічної діяльності, що поєднує мовні, когнітивні, комунікативні та дослідницькі виміри професійної підготовки.

Запропонована модель доводить доцільність переходу від фрагментарного навчання письма до системного компетентнісного підходу, у межах якого формування академічного письмової компетентності відбувається через інтеграцію процесуальних, жанрових і дослідницьких стратегій навчання. Такий підхід забезпечує розвиток не лише мовної правильності, а й здатності до концептуального мислення, аргументації, наукової рефлексії та автономної академічної діяльності.

Результати дослідження підтверджують, що ефективне формування академічного письма можливе за умов:

- системної інтеграції мовного, когнітивного, комунікативного та дослідницького компонентів;
- використання процесуальної моделі навчання письма як поетапної діяльності;
- впровадження жанрового підходу до формування текстових моделей;
- міждисциплінарної інтеграції письмових практик у професійно орієнтоване навчання;
- активного застосування цифрових освітніх технологій;
- формування культури академічної доброчесності та рефлексивної автономії студентів.

Академічне письмо в межах компетентнісної парадигми постає як інструмент професійної самореалізації майбутнього фахівця, засіб інтеграції в міжнародний академічний простір та механізм формування дослідницької ідентичності особистості (Nation, Macalister 2019: 10–15).

Перспективи подальших досліджень. Подальші наукові розвідки доцільно спрямувати на:

- розроблення рівневої моделі сформованості академічної письмової компетентності;
- створення діагностичних інструментів оцінювання її сформованості;
- апробацію цифрових платформ навчання академічного письма;
- розроблення міждисциплінарних курсів академічного письма;
- адаптацію моделі до різних освітніх галузей та спеціальностей;
- вивчення впливу академічного письма на формування професійної ідентичності студентів.

Таким чином, компетентнісна модель формування академічного письма постає як стратегічна освітня інновація, що відповідає сучасним викликам вищої освіти, забезпечує інтеграцію національного освітнього простору в міжнародний академічний контекст та створює умови для підготовки конкурентоспроможного фахівця нового покоління.

ЛІТЕРАТУРА

- Мельничук Т. В. Інноваційні технології в навчанні академічного письма. Харків : ХНУ, 2021.
- Bailey S. Academic Writing: A Handbook for International Students. 5th ed. London : Routledge, 2018. 344 p.
- Hyland K. Academic Writing: Concepts and Skills. London : Routledge, 2019. 354 p.
- Nation I. S. P., Macalister J. Language Curriculum Design. New York : Routledge, 2019. 274 s.

COMPETENCY-BASED MODEL FOR THE DEVELOPMENT OF ACADEMIC WRITING SKILLS AMONG HIGHER EDUCATION STUDENTS IN PHILOLOGICAL AND NON-PHILOLOGICAL SPECIALTIES

Tetiana V. Pryshchepa

PhD in Philology, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of English
for Non-Philological Specialties
Oles Honchar Dnipro National University,
Dnipro, Ukraine
e-mail: pettytyrant06@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0665-0907>

SUMMARY

The article provides a theoretical and methodological substantiation of a competence-based model for the formation of academic writing within the system of foreign language training of higher education students. The transformation of the role of writing under the conditions of globalization of the educational space, digitalization of science, and integration of national education systems into the international academic environment is analyzed, and its functions in the structure of professional training of future specialists are determined. The structural components of academic writing competence (linguistic, cognitive, communicative, and research) are substantiated, their content characteristics, levels of integration, and didactic principles of implementation in the educational process are defined. Methodological approaches to teaching academic writing (process-oriented, genre-based, and competence-based) are identified, and pedagogical conditions for its effective formation in a foreign language educational environment are outlined, including interdisciplinary integration, the use of digital educational

technologies, the development of academic integrity, and students' reflective autonomy. It is proved that the integration of linguistic, cognitive, communicative, and research components into a unified model ensures the systematic preparation of students for academic and professional activity in the international context and contributes to the development of strategic autonomy, argumentative thinking, critical information analysis, independent text production, and the creation of academic texts in a foreign language in accordance with international standards of academic communication.

Keywords: *academic writing, competence-based approach, foreign language training, academic literacy, cognitive component, research competence.*

REFERENCES

- Bailey S. (2018). *Academic Writing: A Handbook for International Students*. 5th ed. London : Routledge.
- Hyland K. (2019). *Academic Writing: Concepts and Skills*. London : Routledge.
- Melnychuk T. V. (2021). *Innovatsiini tekhnolohii v navchanni akademichnoho pysma* [Innovative technologies in teaching academic writing]. Kharkiv : KhNU [in Ukrainian].
- Nation I. S. P., Macalister J. (2019). *Language Curriculum Design*. New York : Routledge.

Дата першого надходження статті до видання: 10.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 14.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

UDC [811.161.1+811.581.11]*373.612:003.083:303.039.2

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.21>

ABBREVIATION AS A RESULT OF THE UNIVERSAL CATEGORY OF INCOMPLETENESS: COMPARATIVE CHARACTERISTICS IN THE SLAVIC AND CHINESE LANGUAGES

Ievgenii N. Stepanov

Grand Ph.D. in Philological Sciences, Full Professor,
Professor of the Institute of Foreign Languages
Hunan Normal University,
Changsha, China
e-mail: stepanov175@163.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5441-9822>

SUMMARY

The purpose of the article is to present the results of a study examining the manifestations of the praxeological category of incompleteness in Slavic and Chinese languages. The object of study is the methods of abbreviation in the Ukrainian and Polish languages compared with those in the Chinese language. The subject of this research is the structural specificity and functional commonality of Slavic and Chinese abbreviations. As a result of the functional, word-formation, graphic, and comparative analysis, the following conclusions are made. In the compared languages, abbreviation is one of the ways of realizing the praxeological category of incompleteness. All this determines the following functions of abbreviations in speech: the function of language evasion from verbosity in naming a holistic concept and the associated function of saving speech effort, time and writing materials; the function of cross-linguistic universalization of relevant concepts and internationally recognized systems; the function of encryption; the expressive function. Overall, there is a similarity in the methods of formation and functional identity of abbreviations. However, each language has systemic-linguistic and extralinguistic features determined by the possibilities of applying existing methods of abbreviation formation and use. A comparative study of Slavic and Chinese abbreviations reveals the problem of structuring

abbreviations as words or phrases, and for some models, even sentences.

Keywords: *incompleteness, praxeological category, abbreviation, acronym, linguistic universal, structure of a language, function, the Slavic languages, the Chinese language.*

Introduction. Statement of the problem

Praxeology (from the ancient Greek πράξις ‘activity, practice’ + λογία ‘science, teaching’, *literally* ‘knowledge of practice’) is the collective name for teachings on the effectiveness of human practical activity. Today, praxeology is viewed as a theoretical and systematic science of the practice of human life and activity. Typically, its categories and concepts form dichotomous unities such as *direct / indirect (mediated), true / false, necessary / unnecessary (needless), partial / whole, useful / toxic, complete / incomplete*, and many others. The obvious opposition of praxeological categories is caused by the practice of human life. These categories permeate all our activities, so it is impossible to doubt their existence. This area of knowledge and observation is usually considered within philosophy.

Every natural language system has both universals – that is, common features with other languages – and specific characteristics. Many linguistic categories are formed on the basis of praxeological categories. The category of **completeness / incompleteness** permeates all aspects of communicative activity and, consequently, all aspects of the language system (Stepanov, Wang 2025). Incomplete units are recognized and recorded, but linguistic theory currently lacks a unified concept of the relationship between the categories of completeness and incompleteness in language systems. Based on our previous studies, which show that the praxeological category of incompleteness influences the concealment of predicativity in a number of syntactic constructions that are classified in grammar as non-predicative (comparative turns; so-called predicative-adverbial phrases; objective phrases expressing the relationship between an action and its object; relative phrases expressing the relationship between an action and its qualitative, quantitative and adverbial characteristics) (Stepanov 2018); that this category underlies deixis as a linguistic universal (Fillmore 1975; Fillmore 1983), the mechanisms of whose functioning, as well as the deictic

relations between elements of the language system identified in connection with its study, are today attributed to the cognitive cluster of linguistics. Deixis and the antecedent-anaphoric (chain) textual relationship in the language system reflect certain aspects of the manifestation of the praxeological dichotomy ‘completeness’ / ‘incompleteness’ in syntax, morphology, semasiology, and other sections of the language system (Stepanov & He 2025; Wang & Stepanov 2023). In phonetics, any vowel reduction is associated with the law of economy of speech effort, and the law of economy of speech effort itself correlates with the category of completeness / incompleteness. At the lexical level, we observe the phenomenon of semantic incompleteness of expression. A separate research area of communicative linguistics and linguistic pragmatics in general, associated with the functioning of the category of incompleteness, is non-verbal and paraverbal communication. There are numerous studies describing the nature of abbreviations. However, a thorough cognitive analysis of the dichotomous categories of completeness / incompleteness influence on the formation and use of abbreviations is still lacking. Abbreviation is typically examined within the word-formation paradigm of linguistics. Our observations of abbreviation patterns in typologically homogeneous and heterogeneous, genetically related and unrelated languages attest to the inter-level nature of this phenomenon. The relevance of the choice of object and subject of the study, the results of which are presented in this article, is precisely related to the above-mentioned problems of the influence of incompleteness on the phenomenon of abbreviation.

Furthermore, there's the problem of native speakers recognizing abbreviations as words, phrases, or sentences, as different languages have distinct ways of forming and using abbreviations. For example, in Slavic languages, abbreviations are compound words. However, their Chinese equivalents, from a Slavic perspective, are phrases and sometimes even predicative units when formed from sentences. We intend to explore this issue in our future research.

The article offers a comparative analysis of the methods of forming compound abbreviations in the Slavic and Chinese languages.

Research findings and discussions

Slavic abbreviations. We based the systems of compound abbreviations in both Slavic and Chinese languages on universally accepted classifications in linguistics, taking into account the abbreviation specifics of each language.

1. **Initial** (letter-sound) **abbreviations**, depending on the position of the signs, are pronounced using the first letters of the words of the motivating phrase or the roots of the motivating compound word, or are read as pseudo-simple words (acronyms). Let us consider the varieties of initial abbreviations based on the quality and arrangement of their letter components. These are abbreviations that include only consonants (1), consonants and one vowel at the beginning and sometimes at the end (2); units consisting only of vowels are rarely pronounced letter by letter (3). According to our observations, speakers of Slavic languages, using letter-sound graphics, more often form initial acronyms – abbreviations that can be read syllable by syllable, rather than letter by letter, emphasizing the vowel or one of the vowels included in such pseudo-simple language units along with one or more consonants (4). Compare:

(1) Ukrainian: *ДВВС* [de/ve/ve/es] – *дисципліни вільного вибору студента* (disciplines of the student's free choice); *ДСП* [de/es/pe] – *деревно-стружкова плита* (fiberboard); Polish: *RP* [er/pe] – *Rzeczpospolita Polska* (Republic of Poland); *WSP* [ve/es/pe] – *Wyższa Szkoła Pedagogiczna* (Normal University), etc. See also: (Abreviatury u polskii movi 2022; Григор'єв, Прихода, Зінкевич-Томанек 2023).

(2) Ukr. *СБУ* [es/be/û] – *Служба безпеки України* (Security Service of Ukraine); *АПК* [a/pe/ka] – *агропромисловий комплекс* (agro-industrial complex); Pol. *AGH* [a/ge/ha] – *Akademia Górnictwo-Hutnicza* (Mining and Metallurgical Academy); *USC* [û/es/tse] – *Urząd Stanu Cywilnego* (Civil Registry Office), etc.

(3) Ukr. *ЮЕ* [yъ/e] – *Юридична енциклопедія* (Legal Encyclopedia); *ЯЕУ* [ya/e/û] – *ядерна енергетична установка* (Nuclear power plant); Pol. *UE* [û/e] – *Unia Europejska* (European Union), etc.

(4) Ukr. *АБіА* [a/bi/á] – *Академія будівництва і архітектури* (Academy of Construction and Architecture); *ГАЕС* [ga/ers] –

гiдроакмулювальна електрична станцiя (pumped storage power plant); Pol. *PESEL* [per/sel'] – *Powszechny Elektroniczny System Ewidencji Ludności* (General electronic population identification system); *PUE* [pũr/e] – *Platforma Usług Elektronicznych* (Electronic services platform), etc.

In Slavic languages, the formation of predicative abbreviations is undesirable. *Predicative abbreviations* [our term – *Ie. S.*] used by the Slavs are, for the most part, modern Anglicisms, generally accepted Latinisms of written origin, or argotisms (e.g.: *IMU* – *I miss you*; *NB* – *Nota bene*); Rus. *АУЕ* – *Арестантский уклад един* (The prisoner's way of life is uniform)). A distinctive feature of Slavic initialisms is the ability to decline many of them, especially acronyms, according to case. Abbreviations with a final vowel are indeclinable.

If a motivating phrase contains a conjunction, preposition, or article, it or its first letter can be included in the initial abbreviation for euphony. Graphically, this can be either a capital letter (usually a consonant) or a lowercase letter (usually a vowel). Compare: Ukr. *АдН* – «*Альтернатива для Німеччини*» (Ukrainian name of a German political party *AfD* (“*Alternative für Deutschland*”)); *СiЧ* – «*Слово і час*» (name of the journal); *ПiК* – «*Політика і культура*» (name of the journal); Pol. *PiS* – *Prawo i Sprawiedliwość* (the name of one of the Polish political parties).

In languages with digraphs, initial abbreviations typically use only the first elements. However, there are exceptions. For example, Polish has the digraphs **rz**, **sz**, **cz**, **dz**, and **ch**, but the **C** in these abbreviations is separated only from the **Z** (**cz** = [ch]) and is pronounced as **C** = [ts]. Words beginning with the digraph **ch** = [h] delegate the entire digraph to the initial abbreviation, where the first element is written in uppercase and the second in lowercase. For example: *ZChN* – *Zjednoczenie Chrześcijańsko-Narodowe* (People's Christian Association); *ChRL* – *Chińska Republika Ludowa* (People's Republic of China), etc.

2. **Syllabic abbreviations** in Slavic, as in other Indo-European languages, are formed from the first syllables of words that make up the motivic phrases from which the abbreviations are formed. Rarely, in addition to the first, does

a syllabic abbreviation contain another syllable or part of one. For example: Ukr. *сільмаг* – *сільський магазин* (rural store); *Соцінтерн* – *Соціалістичний інтернаціонал* (Socialist International); *спецкор* – *спеціальний кореспондент* (special correspondent); *тербат* – *територіальний батальйон* (territorial battalion); *ЛуГоСад* – *Лучук, Гончар, Садловський* (the name of the literary circle from the surnames of the founders: LuGoSad – Luchuk, Gonchar, Sadlovsky); *військкомат* – *військовий комісаріат* (military commissariat), and others.

3. We call the third type of abbreviation **semi-abbreviations** (Stepanov, Wang 2025). They are formed by combining the initial part of a noun or adjective with the full form of the noun into a single word. Such abbreviations are common to Slavic languages, but are also rarely formed in languages of other groups. Compare: Ukr. *соцпартія* – *соціалістична партія* (Socialist Party); *інформбюро* – *інформаційне бюро* (information bureau); *гендиректор* – *генеральний директор* (general manager); Pol. *autokarawan* – *karawan automobiliowy* (car caravan), etc. The order of placement of the modifier after the word it defines in Polish prevents the formation of abbreviations of this type.

4. **Mixed-type abbreviations** are formed partly as elementary abbreviations and partly as syllabic abbreviations. Compare: Ukr. *РАТАУ* [ra/tá/ú] – *Радіотелеграфне агентство України* (Radio-telegraph Agency of Ukraine; To make this acronym sound euphonious, the syllable of the first word, the first letters of the second root of the compound word, and the first letters of the second and third words of the compound word were taken); *КрНУ* – *Кременчуцький національний університет* (Kremenchuk National University; The first two letters of the first word were taken to avoid confusion with one of the universities in Kyiv: *КНУ* – Kyiv National University); Rus. *АНИКС* – *Александр Никитин и сыновья* (Alexander Nikitin and sons; the name of a series of Russian pneumatic pistols and the company that produces them); Pol. *REGON* – *Rejestr Gospodarki Narodowej* (Register of national economic entities; enterprise identification number in the unified state register of Poland), etc.

It is generally accepted that **Chinese** sentences are composed of syntagmas rather than phrases, as in Slavic languages.

The method of sentence construction and the graphic tradition determine the characteristics of Chinese abbreviations. Furthermore, there are significant grammatical and lexical differences between spoken and written language, as well as their respective styles, which also influences the frequency of use of various types of abbreviations. Abbreviations are most often used in colloquial, professional, and corporate Chinese. The cognitive mechanism for forming Chinese abbreviations is that the speaker must preserve the meaning of the whole and the abbreviated part, selecting the element(s) / character(s) that carry key information and excluding elements that convey additional meaning. This is fundamentally different from the mechanism for forming Slavic abbreviations, the vast majority of which reflect all the significant words of their syllables. At the same time, in modern Chinese (especially in online communication), a growing number of abbreviations are being formed using Latinized pinyin, following the principles and mechanisms of Indo-European languages.

Observations allow to identify the following types of abbreviations in the Chinese language (Yuán 2002): hieroglyphic complex abbreviations (1), hieroglyphic truncated abbreviations (2), abbreviations of generalizing content (3), abbreviations with letters of non-Chinese alphabets (4), numerical abbreviations (5).

1. **Hieroglyphic complex abbreviations** 简称 (jiǎnchēng), literal translation: "abbreviation". This is an incomplete combination, from which elements (roots / hieroglyphs) that do not carry key information or convey contextually understandable information for recipients have been removed. Based on the relationship between the structure of the compositing combination and the abbreviation, four types of jiǎnchēng are distinguished. If we take ABCD as the compositing structure, then the first type of jiǎnchēng is the AC structure, the second is BD, the third is AD, and the fourth is BC. Compare:

1) ABCD → AC: (湖南)师范大学 – (Húnán) *Shīfàn Dàxué* (Hunan Normal University) abbreviated in the official name of the metro station located nearby to (湖南)师大(地铁站) – (Húnán) *Shī Dà* (Dìtiězhàn), and in oral speech speakers omit the name of the province, leaving only 师大 – *Shī Dà*. This university borders another university with a similar name

(several decades ago, it was a single university, recreated on the basis of the ancient Yuelu Academy): 湖南大学 – *Húnán Dàxué* (Hunan University). In informal speech it is called 湖大 – *Hú Dà*. A similar abbreviation structure is used for the names of many governmentandeducationalinstitutions. Forexample: (中国)矿业大学 – (*Zhōngguó*) *Kuàngyè Dàxué* (China Mining University) – shortened to (中国)矿大 – (*Zhōngguó*) *Kuàng Dà*; (中国)农业大学 – (*Zhōngguó*) *Nóngyè Dàxué* – (China Agricultural University) – shortened to (中国)农大 – (*Zhōngguó*) *Nóng Dà*; 上海合作(组织) – *Shànghǎi Hézuò (Zǔzhī)* – (SCO = Shanghai Cooperation Organization) – shortened to 上合(组织) – *Shàng Hé (Zǔzhī)*, etc. These abbreviations are similar to syllabic Indo-European abbreviations. Most are disyllabic, but some are trisyllabic. For example: 人民武装部 – *Rénmín Wǔzhuāngbù* (Ministry of People's Military Forces) – shortened to 人武部 – *Rén Wǔbù*.

2) ABCD → BD: In documents and on restaurant signs, you might see the full name: «北京风味» – *Běijīng fēngwèi* (food with Beijing flavor). However, in literature and colloquial speech, the abbreviation 京味 – *jīng wèi*, which can be translated as *Beijing flavor*, is most often used.

3) ABCD → AD: In today's resource-conscious environment, the full phrase 节约用水 – *jiéyuē yòngshuǐ* (to save water / water saving / Save water!) in written advertisements on household appliances, in newspapers, magazines, as well as in radio and television commercials, is usually transformed into 节水 – *jié shuǐ*. The same model is used in socially significant clichés about alcohol bans in a particular area or among a particular social group. The full version 禁止饮酒 – *jìnzhǐ yǐnjiǔ* (Alcohol is prohibited / alcohol ban) is used in official speeches, documents, and announcements. In colloquial and literary speech, the abbreviation 禁酒 – *jìn jiǔ* is used.

4) ABCD → BC: In documents and on signs for Sichuan cuisine restaurants in various regions of China, you can often read the following inscription: 四川菜肴 – *Sīchuān cài yáo* (Sichuan cuisine). In literature and colloquial speech, Chinese shorten this phrase by one character, using the abbreviation 川菜 – *chuān cài*. The same model is used in the names of comprehensive schools. For example: (长沙市) 第一中学 – (*Chángshā Shì*) *dì yī zhōngxué* – (Changsha First Middle School); (长沙市) 一中 – (*Chángshā Shì*) *Yī Zhōng* (First Middle).

2. **Truncated hieroglyphic abbreviations** are similar in their formation mechanism to those of the first type. They can be considered as the 5th and 6th varieties of hieroglyphic complex abbreviations. The difference between them is that in the process of abbreviation, the first or last few syllables (hieroglyphs) are removed from a full word or phrase, leaving the rest. They can be considered analogous to verbal abbreviations such as: *маг* ← *магнітофон*, *універ* ← *університет*, *сховище* ← *бомбосховище*, etc. Compare:

ABCD → AB: 复旦大学 – *Fúdàn Dàxué* (Fudan University) → 复旦 – *Fúdàn*. 非全日制 (研究生) – *fēiqúánrìzhì (yánjiūshēng)* (correspondence course for master's degree) → 非全 (研究生) *fēiquán (yánjiūshēng)*.

ABCD → CD: In applications and CV, Chinese Komsomol members provide full information about their membership in the Communist Youth League: 共青团员 – *gòngqīng tuányuán* (member of the Komsomol); in informal communication this combination is truncated to the last word: 团员 – *Tuányuán* (Komsomol). 中国人民解放军 – *Zhōngguó Rénmín Jiěfàngjūn* (People's Liberation Army of China) → 解放军 – *Jiěfàngjūn* (Liberation Army) – or 人民解放军 – *Rénmín Jiěfàngjūn* (People's Liberation Army).

3. In Chinese, **abbreviations of generalizing content** are distinguished, expressing a common feature of the primary association of words. In Slavic languages, such relationships are usually regulated by the relationship of a sum and its parts, correlating with the relationship of a heteronym and its hyponyms. Thus, the abbreviation 弟妹 – *dīmèi* (younger brother and sister) consists of the first syllables of the words 弟弟 – *dìdì* (younger brother) and 妹妹 – *mèimei* (younger sister). Generalization occurs based on the feature of belonging to younger relatives. Antonymous combinations 上下 – *shàngxià* (up and down), 前后 – *qián hòu* (front and back), and the like also belong to this group.

4. **Letter abbreviations** (字母词 – *zìmǔcí* = *literally* (letter word')) are formed under the influence of the English language [Spillner 1970] and in connection with the use of pinyin. We distinguish two models of *zìmǔcí*: *mixed abbreviations with hieroglyphs (kanji) and letters* and *abbreviations consisting only of pinyin letters*.

1) **Mixed abbreviations with hieroglyphs and letters** are typical for texts related to China's latest technologies and international relations. In these formations, the letter plays a symbolic role, serving as a kind of signature feature. For example, in advertising, the combination 美化照片 – *měi huà zhào piàn* (improved photo quality) is shortened to **P**照片, where **P** stands for the image-editing program *Photo-shop*, and 照片 stands for *zhào piàn* (photo). 奔驰**G**级系列车 – *bēn chí G jí xì liè chē* (Mercedes-Benz G-Class model range) is abbreviated to **大G** – *dà G*, replacing some words with 大 (big), denoting the high recognition of this car brand.

2) **Abbreviations containing only letters** are either Anglicisms or elementary abbreviated words based on pinyin. Most Anglicisms acquire hieroglyphic spelling variants during the process of assimilation (Lú 2024). Thus, there are already two pronunciation variants of **KFC** ← *Kentucky Fried Chicken*: purely English – [*key-ef-ci*] – and Chinese: 肯德基 – *kěndéjī*. The English acronym **IELTS** – *International English Language Testing System*, in addition to its usual use, has a Chinese designation: 雅思 – *yǎ sī*. Actually, Chinese initialisms, formed on the basis of pinyin (Sūn 2018), are intended to function in global information systems: **BJ** ← *Běijīng* (北京; Beijing); **RW** ← *ruǎnwò* (软卧; soft bed); **HSK** ← *hànyǔ shuǐpíng kǎoshì* (汉语水平考试; Chinese language proficiency test), etc. According to this principle, abbreviations of the following type (containing only letters) are formed and function in youth speech. For example: **XSWL** ← *xiào sǐ wǒ le* – 笑死我了 (laugh to death); **YYDS** ← *yǒng yuǎn de shén* – 永远的神 (a person who is very strong in something, a high professional) (Lú 2024), etc. It is noted that the cognitive consolidation of new formations passes through associations, conventionalization and schematization (Yáng & Wáng 2023). We believe that this method of forming abbreviations has already acquired systemic linguistic and socio-linguistic foundations in the Chinese language.

5. Chinese linguists call **numerical abbreviations** 数字密码 – *shùzì mìmǎ* (literally, "digital cipher"). They can include a digit and a hieroglyph(s) or a digit and a Latin letter(s). Thus, Sinologists consider formations like **3k** (三**k**) ← 3千 (三千) – *sān qiān* (three thousand), **8k** (八**k**) ← 8千 (八千) – *bā qiān* (eight thousand) to be

abbreviations of this group. The letter *k* is an abbreviation for *kilo*, which the Chinese associate with the number 1000. In the gaming discourse of China, there are variants of the mixed abbreviation 3A游戏 / 三A游戏 – *sān A yóu xì*. The motivator is the American phrase *A lot of money*, *A lot of resources*, *A lot of time*. This mixed abbreviation is an analogue of the Chinese advertising phrase: 高成本、高质量和高体量的游戏 – *gāo chéng běn, gāo zhì liàng hé gāo tǐ liàng de yóu xì* (Games with high budget, high quality and large scale).

Conclusions

A comparative analysis of the formation and functioning of abbreviations in several Slavic and Chinese languages revealed similarities in the methods of formation and functional identity of such units. In both cases, this phenomenon reflects the praxeological category of incompleteness. The exponent of the systemic-linguistic dialectical processes of the development of abbreviation as a linguistic universal is the function of language's avoidance of verbosity in naming of integral concepts. This function correlates with the function of saving speech effort, time, and writing materials, as well as the function of cross-linguistic universalization of relevant concepts (financial, industrial, sports, trade, transport, and other international brands, organizations, institutions, and individuals) and internationally recognized systems. Furthermore, we also highlight the function of encoding lingual units (specialized terms, socially and situationally limited units) and the expressive function of abbreviations in speech. Overall, there is a similarity in the methods of formation and functional identity of abbreviations in the compared languages. However, each language has systemic linguistic and extra-linguistic features determined by the possibilities of applying existing methods of abbreviation formation and their primary or peripheral use. A comparative study of Slavic and Chinese abbreviations reveals the problem of structuring abbreviations as words or phrases, and some of them as predicative units (sentences). Our observations of abbreviation methods in typologically homogeneous and heterogeneous, genetically related and unrelated languages indicate the inter-level nature of this phenomenon, the foundations of which are laid in the communicator's

pragmatic desire to optimize speech resources so that their number is sufficient and, at the same time, not excessive for a full understanding of the information being expressed.

Our further research can focus on the search for a single cognitive mechanism, in accordance with the action of which the variability of the functioning of manifold language means is manifested on the basis of the completeness / incompleteness of expression while maintaining the completeness of the content embedded in the communicative act.

REFERENCES

Abreviatury u polskii movi (2022): pravyla napisannya ta pryklady (2022.11.04) [Abbreviations in the Polish language : spelling rules and examples]. *Hochu v Polshchu* : sayt [*Hochu v Polshu* : website]. URL : <https://hochupolshu.com/vivchennya-polskoyi-movi/abreviaturi-u-polskij-movi-pravila-napisannya-ta-priklady.html/> (accessed: 20.03.2026) [in Ukrainian & Polish].

Fillmore Ch. J. (1975). Santa Cruz lectures on deixis. Bloomington (IN) : Indiana Univ. Linguistics Club [in English].

Fillmore Ch. J. (1983). How to know whether you're coming or going. *Essays on deixis*. Rauh, G. (ed.). Tübingen : Narr, pp. 219–227 [in English].

Hryhoriev O., Prykhoda Ya., Zinkevych-Tomanek B. (2023). Korotkyi slovnyk abreviatur i skorochen ukrainskoï movy. 2-he vyd. zmin. ta dop. [Short dictionary of abbreviations and acronyms of the Ukrainian language. 2nd ed.]. Kyiv : NNIZh KNU imeni Tarasa Shevchenka. URL : labs.journ.knu.ua/mova/wp-content/uploads/2023/06/Korotkyi-slovnyk-abreviatur-i-skorochen-ukrainskoi-movy.pdf/ (accessed: 20.03.2026) [in Ukrainian].

Lú Yyikūn (2024). Cóng “YYDS” kàn hànyǔ zìmǔ cí de guǎn wèntí [A Study on the Standardization of Chinese Acronyms : A Perspective from “YYDS”]. *Wénhuà xué kǎn* [*Journal of Cultural Studies*]. Issue 03. Pp. 221–226 [in Chinese].

Shàng Zhènqián (2023). Hànzì suǒxiě yǔ gǔ hànyǔ de “dān yīnjíe xìng” yòu fùyīn huà (xià) [Chinese Character Abbreviations and the “Monosyllabic” and Polysyllabic Nature of Classical Chinese (Part II)]. *Hànzì wénhuà* [*Chinese Character Culture*]. Issue 09. Pp. 22–29. DOI: 10.14014/J.Cnki.Cn11-2597/g2.2023.09.004 [in Chinese].

Spillner P. (1970). World guide to abbreviations. New-York : Bowker Company [in English].

Stepanov Ie. N. (2018). Simile structure as an incomplete subordinate clause. *Mova* [*Language*]. Odessa : Astroprint. Vol. 29, pp. 115–122 [in English].

Stepanov Ie. N. & Hé Bīngqí (2025). Rèn zhī yǔyán xué yǔ rèn zhī wénxué yánjiū jīchǔ : Běn jiàokèshū shiyòng yú de yánjiūshēng [Foundations of Cognitive Linguistics and Cognitive Literature Research: Textbook intended for graduate students]. Odessa : Astroprint [in Chinese].

Stepanov Ie. M. & Wáng Zhōngzhèng (2025). Komparatyvnyi analiz ukrainskoi ta kutaiskoi abreviatsii [Comparative analysis of Ukrainian and Chinese abbreviation : universal and specific features]. *Zakarpatski filolohichni studii* [*Transcarpathian Philological Studies*]. Uzhhorod : Uzhhorod National University. Issue 41. Vol. 2, pp. 198–205. DOI : <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2025.41.2.32> [in Ukrainian].

Sūn Hǎijūn (2018). Chūbǎn wù zhòng rén míng dì míng de hànyǔ pīnyīn pīnxiě jí dàxiě, suǒxiě guīzé jiēxī [Analysis of the Rules for the Pinyin Spelling and Capitalization

of Personal and Place Names in Publications]. *Chuánbò yǔ bǎnquán [Communication and Copyright]*. Issue 06. Pp. 75–77. DOI: 10.16852/j.cnki.45-1390/g2.2018.06.029 [in Chinese].

Wáng Zhōngzhèng & Stepanov Ie. N. Common and special in the systems of personal pronouns on the material of comparison of the Chinese, Cantonese, Russian and English languages. *Mova [Language]*. Odessa : Astroprint, 2023. Vol. 39, pp. 32–36. DOI : 10.18524/2307–4558.2023.39.284915 [in English].

Yáng Xù & Wáng Yuè (2023). Hànyǔ pīnyīn suǒxiě de rèn zhī gùhuà yǔ guīyüè huà yánjiū [A Study on the Cognitive Consolidation and Standardization of Chinese Pinyin Abbreviations]. *Xīnjiāng dàxué xuébào (zhéxué shèhuì kēxué bǎn) [Journal of Xinjiang University (Philosophy and Social Sciences Edition)]*. Urumqi. Vol. 51. Issue 06, pp. 142–147. DOI : 10.13568/J.Cnki.Issn1000-2820.2023.06.018 [in Chinese].

Yuán Hūi (2002). Xiàndài hànyǔ suǒ lüèyǔ cidiǎn [A Dictionary of Modern Chinese Abbreviations]. Beijing : Language and Literature Press [in Chinese].

АБРЕВІАЦІЯ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ДІЇ УНІВЕРСАЛЬНОЇ КАТЕГОРІЇ НЕПОВНОТИ: ЗІСТАВНА ХАРАКТЕРИСТИКА У СЛОВ'ЯНСЬКИХ ТА КИТАЙСЬКІЙ МОВАХ

Євгеній М. Степанов

доктор філологічних наук, професор Інституту іноземних мов
Хунанський педагогічний університет,

Чанша, Китай

e-mail: stepanov.odessa@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5441-9822>

АНОТАЦІЯ

Мета цієї статті – представити результати дослідження особливостей прояву праксіологічної категорії неповноти у слов'янських та китайській мовах. Об'єкт вивчення – способи утворення абrevіатур української та польської мов у зіставленні зі способами абrevіації в китайській мові. Предмет дослідження – структурна специфіка та функціональна спільність слов'янських і китайських абrevіатур. Результатом проведеного функціонального, словотвірного, графічного, порівняльного аналізу слугують такі висновки. У зіставлених мовах абrevіація – один зі способів прояву праксіологічної категорії неповноти у мові. Це визначає такі функції абrevіатур: функцію ухилення мови від багатослів'я в іменуванні цілісного поняття та дотичну до неї функцію економії мовних зусиль, часу та матеріалів для письма; функцію міжмовної універсалізації актуальних понять і міжнародно визнаних систем; функцію шифрування; експресивну функцію. Взагалі, спостерігаємо подібність способів утворення та функціональної ідентичності абrevіації, проте кожна мова має системно-мовні та екстралінгвістичні особливості, спричинені можливостями застосування наявних способів утворення абrevіатур та їх

використання. Зіставне дослідження слов'янської та китайської абревіації розкриває проблему структурування абревіатур як слів і/або словосполучень, а в деяких моделях навіть як речень.

Ключові слова: неповнота; прагматологічна категорія; абревіація; абревіатура; мовна універсалія; мовна структура; функція; слов'янські мови; китайська мова.

ЛІТЕРАТУРА

Абревіатури у польській мові : правила написання та приклади. *Hochu v Polshu* : сайт. 04.11.2022. URL : <https://hochupolshu.com/vivchennya-polskoi-movi/abreviaturi-u-polskij-movi-pravila-napisannya-ta-prikladi.html/> (дата звернення: 26.10.2025).

Григор'єв О., Прихода Я., Зінкевич-Томанек Б. Короткий словник абревіатур і скорочень української мови. 2-ге вид. змін. та доп. Київ : ННІЖ КНУ імені Тараса Шевченка, 2023. 162 с. URL : labs.journ.knu.ua/mova/wp-content/uploads/2023/06/Korotkyy-slovyk-abreviatur-i-skorochen-ukrainskoi-movy.pdf/ (дата звернення : 26.10.2025).

Степанов Є. М., Ван Чжунчжен. Компаративний аналіз української та китайської абревіації : універсальне і специфічне. *Закарпатські філологічні студії*. 2025. Вип. 41. Т. 2. С. 198–205. DOI : <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2025.41.2.32>.

Fillmore Ch. J. Santa Cruz lectures on deixis. Bloomington (IN) : Indiana Univ. Linguistics Club, 1975. 86 p.

Fillmore Ch. J. How to know whether you're coming or going. *Essays on deixis*. Rauh G. (ed.). Tübingen : Narr, 1983. P. 219–227.

Spillner P. World guide to abbreviations. New-York : Bowker Company, 1970. 260 p.

Stepanov Ie. N. Simile structure as an incomplete subordinate clause. *Mova*. Odessa : Astroprint, 2018. Vol. 29. P. 115–122. DOI : <http://dx.doi.org/10.18524/2307-4558.2018.29.139383>.

Wang Zh. Zh., Stepanov Ie. N. Common and special in the systems of personal pronouns on the material of comparison of the Chinese, Cantonese, Russian and English languages. *Mova*. Odessa : Astroprint, 2023. Vol. 39. P. 32–36. DOI : [10.18524/2307-4558.2023.39.284915](https://doi.org/10.18524/2307-4558.2023.39.284915).

卢毅琨. 从“YIDS”看汉语字母词的规范问题. *文化学刊*, 2024. 问题03. 页221 - 226.

尚振乾. 汉字缩写与古汉语的“单音节性”又复音化(下). *汉字文化*, 2023. 问题 09. 页. 22 - 29. DOI : [10.14014/j.cnki.cn11-2597/g2.2023.09.004](https://doi.org/10.14014/j.cnki.cn11-2597/g2.2023.09.004).

斯捷潘诺夫 叶. 尼., 何冰琦. 认知语言学与认知文学研究基础: 本教科书适用于的研究生. 敖德萨: Astroprint 出版社, 2025年. 332页.

孙海军. 出版物中人名地名的汉语拼音拼写及大写, 缩写规则解析. *传播与版权*, 2018. 问题06. 页75-77. DOI : [10.16852/j.cnki.45-1390/g2.2018.06.029](https://doi.org/10.16852/j.cnki.45-1390/g2.2018.06.029).

杨旭, 王悦. 汉语拼音缩写的认知固化与规约化研究. *新疆大学学报(哲学社会科学版)*. 乌鲁木齐, 2023. 第 51 卷. 问题 06. 页. 142 - 147. DOI : [10.13568/j.cnki.issn1000-2820.2023.06.018](https://doi.org/10.13568/j.cnki.issn1000-2820.2023.06.018).

袁晖. 现代汉语缩略语词典. 北京: 语文出版社, 2002. 556页.

Дата першого надходження статті до видання: 01.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 06.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 81'373.46:81'373.612.2

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.22>

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНА КАТЕГОРИЗАЦІЯ МЕТАФОРИЧНИХ ТЕРМІНІВ СФЕРИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, ПОЛЬСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)

Олег В. Тищенко

доктор філологічних наук, професор,
професор кафедри іноземних мов та перекладознавства
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності,
Львів, Україна

професор філософського факультету
Університет Св. Кирила і Мефодія в Трнаві,
Трнава, Словаччина

e-mail: olkotiszczenko@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-0811-2123>

Scopus ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57834809700>

Марина Кучеренко

аспірантка кафедри іноземних мов та перекладознавства, викладач кафедри
іноземних мов та перекладознавства

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності,
Львів, Україна

e-mail: stepaniyuk@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4803-8089>

АНОТАЦІЯ

У статті розглянуто когнітивно-інформаційні засади термінів на позначення комп'ютерної безпеки, визначено їхні тематичні групи, пов'язані з ними ризики та загрози в сучасному цифровому просторі та дискурсивних практиках у неблизькосторідних германських та слов'янських терміносистемах.

Здійснено структурно-семантичний аналіз терміносистеми інформаційного захисту, зокрема, архітектури інформаційного простору, національної та міжнародної безпеки (предметні реалії на позначення розвідницької та шпигунської діяльності, нелегальні наркотрафіки, типи пасток тощо), системного адміністрування, комп'ютерних загроз з огляду на традиційні загальномовні та концептуальні метафори різних типів, їхню взаємодію та взаємопроникнення, типологію концептуальних сфер.

Виявляються онтологічні та прагматичні механізми семантичного термінотворення метафоричних термінів в англійській, українській та польській мовах, визначаються сфери їх концептуальної інтеграції, простежуються когнітивно-онімазіологічні засади термінологічної номінації (колірні, смакові, сенсорно-чуттєві, слухові, температурні тощо), встановлюються випадки таксономії, синонімії та антонімії як вузькоспеціальних, так і міжгалузевих метафоричних позначень.

*Аналіз продемонстрував, що доменами для метафоричних термінів можуть бути медицина, військова сфера, метали та субстанції, родинні стосунки, архітектурні метафори, концептосфера *clean-dirty, life-death* тощо.*

На окрему увагу заслуговує аналіз складних метафоричних термінів із погляду їх словотвірної та семантичної деривації та сполучуваності, їх моделювання за структурно-граматичною і семантико-мотиваційною ознаками.

Матеріалом для дослідження слугували фахові словники з інформаційної та кібербезпеки в трьох мовах, а також англійські документи, дотичні до сфери захисту цифрової інформації.

Ключові слова: інформаційна безпека, термінологічна номінація, типологія метафор, концептуальна інтеграція, структурно-граматична модель.

Вступ. «Знання у вигляді інформації вербалізується та структурується згідно із законами мовної системи та фіксується й поширюється через мову. Як у генофонді зафіксовано інформаційний потенціал біологічних організмів, так і в знакових системах – інтелектуальний потенціал суспільства. Тому саме мова як інструмент мислення, пізнання й комунікації постійно еволюціонує і виступає об'єктом соціального наслідування, що обумовлює способи та можливості фіксації і передавання інформації як необхідної умови прогресу цивілізації» (Мищенко 2014: 5). У цьому контексті особливої ваги набуває мовна репрезентація фундаментальних категорій життєдіяльності, серед яких ключове місце посідає категорія безпеки. Адже в межах наукового дискурсу

безпека – це такі умови, в яких перебуває складна система, коли дія зовнішніх факторів і внутрішніх чинників не призводить до процесів, що вважаються негативними по відношенню до даної складної системи у відповідності до наявних, на даному етапі, потреб, знань та уявлень (Заплатинський 2012: 45).

У Передмові до «Словника з інформації та інформаційної безпеки» Л. Г. Чистоклетов, О. Л. Хитра наголошують на необхідності адекватного розкриття професійних термінів, які наближені до сучасних проблем забезпечення інформаційної безпеки та визначеного кола діяльності суб'єктів, яким, згідно з їхнім правовим статусом, покладено зобов'язання дотримуватися відповідно до законодавства організаційно-правових заходів щодо запобігання, своєчасного виявлення, припинення чи нейтралізації реальних і потенційних загроз. Вагомість такої лексикографічної праці набуває глибинного змісту у зв'язку із «швидкоплинним процесом інформатизації суспільства» (Чистоклетов, Хитра 2023: 21).

Разом із тим при розгляді типів соціально-політичних небезпек дослідники звертають увагу на суттєвий вплив сучасних інформаційних технологій на особистість та безпеку суспільства і кібербезпеку й на інформаційно-психологічний вплив на людину, щоби змінити її поведінку, використати особисті дані, зокрема йдеться про інформаційні війни, вірусні атаки (Левченко, Землянська та ін. 2019: 33).

Варто зауважити, що в предметне поле інформаційної безпеки входять такі поняття та категорії: стан захищеності національних інтересів людини, суспільства і держави в інформаційній сфері, за якого унеможливлено завдання шкоди через: неповноту, невчасність і невірність інформації, яка використовується; негативний інформаційний вплив; витік державної таємниці та службової інформації; негативні наслідки застосування інформаційних технологій; несанкціоноване розповсюдження, використання і порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації, у тому числі шляхом проведення іноземними спецслужбами, окремими організаціями, групами, особами спеціальних інформаційних операцій та деструктивних

інформаційних впливів, а також забезпечується своєчасне виявлення, запобігання та нейтралізація реальних і потенційних загроз національним інтересам та національній безпеці України (Кушнерьов 2021).

У деяких комплексних рефлексіях із зазначеної проблематики увагу зосереджено на структурі інформаційного впливу, інструментах інформаційної війни загалом, комунікативних і когнітивно-психологічних особливостях системи інформаційних маніпуляцій (Худолій 2022: 1).

З огляду на сказане особливого значення набуває проблема державної зради та колабораційної діяльності загалом (див. детальніше: збірник «Нормативно-правові акти у сфері воєнної безпеки України» (2023) та практичний посібник «Розслідування колабораційної діяльності» (Письменський, Головкін та ін. 2023).

Той факт, що термінологія як складова частина мови розвивається за законами, властивими мові в цілому, дозволяє стверджувати, що семантична природа терміна не суперечить наявності в ньому експресивно-емоційних нашарувань, а подібні напластування не позбавляють терміна його сутності і не заважають виконувати головну функцію – позначати спеціальне поняття.

Найяскравішим доказом цього слугують терміни, утворені способом метафоричного переосмислення. При цьому метафоричне перенесення дехто розглядає як головний канал проникнення зазначених властивостей до терміносистем (Кришталь 2003: 4).

Актуальність студії. Нагальною є необхідність з'ясування впливу внутрішньої форми на значення терміна, відображення в ній історико-культурного та комунікативно-прагматичного аспектів мовної дійсності, аналіз структурно-семантичних особливостей англійських термінів інформаційної галузі, відтак, визначення морфологічних та семантичних шляхів формування номенклатури інформаційної безпеки, що передбачає застосування сучасних міжпарадигмальних методик аналізу до механізмів термінологічної номінації.

У пропонуваній розвідці пропонується вирішення таких основних **завдань**: виявити склад і типологію когнітивних метафор та з'ясувати специфіку їх концептуалізації у сфері інформаційної та кібербезпеки; в окремих випадках простежити когнітивно-ономасіологічні ознаки, покладені в основу їх внутрішньої форми та з'ясувати їх парадигмально-таксономічні зв'язки, мотиваційні ознаки (кологративні, сенсорно-звуківі, температурні і т.н.), антонімічне протиставлення термінів тощо; уточнити сфери концептуальної метафоричної інтеграції з огляду на взаємодію концептофер у розглянутих термінологічних одиницях у межах відповідних термінологічних груп; виявити моделі семантичної та словотвірної деривації окремих метафоричних складних термінів з огляду на їхню сполучуваність та зв'язок з іншими субгалуззями.

Матеріалом для дослідження слугували фахові лексикографічні праці та спеціалізовані видання, зокрема: «Словник ключових понять та абревіатур сектору безпеки» за заг. редакцією І.І. Мусієнка (далі – СКПСБ) (Мусієнко 2014).

«Англо-український глосарій термінів ІТ-технологій та кібербезпеки» (далі – АУГІТ) (Пальчевська та ін. 2025), «Словник з інформації та інформаційної безпеки» (Чистоклетов, Хитра 2023), термінологічний довідник «Інформаційна безпека» (Богуш та ін. 2004) та «Słownik terminów z zakresu bezpieczeństwa narodowego» (далі – STBN) (Zdrodowski 2008).

Крім того, залучено спеціальні англійські джерела, зокрема, посібник «Virtualization for Security Including Sandboxing, Disaster Recovery, High Availability, Forensic Analysis, and Honeypotting» (Hoopes 2009).

Як і будь-яка інша галузева термінологія, термінологія інформаційної безпеки та комп'ютерної безпеки має свою специфічну концептуальну і семантичну структуру. Досліджуючи термін як носій когнітивної інформації, слід орієнтуватися на ідеї тих дослідників (Іващенко 2006; Стасюк 2020), які прирівнюють спеціальний термін до концепту, позаяк за

кожним терміном закріплена своєрідна система цінностей та уявлень, досвіду і стереотипів професійної діяльності.

Когнітивна ономазіологія вивчає номінативні одиниці мови з урахуванням людського досвіду, когніції, відчуттів. Цей гібридний напрям зорієнтований на доробок традиційного словотвору (К. Г. Городенська, В. О. Горпинич, С. Л. Карпіловська, Н. Ф. Клименко та ін.) та ідеї пропозитно-диктумної структури висловлювання і синтаксичної номінації з опертям на терміни семантичного синтаксису.

Наголосимо, що когнітивними механізмами метафор у сфері інформаційної безпеки є, на нашу думку, оцінка та розуміння процесу й результату метафоризації разом із семантико-мотиваційними особливостями знаків термінологічної номінації у сфері цивільної безпеки, відтворення структурно-семантичного характеру назв реалій, дій та загалом предметної сфери інформаційного захисту, наприклад, архітектури інформаційного простору та національної безпеки, системного адміністрування, захисту інформації, номенів, пов'язаних із розвідницькою діяльністю та шпигунством, спеціалізовані терміни та поняття цифрової безпеки, які вживаються у комп'ютерних науках, телекомунікаціях і т. ін. (реєстр таких фахових термінів детально прописано в «Англо-українському глосарії термінів ІТ-технологій та кібербезпеки» (АУГІТ).

Термінологізація, на думку дослідників, відбувається на основі метафоричних процесів, що ґрунтуються на пересмисленні назв за подібністю форми, розміру, розташування частин, на зовнішній та функціональній подібності (Булик-Верхола та ін. 2016: 68).

Відповідно до зазначених теоретичних засад продемонструємо ці міркування на прикладі ІТ-термінів у зіставлених мовах. Здебільшого це одиниці, які виникли шляхом розвитку багатозначних слів і формування міжгалузевих лексико-семантичних варіантів (ЛСВ). Для наочності основні концептуальні домени, що слугують джерелом метафоризації, та відповідні термінологічні приклади в трьох мовах систематизовано в Таблиці 1.

Таблиця 1

**Концептуальні домени та приклади метафоричної номінації
в терміносистемах інформаційної безпеки**

Сфера-донор (source domain)	Концептуальна мета- фора (модель)	Приклади (Eng/Pl/UA)
Медицина	КОМП'ЮТЕРНИЙ ВІРУС – ЦЕ ХВОРОБА/ ОРГАНІЗМ	<i>Infection, vaccine, malware (En); Bakteria, infekcja, kwarantanna (Pl); Вірус, інфекція, карантин (UA)</i>
Військова справа	КІБЕРПРОСТІР – ЦЕ ПОЛЕ БОЮ	<i>Attack, shell, silver bullet, defense (En); Blokada uslug, atak (Pl); Атака, захист, плацдарм (UA)</i>
Архітектура та дім	ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР – ЦЕ СПОРУДА	<i>Firewall, gateway, back door, architecture (En); Brama, architektura (Pl); Архітектура, шлюз, чорний хід (UA)</i>
Родинні стосунки	ТЕРМІНОСИСТЕМА – ЦЕ РОДИНА	<i>Parent-child relationship, master- slave (En); Matka, potomek (Pl); Дочірнє підприємство / вузол (UA)</i>
Антропоморфізм (життя/смерть)	ПРОГРАМА – ЦЕ ЖИВА ІСТОТА	<i>Life-cycle, kill a process, dead link (En); Zabijanie procesu (Pl); Життєвий цикл, «вбити» процес (UA)</i>
Сенсорика та Смакові відчуття	ТЕРМІН – ЦЕ СУБСТАНЦІЯ/ ОБ'ЄКТ	<i>Cookies, honey pot, sweet spot (En); Ciastka (Pl); Печиво, медова пастка (UA)</i>
Колірна символіка	КОЛІР – ЦЕ СТАТУС/ТИП ОБ'ЄКТА	<i>Black hole, white hat, blue- teaming (En); Czarna dziura (Pl); Чорна діра, «білі» хакери (UA)</i>

Як свідчать дані таблиці, термінологізація у досліджуван-
них мовах часто спирається на медичну та військову сфе-
ри-домени. Зокрема, у польській мові фіксуються такі оди-
ниці, як *bakteria*, *blokada uslug*, *infekcja*, *kwarantanna* і под.
Подібна тенденція зумовлена когнітивною подібністю між
біологічними загрозами та цифровими деструктивними
процесами. Відтак, як в українських дискурсивних практи-
ках з ІТ-сфери, так і в їхніх польських відповідниках про-
стежуються ідентичні семантичні механізми функціону-
вання вторинних метафоричних номінацій, співвіднесених

із прототипом інфікування, зараження шкідливими програмами (англ. *malware*) на кшталт *хробак (Internet Relay Chat (IRC) Worm)* – це програма, яка поширюється через форуми повідомлень або чати, надсилаючи заражені файли або вебсайти через канали IRC (АУГІТ 2025: 151). В польській мові їм відповідає кілька оціночних спеціальних позначень *program złośliwy* – *niepożądany program, który działa destrukcyjnie na system komputerowy. W skład złośliwego oprogramowania zalicza się: → wirusy, → bakterie, → robaki, → furtki, → bomby logiczne, → konie trojańskie* (STBN: 108). (Дослівно: небажана програма, яка має руйнівний вплив на комп'ютерну систему. Шкідливе програмне забезпечення включає: *wirusy, → bakterie, → robaki, → furtki, → bomby logiczne, → konie trojańskie* (STBN: 108). На позначення осіб, які займаються такою шкідливою діяльністю, засвідчено деструктивний термін *włamywacz* (ang. *cracker*) – *osoba, ktora pokonuje zabezpieczenia systemu komputerowego i nielegalnie uzyskuje do niego dostęp. Celem niektórych włamywaczy jest nielegalne uzyskanie informacji z systemu komputerowego lub skorzystanie z zasobów komputerowych. Jednak dla większości włamywaczy celem podstawowym jest wyłącznie włamanie się do systemu aby sprawdzić swoje umiejętności* (STBN: 158) (Дослівно: особа, яка ламає безпеку комп'ютерної системи та незаконно отримує до неї доступ. Метою деяких хакерів є незаконне отримання інформації з комп'ютерної системи або використання комп'ютерних ресурсів. Однак для більшості хакерів основною метою є просто зламати систему, щоби перевірити свої навички).

У спеціальних українських лексикографічних джерелах також засвідчено ряд образно-метафоричних номенів, які представляють різні типи шкідливих програм через приписувану ключовому терміну ознаку, наприклад, *вірус вульгарний/*, *вірус-супутник/вірус-невидимка*, *вірус-привид (мутант)* тощо. Так, наприклад, під *паразитичним* розуміється комп'ютерний вірус, який при розповсюдженні своїх копій обов'язково змінює вміст програм, файлів або дискових секторів. *Вірус-привид (мутант)* здатен до самокодування. Останній містить алгоритми шифрування-розшифрування,

які виключають можливість повторення однакових ланцюжків байт вірусного коду; *вірус-невидимка* використовує спеціальні алгоритми, які маскують його присутність на диску (у деяких випадках і в оперативній пам'яті) (Чистоклетов, Хитра 2023: 38-40).

Отже, запропонована нами рефлексія метафоричних термінів у кількох мовах передбачає звернення до такого **методологічного інструментарію**. По-перше, необхідно виявити онтологічні і прагматичні механізми семантичного термінотворення зазначених термінів, визначити сфери їх концептуальної інтеграції, що передбачає інтепретацію одних поняттєвих сфер через інші за допомогою інструментарію концептуального аналізу.

Останнім часом він постулюється в теорії концептуального блендінгу, до якої ми звертаємося в ході аналізу внутрішньої форми термінологічних одиниць, типів їх мотивованості. Зазначена теорія, свого часу опрацьована М. Тернером та Ж. Фоконьє («Блендінг та концептуальна інтеграція»), розглядається як різновид відображень чи проєкцій між вихідними ментальними просторами, які переносяться на новий змішаний простір, так званий бленд, елементи якого об'єднуються і починають взаємодіяти (Fauconnier, Turner 2002). На думку дослідників, новизна теорії концептуальної інтеграції є дуже важливою для аргументації процесу і результату творення синестезійних метафор. Згідно з ідеями теорії блендінгу метафоризація не вичерпується проєкцією зі сфери-джерела у сферу-мішень, а включає формування змішаних ментальних просторів, що генерують смисли безпосередньо в самому процесі концептуальної інтеграції.

По-друге, залучення ключових понять когнітивної ономасіології і когнітивного термінознавства, зокрема і фреймового аналізу термінів англомовної термінології безпеки життєдіяльності відповідно до новітніх розробок у галузі когнітивного термінознавства. Застосування когнітивного підходу до різногалузевої термінології сприяє інтерпретації терміна як похідного від концептуалізації та категоризації світу (див. детальніше: Перхач 2017; Садовникова 2016; Тищенко

2024 та ін.). У цьому плані можуть прислужитися і спостереження К. С. Лектоварова над поняттєвим, образно-оцінним складниками когнітивного поля SECURITY з огляду на ядерну, медіальну і периферійну зони в сучасній англійській мовній картині світу, її ціннісним та нормативним складниками.

В авторитетних термінологічних опрацюваннях простежується стійка тенденція до з'ясування змісту, обсягу і співвідношення між такими поняттями, як словотворчий акт, мотивація, внутрішня форма і вмотивованість термінів (Д'яков та ін. 2000: 84–85).

Поза усяким сумнівом, розглядані терміни варто розглядати крізь призму трьох типів мотивованості: морфологічний, за якого слово мотивується його складовими морфемами (структурні та словотвірні моделі термінотворення); фонетичний, за якого слово мотивується звуконаслідуванням (ономатопейчні термінологічні формації) та семантичний, за якого переносне значення мотивується прямим значенням, що й передбачає аналіз термінологічних метафор, асоціативно-метонімічних перенесень та епонімів.

Результати дослідження. На англomовному фактажі розглянемо просторові, вітальні і онтологічні метафори, пов'язані з образом смерті. Також зауважимо, що анатомічно-соматичні реалізації переносного значення у зазначеній термінологічній сфері виявляються спорадично. Пор. *Hand coding* – ручне кодування, *руки організації* – це її ресурси, право приймати рішення та технічні можливості. Метафора підкреслює безпорадність та відсутність вибору перед обставинами (наприклад, застарілої інфраструктури чи ліцензійних обмежень (Пальчевська та ін. 2025)). Ще рідше простежується соціоморфний, за термінологією деяких дослідників, суто технічний концепт *guest*. Наприклад, “They also help VMM developers design a more simplified VMM. Since hardware-assisted processors can now handle the compute-intensive calculations needed to manage the tasks of handing off platform control to a *guest OS*, the computational burden is reduced on the VMM”.

Тут також простежуємо соціоморфні метафоричні моделі, наприклад, **процесор-обладнання-гість**: Since hardware-assisted

processors can now handle the compute-intensive calculations needed to manage the tasks of handing off platform control to a guest OS) (Hoopes 2009: 21). До цієї підгрупи можна ще віднести і таку розгорнуту сполуку *being adopted by the linux community*, в якому лексема *adoption* (усиновлення, прийняття в сім'ю), їх також можна віднести до соціоморфної моделі, оскільки вони спираються на структуру людських взаємин. У контексті ІТ цей образ переноситься на технологію: *Linux-спільнота* не просто «починає використовувати» програму, а «приймає її у свою родину», забезпечуючи підтримку, розвиток та визнання.

Чимало просторових метафор виникають за моделю **ПЕРЕШКОДА-ВНУТРІШНІЙ ПРОСТІР ДОМУ-СПОРУДА-АРХІТЕКТУРА**.

Так, лексема *groundbreaking* (*groundbreaking ideas*) походить від терміна, що описує початковий етап будівництва — закладання фундаменту або розкопування ґрунту для нової споруди. Джерелом образу є сфера будівництва та створення людиною нових об'єктів (артефактів). Фізична дія розбивання твердої поверхні землі переноситься на інтелектуальну сферу: ідея «пробиває» шар застарілих знань, щоби закласти основу (фундамент) для майбутньої структури.

До міжгалузевих метафор віднесемо і концепт *clean* у його зв'язку з процесами зараження вірусами, що є для сфери ІТ універсальним: «A virtUAl machine or some other mechanism is used so that the system can be brought back into a clean and uninfected initial state after an analysis run. Consequently, the protection of the underlying system is not so important. This form of analysis is called behavior analysis» (Hoopes 2009: 64). До цього концепта ми ще звернемося в ході аналізу номена *dirty botnet* та под.

До просторових метафор віднесемо циклічну метафору руху по колу: *protection rings*, назва семантично мотивована образом концентричних кіл, де кожне внутрішнє кільце є більш захищеним і має більше прав, ніж зовнішнє. Це нагадує структуру середньовічної фортеці з кількома рядами стін. В ІТ-сфері ця ідея стосується привілеїв процесора, «чим ближче до «центру» (Ring 0), тим більше влади

має програмний код, але тим важче туди потрапити». При цьому вирізняється ще *Ring-1*, *-2*, *-3*. Цей термін в аналізованому посібнику вжито близько 60 разів (наприклад, у розділі «The Virtual Machine Monitor and Ring-0 Presentation») (Hoopes 2009: 22); пор. також субгалузі «Virtualization Work» та «The Challenge: VMMs for the x86 Architecture», де зазначена номена виявляється найбільш продуктивною.

Водночас метафора прямого руху (техніко-побутова, за А. Худолієм) представлена таким номеном *streamed to systems on-demand*, де *streamed* (потоковий) первинно походить від природного образу водного об'єкта, але в сучасному ІТ-дискурсі вона вже стала частиною технічного «арсеналу». У цьому разі йдеться про передачу даних не цілим блоком, а безперервними частинами при перенесенні на програмне забезпечення або операційні системи; «VirtUAl software applications can even be streamed to systems on-demand without invoking a setup or installation procedure» (Hoopes 2009: 31). У розділі «An Introduction to VirtUAlization» (Chapter 1) автор зазначає: «Some application virtUAlization solutions such as VMware's Thin App offer the ability to stream the application to a user's desktop from a file server» (Hoopes 2009: 54). Пор. ще термін із підрозділу «Application VirtUAlization»: *malicious thread* (шкідливий потік) – потік виконання, який запускає шкідлива програма.

Найбільш продуктивними в аналізованій термінологічній концептосфері виявляються предметно-артефактні метафори. Розглянемо деякі з них.

До предметно-артефактних метафор у сфері діяльності агентури та інформаційної архітектури можна віднести ще такі термінологічні номени з додатковим прирошенням, зокрема, оціночно-аксіологічним компонентом семантики *Hook function* (Функція-перехоплювач) – користувацька функція, на яку перенаправляється виконання перехопленої АРІ-функції, *a hooking technique* «that overwrites the initial instructions of a function»; за типологією семантичного синтаксису, це безсумнівний **дестинатив**. Зауважимо, що під дестинативом розуміється термін семантичного синтаксису та логічної семантики, що є мисленневим аналогом

призначення предмета, один із аргументів у структурі пропозиції або предикатно-аргументній структурі (Селіванова 2011: 118).

Щодо інших термінів із предметним метафоричним значенням, то з-поміж інших звернемо увагу на такі: *False positive* (Хибнопозитивне спрацювання) – хибне виявлення шкідливої поведінки, якої не було, *False negative* (Хибнонегативне спрацювання) – пропущена шкідлива активність, *Packet capture* (Захоплення пакетів) – перехоплення мережевих пакетів для подальшого аналізу, *Registry hive* (*Куц пещстру*) – великий структурований файл реєстру Windows; *pocket litter* – кишенькове сміття «звичайні речі, що знаходяться в кишені: монети, квітки, ключі та ін.; ці речі можуть підтвердити легенду агента, якщо його спіймають» (СКПСБ 2014: 247), *brush contact/brush pass* – щітковий контакт, моментальна зустріч, «коротка зустріч між агентом та його керівником для передачі документів, грошей тощо» (СКПСБ 2014: 37). Обидва номени корелюють із ідеєю щітки і мітли у їхньому синтагматичному зв'язку із концептом бруду, очищенням. Варто згадати і такий образний контекст («If you are planning on rolling out a new wave of PCs for hundreds of call center agents or in a manufacturing environment (just think of how *dirty those shiny new, underutilized PCs* will get in just a few days on the shop floor»)), співвіднесений із поняттями чистого-брудного. Цікавим є ще і такий образний вислів *claiming to wear the virtualization hat*, що сягає ідіоми *to wear a hat*. В англійській культурі означає «виконувати певну роль» або «мати певні обов'язки». У сфері ІТ цей образ переноситься на програмний продукт: компанія чи технологія «одягає капелюх віртуалізації», тобто заявляє про свою здатність виконувати функції платформи віртуалізації.

Наступна метафора *bunny suit* містить асоціативне порівняння спеціального захисного одягу із зовнішнім виглядом кролика. Термінологічне словосполучення також виникає на підставі концептуального блендингу, зокрема зовнішньої подібності об'єктів, спроектованих на тварину і тип одягу; суцільний білий комбінезон із капюшоном, бахілами та рукавичками робить людину схожою на пухнасту

білу тварину. Слід також відзначити асоціативно-символічний зв'язок із чистотою/крихкістю/м'якістю. У цій ситуації кролики асоціюються з чимось м'яким і стерильним, що підкреслює призначення костюма для «чистих кімнат» (*cleanrooms*), роботи в лабораторіях (АУГІТ 2025: 14).

З усією очевидністю локативна модель номінації (*вікно* як переосмислений символічний локус споруди, дому, внутрішнього простору) при позначенні окремих реалій у сфері розвідки наповнюється і таким терміном *window dressing* – легендована інформація «у розвідувальному жаргоні – додаткові матеріали, включені в «легенду» або операцію з дезінформування для того, щоб допомогти переконати супротивника чи стороннього спостерігача в достовірності того, що вони спостерігають» (СКПСБ 2014: 336).

Показовим виявляється і такий термін із предметним значенням, що сягає процедури медичного обстеження у розвідці: *barium meal* – «перевірка агента, якого підозрюють у зраді та якому надають заздалегідь неправдиву інформацію, а далі простежують, чи не потрапила вона до супротивника». Назва походить від медичної процедури, яка дозволяє лікарям простежити проходження слабо реактивного матеріалу в тілі людини. Як бачимо, концепт зради як аксіологічний додатковий конотат у цьому разі відіграє ключову роль.

Як зазначалося, донорською сферою мотивації окремих термінів може бути **медицина** (пор. *Levels of Malware Analysis Paranoia*), де вторинна концептуалізація термінів на позначення небезпек і ризиків може відбуватися через поняття смерті у його поєднанні з **ознакою кольору**: «a Blue Screen of Death or similar dangerous scenarios» (із розділу «Configuring the Virtual Machine») (Hoopes 2009: 101).

Зазначений термін представлений і в контексті, що мотивує необхідність захисту в ненадійних середовищах: «But useful scenarios abound. For example, installing a VMware codec to record videos of virtual machines is not a big deal, but when it **BSODs (Blue Screen of Death)** my Vista machine, it is very much an inconvenience» (із розділу «Protection in Untrusted Environments») (Hoopes 2009: 303) (Дослівно: «Але корисних сценаріїв предостатньо. Наприклад, встановлення кодека

VMware для запису відео віртуальних машин не є великою проблемою, але коли на моєму комп'ютері з Vista виникає BSOD (синій екран смерті, це створює великі незручності»).

Автор зауважує: «This seems like a silly recommendation, but given the level of incompatibility issues and serious consequences (hosed users and Blue Screens of Death), it is not surprising that major PC resellers like HP and Dell are offering XP downgrade paths...» (Hoopes 2009: 305).

Через образ смерті концептуалізується ще одна кіберномінація антропоморфного типу *hug of Death* («Обійми смерті»). Зрозуміло, що термін *обійми* стосується людських міжособистісних взаємин. У спеціальних лексикографічних розробках знаходимо такий коментар: «фраза «обійми смерті» описує ситуацію, коли розміщення матеріалу на певному сайті призводить до експоненційного зростання трафіку, внаслідок чого контент стає недоступним, зазвичай, унаслідок вірусного поширення» (АУГІТ 2026: 139).

Колоративні номени. В терміносистемі кібербезпеки також засвідчено колоративний номен, який в англійській мові утворений шляхом словоскладання, а український він покривається субстантивним словосполученням: *blue-box* — *синя коробка* — це електронний пристрій, який використовувався у 1960–1970-х роках для імітації тонів телефонного комутатора, зазвичай у діапазоні 2600 Гц, із метою керування комутацією міжміських дзвінків. Дозволяв користувачам переходити в режим оператора і безкоштовно перенаправляти дзвінки. Через можливість обходити оплату та складність відстеження дзвінків активно використовувався з незаконною метою (АУГІТ 2026: 123).

На семантичних протиставленнях морально-етичної концептуалізації дійсності (легітимізованої і нелегітимізованої, явної і прихованої, гласної і негласної) інформаційної діяльності спецслужб ґрунтуються і такі асоціативно-символічні термінологічні номени, як *black bag job* «негласний обшук; таємне проникнення в закрите приміщення з метою вилучення важливих документів, пошуку доказів тощо», *black list* — «чорний список; офіційний список осіб, які співпрацюють з ворогом, співчують йому

або підозрюються в цьому, а також осіб, чия присутність загрожує безпеці дружніх сил» (СКПСБ 2014: 34), *black operations* «темні операції, (high-risk covert operations, usually of an unallowable nature, are termed «black operations»). The most common circumstances in which such operations are mounted concern the burglary of diplomatic premises» – нелегальні таємні операції, наприклад, проникнення зі зломом (часто в приміщення посольств)» (СКПСБ 2014: 35), *white list* – «особисті дані та інформація про місця розташування осіб, які можуть становити інтерес для розвідувальних чи контррозвідувальних органів та надавати їм інформацію чи допомогу у вже існуючих або нових сферах зацікавленості розвідки» (СКПСБ 2014: 336).

Семантика сірого кольору також пов'язується з негативно маркованими десигнатами у сфері збереження інформації, розвідувальної діяльності, наявними загрозами, які представлені як однослівними композитами на кшталт *graymail* – «загроза розкриття державної таємниці підзахисним у разі його переслідування у судовому порядку» (СКПСБ 2014: 142), так і аналітичними словосполученнями *gray list* – «список осіб, чий політичні погляди та мотиви невідомі, або які мають інформацію, що може бути корисною для США» (СКПСБ 2014: 142).

До речі, в польській фраземіці семантика сірого кольору мотивує незаконні дії в економічній сфері, пор. *szara strefa* – *тіньова економіка*, пор. ще *szara eminencja* – «йдеться про не дуже значну на перший погляд особу, яка завдяки різним прихованим вчинкам, діям, інтригам і маніпуляціям негативно впливає на прийняття рішень в сфері діяльності державних чи суспільних інституцій» (Bała, Liberek 2002: 804).

Семантика чорного кольору у двомовних військових словниках представлена як міжгалузевими технічними термінами типу *black box* – *чорний ящик* (система, яку можна розглядати з погляду її входів і виходів, не маючи знань про її внутрішню роботу), так і спеціальними з донорською сферою ТВАРИНИ, КОМАХИ на позначення видів БПЛА: *Black Hornet* – *Чорний Шершень* (безпілотний розвідувальний мікролітальний апарат, поміщається у долоню – за планом

на озброєнні ЗСУ з 2022 р.) (Англо-український військовий словник 2026).

Аналогічні польські терміни також демонструють багатозначність метафоричного переосмислення, зокрема **czarna skrzynka** (англ. *black box*), що трактується як: «1. *Układ względnie odosobniony, którego budowa i zasady działania nie są znane...* 2. *Przenośnie urządzenie techniczne używane bez znajomości zasad jego funkcjonowania.* 3. *Urządzenie rejestrujące pozwalające odtworzyć przebieg wydarzeń*» (1. Відносно ізольована система, будова та принципи дії якої невідомі; 2. Переносно – технічний пристрій, що використовується без розуміння принципів його функціонування; 3. Реєструвальний пристрій для аналізу аварійних ситуацій) (STBN 2008: 29).

Важливою для когнітивного аналізу є примітка джерела про те, що «*wbrew nazwie czarna skrzynka nie jest wcale czarna*» (попри назву, чорна скринька зовсім не є чорною), оскільки її корпус фарбують у яскраво-помаранчевий колір для полегшення пошуку; це вказує на те, що в терміносистемах безпеки метафора **BLACK** маркує не фізичну ознаку, а гносеологічну «закритість» та інформаційну непрозорість об'єкта.

В спеціальних словниках безпеки польської мови виявлено **3 групи хакерів**, мотивованих ознакою кольору на аксіологічному полюсі добра і зла (йдеться здебільшого про метонімічне перенесення за моделлю предмет одягу → група людей, які займаються певною діяльністю). Вирізняються такі підгрупи хакерів за вартісно-оцінною шкалою: **czarne kapelusze** (ang. *black hat*) – są to hakerzy działający na granicy lub poza granicami prawa, nazywani też crackerami. Znalazionych błędów albo nie publikują w ogóle, wykorzystując je w nielegalny sposób, albo publikują od razu w postaci gotowych programów (tzw. exploitów) (np. script kiddies) (**Дослівно:** це хакери, які діють у межах закону або поза ним, також відомі як крєкери. Вони або не публікують знайдені помилки, використовуючи їх незаконно, або одразу публікують їх як готові програми (відомі як експлойти); **białe kapelusze** (ang. *white hat*) – «hakerzy działający zupełnie legalnie lub też starający się nie robić szkód. Odkryte przez siebie dziury w bezpieczeństwie zwykle podają w formie, w której mogą zostać łatwo załatane przez autorów oprogramowania, lecz trudne do wykorzystania w celu zaszkodzenia komuś» (**Дослівно:**

«хакери, які діють легально або намагаються уникнути заподіяння шкоди, зазвичай представляють виявлені ними діри в безпеці у формі, яку автори програмного забезпечення можуть легко виправити, але їх важко використати для завдання шкоди комусь»); *szare kapelusze* (ang. *grey hat*) – «hakerzy, którzy przyjmują po części metody działania obu wyżej wymienionych grup. Kapelusze pochodzą ze starych czarno-białych westernów, gdzie na podstawie koloru kapelusza odróżniano tych dobrych od tych złych» (Дослівно: «хакери, які переймають деякі методи обох вищезазначених груп. Капелюхи походять зі старих чорно-білих westernів, де колір капелюха відрізняв хороших хлопців від поганих») (STBN 2008: 49).

До міжгалузевих метафор можна віднести і **температурну ознаку номінації**, об'єктивовану у внутрішній формі словосполучення *hot site*, яке первинно описує стан високої енергії або температури. В ІТ-сфері цей образ переноситься на ступінь готовності інфраструктури, оскільки «гаряча» ділянка має актуальні дані, підключене обладнання та персонал. Вона буквально «палає» від активності, на відміну від «холодної» (*cold site*), яку потрібно спочатку «розігріти» (встановити програмне забезпечення, завантажити бекапи). Отже, у цьому разі простежуємо антонімію термінів.

Із такою ж внутрішньою формою зафіксовано ще кілька назв, утворених шляхом семантичного термінотворення. Це, зокрема, однослівна назва на позначення опрідметненої дії в англomовному кіберпросторі *hotlinking* (український відповідник становить словосполучення A+N: *гарячі посилання*) та словосполука, що також постає за моделлю A+N: *hot add* – *гаряче додавання*. Щодо першої назви, то йдеться про такий тип кіберінтеракції, при якому вебсайт використовує посилання на інший вебсайт для завантаження зображень або інших файлів, замість збереження копії цих файлів і локального розміщення. Він фактично передає навантаження на інший сервер.

Деякі типи гарячих посилань стали більш поширеними через удосконалення інструментів соціальних платформ. Це посилання на образ з першоджерела, полегшене розвитком інтернет-технологій (АУГІТ 2026: 137).

Зі свого боку друга назва пов'язується з модусом динамічного додавання віртуального або фізичного обладнання до працюючої системи без її зупинки. Це дозволяє системним адміністраторам повторно розподіляти ресурси та послуги без відключення систем (АУГІТ 2026: 138).

Температурна ознака може поєднуватися з топономастичним кодом; такі відепонімні утворення у сфері кібезбезпеки, зазвичай, трапляються зрідка на відміну від медичної, автомобільної чи загалом науково-технічної, наприклад, *Kyoto cooling* – *Кіотське охолодження* – це енергоефективна альтернатива традиційним системам охолодження для центрів обробки даних та ІТ-інфраструктури. Воно використовує обертове теплове колесо (*кіотське колесо*) для перенесення тепла з теплого зворотного повітря до холоднішого зовнішнього, що значно знижує потребу в механічному охолодженні (АУГІТ 2026: 145).

Ще одна предметна метафора постала шляхом поєднання предметно-субстанційної (пісок – матеріальна субстанція) і просторово-локативної мотиваційних сфер – *sandbox* (пісочниця), що в спеціальній літературі трактується як контрольоване середовище для безпечного запуску неперевіреного програмного ПЗ (Hoopes 2009: 67). На прикладі архітектури інструменту *CWSandbox* (зокрема, взаємодії компонентів *cwsandbox.exe* та *swmonitor.dll*) простежується реалізація метафори «контрольованої ізоляції»: «пісочниця» повністю перебирає на себе виконання шкідливого коду (*it is the sandbox that actually executes the malware*), імітуючи для нього роботу реальної системи. Важливим когнітивним аспектом є модель «введення в оману» (*tricking*), коли ПЗ «думає» (*thinks*), що взаємодіє з мережею чи сервером, хоча насправді всі його дії локалізовані всередині ізолюваного простору, що дозволяє безпечно вивчати поведінку вірусу та зберігати копії створених ним файлів (*STORE_CREATED_FILES*) для подальшого аналізу (Hoopes 2009: 68).

Щодо донорського домена **МЕТАЛИ**, то в цьому разі вигідно вирізняється термін з етнокультурною і символічною мотивацією: *the silver bullet* – *срібна куля*. Терміназвучу можна пов'язати з народними повір'ями про те, що *лише*

куля зі срібла може миттєво вбити перевертня або іншу надприродну істоту. Саме це уявлення переноситься на сферу розробки ПЗ та ІТ-інфраструктури, де у ролі *перевертня* виступає сам надзвичайно складний проект, а *срібна куля* – це код нових технологій чи методологій для швидкого й легкого вирішення наявних проблем (Brooks 1987: 10).

Прикладом практичної реалізації цієї метафори є такий контекст: «After realizing you had the answer all along, it will make your IT manager’s day to learn this technology is the *silver bullet* that will satisfy the needs of the business while providing superior value in IT operations and infrastructure management and delivery» (Hoopes 2009: 15). (Дослівно: «Зрозумівши, що ви завжди мали відповідь, ваш ІТ-менеджер із задоволенням дізнається, що ця технологія – це *панацея*, яка задовольнить потреби бізнесу, забезпечуючи при цьому чудову цінність в управлінні ІТ-операціями, інфраструктурою та її наданні»). У цьому контексті ми спираємося на трактування М. І. Балли, за яким *silver bullet* відповідає значенню «панацея» – засіб, що дає швидкий і ефективний результат у складній ситуації (Балла 1996, 2: 412). Таке переосмислення підкреслює сподівання на технологію як на «магічний» інструмент, здатний миттєво усунути інфраструктурні обмеження.

Зауважимо, що при перекладі цього терміна українською мовою відбувається лексико-семантична трансформація із заміною образу у цільовому тексті (*панацея*). Така заміна зумовлена відсутністю в українській мові прямого фразеологічного еквівалента, який би одночасно поєднував міфологічне підґрунтя та значення «універсального вирішення складної технічної проблеми».

У словнику *Multitran silver bullet* «срібна куля» фіксується як військова метафора зі значенням «просте вирішення складної проблеми», *silver bullets* «гроші, що стягуються як воєнна позика», такі ж самі значення представлені в двомовних словниках військових термінів (Англо-український військовий словник 2026). Принагідно підкреслимо, що відносно-якісні прикметники (*silver*) можуть бути співвіднесені зі вторинною семантикою і звуженням термінологічної

одиниці на локальний ареал, свідченням чого є ще такий семантичний розвиток прикметника як *silver triangle* – південноамериканський регіон, що включає Перу, Болівію та Колумбію – країни, які історично були основними незаконними виробниками наркотиків (СКПСБ 2014: 286).

Звернемося ще до такого контексту: «While *big-frame, big-iron* servers continued to survive, the midrange and entry-level server market bustled with *new life* and opportunities for all but the most intense use cases» – «Хоча сервери з великим корпусом та потужним залізом продовжували виживати, ринок серверів середнього та початкового рівня *вирував новим життям* та можливостями для всіх, окрім найінтенсивніших випадків використання». Якщо придивитися уважніше, то у наведеному контексті, крім стертої вітальної метафори, виявляємо ще кілька параметричних ад'єктивних тропів за ознакою розміру (*big*), концептуально спроектованих на метонімію (*big-iron*, модель, субстанція, фактура, матеріал → виріб) (Hoopes 2009: 9).

Наступна метафорична полікомпонентна структура ґрунтується на концептуальному блендінгу, бо в цьому разі один образ накладається на інший: *trap-and-emulate native SCSI commands*. Лексема *trap* (пастка) позначає механізм «захоплення» події» (у цьому разі наявна предметно-термінальна мотивація), а *emulate* (імітувати/наслідувати) походить від латинського *aemulus* ‘намагання зрівнятися або точно скопіювати чийсь поведінку (як актор на сцені)’, тобто виражається ідея акціонального сценарію через метафори театральної гри. В ІТ-сфері цей образ трансформується на процес, коли гіпервізор перехоплює команду, яку гостьова ОС надсилає «залізу», і створює ілюзію її виконання. Тобто, метафора маркує контрольовану імітацію та непомітність процесу для гостьової системи. Зазначені метафоричні словосполучення можна розглядати як артефактно-інструментальні, бо *trap* тут відіграє роль віртуального знаряддя і/або віртуальної пастки.

Ось кілька типових вживань зазначеного терміна: «If an application is *booby-trapped* you will be able to examine and analyze (without suffering) the effects of the trap, then refresh

the image» (Hoopes 2009: 243) (Переклад: «Якщо застосунок містить *мину-пастку*, ви зможете дослідити та проаналізувати (не зазнавши шкоди) наслідки спрацювання цієї пастки, а потім відновити образ системи»). Цей контекст із розділу «Analyzing Time Bombs and Booby Traps» ілюструє використання військової метафори для опису шкідливого ПЗ.

Інший аспект функціонування терміна бачимо у підрозділі «The Papek and Goldberg Requirements»: «Privileged instructions are those that *trap* if the processor is in User Mode and do not trap if it is in Supervisor Mode» (Hoopes 2009: 24) (Переклад: «Привілейовані інструкції – це ті, що спричиняють *переривання (пастку)*, якщо процесор перебуває в режимі користувача, і не спричиняють його в режимі супервайзера»). Неозброєним оком видно, що в цьому сегменті віртуальних рекомендацій додаткову функцію відіграють епоніми *Понек* та *Голдберг*; «Provides near-native CPU and memory performance; uses sophisticated techniques to *trap and emulate instructions* in runtime via binary patching» – «Забезпечує майже власну продуктивність процесора та пам'яті; використовує складні методи для захоплення та емуляції інструкцій під час виконання за допомогою бінарних патчів» (Hoopes 2009: 28); «Software products exist that *trap-and-emulate native SCSI commands* and translate them to other storage instructions in the background, making it possible for a disk array to look like a suite of tape drives and tape libraries to back up software and operating systems without any modification» («Існують програмні продукти, які *перехоплюють та емулюють рідні команди SCSI* та перетворюють їх на інші інструкції зберігання у фоновому режимі, що дозволяє дисковому масиву виглядати як набір стрічкових накопичувачів та стрічкових бібліотек для резервного копіювання програмного забезпечення та операційних систем без будь-яких модифікацій») (Hoopes 2009: 30). Даний контекст із розділу «An Introduction to VirtUAlization» ілюструє випадок, коли *trap if the processor is in user mode* (пастка, якщо процесор знаходиться в режимі користувача).

З наведеного переконаємося, що *trap* (пастка) у первинному значенні описує пристрій, призначений для раптового

захоплення об'єкта, який порушив певну межу або зробив невірний крок. В ІТ-дискурсі цей образ переноситься на виняткову ситуацію або переривання у випадку, коли програма в Ring 3 намагається виконати привілейовану команду (наприклад, звернутися прямо до диска), а процесор намагається її піймати «на гарячому».

З огляду на сказане не можна обійти увагою ще і такий метафоричний термін, як **honey trap**, пор. «*The term universally applied to operations undertaken to ensnare an unwary target in a compromising sexUAl encounter that may leave the victim vulnerable to blackmail that might result in espionage*» – медова пастка (використання інтимних відносин для компромату та шантажу жертви з метою змусити її зайнятися шпигунською діяльністю) (СКПСБ 2014: 147).

Розглянемо детальніше словотвірні моделі і сполучуваність термінів із компонентом *honey*. **Honeypot, або горщик з медом** – «комп'ютерна пастка, встановлена з метою попередити та протистояти спробам несанкціонованого доступу до інформаційних систем; зазвичай це контрольований сайт, який містить інформацію, яка може бути привабливою для зломщиків» (СКПСБ 2014: 147).

Як зазначається у фаховій літературі, вирізняються кілька типів *Honeypotting*. Останні мають свої переваги, недоліки та складності; однак вибір між різними класифікаціями *honeypots* найчастіше ґрунтується на ризику проти потенційної вигоди. *Honeypots* із високою взаємодією можуть становити найбільшу загрозу безпеці, оскільки у разі їх компрометації зловмисник отримує повний контроль над усією операційною системою (Hoopes 2009: 120).

Зазначену термінологічну групу можна розглянути і за словотвірною, і за дистрибутивною структурою: A+N (local honeypot, virtUAl honeynet) N+N (honeypot placement, honeypot architecture), яка представлена кількома структурно-семантичними варіантами, утвореними за спільним зразком: *honeynet, honeymole, honeywall* і под. У спеціальній літературі наголошується, що *Honeywall* – це компонент, який контролює та моніторить увесь вхідний і вихідний трафік *honeynet*. Він дозволяє зловмисникам взаємодіяти з *honeypots*,

водночас запобігаючи атакам на інші системи. Ймовірно, звідси й метафора стіни як перешкоди або бар'єру (Hoopes 2009: 124), Including Sandboxing, Disaster Recovery, High Availability, Forensic Analysis, and Honeypotting) “A *honeywall* is used to control and monitor all inbound and outbound traffic to and from a honeynet. It allows attackers to interact with honeypots while preventing them from attacking other systems”.

Щодо компонентного складу, то цей термін представлений різними варіантами двокомпонентних (рідше – трикомпонентних) утворень із ключовим композитним терміном, що виник у результаті концептуального блендінгу (синестезії смакової і просторово-локативної сфери, умістища, або в термінах когнітивної лінгвістики *контейнера*). Наприклад, цей складний термін може поєднуватися з абстрактними і віддієслівними іменниками: *honeypot network*, *honeypot detection* – із суфіксальними формантами **-tion** (*honeypot deception*) або **-ment** (*honeypot deployment*, *honeypot deployment strategy*).

Детальніший аналіз дав змогу виявити такі продуктивні афікси в розгляданій ТГ термінів: суфікс **-ing-**, представлений у терміні *honeypot alerting* («Honeypot alerting mechanisms notify administrators when suspicious or malicious activity is detected within a honeypot environment. These alerts allow for rapid response and further investigation of potential threats» – *Honeypot alerting* – це механізми сповіщення, які інформують адміністраторів про підозрілу або шкідливу активність у *honeypot*-середовищі; такі сповіщення забезпечують швидке реагування та подальше дослідження потенційних загроз); суфікс **-ment-** у терміні *honeypot containment* («Honeypot containment ensures that compromised honeypots cannot be used to launch attacks against external systems. Containment mechanisms are a critical part of secure honeypot design» – *Honeypot containment* – це механізми ізоляції, які гарантують, що скомпрометований *honeypot* не може бути використаний для атак на зовнішні системи; ізоляція є ключовим елементом безпечного проектування *honeypot*) (Hoopes 2009: 118); афікс **-tion-**, що виявляється у назвах *honeypot isolation* («Honeypot isolation ensures that a compromised

honeypot remains separated from production systems. Isolation techniques are essential to prevent attackers from pivoting into trusted networks» – *Honeypot isolation* – це ізоляція *honeypot*) та *honeypot collection* (Збір з медової пастки – збір зразків шкідливого ПЗ через пастки) (Hoopes 2009: 120); суфікс **-ility-** у терміні *honeypot scalability* («Virtualization allows honeypot deployments to be scaled quickly and efficiently. This scalability makes it possible to deploy large numbers of honeypots with minimal hardware requirements» – *Honeypot scalability* – це можливість швидкого та ефективного масштабування *honeypot*; завдяки віртуалізації можна розгортати велику кількість *honeypots* з мінімальними апаратними витратами) (Hoopes 2009: 123), а також знову **-ing-**, що характеризує окремі дериваційно-граматичні моделі з віддієслівним іменником (опредметнена дія або процес), які співвідносяться з герундіальними конструкціями *honeypotting* та *honeypot logging*. Другий семантико-структурний підтип також містить поєднання двох метафоричних складників в однослівній лексикалізованій назві, співвіднесеної з різними метафоричними когнітивними доменами, зокрема з асоціативно-епідигматичною ідеєю меду як чогось солодкого й привабливого та предметно-локативною семантикою «воріт» (*honeynet gateway*), «перешкоди» (*honeywall*) або просторовою ідеєю шляху чи лінії (*honeypot traffic*).

До цієї підгрупи ми відносимо і терміни з параметричною ознакою прикметника або іменника (високий – низький, великий – малий за інтенсивністю, розміром, мірою, проявом і под.): *high-interaction honeypot* або *low-interaction honeypot* (*honeypot* з низьким рівнем взаємодії).

Насамкінець розглянемо сенсорно-слухову концептуалізацію термінологічних номенів. Як відомо, слухові вираження, концептуалізовані різними мовами відрізняються культурно та географічно. Так, у сфері інформаційної безпеки засвідчено термінологічну сполуку ***buzz word***, де простежується звуконаслідувальна мотивація терміна. Лексема *buzz* (дзижчання, гул) у прямому значенні описує безперервний вібруючий звук (наприклад, комах або натопту). Цей сенсорно-слуховий акустичний ефект переноситься на сферу

інформації, адже йдеться про ситуацію, коли певний термін «звучить» звідусіль через масове повторення. У цьому разі метафора актуалізує високу інтенсивність слова, певного нарративу у кіберпросторі, часто натякаючи на його нав'язливість, ажіотаж, при можливій відсутності глибокого змісту (створення ефекту шуму»).

Ознака **дестинативу** (спеціального створення шумового ефекту) об'єктивована в терміні в галузі кібербезпеки, в якому простежується синестезія звукової ознаки з ознакою кольору: *blue noise* – *синій шум* – це тип шуму з менш різким підвищенням частоти, ніж у фіолетового, і протилежним ефектом до рожевого, де інтенсивність зменшується. Його використовують для рандомізації та проектування шаблонів. Синій шум збільшується в гучності зі збільшенням частоти, але з меншою швидкістю, ніж подібний різновид шуму, який називається фіолетовим шумом. Синій шум також відомий як блакитний (АУГІТ 2026: 125).

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що термінологія сфери інформаційної безпеки є складною динамічною системою, розвиток якої зумовлений як внутрішньомовними когнітивними процесами, так і зовнішніми геополітичними чинниками. Доведено, що в умовах військової агресії та інтенсивної цифровізації суспільства відбувається масштабна метафоризація фахової мови кібербезпеки, що вимагає перегляду традиційних підходів до її категоризації.

Аналіз структурно-семантичних особливостей метафоричних номінацій в англійській, українській та польській мовах дозволив виявити ключові сфери-донори, серед яких домінують медицина, військова справа, архітектура та родинні стосунки.

Встановлено, що метафоризація в цій галузі має опору в онтологічних і прагматичних механізмах, які дозволяють вербалізувати цифрові загрози через знайомі людині концептуальні домени (наприклад, «інфекція», «пастка», «firewall»). Зіставний аспект дослідження продемонстрував спільні риси у формуванні міжгалузевих лексико-семантичних варіантів, що свідчить про універсальний характер

когнітивно-інформаційних засад кібербезпекового дискурсу в германських та слов'янських мовах.

Перспективи подальших наукових розвідок вбачаємо у глибшому аналізі прагматичного потенціалу складних метафоричних термінів у перекладному вимірі. З погляду методологічної перспективи актуальним постає здійснення моделювання та розбудова термінофрейму SAFETY, який лежить в основі концептуальної структури англомовної термінології безпеки та охоронної діяльності як окремих структур знання, співвіднесених із фреймовими структурами *safety*, *hazards* та *risk* (Тищенко 2017). Такий підхід дозволить більш детально простежити динаміку появи нових термінологічних одиниць під впливом розвитку штучного інтелекту та сучасних засобів інформаційно-психологічних операцій.

ЛІТЕРАТУРА

Англо-український військовий словник. 2026. URL: <https://english-military-dictionary.org.ua> (дата звернення: 20.02.2026).

Балла М. І. Англо-український словник : у 2 т. Київ : Освіта, 1996. Т. 2: L–Z. 712 с.

Богуш В. М., Кривуца В. Г., Кудін А. М. Інформаційна безпека: термінологічний навчальний довідник. Київ : ТОВ «Д.В.К.», 2004. 508 с.

Булик-Верхола Г. В., Наконечна С. З., Теглівець Ю. В. Основи термінознавства : навч. посібник. 3-тє вид., доп. Львів : Вид-во Львівської політехніки, 2016. 192 с.

Д'яков А. С., Кияк Т. Р., Куделько З. Б. Основи термінотворення: семантичні та соціолінгвістичні аспекти. Київ : КМ Academia, 2000. 216 с.

Заплатинський В. М. Логіко-детермінантні підходи до розуміння поняття «Безпека». *Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Фізичне виховання, спорт і здоров'я людини*. 2012. Вип. 5. С. 41–49.

Івашенко В. Л. Концептуальна репрезентація спеціальних знань у мові (на матеріалі мистецтвознавчої термінології): монографія. Київ : Вид. дім Дмитра Бураго, 2006. 328 с.

Кришталь С. М. Структурно-семантичний аналіз метафоричних термінів підмови фінансів в англійській і українській мовах: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.17. Донецьк, 2003. 210 с.

Кушнерьов О. С. (укл.). Безпека інформації : конспект лекцій. Суми : Сумський державний університет, 2021. 99 с.

Левченко О. Г., Землянська О. В. та ін. Безпека життєдіяльності та цивільний захист : підручник. Київ : Каравела, 2019. 268 с.

Лектоваров К. С. Вербалізований концепт SECURITY в англomовній картині світу : автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Одеса, 2017. 20 с.

Мищенко А. Л. Термінологічні засади технологічно-орієнтованого галузевого перекладу (на матеріалі німецької, української і англійської мов): навч.-метод. посібник. Кіровоград : Видавець Лисенко В. Ф., 2014. 156 с.

Мусієнко І. І. (ред.). Словник ключових понять та абрeвіатур сектору безпеки: англо-українсько-російський. Харків : Оберіг, 2014. 428 с.

Пальчевська О. С., Добровольська С. Р. та ін. Англо-український глосарій термінів ІТ-технологій та кібербезпеки. Львів : Львівський державний університет безпеки життєдіяльності, 2025. 266 с.

Перхач Р.-Ю. Т. Термінологія в інструкціях до медичних препаратів: лінгвокогнітивний та лінгвокультурний аспекти (на матеріалі української, польської, німецької мов): дис. ... канд. філол. наук: 10.02.15. Львів, 2017. 235 с.

Письменський Є. О., Головін С. В. та ін. Розслідування колабораційної діяльності: практич. посібник. Київ : ВД Дакор, 2023. 260 с.

Садовникова Г. В. Когнітивно-інформаційна природа термінів автомобілебудівництва в англійській, німецькій та українській мовах: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.17. Київ, 2016. 261 с.

Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2011. 844 с.

Стасюк Т. В. Терміносфера новітніх технологій: лінгвосоціокогнітивні чинники формування та розвитку: дис. ... д-ра філол. наук: 10.02.15. Київ, 2020. 488 с.

Тищенко О. В. Мовна концептуалізація небезпеки та ризику в науковій та наївній моделях світу: до проблеми лінгвістики безпеки. *Studia slawistyczne: etnolingwistyka i komunikacja międzykulturowa*. 2017. Zeszyt IV. S. 69–89.

Тищенко О. В. Особливості перекладу та типологія автотранспортних термінів (на матеріалі української, англійської, німецької, польської та італійської мов). *Львівський філологічний часопис*. 2024. №15. С. 113–121. DOI: <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2024-15.15>

Худолій А. О. Інформаційна війна 2014–2022 рр.: монографія. Острог : Вид-во Національного університету «Острозька академія», 2022. 208 с.

Чистоклетов О. О., Хитра О. Л. Словник з інформації та інформаційної безпеки. Львів : Растр-7, 2023. 250 с.

Brooks F. P. No silver bullet – Essence and accident in software engineering. *Computer*. 1987. Vol. 20 (4). P. 10–19. DOI: <https://doi.org/10.1109/MC.1987.1663532>

Fauconnier G., Turner M. *The Way We Think: Conceptual Blending and The Mind's Hidden Complexities*. New York : Basic Books, 2002. 340 p.

Hoopes J. *Virtualization for Security: Including Sandboxing, Disaster Recovery, High Availability, Forensic Analysis, and Honeypotting*. Burlington : Syngress Publishing, Inc.; Elsevier, 2009. 423 p.

Zdrowski B. (red.). *Słownik terminów z zakresu bezpieczeństwa narodowego*. 6-te wyd. Warszawa : Akademia Obrony Narodowej; Wiedza, 2008. 184 s.

**STRUCTURAL AND SEMANTIC CATEGORIZATION
OF METAPHORICAL TERMS IN THE FIELD
OF INFORMATION SECURITY (BASED ON ENGLISH,
POLISH, AND UKRAINIAN)**

Oleh V. Tyshchenko

Doctor of Philology, Professor,
Professor at the Department of Foreign Languages and Translation Studies
Lviv State University of Life Safety,
Lviv, Ukraine
Professor at the Faculty of Arts
University of St. Cyril and Methodius in Trnava,
Trnava, Slovakia
e-mail: olkotiszczenko@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-0811-2123>
Scopus ID: <https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57834809700>

Maryna Kucherenko

PhD Student at the Department of Foreign Languages and Translation Studies,
Lecturer at the Department of Foreign Languages and Translation Studies
Lviv State University of Life Safety,
Lviv, Ukraine
e-mail: stepaniyuk@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4803-8089>

SUMMARY

The article examines the cognitive and informational foundations of computer security terms, identifies their thematic groups, associated risks, and threats in the modern digital space and discursive practices across distantly related Germanic and Slavic terminological systems.

A structural and semantic analysis of the information protection terminological system has been carried out, specifically covering information space architecture, national and international security (entities denoting reconnaissance and espionage activities, illegal drug trafficking, types of traps, etc.), system administration, and computer threats, considering traditional linguistic and conceptual metaphors of various types, their interaction, interpenetration, and the typology of conceptual spheres.

The study reveals the ontological and pragmatic mechanisms of semantic term formation of metaphorical terms in English, Ukrainian, and Polish, defines the areas of their conceptual

integration, and traces the cognitive and onomasiological foundations of terminological nomination (color, taste, sensory-perceptual, auditory, temperature, etc.). Instances of taxonomy, synonymy, and antonymy of both highly specialized and interdisciplinary metaphorical designations are established.

The analysis demonstrated that the source domains for metaphorical terms include medicine, the military sphere, metals and substances, family relations, architectural metaphors, and the concept spheres of “clean-dirty” and “life-death”.

Particular attention is paid to the analysis of complex metaphorical terms in view of their word-forming and semantic derivation, compatibility, and modeling based on structural-grammatical and semantic-motivational features.

The research material consisted of specialized dictionaries of information and cybersecurity in three languages, as well as English-language documents related to the field of digital information protection.

Key words: *information security, terminological nomination, metaphor typology, conceptual integration, structural-grammatical model.*

REFERENCES

- Balla M. I. (1996). Anhlo-ukrainskyi slovnyk [English-Ukrainian dictionary]. T. 2: L–Z. Kyiv : Osvita [in Ukrainian].
- Bohush V. M., Kryvutsa V. H., Kudin A. M. (2004). Informatsiina bezpeka: Terminolohichni navchalnyi dovidnyk [Information security: Terminological educational reference book]. Kyiv : D.V.K. [in Ukrainian].
- Brooks F. P. (1987). No silver bullet – Essence and accident in software engineering. *Computer*. 20(4), pp. 10–19. <https://doi.org/10.1109/MC.1987.1663532> [in English].
- Bulyk-Verkhola H. V., Nakonechna S. Z., Tehlivets Yu. V. (2016). Osnovy terminoznavstva [Fundamentals of terminology studies] (3rd ed.). Lviv : Polytechnic Publishing House [in Ukrainian].
- Chystokletov O. O., Khytra O. L. (2023). Slovnyk z informatsii ta informatsiinoi bezpeky [Dictionary of information and information security]. Lviv : Rastr-7 [in Ukrainian].
- Diakov A. S., Kyiak T. R., Kudelko Z. B. (2000). Osnovy terminotvorennia: semantychni ta sotsiolinhvistychni aspekty [Fundamentals of term formation: semantic and sociolinguistic aspects]. Kyiv : KM Academia [in Ukrainian].
- Fauconnier G., Turner M. (2002). *The Way We Think: Conceptual Blending and The Mind's Hidden Complexities*. New York : Basic Books [in English].
- Hoopes J. (2009). *Virtualization for security: Including sandboxing, disaster recovery, high availability, forensic analysis, and honeypotting*. Syngress Publishing, Inc.; Elsevier [in English].
- Ivaschenko V. L. (2006). Kontseptualna reprezentatsiia spetsialnykh znan u movi (na materialy mystetstvoznavchoi terminolohii) [Conceptual representation

of special knowledge in language (based on the material of art criticism terminology)]. Kyiv : Dmytro Buraho Publishing House [in Ukrainian].

Kryshtal S. M. (2003). *Strukturno-semantychnyi analiz metaforychnykh terminiv pidmovy finansiv v anhliiskii i ukrainskii movakh* [Structural and semantic analysis of metaphorical terms of the sublanguage of finance in English and Ukrainian languages]: Doctoral dissertation. Donetsk [in Ukrainian].

Kushnerov O. S. (Comp.). (2021). *Bezpeka informatsii: konspekt leksii* [Information security: lecture notes]. Sumy : Sumy State University [in Ukrainian].

Lektovarov K. S. (2017). *Verbalizovanyi kontsept SECURITY v anhlo-movnii kartyni svitu* [Verbalized concept SECURITY in the English-language picture of the world]: Extended abstract of Doctoral dissertation. Odessa [in Ukrainian].

Levchenko O. H., Zemlianska O. V. et al. (2019). *Bezpeka zhyttiediialnosti ta tsyvilnyi zakhyst* [Life safety and civil protection]. Kyiv : Karavela [in Ukrainian].

Mishchenko A. L. (2014). *Terminolohichni zasady tekhnolohichno-oriantovanoho haluzevoho perekladu (na materialy nimetskoj, ukrainskoj i anhliiskoj mov)* [Terminological foundations of technology-oriented branch translation (based on German, Ukrainian and English languages)]. Kirovograd : Lysenko V. F. [in Ukrainian].

Musiienko I. I. (Ed.). (2014). *Slovyk kliuchovykh poniat ta abreviatur sektoru bezpeky: anhlo-ukrainsko-rosiiskyi* [Dictionary of key concepts and abbreviations of the security sector: English-Ukrainian-Russian]. Kharkiv : Oberih [in Ukrainian].

Palchevska O. S., Dobrovolska S. R. et al. (2025). *Anhlo-ukrainskyi hlosarii terminiv IT-tekhnolohii ta kiberbezpeky* [English-Ukrainian glossary of IT and cybersecurity terms]. Lviv : Lviv State University of Life Safety [in Ukrainian].

Perkhach R.-Yu. T. (2017). *Terminolohiia v instruktssiakh do medychnykh preparativ: linhvokohnityvnyi ta linhvokulturnyi aspekty (na materialy ukrainskoj, polskoj, nimetskoj mov)* [Terminology in instructions for medical drugs: linguo-cognitive and linguo-cultural aspects (based on Ukrainian, Polish, German languages)]: Doctoral dissertation. Lviv [in Ukrainian].

Pysmenskyi Ye. O., Holovkin S. V. (2023). *Rozsliduvannia kolaboratsiinoi diialnosti* [Investigation of collaboration activities]. Kyiv : VD Dakor [in Ukrainian].

Sadovnykova H. V. (2016). *Kohnityvno-informatsiina pryroda terminiv avtomobilebudivnytstva v anhliiskii, nimetskii ta ukrainskii movakh* [Cognitive-informational nature of automobile construction terms in English, German and Ukrainian languages]: Doctoral dissertation. Kyiv [in Ukrainian].

Selivanova O. O. (2011). *Linhvistychna entsyklopediia* [Linguistic encyclopedia]. Poltava : Dovkillia-K. [in Ukrainian].

Stasiuk T. V. (2020). *Terminosfera novitnykh tekhnolohii: linhvosotsiokohnityvni chynnyky formuvannia ta rozvytku* [Terminosphere of the newest technologies: linguo-socio-cognitive factors of formation and development]: Doctoral dissertation. Kyiv [in Ukrainian].

Tyshchenko O. V. (2017). Movna kontseptualizatsiia nebezpeky ta ryzyku v naukovi ta naivni modelakh svitu: do problemy linhvistyky bezpeky [Linguistic conceptualization of danger and risk in scientific and naive models of the world: on the problem of security linguistics]. *Studia slawistyczne: etnolingwistyka i komunikacja międzykulturowa*, (4), pp. 69–89 [in Ukrainian].

Tyshchenko O. V. (2024). Osoblyvosti perekladu ta typolohiia avtotransportnykh terminiv (na materialii ukrainskoi, anhliiskoi, nimetskoi, polskoi ta italianskoi mov) [Features of translation and typology of motor vehicle terms (based on Ukrainian, English, German, Polish, and Italian)]. *Lvivskyi filolohichnyi chasopys [Lviv Philological Journal]*, (15), pp. 113–121. <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2024-15.15> [in Ukrainian].

Viiskovyi hlosarii [Military glossary]. (2026). <https://english-military-dictionary.org.ua> [in Ukrainian].

Khudolii A. O. (2022). Informatsiina viina 2014–2022 rr. [Information war 2014–2022]. Ostroh : National University of Ostroh Academy [in Ukrainian].

Zaplatynskyi V. M. (2012). Lohiko-determinantni pidkhody do rozuminnia poniattia “Bezpeka” [Logical-determinant approaches to understanding the concept of “Security”]. *Visnyk Kamianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Ohienka. Fizychno vykhovannia, sport i zdorovia liudyny [Bulletin of the Ivan Ohienko Kamianets-Podilskyi National University. Physical Education, Sports and Human Health]*, (5), pp. 41–49 [in Ukrainian].

Zrodowski B. (red.) (2008). Słownik terminów z zakresu bezpieczeństwa narodowego. 6-te wyd. Warszawa : Akademia Obrony Narodowej; Wiedza [in Polish].

Дата першого надходження статті до видання: 27.02.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 08.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

UDC 811.111:656.61:378.4

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.23>

FORMATION OF AN ENGLISH-SPEAKING PROFESSIONAL PERSONALITY OF STUDENTS OF MARITIME TECHNICAL SPECIALTIES (LEXICAL-SEMANTIC DIMENSION)

Iryna Vorchakova

Candidate in Political Science, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Translation
Admiral Makarov National University of Shipbuilding,
Mykolaiv, Ukraine

e-mail: iryna.vorchakova@nuos.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-4334-1793>

Scopus ID: 59357414500

SUMMARY

A linguistic-didactic experimental study incorporating elements of statistical analysis in the lexical-semantic dimension was conducted. The study examined how professional maritime English vocabulary is acquired by students in technical specialties. The experiment was carried out over a three-year period while students were taking a course in English for professional purposes. This approach made it possible to track the dynamics of the formation, development, and shaping of linguistic personality. The primary research method chosen for this study was the empirical method, which included content analysis, questionnaires, observation, and methods of quantitative analysis of experimental data. The author presents a structure of the portrait of the English-speaking professional personality of a student of marine technical specialty in the lexical-semantic dimension. The linguistic personality is characterized using discursive means of expression. The lexical-semantic analysis of the English-speaking professional personality was conducted using a lexicon composed of thematic groups of lexical units. The segmentation of the dialogue text was performed

by identifying semantic fields and marker words. The method of structural analysis of written works and oral presentations of a specific target group was applied. The basic definitions of the stated subject field of research were delineated.

It is proposed to establish the concept of an “English-speaking professional personality” in academic discourse, defined as an individual who possesses a sufficient command of the English language to succeed in their professional field, has the relevant skills and knowledge, and is able to express their thoughts, conduct business negotiations, and handle documentation and professional correspondence in English.

Keywords: *English-speaking personality, English-speaking professional personality, student of a technical specialty, portrait of a linguistic personality, lexical-semantic dimension.*

Introduction

The relevance of this research problem stems from the fact that linguo-personology is a fairly popular field of study today. The key concept in the conceptual framework of this research paradigm is the concept of “linguistic personality,” that is, primarily, a person who is distinguished by their individuality in speech behavior. This individuality is most evident in professional practice, and the foundation for the formation of a professional linguistic personality is laid during higher education. The development of the linguistic personality and its linguistic abilities is the primary task of higher education, especially in the process of teaching languages. Accordingly, this study aims not merely to track the behavior of the linguistic personality during higher education but to investigate its dynamic manifestations. Such work is important not only from a theoretical standpoint as one of the ways to study human speech behavior and linguistic abilities, but also because, from a practical standpoint, the student segment is a vital component of the future agenda across all spheres of societal development (professional, cultural, economic, political, etc.).

The aim of our study is to examine the structural and communicative features of English speech among students of maritime technical specialties from a lexical-semantic perspective, as well as to identify the key characteristics of their speech behavior and, based on this, to create a corresponding linguistic profile. Based

on the research objective, we set ourselves the task of investigating the speech activity of native speakers in a linguo-personological dimension by studying their use of syntactic units, lexical groups, semantic fields, and terminological systems.

When discussing current research in our field, we can observe that specific aspects of it are being studied. In particular, E. Panasenko focuses on the development of professional English language proficiency among higher education students in non-language majors in Ukraine. N. Ogorodnik also focuses on this subject area, though the object of her research is future sailors. Within the framework of the English-speaking personality, scholars N. Odarchuk and T. Mironchuk study the English-speaking sub-systemic personality; O. V. Ivanova examines the English-speaking personality in the context of European integration; and T. Mironova is working on research into the English-speaking speech/text-producing personality. However, within the contextual-methodological framework we propose, the issue of shaping students' English-speaking professional personality is raised **for the first time** in this work.

To study the English-speaking personalities of students in maritime technical programs, we adopted an inductive research approach, which enabled us to describe the students' language, texts, and speech behavior from a personological perspective. The study employed the following primary research **methods**: *linguistic (descriptive)*, *empirical*, and *comparative*. The linguistic approach included lexical-contextual analysis, which involved studying the functioning of vocabulary in professional discourse, as well as the semantic fields method, which allowed for the grouping of vocabulary by topic. The empirical method involved: content analysis of creative written works (essays), questionnaires, observation, and methods of quantitative analysis of experimental data to substantiate and determine the levels and criteria of students' English proficiency and their development as professional English-speaking personalities. The comparative method allowed for a comparison of the research results obtained at the beginning of the experiment with the corresponding results at the end of the study.

The sample for the experimental study consisted of 25 first-through third-year students in the programme subject area *J5*

Maritime and Inland Water Transport, with specializations in *J5.02 Management of Ship Technical Systems and Complexes* and *J5.03 Operation of Ship Electrical Equipment and Automation Systems* at the Admiral Makarov National University of Shipbuilding. The selection of this group was based on the fact that these students will need to communicate in English in their future professional careers. The empirical study was conducted over the course of three years while students were taking the course “English for Professional Purposes.” This made it possible to assess the students’ proficiency in professional technical English at the beginning and end of the course, as well as their development as English-speaking professional personality.

The research data consisted of written assignments (essays) (a total of 50 essays), oral dialogue responses (20 thematic dialogues in which all 25 students participated), and survey results (50 questionnaires). A comparative analysis was conducted of the written assignments, oral responses, and questionnaires, which were conducted with first-year students as part of the course “English for Professional Purposes”; a similar contextual task load was applied to the same selected students at the end of the course.

Results and Discussion. In order to fully explore the subject of our study, we believe it is necessary to begin by clarifying the basic definitions.

In analyzing scholarly approaches to the concept of the “English-speaking professional personality,” we found that in most cases, researchers distinguish between the concepts of “linguistic personality,” “professional linguistic personality,” and “English-speaking personality.” We consider “linguistic personality” to be the broadest of these concepts, and scholars approach its interpretation in various ways. For example, S. M. Romanchuk defines it as “a person endowed with the ability to create and perceive texts that differ in terms of structural and linguistic complexity, depth and accuracy of reflecting reality, and a certain purposefulness” (Romanchuk 2022: 64). Together with her colleagues, the author also defines “linguistic personality” as a «concept that refers to the uniqueness and individuality of each person in their language use. It covers such aspects as language ability, speech style, vocabulary, phonetics,

syntax, etc.” (Romanchuk, Kuzmenko, Berezhna, et al. 2024: 16). M. Pentylyuk and I. Gaidaenko also proposed their own definition of the concept of “linguistic personality”: “a highly developed individual, a bearer of both national linguistic and universal human culture, who possesses sociocultural and linguistic resources, communicates fluently in Ukrainian and other languages in a multicultural environment, and appropriately applies acquired knowledge, linguistic abilities, and skills in the process of intercultural communication” (Pentylyuk and Gaidaenko 2025: 140). Some authors “tend to consider linguistic personality on verbal, lingual, and pragmatic levels, presenting it as a complex multilevel functional system combining the degree of language proficiency (linguistic competence), possession of the means of performing speech interaction (communicative competence), and knowledge of the world (thesaurus)” (Khamitova, Tymbolova, Kushkimbaeva et al. 2024: 976).

The focus narrows somewhat when we talk about an English-speaking personality. Thus, “an English-speaking personality is a person who possesses the linguistic code of another country, engages in active communicative English-language activities, and is capable of perceiving a foreign-language communicative environment and responding to it in accordance with the type of communicative situation” (Ivanova 2015: 5).

O. Kravchenko-Dzondza also distinguishes the concept of a “professional linguistic personality”: “this concept characterizes a personality endowed with certain intellectual, sociocultural, and moral-volitional qualities that have been formed during a person’s time in a specific professional and cultural environment and are reflected in their consciousness, behavior, and activities” (Kravchenko-Dzondza 2025: 46).

In turn, we propose to establish the term “English-speaking professional personality” in academic discourse, by which we mean an individual who possesses a sufficient command of the English language to succeed in their professional field, has the relevant skills and knowledge, and is able to express their thoughts, conduct business negotiations, handle documentation and professional correspondence in English.

We agree with the views of I. O. Voronyuk and V. V. Khyzhyak that “an analysis of the essence of the concept of ‘linguistic

personality’ is promising for the study and development of a professionally accomplished, highly competent, and competitive specialist in accordance with the requirements of society and the labor market” (Voronyuk, Khyzhnyak 2021: 17).

As research shows, a systematic approach to solving the problem of forming a linguistic personality among higher education students involves acquiring a basic knowledge of the language of instruction as a prerequisite for full-fledged and effective language use; the ability to comprehend texts and construct one’s own oral and written utterances; the ability to work with acquired and adapted texts of various styles and genres; mastery of the norms of language culture and linguistic etiquette as a necessary component of professional culture; and the ability to adapt to changing conditions in the linguistic environment and actively influence it (Shpetna, Kirichenko 2022: 93).

Mastery of the language of professional communication involves not only the formation of linguistic competence (the norms of modern literary language, specialized terminology, the specifics of syntactic construction, text, and discourse) but also the ability to apply this knowledge in practice, combining verbal and nonverbal means of communication in accordance with the purpose the communication situation – that is, the full formation of communicative skills (Drozdova 2010: 139).

Based on the above, we understand that for a deep study of a student’s English-speaking personality, it is necessary to determine the structural elements of her profile.

We believe that the structure of the English-speaking professional profile of a student specialty in marine engineering, in the lexical-semantic dimension, can consist of the following components: 1) general vocabulary, which includes basic English vocabulary, commonly used words, and typical grammatical phrases. Thanks to this component, we analyze the students’ established English language foundation, which is necessary for further professional communication; 2) professional terminology, consisting of maritime technical terminology and forming the core of a seafarer’s professional English-speaking personality. This component allows us to assess the student’s level of professional linguistic competence; 3) the semantic parameter,

which determines the accuracy of term usage, the semantic fields of maritime vocabulary, and the correctness of descriptions of technical processes. At this level, we assess the student's ability to correctly use professional terms and definitions; 4) vocabulary describing professional actions and processes occurring on a ship through the characterization of professional activities, the description of technical operations, and equipment operation processes. We can assess students' ability to use verbal synonyms and their capacity to describe professional actions in English; 5) professional-discursive language constructions that demonstrate the ability to construct professional texts. To identify students' ability to present information accurately, concisely, and unambiguously, this stage examines their proficiency in using established linguistic clichés in professional communication.

During the initial phase of our experiment, we developed a questionnaire for students to assess their baseline level of lexical competence. The questionnaire asked them to select technical terms they were familiar with. It turned out that 45% of the students had previously heard terms such as: *marine, diesel, engine, fuel, air, iron, cylinder, piston, pressure, power, and electricity*, but only 27% of them indicated that they could read and translate the corresponding terms without difficulty. Almost all first-year students (96%) indicated that they were unfamiliar with the specialized vocabulary presented in the questionnaire: *marine turbocharger, combustion chamber, internal combustion engine, crankshaft, exhaust valve, turbine nozzles, intake air density, lubrication system, steam turbine*.

The survey results also showed that 83% of students believe they read English well and are able to translate, but are afraid to speak and have difficulty understanding spoken information.

During the follow-up phase of the empirical study, a repeat survey was conducted, which revealed that 93% of students are familiar with all the technical terminology listed in the questionnaire, and 90% of students indicated that they would be able to use the aforementioned specialized vocabulary in conversational practice. Moreover, only 32% of students indicated that they had not overcome their fear of speaking English.

One of the key components of the experiment was having students write an essay on the topic "The Main Duties, Tasks,

and Professional Qualities of a Future Ship Engineer.” This discursive topic was chosen because first-year students do not yet possess sufficient fundamental and theoretical knowledge to write about more complex topics within their professional field. Accordingly, we set ourselves the task of determining, through the analysis of these student essays, the students’ level of language proficiency and their ability to appropriately use lexical, grammatical, and stylistic constructions. To compare the results, the next step was to have the same students – now in their third year of study—rewrite the essay on the same topic.

The results of the essay review showed that at the beginning of our study, first-year students (86%) made the most common typical mistakes in writing: a lack of clear word order when constructing sentences, which is essential in English; a lack of logical flow in the presentation of material; a limited vocabulary; use of repetitive phrases and identical introductory phrases in English; inability to agree tenses; lack of knowledge of the rules for using the gerund and infinitive. At the end of our experiment with the same subject group, we obtained the following results: significantly expanded use of professional terminology; most definitions were applied by students in the correct contextual manner; enriched use of verbal synonyms (for example, while at the beginning of the study most students limited themselves to using only “*I think*” to express their own point of view, by the end of the experiment, their vocabulary had diversified to include “*I guess*,” “*In my opinion*,” “*It seems to me*,” and “*To my mind*”).

A re-writing of the essays at the end of the experiment revealed a general trend: 90% of the students used lexemes such as *engine room*, *machinery*, *equipment*, *maintenance*, *temperature*, *safety*, *emergency*, *instruction*, *operate*, and *check* when describing their professional tasks. 72% of students used the following fixed professional phrases (terminological combinations) when writing their essays: “*the system is working properly*,” “*troubleshooting*,” “*routine maintenance*,” “*emergency procedures*,” and “*follow instructions*.” In addition, third-year students (54%) actively used lexemes related to all the core topics of their studies as future specialists. This indicates that most third-year students have developed a sufficient terminological foundation and fundamental

lexical-semantic and professional knowledge to thoroughly describe their future professional duties.

In the thematic oral dialogues, key semantic fields of maritime vocabulary were identified according to conceptual areas:

1) for students of specialization *J5.02 Operation of ship technical systems and complexes*: a) engine room (marker words – *engines, propulsion, pumps (fuel, oil, water), compressors, separators, diesel generators, electricity, engine control panels, automation, pipelines, heat exchangers, refrigerators*), b) marine power plant (marker words – *mechanisms, engines, devices, systems mechanical energy, electrical energy, main engines (diesels, turbines), auxiliary generators, steam boilers and pipelines, ship movement, propellers, nuclear, steam turbine plant, gas turbine operation, internal combustion engine*); c) operation of internal combustion engines (marker words – *heat engines, chemical energy, mechanical work, working chamber, piston diesel engines, rotate, propeller shaft, thermal energy, fuel-air mixture, cylinder, combustion, piston, crank-connecting rod mechanism, gas distribution mechanism, power supply, lubrication, cooling systems*); d) maintenance and repair of ship's technical equipment (marker words – *organizational and technical measures, premature wear, eliminating equipment malfunctions, emergency repairs, scheduled maintenance, shift maintenance, technical inspection, testing of operability, consumables, replacement of worn components and parts, system adjustment, overhaul, technical characteristics, technical diagnostics, identification of hidden faults, measurement of technical parameters*);

2) for students of specialization *J5.03 Operation of Ship Electrical Equipment and Automation Systems*: a) marine electrical power system (marker words – *main switchboards, cable networks, electric motors, lighting, navigation, uninterruptible power supply, energy flow control, energy production, distribution and consumption*); b) ship electrical power plant (marker words – *equipment, generators, prime movers, generator sets, diesel generators, shaft generators, turbo generators, energy generation, energy sources, current*); c) operation of electrical equipment (marker words – *life cycle of ship electrical systems, maintenance, repair, ensuring operability, safe operation of generators, switchboards and current consumers, operation, start-up, operation and shutdown of generators, electric*

motors, navigation devices, regular inspections, cleaning, lubrication, measurement, restoration of operability, elimination of defects); d) electrical safety (marker words – *electric shock, accident prevention, fire hazard, vibration, electrical equipment malfunction, safety precautions, housing grounding, insulation resistance measurement, safety regulations, circuit breakers, fuses, residual current devices, low voltage, instruction, high electrical conductivity*).

An analysis of students' linguistic profiles through the examination of semantic fields revealed that first-year students specialization *J5.03 "Operation of Ship Electrical Equipment and Automation Systems"* most frequently used words from the "electrical safety" semantic field (47%) and the fewest from the "marine power plant" field (12%) (accordingly, the semantic fields "ship electrical power system" accounted for 21% and "operation of electrical equipment" for 20%). These percentages allowed us to conclude that at the initial stage of learning professional English, respondents' greater use of vocabulary related to "electrical safety" indicates that they possess the necessary knowledge and skills to describe in English the system of organizational and technical measures aimed at protecting the crew from the effects of electric current, arcs, and magnetic fields. Subsequently, during professional communication in English, these students will be able to describe the operating rules for electrical installations and prevent accidents in maritime conditions. However, in the final stage of the study, the same students, now in their third year of study, showed results where all semantic fields in oral speech were represented almost evenly (marine electrical power system (24%), marine electrical power plant (26%), operation of electrical equipment (21%), electrical safety (29%).

An analysis of the oral thematic dialogues conducted with students specialization *J5.02 Management of Ship Technical Systems and Complexes* revealed somewhat different results compared to students specialization *J5.03 Operation of Ship Electrical Equipment and Automation Systems*. Thus, first-year students specialization *J5.02 Management of Ship Technical Systems and Complexes* found all topics within the semantic fields equally challenging. However, by the end of the experiment, 84% of these students were able to use all professional vocabulary without

difficulty and apply it in the correct context. The topics related to the marker words of the “marine power plant” block came most easily to them. Thus, by the third year, a profile of students specialization *J5.02 Management of Ship Technical Systems and Complexes* had emerged, the dominant components of which were their ability to explain in professional English the structure, operating principles, and classification of main and auxiliary engines and their systems (fuel, lubrication, cooling), as well as their ability to discuss issues related to the design, maintenance, and repair of ship equipment in English.

Conclusions. Thus, this study focused on the lexical-semantic level of English-speaking personality among technical students. The variability of elements within the language system made it possible to analyze the different levels of students’ language competence. The experimental study, conducted over three years while students were taking a course in English for professional purposes, made it possible to track how the profile of the English-speaking personality of these students changed and took shape over time. We found that over the course of three years, not only did the linguistic and terminological competence of future marine engineers and electrical engineers change, but their knowledge of the specifics of technical terminology deepened, and their attention to contextual vocabulary and professional terms became more focused.

The model we propose for creating an English-speaking personality of a student of a technical specialty can serve as a template for training practicing marine engineers in this format.

We see prospects for further research in studying the cognitive mechanisms of professional vocabulary acquisition and the formation of a cognitive model of the student’s linguistic personality.

REFERENCES

Voronyuk I. O., Khyzhnyak V. V. (2021). Osoblyvosti realizatsii movnoi osobystosti v informatsiinomu suspilstvi [Features of the implementation of linguistic personality in the information society]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Seriya: Filolohiia. Zhurnalistyka* [Scientific Notes of Taurida National V. I. Vernadsky University. Series: Philology. Journalism], 32(71) (4, Part 1), pp. 13–17 [in Ukrainian].

Drozdova I. P. (2010). Profesiyni dyskurs i movna osobystist studenta VNZ nefilolohichnoho profiliiu [Professional discourse and linguistic personality of a non-philological university student]. *Naukovi zapysky Ternopilskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatiuka. Serii: Pedahohika. 2* [Scientific notes of the Volodymyr Hnatyuk Ternopil National Pedagogical University. Series: Pedagogy. 2], (2), pp. 137–144 [in Ukrainian].

Ivanova O. V. (2015). Anhломovna osobystist v umovakh yevrointehratsii Ukrainy [English-Speaking Personality in the Conditions of Ukraine's European Integration]. *Aktualni problemy pedahohiky, psykhologhii ta profesiinoi osvity* [Current problems of pedagogy, psychology and professional education], (1), pp. 3–7 [in Ukrainian].

Kravchenko-Dzondza O. (2025). Formuvannia movnoi osobystosti maibutnoho vchytelia v konteksti profesiinoi pidhotovky [Formation of the Language Personality of a Future Teacher in the Context of Professional Training]. *Visnyk Cherkaskoho natsionalnoho universytetu. Serii: Pedahohichni nauky* [Bulletin of the Bohdan Khmelnytskyi Cherkasy National University. Series "Pedagogical Sciences"], (1), pp. 45–50 [in Ukrainian].

Pentylyuk M. I., Gaidaenko I. V. (2025). Movna osobystist studenta-filoloha yak subiekta profesiinoi pidhotovky [Language Personality of a Philology Student as a Subject of Professional Training]. *Slobozhanskyi naukovyi visnyk. Serii: Filolohiia* [Sloboda Scientific Journal: Philology], (9), pp. 136–142 [in Ukrainian].

Romanchuk S. M. (2022). Portret movnoi osobystosti studenta: kohnityvni ta moralni aspekty [Portrait of the Language Personality of the Student: Cognitive and Moral Aspects]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Serii: Filolohiia. Zhurnalistyka* [Academic Notes of the V. I. Vernadsky Tavrichesky National University, series "Philology. Journalism"], 33(72)(5, Part 1), pp. 63–69 [in Ukrainian].

Shpetna S., Kirichenko O. (2022). Problemy formuvannia movnoi osobystosti zdobuvachiv vyshchoi osvity [Problems of forming the linguistic personality of higher education applicants in the process of studying]. *Linhvistyka* [Linguistics.], 2(46), pp. 93–103. <https://doi.org/10.12958/2227-2631-2022-2-46-93-103>

Khamitova M., Tymbolova A., Kushkimbaeva A. et al. (2024). Methodological approaches to the development of linguistic personality. *Scientific Herald of Uzhhorod University. Series "Physics"*, (55), pp. 972–982 [in English].

Romanchuk S., Kuzmenko O., Berezhna M., et al. (2024). Analysis of the linguistic personality as a subject of psycholinguistic research. *Forum for Linguistic Studies*, (6), pp. 15–27 [in English].

ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТІВ МОРСЬКИХ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ (ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ ВИМІР)

Ірина Ворчакова

кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри перекладу
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова,
Миколаїв, Україна
e-mail: iryna.vorchakova@nuos.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-4334-1793>
Scopus ID: 59357414500

АНОТАЦІЯ

Проведено лінгводидактичне експериментальне дослідження з елементами статистичного аналізу в лексико-семантичному вимірі. З'ясовано, як формується професійна морська англomовна лексика у студентів технічних спеціальностей. Експеримент проводився протягом трьох років під час вивчення студентами курсу англійської мови за професійним спрямуванням. Такий підхід дав можливість простежити в динаміці становлення, розвитку та формування мовної особистості. Основним методом дослідження в студії обрано емпіричний метод, який включав контент-аналіз, анкетування, спостереження, методи кількісного опрацювання експериментальних даних. Подано авторську структуру портрета англomовної професійної особистості студента морської технічної спеціальності в лексико-семантичному вимірі. Мовну особистість схарактеризовано за допомогою дискурсивних засобів вираження. Лексико-семантичний аналіз англomовної професійної особистості був здійснений за допомогою лексикона, утвореного тематичними групами лексичних одиниць. Сегментацію діалогового тексту здійснено шляхом виділення семантичних полів та слів-маркерів. Застосовано метод структурного аналізу письмових робіт та усних виступів визначеної цільової групи. Розмежовано базові дефініції заявленого предметного поля дослідження.

Запропоновано закріпити в науковому обігу поняття «англomовна професійна особистість», що буде конотуватися як особистість, яка володіє англійською мовою на достатньому рівні, щоби реалізуватися в своїй професійній галузі, має відповідні навички та знання, може висловлювати свої думки та вести ділові переговори, документацию та професійне листування англійською мовою.

Ключові слова: англomовна особистість, англomовна професійна особистість, студент технічної спеціальності, портрет мовної особистості, лексико-семантичний вимір.

ЛІТЕРАТУРА

Воронюк І. О., Хижняк В. В. Особливості реалізації мовної особистості в інформаційному суспільстві. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2021. Том 32 (71). №4. Ч. 1. С. 13–17. DOI: <https://doi.org/10.32838/2710-4656/2021.4-1/03>.

Дроздова І. П. Професійний дискурс і мовна особистість студента ВНЗ нефілологічного профілю. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Педагогіка*. 2010. № 2. С. 137–144. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NZTNPU_ped_2010_2_27.

Іванова О. В. Англомовна особистість в умовах євроінтеграції України. *Актуальні проблеми педагогіки, психології та професійної освіти*. 2015. № 1. С. 3–7. URL: <https://journals.urau.ua/appfo/article/view/82781>.

Кравченко-Дзондза О. Формування мовної особистості майбутнього вчителя в контексті професійної підготовки. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія «Педагогічні науки»*. 2025. Вип. 1. С. 45–50. DOI: <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2025-1-45-50>.

Пентиліук М. І., Гайдаєнко І. В. Мовна особистість студента-філолога як суб'єкта професійної підготовки. *Слобожанський науковий вісник. Серія: Філологія*. 2025. Вип. 9. С. 136–142. DOI: <https://doi.org/10.32782/philspu/2025.9.25>.

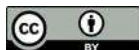
Романчук С. М. Портрет мовної особистості студента: когнітивні та моральні аспекти. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2022. Том 33 (72). №5. Ч. 1. С. 63–69. DOI: <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2022.5.1/11>.

Шпетна С., Кіріченко О. Проблеми формування мовної особистості здобувачів вищої освіти в процесі навчання. *Лінгвістика*. 2022. №2 (46). С. 93–103. DOI: [10.12958/2227-2631-2022-2-46-93-103](https://doi.org/10.12958/2227-2631-2022-2-46-93-103).

Khamitova M, Tumbolova A, Kushkimbaeva A. Et al. Methodological approaches to the development of linguistic personality: structure, formation ways, social and cultural components. *Scientific Herald of Uzhhorod University. Series "Physics"*. 2024. № 55. С. 972–982. DOI: [10.54919/physics/55.2024.97nk2](https://doi.org/10.54919/physics/55.2024.97nk2).

Romanchuk S., Kuzmenko O., Berezna M., et al. Analysis of the Linguistic Personality as a Subject of Psycholinguistic Research: Dynamics of Development and Forecasts for the Future. *Forum for Linguistic Studies*. 2024. №6. С. 15–27. DOI: <https://doi.org/10.30564/fls.v6i6.6673>.

Дата першого надходження статті до видання: 24.03.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 21.04.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 81'25:[81'27+81'38-044.332]-042.3:316.775.4]:81'42:791.228(045)
DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.24>

АДАПТАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА РЕЦИПІЄНТА В АНІМАЦІЙНОМУ ДИСКУРСІ (НА МАТЕРІАЛІ АНІМАЦІЙНОГО ФІЛЬМУ «ЗООТРОПОЛІС»)

Тетяна О. Ясинська

доктор філософії, старший викладач кафедри перекладу і теоретичної
та прикладної лінгвістики
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: latars@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4761-1709>

Анна О. Іщенко

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти 4 року навчання
факультету іноземних мов
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»,
Одеса, Україна
e-mail: annaisenko1@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-9424-621X>

АНОТАЦІЯ

Статтю присвячено комплексному аналізу адаптації як домінантної перекладацької стратегії та її ролі в активізації культурологічного компонента у свідомості реципієнта. Матеріал студії – англомовний та україномовний анімаційний дискурс. Розглянуто анімаційний дискурс у його дихотомічному співвідношенні з кінематографічним дискурсом, визначено їхні спільні та диференційні ознаки. Особливу увагу зосереджено на аналізі прагматичного аспекту анімаційного дискурсу та механізмах актуалізації фонових знань і рецепції

культурно маркованих смислів при контактї реципієнта з анімаційним текстом. Встановлено особливості адаптації та її компенсаторні стратегії, які допомагають відтворити національну ідентичність та стереотипізувати культурні моделі. Встановлено притаманні анімаційним фільмам загальні перекладацькі тенденції, серед яких домінує орієнтація на досягнення прагматичної еквівалентності за рахунок часткової редукції локальних лінгвокультурних особливостей. Розглянуто особливості адаптації промовистих імен у перекладі як ключовий елемент адаптації, а також встановлено втрати та нашарування нових смислів. Окремо розглянуто основні риси стилізації мовлення як засіб компенсації гри слів та каламбурів завдяки використанню кримінального жаргону. Розглянуто особливості відтворення вимови за допомогою перекладацьких стратегій і трансформацій, нашарування та редукцію як основні способи актуалізації ідеї про національний стереотип. Окремо розглянуто специфіку функціонування експресивно маркованих висловлювань та особливості їхньої адаптації. Виявлено тенденцію до емотизації як одну з провідних стратегій сучасного перекладу анімаційних фільмів.

***Ключові слова:** адаптація, анімаційний дискурс, прагматичний вплив, промовисті імена, стилізація мовлення, лінгвокультурні особливості.*

Вступ. Упродовж десятиліть анімація залишається однією з найпопулярніших форм кіномистецтва. Її численні переваги над традиційним кіно сприяють здобуттю всесвітньої популяризації серед глядачів різної вікової категорії. Проте нині анімація виконує не тільки розважальну функцію, сьогодні вона є засобом міжкультурної комунікації, виконує дидактичну роль, що є важливим для виховання дитячої аудиторії.

Анімація є більш пластичною, ніж традиційний кінематограф, що зі свого боку дає змогу використовувати широкий спектр виражальних засобів, які сприяють реалізації складних наративних структур і візуалізації художніх світів, які не мають аналогів відтворення в реальності.

У цьому контексті проблема перекладу анімаційного дискурсу постає як складний та багаторівневий процес, що вимагає від перекладача використання як вербальних, так і невербальних компонентів. Цій темі присвячені праці великої кількості вітчизняних та зарубіжних дослідників, зокрема О. Васильєвої, Л. Гастинщикова, О. Полякової,

О. Борецької, І. Дольник, Т. Журавель, Т. Лук'янової, А. Мельник, Я. Чанг, Х. Діас Сінтаса, М. Фовлера.

Головною характеристикою анімаційного тексту є його опосередковане сприйняття реципієнтом, що реалізується насамперед через різні сенсорні канали. Реципієнт оригінального продукту не тільки інтерпретує вербальний компонент, але й сприймає кінематографічні кадри та сцени, які забезпечують формування цілісного семіотичного комплексу.

За таких умов адаптація є постає провідною перекладацькою стратегією, що дозволяє не лише передати релевантну інформацію, але й відтворити ефект функціональної еквівалентності, схожий на створюваний оригіналом, але із залученням мови перекладу. Переклад у цьому випадку буде не просто виконувати посередницьку роль між культурами, але й активізувати власні знання реципієнтів.

При цьому варто підкреслити, що актуалізація лінгвокультурних компонентів не є гарантією ідентичності рецептивного ефекту у різних аудиторій. Але при цьому не можна стверджувати, що активізована лінгвокультура мовлення буде рівноцінною. Тема доцільності адаптації як перекладацької стратегії розглядалась у працях В. Подміногіної й А. Мельник. Попри це проблема розгляду адаптації, її меж і різниці щодо ефекту в середовищі реципієнтів залишається актуальною та перспективною у науковому дискурсі.

Мета. Проаналізувати особливості адаптації та пов'язані з нею трансформації лінгвокультурної картини світу у перекладі на матеріалі перекладу кінотексту «Зоотрополіс».

Матеріали дослідження. Матеріалом дослідження слугує американський мультфільм «Зоотрополіс» та його офіційний переклад, розміщений на офіційних дистриб'юторських платформах «Disney+» та «Megogo відповідно».

Методи дослідження. У студії використано зіставний метод і прагмалінгвістичний аналіз.

Результати дослідження. Анімаційний дискурс є складовою сучасного соціокультурного простору. Сучасна анімація вже давно не обмежується винятково розважальною функцією, будучи чинником діалогу між культурами та виконуючи дидактичну роль. У межах сучасних досліджень анімація

трагується як підвид кінематографічного дискурсу. Кінодискурсом вважається інтеграція вербальних компонентів із невербальними компонентами, аудіовізуальним рядом фільму та іншими ключовими для розуміння його змісту складовими, що зі свого боку забезпечує формування цілісного медіатексту. Анімаційний дискурс як особливий вид дискурсу має певний ряд особливостей та характеристик, серед яких ключовою є його аудіовізуальна природа, що інтегрує невербальні компоненти, аудіовізуальний ряд та інші кодові системи. Так само синтез цих компонентів допомагає створити оригінальну дійсність, яка може здійснювати комплексний вплив на реципієнта через різні канали сприйняття. Ця риса вирізняє анімаційний дискурс і кінодискурс, чітко відмежовуючи їх від інших дискурсів.

Анімаційний дискурс традиційно протиставляється кінодискурсу, проте в сучасних українських лінгвістичних розвідках, на наш погляд, він не є достатньо дослідженим. Загалом, можна констатувати їхню типологічну спорідненість, однак існують і принципові відмінності. Кінематографічний дискурс, як правило, зорієнтований на репрезентацію реальної дійсності, тоді як анімаційний дискурс характеризується підвищеним ступенем пластичності й умовності, що відкриває більше можливостей для моделювання альтернативних художніх реальностей. Анімаційний текст як продукт анімаційного мистецтва також функціонує як засіб художнього спілкування, що реалізує функцію естетизації комунікації (Васильєва 2016: 79).

Однією з визначальних відмінностей є також аудиторна спрямованість. Традиційно анімаційний продукт орієнтований на підліткову та дитячу аудиторію, що зумовлено їхнім значенням у когнітивному та соціальному розвитку особистості. Нині відбувається дестигматизація перекладу анімації, адже з'являються кінокартини, не орієнтовані на дітей. Анімаційний характер викладу тут відповідає гостросоціальної тематичній спрямованості.

Згідно з позицією О. Полякової, анімаційний фільм слід розглядати як зорієнтований винятково на дитячу аудиторію, що зумовлено реалізацією ним низки функцій:

освітньої, виховної, розвивальної, пізнавальної навчальної. Для дорослого реципієнта анімаційний текст зберігає переважно розважальний характер (Полякова 2015: 22). Відповідно до особливостей цільової аудиторії перекладач має здійснювати багаторівневу адаптацію анімаційного тексту, тобто врахувати не лише культурну різницю, але й підвищення експресивності, емоційності та додавання експлікативних компонентів. Адаптація є одним із найбільш уживаних трансформаційних прийомів, що зумовлює відтворення прагматичного ефекту, проте може впливати на вираження змістового плану. Як зазначає А. П. Мельник, «зважаючи на міжмовну й міжкультурну асиметрії, перекладач вимушений практично в кожному випадку перетворення системи смислів додавати або усувати певні елементи смислу» (Мельник 2013: 285).

Як зазначають науковці, оперування терміном *еквівалентність* доречно під час дослідження прагматичного рівня одиниць за умови, що відтворений комунікативний ефект тексту перекладу буде відповідати тексту оригіналу (Мельник 2013: 285). Проте під час цього також потрібно зважати, що надмірне використання адаптації є небажаним, адже може спричинити трансформацію впливу на реципієнта та викликати асоціації, що не відповідатимуть впливу оригінального тексту за відсутності відповідних засобів у мові перекладу. Проте адаптивна природа перекладу анімаційного дискурсу не підлягає сумніву. Введення лексики з унікальною семантикою зазвичай супроводжується перевантаженням тексту перекладацькими коментарями та застосуванням відповідних перекладацьких стратегій адаптації (Ткачук 2014: 136). Водночас формат анімаційного тексту не допускає використання подібних компенсаторних механізмів, що зумовлює необхідність інших рішень щодо компенсації втрат при перекладі.

Адаптація при перекладі «Зоотрополісу» застосовується для подолання культурної асиметрії у перекладі промовистих імен та стилізації мовлення персонажів.

Промовисті імена зазвичай становлять невіддільну частину будь-якої художньої дійсності. Як зазначає І. Дольник, «основними елементами онімного простору

мультиерсiалiв, зважаючи на їхню цiльову аудиторiю, можна назвати антропонiмiю та зоонiмiю» (Дольник 2019: 178). Це ствердження є цiлком релевантним i для «Зоотрополiсу». Бiльшiсть iмен тут промовистi; вони вказують на анімалiстичну належнiсть кожного з героїв. Часто iм'я персонажiв також є вiдображенням нацiонального стереотипу, адже в оригiналi деякi прiзвища персонажiв були навмисно взятi з iнших мов, що зi свого боку значно ускладнює процес перекладу. Перед перекладачем в цей момент постає питання про необхiднiсть опущення iноземного елементу на користь адаптацiї та експлiкацiї анімалiйного тексту для окремого наймолодшого слухача. В україномовнiй адаптацiї кожне з поданих iмен було адаптоване з рiзним ступенем збереження нацiональної маркованостi. У багатьох з них iноземним колоритом навмисно пожертвували на користь експлiкативної функцiї: *Clawhauser* – *Шкребогриз*, *Grizzoli* – *Гризленко*, *Fangmeyer* – *Iклов*, *Delgato* – *Зубоклац*, *Mchorn* – *Рогонiс*, *Rhinowitz* – *Довгорiг*, *Wolfard* – *Вовчук*, *Higgins* – *Гiноннот Трункаб* – *Хоботюк*. У багатьох iменах можна простежується збереження анімалiстичних рис та навмисне надання їм україномовного колориту. У випадку з *Delgato* нацiональну належнiсть було, очевидно, втрачено.

Значної культурної втрати також зазнало iм'я одного з центральних персонажiв: *Dawn Bellwether* – *Дуня Вiвцянка*. *Bellwether* з англiйської мови перекладається як *Ватажок*. Принциповою особливiстю цього iменi є його етимологiя: *bellwether* називали овець, що носили на шii дзвоник та вели за собою всiх iнших членiв стада. Зважаючи на цiльову аудиторiю мультфiльму, цей нюанс, iмовiрно, не був акцентований в оригiналi, тодi як в українському перекладi вiн зовсiм втрачений.

Тiльки у перекладi кiлькох iмен було використано транскрипцiю, i найголовнiше з них це iм'я головної героїни *Judy Hopps* – *Джудi Хопс*. У цьому випадку також можна помітити втрату сенсу, адже її прiзвище теж натякає на її анімалiстичне походження. *Nick Wilde* стає *Нiком Пройдисвiтом*, що є цiлком вiдповiдною перекладацькою трансформацiєю заміни та створює iдентичний до оригiнального вплив, проте

значно акцентує на його незаконній діяльності та зовсім нівелює анімалістичний аспект, що відіграє важливу роль для розуміння сюжету. Лінивець *Flash*, який працює у дорожньому бюро, стає *Шмигом*, тоді як його колега *Priscilla* змінює своє ім'я на *Василину*, що можна вважати перебільшенням адаптації та перекладом на шкоду оригіналу. Значна українізація тексту сприяє нашаруванню інших, не властивих оригіналу сенсів. Безперечно, ім'я *Василина* більш знайоме україномовному читачу, проте у цьому випадку особливої потреби в адаптації не було.

Важливим і показовим моментом для сюжету можна вважати справжнє ставлення мера «Зоотрополісу» до своєї секретарки. В одній зі сцен він образливо називає її *Swellwether*, що в перекладі перетворюється на *Дублянка*; такий вид перекладу можна вважати зниженим та більш вульгаризованим. Секретарка також не залишається у нього в боргу та називає його *Lionfart*, що було втрачено у перекладі за *Левогризом*. Це перекладацьке рішення не можна вважати занадто вдалим, адже конотативний складник у перекладі було стерто та потрібний ступінь образи не було збережено.

Цікавою алюзією можна вважати відсилку на іншого персонажа Disney+. *Duke Weaselton* стає *Дюком Піратюком*, що дуже символічно та співзвучно підкреслює його рід незаконний вид діяльності. Проте у діалозі “*Wessleton? It’s Weaselton*” (Bush & Johnson) перетворюється на вже відоме «*Краднюк? Тягнук*» (Зоотрополіс), де можна знову простежити різницю у створеному на реципієнта впливі. Ця відсилка є ледь помітною, проте Дюка називають іменем персонажа з мультфільму «Крижане серце». Ця гра слів є досить локальною та класичною для так званих «пасхалок» Disney+, тобто контекстуальних алюзій на продукцію Disney+, і пересічному глядачеві вона не помітна на перший погляд, проте українською мовою гра слів була відтворена блискуче за допомогою більш розмовного значення *weasel* ‘виляти, викручуватися’, ‘зволікати, марудити’. Втім, «пасхалку», що зорієнтована на уважність, зберегти не вдалося.

Додаткової зниженості тексту додає дошкульний коментар Ніка: «*Timberwolves. Look at these dumdums*» (Bush &

Johnson) – «Арктичні вовки. Такі відморозки» («Зоотрополіс»). Цей коментар чудово описує охоронців, проте якщо в оригіналі натякають на недалекість тварин, то в українському перекладі замість дошкульної насмішки можна відчувати загрозу в репліці.

Наступною важливою різницею у впливі на реципієнта можна вважати звернення до «офіцерки» Гопс. В оригінальному мультфільмі її посада та професія стають об'єктом багатьох дошкульних жартів, які мають на меті знизити авторитет головної героїні, принизити її та закцентувати на її відмінностях: *carrot face, farm girl, fuzzy butt, meter maid, Bunnyburrow, cute meter maid, cotton tail, officer toot-toot*. В українському перекладі можна простежити оригінальний підхід до перекладу, де основний акцент зроблено на тому, щоби зробити текст максимально приближеним до сприйняття українського реципієнта: *капустяно, село неасфальтоване, комок шерсті, штрафувальниця, моркворийко, кралячка-штрафувалячка, побігайчику, офіцер ту-ту*. В цілому, можна стверджувати, що переклад адекватно відтворює зміст оригіналу, проте водночас додає додаткову конотацію, пов'язану зі статтю, що певною мірою змінює оригінальний сенс.

Наступним елементом мультфільму, що вимагає ґрунтовної адаптації, є мовлення персонажів. Першою помітною зміною є стилізація мовлення батьків головної героїні, посилена іншими трансформаціями, зокрема українізацією їхніх імен. Оригінальна американська говірка була замінена українською «*So darn happy. – Oh yes that Stu*» (Bush & Johnson) – «*Так щасливо живемо. – Таки-так, Сьома*» («Зоотрополіс»). В цьому випадку також і класичне американське *heck* змінюється на *вовк його забирай*, що має на меті відтворити класичну україномовну традицію та зробити внутрішньотекстову відсилку на цілісність тексту.

Значної переробки зазнали такі репліки персонажів «*Oh, you don't know when to quit, do ya?*» (Bush & Johnson) – «*Думаєш, тільки у тебе немає стоп-крану?*» («Зоотрополіс»); «*That Gideon Grey doesn't know what he's ralkin' about*» (Bush & Johnson) – «*Той Гідеон Грей сам не знає, що він верзе*» («Зоотрополіс»). Анімація орієнтована на наймолодшого

глядача, відповідно, однією із зазначених цілей перекладу буде адаптувати мовлення персонажів. Окрім поданої стилізації під розмовне мовлення, можна також побачити значну емотизацію повідомлення.

До окремої категорії перекладацьких проблем треба віднести посилення на інші культури, що були відображені у перекладі. Серед найбільш яскравих можна виділити один приклад обгрунтованої адаптації та один приклад адаптації, яка вийшла за межі професійної компетентності перекладачів. Першим і найяскравішим посиленням треба вважати образ *Mr Big* – *Пана Велета*. Головним і ключовим в образі землерийки-мафіози є його італійський акцент, що відсилає нас на відомого «Хрещеного батька». Ця особливість була відтворена за допомогою перекладацьких додавань: «*I have to, baby. Daddy has to*» (Bush & Johnson) – «*Скузі, бамбіно, татко мусить*» («Зоотрополіс»); «*My child, we may be evolved... but deep down we are still animals*» (Bush & Johnson) – «*Бамбіна, еволюція це добре, але в душі ми досі тварини*» («Зоотрополіс»). В даному випадку перекладацьке додавання відтворює інтенцію оригіналу та вдало трансформує зміст відповідно до контексту мультфільму. Пантера *Manchas* у перекладі стає *Пардасом*, особливості мовлення пантери при перекладі так само компенсує іспанський акцент: «*He was a savage*» (Bush & Johnson) – «*Сказився Амігос*» («Зоотрополіс»), «*Okay*» (Bush & Johnson) – «*Буено*» («Зоотрополіс»).

Другим, дещо надмірним, прикладом адаптації можна вважати стилізацію мовлення *mrs Otterson*, що в українському перекладі постає як *пані Видревська*. В українському перекладі ім'я її чоловіка змінено з *Emmet Otterton* на *Казимира Видревського*, що повністю переписує оригінал. Еммет Оттер вважається головним героєм «*Ettet Otter's Jug-Band Christmas*», що вважався популярним мюзиклом 1977 р. Цю культурну відсилку зберегти не вдається жодним чином, насамперед через її локальність та неповторність. Замість цього в українському дубляжі *пані Видревська* розмовляє з переважно польським акцентом, до того ж у її мовленні можна простежити польські вкраплення «*Bless you*» (Bush & Johnson) – «*О, Дзенькує*» («Зоотрополіс»). У цьому випадку

перекладачі беруть на себе право не просто адаптувати, але й переписати оригінал.

У анімаційному тексті простежується тенденція до створення власної, неповторної культури світу, що не має аналогів у нашому світі. Безперечно, відповідно до законів жанру солідна кількість висловів була перероблена на анімаційний лад в перекладі чи, навпаки, обігралась завдяки креолізації тексту. В цьому випадку, наприклад, *“one carrot a time”* (Bush & Johnson) – *«грядка за грядкою»* («Зоотрополіс») можна вважати адекватним перекладом, тоді як заміну *«Yeah? Well we’re loud – Don’t expect us to apologize for it»* (Bush & Johnson) – *«А нам це до одного рога. Звикай жити з козлами»* («Зоотрополіс») треба розглядати як спробу перекладача адаптувати оригінал під себе, що так само абсолютно точно знижує тональність тексту та, безперечно, робить ставку на орієнтацію на дорослу аудиторію.

У перекладі також простежуються додаткові смислові, відсутні в оригіналі. Зокрема, в кульмінаційному моменті анімаційного фільму Нік зазначає: *«We got it up there, thank you yakkety-yak – you laid it all out beautifully»* (Bush & Johnson) – *«Ви вже достатньо натякали. Але дякую, мер-натякало, що Ви розклали все по полицках»* («Зоотрополіс»). Не можна стверджувати, що подібна трансформація зумовлена непрекладністю чи різницею в культурах. Вона демонструє високий рівень перекладацької інтерпретації, у межах якої перекладач не лише відтворює зміст, але й здійснює реконструкцію тексту мовою перекладу з метою досягнення прагматичної еквівалентності. Це дозволяє компенсувати потенційні змістові прогалини оригіналу.

Опущені контекстуальні алюзії продукції Disney+ можна вважати цілком скомпенсованими на прикладі такої лічилки: *«Well, hello, step right up! Anything you need... I got it. All your favourite movies! I got movies that haven’t released yet!»* – *«На вас чекає тут давно, ліцензоване кіно / Усі хіти / Загнущана історія, піг-руйнівник»* («Зоотрополіс»). У цьому випадку можна простежити, що злам так званої «четвертої стіни» більш очевидний та знайомий українському реципієнту. На відміну від оригіналу, де репліка характеризується

узагальненістю та нижчим рівнем експресивності, переклад демонструє підвищену експресивність за рахунок римованої структури. Трансформація «Wrangled» у «Загнуждана історія» підсилює емотивність та комічність через гру слів, що водночас узгоджується з візуальним рядом. Такий синтез вербальних і невербальних компонентів свідчить про високий рівень перекладацької креативності та прагматичної адаптації.

Не менш показовим є наступний випадок смислового нашарування змісту, яке реалізується у фрагменті «Listen, buddy, what» (Bush & Johnson) – «Слухай, шановний» («Зоотрополіс»). Тут спостерігається вдале перекладацьке рішення, що відображає інтенцію оригіналу та його потенційно погрозливу тональність. Водночас у фрагментах «It's important sir» (Bush & Johnson) – «Це важливо, шановний» («Зоотрополіс») та «Hi, hello» (Bush & Johnson) – «Здрастуйте, шановний, вітаю» («Зоотрополіс») переклад набуває більшого буквализму та іронічного забарвлення. Це зумовлено функціональною багатозначністю звертання *шановний*, яке здатне набувати додаткових прагматичних відтінків залежно від контексту: від звичайного маркеру ввічливості до засобу потенційної погрози.

Культурних втрат зазнає переклад кількох фрагментів кінофільму. Першим яскравим прикладом неперекладності є момент арешту головною героїнею Тхора, коли Джуді голосно повідомляє «Кричить ура: я спіймала тхора» («Зоотрополіс»). Зазначене «Кричить ура: я спіймала тхора» («Зоотрополіс») в оригіналі «I popped a weasel» (Bush & Johnson), що відсилає нас до традиційної американської пісеньки «Pop! Goes the Weasel». У цьому фрагменті культурна відсилка унеможлиблюється через відсутність у реципієнтів необхідних фонових знань і через особливості жанру, де перекладацький коментар лише ускладнює сприйняття. Замість цього перекладачі вдало адаптують зазначене у риму, що є доречним до ситуації та підкріплюється візуальним матеріалом.

Оригінальне «sing Kumbaya» (Bush & Johnson) перетворюється на «співають колядки» («Зоотрополіс»). Ситуація

аналогічна до попередньої фрази, проте повністю перепи-сує сенс: в оригіналі прохальна пісня, що є зверненням до Бога, стає традиційними українськими колядками. Загалом, подібна обробка є прийнятною, проте у перекладацькій стратегії можна чітко простежити курс на одомашнення та українізацію та деяке спрощення оригіналу. Повного сти-рання національної ідентичності зазнає репліка Ніка «*rat pack music*» (Bush & Johnson) – «*допотопні пісні*» («Зоотро-поліс»). Оригінальна назва відсилає до групи артистів, які в другій половині ХХ століття знімали кіно та були відо-мими у казино Лас-Вегас. У цьому випадку перекладач вдало комбінує та заміняє власну назву на більш генералізовану, з додаванням додаткового експлікативного відтінку.

І не менш важливою є адаптація кримінального жаргону, що не завжди була застосована відповідно до потреби: «*It's called a hustle, sweetheart*» (Bush & Johnson) – «*Це ази афе-ризму, сонечко*» («Зоотрополіс»). Ця репліка рефреном пов-торюється протягом усього анімаційного фільму. Її переклад є цілком адекватним.

Мовлення є стилізованим під кримінальний жаргон у значній кількості випадків, не всі з яких були зумовлені оригінальною стилізацією: «*They offered me what I couldn't refuse... Money*» (Bush & Johnson) – «*У них був залізний аргумент... Бабки*» («Зоотрополіс»); «*I would never impede your pretend investigation*» (Bush & Johnson) – «*Чого б я псував ваше липове слідство*» («Зоотрополіс»); «*Stop a master criminall...*» (Bush & Johnson) – «*Ви не дали реци-дивісму...*» («Зоотрополіс»). Значна кількість додавань із розмовного мовлення створюють ефект живої розмови, що підсилює емоційність. Перед реципієнтом україномов-ного тексту постає живе українське мовлення, що знач-ною мірою додає оригіналу живості, проте є швидше пере-більшенням прав перекладачів. Із огляду на аналіз всього анімаційного тексту можна стверджувати, що випадків, де переклад набуває емоційності та іншої конотації, наба-гато більше, ніж випадків, де адаптація була застосо-вана некоректно. Високий відсоток елементів розмовного стилю мовлення та зниженої лексики сприяє підсиленню

гумористичного ефекту, а додаткова українізація мовлення створює ефект несподіванки.

Висновки. Адаптація відіграє визначальну роль під час трансформації аніматографічного тексту українською мовою. Втім, повне збереження всіх інформаційних компонентів оригіналу часто є недосяжним при перекладі мовою призначення, який має зберегти культурну специфіку та особливості жанру. Головні риси перекладу це: українізація, значна емотивність і зміщення акцентів на підліткову та дорослу аудиторію. Культурологічний пласт нашарування інформації у більшості випадків не вдається повністю зберегти у перекладі, проте перекладач вдало його трансформує й адаптує, що створює вплив на реципієнта, який бачить переклад близьким до оригіналу. У цілому переклад демонструє адекватність оригіналу, проте у перекладі сформована штучна реальність, ближча до українського реципієнта.

ЛІТЕРАТУРА

Васильєва О. Анімаційний текст як різновид медіатекстів. *Zbiór artykułów naukowych: Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej* (29.06.2016–30.06.2016). Warszawa : Diamond trading tour, 2016. С. 78–80.

Дольник І. Проблеми перекладу власних імен в американських анімаційних серіалах. Фаховий та художній переклад: теорія, методологія, практика: зб. наук. праць / [за заг. ред. А. Г. Гудманяна, С. І. Сидоренка]. Київ, 2019. С. 177–182.

Зоотрополіс. *MEGOGO*. URL: https://megogo.net/ua/view/2724481-zootropolis.html?is_external= (дата звернення: 26.03.2026).

Полякова О. В. Стратегії добору ліпсінк-відповідників в українському дубляжі англійських анімаційних фільмів : дис. канд. філол. наук. Одеса, 2015. 262 с.

Мельник А. Прагматична адаптація як засіб подолання культурної асиметрії у перекладі анімаційного серіалу «Сімпони». *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філологічні науки*. 2013. Т. 70, № 4. С. 284–288.

Ткачук Т. І. Перекладацькі адаптивні стратегії у сучасній транслятології як механізм адекватної передачі комунікативно-прагматичного значення. *Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Серія: філологія*. 2014. Т. 2, № 24. С. 135–137.

Bush J., Johnson P. ZOOTOPA. *The Internet Movie Script Database (IMSDb)*. URL: <https://imsdb.com/scripts/Zootopia.html> (дата звернення: 26.03.2026).

ADAPTATION AND ITS IMPACT ON THE RECIPIENT IN ANIMATED DISCOURSE (BASED ON THE ANIMATED FILM “ZOOTOPIA”)

Tetiana O. Yasynska

PhD, Senior Lecturer at the Department of Translation and Theoretical
and Applied Linguistics
State Institution “South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine
e-mail: latars@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4761-1709>

Anna O. Ishchenko

Bachelor’s Degree Student (4th year), Faculty of Foreign Languages
State Institution “South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushynsky”,
Odessa, Ukraine
e-mail: annaisenko1@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-9424-621X>

SUMMARY

The article is devoted to comprehensive analysis of adaptation as a dominant translation strategy and its role in activating the cultural component in recipients’ consciousness. The object of the study is English and Ukrainian language animated discourse. Animated discourse is studied in its dichotomous correlation with cinematic discourse, with their common and distinctive features. Particular attention is paid to the analysis of the pragmatic aspect of animated discourse, patterns of activating background knowledge and the reception of culturally marked meanings in the process of recipient’s interaction with animated text. The study identifies the specific features of adaptation and its compensatory strategies, which contribute to the representation of national identity and stereotyping of cultural models. General translation tendencies are inherent in animated films among which the orientation toward achieving pragmatic equivalence through partial reduction of local linguocultural features. The peculiarities of adaptation of charactonyms in translation are considered as a key element of adaptation. Furthermore, the main features of speech stylization are analyzed as means of compensating for wordplay and puns through the using of criminal slang. The study also focuses

of peculiarities of rendering pronunciation by means of translation strategies and transformations, as well as the roles of addition and reduction as ways of actualizing the idea of national stereotype. The functioning of expressively marked utterances and the specific features of their adaptation are also discussed. A tendency toward emotivisation is identified as one of the leading strategies in the contemporary translation of animated films.

Keywords: *adaptation, animated discourse, pragmatic impact, charactonyms, speech stylization, linguocultural features.*

REFERENCES

Bush J., Johnson P. (2026). Zootopia. The Internet Movie Script Database (IMSDb). Retrieved March 26, 2026, from <https://imfdb.com/scripts/Zootopia.html> (accessed: 26.03.2026) [in English].

Dolnyk I. (2019). Problemy perekladu vlasnykh imen v amerykanskykh animatsiinykh serialakh [Problems of Translating Proper Names in American Animated Series]. Fakhovy ta khudozhnii pereklad: teoriia, metodolohiia, praktyka [Specialized and Literary Translation: Theory, Methodology, Practice] / [eds A. G. Gudmanian, S. I. Sydorenko]. Kyiv, pp. 177–182.

Melnyk A. (2013). Prahmatychna adaptatsiia yak zasib podolannia kulturnoi asymetrii u pereklyadi animatsiinoho serialu “Simpsony” [Pragmatic Adaptation as a Means of Cultural Asymmetry Overcoming]. Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu. Filolohichni nauky [Bulletin of the Ivan Franko Zhytomyr State University. Philological Sciences], 70(4), 284–288 [in Ukrainian].

Poliakova O. V. (2015). Stratehii doboru lipsynk-vidpovidnykiv v ukraïns’komu dubliazhi angломovnykh animatsiinykh filmiv [Strategies for selecting lip-sync counterparts in Ukrainian dubbing of English-language animated films]: PhD thesis. Odessa [in Ukrainian].

Tkachuk T. I. (2014). Perekladatski adaptyvni stratehii u suchasniï translolohii yak mekhanizm adekvatnoi peredachi komunikatyvno-prahmatychnoho znachennia [Translation Adaptive Strategies in Modern Translation Studies as a Mechanism for Adequate Transmission of Communicative and Pragmatic Meaning]. Naukovyi visnyk mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Serii: Filolohiia [Scientific Bulletin of the International Humanitarian University. Series: Philology] 2(24), 134–135 [in Ukrainian].

Vasylieva O. (2016). Animatsiinyi tekst yak riznovyd mediatekstiv. *Zbiór artykułów naukowych: Konferencji Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej* (29.06.2016–30.06.2016). Warszawa : Diamond trading tour, pp. 78–80 [in Ukrainian].

Zootropolis. (n.d.). (2026). Megogo. Retrieved March 26, 2026, from https://megogo.net/ua/view/2724481-zootropolis.html?is_external [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 24.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

УДК 81'255.4:821.111-91.09:741.5

DOI <https://doi.org/10.24195/2616-5317-2026-42.25>

ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ СТРАТЕГІЇ У ВІДТВОРЕННІ МУЛЬТИМОДАЛЬНОГО НАРАТИВУ ГРАФІЧНОГО РОМАНУ А. ШПІГЕЛЬМАНА «МАУС. СПОВІДЬ УЦІЛІЛОГО»

Вікторія М. Юшак

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології
Волинський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна
e-mail: peremoga@vnu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7810-7452>

Людмила В. Ковальчук

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології
Волинський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна
e-mail: kovalchuk.liudmyla@vnu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4531-1326>
Scopus ID: 56642590000

Лариса М. Киричук

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології
Волинський національний університет імені Лесі Українки,
Луцьк, Україна
e-mail: lkyrychuk@vnu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2944-4268>

АНОТАЦІЯ

У статті здійснено комплексний аналіз перекладацьких стратегій у графічному романі А. Шпігельмана «Маус. Сповідь

уцілілого» з урахуванням його мультимодальної природи та поліфонічної семіотики. Графічний роман розглядається як синкретичний жанр, який поєднує вербальний і візуальний коди, що зумовлює необхідність застосування міжсеміотичного підходу до перекладу. Особливу увагу приділено взаємодії тексту та зображення, ролі типографіки, шрифтових особливостей, капіталізації та композиції сторінки у процесі формування смислу. Метою дослідження є виявлення, систематизація й аналіз перекладацьких стратегій в українському перекладі твору. У межах студії визначено специфіку перекладацьких стратегій, проаналізовано лінгвістичні трансформації та встановлено вплив візуального коду на прийняття перекладацьких рішень. З'ясовано, що переклад поєднує стратегії комунікативної еквівалентності, одомашнення та очуження, які реалізуються через лексико-граматичні трансформації. Особливу увагу приділено відтворенню поліфонії наративу, іронії та мовної специфіки персонажів, зокрема через часткову стилізацію синтаксису. Обґрунтовано значення візуальних елементів як важливого семіотичного компонента перекладу, що безпосередньо впливає на вибір мовних засобів. Установлено, що переклад графічного роману є інтегрованим процесом, який поєднує міжмовні та міжсеміотичні трансформації й забезпечує адекватне відтворення культурно-історичного змісту твору в українському контексті.

Ключові слова: переклад, графічний роман, стратегія, трансформація, мультимодальність.

Вступ. Графічний роман як синкретичний жанр, який поєднує вербальний і візуальний коди, посідає особливе місце у сучасній культурі та видавничому просторі. Зростання популярності перекладених коміксів і графічних романів в Україні актуалізує питання адекватного відтворення їхньої поліфонічної семіотики. Переклад графічного роману є не лише міжмовною, але й міжсеміотичною трансформацією, у межах якої вербальний текст взаємодіє з графічним зображенням, типографікою, композицією сторінки. Особливої уваги потребує переклад автобіографічних та історичних графічних романів, зокрема «Маус. Сповідь уцілілого» А. Шпігельмана, який порушує питання пам'яті, «провини вцілілого», травми другого-третього покоління (Муслієнко 2023), ідентичності та історичного наративу.

Графічний роман «Маус. Сповідь уцілілого» репрезентує історію Владека Шпігельмана – польського єврея, який разом із дружиною Андзею пережив гетто та концтабір

Аушвіц, а після закінчення війни емігрував до Квінса (Нью-Йорк). Свій досвід виживання в умовах Голокосту він оповідає молодшому синові Арту (старший син загинув на початковому етапі війни внаслідок реалізації нацистської політики «остаточного розв'язання єврейського питання»).

Наратив Арта, присвячений батьківському досвіду, виходить за межі простого зіставлення усноісторичних свідчень із документальними, візуальними та науковими джерелами, а також спогадами інших учілілих. Він водночас постає як спроба рефлексії над власною позицією в цій історії та прагнення узгодити травматичне минуле з теперішнім. Попри те, що Арт належить до покоління, народженого після Голокосту, він також зазнає його наслідків, переживаючи почуття провини, пов'язане зі стражданнями батьків, самогубством матері, загибеллю брата та складними взаєминами з батьком.

В українському культурному контексті переклад такого тексту має не лише літературне, а й соціокультурне значення, оскільки формує інструментарій осмислення травматичного досвіду. Проблема перекладу графічних романів постає на перетині перекладознавства, мультимодальних студій та культурної семіотики, що зумовлює необхідність і **актуальність** комплексного аналізу перекладацьких стратегій.

Теоретичною базою дослідження слугували концепція мультимодальності (Kress, van Leeuwen 2021), класифікація перекладацьких стратегій і трансформацій (Nida 1964; Newmark 1988; Venuti 2018; Кугучук 2018; Черноватий 2016; Карабан 2004), а також напрацювання у галузі перекладу коміксів (Zanettin 2018; Kaindl 2010). Дослідники наголошують, що переклад коміксу передбачає роботу не лише з текстом, але й із просторовими та візуальними обмеженнями.

В українському перекладознавстві питання перекладу графічних романів залишається фрагментарно дослідженим, що пояснюється відносною новизною жанру в національному видавничому полі. Окремі праці зосереджуються на локалізації коміксів, однак комплексний аналіз стратегій перекладу автобіографічного графічного роману відсутній.

Попри зростання інтересу до мультимодального перекладу детального аналізу потребують вивчення взаємодії

вербального тексту і візуального коду в українських перекладах, передача культурно маркованих елементів в умовах обмеженого простору реплік, стратегій відтворення іронії, травматичного нарративу та соціолектів, ролі типографічного оформлення у формуванні семантики перекладу. У пропонованій статті представлено спробу вивчити ці аспекти.

Метою статті є комплексний аналіз перекладацьких стратегій у графічному романі А. Шпігельмана «Маус. Сповідь уцілілого» в українському перекладі з урахуванням мультимодальної природи твору.

Завдання студії:

– визначити специфіку перекладацьких стратегій;

– дослідити лінгвістичні трансформації;

– виявити вплив візуального коду на перекладацькі рішення.

Матеріалом дослідження слугував графічний роман Арта Шпігельмана «Maus: A Survivor's Tale» (1992) та його український переклад, виконаний Ярославом Стріхою (2020). У дослідженні застосовано комплекс **методів**: *порівняльно-перекладознавчий метод* – для зіставлення тексту оригіналу та перекладу; *описовий метод* – для систематизації перекладацьких стратегій; *контекстуально-інтерпретаційний аналіз* – для виявлення функціонального навантаження мовних одиниць; *елементи мультимодального аналізу* – для дослідження взаємодії вербального та візуального компонентів; *метод перекладацького аналізу* – для визначення типів трансформацій та стратегій.

Виклад матеріалу. Інтерпретація сучасного тексту передбачає аналіз не лише вербальних, а й екстралінгвальних засобів, представлених у мультимодальному дискурсі. Водночас кожен текст характеризується унікальністю, як і його індивідуальне сприйняття реципієнтом, що зумовлено відмінностями у когнітивних і перцептивних процесах. З огляду на це особливої ваги набуває дослідження впливу мовних і стилістичних засобів на формування читацького сприйняття художнього тексту. Визначальною рисою графічного роману є його мультимодальність. Теоретичне осмислення цього феномена бере початок у праці Г. Кресса та Т. ван Ліувена

«Reading Images: The Grammar of Visual Design», де мультимодальний текст трактується як «будь-який текст, значення якого сприймається через більш ніж одну семіотичну систему» (Kress, van Leeuwen 2021).

У графічних романах і коміксах інформація сприймається передусім візуально, а графічний компонент є невіддільною складовою текстової організації. Вербальні та візуальні елементи перебувають у відношенні взаємодоповнення, забезпечуючи цілісність смислу. Відповідно, мультимодальність у таких текстах може виявлятися різною мірою – від часткової до повної, однак повна відсутність графічного компонента є неможливою. Без візуального супроводу інтерпретація змісту суттєво ускладнюється чи спотворюється, адже саме зображення часто містить ключову інформацію. У ряді випадків реципієнт здатен відтворити значну частину змісту, спираючись лише на візуальний ряд. Таким чином, вербальні й іконічні елементи утворюють єдину комунікативну систему, в якій один компонент може доповнювати або уточнювати інший.

Незважаючи на те, що семіотичні системи сприймаються різними сенсорними каналами, мультимодальний текст насамперед апелює до зорового сприйняття. Саме завдяки візуальним засобам – кольору, композиції, шрифту – графічні романи забезпечують більш глибоке відтворення емоційного стану персонажів і авторської інтенції. Колір, зокрема, виконує функцію акцентуалізації вербального компонента, сприяє ідентифікації персонажів і передає їхні емоції, а також формує атмосферу художнього світу. Візуальні деталі дозволяють читачеві інтерпретувати рухи, жести, міміку героїв, а також реконструювати звуковий і емоційний фон подій.

Паравербальні засоби виконують інформативну, емоційну, експресивну, інтерактивну та образну функції, водночас будучи засобами мовної економії через редукцію чи заміщення вербальних форм. Аналіз фрагментів графічного роману А. Шпігельмана «Маус. Сповідь уцілілого» демонструє тісну інтеграцію текстового та візуального компонентів, що формують єдність семіотичного простору. Візуальні

характеристики, зокрема композиція панелей, перспектива, деталізація та чорно-біла палітра, у поєднанні з типографічними прийомами (наприклад, використанням великих літер) підсилюють емоційне навантаження та сприяють інтерпретації психологічного стану персонажів. Такі елементи виступають своєрідними тригерами, які активізують емоційну реакцію реципієнта.

Загалом, у графічному романі вербальний і візуальний компоненти функціонують як єдина комунікативна система, що забезпечує багаторівневе осмислення наративу. Лінгво-поетичний підхід у поєднанні з аналізом мультимодальності відкриває нові перспективи дослідження художнього тексту. Очевидно, що вивчення графічних романів потребує міждисциплінарного підходу, який інтегрує семіотику, стилістику та візуальні студії.

У результаті проведеного аналізу встановлено, що графічний роман є складним мультимодальним утворенням, у якому вербальні та візуальні коди функціонують як рівноправні складові. Паравербальні засоби — колір, шрифт, просторове розташування тексту, міміка, жести, елементи середовища — не лише доповнюють мовлення персонажів, а й істотно впливають на формування художнього ефекту. Вони забезпечують емоційне занурення читача та сприяють адекватній інтерпретації змісту.

Під час перекладу графічного роману відтворення паравербальних елементів є принципово важливим, оскільки вони становлять невіддільну частину смислової структури твору. Перекладач має враховувати їхню семіотичну та естетичну функцію, прагнучи зберегти цілісність тексту й авторський задум. Ефективне відтворення таких компонентів можливе за умови застосування комплексного міждисциплінарного підходу. Паравербальні аспекти відіграють ключову роль у забезпеченні повноцінного сприйняття графічного роману, формуючи його емоційну насиченість і сприяючи глибшому залученню читача до художнього простору. Таким чином, урахування мультимодальності та паравербальних компонентів графічного роману є необхідною передумовою для аналізу перекладацьких стратегій, оскільки саме вони

визначають вибір мовних засобів і способів передачі смислу в перекладі.

Визначення поняття «перекладацька стратегія» та виокремлення її видів є невирішеною проблемою у теорії перекладу, адже спостерігається відсутність єдності у їх трактуванні. Л. М. Черноватий пропонує тлумачити перекладацьку стратегію як регулятивний принцип перекладу конкретного тексту оригіналу чи його фрагмента, розрізняючи поняття «глобальних» (що відносяться до тексту оригіналу загалом) та «локальних» (що стосуються лише окремих лексем чи фрагментів тексту оригіналу) стратегій. З-поміж глобальних стратегій дослідник виокремлює калькування та трансформацію, які протилежні за змістом і характеризують різні підходи до перекладу загалом (Черноватий 2016: 30–31). Калькування можливе також на фонемно-графемному, морфемному рівні, на рівні словосполучень та на рівні речень або й тексту. Іншим потенційно глобальним підходом є стратегія трансформації, що може стосуватися зміни форми ТО загалом чи його фрагментів (додавання слів, їх вилучення або перестановка, перефразування, розбивання складних речень на два чи більше простих або об'єднання останніх в одно складне) або ж зсувів значення його окремих лексем чи їхніх груп (контекстуальна заміна) (Черноватий 2016: 32). У нашому дослідженні під терміном *стратегія перекладу* розуміємо «глобальне або загальне рішення», «план дій» фахівця перед початком перекладацького процесу, а також локальне рішення відносно фрагменту тексту (Курчук 2018: 71).

Проведений порівняльний аналіз тексту оригіналу і перекладу засвідчив, що в українському перекладі графічного роману А. Шпігельмана «Маус. Сповідь уцілілого» (переклад здійснила Ярослава Стріха) застосовано комплекс перекладацьких стратегій, спрямованих на збереження комунікативної адекватності, культурної специфіки та емоційного впливу оригіналу. У цьому перекладі поєднуються стратегії функціональної (динамічної) еквівалентності (Nida 1964) та комунікативної еквівалентності (Newmark 1988), стратегія одомашнення та стратегія очуження (Venuti, 2018), які реалізуються різними лексико-граматичними трансформаціями.

Я. Стріха при перекладі реалізує функціональну еквівалентність, що водночас забезпечує комунікативну адекватність тексту. Автор перекладу прагне, щоб український читач сприймав репліки персонажів із відповідними емоційними, соціальними чи мовними відтінками. Особливо це помітно у відтворенні мовлення Владека, в якому збережено акцент:

Оригінал:

“All this was before
I met Anja – just listen, yes?”
(Spiegelman, 1992: 14).

Переклад:

«Це все було перед тим,
як я *запізнав* Андзю – ти
слухай, *не?*» (Шпігельман
2020: 16).

У запропонованому прикладі перекладач не використовує калькування, тобто не передає речення дослівно, а зберігає інтонацію усного мовлення, що забезпечує комунікативну еквівалентність.

Оскільки роман насичений стилістично-забарвленою лексикою, перекладач вдається до помірною одомашнення: вдало добирає аналогічні українські відповіді, зрозумілі без втрати аутентичності:

Оригінал:

“I was in textiles buying
and selling – I didn’t make
much, but always I could make
a living.” (Spiegelman, 1992: 12).

Переклад:

«*Гендлював* тканинами, *не
жирував, але мав на скром-
ний прожиток.*» (Шпігель-
ман 2020: 14).

У наступних уривках перекладач також вдається до стратегії одомашнення, використовуючи культурно-марковані лексичні одиниці:

Оригінал:

“I was in textiles buying
and selling – I didn’t make
much, but always I could make
a living.” (Spiegelman, 1992: 12).

Переклад:

«*Гендлював* тканинами, *не
жирував, але мав на скром-
ний прожиток.*» (Шпігель-
ман 2020: 14).

Оригінал:	Переклад:
“ <i>PSSH! And look at what a beauty you picked</i> ”.	« <i>ПХЕ! Ти диви, яку</i>
(Spiegelman1992: 17).	<i>кравлю вибрав!»</i> (Шпігельман 2020:19).

Оригінал:	Переклад:
“Mala could let it sit like this for a week and never touch it.”	«У Мали сміття може й тиждень лежати. <i>Вона і бровою не веде»</i>
(Spiegelman1992: 52).	(Шпігельман 2020: 94).

Водночас у перекладі уникається надмірне одомашнення – збережено історичний і національний контекст:

Оригінал:	Переклад:
“Ach! Here I forgot to tell something from before I moved to <i>Sosnowiec</i> but after our engagement was made.”	«Ой! Тут я забув розказати, що трапилося до того, як я переїхав у <i>Сосоновець</i> , але вже після заручин.»
(Spiegelman 1992: 20).	(Шпігельман 2020: 22).

У наступному прикладі перекладач вдало поєднує стратегії очуження та одомашнення:

Оригінал:	Переклад:
“The <i>sanitarium</i> was inside <i>Czechoslovakia</i> , one of the most expensive and beautiful in the world.”	« <i>С а н а т о р і у м</i> , один із найдорожчих і найкрасивіших на світі, був у <i>Чехословації»</i>
(Spiegelman 1992: 32).	(Шпігельман 2020: 34).

Особливої уваги у перекладі роману потребує передача соціолінгвістичних особливостей. Владек розмовляє специфічною «польською англійською» – сумішшю граматичних зсувів і неприродних конструкцій. В українському перекладі

цей ефект досягається шляхом стилізації інтерферованого мовлення через лексико-граматичні відхилення від нормативної моделі, що імітують мовлення носія з іншомовною інтерференцією та формують ефект «нерівної» мови. Такий підхід можна розглядати як реалізацію комплексу перекладацьких трансформацій, спрямованих на відтворення індивідуалізованого мовлення персонажа й авторської стилістики.

Оригінал:

“A year later when it came my turn, father wanted to make to me the same thing.” (Spiegelman 1992: 45).

Переклад:

«Рік пізніше прийшла моя черга. Батько хотів так само зробити і зі мною.» (Шпігельман 2020: 47).

У наведеному прикладі перекладач передає загальний смисл висловлювання, зберігаючи його зрозумілість і природність для українського читача. Використання синтаксичного членування, граматичної перебудови та лексико-граматичної заміни дозволило реалізувати функціональну еквівалентність висловлювань.

Поряд із нетрадиційною жанровою формою, обраною для розповіді про Голокост, потрійним наративом, роботою з усною історією, проблемою пам'яті в її міжпоколінневій ретрансляції, травмою Голокосту тощо, новаторським у книзі А. Шпігельмана стало і використання зооморфних образів для позначення персонажів різних національностей. Євреї, німці, поляки, французи, американці, шведи, британці, роми в коміксі мають тіла людей і обличчя тварин: мишей, котів, свиней, жаб, собак, оленів, риб і нічних метеликів відповідно (Горбач 2022: 78). В українському перекладі роману зооморфна метафора (євреї – миші, німці – коти, поляки – свині) відтворена без заміни чи пом'якшення, оскільки перекладач Я. Стріха дотримується стратегії збереження метафоричної системи, не цензурує авторську позицію, навіть попри її суперечливість (Горбач 2023).

Для забезпечення стратегії функціональної еквівалентності у випадках, де неможливо дослівно передати

експресивність, інтонацію, гру слів, використовується компенсація. В українському перекладі наступного уривку введено графічно виділену одиницю «*ОТОДИ*», посилено інтонаційний акцент шляхом граматичної перестановки та додавання вказівного займенника «*ти*»:

Оригінал:

Переклад:

“ Friends? Your friends?
If you lock them together
in a room with no food for
a week...then you could
see what it is, friends!...”
(Spiegelman 1992: 5).

«Друзі? Твої друзі? Спробуй замкни їх разом на тиждень у кімнаті без їжі... *ОТОДИ* й побачиш, що вони таке, *ти* друзі!...» (Шпігельман 2020: 6)

Іншим інструментом забезпечення стратегії функціональної еквівалентності є модуляція, яка дозволяє передати зміст оригіналу через зміну логіко-семантичної перспективи, зберігаючи його смислову й прагматичну адекватність. Для прикладу:

Оригінал:

Переклад:

“Well – I promised to be
home early... I’ll leave you two
alone.” (Spiegelman 1992: 16)

«Ну, я вдома обіцяв не *затримуватись*... Я вас *залишу*.» (Шпігельман 2020: 18)

Наведені приклади демонструють, що переклад Я. Стріхи поєднує стратегії комунікативної, функціональної еквівалентності, одомашнення, очуження, які реалізуються шляхом використання лексико-граматичних трансформацій, і таким чином забезпечується точність, аутентичність звучання роману в українському культурному контексті.

У романі А. Шпігельмана важливою є поліфонічність наративу, тобто поєднання історичного свідчення та іронії. Український переклад цього твору передає мовну специфіку персонажів через часткову стилізацію синтаксису. У романі А. Шпігельмана іронія є стриманою, інколи саркастичною.

Передача інтонацій досягається шляхом синтаксичної модуляції. Особливістю перекладу є збереження шрифтів, капіталізації та рукописної стилізації. Візуальна форма тексту виконує семіотичну функцію, а отже, перекладач співпрацює з дизайнером.

Висновки. Проведений порівняльний аналіз тексту оригіналу і перекладу роману А. Шпігельмана «Маус. Сповідь уцілілого» дає підстави стверджувати, що переклад графічних романів із англійської мови українською є складним багаторівневим процесом, що передбачає врахування вербального, візуального та культурного компонентів. На матеріалі роману встановлено, що в українському перекладі простежується прагнення зберегти стилістичну індивідуальність оригіналу із одночасною адаптацією тексту до національного контексту. Переклад графічного роману є інтегрованим процесом, що поєднує міжмовний і міжсеміотичний переклад. Український переклад демонструє баланс між стратегіями одомашнення та очуження. Просторові обмеження стимулюють текстову компресію, а візуальний контекст впливає на вибір лексичних відповідників. Перспективи подальших досліджень вбачаємо в аналізі стратегій у перекладах інших графічних романів, вивченні перекладу ономотопії.

ЛІТЕРАТУРА

Гобач Н. В. Авторський анімалізм роману «Маус» А. Шпігельмана. *Мова. Література. Фольклор*. 2022. № 2. С. 76–84. DOI <https://doi.org/10.26661/2414-9594-2022-2-10>

Карабан В. І. Переклад англійської наукової і технічної літератури: граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми. 4-те вид. Вінниця : Нова книга, 2004. 576 с.

Муслієнко О. Трансляція травматичного досвіду в графічному романі Арта Шпігельмана «Маус». *Національні наукові традиції в слов'янському світі* [Електронне видання]: Матеріали III Міжнар. славіст. конф., присвяч. пам'яті святих Кирила і Мефодія, Харків, 23 травня 2023 р. [За заг. ред. О. О. Маленко]. Київ ; Софія ; Харків ; Шумен : ХІФТ, 2023. С. 340–344.

Черноватий Л. М. Зміст стратегій калькування і трансформації у перекладознавчому аналізі. *Матеріали II Міжнародної наукової конференції «Актуальні проблеми філології і професійної підготовки фахівців у полікультурному просторі»*. Одеса, 2016. С. 30–33.

Шпігельман А. «Маус. Сповідь уцілілого» / [Переклад Я. Стріхи]. Видавництво : Видавництво, 2020. 296 с.

Kaindl K. Comics in Translation. *Handbook of Translation Studies* [Eds Y. Gambier & L. Doorslaer]. Amsterdam and Philadelphia : John Benjamins, 2010. Vol 1. P. 36–40.

Kress G., van Leeuwen T. Reading images: The grammar of visual design (3rd ed.). Routledge, 2021. 310 p.

Kyrychuk L. Translation strategies, methods and techniques: in pursuit of translation adequacy. *Research trends in modern linguistics and literature*. 2018. Vol. 1. P. 64–80. URL: <https://doi.org/10.29038/2617-6696.2018.1.64.80>

Newmark P. Approaches to Translation. London & New York : Prentice Hall, 1988. 200 p.

Nida E. A. Toward a Science of Translating. Leiden : Brill, 1964. 331 p.

Spiegelman A. Maus: A Survivor's Tale. Penguin Books Ltd. 1992. 160 p.

Venuti L. The Translator's Invisibility: A History of Translation. London & New York: Routledge. 2018. 344 p.

Zanettin F. Translating comics and graphic novels. *The Routledge handbook of translation and culture* / [Eds S.-A. Harding & O. Carbonell i Cortiès]. London & New York : Routledge, 2018. P. 445–460.

TRANSLATION STRATEGIES IN RENDERING THE MULTIMODAL NARRATIVE OF ART SPIEGELMAN'S GRAPHIC NOVEL “MAUS: A SURVIVOR'S TALE”

Viktoriia M. Yushak

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor
Associate Professor at the Department of English Philology
Lesya Ukrainka Volyn National University,
Lutsk, Ukraine
e-mail: peremoga@vnu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7810-7452>

Liudmyla V. Kovalchuk

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor
Associate Professor at the Department of English Philology
Lesya Ukrainka Volyn National University,
Lutsk, Ukraine
e-mail: kovalchuk.liudmyla@vnu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4531-1326>
Scopus ID: 56642590000

Larysa M. Kyrychuk

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor
Associate Professor at the Department of English Philology
Lesya Ukrainka Volyn National University,
Lutsk, Ukraine
e-mail: lkyrychuk@vnu.edu.ua
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2944-4268>

SUMMARY

The article presents a comprehensive analysis of translation strategies in Art Spiegelman’s graphic novel “Maus: A Survivor’s Tale”, taking into account its multimodal nature and polyphonic semiotics. The graphic novel is viewed as a syncretic genre combining verbal and visual codes, which necessitates the application of an intersemiotic approach to translation. Particular attention is paid to the interaction between text and image, as well as to the role of typography, font features, capitalization, and page layout in the construction of meaning. The aim of the study is to identify, systematize, and analyze translation strategies in the Ukrainian translation of the novel. The research outlines the specific features of translation strategies, examines linguistic transformations, and determines the influence of the visual code on translation decisions. It is established that the translation combines strategies of communicative, functional equivalence, domestication, and foreignization, implemented through lexico-grammatical transformations. Special attention is given to the rendering of narrative polyphony, irony, and stylistic features of characters’ speech, including partial syntactic stylization. The significance of visual elements as an essential semiotic component influencing translation choices is substantiated. It is concluded that translating a graphic novel is an integrated process combining interlingual and intersemiotic transformations, ensuring the adequate representation of cultural and historical meanings in the Ukrainian context.

Key words: translation, graphic novel, strategy, transformation, multimodality.

REFERENCES

- Hobach N. V. (2022). Avtorskyi animalizm romanu “Maus” A. Shpigelmana [Author’s animalism of the novel “Maus” by A. Spiegelman]. *Mova. Literatura. Folklor [Language. Literature. Folklore]*, № 2, pp. 76–84. DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-9594-2022-2-10> [in Ukrainian].
- Karaban V. I. (2004). Pereklad anhliiskoi naukovoï i tekhnichnoi literatury: hramatychni trudnoshchi, leksychni, terminolohichni ta zhanrovo-stylistychni problemy [Translation of English scientific and technical literature: grammatical

difficulties, lexical, terminological and genre-stylistic problems]. 4th ed. Vinnytsia : Nova knyha [in Ukrainian].

Musliienko O. (2023). Translatsiia travmatychnoho dosvidu v hrafichnomu romani Arta Shpigelmana “Maus” [Translation of traumatic experience in Art Spiegelman’s graphic novel “Maus”]. *Natsionalni naukovy tradytsii v slovianskomu sviiti: materialy III Mizhnarodnoi slavistychnoi konferentsii, prysviachenoj pamiaty sviatykh Kyryla i Mefodiia* [National scientific traditions in the Slavic world: Proceedings of the III International Slavic Conference dedicated to Saints Cyril and Methodius], Kyiv etc. : HIFT, pp. 340–344 [in Ukrainian].

Chernovatyi L. M. (2016). Zmist stratehii kalkuvannia i transformatsii u perekladoznavchomu analizi [The content of calquing and transformation strategies in translation studies analysis]. *Materialy II Mizhnarodnoi naukovoï konferentsii “Aktualni problemy filolohii i profesiinoi pidhotovky fakhivtsiv u polikulturnomu prostori”* [Proceedings of the II International Scientific Conference “Current issues of philology and professional training of specialists in a multicultural space”], Odessa, pp. 30–33 [in Ukrainian].

Shpigelman A. (2020). Maus. Spovid vtsililoho [Maus: A Survivor’s Tale]. Translated by Ya. Strikha. Kyiv : Vydavnytstvo [in Ukrainian].

Kaindl K. (2010). Comics in Translation. *Handbook of Translation Studies* [Eds Y. Gambier & L. Doorslaer]. Amsterdam & Philadelphia : John Benjamins, Vol. 1, pp. 36–40.

Kress G., van Leeuwen T. (2021). Reading Images: The Grammar of Visual Design (3rd ed.). Routledge.

Kyrychuk L. (2018). Translation strategies, methods and techniques: in pursuit of translation adequacy. *Research trends in modern linguistics and literature*, Vol. 1, pp. 64–80. DOI: https://doi.org/10.29038/2617-6696.2018.1.64.80

Newmark P. (1988). Approaches to Translation. London & New York : Prentice Hall.

Nida E. A. (1964). Toward a Science of Translating. Leiden : Brill.

Spiegelman A. (1992). Maus: A Survivor’s Tale. Penguin Books Ltd.

Venuti L. (2018). The Translator’s Invisibility: A History of Translation. London & New York: Routledge.

Zanettin F. (2018). Translating comics and graphic novels. *The Routledge handbook of translation and culture* / [Eds S.-A. Harding & O. Carbonell i Cortiàs]. London & New York : Routledge.

Дата першого надходження статті до видання: 24.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.04.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

ЗМІСТ

Олександр І. Гліаді

Типологія у лексичній семантиці: джерела значення ‘невіглас’ . . . 5

Наталія Г. Арефьєва

Не заманити калачем: до символіки калача
у слов’янській фразеології. 15

Евеліна В. Босва, Вікторія О. Беляєвська

Особливості реалізації синтаксичних зв’язків в українських
художніх текстах та їх перекладах англійською мовою:
зіставний аспект. 40

Ольга О. Бичкова

Лінгвокультурні трансформації поліцейського дискурсу
в європейському комунікативному просторі
(на матеріалі англійської, німецької та української мов). . . 53

Вікторія В. Дашкова

Структурно-семантичні трансформації фразеологічних
одиниць у сучасній українській жіночій прозі. 68

Ангеліна І. Демчук, Ірина О. Лук’яненко

Лінгвостилістичні особливості англомовного
офіційного освітнього блогу. 84

Анна Дудок

Англійські префіксальні дієслова: значення і смисли. 98

Галина Є. Фатех

Лексема «голова» у прямому і непрямому маркеруванні
тілесності персонажів (На матеріалі творів
Івана Нечуя-Левицького. 109

Джелалатдин Н. Гарлиєв

Вплив порядку слів і актуального членування
на вивчення мов різних сімей і груп. 132

Максим Гнідець, Оксана Зубач

Специфіка перекладу неологізмів сучасної німецької мови. .147

Алла А. Іщук, Олена М. Іщук

Аксіологічна лексика в англійськомовному публічному дискурсі. . 163

Галина В. Кочерга

Фонетико-фонологічна система української мови
в історичному дискурсі.178

Христина Ковальчик

Продуктивний потенціал терміна «мобільний зв'язок». . . .191

Ло Сичен

Інтеграція перекладацьких стратегій аналізу тексту
в методику навчання слов'яномовних студентів
читанню китайських текстів уголос. 204

Леся К. Малімон, Ольга І. Горохова

Лінгвостилістичні особливості промов президентів США. . . 215

Наталія Г. Мойсеєнко

Категоріальний статус фрази «A lot of» у сучасній
англійській мові з погляду теорії прототипів.224

Олександра С. Пальчевська, Петро Губич, Аліна Прус

Специфіка та стратегії перекладу юридичної термінології
в міжнародно-правових текстах (на матеріалі угоди
про асоціацію між Україною та ЄС).241

Кирило С. Плоткін, Ілона М. Дерік, Наталія Л. Корольова

Термінотворення в англійськомовній комп'ютерній
терміносистемі: семантичний аспект. 255

Олександра В. Попова

Загальнотипологічні аспекти перекладу економіко-
правових документів в академічній сфері крізь призму
професійної підготовки майбутніх перекладачів
(на матеріалі китайської, англійської, німецької
та української мов).271

Тетяна В. Прищепя

Компетентнісна модель формування навичок академічного письма у здобувачів вищої освіти нефілологічних і філологічних спеціальностей. 293

Євгеній М. Степанов

Абревіація як результат дії універсальної категорії неповноти: зіставна характеристика у слов'янських та китайській мовах. 303

Олег В. Тищенко, Марина Кучеренко

Структурно-семантична категоризація метафоричних термінів сфери інформаційної безпеки (на матеріалі англійської, польської та української мов). 317

Ірина Ворчакова

Формування англомовної професійної особистості студентів морських технічних спеціальностей (лексико-семантичний вимір). 349

Тетяна О. Ясинська, Анна О. Іщенко

Адаптація та її вплив на реципієнта в анімаційному дискурсі (на матеріалі анімаційного фільму «Зоотрополіс»). 363

**Вікторія М. Юшак, Людмила В. Ковальчук,
Лариса М. Киричук**

Перекладацькі стратегії у відтворенні мультимодального наративу графічного роману А. Шпігельмана «Маус. Сповідь уцілілого». 378

CONTENTS

Alexander I. Iliadi

Typology in lexical semantics: sources of meaning ‘ignorant’ 5

Natalia G. Arefieva

You can’t bring him here for love or money:
on the symbolics of kalach in Slavic phraseology. 15

Evelina V. Boieva, Viktoriia O. Bieliaievska

Features of the realization of syntactic relations in Ukrainian
literary texts and their English translations:
a contrastive perspective. 40

Olga O. Bychkova

Linguocultural transformations of police discourse
in the European communicative space
(based on English, German and Ukrainian). 53

Viktoriia V. Dashkova

Structural-semantic transformations of phraseological units
in modern Ukrainian women’s prose. 68

Angelina I. Demchuk, Iryna O. Lukyanchenko

Linguostylistic characteristics of the english-language
official educational blog. 84

Anna Dudok

English prefixed verbs: meanings and senses. 98

Halyna Ie. Fateh

The lexeme “head” in the direct and indirect marking
of the corporeality of characters (based on the works
of Ivan Nechui-Levytskyi). 109

Jelalatdin N. Garlyyev

The impact of word order and actual division on learning
languages of diverse families and groups. 132

Maksym Hnidets, Oksana Zubach

Specifics of translating neologisms in contemporary German. .147

Alla A. Ishchuk, Olena M. Ishchuk

Axiological vocabulary in English-language public discourse. . 163

Halyna V. Kocherha

The phonetic-phonological system of the Ukrainian language
in historical discourse. 178

Khrystyna Kovalchyk

The productive potential of the term ‘mobile communication’.191

Luo Sicheng

Integrating translation-based text analysis strategies
into the methodology of teaching Slavic languages speakers
to read Chinese texts aloud.204

Lesia K. Malimon, Olha I. Horokhova

Linguostylistic features of us presidents’ speeches.215

Nataliia G. Moiseienko

Categorial status of the phrase ‘a lot of’ in modern English
from the point of view of the prototype theory.224

Oleksandra S. Palchevska, Petro Hubyh, Alina Prus

Specifics and strategies of translating legal terminology
in international legal texts (based on the EU–Ukraine
association agreement). 241

Kyrylo S. Plotkin, Ilona M. Derik, Nataliya L. Korolyova

Terms formation in the English-language computer terminology
system: semantic aspect.255

Oleksandra V. Popova

General typological translation aspects related to economic
and legal documents within the academic sphere through
the prism of profession-oriented training targeted
to future translators (on the material of Chinese, English,
German and Ukrainian). 271

Tetiana V. Pryshchepa

Competency-based model for the development of academic writing skills among higher education students in philological and non-philological specialties. 293

Ievgenii N. Stepanov

Abbreviation as a result of the universal category of incompleteness: comparative characteristics in the Slavic and Chinese languages. 303

Oleh V. Tyshchenko, Maryna Kucherenko

Structural and semantic categorization of metaphorical terms in the field of information security (based on English, Polish, and Ukrainian). 317

Iryna Vorchakova

Formation of an English-speaking professional personality of students of maritime technical specialties (lexical-semantic dimension). 349

Tetiana O. Yasynska, Anna O. Ishchenko

Adaptation and its impact on the recipient in animated discourse (based on the animated film “Zootopia”). 363

Viktoriia M. Yushak, Liudmyla V. Kovalchuk, Larysa M. Kyrychuk

Translation strategies in rendering the multimodal narrative of art Spiegelman’s graphic novel “Maus: a survivor’s tale”. . . 378

Українською та англійською мовами

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
Протокол № 13 від 30.04.2026 р.

Фахова реєстрація (категорія «Б»): Наказ МОН України № 1188 від 24 вересня 2020 року (спеціальність В11 – Філологія (за спеціалізаціями))

Реєстрація суб'єкта у сфері друкованих медіа: Рішення Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення № 225 від 01.02.2024 року

Ідентифікатор медіа: R30-02642.

Суб'єкт у сфері друкованих медіа – Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського» (вул. Старопортофранківська, буд. 26, м. Одеса, 65020, pdpu@pdpu.edu.ua, тел. 048-752-98-10; 048-731-62-91).

Усі матеріали збірника представлені на сайті:
<https://www.lingstud.od.ua>

Відповідальний за випуск – **О. І. Іліаді**
e-mail: alexandr.iliadi@gmail.com

Формат 60x84/16. Гарнітура Newton.
Папір офсет. Цифровий друк. Ум. друк. арк. 23,25.
Замов. № 0526/545. Наклад 100 прим.
Дата розміщення онлайн: 29.05.2026. Дата друку: 05.06.2026.

Видавництво і друкарня – Видавничий дім «Гельветика»
65101, Україна, м. Одеса, вул. Інглєзі, 6/1
Телефони: +38 (095) 934 48 28, +38 (097) 723 06 08
E-mail: mailbox@helvetica.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 7623 від 22.06.2022 р.